

Giới thiệu Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!

Tên khác: Boss đột kích: Kiều thê nằm xuống, đừng nháo!

Ôn Hường Dương bị cha ép gả cho một người mà đến mặt mũi của người đó cô chưa từng được nhìn thấy.

Trong cơn tức giận cô đã chạy đến quán bar kiếm một gã trai bao rồi trao sự trong trắng cho hắn.

Khi cô thức dậy, cô cảm theo những tấm ảnh đó cho cha cô và người đàn ông lạ mặt kia xem.

Cuối cùng, Ôn Dương cũng được như mong muốn, nhưng có điều không được tốt lắm chính là...

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Đáng người thật đẹp quá ! (#1)

Nam Đức thị quán bar nổi tiếng tại Đế Đô.

Trang trí một cách xa hoa, ánh đèn lập loè trần ngập lẳng lơ, ánh sáng ảo diệu đan chéo, bên tai là tiếng nhạc nheo nhéo, đánh thẳng vào thần kinh của mỗi người.

Ôn Hường Dương uống lên không ít rượu, tầm mắt đêm ngày đen xen lóe trắng quanh quán bar một vòng, lập tức đi đến quầy bar trước mặt, đặt mông ngồi xuống.

“Anh chàng, hỏi anh chuyện này nhì? Các anh có biết nơi này có hay không cái loại người nào đáng người hoàn hảo, trên giường công phu, dung mạo, nhân phẩm đều không tồi không. Tôi muốn tìm một tấm chồng”

Pha chế nước bị hỏi ngẩng đầu nhìn về phía Ôn Hường Dương, quán bar nữ nhân lui tới không thiếu, nhưng tìm Chồng quang minh chính đại như cô nàng này, thật ra không nhiều lắm.

“Uy, uy, tiểu ca, tình tình, tình tình, tôi đang hỏi anh sao anh không trả lời!” Ôn Hường Dương lắc lắc đầu, vươn tay trước mặt quơ quơ.

Xuất phát từ tố chất chuyên nghiệp, anh chàng vẫn là mỉm cười nói, “Từ nơi này đi lên, lầu ba, khu khách VIP.”

Ôn Hường Dương ngẩng đầu nhìn cửa thang lầu, ngay sau đó đứng lên, dầm hơn mười centimet giày cao gót, đi lại gần thang, còn không quên quay đầu lại một cái hôn gió tặng cho anh chàng kia, “Cảm tạ, nếu bốn tiểu thư vừa lòng, xuống dưới thỉnh người uống rượu, bái ~!”

Cha muốn đem cô gả cho một cái gã béo ú bốn mươi tuổi,cũng không để ý cô có đồng ý hay không, liền đem hôn lễ định vào tháng sau, cô hôm nay tới nơi này chính là vì muốn làm vài bộ ảnh tặng người chồng chưa cưới.

Ôn Hường Dương đi theo hướng được chỉ đi thẳng vào phòng VIP, mới vừa đi lên liền nhìn đến không ít hoặc là anh tuấn hoặc là uy mãnh nam nhân bị các nữ nhân hướng trong phòng tra tấn, cô không dám nghĩ đến tiếp theo...

Dương Dương mở to hai mắt nhìn, giống như phát hiện một cái thế giới khác, đôi mắt tỏa sáng ngó ngó xem, tầm mắt bỗng nhiên bị dán ở trên tường kia thu hút ánh nhìn

Poster nam thần, thon dài từ chỉ, cơ bụng 6 múi hoàn mỹ, hướng lên trên nhìn, hình dáng rõ ràng mặt, bàn mặt như được điêu khắc trong tranh, tìm không ra một chút tí vết, đặc biệt là ánh mắt kia, sắc bén lạnh lùng, khí thế cường đại cho dù chỉ là một tấm poster, đều có thể cảm giác được wxC.xizG kia bị hắn ánh mắt xuyên thấu rừng mình cảm, quả thực chính là cực phẩm trung cực phẩm.

Ôn Hường Dương tức khắc liền kích động lên, duỗi tay liền bắt lấy người phục vụ bên cạnh", này hắn kêu gì, ta chọn hắn! Liền chọn hắn!”

Bị Ôn Hường Dương bắt lấy người phục vụ gạt mình, theo tầm mắt của Ôn Hường Dương, nhìn phía poster, hắn nhìn đến poster nam thần, hắn kinh ngạc, bên tai cũng đã truyền đến tiếng hét chói tai.

“Chính là hắn, chính là hắn!”

Ôn Hường Dương buông lỏng tay ra bỗng dừng, xuất hiện ở trong tầm nhìn, tây trang phẳng phiu, khuôn mặt lạnh lùng nam thần bước nhanh lại gần.

Mộ Lăng Khiêm mới từ trong phòng đi ra, đã bị thanh âm hét chói tai đập vào, ngược mắt nhìn lại, liền thấy một bộ đầu già màu đỏ, quần áo bại lộ, đang hưng phấn không thôi nhào đến bên hắn. ??????!

Như thế nào là cô?

Mộ Lăng Khiêm thấy rõ ràng khuôn mặt nhỏ kia, theo bản năng nhăn chặt mày.

Trong thời điểm hần nhủ này, Ôn Hường Dương đã như con bạch tuộc dính chặt lên người Mộ Lăng Khiêm

Ôn Hường Dương cũng đã uống lên không ít rượu, lúc này hoàn toàn là say rượu gan to như tôm hùm, vươn tay nhỏ ở trước ngực Mộ Lăng Khiêm ấn lên, ấn hai cái, cực kỳ vừa lòng tầm tắc tán dương, “Cơ bắp a, đúng là xứng với bốn cô nương đấy haha!soái ca, người một đêm bao nhiêu tiền? Người trên giường công phu được không? Tốt không cần nói thêm lời đi đi!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Ở đây người nào cũng đều bị hành động Ôn Hường Dương làm cho kinh sợ, cùng những người nhận ra người đang bị kéo đi mặt lạnh như thép, càng là phải khoá ngay mồm vào, một ngụm không dám mở mồm ra, không ít người có thể trốn thì trốn, không thể trốn thì mặt hướng về vách tường, hoặc là hai mắt nhìn trời.

Nhìn đến hành động phóng đảng của Ôn Dương, nghe được những lời nói tôm hùm, Mộ Lăng Khiêm sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, ánh mắt cũng bộc phát ra một luồng khí lạnh muốn giết người.

Ôn Hường Dương say hoàn toàn, như không hề phát hiện cô đang chiếm tiện nghi của hắn, còn y đồ đem cỡi y phục phẳng phiu kia ta, thể nghiệm một phen chân thật xúc cảm.

“Soái ca, anh làm gì không nói lời nào a? Nga, tôi đã biết, anh là cự phẩm, khẳng định đều có chút ngạo khí. Không có việc gì, t ooi không nói chuyện tiền, tôi đều có thể cho người”

Ôn Hường Dương thu hồi, liêu đem ô gà màu đỏ (tóc già), thần chí không rõ cười hi hi nói, “Anh khẳng định chưa thấy qua người trẻ tuổi, xinh đẹp như hoa, còn không bồi tôi đi đi đi?”

Mộ Lăng Khiêm không rên một tiếng, môi mòng mẩn khăn nói chuyện thẳng tắp, “Bảo an, đem cô ta ném ra ngoài!”(mọc chưa ngủ đã bị ném.=)))

“Hử?” Ôn Hường Dương khó hiểu chớp chớp mắt, lông mi quật quật ngây thơ, “Anh có phải hay không cảm thấy tôi không có tiền a? Chỉ cần anh đem tôi hầu hạ thoải mái, tôi tuyệt đối sẽ không bạc đãi anh đâu!”

Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm sắc mặt càng ngày càng khó coi, vội vàng chuyển biến sách lược, từ bao bao móc ra một chồng tiền, nhét vào Mộ Lăng Khiêm trong tay, khăn cầu nói, “Soái ca, nơi này của anh tôi không quen ai mà từ khi liếc qua anh một cái tôi liền đã thấy hợp rồi, tôi làm đêm đầu tiên”

“Phá thân?” Mộ Lăng Khiêm nghe thấy hai chữ, ánh mắt chợt lạnh xuống dưới, bốn phía độ âm ngày càng tiêu tan

Ôn Hường Dương rụt rụt, gật gật đầu, tội nghiệp nói, “đúng, tôi đêm nay cần tìm nam nhân, anh nếu không giúp tôi, tôi đây chỉ có thể tiếp tục tìm. Nói thật ra, tôi là thực xem trọng anh.”

“Phanh ——” một tiếng vang lớn, Ôn Hường Dương tưởng rằng đã được đáp ứng nào đâu bị ném ra ngoài cửa.

Ôn Hường Dương đột nhiên đụng vào trên tường, kịch liệt ho khan hai tiếng, còn chưa đứng lên, người cũng đã bị Mộ Lăng Khiêm đè ở ven tường.

“Soái ca?” Ôn Hường Dương cảm thấy sao soái ca này lại khó khan nhue thế, w6kkQMN khả năng có lãnh bạo lực khuynh hướng, có chút khản trương nhìn phía hắn, tiếp theo giấy, đã bị hắn bóp lấy hàm dưới

Ôn Hường Dương bị ném đi ra ngoài, cô bị kích thích con tức, hai bước tiến lên, liền đuổi tay ngăn ở trước mặt Mộ Lăng Khiêm, “Anh dựa vào cái gì không tiếp đón của tôi? Anh tin hay không, tôi sẽ đi khiếu nại anh!?”

“Vị tiểu thư này.....” Có vị nào đó tiến lên nói cho Ôn Hường Dương chân tướng, ngài trước mặt vị này cũng không phải là Nguru Lang, mà là đại boss a!

Ôn Hường Dương thấy có người muốn làm người hoà giải, cô quay người lại, liền hung tợn trừng mắt hướng về phía kia kêu, “Đây là chuyện của tôi với anh ta liên quan gì đến ông hà ông già...hôm nay tôi phải làm được với anh ta ah!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Là người nói, người đừng hồi hận!

“Là cô nói, cô đừng hồi hận!” Thanh âm Mộ Lăng Khiêm trầm thấp lạnh nhạt hướng Ôn Hường Dương truyền tới.

Ôn Hường Dương quay đầu lại, trừng mắt to như cũ, gương nanh múa vuốt nói, “Là tôi nói, hôm nay lão nương sẽ ngủ với người!”

Ôn Hường Dương nói vừa ra, cô áo đã bị xách lên, cả người giống như đứa nhỏ, bị Mộ Lăng Khiêm nhấc lên.

“Uy uy, tôi mới là khách, tôi mới là thượng đế của người! Anh đối đãi với thượng đế như vậy sao?”

Ôn Hường Dương bắt nắn kêu lớn lên, cô gãy giữa cuối xuống suy nghĩ, nhưng so với Mộ Lăng Khiêm cao một mét chín, cô chỉ cao có một mét sáu thôi, chiều cao quả thật là cách xa quá mức.

Cứ như vậy, Ôn Hường Dương vừa gãy giữa vừa bị xách lên trên lầu bốn, nhìn Mộ Lăng Khiêm từ trong lòng ngực móc ra một chìa khóa, đá văng cửa, đem cô xách vào phòng, ném ở trên giường, sau đó đóng cửa phòng lại.

Ôn Hường Dương bị ném ở trên giường, kêu rên một tiếng, ba chân bốn cẳng từ trên giường bò dậy, nàng vừa định chui ẩm lên, liền nhìn thấy trong bóng đêm, một cặp mắt lãnh khốc sắc bén,, đáy mắt lãnh khốc, làm cô đem tất cả lời nói đều nghẹn trở về, tâm càng là không chịu được khổng chế kinh hoàng.

“Uy, tôi nói, sao anh có thể cư xử thô lỗ như vậy a? Tôi chính là khách hàng của anh a! Anh trước kia đều là đối đãi với khách nhân của mình như thế này sao? Anh như vậy, lão bản của anh có biết không? Uy, tôi nói cho anh biết a, trong xã hội hiện nay, anh nếu chỉ có đáng người đẹp, nhưng không biết cách đối xử, thì đến cơm cũng không có ăn.”

Ôn Hường Dương hít sâu một hơi, bò xuống giường, đi tới trước mặt Mộ Lăng Khiêm, ngẩng chiếc đầu gà cháy màu hồng, nhìn hắn hừ hừ nói.

Ôn Hường Dương là tới nói chuyện mua bán, nhưng nam nhân trước mặt chính là không có bất cứ một tiếng nào phát ra từ cổ họng, cô không nghĩ kiểm cù ba năm thiếu một giờ, đánh phải thỏa hiệp, “Soái ca, tôi biết anh rất đẹp trai, đáng người tốt a, là nhất có ngao khí. Anh xem, như vậy được không? Anh hào hào bởi tôi một buổi tối, tôi cho anh hai vạn, hai vạn đó, không tính là thấp đâu.”

“Đây là lần đầu tiên của cô, cô cư như vậy muốn tìm nam nhân chạm vào cơ?” Mộ Lăng Khiêm rút cuộc đã mở miệng, thanh âm trầm thấp âm ách từ tính, giống như tiếng đàn violon, làm động lòng người đồng thời cũng làm người ta phát run.

Ôn Hường Dương cười cười, không ngại nói, “Đừng vậy, so với đem vận mệnh của chính mình giao ở trong tay người khác, đối lấy công cụ ích lợi của người khác, còn không bằng nắm giữ ở trong tay chính mình, cho tức chết mấy cái đồ tiện nhân đó!”

Lời nói của Ôn Hường Dương làm Mộ Lăng Khiêm nhú mày, nhưng ánh mắt lại hơi chút hòa hoãn, hắn đuổi tay ẩn hạ khai quang, ánh đèn nháy mắt chiếu sáng toàn bộ căn phòng.

Ánh đèn sáng chói, làm Ôn Hường Dương nhắm hai mắt lại, đuổi tay chặn ánh sáng, con mắt Mộ Lăng Khiêm nhìn về cô.

Một gương mặt trái xoan, đôi mắt rất lớn, chiếc mũi tinh xảo thoát nhìn thực đáng yêu, vòng eo năng tình tể, doanh doanh không kịp nắm chặt, thoát nhìn cô cũng không cao lắm, nhưng ngay cả như vậy, cô vẫn phát dục một cách hoàn mỹ, làm cho tầm mắt của người khác có thể dễ dàng đem ánh mắt dừng lại ở trên người của cô.

Chỉ là trên mặt trang điểm, đặc biệt là đôi môi đỏ như máu, hoàn toàn đem khuôn mặt của cô làm hồng, váy ngắn trên người, chỉ có thể miễn cưỡng che khuất một vài bộ phận trọng điểm.

Đây không phải là lần đầu tiên hắn thấy cô.

Mà lần này cô rõ ràng làm hắn bất mãn.

Ôn Hường Dương thấy ánh mắt sắc bén của Mộ Lăng Khiêm đảo qua ở trên người mình, rùng mình, cô lôi kéo trên người váy, ha ha cười nói, “Soái ca, tôi chính là muốn tìm một nam nhân, tôi xem thân thể của anh cùng dung mạo đều thực phù hợp với yêu cầu của tôi, liền có chút bạo lực! Ai, công phu trên giường của anh thế nào? Nghe nói lần đầu tiên đều rất đau, tôi làm người không sợ trời không sợ đất, chỉ sợ đau.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Soái ca, người từ từ, biểu cấp sao

Vừa mới nói với Mộ Lăng Khiêm mấy lời kia, xuống tay như vậy tàn nhẫn, eo của nàng hiện tại vẫn còn đau, nói thật ra, cô thật là có chút sợ hắn.

“Như vậy đi, anh nếu là đáp ứng rồi, anh liền nói một tiếng; anh nếu là không đáp ứng, tôi liền lại đi tìm một người khác, tốt xấu gì cũng sẽ tìm được một người phù hợp với tôi.”

Ôn Hường Dương xoa xoa eo thon nhỏ của chính mình, thương lượng nói, cô chỉ là đang trả thù lão cha của mình, làm hắn không có biện pháp dùng cô như một lợi thể, nhưng không nghĩ làm hại chính mình mất đi lần đầu tiên, thống khổ bất kham.

“Đi vào tắm rửa.”

“Ân?” Ôn Hường Dương cho rằng chính mình xuất hiện áo giác, chớp chớp mắt, nhìn nam nhân trước mặt, “Anh đang cùng ta nói chuyện? Anh đáp ứng rồi?”

“Muốn cùng tôi làm, có thể, đem chính cô rửa sạch sẽ cho tôi!” Mộ Lăng Khiêm quét về phía mặt của Ôn Hường Dương, trong mắt hiện lên một tia chán ghét.

Hắn chán ghét nhất chính là vẻ mặt trang điểm của nữ nhân, nếu không phải trên người Ôn Hường Dương không có bất kì hương vị nước hoa nào, nếu không phải hắn trước kia gặp qua cô, thì thời điểm Ôn Hường Dương tới gần hắn kia trong nháy mắt, cô cũng đã bị ném đi ra ngoài.

“Cái kia, tôi đi tắm, anh xác định anh sẽ ôn nhu một chút?”

“Không làm phiền lần.”

Này thô bạo khẩu khí.....

Nhưng ít ra đáp ứng rồi.

“Cám ơn, quá cảm tạ, soái ca, anh thật là người tốt!”

Ôn Hường Dương tháo bỏ mái tóc giả màu đỏ trên đầu, nhón mũi chân, lười dể ý Mộ Lăng Khiêm xấu tính, liền đem tóc giả dể ở trên đầu Mộ Lăng Khiêm

“Soái ca, anh mang cũng khá xinh đẹp.” Nói xong, cô cười liễn cời bỏ giày cao gót, chạy vào phòng tắm.

Trên mặt Mộ Lăng Khiêm lại lần nữa đen xuống dưới, duỗi tay đem tóc giả màu đỏ trên đầu bỏ xuống dưới, nhìn hình bóng ở trong phòng tắm của cô, mỗi mông gất gao nhấp thành một đường.

Ôn Hường Dương ở trong phòng tắm tắm rửa, lúc đầu trong lòng còn rất đắc ý, nhưng chờ đến khi cô tắm rửa sạch sẽ, rượu cũng tỉnh, thần trí cũng đã trở lại.

Cô mặc vào áo tắm dài, tránh ở trong phòng vệ sinh, ánh mắt trong phòng tắm nhìn ra người nam nhân ngồi ở sô pha, tâm liền danh khẩn trương, ở trong phòng tắm cọt cọt lui nửa ngày, chính là không dám đi ra ngoài.

Mộ Lăng Khiêm ngồi ở trên sô pha, lật xem trong tay tạp chí, dư quang của Ôn Hường Dương nhất cử nhất động tất cả đều đặt ở trong mắt, nhìn thấy thân ảnh Ôn Hường Dương ở trong phòng tắm đi tới đi lui, hẳn bên môi hiện lên một mặt độ cùng.

Thoạt nhìn không chỗ nào sợ hãi, kỳ thật vẫn là cái tiểu hài tử tâm tính.

Như là nhớ tới cái gì, hẳn từ trên sô pha đứng lên, bước ra thon dài hai chân, triều phòng tắm đi qua, duỗi tay gõ gõ môn.

Ôn Hường Dương nghe được cửa tiếng đập cửa, trong lòng lộp bộp một chút, nằng rõ ràng chính là tới tiêu tiền mua nam nhân, nằng vì mao quan trọng trương, vì mao a!

“Soái ca, anh từ từ, biểu cấp sao, luận gia lập tức liền ra tới!” Ôn Hường Dương lớn tiếng nói một câu, nhưng cô kể tiếp không phải mở ra cửa phòng, mà là kéo chặt trên người áo tắm dài, ngồi xồm trên mặt đất, khuôn mặt nhỏ như khóc tang suy sụp.

Cô lại đem chính thân mình phá đi, lại đem chính bản thân mình cùng nam nhân khác ở bên nhau ảnh chụp cô sẽ giao cho lão cha cùng với gã đàn ông mà cha cô muốn gả, làm cho bọn họ tức chết.

Hiện tại, người đàn ông mà cô tìm các phương diện điều kiện đều không tới, người đàn ông kia cũng đáp ứng sẽ đối với cô ôn nhu, chính là vì sao, vì sao vẫn là sợ hãi đầu.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương còn ngồi xồm trên mặt đất, tựa hồ là muốn làm rõ tâm tư của mình, bước ra khỏi phòng khách, một tiếng liền mở ra của phòng tắm, đứng ở trước phòng tắm cửa.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Tắm rửa không đóng cửa

Ôn Hường Dương nghe được âm thanh, liền ngừng đầu liền, nhìn lên thấy Mộ Lăng Khiêm đang đứng ở trước mặt, vẻ mặt tức khắc hoảng sợ nói" Soái ca,chẳng lẽ tôi vừa rồi tắm rửa không đóng cửa sao!"

Trên mặt Ôn Hường Dương đã hoàn toàn tá xuống dưới, lúc này một bàn tay to sờ lên khuôn mặt nhỏ nhắn, trắng nõn sạch sẽ, cẩn thận nhìn, bởi vì nói chuyện còn nhìn đến 2 lần, đôi má kúm đồng tiền, cô gái nhìn thật là thanh thuần non nót.

Ôn Hường Dương như vậy làm Mộ Lăng Khiêm thuận mắt không ít.

Mộ Lăng Khiêm thu hồi tầm mắt, đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, đem cô từ trên mặt đất nâng dậy, thanh âm trước sau như 1 nói" Cô muốn đối ý, hiện tại còn kịp "

" Ai nói tôi muốn đối ý, tôi mới không đối ý đâu." Ôn Hường Dương cái mọ vệt chết vẫn còn cứng cỏi nói, đối ý, chẳng lẽ trở về chờ gã cho 1 lão nam nhân khác? Cô mới không cần!

Mộ Lăng Khiêm nghe như thế, chậm rãi cời nút âu phục, ném ở 1 bên, tiếp theo là áo sơ mi đen trên người.

Ôn Hường Dương nhìn Mộ Lăng Khiêm dần dần lộ ra xương quai xanh cùng làn da màu đồng rắn chắc, nuốt nuốt nước miếng, anh ta đáng người thật tốt, so với nhìn trên poster, còn đẹp mắt hơn.

Thực mau, cubongranchaccủa Mộ Lăng Khiêm đều hiện ra ở trước mặt Ôn Hường Dương, tầm mắt của hắn dừng ở trên người Ôn Hường Dương, liễn cong người, cời bỏ quần tây.

Ôn Hường Dương cảm thấy mình muốn xị máu mũi, vội vàng cúi đầu, không dám đứng xem trước mặt anh ta.

Nhưng nam nhân trước mắt, lại duỗi tay nâng cằm của cô lên, cô chớp đôi mắt, liễn 1 cái hôn nhẹ lên môi cô, thanh âm nồng đậm giống như rượu nguyên chất nói:" Nếu như khăn trương, từ đầu giường bên ngoài có rượu vang đỏ".

Ôn Hường Dương tại thời điểm, cũng đã uống qua rượu, vừa rồi điên cuồng, chính là kết quả của việc say rượu, cô cứ như vậy uống qua rượu, chẳng những phóng khoáng, còn có thể HIGH, nghe nói như vậy, cô ngơ ngác gất đầu.

Mộ Lăng Khiêm nhìn bộ dáng ngốc nghếch của cô, đáy mắt hiện lên 1 đóm lửa, chế trụ cằm cô, ở cánh môi của cô cắn 2 cái, chính mình liền cọt kiện quần áo cuối cùng, mờ vôi hoa sen.

Ôn Hường Dương thấy thể sắc mặt ửng hồng, dường như muốn trốn, từ trong phòng tắm chạy ra, tâm liền cuồng loạn nhảy lên, nụ hôn đầu tiên của cô, nụ hôn đầu tiên của cô như vậy mất đi?!

Hắn nhìn cái mông thoạt nhìn rất đẹp, rất đàn hồi, co dãn.

A a a, bất quá môi của hắn cùng người của hắn giống nhau, 1 chút độ ẩm đều không có, xem bộ dáng của hắn đều tỉnh tỉnh lạnh nhạt, cô tiếp hắn, hẳn là rất miễn cưỡng đi.

Ôn Hường Dương thờ dài, đi đến trước giường, mờ ra từ đầu giường, quả nhiên ở bên trong tìm được 1 chai rượu vang đỏ, đối với rượu vang đỏ cô không có gì để nghiên cứu, chỉ biết là rượu. Lấy ra 1 ly, rót rượu vào, giống như uống bia, nuốt xuống cổ họng, vị chẳng ra gì.

Chờ Mộ Lăng Khiêm tắm xong, Ôn Hường Dương đã say đến chênh choáng, ngã lên trên giường, gương mặt đỏ rực, thấy Mộ Lăng Khiêm liễn ngáy ngồ cười từ trên giường bò lên, 1 phen bỏ nhào vào trong lòng ngực hắn, một tay không an phận chui vào trong áo choàng tắm của hắn, ngây ngồ cười nói" Soái ca, anh thật đẹp a"

Mộ Lăng Khiêm nhìn cô gái trước mắt lờ đờ mông lung, ánh mắt u ám, đem tay cô gái trên người chính mình kéo ra, miệng cô gái hồng hồng, đôi mắt ngập nước, gương mặt đỏ bừng, nhìn qua thật sự mê người.

Hạ bụng của hắn hơi căng thẳng nhưng vẫn kéo người lên trên giường." Được, được ngủ 1 giấc".Nói xong hắn xoay người định rời đi, tay lại bị 1 bàn tay nhỏ nắm bắt lại.

Hắn 1 bước đầu đi vào trong mộng, hắn dùng phong cách của chính hắn đi lên cùng mỹ nhân

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Ngọn lửa bùng lên, lại khó tắt

" Không cần, tôi không cần ngủ" Ôn Hường Dương từ trên giường bò dậy, bám ở trên người Mộ Lăng Khiêm, như chó gặm, gặm ở trên môi Mộ Lăng Khiêm.

" Tôi không cần ngủ, nếu anh đáp ứng tôi, tôi sẽ cho anh tiền, anh không thể đi", Ôn Hường Dương túm trên áo choàng tắm của Mộ Lăng Khiêm, giống nhưcon chó nhỏ bị vút bỏ, mắt long lánh nước nhìn hần.

" Cô say, nếu như vậy muốn cô, cô sẽ hối hận "

" Tôi không có say!" Ôn Hường Dương mở to 2 mắt nhìn, trực tiếp đem áo choàng tắm trên người Mộ Lăng Khiêm cởi ra, đem chính mình cùng áo tắm đều cởi ra, ném xuống 1 bên, liền bỏ nhào vào người hần.

Da thịt trần trụi dán lên nhau, thân thể chặt chẽ nóng bỏng của Ôn Hường Dương dán ở trên người Mộ Lăng Khiêm, cô như 1 con trát tiểu miêu, đôi tay liễu mạng sờ trên người Mộ Lăng Khiêm, miếng tiến lên trên, cắn mặt của hần.

Thấy Mộ Lăng Khiêm không phản ứng, năng tức giận liền bò lên người,, lấy cả vạt của hần nhặt lên, tưởng có thể đem hần cột vào trên giường, tốt xấu gì không thể để hần trốn thoát.

Mộ Lăng Khiêm nhìn thấy trong tay Ôn Hường Dương cầm cả vạt, sắc mặt hoàn toàn triệt để đen lại, ánh mắt thoáng chốc nổi lên ngọn lửa.

Lúc Ôn Hường Dương tại thời điểm muốn trói hần, 1 tay đem người nâng lên, ném ở trên giường lớn, cả người đều bị ép xuống.

" Cô muốn làm cái gì?" Tiếng nói lộ ra trí mạng ở bên tai vang lên.

Ôn Hường Dương ha hả cười 2 tiếng, ngón tay chọc ngực Mộ Lăng Khiêm liền nói, " Trói anh, đem anh trói lại, cưỡng bạo anh, xem anh như thể nào còn chạy!"

Ánh mắt của Mộ Lăng Khiêm lập tức tối sầm lại, nắm ngón tay của Ôn Hường Dương, đặt ở bên môi, hung hăng cắn 1 ngụm.

Ôn Hường Dương bị cắn, " A " kêu 1 tiếng, xoay người định bỏ chạy, ngay sau đó cô liền nghe thấy 1 âm thanh mỉa mai hoặc bên tai mình," Tiểu yêu tinh, đây là em tự tìm..."

Ngón lửa bùng lên, lại khó tắt.

Ôn Hường Dương liền tại thời điểm đó, mới thức tỉnh, cả đêm ở dưới, cô chỗ nào cũng đau, vừa rồi ở trên giường còn tốt, cô hiện tại bò dậy, đi 1 bước đều cảm thấy đau, cô khó khăn đi về hướng phòng tắm, đem chính mình rửa sạch 1 lần, đi ra.

Ảnh chụp, hiện tại quan trọng nhất chính là ảnh chụp!

Cô bò đến lên giường, lấy đi động ra, cùng với chính mình và Mộ Lăng Khiêm, chụp được mấy tấm thân mật, 1 cái thân của cô khoe môi Mộ Lăng Khiêm, còn lộ ra vai ngọc của cô bị khi dễ, 1 cái nữa cô vurun chỉ 2 tay, còn làm cái tư thế"V"...

Tốt xấu gì 2 người đều có quan hệ thân mật, Ôn Hường Dương thật thích dáng người và dung mạo của Mộ Lăng Khiêm, không cần trả tiền, giá cả như thể vẫn là Nguru Lang sang quý, không cần trắng không cang.

Ôn Hường Dương nhận không được tiền liền sờ cơ bụng của Mặc Lăng Khiên lần nữa, thẳng đến cô cảm thấy sờ dần dần xuống dưới, người trên giường sợ là bị nàng sờ tỉnh, thật cẩn thận chuẩn ra ngoài, đóng lại cửa phòng.

Bị lăn lộn quá thâm, nàng rời khỏi quán bar, đi đường đều có chút khó khăn, may mắn quán bar còn ánh đèn lờ mờ, vẫn chưa có cô người phát hiện cô dị thường.

Ngăn 1 chiếc taxi, mệt đến nổi sức lực để đi mua thuốc tránh thai đều không có, trực tiếp chở nàng về chung cư thuê bên ngoài, mở đèn, cởi giày ra, đi vào phòng ngủ, thay đổi áo ngủ, liền bò lên trên giường.

1 giấc này có lẽ là cả ngày, có thể là nhiều giờ liền, thẳng đến ánh nắng ngoài cửa sổ chiếu ở trên mặt, cô liền bị 1 loạt tiếng gõ cửa đánh thức.

Hần, bắt đầu đi vào cõi mộng, hần dùng phong cách của hần đi lên cùng mỹ nữ.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 7: Soái ca, chúng ta không phải đã thanh toán sòng phẳng rồi sao?

Cô cảm thấy khó chịu nên định nằm lên gối để nghỉ ngơi, người ở bên ngoài chắc là sẽ không nghe được, ngay sau đó, cô lại nghe được “Phanh ——” một tiếng vang lớn, làm cho cô sợ tới mức phải trực tiếp từ trên giường ngồi dậy.

Vì con sâu ngủ của cô đang tới mà lại bị người ta làm giật mình thức dậy nên cô cực kì bất mãn đi vềphía cửa oán giận nói, “Là ai, ai ở ngoài đó?”

“Hường Dương, cậu làm mình sợ muốn chết, mình còn tưởng rằng cậu đã xảy ra chuyện gì đó! Tôi hôm qua mình nghe được chuyện của cậu, lập tức đi tìm anh mình giúp đỡ, nhưng sau khi mình và anh tới quán bar kiểm cậu, thì đã không thấy tăm hơi của cậu đâu! Cậu rốt cuộc đã đi đâu vậy chứ!” Ôn Hường Dương lẩm bẩm, vừa mới mở cửa ra thì cả người đã bị ôm chặt lấy.

Cô xoa xoa đôi mắt, liền nhìn thấy người bạn tốt của mình là Nghiêm Hân đang ôm chặt lấy mình, còn anh trai của Nghiêm Hân —— Nghiêm Khắc thì khuôn mặt vốn tuấn tú nhưng bây giờ lại nhiễm một tầng sương lạnh, trong mắt hình như là có một tia giận dữ.

“Tờ vẫn luôn ở đây mà.” Ôn Hường Dương tránh đi tầm mắt của Nghiêm Khắc, nhìn Nghiêm Hân cười nói, “Cậu cũng biết đấy, nếu như tờ mà đã uống rượu thì sẽ say đến phát điên luôn mà.”

“A Hân, em hãy đi ra ngoài một chút đi.”

“Anh?” Nghiêm Hân nhìn Nghiêm Khắc đang kiểm chế lửa giận, tiếng nói trầm thấp, lo lắng nhìn về phía Ôn Hường Dương một cái, vội vỗ bả vai của Ôn Hường Dương, an ủi nói, “Hường Dương, chuyện của cậu, mình đã nói với anh của mình rồi, cậu yên tâm, anh mình chắc chắn sẽ giúp được cho cậu.”

Ôn Hường Dương mỉm cười, nhìn Nghiêm Hân phất phất tay, tầm mắt dừng lại ở trên người Nghiêm Khắc, cười tủm tỉm nói, “Khanh khách, sao khuôn mặt của anh lại đen đến như vậy?”

Cô với Nghiêm Khắc, Nghiêm Hân từ nhỏ đã cùng nhau lớn lên, mỗi lần cô gây ra họa, Nghiêm Khắc đều chỉnh đốn cô một phen rồi sau đó lại giúp cô dọn dẹp tàn cuộc. Nhưng mà sau này anh chắc chắn là sẽ có người để kết hôn nên cô không thể ỷ lại vào anh suốt cuộc đời được.

“Hường Dương, về sau đừng có tới những chỗ không tốt như vậy nữa. Chuyện của em, anh sẽ giúp em xử lý.” Nghiêm Khắc mặc dù vẫn còn nổi giận nhưng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ mở miệng nói.

“Khanh khách, chuyện của em, em sẽ tự mình xử lý. Em cũng đâu còn là một đứa trẻ, thậm chí em còn lớn hơn A Hân vài tháng đó.”

“Hường Dương, dạo gần đây em đều xa cách anh, có phải là đã xảy ra chuyện gì không?”

“A?” Ôn Hường Dương sau khi kinh ngạc một tiếng, vội vàng phủ nhận nói, “Khanh khách, không có, tuyệt đối không có, em thế đó!”

“Không có thì tốt, em nghỉ ngơi cho tốt đi, những chuyện còn lại cứ giao cho anh.” Nghiêm Khắc nói xong, liền xoay người đi ra ngoài, tây trang phẳng phiu, thân hình thon dài thẳng tắp dần dần biến mất ở trước mặt Ôn Hường Dương.

“Khanh khách.” Ôn Hường Dương muốn gọi Nghiêm Khắc lại, định nói là chỉ cần cô làm cho cha cô với lão già kia tách ra thì chuyện này sẽ có thể giải quyết, căn bản không cần làm phiền Nghiêm Khắc, chuyện này dù lớn dù nhỏ, cô vẫn không muốn Nghiêm Khắc phải chịu tổn thương hay đắc tội với người khác.

Nghiêm Khắc nghe được thanh âm, bước chân dừng lại, xoay người, đôi mắt phương nhìn chăm chăm vào Ôn Hường Dương, làm Ôn Hường Dương phải đem tất cả lời nói nuốt xuống.

Nghiêm Hân cùng Nghiêm Khắc đều đi rồi.

Ôn Hường Dương đứng ở cửa, đứng trong chốc lát, bỗng nhiên nhớ tới, việc cấp bách bây giờ là phải đem hình ảnh phát ra, sau khi phát ra rồi thì chuyện này sẽ không cần phải làm phiền đến Nghiêm Khắc nữa.

Ôn Hường Dương nghĩ vậy, xoay người muốn đóng cửa để vào nhà lấy đi động, nhưng cửa chỉ vừa mới đóng một nửa thì đã bị một bàn tay chặn lại.

Ôn Hường Dương cảm thấy kỳ lạ đưa tay lên sờ cảm, ngay sau đó, cửa đã đã bị một người thô bạo đạp ra, thấy rõ người ở trước cửa, Ôn Hường Dương giật mình nói, “Soái ca, tại sao lại là anh? Sao anh lại tìm được nhà tôi? Chúng ta không phải đã thanh toán tiền một cách sòng phẳng rồi sao?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 8: Dám chụp lén ảnh giường chiếu của anh!

“Tiền đã thanh toán xong?” ánh mắt của Mộ Lăng Khiêm đông lạnh đến cực hạn, lấy một cái thẻ ngân hàng từ trong ngực ra, nhìn về phía Ôn Hường Dương, “Mặt mã là sáu số tám?”

“Đừng vậy, là sáu số tám đó. Vì lúc trước đi quán bar nên tôi mới sửa lại, chắc chắn là không sai đâu. Bên trong còn có 2 vạn là toàn bộ tiền tiết kiệm của tôi, nếu như anh muốn vì chuyện này để quán lấy tôi muốn tôi đưa nhiều hơn thì không có đâu!”

Ôn Hường Dương nghĩ là mình bị đeo bám, phải biết rằng cô ra tay hào phóng như vậy cho khách là điều hiếm thấy, không chừng người đàn ông này nghĩ cô là người có tiền.

Mộ Lăng Khiêm nhìn về mặt vô tội của Ôn Hường Dương, đáy mắt còn viết mấy chữ tỏ đùng anh đừng quán lấy tôi nữa, tôi không có tiền, khuôn mặt của anh ta liền trầm xuống, liền duỗi tay nắm lấy cổ tay của cô, đẩy cô về phía góc tường.

“Ảnh chụp!” Mộ Lăng Khiêm lạnh băng phun từng chữ trong miệng ra.

Ôn Hường Dương nghe được hai chữ ảnh chụp, trong lòng liền rơi lộp bộp, cô nhìn về phía anh, cười tím tím nói, “Soái ca, anh nói cái gì a? Ảnh chụp gì? Anh muốn lấy ảnh của tôi sao? Khó mà lắm được, chúng ta đã giao dịch rồi mà, tôi sẽ không.....”

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương vẫn còn vệt chết cái mỏ vẫn còn cứng, anh đem cô túm đến mép giường, trực tiếp đem người ném lên, tầm mắt lạnh băng nhìn lướt qua ở trong phòng, liền nhìn thấy cái di động của cô đặt ở trên bàn.

Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm đi lấy di động của mình, cô liền kêu lên, cái kia là cô dùng 2 vạn để mua mà, là đồ dễ cô trả thù đó!

“Anh không thể như vậy, chúng ta đã thanh toán xong! Tại sao anh lại chẳng có đạo đức nghề nghiệp gì thế, tôi nhất định phải đi báo cáo lại chuyện này với chủ của anh mới được!”

Mộ Lăng Khiêm nghe nói như thế, liếc mắt về phía Ôn Hường Dương một cái, vô cùng lạnh nhạt nói, “Mặt mã.”

"Không có mặt mã, anh mau đem điện thoại trả lại cho tôi." Ôn Hường Dương liền xông lên trước muốn đoạt lấy, cô hiện tại cũng coi như là may mắn vì điện thoại có cái mặt mã nhưng Mộ Lăng Khiêm lại quá cao nên cần bán cô không thể với tới di động của mình.

Ôn Hường Dương cả người đều treo ở trên người của Mộ Lăng Khiêm, Mộ Lăng Khiêm lạnh lùng quét mắt trên người cô, châm chọc nói, “Tính lực còn rất dư thừa, xem ra tôi hôm qua còn chưa có thỏa mãn cô.”

“Anh nói cái gì? Anh chính là một con vệt tôi dùng tiền mua được, anh dựa vào cái gì nói chuyện với tôi như vậy? Anh đem điện thoại trả lại cho tôi!”

“Không thể.” Mộ Lăng Khiêm lại không thêm để ý tới Ôn Hường Dương, anh dễ như trở bàn tay liền có thể đem Ôn Hường Dương từ trên người mình đẩy ra. Cầm di động trong tay đi ra ngoài.

Ôn Hường Dương liền thấy, người đàn ông này nếu lấy di động của cô đi cũng không thể mở khóa được, cô cũng đừng nghĩ đến gửi ảnh đi.

“Anh đừng đi, anh đừng đi, tôi nói cho anh còn không được sao?”

Ôn Hường Dương liền nắm chặt cánh tay của Mộ Lăng Khiêm, trưng ra vẻ mặt lấy lòng nói “Anh đem di động của tôi trả lại cho tôi đi, tôi sẽ không khiếu nại anh với ông chủ của anh nữa, nếu như còn muốn thêm tiền, ở trong ví của tôi còn có năm trăm, là tiền sinh hoạt phí tháng này của tôi, tôi đều cho anh, có được không?”

Cô dùng tiền để mua đàn ông, còn tự mình chụp ảnh quay phim lại, nếu như người đàn ông này thật sự so đo với cô đến cùng, người không có lợi là bản thân cô.

Mộ Lăng Khiêm nhìn cái tay đang túm chặt cánh tay mình, rồi đến vẻ mặt cầu xin tha thứ của Ôn Hường Dương, sắc mặt lại không có nửa điểm hòa hoãn.

Sáng sớm khi mới tỉnh lại, anh liền phát hiện bên cạnh không có cô gái nào, điều tra video giám sát lại phát hiện cô gái này dám chụp lén ảnh giường chiếu của anh!

Anh ta thật sự coi thường cô, lần đầu tiên nhìn thấy biểu tình mê hoặc “Soái ca, làm ơn, ngàn sai vạn sai đều là tôi sai, anh trả lại điện thoại cho tôi đi, bên trong thật sự là không có cái gì cả!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](#).

Chương 9: BOSS, điện thoại đã trả lại

Editor: Rin đẹp trai~~

Quán bar Mộ Sắc là quán bar lớn nhất xa hoa nhất của tập đoàn tối cao Nam Đức, nghe đồn boss phía sau bức màn thể lực rất hùng mạnh, không phân biệt trắng đen, có thể tới Mộ Sắc giết người, không sợ trời đất, Ôn Hường Dương căn bản không tin, ở Mộ Sắc trong mỗi phòng đều trang bị Cameras, cô sẽ đến chụp lén ảnh làm bằng chứng.

“Mặt khẩu, tôi sẽ không nói lại lần thứ ba!”

Giọng nói cực kỳ trầm, làm Ôn Hường Dương sợ đến run lên, cô biết là người đàn ông trước mặt nếu không lấy được tấm ảnh thẻ sẽ không bỏ qua.

"Tôi mở cho anh, tôi mở cho anh được không?" Tròng mắt Ôn Hường Dương thay đổi, thoả hiệp nói: " Anh trả lại điện thoại cho tôi, tôi sẽ tự mình mở khoá."

Mộ Lăng Khiêm liếc Ôn Hường Dương một cái, lấy điện thoại di động ném cho cô. Ôn Hường Dương chụp lấy trong trong tay, nhanh chóng mở khoá, cô muốn gửi ảnh chụp được đến chỗ khác, nhưng vừa mới mở khoá, một lần nữa điện thoại lại bị lấy đi.

Mộ Lăng Khiêm mở album ra,

Anh liếc mắt nhìn thoáng qua liền thấy được mấy tấm ảnh hôm nay Ôn Hường Dương chụp, nhìn đến tấm ảnh Ôn Hường Dương cười tươi như hoa lộ ra má lún đồng tiền bộ dạng đặc ý, anh ngừng đầu nhìn quét qua cô một cái, ngón tay thon dài ở trên màn hình linh hoạt, đánh dấu, xóa bỏ!

Một lần nữa điện thoại bị lấy đi, Ôn Hường Dương liền biết, kế hoạch của cô đã hoàn toàn thất bại, hai vạn đồng tiền mất trắng, lần đầu tiên trắng tay.

Mộ Lăng Khiêm xóa ảnh chụp, lại không có đem điện thoại trả lại cho Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương đang đắm chìm ở ảnh chụp bị xóa" bị thương", căn bản là không thêm để ý đến Mộ Lăng Khiêm có trả lại điện thoại cho cô hay không, càng không để ý đến Mộ Lăng Khiêm đã đi từ khi nào.

Chờ đến thời điểm mà cô phát hiện, cô liền nguyên rủa mười tám đời tổ tông nhà Mộ Lăng Khiêm, nếu không phải cô đuổi lý, cô nhất định sẽ đi tố cáo anh ta!

Lúc Ôn Hường Dương táo bạo muốn đi tố cáo Mộ Sắc, ngoài cửa lại vang lên tiếng chuông, cô nổi giận đùng đùng đi tới cửa, mở cửa, vừa muốn mắng chửi, liền nhìn thấy người đến là một người đàn ông xa lạ đeo mắt kính.

“Đây là điện thoại của cô.”

Trợ lý Trương đưa điện thoại trả lại cho Ôn Hường Dương xong liền xoay người rời đi.

Ôn Hường Dương không thể hiểu được, điện thoại của cô?

Dưới

Tầng dưới của khu nhà nhỏ, một chiếc Lamborghini dừng lại, làm không ít người tò mò đều lên nhìn, trợ lý Trương vòng qua phía bên phải, ngồi vào xe đối diện với ông chủ." Boss, điện thoại đã trả lại."

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương trong di động trên tay, đáy mắt đen không rõ, trên màn hình điện thoại kia rõ ràng là ảnh chụp Ôn Hường Dương vô cùng đắc ý " Đến công ty."

“ Dạ BOSS.”

Ôn Hường Dương mở gói bọc ra, vừa mở ra liền thấy, là một phần mềm chụp ảnh Thần Khí, cô không thích chụp ảnh, cũng không biết là ai tặng cô một phần mềm điện thoại như vậy.

Ôn Hường Dương cầm điện thoại di động ném sang một bên, mới bỏ lên giường chuẩn bị đi ngủ thật ngon, ngủ dậy sẽ tính tiếp mọi chuyện, đột nhiên điện thoại trong nhà vang lên.

Điện thoại này là Nghiêm Hân trang bị cho cô, bởi vì cô mới dọn đến nhà mới, không có điện thoại, Nghiêm Hân liền chuẩn bị cho cô cái điện thoại này.

Ôn Hường Dương bỏ đến đầu giường, mới vừa cầm lấy điện thoại, liền nghe được giọng nói tức giận của Nghiêm Hân từ trong điện thoại truyền ra:" "Hường Dương, thật quá đáng! Thật sự là thật quá đáng! Lâm Hạo muốn cùng Trần Văn Hi kết hôn, Lâm Hạo còn không biết xấu hổ phát thiệp mời cho mình, muốn cậu và mình cùng đi."

" Còn cố ý nói chúng ta mang theo bạn trai. Thật đáng tức giận, anh ta còn có mặt mũi mời chúng ta? Anh ta cho muốn chúng ta đưa tiền mừng, như vậy chẳng khác là đốt tiền vô bổ đâu? Minh thật tức chết."

Lâm Hạo là bạn trai cũ của Ôn Hường Dương.

Trần Văn Hi là bạn đại học của Ôn Hường Dương.

Hai người này kết hợp có thể so với một bộ thiên lôi cầu huyết kịch, Nghiêm Hân vẫn luôn là một cô gái hiền lành, mặc dù tức giận cũng không tùy tiện mắng chửi người, có thể khiến cô tức giận như vậy, ngoài chuyện này không có chuyện khác

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 10: Như thế nào,hôm qua còn không thỏa mãn người ?

“Khi nào?” Ôn Hường Dương nghe được Nghiêm Hân nói,buồn ngủ biến mất,rất thú vị dò hỏi.

“Thật là đáng giận . . .”Nghiêm Hân đang lo lắng nên dùng từ nào để hình dung chính sự phẫn nộ của bản thân,liền đầu kia điện thoại truyền đến một câu như vậy.

Nàng đầu tiên thật sùng sốt,theo sau mới dò tính hỏi “Hường Dương,cậu sẽ không thật muốn đưa hoa cho bọn họ đi?”

“Không,rất cuộc thời gian một năm nói chuyện,vẫn là phải nên có lễ phép sao.”

Ôn Hường Dương càng bất động thanh sắc thì Nghiêm Hân càng run sợ trong lòng,nhưng nghĩ tới hành động của tên căn bã kia,buổi hôn lễ này các nàng không thể không đi!

“Liền cuối tuần làm”

“Được,tớ hiểu rồi,hôm qua uống nhiều rượu quá,tớ ngủ trước đã.” Ôn Hường Dương tỉnh ngủ,vừa thấy sắc trời tối sầm.

Cô vừa tính toán phải đi Mộ Sắc hỏi Mộ Lăng Khiêm về di động,đi tới cửa liền phát hiện thẻ ngân hàng Mộ Lăng Khiêm cấp cho mình vẫn nằm trên sàn nhà.

Tuy rằng hiện tại chính mình thực thiếu tiền,nhưng rất cuộc ngủ cùng người khác,tiền họ cấp cho mình tuyệt đối phải trả lại.

Ôn Hường Dương nhặt thẻ ngân hàng lên,thu thập một phen,liền đi tới Mộ Sắc.

Quán bar Mộ Sắc.

Ôn Hường Dương đi đến quán bar,liền theo hướng lầu 3 đi lên,nhưng hôm nay không có thuận lợi như hôm qua,vừa đến cửa cầu thang liền có người chặn lại.

“

“Thực xin lỗi,vị khách nhân này trên lầu là khu khách VIP,xin khách nhân có thể trình thẻ khách VIP cho chúng tôi xem được không?”

Khu khách VIP?

Cô hôm qua uống xong liền say khướt đi lên lầu,không có ai ra ngăn đón,càng không có ai muốn hỏi thẻ khách VIP của cô.

“Tốt thôi,tôi không lên nữa.Phiền các anh có thể kêu người nam nhân có trên poster ở lầu 3 xuống dưới không?tôi có việc cùng hắn nói chuyện.”

“Thực xin lỗi,không có thẻ khách VIP,chúng tôi không . . .”nhân viên bảo an ngăn đón Ôn Hường Dương chưa kịp nói xong,Ôn Hường Dương liền nhìn thấy được Linh Ban tối hôm qua.

Cô vẫy tay về phía Linh Ban chào hỏi nói”Uy,anh lại đây.Hôm qua tôi là người đã tới chỗ các anh phục vụ khách nhân,tôi có việc muốn tìm người nam nhân mà hôm qua tôi phục vụ kia”.

Linh Ban liếc mắt một cái liền nhận ra Ôn Hường Dương trang phục khuôn mặt của Ôn Hường Dương giống hệt ngày hôm qua,chi có điều tóc già trên đỉnh đầu đã thay đổi,nhìn không giống như cái trang,ở Mộ Sắc tuyệt đối là hiếm thấy,hắn chính là tưởng không quen biết đều khó.

Nghĩ tới sự tình tối hôm qua,Linh Ban bước nhanh đi tới trước mặt Ôn Hường Dương,phất tay cho hai bảo an lui xuống.

“Vị khách nhân này..,”

“Tôi tìm người nam nhân tối hôm qua kia.”(**jen**)

.....

Ngày hôm qua boss tôi nói này là để xử lý sự tình,chà nhẽ hôm nay đến đây là để chờ nữ nhân này?

Linh Ban nghĩ tới đủ mọi khả năng,cung kính nói “Khách nhân này thỉnh chờ,tôi sẽ mang cô đi.”

Ôn Hường Dương bị đưa tới lầu bốn,Linh Ban hướng Ôn Hường Dương giới thiệu tên hắn,sau đó mới dời xuống lầu.

Ôn Hường Dương không hiểu hết quy tắc bên này,chi là xem Linh Ban như vậy,hắn là người nam nhân mà cô chọn hôm qua là Vịt Vương Mộ Sắc.

Ôn Hường Dương liền gõ học cửa,lập tức từng cánh cửa mở ra,xuất hiện trước mắt cô nam nhân trên người chỉ khoác một cái áo tắm dài,tóc vẫn còn dính nước,bộ dáng như vừa tắm xong đi ra.

Ôn Hường Dương nhìn đến nửa thân trên trần trụi của Mộ Lăng Khiêm nghĩ đến sự tình đêm qua, liền không khỏi nuốt nuốt nước miếng.

Mộ Lăng Khiêm thấy trước cửa là Ôn Hường Dương nhũ nhũ mây,ngư điệu âm lãnh đến cực điểm mang theo một mặt ý không rõ lạnh lùng trào phúng “thế nào đêm qua không đủ thỏa mãn cô?Hôm nay lại tự mình đưa tới cửa”.

“Anh nói hươu nói vượn cái gì đấy,tôi đến là để lấy lại đi động của tôi”.Nếu không phải tưởng chính mình phá thân,trà thù cho cha thì cô cũng không tới loại địa phương này.

“Còn có cái này,anh quên cầm đ” Ôn Hường Dương cầm thẻ ngân hàng nhét vào tay Mộ Lăng Khiêm “Nhớ kĩ,mặt mặc là sáu số tám”.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Hấn cao lãnh

Ôn Hường Dương nói xong, liền nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm híp mắt, cười như không cười đánh giá cô." Cô lại tưởng mua tôi thêm một lần nữa rồi đem ảnh chụp lại sao?"

Ônh Hường Dương nghe hấn nói như thế, lùi lại một bước, trừng mắt nhìn người đàn ông trước mắt tức giận nói:" Tôi chính là tới để đưa tiền cho anh để chuộc lại đi động của mình ".

" Phải không? ". Mộ Lăng Khiêm nói xong liền quay trở về phòng.

Ôn Hường Dương thấy hấn không có ý đưa lại đi động cho mình, cô liền chạy nhanh lên phía trước hấn nói:" Tôi chụp ảnh là tôi không đúng, nhưng anh cũng không có lý do gì lấy đi động của tôi, anh đây là đang phạm pháp đấy!"

" Trước tiên, cô hãy đem khuôn mặt của cô rửa lại sạch sẽ sau đó mới đến tìm tôi nói chuyện."

Mộ Lăng Khiêm quét qua khuôn mặt của cô, đáy mắt ít nhiều mang thêm một chút chán ghét.

Ôn Hường Dương nhăn chặt mày, cô trang điểm thành cái dạng gì thì liên quan gì tới hấn?

Nhưng vì muốn lấy lại được đi động của mình, cô rốt cuộc vẫn cắn chặt răng đi vào phòng tắm, đem mặt rửa sạch sẽ.

Sau khi rửa sạch sẽ xong, cô xóc tay ra nói " Hiện tại anh có đem đi động trả lại cho tôi sao?". Lúc này nhìn Ôn Hường Dương thật giống như tên của cô điềm tĩnh âm áp. Cuối cùng sắc mặt của Mộ Lăng Khiêm cũng tốt lên đôi chút.

" Bất quá, nó chỉ là đi động không đáng giá tiền ". Mộ Lăng Khiêm liếc về hướng Ôn Hường Dương một cái." Cô như thế nào? Đi động này là bạn trai cô tặng sao?"

Ôn Hường Dương ha hả cười:" Tôi nói anh đẹp trai này, đi động của tôi ai đưa liên quan gì tới anh a? Anh không cảm thấy, anh chỉ là người bán mà quản nhiều chuyện vậy sao? Anh luôn thích can thiệp vào việc riêng của khách hàng nữ à."

Ngữ điệu của Ôn Hường Dương làm sắc mặt của Mộ Lăng Khiêm trầm xuống. Hấn bước nhanh đi đến chỗ tủ đầu giường, lấy đi động trong ngăn kéo ra ném về phía cô, lạnh lùng nói:" Có có thể đi rồi đấy ".

Dựa, đàn ông như thế nào có thể vui giận thất thường như vậy? Loại đàn ông còn có thể chiều hồm đứng đầu bảng, chiều hồm không đóng cửa thật đúng là ông chủ của bọn họ kiếp trước tích được rất nhiều đức.

Ôn Hường Dương tốt xấu gì cũng lấy lại được đi động, cô cũng không nghĩ ở chỗ này mãi, liền xoay người rời đi Mộ Sắc.Đời này cô đều không muốn lại thấy hấn nữa.

Ôn Hường Dương nghĩ không muốn nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm nhưng có khi oan gia chính là ngộ hẹp.

Mất thấy tra nam cùng tiện nữ sắp kết hôn, mấy ngày nay, Nghiêm Hân cấp tốc giới thiệu đàn ông cho Ôn Hường Dương không có mùi thì cũng có tám, chính là tính toán chờ đến ngày tra nam cùng tiện nữ kết hôn, đem ra đi gộp vui nhưng những người này không phải tất cả mọi người đều biết thì chính là tác phong có vấn đề, tóm lại là không có một ai thích hợp cả.

Chiều nay bọn họ còn đi gặp người cuối cùng xem có thích hợp hay không mặc dù ti lệ thích hợp cũng thật xa vời.Tìm bạn trai không thấy nhưng không thể phò trương cũng liền thua.

Hôm nay Ôn Hường Dương dậy thật sớm, chính là muốn mua bộ quần áo, Nghiêm Hân cho cô hai trăm vạn để cô tùy tiện mua.

Nghiêm Hân biết hiện tại Ôn Hường Dương đang sống tự lập căn bản không có nhiều tiền lại không chịu nhận giúp đỡ của người khác. Chính vì thế cô đã sớm cùng Ôn Hường Dương nói qua, chờ cho hôn lễ của đôi cậu nam nữ kia kết thúc thì có thể trả bộ lễ phục và tiền thừa cho cô, coi như cô cho Ôn Hường Dương mượn mặc thử.

Quần áo của Nghiêm Hân toàn từ một trăm vạn trở lên đỡ cho Ôn Hường Dương lo về sau.

Tại Mộ Mậu thương hạ, thương trường bách hóa lớn nhất Nam Đức thị

Ôn Hường Dương ở trong thượng hạ đã đi một vòng rồi, cô muốn chọn bộ quần áo vừa thể hiện khí chất cùng giá trị ; vừa phải chọn sao cho cô cùng Nghiêm Hân mặc đều thích hợp. Cuối cùng tầm mắt của cô cũng dừng lại ở cửa hàng Q&T. Bên trong cửa kính trong suốt là bộ váy liền áo màu đỏ rượu.

" Đem cái váy liền áo này lấy xuống cho tôi xem ".

" Tiểu thư, cô cũng thật tinh mắt. Đây chính là kiểu dáng mới nhất năm nay của cửa hàng chúng tôi. Bộ váy liền áo này là do nhà thiết kế đứng đầu Q&T thiết kế có một không hai. Toàn thế giới chỉ có năm bộ, toàn Nam Đức thị chỉ có cửa hàng chúng tôi mới có một bộ như vậy "

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Anh ta nói như vậy cũng không sợ đắc tội với kim chủ sao?

Cái váy liền áo không có nghĩ ngờ gì tất nhiên là phù hợp với yêu cầu của Ôn Hường Dương, nàng cảm quần áo vào phòng thử đồ, thông thả ung dung mặc thật tốt,trong nháy mắt lúc nàng đi ra khỏi phòng thử đồ kia, không ít tầm mắt của mọi người đều tập trung tới trên người nàng.

Ôn Hường Dương mỉm cười đẹp đẽ là lướt, nàng thật ra không cao, nhưng có ti lệ cơ thể lại rất hoàn mỹ, còn có được một đôi chân dài, làn da trắng nõn, lại thêm màu rượu đỏ phụ trợ làm người ta kinh diễm, làm cho bộ váy liền nàng mặc trên người dường như là được đặc biệt chế tác riêng cho nàng vậy.

“Vị tiểu thư này, bộ váy liền áo này thật đúng là làm ra vì cô mà.” Nhân viên cửa hàng tự đáy lòng khen, cô vẫn là lần đầu tiên thấy có cô gái đáng người nhỏ xinh như vậy đem bộ váy liền áo này mặc đẹp đến thế, thật là làm người khác cực kỳ hâm mộ.

Ôn Hường Dương nhìn chính mình trong gương, hơi hơi mỉm cười, bộ váy liền áo này mặc ở trên người, xác thực thật là xinh đẹp.

“Mua luôn đi.”

Giọng nói rơi xuống, nhân viên trong tiệm lại không một người nào đáp lại, nàng quay đầu lại nhìn lại, liền thấy trong tiệm nhân viên cửa hàng tất cả đều chính tề xếp thành một hàng, ngoài cửa một người phụ nữ diện mạo quyền rũ nữ kéo một người người đàn ông tuấn mỹ như chậm rãi đi đến.

Nhìn Mộ Lăng Khiêm bị một người phụ nữ khác kéo tay, khéo miệng Ôn Hường Dương không dấu vết cong cong lên một chút, hiện tại kiếm sống đúng là đủ loại khó khăn, Nguru Lang ban ngày còn phải đi tiếp khách.

“Khiêm, bộ quần áo này thế nào?” Người phụ nữ diện mạo quyền rũ cầm một bộ thân váy dài cổ chữ V ở trên người khoa tay múa chân, dò hỏi.

“Àn.” Mộ Lăng Khiêm mặt vô cảm đáp lại một câu, tầm mắt tất cả đều dừng ở trên người Ôn Hường Dương.

Một mái tóc dài đến đầu vai, bộ váy dài màu rượu đỏ mang theo vẻ yếu đã lìa cơ thường, hần từng gấp qua hình ảnh nàng thanh thuần như hoa sen trắng, gấp qua hình ảnh nàng trang điểm đậm đến kinh người, lại chưa từng gấp qua hình ảnh của nàng như hiện tại.

Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm nhìn chính mình, nàng quét mắt qua hần một cái, lại lần nữa mở miệng, “Mua đơn.”

Người phụ nữ diện mạo quyền rũ thấy Mộ Lăng Khiêm vẫn luôn nhìn một phương hướng khác, tầm mắt của cô ta cũng nhìn qua theo, nhìn đến bộ dạng đẹp đến như yêu tinh của Ôn Hường Dương, đáy mắt cô ta hiện lên một tia ghen ghét, chỉ vào Ôn Hường Dương liền nói, “Đem bộ váy trên người cô ta cũng tìm một bộ đến đây cho tôi.”

“Thật ngại quá, Tô tiểu thư, đây là bán số lượng có hạn, trong tiệm này của chúng tôi chỉ có một bộ này. Không bằng, cô xem xem những bộ mới về khác đi?”

“Bán số lượng có hạn?” Người phụ nữ cô diện mạo quyền rũ đi lên trước, dùng ánh mắt bắt bẻ quét qua trên người Ôn Hường Dương một cái. “Cái người nghèo kiệt xác hủ lậu này mà cũng xứng với bộ đồ số lượng có hạn? Tôi ra gặp đổi giá, bộ váy này tôi mua!”

“Tô tiểu thư, việc này.....”

“Như thế nào? Tôi nói không nghe, chẳng lẽ các ngươi muốn.....” Người phụ nữ vừa định nọn danh Mộ Lăng Khiêm, bất lấy bộ váy này.

Nhưng cô ta còn chưa nói xong, người bên cạnh vẫn luôn trầm mặc, Mộ Lăng Khiêm lại thanh âm rõ ràng mở miệng, “Mọi việc đều nên chú ý thứ tự đến trước và sau.”

Mộ Lăng Khiêm lời này lại làm Ôn Hường Dương phải nhìn anh ta một cái, đây là anh ta giúp nàng nói chuyện, cái người phụ nữ lớn lên yêu điểm trước mặt anh ta này hần kim chủ của anh ta đi?

Anh ta nói như vậy, cũng không sợ đắc tội kim chủ sao?

“Vị tiểu thư này, mời theo tôi tới quầy thu ngân đi.” Nhân viên cửa hàng nghe xong Mộ Lăng Khiêm nói, liền đi đến trước mặt Ôn Hường Dương cung kính nói.

Ôn Hường Dương gật gật đầu, lấy ra thẻ ngân hàng, quét thẻ, nhưng chờ nàng ấn xong mặt mã, nhân viên cửa hàng lại có chút xấu hổ cười làm lành nói, “Tiểu thư, số tiền còn lại trong tài khoản của cô không đủ, không biết cô có cách thanh toán khác không?”

Số dư không đủ?

Ôn Hường Dương nhũ mày, bộ quần áo này quý như vậy sao? Số dư của cô chính là phải có tới hai trăm vạn đấy!

“Ha ha, số dư không đủ.” Bên tai truyền đến tiếng cười châm chọc của người phụ nữ vừa này, “Tôi nói mà, một con quý nghèo sao có thể mua nổi quần áo thiết kế riêng của nhà thiết kế hàng đầu đây? Loại người này chỉ nên đi mua quần áo ở các sạp vỉa hè bên đường thôi, còn kém không nhiều lắm. Khiêm, anh nói có phải không?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Boss lên tiếng

Chao xin mình là Chi thò cute =>) sau 2 ngày nghỉ phép mình đã quay trở lại v có ai tung bóng chào mừng ko?

Editor: Thò điên

Mộ Lăng Khiêm không để ý tới lời nói của cô gái bên cạnh, trực tiếp đi tới gần Ôn Hường Dương, lấy ra một bộ đồ "Cái này cho em"

"Là có ý gì? Tôi dựa vào đâu mà lấy đồ của anh", Hường Dương liếc mắt nhìn Mọi Lăng Khiêm, nhìn về phía nhân viên bán hàng "Xin lỗi, bộ quần áo này tôi không mua"

Ôn Hường Dương xoay người vào phòng thử đồ, lập tức thay ra bộ đồ vừa mặc.

Cô tưởng là cô quá khoa trương nhưng khoa trương cũng cần xem điều kiện, hiện tại cô v cha coi như đoạn tuyệt quan hệ, cô chỉ vừa mới tốt nghiệp đại học, căn bản không có tiền. Bộ quần áo kia ít nhất là 200 vạn, còn không biết Nghiêm Hân có thích không, cô còn dùng khả năng xem đồ thời trang của mình mà chọn thì thật sự không cần thiết.

Hơn nữa, Mộ Lăng Khiêm còn là loại người kiếm tiền tùy tiện, cô cùng hần không thân cũng chẳng quen nhiều, lại để cho hần mua quần áo cho cô quả là không đúng lắm.

"Đệt cái số nghèo " Bộ dạng cô gái quyền luyến quần áo nhưng sắc mặt lại không nhìn lấy Mạc Lăng Khiêm một cái, còn duỗi tay thẳng thắn trả lại đồ. Thấy vậy, Mạc Lăng Khiêm lên tiếng "Đem quần áo này đi đóng gói hết đi"

"Mộ Thiếu nói rồi đấy, mau nhanh gói lại!" Thuộc hạ Mộ Mậu đi cạnh liền tiếng, dùng danh nghĩa sản nghiệp của Mộ gia mà mua đồ dĩ nhiên không nhân viên nào dám dặt tội, lập tức đi gói lại đóng đồ vừa này.

Bộ dạng lúc này của ai kia còn quyền luyến mấy bộ đồ bấy giờ lập tức chạy đến ôm cánh tay của Mộ Lăng Khiêm, miệng cười lộ đồng tiền đáng yêu "Khiêm, thật tốt quá "

Ngay sau đó tên kia quăng cánh tay đi:

"Khiêm không phải tên cô có thể kêu, từ hôm nay bỏ sung cô vào danh sách đen"

Cô gái bên cạnh sợ ngây người "Mộ... Mộ Thiếu"

Mộ Lăng Khiêm đi ra cửa hàng, không thèm nhìn tới Ôn Hường Dương, sau đó liền mở điện thoại "Trợ lý Trương, đem ảnh chụp này truyền tới tất cả các cửa hàng, làm sao phải để cho khi cô ấy mua đồ sẽ có chiết khấu thấp nhất."

"Vâng" Điện thoại một cuộc đã làm trợ lý Trương như máy bay phóng đi.

Không đến một phút, Mộ Mậu liền báo cáo tất cả các cửa hàng đều đã nhận được thông tin"

Không mua được áo liền vậy, Ôn Hường Dương đành phải tiếp tục tìm kiếm mục tiêu, đi hơn một giờ cô mới nhìn trúng một chiếc áo đầm xinh xắn.

Mới vừa tiện thể nhìn trúng, nhân viên cửa hàng đã lập tức giới thiệu nhiệt tình, còn tận tâm phối luôn cho cô một bộ quần áo, vô cùng hợp nhãn lại tính giá thấp đến bất ngờ, khiến cô còn đang suy nghĩ.

Mới vừa mua quần áo xong, Nghiêm Hân liền điện thoại tới

"Hường Dương, đang ở đâu vậy? Đùng quên chiều nay ăn ở Tây Đức đấy. Nếu không thích hợp thì đổi cũng được"

"Mới vừa mua quần áo xong, à đúng rồi Tiểu Hân, tôi vừa mua một chiếc váy bạc rất đẹp, khi nào có tiền tôi sẽ trả lại cho cô"

"Được được mà" Nghiêm Hân căn bản không để ý đến sự đáp lễ này.

"Hường Dương, tôi đang suy nghĩ, sao những lời tôi nói có nhớ kĩ thế nhỉ?"

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14

“Tốt, tốt biết rồi, tốt đi qua ngay bây giờ đây, cậu cứ làm việc của cậu đi.” Cúp điện thoại, Ôn Hường Dương liền lái xe tới nhà hàng Tây Đức.

Nhà hàng Tây Đức...

Thời điểm khi Ôn Hường Dương tới nhà ăn, vừa qua khỏi một giờ bốn mươi phút.

Thời điểm hẹn là hai giờ chiều, như vậy cũng không tính là cô đến muộn, nhưng cô ngồi chờ ở nhà hàng đến tận ba giờ chiều, cũng không thấy người đàn ông hẹn gặp mặt cô xuất hiện.

Nếu đây không phải là người Nghiêm Hàn trầm cay ngán đắng giúp cô tìm, hơn nữa còn có điều kiện thích hợp, Ôn Hường Dương thật sự đã bóa gánh giữa đường để chạy lấy người.

“Tiểu thư, cô có muốn một chút điểm tâm không?” Sau khi Ôn Hường Dương ngồi chờ một mình được hơn một giờ, nhân viên cửa hàng đi đến trước dò hỏi.

Ôn Hường Dương đánh phai nói, “Cho tôi một phần bò bít tết.”

“Tốt, mong cô chờ một chút.”

Ôn Hường Dương lại ngồi chờ thêm một giờ nữa, bò bít tết cũng đã ăn xong, nhưng cái người đàn ông kia vẫn như cũ không tới.

Sự kiên nhẫn của Ôn Hường Dương đã tiêu hao hết, tính toán thời gian rồi đi, liền thấy một người mặc chiếc áo sơ mi màu hồng phấn, người đàn ông ung dung, nhàn nhã cầm một tay vào túi quần, từ từ đi tới xuất hiện ở trước mặt cô.

“Cô chính là bạn thân của Ada? Nghe nói cô cần một người giả làm bạn trai để tham gia đám cưới của bạn trai cũ? Lớn lên đúng thật là giống nhau, cô cũng coi là bạn thân của Ada, tôi sẽ sức sức mệnh, miễn cưỡng mà găm cô.”

Ôn Hường Dương thật sắp bị làm cho tức chết rồi, cô ngồi đây đợi người đàn ông này hơn hai tiếng đồng hồ, vậy mà hắn mở miệng chính là trào phúng ghét bỏ, thật sự so với những người đã gặp mấy ngày hôm trước đúng là cực phẩm!

Ôn Hường Dương lớn lên không phải mang trên mình ngoại hình khiến người khác phải kinh diễm, nhưng cô ngũ quan tinh xảo, thuộc tuýt người càng nhìn càng thích, càng xem càng thoải mái dễ nhìn.

Nghe người đàn ông này nói xong, cô giận đến bật cười, đang định mở miệng phản kích, tay cô đã bị người khác vội vàng kéo lại, ngay sau đó cả người cũng ngã vào một vòm ngực rộng lớn, ấm áp.

Ôn Hường Dương ngẩng đầu, không nghĩ người tới lại là Mộ Lăng Thiên.

Một ngày thấy hai lần, mỗi lần so với lần trước càng xảo quyệt.

Nếu là ngày hôm qua, Ôn Hường Dương đã đẩy người đàn ông trước mặt ra, nhưng là nghe thấy những lời công đạo hắn đã nói buổi sáng, còn muốn giúp cô đòi lại công bằng, cô cũng không còn bài xích chán ghét hắn như trước kia.

“Anh muốn găm người con gái của tôi? Lại còn miễn cưỡng sức mệnh?” Mộ Lăng Khiêm lạnh đến mức tận cùng, lại mang theo một tia ý cười, thanh âm trầm thấp vang lên bên trong nhà hàng.

Thời điểm người đàn ông bành trai kia nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm, hắn giật mình đến đứng bật dậy từ chỗ ngồi của mình.

Mộ Lăng Khiêm hắn đã nhìn thấy một lần ở khoảng cách rất xa.

Người đàn ông kia, là thần thoại trong giới thương nhân, là sự tồn tại không thể khinh nhờn của Nam Đức thị, mặc dù là trường bối của hắn đối với Mộ Lăng Khiêm cũng phải cung kính vài phần.

Người đàn ông bành trai lúc này mới phát hiện, toàn bộ nhà ăn không biết đã trống trơn từ khi nào, bên trong nhà ăn to như vậy chỉ còn lại ba bọn họ.

“Tôi tới...”

Đừng nói người đàn ông kia bị dọa, chính Ôn Hường Dương cũng bị chấn động với khí tràng cường đại của Mộ Lăng Khiêm rồi, cô kì quái nhìn phản ứng kì dị của người đàn ông bành trai, chẳng lẽ người đàn ông đang đứng cạnh cô này khí tràng quá cường đại?

Nhưng là, không thể không thừa nhận, khí tràng của Mộ Lăng Khiêm tương đương với người đứng đầu bảng Mộ Sắc, thật đúng là nhân tài không được trọng dụng.

“Còn chưa cú?” Mộ Lăng Khiêm lại mở miệng lần nữa.

Người đàn ông kia nghe thế, ngã lộn nhào lần ra ngoài.

Ôn Hường Dương nhìn phản ứng của người đàn ông kia, cô ngẩng đầu lên nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm, “Anh...”

Mộ Lăng Khiêm chỉ quét một ánh mắt nhàn nhạt về phía cô.

“Đã không có chút tài năng nào, sao lại còn giống vịt vương vậy chứ?”

Vấn đề là, hắn nói những lời như thế này, sao còn có thể cao lãnh thanh quý.

Dù vậy, rất có đạo lý, Ông Hường Dương không cách nào phản bác.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 15: Tôi thuê anh , 18 vạn ,trả theo kì ..

"Cám ơn, tôi hiện tại xem như được minh bạch,anh như vậy cũng hiểu được nguyên nhân. Con người a nếu như không buồn vui thất thường thì hẳn là được rất nhiều người nhìn trúng a."

Mộ Lăng Khiêm liền trầm mặt trong nháy mắt.

Ôn Hường Dương thấy thế, chỉ vào Mộ Lăng Khiêm nói " Anh xem anh xem,bề ngoài thì anh cười nhưng trong lòng lại không, khuôn mặt thì cứ trầm buồn,thật đúng là nói gió chính là mưa."

Ôn Hường Dương nói xong, thấy sắc mặt Mộ Lăng Khiêm càng khó nhìn. Cô cũng không nói đùa, sau một lúc do dự,khuôn mặt nhỏ nhắn bỗng trở nên đứng đắn,cô nghiêm túc nói " Soái ca à, tôi muốn cùng anh thương lượng một việc, được không?"

Mộ Lăng Khiêm nghe nói thế, quét mắt liếc cô một cái " Có chuyện gì?"

" Sau này anh có rảnh không? Tôi có thể thuê anh một ngày không? Một ngày anh biểu diễn chi phí là bao nhiêu? Anh cũng nghe được rồi đó,tôi muốn tìm một người đàn ông đi cùng tôi tới một nơi. Anh..."

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương từ trên xuống dưới, liếc mắt một cái " Hai mươi vạn "

Hai mươi vạn,cấp bậc của hân vậy sao, xác thật không tính quý.

Ôn Hường Dương chần chờ một lát, cuối cùng cắn chặt răng, mở miệng nói " Hai mươi vạn thì hiện tại tôi không có.Có thể..."

Cha của Ôn Hường Dương có tiền, nổi bữa cơm mà cô ăn đều là hơn mười vạn, nhưng đó là khi ở nhà.... Bây giờ,cô cần bán nghĩ là sẽ không lấy tiền của cha dù chỉ là một đồng.

Mộ Lăng Khiêm nhìn thấy bộ dạng khó xử của Ôn Hường Dương, lại lén nữa nhìn cô, liếc mắt một cái, giọng vẫn lạnh lùng mở miệng nói " Mười tám vạn, có thể trả theo kì "

Được giảm bớt hai vạn, còn trả theo kì?

Tra nam tra nữ đều khi dễ mình, so với tìm đại một người không đáng tin cậy thì chi bằng bỏ tiền ra thuê.

" Tốt, mười tám vạn, tôi thuê anh một ngày, sang mai tôi sẽ qua đón anh "

Mọi chuyện đã được giải quyết, Ôn Hường Dương nhẹ nhàng thở ra, tâm tình cô lúc này rất tốt liền nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm nói " Đúng rồi, anh muốn ăn gì không? Hôm nay anh vì tôi mà vất vả với ông chủ. Hiện tại lại giảm bớt tiền cho tôi, như vậy đi, tôi mời anh ăn cơm chiều,thuận tiện nói luôn chuyện của tôi, để tránh khỏi sơ suất lộ ra "

Khuôn mặt Mộ Lăng Khiêm thanh lãnh không có biểu tình gì.

Ôn Hường Dương thử tính nói câu " Nơi này giá cả hơi đắt, anh cũng biết tôi không có tiền. Tôi mời anh ăn ở quán ven đường, anh không ngại chứ?"

Ôn Hường Dương vừa nói vừa liếc mắt nhìn trái nhìn phải, miệng lâu bầu " Kỳ quái, một giờ trước nơi này còn rất đông người, sao hiện tại chỉ còn lại hai chúng ta?"

Mộ Lăng Khiêm nghe được cô nói vậy, nhẹ nhàng nhìn cô liếc mắt một cái,đi sẵn như vậy một con sẽ cần người tiểu bạch thỏ, đúng là một việc rất thú vị.

Hai người rời khỏi nhà hàng Tây Đức, trợ lý Trương không biết ý tứ của Boss nhà mình như thế nào nhưng hân chỉ biết không nên xuất hiện vào lúc này.

Bên cạnh rõ ràng là có một chiếc Maybach dừng lại, nhưng Boss nhà mình cứ nhiên lại hạ mình ngồi vào taxi cùng Ôn Hường Dương rời đi.

Dù sao cũng tốn mười tám vạn để thuê người đàn ông này,đi ăn quán ven đường thì cũng không sợ anh ta chê cười, đơn giản là làm sáng tỏ được sự tình trước kia với Mộ Lăng Thiên một lần.

" Tôi cũng không muốn phá hỏng sự việc đâu,nói ra cũng thật dài dòng tôi liền nói đơn giản như vậy đi... Người đàn ông hứa hôn với tôi thật ra ngay từ đầu vẫn luôn theo đuổi tôi, đại khái khoản hai năm,tôi thấy hân theo đuổi khổ sở haha...tôi liền đáp ứng việc kết giao cùng hân. "

" Khi học đại học, có người bạn cùng phòng,cô ta thật thích chơi cùng với tôi và tiểu Hân. Tiểu Hân là bạn Khuê mặt của tôi a. Qua một thời gian dài, chúng tôi đều xem cô ta là bạn tốt. Về sau thì sao, cô ta lại lén lút qua lại với hân ta. "

" Tiểu Hân có đi điều tra về chuyện này, nghe nói hân ta lúc đầu không đồng ý, nhưng sau đó cô ta nói mình là con gái của Trần gia..."

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Hấp tấp lên giường

" Trần gia, ngài biết không? Hân chỉ dựa vào người nhà hân có sản nghiệp thôi. Sau đó, khi biết được gia cảnh nhà tôi không tồi nhưng ta lại không chịu đi theo quyết định của cha nên hân liền hấp tấp lên giường với cô gái kia "

Ôn Hường Dương vừa nói vừa khinh bỉ, Mộ Lăng Khiêm trông thấy vẻ tươi cười nhưng vô cùng chán ghét của Ôn Hường Dương thì hơi khó chịu một chút.

Mộ Lăng Khiêm nghe nói như thế, không khỏi nhủ mảy "Cô tôi quán bar tìm tôi, chính là vì sự phản bội của bọn họ?"

" Tôi còn không đến nỗi để tâm chuyện đó trong lòng" Ôn Hường Dương lắc đầu đầu nói "Bọn họ cần bán không đáng để tôi làm như vậy..."

Ý chính là cha đẻ của cô tại tự tay dâng đưa con gái của mình cho một ông lão 60 tuổi. Cô cố gắng hủy hoại chính mình là muốn xem cha cô thất vọng, có lo lắng hay không? Rốt cuộc trong lòng cha cô đứng ở vị trí nào?

Hiện tại nghĩ đến, cũng có chút buồn cười.

" Thôi bỏ qua, đây đều là chuyện quá khứ " Ôn Hường Dương cười nói "soái ca, nhiệm vụ của ngài là gì? Chính là đóng giả làm bạn trai của tôi, đến lúc đó, tên cậu nam nữ kia sẽ kín miệng hết"

Thật ấu trĩ, cũng quá đơn thuần.

Mộ Lăng Khiêm cũng không có phản bác gì.

" Tài xế, quẹo trái" Ôn Hường Dương vừa dứt lời, di động của Mộ lăng Khiêm liền vang lên.

Mộ Lăng Khiêm lấy di động ra nhìn thoáng qua, trực tiếp tắt điện thoại.

Không đến ba giây, di động lại reo lần nữa.

Đến tiếng chuông thứ ba, Ôn Hường Dương không nhận được nữa mà mở miệng nói "Ngài có chuyện hay là về trước đi, lần sau tôi mời ngài đi ăn"

Hân là Soái ca đứng top, khẳng định không ít người ước, huống chi trời gần tối rồi, cô cũng không muốn ngăn cản việc làm của hân.

Mộ Lăng Khiêm nhủ mảy, di động lần thứ tư vang lên, nhìn số điện thoại di động, trong nháy mắt hân nhận điện thoại "Tôi lập tức trở về".

"Tài xế, dừng xe bên lề, ông đưa ngài ấy về, tôi đi xe taxi"

Ôn Hường Dương nhìn Mộ Lăng Khiêm chắc là có việc gấp.

Cô nhìn về phía hân, lấy ra điện thoại "Chúng ta lưu lại số đó đi, có gì liên lạc sau"

Mộ Lăng Khiêm liếc nhìn Ôn Hường Dương một cái, lập tức đọc số điện thoại.

Ôn Hường Dương nhập số điện thoại, lại nghe tiếng chuông điện thoại Mạc lăng Thiên vang lên lần nữa, cô trực tiếp phất tay "Điện thoại này là của tôi, có việc cứ liên lạc"

Tài xế ngừng xe, Ôn Hường Dương đã xuống xe, vẫy tay chào Mạc Lăng Khiêm, rất nhanh liền bắt được một chiếc taxi gần đó.

Mộ Lăng Khiêm thu hồi ánh mắt trên người Ôn Hường Dương về, lạnh lùng nói "Đến Mộ Thiên"

Ôn Hường Dương ngồi trên xe không bao lâu liền nhận được điện thoại của Nghiêm hân.

"Hường Dương thế nào rồi? Cảm thấy có thích hợp không? Tôi với hân là bằng hữu của bằng hữu đấy, tuy rằng quan hệ xa lắm nhưng gia đình rất có điều kiện, giới thượng lưu ai cũng biết hân"

"Tiểu hân, tôi đã tìm được người thích hợp rồi" Ôn Hường Dương biết Nghiêm Hân cũng không tìm thấy người nên mới kéo đến một cực phẩm như vậy, cô cười nói "Giúp tôi chuẩn bị một chiếc xe tốt đi, để phòng còn phiền toái ở phía sau nữa"

Mộ Lăng Khiên chắc chắn không có xe tốt.

"Tìm được rồi! Máy quá, xe tôi mới thuê bên kia rất tốt, ngày mai thứ bảy tôi không có đi làm, vừa lúc cho cô mượn được".

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 17: Giá cao thì mới có tố chất chuyên nghiệp

Nghiêm Hân nói đến đây, dừng lại một chút "Đứng rồi, Hường Dương. Chúng ta tốt nghiệp được 3 tháng rồi, cậu không tính tới chuyện công việc sao? Nếu không chúng ta cùng nhau đến phỏng vấn ở công ty ba tôi đi, tôi giúp mình đi? Anh tôi mấy hôm nay cũng không biết vội cái gì, không thấy mặt mũi đâu cả"

"Tạm thời mình không nghĩ đến việc đi làm" Ôn Hường Dương khi bắt đầu học đại học đã viết tiểu thuyết, hiện tại mỗi tháng đều có nhuận bút.

Đã như vậy, cô cũng không muốn đi làm.

Huống chỉ cô còn có việc quan trọng phải làm, cũng không có thời gian đi làm.

"Vậy được rồi, chờ cậu suy nghĩ xong, trực tiếp nói với mình là được. Nếu cô không thích công ty ba tôi, chúng ta sẽ cùng đi làm ở nơi khác"

"Được, cảm ơn cậu"

Hai người cứ như vậy treo điện thoại.

Ngày hôm sau, thời tiết sáng sủa, trời không mây.

Nghiêm Hâm sáng sớm đã đem chiếc Rools-Royce chạy đến nhà của Ôn Hường Dương.

Lần trước là Lamborghini, lần này là Rools-Royce, nếu người khác nhìn vào chắc sẽ nghĩ Hường Dương bị bao nuôi thật rồi =)))

Ôn Hường Dương nhận được điện thoại của Nghiêm Hân liền tốc hành chạy xuống dưới nhà.

Nhìn đến chiếc Roll-Royce, Ôn Hường Dương liền đuổi dõi tay ra ôm Nghiêm Hân một cái "Tiểu Hân, đời này phúc khí lớn nhất chính là bạn với cậu đó!"

Ôn Hường Dương nói xong Nghiêm Hân lập tức phản chấn lên, thực ra cô thích nhất điểm này ở Hường Dương, có gì cũng nói thẳng, dám làm dám chịu!

Nghiêm hân cười nói "Hường Dương, cậu vẫn là nên cảm ơn anh mình đi. Đây là xe anh mình mua nửa tháng trước. Mình mới nói cho cậu mượn, anh mình lập tức đưa cả chìa khóa xe"

Nghiêm Hân đưa chìa khóa cho Ôn Hường Dương, cười hi hi nói "Hường Dương, đầu lâu rồi không có ai cùng mình đi chơi cả, nay chúng ta đi chung đi"

"Ý kiến tuyệt vời" Ôn Hường Dương nhận chìa khóa, bỏ nhào vào xe.

Nghiêm Hân ngồi vào ghế phụ kế bên.

Thấy Ôn Hường Dương khởi động xe, nghĩ đến trong điện thoại Ôn Hường Dương có nói, ngày mai đã tìm được người thích hợp để đi dự lễ cưới cùng, rốt cuộc là ai chứ? Không biết cô có biết không?"

Ôn Hường Dương không dấu diếm, nhưng mà nói "Lần trước gặp được một cực phẩm trong tiệc ở Mộ Sắc, giá cao, tố chất chuyên nghiệp dĩ nhiên phải có rồi "

"Hứa Dương, cậu..."

Nghe được thân phận đối phương, Nghiêm Hân kinh ngạc không thôi.

"Tiểu Hân, không có gì đâu. Mình cảm thấy nên để người không quen già mạo sẽ tốt hơn.Mình đã nói chuyện qua rồi, có thể tin tưởng được mà"

"Mình vẫn không yên tâm ở một điểm" Nghiêm hân có chút lo lắng "Nếu khi đi tiệc gặp những người cùng đi Mộ sắc lúc đó chẳng phải bị bại lộ thân phận sao"

Vấn đề này Ôn Hường Dương cũng đã suy xét rất kĩ khi mượn Mộ Lăng Thiên rồi "Đi tham gia hôn lễ tầm thường đó thì không có khách quý cỡ đó đâu, khả năng nhận ra hân cũng rất ít"

Ôn Hường Dương cảm đi động cả buổi tối, mắt chăm chăm nhìn vào ảnh poster Mộ Lăng Khiêm.

Đúng là nếu nhìn vào Mộ Lăng Thiên thì không có khả năng làm trai bao nhỉ?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](#).

Chương 18: Tiểu Hân ! Mình bị leo cây rồi

Nghiêm Hân trầm mặc một lúc, quay đầu nhìn về phía Ôn Hường Dương "Hường Dương, mình hôm nay sẽ giúp cậu tìm thứ xem.Nếu thực sự không có ai thì sẽ mượn tới người đó đi"

"Được "

Nghiêm Hân đọc địa chỉ, Ôn Hường Dương liền thuận hướng chạy xe tới đó.

....

Trên đường đi, Ôn Hường Dương suy nghĩ một lát rồi gửi tin nhắn "Sáng mai bảy giờ, gặp ở Mộ Sắc"

Tin nhắn đại khái được đáp trả nhanh gọn "Được"

Hôm lễ cuối cùng cũng tới, thời tiết hôm nay sáng sủa, Ôn Hường Dương dậy thật sớm, đứng ở trước gương, nhìn chính mình trong gương lập tức xuất hiện một suy nghĩ.

Cô xoay người đi đến tủ quần áo, mở ra một bộ quần áo tây trang xây biếc.

Một phút sau, một mỹ nhân xuất hiện trước hương, thiết kế tôn dáng làm vẻ đẹp thêm hoàn mỹ, góc cạnh gương mặt vô cùng rõ ràng, nhìn vừa bắt mắt lại kết hợp thêm giày cao gót, sự ưu nhã cùng nữ tính không thể nào che bớt.

Ôn Hường Dương nhìn chính mình trong gương rồi lại cười cười, gương mặt lộ ra má lúm đồng tiền hiếm thấy, cầm lấy MissKiss rồi thoa lên đôi môi mông nhệ.

Ngày thường Ôn Hường Dương cũng không thích trang điểm nấy, sau khi thay đổi diện mạo, bước xuống lầu thì mọi ánh nhìn đều tập trung vào cô.

Cô gọi taxi đi đến Mộ Sắc, nhìn đồng hồ đã là 6h50, Mộ Lăng Thiên không có, Mộ Sắc cũng không mở cửa.

Hôn lễ 10 giờ sáng sẽ bắt đầu, bọn họ 9h tới là được.

Nhưng cô vẫn luôn chờ đợi tới 8h, Mộ Lăng Thiên cũng không tới.Ôn Hường Dương không nhận được nữa liền gọi điện thoại nhưng không có ai nghe máy

Cuối cùng tự chửi thầm một câu "Soái ca, tổ chức chuyện nghiệp quái gì? Còn dám vênh cáo, tôi làm quý không tha cho anh"

Đôi câu nam nữ bên kia còn đang ân ái, không hề áy náy, còn cô phải để cho họ châm chọc mỉa mai, bại hoại thanh danh, mang tiếng là tiểu tam. Ôn Hường Dương hít sâu, điện thoại liền vang lên.

Cô cầm lấy di động, lập tức bắt máy "Người đang ở đâu? Tổ chức chuyện nghiệp là vậy đó hả, đang ở đâu rồi?"

"Hường Dương làm sao vậy? Là mình nè "

Ôn Hường Dương nghe được giọng nói liền hít sâu "Tiểu Hân, là cậu à?"

"Có phải muốn người kia xảy ra vấn đề không"

"Tiểu Hân, mình bị leo cây rồi!"

"Há? Có phải không vậy? Chả phải mình đã nói thể loại như vậy không đáng tin cậy sao!"

Nghiêm Hân hỏi gần nhưng cũng nhanh chóng nói "Hường Dương, cậu lại đây trước đi. Nếu thực sự cùng đường thì mình cho cậu mượn người đi cùng mình, dù sao mình độc thân cũng không có việc gì"

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 19: Tôi còn tưởng rằng các người không dám tới ...

" Tiểu Hân, cảm ơn cậu "

"Cậu lại khách khí với mình sao? Nếu không phải anh mình.... " Nghiêm Hân nói đến đây thì đột nhiên im bặt, nói sang chuyện khác " Hường Dương, cậu lại đây trước đi. Tôi sẽ không để cho bọn họ chế cười chúng ta đâu."

" Tiểu Hân, cậu thật tốt "

Nghiêm Hân bắt đầu đi thờ dài " Biết đi tốt, vậy thì đừng lại làm tôi lo lắng. Cậu mau tới đây đi, tôi đứng ở cửa khách sạn chờ cậu."

" Tôi lập tức tới liền "

Nếu là có một người đàn ông đẹp trai phong độ, giàu có cùng cô ngồi lên chiếc Rolls-Royce kia đi tham gia hôn lễ, thì tuyệt đối có thể cho cô chút mặt mũi.

Nhưng nếu chỉ có một mình cô đi cùng chiếc Rolls-Royce thì hiệu quả lại không giống nhau...

Lúc này ở trên đường Ôn Hường Dương còn chưa từ bỏ ý định đã gọi cho Mộ Lăng Thiên và tin nhắn và gọi vài cuộc điện thoại. Cuối cùng, cô hạ quyết tâm, chờ lúc cô đi về sẽ đến Mộ Sắc khiếu nại anh ta!.

Một giờ sau, Ôn Hường Dương đi tới cửa lớn khách sạn Tác Phi Lợi Á, nhân viên nhận xe của cô mang vào bãi đậu xe.

Nghiêm Hân mặc một bộ trang phục trắng thuần khiết, theo bên cạnh là một người đàn ông cơ bắp.

" Hường Dương, hôm nay vị này chính là bạn trai mình "

Ôn Hường Dương nhìn cả người đàn ông đều là cơ bắp, bộ dạng to lớn cuồng dã, cô nhìn Nghiêm Hân liếc mắt một cái, cô căn bản là KO thích cái loại hình này.

Cô thích chính là mặc quần áo thì nhìn gầy, cởi quần áo thì lại có thịt, muốn cô cùng người đàn ông này đóng vai tình lữ, đừng nói là đôi câu nam nữ kia không tin, đến chính cô cũng không tin a.

Cô như thế nào liền đã quên những gì mà Nghiêm Hân yêu thích đâu?

Nghiêm Hân sinh ra trong một gia đình khá giả, gia giáo tốt, là một cô gái ngoan ngoãn, cô gái như vậy rất thích hợp để cưới về làm vợ, nhưng chỉ có Ôn Hường Dương biết, cô ấy trong xương tủy là thích cáo loại đàn ông cao lớn thô kệch.

"Người tốt" Ôn Hường Dương xuất phát từ sự lễ phép nên vẫn chào hỏi.

Kẻ cơ bắp cũng nhìn cô gật đầu chào lại.

Ôn Hường Dương kéo Nghiêm Hân qua một bên, thấp giọng nói "Tiểu Hân, cậu mạng theo người này đóng vai bạn trai thấy già quá. Trần Văn Hi nói như thế nào cũng chơi với chúng ta hai ba năm, cô ta biết chúng ta thích gì và không thích gì "

"Aiz..làm sao bây giờ a? Bây giờ muốn tìm người giả mạo cũng không kịp rồi. Thật là chán ghét, tôi lại không để ý lắm, bây giờ để ý lại không biết tìm ai thích hợp " Nghiêm Hân ảo não nói.

" Không có việc gì, không có thì không có thôi. Và lại chỉ có mình tôi là đi một mình." Ôn Hường Dương tự tin ngẩng đầu, ôm lấy vai Nghiêm Hân nói " huống chi tôi còn có cậu mà "

"Hường Dương..."

Trong mắt người ngoài, các cô là thiên kim nhà giàu có tiền có thể cao cao tại thượng, nhưng không ai biết các cô cả ngày phải mang cái giá này có bao nhiêu là mệt mỏi, thậm chí các cô còn không dám cùng người khác thổ lộ tình cảm vì sợ không biết khi nào bị người ta đâm lén sau lưng.

Ôn Hường Dương nắm tay Nghiêm Hân đi vào khách sạn, thân thiết đến nỗi Nghiêm Hân nhất thời quên mất người bạn trai kia.

Hôn lễ được cử hành ở sân cỏ lộ thiên bên trong khách sạn.

Lúc hai cô vừa đến thì bên trong đã có không ít khách mời, người thì mặc tây trang phẳng phiu người thì mặc lễ phục dạ hội tay cầm ly sam-panh đang nói cười vui vẻ.

Chỉ là, nội dung mà họ nói chuyện đều là về trang phục của người khác, thật chẳng ra làm sao cả!

Lúc hai cô vừa vào, liền có người nhanh mắt thấy được....

Tại vì giữa một đám người ăn mặc lễ phục dạ hội xa hoa thì chính các cô lại như về ra một bức màn khác mang lại cảm giác quen thuộc, Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân lại ăn mặc ưu nhã xinh đẹp đến nổi bật... ở đây có người muốn bỏ qua cái phong cảnh này lại không thể làm được.

" A, các cô tới rồi...tôi còn tưởng các cô không dám tới đâu ". Vương Lị nhìn đến hai người, đầy mắt lộ rõ vẻ chán ghét.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Nghe nói cô ở trên giường thật sự phóng đảng

Bất kể hai cô đi tới đâu, sự tồn tại của hai cô cũng thu hút sự chú ý của mọi người..gia thế tốt, bề ngoài thì xinh đẹp hấp dẫn động lòng người làm cho không ít người phải sinh lòng dố kỵ.

Ôn Hường Dương cũng không thêm tính toán để ý gì tới Vương Lệ " Tiểu Hân, chúng ta qua bên kia ngồi một lát đi "

" À... Được thôi"

Vương Lệ thấy Ôn Hường Dương và Nghiêm Hân cứ nhiên bỏ qua sự tồn tại của cô ta thì liền cất bước đi theo, đứng chắn trước mặt cản đường đi của hai người, trừng lớn đôi mắt nói " Ôn Hường Dương, tôi là đang nói chuyện với cô! Cô điếc sao?"

Ôn Hường Dương chỉ là nhìn Vương Lệ liếc mắt một cái " Tiểu Hân, chúng ta đi "

Nhìn thấy Ôn Hường Dương và Nghiêm Hân lại lần nữa làm lơ mình, xung quanh còn có những ánh mắt giọng nói vọng về phía này, mặt cô ta nhất thời tối sầm lại.

Cô ta không chịu từ bỏ, lại đuổi theo cất giọng châm chọc " Sao vậy? Ôn Hường Dương, tôi và cô không biết mặt nhau sao? Thật đúng là, khi gặp nạn thì phượng hoàng cũng không bằng gà...mà cô lại không phải là phượng hoàng "

Nghiêm Hân nhủ mày nhìn về phía Vương Lệ,cũng đã tốt nghiệp đại học...mà con người này sao lại giống ruồi bọ vậy,thảo nào mọi người ghét.

Ôn Hường Dương chán ghét khi nhìn thấy Vương Lệ, tiến đến bên tai Nghiêm Hân không nhanh không chậm nói " Tiểu Hân à, hình như mình bị ảo giác hay sao ấy.. Sao lại thấy ở một khách sạn năm sao cao cấp thế này mà lại ngửi được một cô hơi thở nồng đậm sự què mùa "

Nghiêm Hân nghe thấy lời này liền bật cười một tiếng.

"Cô...cô nói cái gì? Cô lặp lại lần nữa " Vương Lệ tức đến nghiến răng nghiến lợi.

"A".. Ôn Hường Dương a một tiếng, không thêm để ý đến cô ta.

Vương Lệ cũng là bạn cùng phòng, cha cô có tiếng là nhà giàu mới nổi,ở thành phố Nam Đức nhà giàu mới nổi không ít, làm nhà giàu mới nổi cũng không phải là việc đáng xấu hổ. Đáng xấu hổ chính là lão thích khoe mẽ,ở trường học bậc nhất của các cô ghê tởm nhất chính là loại này.

Về sau Vương Lệ kết thân với cô đầu hôm nay - tiểu thư của Trần gia Trần Văn Hi, hai người chơi với nhau làm không thiếu những hành động trộm cắp hạ cấp.

"Hử " Vương Lệ cảm thấy mình không làm gì được Ôn Hường Dương, chỉ có thể chuyển đề tài hướng thẳng đến Ôn Hường Dương nhằm chiếm thế thượng phong " Ôn Hường Dương, cô thật đúng là có mặt tới đây à? Sao không thấy bạn trai cô đâu? À.. Ngẫm lại liền biết là cô không có bạn trai."

" Đúng là, cô giống như loại người bị người ta chơi xong liền vứt bỏ,có thể có đàn ông muốn cũng kì quái a.... Nghe nói cô trên giường thực sự phóng đảng.

" Sao cô lại nói Hương Dương như vậy?"

Nghiêm Hân nghe thấy lời nói đó thì khuôn mặt trắng nõn bỗng trở nên phấm hồng... Lúc trước, Trần Văn Hi cùng với tra nam Lâm Hạo chính là giống như vậy làm bại hoại thanh danh của Ôn Hường Dương.

" Tiểu Hân, không có việc gì.." Ôn Hường Dương an ủi Nghiêm Hân một câu..giọng nói khinh thường " Vương Lệ, thật đúng là làm cô thất vọng rồi, hôm nay vừa lúc bạn trai tôi có việc phải xuất ngoại để mở cuộc họp..một chữ ký của anh ấy là mấy trăm triệu,nếu bảo anh ấy cùng tham dự một cái hôn lễ nhỏ thì quả là không đáng để phí thời gian"

" Nhưng thật ra có...."Ôn Hường Dương tí mi đánh giá Vương Lệ một phen " Cô lớn lên đã không xinh đẹp thì thôi, cô còn suốt ngày trang điểm giống như con gà tây,tìm người khác gây phiền toái. Tôi còn nghe nói,cô theo đuổi cái người đàn ông tầm thường nhưng người đàn ông vẫn không thèm nhìn đến cô một cái... Tôi mà là cô thì sẽ thấy xấu hổ lắm à."

" Ôn Hường Dương, cô..." Vương Lệ bị bóc mẽ,nghẹn đến mặt đỏ bừng bừng.

Cô ta thẹn quá hoá giận,liền nói " Cô xem lại cô đi,ai mà không biết là cô bị ba cô đuổi khỏi nhà,ai mà không biết cô hiện tại chỉ là một kẻ đáng thương! Còn nói là tìm thấy một người đàn ông kí một chữ là mấy trăm triệu, tôi thấy một tháng làm ra ba ngàn nghèo hèn đến chướng mắt "..

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(châm)Net**.

Chương 21: Còn có ai nghĩ đến thử xem?

Ôn Hường Dương nghe vậy, ngó mắt liếc Vương Lệ một cái " Vương Lệ, sao cô nói như vậy mà lòng lại đầy căm phẫn, hay là cô đã từng trải qua như vậy?"

Khi Ôn Hường Dương nói thì Vương Lệ cơ bản là nói không lại,nên trừng mắt nhìn Ôn Hường Dương hung tợn nói " Ôn Hường Dương, cô chờ đó cho tôi!"

Nói xong Vương Lệ liền xoay người đi.

Nghiêm Hân nhìn bóng dáng Vương Lệ, có chút cá giận nói " Hường Dương, có muốn mình tìm bạn trai mình để đuổi cô ta đi không? Cô ta sao mà lại như ruồi bọ vậy, thật là chán muốn chết."

Ôn Hường Dương thấy dù cho thế nào thì bên cạnh còn có người bạn tốt Nghiêm Hân luôn toàn tâm toàn ý đối với mình, tâm tình có chút vui vẻ nói "Tiểu Hân, người bạn trai mới không phải bị cậu ném ngoài cửa sao? Không sao đâu,trước khi quyết định tới đây,tớ đã chuẩn bị tốt để đối phó với cái loại trường hợp này rồi "

Nghiêm Hân hơi thờ dãi " Hường Dương, tớ chẳng giúp được gì cho cậu,nếu có anh mình ở đây thì tốt rồi "

" Cậu vạn lần đừng nói cho Cách Cách "

Ôn Hường Dương không muốn cùng Vương Lệ so đo nhưng Vương Lệ lại không biết tốt xấu.

Cô ta rất biết sử dụng thủ đoạn, nhất là làm bại hoại thanh danh người khác,cô ta đi vào giữa đám khách, bắt đầu thêm mắm thêm muối buông lời nói xấu Ôn Hường Dương.

" Có nhìn thấy người mặc bộ trang phục màu xanh nhạt kia không,đừng thấy cái vẻ mặt thanh thuần kia đánh lừa...kì thật trong xương cốt chính là cái loại thấp kém...khi học đại học không biết đã bị bao nhiêu đàn ông chơi đùa,khi ở trường học còn câu dẫn Lâm đại thiếu gia của chúng ta.Hôm nay còn dám tới đây, thật không biết xấu hổ.

" Có phải như vậy không? Nếu thật sự như vậy thì quả là người phụ nữ không biết xấu hổ?" Nhóm người này nghe nói bóng gió như vậy liền nhìn Ôn Hường Dương với ánh mắt khó chịu...

Ở đây không ít người theo phe của Trần Văn Hi, nghe Vương Lệ nói vậy, tất cả liền nghĩ đây chính là một cơ hội tốt để lấy lòng Trần Văn Hi.

Mặt đám người ở phía sau liền vọt lên trước mặt Ôn Hường Dương, chỉ vào cô mắng " Cô có biết xấu hổ hay không vậy? Đường đường là tiểu tam chuyên câu dẫn đàn ông,còn muốn tới tham gia hôn lễ để câu dẫn hay sao?"

" Cô còn không mau lần khỏi đây? Nếu tôi là mẹ cô,sinh ra cái loại con gái không biết xấu hổ, tôi tuyệt đối sẽ đâm đầu chết "

Đám nhà giàu mới nổi thường sẽ có một đám nhà giàu mới nổi theo sau bợ đỡ nịnh hot..lời nói khó nghe sẽ liền theo đó mà nhiều thêm một chút.

" Đừng là không biết xấu hổ, Cút."

"Cút... Cút khỏi nơi này "

Còn có kẻ thô bạo hơn là bê mâm đựng hoa quả mà ném về phía Ôn Hường Dương, Ôn Hường Dương và Nghiêm Hân tốt xấu gì cũng xuất thân từ gia đình quyền thế, chưa từng bị người ta khinh bỉ như vậy,hai người chưa kịp đề phòng nên Ôn Hường Dương bị ném phải một quả quýt.

Nghiêm Hân thấy Ôn Hường Dương bị ném trúng liền chạy lại trước mặt cô " Hường Dương, cậu có sao không?"

Nghiêm Hân đứng chắn trước nên cũng liền bị ném trúng

Sắc mặt Ôn Hường Dương âm lãnh, ném các cô ít nhất có mười mấy người phụ nữ trẻ có già cũng có..

Lại thấy một người đang cầm lấy một quả cam trên bàn ném về phía Ôn Hường Dương, Ôn Hường Dương liền kéo Nghiêm Hân ra nhanh tay bắt lấy quả cam, nhắm ngay người mới vừa ném cô... "phanh" một tiếng ném trả lại chuẩn xác..

Người đó bị ném trúng ngay mũi liền kết lên đau đớn.

Một đám người tức khặc đứng sững sờ tại chỗ, không ai dám bước lên.

Ôn Hường Dương quét mắt nhìn về phía người còn muốn động thủ, lạnh băng mở miệng " Còn có ai thử nghĩ đến xem? Tôi ngày thường đánh bóng chày,bách phát bách trúng! Tôi muốn ném vào mắt các người thì tuyệt đối sẽ không bao giờ ném trúng vào mũi...ai muốn thử xem!"

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22

“Người này tiểu...” Còn có người muốn mắng.

“Hường Dương, tiếp theo.” Khoanh tay chịu chết không phải là tác phong của các cô, Nghiêm Hân chạy đến nói dừng mâm trái cây, cầm lấy hai quả cam ngay sau đó ném về phía Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương duỗi tay tiếp được, nhắm thẳng vào cái người vẫn còn ý định tiếp tục mắng, nâng cao khóa miệng, một quả cam bay vụt qua.

Quả cam vừa vọt đáp thẳng xuống mặt người đó, mọi người đứng xung quanh thấy một màn này, đồng loạt lùi lại một bước.

Ôn Hường Dương liếc mắt nhìn Vương Lệ đang cứng đờ đứng sau đám người kia, cô cười cười, tung hứng quả cam trong tay.

Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân đã từng tham gia đội bóng chày trong trường, hai người phối hợp ăn ý đến đáng ông cũng phải hổ thẹn vì không bằng, đã từng đại diện cho trường học đi tham gia dự thi, còn về vang mà mang giải nhất của Nam Đức thị mà trở về.

Nhưng mà, cho dù trong lòng Vương Lệ có cùng sợ hãi nhưng cô cũng không thể buông tha cho Ôn Hường Dương được.

Trần Văn Hi hôm nay kết hôn không có thời gian, nhưng lại giao nhiệm vụ cho cô là phải “Tiếp đãi” Ôn Hường Dương thật tốt, nếu như cô làm không tốt, sẽ không biết nói thế nào với Trần Văn Hi.

Cô đã vất vả óc, tức giận đến nghiền răng nghiền lợi, nhưng hiện tại vẫn không thể nào nghĩ ra cách đối phó với Ôn Hường Dương, liền nhìn thấy mẹ của Trần Văn Hi khuôn mặt tươi cười dẫn theo một đám người xuất hiện ở trước mặt, Vương Lệ vừa thấy Trần mẫu, cô liền bước nhanh đến trước mặt bà ta, đem chuyện Ôn Hường Dương tới quấy rối kể hết lại một lượt.

Trần mẫu ở Nam Đức thị nhiều năm như vậy, nhưng trước giờ chưa từng có liên hệ với người trong nhà. Lần này là do gã chồng cho Trần Văn Hi, lại gã đúng nhà có tiền.

Bà ta cảm thấy hãnh diện, mới mời những họ hàng thân thích ở quê lên đây.

Nhóm người này không biết rõ ràng sự tình, đều cảm thấy Trần mẫu thật có bản lĩnh, một thân một mình đến Nam Đức thị, chẳng những bản thân gã cho nhà giàu, bây giờ ngay cả con gái cũng là gã cho nhà có tiền, nhập vào hào môn, thật là làm rạng danh tổ tiên. Hiện tại vừa nghe, cư nhiên lại có đứa con gái không biết xấu hổ như vậy, đều nhìn chăm chăm về phía Ôn Hường Dương, chỉ chỉ trỏ trỏ.

Trần mẫu biết chuyện của Ôn Hường Dương, thậm chí Lâm Hạo cũng chính là do bà ta xúi dục Trần Văn Hi đoạt lấy, đương nhiên bà không thể để Ôn Hường Dương phá hỏng.

Bà ta gom lại lễ phục dạ hội trên người mình, cất bước liền đi về phía Ôn Hường Dương.

“Con chính là bạn học của tiểu Hi đi, chuyện của con đi đã nghe tiểu Hi nói qua. Nghe nói thời gian con học đại học vẫn luôn quán lấy tiểu Hạo. Nhưng mà, con phải biết rằng, tiểu Hạo căn bản không hề thích con. Ít nhất con cũng là một người sinh viên có học, con không nên làm loại chuyện lì lợm la liếm này. Con hôm nay tới, nếu như muốn uống rượu mừng, đi hoàn toàn vui vẻ nghênh đón con, nhưng nếu con là tới quấy rối...”

Rõ ràng chính là Trần Văn hi vì muốn làm cho Ôn Hường Dương phải nhục nhã, nên mới mời riêng Ôn Hường Dương đến, nhưng hiện tại từ trong miệng Trần mẫu nghe ra, rõ ràng là cô cố tình tới.

Người khác không biết Trần Văn Hi chính là con ngoài giá thú, nhưng Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân lại rất rõ ràng. Trần mẫu trước mắt đây bắt quá cũng chỉ là một tiểu tam mà Trần Hùng nuôi bên ngoài.

Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân khinh thường nói chuyện cùng cái loại tiểu tam mặt dày không biết xấu hổ này.

Trần mẫu thấy mình bị làm to, tò về ỳ khua lên tiếng “Con, đứa nhỏ này, tại sao lại không có gia giáo như thế chứ? Dì đứng ở đây cũng vì muốn giảng đạo nói lí với con thôi, vậy mà con cư nhiên lại dùng thái độ này đối với dì. Con phải biết rằng, dì nói như vậy cũng vì xem con là bạn học của tiểu Hi. Con hãy nói một chút, con là một sinh viên tốt nghiệp đáng hoàng, cái tốt không học tại sao lại đi học theo người khác để cướp chồng người ta?”

Những người không rõ chân tướng, thấy thái độ của Ôn Hường Dương đối với Trần mẫu, lại nhìn đến Trần mẫu vì Ôn Hường Dương mà suy nghĩ liền lên tiếng chỉ trích nói, “Tuoit còn nhỏ như vậy lại không học hành cho tốt, thật là làm mất mặt bố mẹ.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Ai là tiểu tam trong lòng tự rõ ràng!

Editor: Mỹ Linh (ko biết nhiều nên ko dịch mượt cho lắm mong mún thông cảm)

“May mắn chính là cô không phải con gái của tôi, nếu không, mặt mũi già này của tôi đều bị ném hết.”

Ôn Hường Dương thấy Mẹ Trần nói cô còn tranh thủ để người khác đồng tình, nhóm người này còn mắng cô làm tiểu tam, cô nhịn không được cười ra tiếng.

“Tôi nói, cô đứa nhỏ này, có như thế nào còn cười được nữa?” Mẹ Trần nói như vậy, nhưng Ôn Hường Dương lại cười làm lòng bà ngạc nhiên.

Ôn Hường Dương nhàn nhạt nhìn Trần mầu liếc mắt một cái, “Tiểu tam? Ai là tiểu tam trong lòng tự rõ ràng!”

Mẹ Trần nghe Ôn Hường Dương nói như thế, sắc mặt trở nên trắng bệch.

Nhưng sắc mặt bà ta nhanh chóng trở về như trước, bà tuyệt đối không thể để Ôn Hường Dương nói ra chuyện của bà ta, bà ta xoay người liền đối với cửa báo an mở miệng nói, “Bảo an, đem vị tiểu thư này mời đi ra ngoài, con gái của tôi hôn lễ không chào đón người tới quấy rối!”

Ở cửa khách sạn, bảo an nghe xong mẹ Trần nói, vừa định tiến lên, đã bị một người đàn ông mang kính râm cấp ở ngoài cửa cấp tốc ngăn cản xuống dưới, “Quấy rầy, xin hỏi vị nào là Ôn Hường Dương tiểu thư?”

Ôn Hường Dương quay đầu lại, liếc mắt một cái liền thấy được người đàn ông đó tay trang phẳng phiu, đáng người gầy nhưng rắn chắc, mang một bộ kính râm màu đen.

"Chính là tôi."

ML

“Ôn tiểu thư, ngài tốt, tôi là trợ lý riêng của Boss, mới vừa nhận được trợ lý Trương điện thoại, bởi vì nguyên nhân thời tiết, BOSS đi máy bay tư nhân nên sửa lại tuyến đường, BOSS sẽ tới trễ nửa giờ.”

“Còn có, Ôn tiểu thư, điện thoại của ngài có cần yêu cầu nạp điện không?”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, lấy ra di động vừa thấy, thật đúng là tắt máy, cô thề là tối hôm qua đã quên nạp điện, sáng sớm lại gọi điện thoại liên tục cho Mộ Lăng Khiên.

Ôn Hường Dương đánh giá cẩn thận chàng soái ca đeo kính râm, chẳng lẽ là Mộ Lăng Khiên gọi tới hỗ trợ? Cô mới vừa còn nghĩ như thế nào đối phó với mẹ Trần.

Người đàn ông trước mắt này trang phục giống như đi làm việc, xem ra Mộ Lăng Khiên là thực sự có việc, không phải cố ý không giúp cô.

“Àn, tôi đã biết.” Ôn Hường Dương gạt gạt đầu.

Mặc kệ như thế nào, xem ở Mộ Lăng Khiên còn tìm trợ lý tới giúp cô, cô quyết định tạm thời không cùng hắn so đo.

Nhưng là, liên tính hắn đợi chút chạy tới, mười tám vạn, cô cũng thế nào cũng phải trả lại hắn một vạn khối cũng không thể!

“Đây là trợ lý Trương báo tôi chuẩn bị di động có đầy pin.” Kính râm soái ca thấy Ôn Hường Dương di động xác thật là không còn pin, liền đem trước tiên chuẩn bị tới di động đưa cho Ôn Hường Dương.

Hành động tri kỷ như thế này, làm Ôn Hường Dương cảm thấy trường hợp này Mộ Lăng Khiên tìm được anh em như vậy thực sự tốt, chẳng những già mạo bảo tiêu (người bảo vệ cho người hoặc hàng hóa), còn nói Mộ Lăng Khiên có trợ lý, này *ngưu bức* thời chuẩn cmnr.

* NGUU BÚC/牛逼: rất lợi hại; mạnh mẽ (mang ý không nhả nhận)

Xem tại đây anh em ra sức biểu diễn, trả hắn năm ngàn khối.

“A..... thật đúng là có việc, còn trợ lý riêng đâu?” Mẹ Trần khinh thường, Vương Lị lại lần nữa đi ra, trong mắt tràn đầy ghen ghét châm chọc, “Quý mới biết là thật sự có người kia, vẫn là người nào đó muốn tìm không thấy bạn trai, cố ý mướn đàn ông tới giả mạo bạn trai bảo vệ.”

Vương Lị trong mắt ghen ghét cùng trong miệng trào phúng, ở soái ca kính râm đã đến lúc sau, không còn có lực sát thương.

Ôn Hường Dương khước miệng mỉm cười nhìn Vương Lị.

Vương Lị bị nhìn, cô thấy rốt cuộc nói đến bất luận cái gì cũng không có thuận tiện, cô không thể không hừ lạnh một tiếng, xoay người đến phòng cô đầu trang điểm.Hôn lễ sắp bắt đầu,, Ôn Hường Dương còn cười không cười ra tới.

Nghiêm Hân thấy Vương Lị đi rồi,cô đánh giá soái ca kính râm, duỗi tay ôm lấy cánh tay Ôn Hường Dương, đến phía Ôn Hường Dương bên tai thấp giọng hỏi nói, “Hường Dương, hẳn chính là người cậu tiêu tiền thuê tới kia?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Nghịch chuyển kinh người

Editor: Mỹ Linh

“Không phải hẳn.” Ôn Hường Dương nhìn soái ca đeo kính râm liếc mắt một cái, thấp giọng trả lời, “Có thể là toa thuê người kia thật sự có việc, đem anh em của hắn tới giúp tớ. Tiểu Hân, thế nào? Rất giống như vậy đi? Tớ cảm thấy Mộ Sắc *Ngưu Lang* tổ chất chuyên nghiệp vẫn là không tồi.”

*Ngưu Lang là cách gọi những người trong đội ngũ “trai đẹp” tiếp rượu tại các quán bar, sàn nhảy

" À.."Nghiêm Hân gạt đầu tán đồng, có chút ngượng ngùng đánh giá soái ca kính râm một phen, thấp giọng dò hỏi, “Hường Dương, cậu lần trước ở Mộ Sắc, có nhìn đến kẻ cơ bắp sao? Bọn họ làm việc có tính bảo mật sao?”

* MJ*

Soái ca kính râm nghe được hai người nói nhỏ, trong lòng thăm than, BOSS rốt cuộc giao cho hắn cái nhiệm vụ gì đây.

Phòng trang điểm của cô dâu

Vương Lị thêm mắm thêm muối đem chuyện vừa rồi cùng Trần Văn Hí nói một lần, chỉ là những việc mất mặt, cô một việc cũng không dám nói, “Văn Hí, tôi nói cho cô, Ôn Hường Dương kia khẳng định là chẳng có tên đàn ông nào,, phải thuê người đến để giữ thể diện. Điều buồn cười nhất chính là, người cô ta thuê là *bảo tiêu *. Còn BOSS, còn trợ lý riêng nữa,cô ta nói mà chẳng có nửa điều đáng ti cây, thật là buồn cười chết tôi rồi.”

*Từ bảo tiêu đầu tiên có nghĩa là người mang tiêu, vũ khí bảo vệ cho người hoặc hàng. Thời xưa hàng hóa lưu thông thường bị cướp, chủ hàng thương thuê các tiêu cục bảo vệ giúp. Những người có võ nghệ cao cường được các tiêu cục chiêu mộ, họ được gọi là bảo tiêu.

Ngày nay các bảo tiêu thường bảo vệ các nhân vật quan trọng. Do đó bảo tiêu có thể dịch là vệ sỹ *

Trần Văn Hí nghe nói như thế, buồn xuống son môi trong tay, nhấp nhấp môi, khước miệng gọi lên một nụ cười lạnh, “Có tiền thì như thế nào? Xuất thân danh môn thì như thế nào? Còn không phải bị tôi dẫm đạp dưới chân sao? Đàn ông đều bị tôi lấy đi hết.”

“Vương Lị, tối hôm nay khiến cho cô nhìn xem, cái gì Ôn Hường Dương, cái gì Nghiêm Hân, đều chẳng bằng một ngón tay của Trần Văn Hí tôi mà thôi.”

Vương Lị nghe xong, vẻ mặt nịnh nọt liên tục nịnh hót, “Đó là điều đương nhiên. Văn Hí, bọn họ sao có thể sánh bằng với cô? Lâm đại công tử cùng cô mới làm một đôi môn đăng hộ đối.”

Trần Văn Hí thích nhất chính là những lời nói này của Vương Lị, cô đứng lên, nhìn chính mình trong gương, ngẩng cao đầu, kiêu ngạo nói, “Vương Lị, hôm nay là tôi hôn lễ, những công tử, thiếu gia nhà giàu tới không ít, ngay cả Triệu gia Thái tử cùng thư ký thị tỳ Nam Đức ba tôi đều mời tới.”

" Triệu gia có rất nhiều tiền, nhiều người phụ nữ tìm đủ mọi cách để gặp Thái tử của Triệu gia, đều không gặp được hắn. Cô mà cùng hắn có mối quan hệ, nhà cô liền có thể có chỗ đứng trong xã hội này. Cô cũng đừng trách tôi không nhắc nhở, nắm vững cơ hội này đi.”

“Thật vậy chăng?” Vương Lị tràn đầy cực kỳ hâm mộ, “Văn Hí,tôi nghe nói Triệu gia Thái tử gia cũng không phải là ai đều có thể mời được, cô thật đúng là quá có mặt mũi.”

Vương Lị mặt mày hớn hờ khen Trần Văn Hi, lên lên thành người của giới thượng lưu, chính là cô ta (Vương Lị) mộng tưởng, càng là cô(Trần Văn Hi) nói cho cô ta cái gì đều có nguyên nhân.

“A, đó là đương nhiên.” Trần Văn H chính lại áo cưới, ngẩng đầu lên kiêu ngạo, “Thời gian không sai biệt lắm, đi thôi.Cho Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân nhìn xem, rốt cuộc ai mới là người sống tốt nhất và là người chiến thắng.”

Buổi sáng 10 giờ, nghi thức hôn lễ chính thức bắt đầutrời xanh mây trắng tiếng đàn violon du dương vang lên, người chủ trì đứng ở bên cạnh chú rể chính thức tuyên bố, “Cho mời cô dâu vào.”

Giờ khắc này, Trần Văn Hi được bố là Trần Hùng dắt, đi trên thảm đỏ, sở hữu hoa tươi, sở hữu vũ tay, tất cả đều là thuộc về cô.

Trần Văn Hi ngẩng đầu kiêu ngạo, cô phảng phất đã nhìn đến Ôn Hường Dương cùng

Nghiêm Hân ghen ghét cô ghen ghét đến phát cuồng lại không quản ngại

Cô mỉm cười, cô hưởng thụ,cô cảm giác chính mình chính là nữ vương của hôn lễ, tất cả mọi người đều phải khuất phục dưới chân cô.

Chính là, nhanh chóng, tình huống xuất hiện sự nghịch chuyển kinh người!

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Giống như vương giả nam nhân

" Trời ạ, thật soái a a a!"

Không biết tiếng ai ở dưới thốt lên, ánh nhìn của khách khứa đều nhìn về phía Trần Văn Hi, mà vì tiếng thốt lên này, đem lực chú ý dời đi.

Không còn lực chú ý trên người Trần Văn Hi, ánh mắt của bọn họ liền dừng lại 1 chỗ, nơi đó chính là Khách sạn Đại Môn, ngay cả đàn violong trong khách sạn cũng kinh ngạc, liền lập tức im bật.

Bộ tây trang Armani được cắt may khéo léo, áo sơ mi Charvet được may cố định, mặc ở trên người nam nhân đang bước tới, 2 chân thon dài, dáng người hoàn mỹ, làm người khác nhìn không ra 1 điểm ti vết nào.

Gương mặt cùng hình dáng rõ ràng, giống như điêu khắc dường như được tô luyện sắc sảo, ánh mắt thâm thúy, con ngươi sắc bén, khí thế cường đại đến nỗi bất cứ ai đều có thể bị ánh mắt của hắn xuyên thấu. Hormone nam tính toát ra, chỉ liếc mắt 1 cái, liền có thể làm người ta run rẩy đến thét chói tai.

Một người, có thể so với thiên quân vạn mã!

" Đó là ai a! Lớn lên thật là vừa đẹp trai vừa có khí thế ". Mặc dù mọi người đều bình tĩnh, nhưng không ngăn nổi sự tò mò, liền dò hỏi.

" Đứng vậy.Trời ạ, hắn từ nơi nào tới vậy, Trần Văn Hi không thể nào soái, không thể có sắc sảo, khí tràng nam nhân của người kia lại hơn rất nhiều?"

Ở phía dưới tại thời điểm này đều bàn tán sôi nổi, các cô gái đều nhìn đến chàng trai anh tuấn bất phàm kia, khí thế kinh người của nam nhân trước mắt hướng phía hội trường hôn lễ bước tới.

Lúc này, Ôn Hường Dương cũng ngẩng đầu lên, nhìn qua cửa khách sạn. Liền nhìn thấy 1 đám đông, mà trong đám đông kia có 1 người bước tới, người kia trên người tỏa ra khí thế cường đại cùng hormone anh tuấn, mà người đó là- Mộ Lăng Khiêm.

Giờ phút này, tầm mắt mọi người, ánh mắt mọi người, không hề nghi ngờ, tất cả mọi người đột nhiên đều chú ý đến trên mặt cô, giống như một vị vương giả có lực hấp dẫn.

Không còn người để ý, lúc này Trần Văn Hi liền chotiến hành kết hôn.

Mộ Lăng Khiêm giống như vương giả, bước đến trước mặt Ôn Hường Dương, Ôn Hường Dương lập tức cảm đi động cùng kính râm của soái ca liền hướng tới Mộ Lăng Khiêm gật đầu:"BOSS"

Ôn Hường Dương chớp chớp mắt, xem vị Mộ Lăng Khiêm này cùng với kính râm hình dáng thật giống soái ca, thật đúng là hắn đến.

Lại xem phản ứng của mọi người ở đây, 18 vạn, giá trị quá đi!

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương về mặt tràn đầy kinh ngạc nhìn chính mình, theo sau đó trên mặt rõ ràng có ý cười, trên mặt hắn cao quý lạnh lẽo, hiện lên 1 mật độ cung bôn xín, thật đúng là mơ hồ đáng yêu.

Hôn lễ với LâmHạocuối cùng cũng phải cử hành, nhưng cô 1 chút cao hứng cũng không có.

Ôn Hường Dương trên mặt đều làm trò, cùng Lâm Hạo trao đổi nhẵn, hôn môi, vốn là thói khác làm cô muốn khoe khoang nhất.

Nhưng hiện tại, không ít người chú ý đến vị nam nhân vừa mới xuất hiện kia, đặc biệt là những cô gái trẻ tuổi, nhìn không được nhìn đi nhìn lại nhiều lần vị nam nhân thanh lãnh cao quý kia.

Mà Ôn Hường Dương lại đứng bên người Mộ Lăng Khiêm, khiến không ít người hâm mộ.

Tất cả mọi người đều suy nghĩ rốt cuộc nam nhân mang trên người sự cao quý cùng thanh lãnh kia thân phản rốt cuộc như thế nào, cùng Ôn Hường Dương có quan hệ gì.

Trần Văn Hi nhìn rồi lại nhìn, rốt cuộc nhìn không nổi nữa

" Không biết vị này là...?Tôi không nhớ rõ tôi có mời cậu?"

Trần Văn Hi kéo tay Lâm Hạo, đi đến trước mặt Mộ Lăng Khiêm cùng Ôn Hường Dương, mang theo 1 tia trào phúng mở miệng nói.

Đối với Trần Văn Hi khiêu khích, ánh mắt của Mộ Lăng Khiêm cũng chưa nhìn đến cô ta

Trần Văn Hi bị người nam nhân này làm lo, thân thích chung quanh đều đang nhìn, cô ta liền lôi kéo ống tay áo Trần Hùng, 2 người cùng đi tới

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Cùng cười nhạo

Con mất Trần Hùng rất là tốt, thấy Mộ Lăng Khiêm 1 thân tây trang cảm thấy không tiện nghi. Hắn thử dò hỏi:" Không biết vị tiên sinh này đến đây làm gì? Ở đâu thắng chức vậy?."

Ôn Hường Dương không nghĩ tới Trần Hùng sẽ hỏi chức vụ của Mộ Lăng Khiêm, đầu tiên trong lòng nàng có 1 trận hoảng loạn, sau đó đầu óc xoay chuyển nói:" Hắn là Tổng giám đốc của Tập đoàn Hạ Giang".

Trần Hùng nghe nói như thế, liền ánh mắt trào phúng nhìn Mộ Lăng Khiêm," Tập đoàn Hạ Giang? Tôi cùng lão tổng của Tập đoàn Hạ Giang có quen biết, như thế nào lại không biết dưới trướng hắn của thuộc hạ như cậu? Người trẻ tuổi, cái tốt nên học, chứ không phải học giả danh lừa bịp"

Trần Mầu thấy Trần Hùng vạch trần thân phận của Mộ Lăng Khiêm như vậy, trên mặt bà cũng có ý cười, nhìn phía Ôn Hường Dương đều là tư thái của cao nhân.

"Ôn chất nữ, con nếu như không có bạn trai, con có thể nói cho a đi a. Bên người A đi không có ít nam nhân ưu tú, tỷ như cái này, cháu trai của a đi, lương 1 năm 10 vạn, có xe có nhà, ít ra nó cũng tốt hơn kẻ lừa đảo mà con tìm đến "

Trần Mẫu từ trong miệng đối với cháu trai hẳn là rất tự hào, đối với Ôn Hường Dương 1 trận ngạo mạn nói," Hần, hẳn... Lương 1 năm,tận...10...10 vạn!".

Người chung quanh thấy như vậy đều nở nụ cười.

Trần Văn Hi thêm nắm thêm muối cười nhạo nói," Chính là a, tuy rằng biểu của của tôi, đầu trục, chiều cao còn chưa đến 1m65, nói chuyện, nhưng nếu nuôi cô vẫn là dư dả, như thế nào cô lại dẫn 1 kẻ lừa đảo đến đây vậy."

Tiếng cười nhạo vang lên đến mức chói tai. Mộ Lăng Khiêm ánh mắt mang theo hàn ý, ngữ điệu cực lạnh nói!" Người cô nói chính là cô ta!"

Mộ Lăng Khiêm nói lời này chính là hỏi Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương bị Mộ Lăng Khiêm này hồn nhiên trên người thành khí tràng làm cho cả người chấn động, chớ lấy lại tinh thần, mới chỉ phía dưới.

Trần Văn Hi thấy Ôn Hường Dương bị chê cười đến như vậy, thế như lại dùng ánh mắt con kiến giống nhau này nhìn cô ta, xoay người ánh mắt dừng ở trên người Ôn Hường Dương, thấy Ôn Hường Dương như chim nhỏ nép vào bên người Mộ Lăng Khiêm bên cạnh, thế nhưng lại giống như 1 đôi Kim đồng Ngọc nữ.

Trần Văn Hi thấy chung quanh mọi người đều đang nhìn 2 bọn cô, cô liền chuyển hướng vừa nãy dừng trên Ôn Hường Dương, tức khắc lộ ra bộ dáng hết sức ủy khuất," Ôn Hường Dương, tôi còn đem cô coi là bằng hữu tốt, thật không nghĩ tới, cô cư nhiên, mang 1 kẻ lừa đảo đến quấy rối hôn lễ của tôi! Tôi biết cô mơ ước chồng của tôi, nhưng cô sao lại có thể làm ra việc xấu hổ như vậy chứ?"

" Ôn Hường Dương, tôi muốn mặt, dưới muốn da. Cô làm như vậy, sẽ không sợ thiên lôi đánh chết sao? Tôi hôm nay ra mặt, cùng cô nói rõ ràng. Năm đó cô lừa tôi, câu dẫn chồng của tôi, tôi có thể không cùng cô so đo, nhưng mà, cô về sau còn không biết xấu hổ như vậy, ta, ta liền..."

" Cô liền như thế nào?" Trần Văn Hi còn chưa nói xong, người chung quanh còn đang thấp giọng nghị luận, Mộ Lăng Khiêm trên mặt không có biểu tình, thanh âm cực lạnh mở miệng.

Mọi vừa rồi Ôn Hường Dương đưa nguồn điện cùng kính râm soái ca -- Diệp Ảnh thấy BOSS nhà mình ngữ điệu hoàn toàn lạnh băng, hẳn đi lên trước, tới trước mặt Trần Văn Hi, chuẩn bị định nói.

Trần Văn Hi bị khí thế của Mộ Lăng Khiêm dọa đến, thấy Diệp Ảnh tới gần mình, còn tưởng rằng Diệp Ảnh muốn động thủ đánh người, cô ta liền tiếp lùi lại vài bước, lão đạo 1 cái liền dẫm lên làn váy áo cưới, cả người liền bị quăng ngã.

Tức khắc chung quanh có tiếng cười.

" Mấy dám động thủ với con gái của tao" Trần Hùng thấy Trần Văn Hi bị quăng ngã, người xung quanh còn đang cười, tức khắc đều quy hết sai lầm lên người Mộ Lăng Khiêm, hẳn đuổi tay chỉ về mặt Mộ Lăng Khiêm.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 27: Ôn Hường Dương phản kích

Chỉ BOSS mặt già, bầm tay!

Trần Hùng chỉ cần 1 cái chém tay liền làm cho Trần Hùng hôn mê bất tỉnh

" Trời ơi, ông xã, ông xã, ông làm sao vậy?" Trần Mẫu bỏ nhào vào Trần Hùng ở bên cạnh, liên hoa lệ tuôn như mưa, khóc lớn lên,"Bảo an đâu? Có kẻ đánh người a, các người còn không mau đem bọn họ đuổi đi?"

Lâm Hạo trong lòng đối với Ôn Hường Dương vẫn còn chút áy náy, bởi vậy vẫn không tiến lên, lúc này thấy Trần Văn Hi ra mặt, Trần Hùng còn bị đánh bất tỉnh, hẳn vội vàng chạy đến, đem Trần Văn Hi từ trên mặt đất đứng dậy.

" Ôn Hường Dương cô đừng có quá phận! Tôi và cô đã sớm kết thúc, cô còn như vậy lì lợm quẩn lấy tôi, còn dẫn người tới nháo hôn lễ, cô cố ý sao?"

Vừa rồi Ôn Hường Dương không nói chuyện, là đang nghĩ.

Nhưng mà, giờ khắc này, Trần Văn Hi vừa mới nãy hất nước bắn lên trên người cô còn chưa đủ,ngay cả Lâm Hạo cũng đến bỏ đá xuống giếng, cô thật là muốn cười.

" Tôi lì lợm mặt dày quẩn lấy anh?" Ôn Hường Dương bị chọc cười, đuổi tay liền đem bộ váy trang màu xanh nhạt đang cầm, liền 1 phen ném ở trên đầu Lâm Hạo," Cái này, quần áo là cố ý đem tới tặng cho anh, tôi chúc anh mỗi ngày đều bị đội nón xanh, ngày ngày đều vui chết ah! Ôm này lục trà kỷ nữ, rửa đen vương bát lục đều chung 1 nhà!"

" Ôn Hường Dương--"

" Họ Lâm kia, tên của tôi, anh xứng đáng kêu sao?". Ôn Hường Dương chỉ tay vào mũi Lâm Hạo, cười lạnh nói," Tôi cảnh cáo anh, anh cùng nữ nhân kia đều làm bại hoại thanh danh..."

Nghiêm Hân phối hợp ăn ý cùng Diệp Ảnh, giúp đỡ nói!" Muốn hại thanh danh của Hường Dương, tôi liền khiến vị soái ca này mỗi ngày đánh anh 20 cái tát! Hần sẽ làm các người phải im miệng."

" Người, các người--" Trước kia đều là Trần Văn Hi cùng Lâm Hạo vênh vào trước, đây là lần đầu tiên bọn họ bị mắng không cãi lại được, vẫn là bọn họ đang tiến hành hôn lễ, thân thích bạn bè đều ở dưới kia.

Cô ta nghiêng răng nghiêng lợi nói," Các người, 1 người tiểu tam, 1 người mang danh thay thế kẻ lừa đảo! Cô có biết đây là hôn lễ của ai không? Cô có biết hôm nay đắc tội với ai không? Cô có biết vì chuyện này sẽ phải trả giá rất lớn không?"

Trần Văn Hi mặt mũi đều bị vứt hết đi, á đương nhiên sẽ không chịu thất bại, á hiện tại chỉ nghĩ mượn danh thái tử Triệu Gia cùng quyền thế của nhà họ Triệu để chinh chết người nam nhân trước mắt, làm Ôn Hường Dương phải bề mặt!

Trần Mẫu nghe thấy Trần Văn Hi nói thế, liền cảm thấy, không thể tự dưng để bọn họ đi, bà ta liền xoay người nhìn sang phía bên cạnh bảo Vương Li," Vương chất nữ, con đi giúp ta mời thái tử Triệu Gia cùng thư ký Thị úy tới đây 1 chuyến, nói là có người đến nháo hôn lễ."

Vương Li thấy sự việc phát triển đến mức này, á (Vương Li) cảm thấy vui sướng khi người khác gặp họa, rồi liếc Ôn Hường Dương 1 cái," Vâng, thưa Trần a di, con đi liền đây."

Ôn Hường Dương nghe nhóm người đó tính toán, liền đi đến bên cạnh Mộ Lăng Khiêm, đuổi bàn tay nắm lấy tay Mộ Lăng Khiêm, lắc lắc đầu với hắn, toan kéo hắn đi.

Hành động của cô làm Mộ Lăng Khiêm cúi đầu nhìn 1 cái, trò tay nắm chặt tay Ôn Hường Dương, nhiệt độ cơ thể của hắn làm ấm bàn tay nhỏ của cô.

Thật ra, thoát nhìn hắn mạnh mẽ, nhưng lòng bàn tay cùng độ ấm làm người khác ấm lòng.

Ôn Hường Dương muốn vấn hỏi sự việc, nhưng cô không muốn nghĩ để Mạc Lăng Khiêm vì cô đắc tội với người khác, có thể vì cô làm được 1 việc này, trong lòng cô rất cảm kích.

Mộ Lăng Khiêm liếc mắt 1 cái đến Trần Văn Hi đang kiêu căng.

Con người này, không đáng để hắn động thủ.

" Có cứ chờ đó, tôi sẽ làm cô hối hận vì sinh ra trên đời này!" Trần Văn Hi còn thấy Mộ Lăng Khiêm dùng ánh mắt cao cao tại thượng nhìn qua á, á nghiêng răng nghiêng lợi uy hiếp.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](#).

Chương 28: Soái cả,nhìn thấy không?Ân oán hào môn

Ôn Hường Dương lôi kéo Mộ Lăng Khiêm,ba cô hiện tại có mẹ kế cùng em kế cô là đủ rồi,cần bản không quán sống chết của cô,cô cũng không nghĩ phiền toái nghiêm gia,hiện tại việc cô có thể làm duy nhất chính là lôi kéo Mộ Lăng Khiêm chạy.

Lâm Hạo thấy Ôn Hường Dương muốn chạy,liền hướng về phía bên ngoài hô to “Người đâu?Bảo an đâu?Đây là phục vụ cấp năm sao của mấy người ak?Các người không thấy có người đang làm nháo sự việc sao?”

Các nhân viên an ninh đương nhiên nghe được, chỉ là giám đốc khách sạn bọn họ chính là dựa vào trên cửa xem diễn, còn xem rất có tâm,cần bản không cho bọn họ tiến lên.

Vân Hạo và Trần Văn Hi thấy báo an khách sạn thế nhưng hoàn toàn không để ý tới bọn họ,ở chung quanh bạn bè thân thích nghị luận sôi nổi càng là không ít,thấp giọng cười nhạo bọn họ.

Trần Văn Hi chỉ có thể đem Hi vọng đều kìa thác ở Thái tử gia Triệu gia cùng hầu ỳy thư kĩ trên người,cô ta cườ lạnh “Mấy người chờ cho tôi,Thái tử gia Triệu gia liền ở chỗ này,hắn chính là thượng khách quý ở hôn lễ chúng tôi.Đắc tội chúng tôi hẳn tuyệt đối cho các người muốn sống không được muốn chết cũng không xong”.

Trần Văn Hi ba lần bốn lượt nâng cái Thái tử gia Triệu gia kìa ra,Ôn Hường Dương đối với Triệu gia cũng có nghe qua,biết Triệu gia mới là tầng lớp thượng lưu chân chính Nam Đốc thị.

Cô lại lôi kéo Mộ Lăng Thiên.

Mộ Lăng Thiên chỉ là trở tay nắm lấy bàn tay nhỏ của cô,khó thể trầm ổn,bất động như núi.

Mạc danh,Ôn Hường Dương ăn tâm một chút.

Nếu là Mộ Lăng Khiêm thật sự vì cô đắc tội Thái tử gia Triệu gia,bị Thái tử gia chặt đứt tay,chặt đứt chân,cô chính là táng gia bại sản cũng đều không bỏ mặc hẳn.

Mộ Lăng Khiêm có thể rõ ràng nhận thấy được Ôn Hường Dương vừa rồi rõ ràng nắm tay hắn không có dùng sức như vậy.Hắn cúi đầu,liền thấy khoe miệng nữ nhân bên cạnh mỉm cười,tựa hồ nghĩ đến chuyện gì thú vị.

Nhìn Ôn Hường Dương đến nư vậy,Mộ Lăng Khiêm đáy mắt thanh lãnh,thế nhưng khuôn mặt lại hiện lên vẻ chế nhạo.

Trần Văn Hi thấy Ôn Hường Dương cùng Mộ Lăng Khiêm cư nhiên còn cười ra mặt,cô ta hận không thể đem Thái tử gia Triệu gia lập tức lại đây,hướng chính chết hai người kia!

Thời điểm Trần Văn Hi nghĩ Ôn Hường Dương cùng Mộ Lăng Khiêm chờ lát nữa có thể bị ngược như thế nào,khách sạn truyền đến một trận tiếng hét phản nộ.

“Trần Hùng người đi ra cho ta!Người thật là phản!Người đem loại đã chúng về nhà,ta nhện!Nhưng. Người cư nhiên gạt ta,tiền hoa nhiều như vậy,cấp cho loại đã chúng này tổ chức hôn lễ!Người còn cùng tiểu tiện tam kìa cùng nhau mở tiệc chiêu đãi thân thích nhà nó?Người có đem ta để vào mắt sao?Người làm như vậy coi ta như bà lão đã chết sao?”

Trần phu nhân, vợ Trần Hùng trên pháp luật,tôi.

Trần mẫu nghe được thanh âm chửi bậy của Trần phu nhân,nguyên bản còn ngắt xù,trong lòng có chút sợ hãi.

Trần phu nhân trước kia chẳng những quá đáng với bà,còn kém tí giết chết bà,ngay cả Trần Văn Hi vẫn không thể nhận tổ quy tông,đều là Trần phu nhân ở bên kia ngăn cản.Hôn lễ hôm nay cũng là gạt Trần phu nhân.

Trần mẫu đối với những bằng hữu thân thích của bà,đều nói chính mình là vợ của Trần Hùng. Trần phu nhân đến lúc này,không thể nghĩ ngờ trước mặt bạn bè,thân thích đánh vào mặt Trần mẫu.

Quả nhiên bên người lại lần nữa nổi lên nghị luận.

Ôn Hường Dương đem Mộ Lăng Khiêm kéo đến một bên,rất có hứng thú mở miệng nói “Soái cả,nhìn thấy không?Ân oán hào môn!Ki thật ở cấp bậc Trần gia này,còn không tính là ân oán hào môn.Tóm lại là anh như vậy giúp tôi phân lợng,miễn phí làm người xem tràng cười hay.

“Còn có,chờ lát nữa chính là Thái tử gia Triệu gia kìa tôi giúp đỡ Trần Văn Hi,anh có thể bo giữ mình,anh liền bo giữ mình,Việc này vốn dĩ cùng anh không quan hệ.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 29: Chính thất hành hung tiểu tam

“Anh giống như không tin tôi?”

Ôn Hường Dương không biết người này có bao nhiêu đại quan hệ,nhưng cô vẫn là giải thích nói “Không phải không tin anh,chi là Triệu gia quá cường đại.Đừng nói anh,ngay chính lão cha đồn mặt của tôi cũng không dám đắc tội Triệu gia.Nghe nói còn có người phía sau Triệu gia,chẳng những bốn gia lợi hại,phu nhân cười vào cửa còn cường hãn hơn một bậc”.

Ôn Hường Dương nói đến nơi này,nhìn Mộ Lăng Khiêm liếc mắt một cái “Liền tình anh ở Mộ Sắc,có thể nhận thức một chút quý phu nhân có thân phận có địa vị,nhưng anh là...”

“Soái cả,neủ không anh vẫn là hiện tại đi thôi.Thừa dịp thời điểm Trần thái thái và Trần Văn Hi bọn họ nháo lên,anh đi rồi sẽ không ai phát hiện “.

Mộ Lăng Khiêm cũng không tỏ thái độ mà là hỏi lại một câu “Tôi đi rồi,cô ở đâu?Cô không sợ Thái tử gia Triệu gia kìa?”

“Một người chết so với hai người cùng chết thì vẫn là tốt hơn.Lão cha tôi tuy đồn mặt,nhưng hẳn là sẽ cứu tôi một cái mạng nhỏ.Nói đến đây Ôn Hường Dương cười cười “Nói nữa tôi còn có tiểu Hân,tiểu Hân và Cách Cách khẳng định sẽ không vứt bỏ tôi.Chú Nghiêm và di Nghiêm cũng sẽ không mặc kệ tôi “.

“Cách Cách?”

“Cách Cách là anh trai tiểu Hân.”

Ôn Hường Dương nói đến nơi này,liền nhìn thấy Trần phu nhân động tay đối với Trần thái thái,lực chú ý của cô bị hấp dẫn dời đi,thế cho nên căn bản thời điểm không nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm đang nghe đến cô nhắc tới Nghiêm Khắc,ánh mắt thâm Thụy đi vài phần.

....

Trần phu nhân một hồi đem sự tình Trần mẫu là tiểu tam,Trần Văn Hi là con gái riêng nói ra,Trần mẫu định phản kích,nhưng nhìn thấy ánh mắt của đám bạn bè thân thích mình mới tới đứng xem chuyện,bà ta hận chết Trần phu nhân.

Xong rồi,hiện tại hồng hết rồi.

Trần mẫu thấy mình rơi xuống thế hạ phong,bà ta vội vàng đem Trần Hùng vội lay tỉnh lại,Trần Hùng tỉnh lại,thấy lão bà của mình cư nhiên đến,à Trần mẫu một bộ dáng ủy khuất,liền khẳng định là Trần phu nhân đến gây sự.

Hắn không nói hai lời,đứng xông lên trước,liền gơ tay cho Trần phu nhân một cái tát.“Cô nháo đủ chưa?Chính mình không sinh được con,còn đến nháo lên hôn lễ của con gái tôi,Mặt mũi của tôi đã bị cô làm cho mất sạch”

Trần phu nhân hoàn toàn bị đánh tỉnh,chỉ tay vào Trần mẫu cùng Trần Văn Hi nói “tốt,tốt.Các người thật sự rất tốt”.

“Trần Hùng,anh nghe cho tôi.Tôi muốn ly hôn!Anh đừng mơ tưởng lấy từ trên người tôi một mao tiền nào”.

“Ly hôn liền ly hôn,tôi đã sớm chịu đủ rồi,đồ gã mãi không biết đẻ trứng!Lân,cô rút ra cho tôi!”

“Tốt,tốt”.Trần phu nhân nói liền hai tiếng,hồng con mặt,liền rời khách sạn.

Trần Văn Hi chẳng những khiến Trần phu nhân bị đuổi đi,cô ta còn đạt được mục đích muốn Trần Hùng cùng Trần phu nhân ly hôn,trong lòng cô ta miễn bàn có vào nhiều đắc ý.

Trần phu nhân khẳng định không biết,ba đã sớm đem hết tiền đi(**jen**)

Ly hôn?Sau ly hôn,tiền sẽ thuộc quyền sở hữu của cô ta cùng mẹ,cô ta cũng không phải mang cái danh con gái riêng trên đầu.

Thời điểm Trần Văn Hi đang đắc ý,thế nhưng thanh âm chỉ chỉ trò trò từ những khách nhân cách đó không xa truyền đến bên tai.

“Tôi còn tưởng rằng cô ta gả cho kẻ có tiền đầu,hoá ra cũng là tiểu tam,sinh con gái cũng là con hoang”.

“Chính là a,còn trước mặt chúng ta thôi phỏng,kết quả đầu?căn bản là không lên được mặt bàn.Vứt hết mặt mũi của tộc chúng ta.”

Người Trần mầu mòi đến nghị luận không ngừng,còn có bạn bè thân thích bên phía Lâm Hạo.Bọn họ không biết thân phận Trần Văn Hi là con gái riêng,bọn họ còn tưởng rằng Lâm Hạo cưới được một thiên kim tiểu thư nhà giàu,nhưng không nghĩ tới chính là cưới con gái riêng

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Giã giũa cuối cùng

Hào môn nhất là không làm con trai riêng,con gái riêng

Mà chính thất cùng chính thất sinh con,ghét nhất cũng chính là sinh con riêng,loại này làm bọn họ có miệng khó trả lời,như ngạnh ở cổ họng

Ba mẹ Lâm Hạo nghe được Lâm Hạo muốn cưới con gái riêng của Trần gia,lập tức nghiêm mặt “Tiểu Hạo?Con nói cho rõ ràng,chuyện này rốt cuộc là như thế nào?con cư nhiên muốn cưới đứa con hoang về làm vợ?”

Gia thế Lâm Hạo cùng gia thế Trần Văn Hi coi như là môn đăng hộ đối.

Hắn năm đó theo đuổi Ôn Hường Dương,cũng là treo cao.

Thẳng đến khi phát hiện,Ôn Hường Dương không được sùng ái,đối với hắn không nóng không lạnh,mà Trần Văn Hi là con gái Trần gia,đối với hắn phục tùng,ngoan ngoãn.

Lâm Hạo nói không ra lời.

Nhìn đến Ôn Hường Dương đứng chung một chỗ cùng nam nhân kia rõ ràng nghiền áp hắn,hắn càng nói không ra lời.

Bạn bè thân thích tới chỗ Lâm ba,Lâm mẹ không ngừng mặt khác còn có người thân Lâm gia.Hiện tại,khi biết sự việc này,chi kém không đem gia sản Lâm Hạo ra chē cười.

Lâm ba,Lâm mẹ nghe được những điều khó nghe đó,liền tức đến phùng người,trùng mắt hướng về phía Trần Văn Hi “Tiểu Hạo,đi,cuộc hôn nhân này chúng ta không làm!Các người liy hôn ngay lập tức cho tôi!Loại nữ nhân này căn bản không xứng với con!Con trai Lâm gia chúng ta,tuyệt đối không cưới con gái riêng của tiểu tam!”

“Mẹ,mẹ...”,Lâm Hạo chỉ tính kêu hai câu tượng trưng(**jen**)

....

Ba mẹ Lâm Hạo ở Lâm gia vốn không tính là đặc biệt có năng lực,hắn cưới Trần Văn Hi ki thật cũng là tránh thể diện sự tình.

Lâm Hạo nghĩ như vậy,không khỏi nhìn về phía Ôn Hường Dương.

Nếu không phải Ôn Hường Dương đối với hắn không nóng không lạnh,không phải Ôn Hường Dương ở Ôn gia không được sùng ái,còn bị đuổi ra khỏi Ôn gia,hiện tại người hắn cưới chính là Ôn Hường Dương!

Nếu hắn cưới chính là Ôn Hường Dương,hôm nay sự tình mất mặt như vậy,căn bản sẽ không phát sinh,người khác cũng đừng mơ tưởng chē cười,xem thường Lâm gia hắn.

Có một loại cảm xúc kêu là gần chó đánh mèo.

Lâm Hạo giờ khắc này,đều đem oán khí quy kết trên người Ôn Hường Dương rồi.Lâm Hạo đều hận thấu Ôn Hường Dương.

Trần Văn Hi như thế nào lại không hận?

Cô ta nghĩ đến Trần phu nhân đến nháo sự tình,hai mặt đỏ đậm chỉ vào Ôn Hường Dương hét lớn “Có phải hay không là mày?Có phải hay không chính là mày con tiện nhân?Khẳng định là mày,muốn tao bị chē cười,mày không muốn tao kết hôn,này mới cố ý đem nữ nhân kia tìm đến!”

“Ôn Hường Dương!Tao giết mày,tao muốn giết mày.”

Trần Văn Hi kết hôn,trên đầu cắm Trâm cài,cô ta đột nhiên làm khó dễ,rút Trâm cài trên đầu,tóc tai toan loạn tựa như phát điên,hướng Ôn Hường Dương nhào tới.

....

Hết thầy phát sinh quá nhanh,khoảng cách Ôn Hường Dương quá gần Trần Văn Hi,Nghiêm Hân chỉ kịp kêu to “Hường Dương,cẩn thận!”

Ôn Hường Dương liền bị ôm lấy eo,bảo hộ trong lồng ngực.

Chờ cô phản ứng lại,liền thấy Trần Văn Hi vừa rồi chỉ hướng Mộ Lăng Khiêm đang bị ấn trên mặt đất,mà vết máu từ tay áo âu phục của Mộ Lăng Khiêm chậm rãi chảy ra.

“Soái ca,anh bị thương!”Cô có chút thất thố nói.

Cũng may bên cạnh còn có rất nhiều người,rất nhanh liền có người lên thay Mộ Lăng Khiêm băng bó.Điệp Cảnh đang tính đi tìm bác sĩ,liền bị Mộ Lăng Khiêm lập tức ngăn trở.

Ôn Hường Dương thật không nghĩ Trần Văn Hi sẽ phát rồ đến mức muốn giết chết cô.

Ánh mắt cô nhìn về phía Trần Văn Hi,Không có nửa độ ấm

“Tôi đến đây đi,tôi có học thêm ngành y,có học qua băng bó.”Ôn Hường Dương bình tĩnh bước xuống,làm người chuẩn bị vật dụng cần thiết, lập tức giúp Mộ Lăng Khiêm băng bó.

Trần Văn Hi thấy không có thương tổn đến Ôn Hường Dương,cô ta tức giận hét lên “Ôn Hường Dương,này chết không được tứ tế!Mày chờ,chờ Thái tử gia Triệu gia tới,tao xem mày chết như thế nào! Hiện tại mày đối với tao như vậy,tao sẽ trả gấp mười gấp trăm lần cho mày!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Thân phận thật sự của anh ta

Editor: Rân Na

“Cô cảm ơn cho tôi!” Ôn Hường Dương cảm lấy bên cạnh một hộp thuốc nhỏ, hướng tới Trần Văn Hi ném qua.

Một cú ném, thuận lợi đem miếng Trần Văn Hi ngậm lại.

Trần Văn Hi nổi điên, những người khác đứng ở một bên cũng sợ đến ngây người.

Bảo vệ khách sạn sau khi hoàn hồn, tất cả hành động, bao vây xung quanh Trần Văn Hi, cùng lúc đem mọi người ở đây khống chế.

Nói đùa chứ, BOSS tự nhiên bị người ta đâm bị thương ở đây, nếu như đội trưởng biết được, chết chắc!

“Hường Dương, có cần hỗ trợ không?” Nghiêm Hân vừa rồi vẫn đang xem diễn, không phải ứng gì, lúc này vội vàng đi đến mặt Ôn Hường Dương, dò hỏi.

"Giúp mình đỡ lấy cánh tay anh ta, cố định lại, để mình băng bó."

"Được."

Đáng vẻ Ôn Hường Dương nghiêm túc, làm Mộ Lăng Khiêm có chút ngạc nhiên, ánh mắt cũng trở nên thâm thúy, thật là một cô gái thú vị, cùng lắm chỉ là một vết thương nhỏ mà thôi, vì làm quá nên thành ra như vậy.

Trần Văn Hi bị Ôn Hường Dương

làm cho ngậm miệng lại, nhưng mà, lại không thể khiến cho trong lòng cô ngừng mắng chửi Ôn Hường Dương.

Chờ, phải chờ Thái tử Triệu gia tới!

Trong lòng Trần Văn Hi ngàn vạn mong chờ, cuối cùng Thái Tử Triệu gia cũng từ từ chậm rãi bước tới hiện trường.

"Ai a? Là ai dám ở địa bàn của bốn thiếu gia gây sự? Chán sống rồi sao?" Triệu Bản ở Vương Lị dắt một đám thuộc hạ, ánh mắt cao hơn đầu, cực kì ngạo mạn xuyên qua đám đông, thấy bảo vệ khách sạn ở phía trước xếp hàng, còn tưởng là mở đường cho anh.

Trần Văn Hi nhìn thấy Triệu Bản đến giống như là thấy được chiếc phao cứu mạng, cả đôi mắt đều sáng lên, a, Thái tử Triệu gia tới, cô muốn tận mắt nhìn thấy đám người này sẽ chết thê thảm như thế nào.

"Thái tử Triệu gia, chính là bọn họ. Bọn họ biết rõ hôm nay anh đến tham gia hôn lễ của tôi, còn cố ý đến chỗ tôi gây sự. Tôi nói anh ở đây, thế mà bọn họ cũng không thèm coi anh ra gì!"

"A, không thèm đem bốn thiếu gia bỏ vào mắt, Bốn thiếu gia ta muốn biết, rồi cuộc là ai? Thật là cmn chán sống!"

Nhưng mà, Triệu Bản vừa nói xong, bên tai liền vang lên một giọng nói cực kỳ lạnh khốc.

“Là tôi.” Cao quý lạnh lẽo âm thanh cực kỳ tàn khốc vang lên.

Triệu Bản nghe giọng nói tàn khốc lạnh lẽo có chút quen thuộc, cảm thấy có chút kỳ lạ, chờ anh tập trung nhìn kỹ, lúc thấy rõ ràng người cách đó không xa đang được băng bó là Mộ Lăng Khiêm, cả người anh ta liền quỳ xuống.

"Ây nha, má ơi, cậu a, làm sao lại là cậu a?" Anh liền muốn xoay người bỏ chạy, chưa kịp chạy, đã bị Mộ Lăng Khiêm phái người nhanh chóng bắt trở lại.

Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi nhìn Triệu Bản như vậy, cả người đều sửng sốt ở tại chỗ.

Ai không biết toàn bộ Nam Đức thị, Thái tử Triệu gia chính là luật, anh ta không vừa mắt ai, người đó ngày hôm sau không còn có thể thấy ánh mặt trời được nữa.

"Cậu, hahaha, cậu, tại sao cậu lại ở đây? Trời ơi, cậu, cậu bị thương sao? Ai? Là ai dám làm cậu bị thương? Nói đi, cháu nhất định sẽ cho hắn biết chữ chết được viết như thế nào!"

Những lời này, ngay lập tức khiến cả người Lâm Hạo và Trần Văn Hi đều run lên.

Triệu Bản nói xong, thấy Mộ Lăng Khiêm căn bản không để ý tới anh, trong lòng anh bất an, liền đánh trống lảng nói:"Cậu, cậu xem, hôm nay thời tiết rất đẹp. Khụ, cháu còn có việc, cháu đi trước ha."

Triệu Bản muốn đi, nhưng ánh mắt Mộ Lăng Khiêm khiến cả người hắn mềm nhũn thành một bãi bùn, một bước cũng không dám động dấy.

Triệu Bản chạy không thoát, tức khắc liền đem thù hận đổ hết lên người Trần Văn Hi, nhìn bộ dạng liền biết, nhất định là hai người kia, không có việc gì làm, tự nhiên đi trêu chọc Diêm La Vương này.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 32: Gặp phải Diêm La Vương

Nếu không, hẳn sao có thể gặp phải Diêm La Vương?

Nghĩ như vậy, hắn đều xem ánh mắt của Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi, ánh mắt lạnh băng nhưng lại chứa 1 cỗ hung tàn, hận ý.

Cuối cùng, thư ký thị ủy cũng đến, thấy người đến là Mộ Lăng Khiêm, hắn đầu tiên là cả kinh, sau đó liền vội vàng mang đáng vẽ nịnh nọt cùng cung kính đi lên trước, chào hỏi nói:"Mộ thiếu, đã lâu không gặp, ngài gần đây như thế nào ạ?"

Nhìn dáng vẻ của thư ký thị ủy, Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi đang ngây người cũng hoàn hồn trở lại, 1 trận sợ hãi.

Ôn Hường Dương làm sao có thể quen biết 1 nhân vật lớn như vậy? Sao có thể...

Ông Hường Dương cũng có chút ngốc, người này là cô dùng tiền để mua, không thể ngờ người này lại có quyền lực như vậy, vậy cô dùng tiền mua hắn mà cũng đến được sao? Cô chưa từng thấy qua Thái tử của Triệu Gia và thư ký Thị ủy là chuyện bình thường, nhưng những người ở đây chưa từng thấy qua BOSS thì sao?

Vậy 2 người kia khẳng định là thật sự

Đó, là Mộ Lăng Khiêm..

Vừa nghĩ đến chính mình nói chuyện với Mộ Lăng Khiêm..

Ôn Hường Dương chậm rãi ngừng đầu, nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm, đồng thời cũng lùi lại, còn lùi lại 1 bước, giúp hắn băng bó tay, cùng hắn giữ cách 1 khoảng vừa đủ.

Nhìn phản ứng của Ôn Hường Dương, Mộ Lăng Khiêm nhũn mày.

Thị ủy thư ký thấy Mộ Lăng Khiêm không để ý đến mình, ngược lại lại đặt tầm mắt sang bên cạnh 1 cô gái đang mặc áo khoác đen váy màu bạc, hần đường như cảm thấy, liền đột nhiên ân cần hỏi:" Vì này chính là..."

"Tôn bá bá, người cũng ở chỗ này a, vị này chính là bạn của con". Nghiêm Hân cảm thấy không khí ở Hội trường không được đứng lăm, liền vội vàng cười đứng ra giải vây.

Tôn thư ký thấy Nghiêm Hân cũng ở chỗ này, cảm thấy có chút kì quái là làm sao treo cao đến Mộ gia, nhưng ông ta vẫn cười nói:" Nghiêm chất nữ con cũng ở chỗ này, a"

Thời điểm hiện tại, Tôn thư ký cùng Nghiêm Hân vẫn còn hân huyền, Mộ Lăng Khiêm tầm mắt trước sau như 1 đều ở trên người Ôn Hường Dương, Ôn Hường Dương bị hần nhìn cảm thấy không thoải mái lắm

Tầm mắt của nam nhân này có tính xâm lược cực kỳ mạnh.

Nàng thế nhưng không có phát hiện ra, còn đem hần nhầm thành Ngưu Lang, còn...

Chú nhỏ, vị này chính là my nhỏ sao. Con chào my nhỏ, con là Triệu Bản. Người về sau gọi con là Bản Bản được rồi." Mắt sắc của Triệu Bản nhìn ra điểm mạnh mới.

Hần có thể hay không lảnh lặn mà trở ra. Còn tùy thuộc vào biểu hiện của hần nữa.

"Chú nhỏ, đôi câu nam nữ này không biết xấu hổ, còn phải để người phải động thủ, giao cho con thì tốt rồi. Người mang my nhỏ ra ngoài đi dạo đi, ở cái địa phương trên đảo này, không ít cảnh đẹp đâu ạ!"

Triệu Bản nói đến lời này, sự nhớ ra, cái đảo này không phải thuộc sản nghiệp của chú nhỏ hay sao? Hần đúng là hôm nay ra cửa không xem hoàng lịch, thật là quá bi ai a

Trần Văn Hi cùng Lâm Hạo vừa rồi còn ôm 1 chút tia may mắn, nhưng lúc này, trông lòng bọn họ bây giờ chỉ còn sự tuyệt vọng.

Chú nhỏ của Thái tử Triệu gia

Chính là tên họ Mộ kia sao?

Mộ gia so với Triệu gia còn tôn quý,quyền lực cùng hào thế lớn hơn rất nhiều.

Lấy Thân phận của Ôn Hường Dương làm sao có thể quen biết với 1 nam nhân cao quý như thế chứ.

Lâm Hạo liền phục, đi lên muốn kéo Ôn Hường Dương. " Hường Dương, xem như chúng ta từng kết giao, em..."

Lâm Hạo không nói lời này còn tốt, vừa nói, ánh mắt của Mộ Lăng Khiêm rét lạnh như trời đông giá rét của tháng 12, Lâm Hạo bị Mộ Lăng Khiêm quét mắt 1 cái, da đầu đều tê dại, chỉ kém đến mức không thể quý xuống cầu xin tha thứ.

"Ngài là, Triệu gia Thái tử, đúng không" Nghiêm Hân cảm thấy chính mình cần thiết nên nói 1 câu, nàng dù không giúp được gì, nhưng không thể để Hường Dương bị người khi dễ, " Vừa rồi 2 người kia, nói phải cho chú nhỏ đẹp mặt, các nàng còn nói..."

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 33: Cầu nam nữ quỳ xuống đất cầu xin tha thứ

"Nghiêm Hân, cô--"

Trần Văn Hi nghe được Nghiêm Hân còn lời nói còn đổ thêm dầu vào lửa, à tức giận đến mức trông mắt sắp sắp lòi ra

"Cô nói sẽ làm bạn trai tôi hồi hạn kỳ sinh ra trên đời này!" Ôn Hường Dương lúc này đem lời nói của Nghiêm Hân tiếp nhận, còn duỗi tay ôm cánh tay của Mộ Lăng Khiêm.

18 vạn, mặc kệ hần là Ngưu Lang hay nhân vật to lớn nào đó, tại thời điểm mấu chốt này, nàng tuyệt đối không thể làm mình lỗ vốn, không được?

Hành động của Ôn Hường Dương làm sắc mặt của Mộ Lăng Khiêm hòa hoãn hơn một chút, " Triệu Bản "

"Chú nhỏ, con ở..."

"Chiều đãi bọn họ cho tốt"

Triệu Bản nghe nói như thế, giống như được lệnh đặc xá, hướng tới Mộ Lăng Khiêm chào theo nghi thức quân đội," Tuân mệnh! Chú nhỏ, người cứ yên tâm, đắc tội với my nhỏ, con nhất định sẽ chiều đãi bọn họ tốt nhất!"

Triệu Bản ra tay, tàn nhẫn hần còn nhẹ.

Trần Văn Hi hận không thể giết chết Ôn Hường Dương, nhưng lại thấy thân phận của người mà Ôn Hường Dương leo cao được lại gấp nhiều lần Lâm Hạo, hiện tại Triệu gia Thái tử còn muốn chiều đãi bọn cô, à chỉ có thể té ngạ lộn nào đi bắt Ôn Hường Dương."Hường Dương, Hường Dương, chúng ta coi như đã học chung với nhau nhiều năm, cũng đã chung đụng thân thiết nhiều năm như vậy..."

Ôn Hường Dương, lắc mình liền trốn qua.

" Trần Văn Hi, cô ở trường học bịa đặt, hại thanh danh của tôi, như thế nào tôi không thấy chúng ta thân thiết như vậy!"

"Cô hôm nay cố ý mời tôi cùng Tiểu Hân tới, còn cố ý bảo chúng tôi dẫn bạn trai đến, cô xem chúng ta cùng học với nhau nhưng chúng ta thân thiết sao?"

"Tôi hôm nay tới, là để cùng các người nói chuyện rõ ràng. Lúc đầu các người thông đồng với nhau, không xin lỗi tôi! Tôi cũng không để ý đến các người, không phải tôi để bị khi dễ. Mà tôi lười cùng các người so đo. Hiện tại, các người nghe cho rõ đây, sau này các người còn dám được 1 tác mà tiến 1 thước, tôi sẽ không nhân từ nhường các người như vậy đâu!

Ôn Hường Dương dùng ánh mắt ghét bỏ nhìn Lâm Hạo 1 cái, khoác tay Mộ Lăng Khiêm, " Anh yêu, chúng ta đi thôi. Loại người này, thật không đáng để anh đến đây 1 chuyến, căn bản là lãng phí thời gian của anh".

Ôn Hường Dương nói lời này xong, làm Trần Văn Hi mặt 1 trận xanh, 1 trận trắng, lại chính là không dám phát tác.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương chủ động kéo hần, còn nói ra những lời mang lực sát thương cực lớn, độ cung khóe miệng vừa kóe chợt lướt qua, đúng là tiểu bạch thỏ này chỉ biết cắn người.

"Tốt, vừa lúc muốn mang em đi dạo trên đảo này"

"Được a." Ôn Hường Dương cười ngọt ngào.

Ôn Hường Dương nói xong, nhìn về phía Nghiêm Hân, muốn nói chuyện cùng nàng, phát phát tay với nàng." Các cậu đi chơi đi, không cần phải chờ tớ. Tớ đến khách sạn là được rồi. Hôn nữa, hôm nay tớ cũng mang bạn trai đến."

Nghiêm Hân biết Ôn Hường Dương ý tứ, diễn kịch thì phải diễn nguyên bộ, cô lúc này cùng Mộ Lăng Khiêm ân ái ngược cầu mới là vương đạo.

"Được, tiểu Hân. Tớ đây muộn sẽ trở về tìm cậu."

"OK"

Ôn Hường Dương cứ như vậy trong mắt mọi người được cực kỳ hâm mộ, được đội bảo an hộ tống ra, cùng Mộ Lăng Khiêm rời khỏi khách sạn, 1 chiếc Lamborghini đang chờ sẵn ở trước cửa khách sạn.

Khởi động xe, mọi người dần biến mất khỏi tầm mắt, Ôn Hường Dương thấy không có người dõi theo bọn cô, cô theo bản năng buông lỏng cánh tay của Mộ Lăng Khiêm, còn cách xa hần 1 chút.

Mộ Lăng Khiêm nhủ vậy.

Ôn Hưởng Dương ho khan 1 tiếng, hít sâu, nghiêm trang mở miệng:" Hôm nay thật cảm ơn anh. Anh hôm nay xuất hiện thật phù trợ, khẳng định là không muốn giá 18 vạn. Như vậy đi, tôi đặt giá gốc là 20 vạn."

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 34: Cô có tâm muốn chết cũng được

"Nếu trước kia tôi có chỗ nào đắc tội anh, anh là quân tử không nên chấp một kẻ tiểu nhân. Qua chuyện này, anh coi như không quen biết tôi, được không?"

"Còn có, thân phận của anh, tôi thật sự xin lỗi."

Mộ Lăng Khiêm nếu là một người bình thường, có lẽ có cũng có thể cùng anh ta làm bạn tốt, nhưng mà thân phận anh ta cao quý, cô trừu chọc không nổi, cũng trào cao không được. Cô còn rất nhiều chuyện phải làm, cho dù là một chút cũng không muốn tự rước họa vào thân.

Đây là lần đầu tiên, sau khi một cô gái biết được thân phận thật sự của anh, liền xa cách anh, xua đuổi anh, muốn cùng anh ân đoạn nghĩa tuyệt.

Mộ Lăng Khiêm luôn luôn là một người đàn ông cực kỳ cao ngạo, anh đối với Ôn Hưởng Dương là có một chút hứng thú, nhưng không bao giờ biểu hiện ra ngoài, sau khi cô gái này phản rõ giới hạn với anh, anh quyết định sẽ bám theo Ôn Hưởng Dương không bỏ.

"Được." Giọng nói Mộ Lăng Khiêm cực kỳ lạnh lẽo.

Ôn Hưởng Dương nghe thấy anh đồng ý, thở phào nhẹ nhõm, tuy là cô nhận ra giọng điệu của Mộ Lăng Khiêm rất lạnh lẽo, nhưng hiện tại Mộ Lăng Khiêm không tính toán, còn tốt hơn so với sau này cô làm gì đắc tội anh ta, bị anh ta trả thù.

"Vậy thì, Mộ Thiếu, tôi đi trước. Anh nhớ chú ý đến vết thương ở cánh tay. Sau khi trở về, nhà anh hẳn là có bác sĩ riêng anh nhớ phải khám lại, anh cũng phải chú ý đừng đụng vào nước."

Ôn Hưởng Dương nói xong, liền kéo cửa xe ra đi xuống.

Nhưng tay cô vừa mới mở cửa xe, liền bị Mộ Lăng Khiêm bắt lại, phía sau truyền đến một giọng nói lạnh lẽo:" Hai mươi vạn, chính là bao tôi một ngày. Một ngày chưa hết, cô liền tưởng có thể đi như vậy?"

Ôn Hưởng Dương nghe Mộ Lăng Khiêm nói như vậy có chút kinh ngạc, cô bỏ ra hai mươi vạn bao anh ta một ngày, cô đưa tiền, đi sớm một chút cũng không được?

Cô thật sự không nghĩ đến lại cùng có quan hệ với người đàn ông này.

Mộ Lăng Khiêm thấy vẻ mặt Ôn Hưởng Dương kinh ngạc nhìn mình, anh liền xoay người một cái, hai chân thon dài bắt chéo lên nhau, trong nháy mắt liền đem Ôn Hưởng Dương dè ở dưới ghế xe.

Trong phút chốc, chớp mắt Ôn Hưởng Dương đều bị bao phủ bởi hơi thở nam tính, mùi hương này cực kỳ mãnh mẽ, ép tới cô ngay cả không khí cũng không dám thở.

"Mặc dù qua chuyện này, chúng ta đều không quen biết, nhưng cô đừng quên, hiện tại chúng ta còn có việc phải làm!"

Mộ Lăng Khiêm nói xong, làm Ôn Hưởng Dương trở nên trầm mặc.

Không muốn chết, chính là nên thuận theo.

"Mộ Thiếu, vậy anh nói, bây giờ chúng ta phải làm cái gì?" Người đàn ông trước mặt quá hoàn mỹ đến mức không tìm thấy vết, mà bây giờ anh ta lại quá gần cô, chỉ cần cử động liền có thể tiếp xúc thân mật, vì vậy khi nói chuyện, Ôn Hưởng Dương đều cúi đầu, thật cẩn thận.

Ôn Hưởng Dương hỏi vậy, nhưng Mộ Lăng Khiêm không trả lời.

Cô đợi trong một khoảng thời gian, thấy anh ta vẫn còn dè ở trên người cô, cô không thể quay đầu nhìn về phía anh.

Biểu hiện Ôn Hưởng Dương thật cẩn thận, vì ở gần trong gang tấc liền lộ ra khuôn mặt nhỏ trắng nõn, làm sắc mặt Mộ Lăng Khiêm trầm xuống, anh buông lỏng tay cô ra, trở lại chỗ ngồi

Trầm mặc, trầm mặc.....

Ôn Hưởng Dương thấy người đàn ông bên cạnh này giờ không nói gì, trong lòng cô trở nên bất an.

Cô liên tục nhìn trộm anh một cái, thấy trên mặt anh ta lạnh lẽo không có đúng một biểu hiện gì.

Chẳng lẽ cô đắc tội anh ta? Nhưng mà, rõ ràng là cô dùng giọng điệu thương lượng để nói chuyện với anh ta a.

Cô không chịu nổi bầu không khí xấu hổ áp lực này, cô hít một hơi thật sâu, thăm dò nói một tiếng:" Mộ Thiếu?"

"Đến shop quần áo gần nhất."

Coi như Mộ Lăng Khiêm nói chuyện, chỉ là không phải nói với Ôn Hưởng Dương.

"Được, BOSS."

Lamborghini lướt trên đường hướng đến shop quần áo gần nhất chạy tới, ngoài cửa sổ xe cảnh sắc cho dù đẹp đến mấy đều không thể thu hút sự chú ý của Ôn Hưởng Dương.

Lúc này ở chung với Mộ Lăng Khiêm, đối với Ôn Hưởng Dương mà nói, giống như một loại tra tấn, sớm biết người đàn ông này không phải trai bao, cô nhất định sẽ không mướn anh ta.

Khi này thương lượng với anh ta, còn được.

Nhưng bây giờ.....

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](#).

Chương 35: Dù sao ngủ thì cũng đã ngủ qua

Người cô đang muốn đối mặt là một người đàn ông làm mưa làm gió ở Nam Đức Thị.

Cô còn lên chụp ảnh giường chiếu của anh ta, còn đối với anh ta hôn....

Thời điểm Ôn Hưởng Dương đang miên man suy nghĩ, xe dừng lại, bảo vệ mở cửa xe ra, chào Mộ Lăng Khiêm mời xuống dưới, Ôn Hưởng Dương cũng vội vã đi theo xuống xe.

Mộ Lăng Khiêm đang không muốn nói chuyện với cô, hiện tại cô nào dám nói chuyện, thấy Mộ Lăng Khiêm đi ở phía trước, cô chỉ có thể giống như một osin, chỉ có thể nhắm mắt nhắm mũi đi theo anh ta.

Hai người đi đến Deel một cửa hàng chuyên, Mộ Lăng Khiêm mới dừng lại, ngay sau đó lập tức nhìn về phía bộ trang phục học sinh màu trắng đi qua.

Nhân viên cửa hàng thấy trong tiệm xuất hiện một vị khách anh tuấn bất phàm như thế, liền trước sau đi đến, lại bị hai vị khách soái ca đeo kính râm ngăn cản xuống dưới, các cô nhìn thấy vị khách nam nhân kia tay thon dài, lấy bộ trang phục kia xuống, cất bước đi đến cửa một cô gái xinh đẹp đứng ở đó, đem trang phục ném cho cô.

“Thay.”

Ôn Hường Dương mắt thì nhìn trang phục trong lòng ngực, mắt lại nhìn Mộ Lăng Khiêm, ngoan ngoãn đi thay quần áo.

Dù sao, qua hôm nay, hai người sẽ không còn quan hệ gì nữa, chỉ cần có thể làm anh ta vui, làm chuyện gì cũng được.

Ôn Hường Dương ở phòng thử đồ coi tới coi lui thay quần áo, nhìn bộ dạng thiếu nữ của mình trong gương, nhìn sao cũng cảm thấy bộ dạng này giống như bộ dạng khi cô mới học cao trung, bộ trang phục này mặc vào nhìn có cứ như học sinh cao trung.

Khi học cao trung, vóc dáng Ôn Hường Dương không tệ, hiện tại mặc bộ trang phục đáng yêu này vào, càng là đem vẻ mỹ lệ thanh nhã của cô thể hiện ra không sót chỗ nào.

Ôn Hường Dương kéo cửa phòng thay đồ, đi ra.

Một số cô gái đang trang điểm, không ít người ghé mắt nhìn, không ngờ còn có người có thể mặc bộ trang phục này điểm đậm đáng yêu như vậy.

Mộ Lăng Khiêm đứng lên, đi đến chỗ Ôn Hường Dương.

Không biết là có phải ảo giác hay không, Ôn Hường Dương cảm thấy Mộ Lăng Khiêm không có lạnh lẽo như lúc trước.

"Tĩnh tiền."

Được rồi, vẫn là trước sau lạnh như băng.

Mộ Lăng Khiêm quẹt thề, căn bản không cho Ôn Hường Dương có thời gian thay lại quần áo, liền kéo cô lên xe rồi khỏi cửa hàng.

Ôn Hường Dương cũng không biết Mộ Lăng Khiêm muốn đưa cô đi đâu, chỉ có thể đi một bước tính một bước.

Trong xe mờ mịt sương, Ôn Hường Dương hôm nay lại thức dậy rất sớm, mới vừa từ hôn lễ quay về tiêu hao rất nhiều sức lực, không biết ngồi ở trên xe bao lâu, mí mắt cô bắt đầu khép mở.

Nhưng, liền nghĩ đến Mộ Lăng Khiêm đang ở bên cạnh.

Kiên cường không nhắm mắt, nhưng mà không nhịn được nhắm một cái.

Chỉ nhắm một cái, liền thu hút ánh mắt của Mộ Lăng Khiêm.

Ánh nhân nhạt liếc mắt nhìn cô một cái, mở miệng nói:"Đến khách sạn gần nhất."

Ôn Hường Dương nghe nói như vậy, trong lòng giật mình một cái, theo bản năng người ngồi thẳng lên, đề phòng lỡ miệng nói:"Đi khách sạn làm gì?"

"Cô cảm thấy cô sẽ làm gì với cô?"

Ôn Hường Dương phản ứng bản năng, nhưng không ngờ lại được Mộ Lăng Khiêm trả lời. Dù sao ngủ thì cũng đã ngủ quá, vẫn là tiền cô đã bao.

Cô giống như thật sự không lo lắng gì.

Đi đến một khách sạn năm sao gần nhất, giám đốc đã sớm biết được, mang theo nhân viên khách sạn đứng ở cửa, xếp hàng nghênh đón.

Ôn Hường Dương càng cảm thấy cô và Mộ Lăng Khiêm vốn là người không ở cùng một thế giới.

Giám đốc dẫn hai người đi đến phòng tổng thống.

Xuyên qua hành lang khách sạn, Ôn Hường Dương được dẫn đến phòng tổng thống nội thất trong phòng trắng lẹ, phòng thì lớn như vậy, làm trong lòng cô có chút thấp thỏm, hoàn toàn không biết Mộ Lăng Khiêm đưa cô tới khách sạn làm gì.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(châm)Net**.

Chương 36: Anh nhất định phải nghe tôi!

Cô quay đầu lại, liền thấy Mộ Lăng Khiêm ngồi ở trên sofa, trên người tây trang đã cởi, tùy ý để ở một bên, khuôn mặt lạnh lùng, đôi tay thon dài, một thân áo sơ mi thủ công chế tác, không có một tia nếp gấp trên quần tây, hần cổ một nút thắt, nhưng chỉ với một động tác đơn giản như vậy, liền đủ để đem khí thế cao quý của hắn bày ra nhìn không sót gì.

Tầm mắt của Ôn Hường Dương nhanh chóng đã bị cánh tay của Mộ Lăng Khiêm hấp dẫn.

Cô muốn chạy đến hỗ trợ, nhưng vừa mới bước một bước, vẫn là dừng bước, có chút chần chờ mở miệng nói, “Mộ thiếu, cánh tay của anh bị thương, tốt hơn hết vẫn là nên tìm một bác sĩ chuyên nghiệp tới xử lý đi?”

Thời điểm Trần Văn Hi đâm tới, Mộ Lăng Khiêm đã trốn thoát được, nhưng vì che chở Ôn Hường Dương, vẫn là bị đâm tạo thành vết thương trên cánh tay. Mới vừa rồi ở hiện trường hôn lễ đã tiến hành băng bó đơn giản, nhưng rồi cuộc không phải chuyên nghiệp, hiện tại vết thương vẫn tiếp tục chảy máu.

“Cô lại đây.” Mộ Lăng Khiêm ngẩng đầu nhìn lên hướng về phía Ôn Hường Dương nói.

Tự nhận thấy vết thương của hắn là do mình gây ra, Ôn Hường Dương cuối cùng vẫn là đi tới trước mặt Mộ Lăng Khiêm, ngồi xổm bên cạnh người hắn, cô lại lần nữa nhìn đến cánh tay bị đâm của Mộ Lăng Khiêm, đáy mắt có hiện lên kinh ngạc, cô nhìn phía Mộ Lăng Khiêm, khuôn mặt nhàn nhô nói, “Không được, nhất thiết phải tìm bác sĩ để kiểm tra cho người.”

“Không cần thiết.” Mộ Lăng Khiêm thu hồi cánh tay, vừa nói Ôn Hường Dương đi tới ngăn tù đem thuốc thoa ngoài da mang lại đây.

Ngay lập tức, hắn liền thấy tiểu nữ nhân trước mắt đứng lên, vẻ mặt tức giận trừng mắt nhìn hắn nói, “Tôi trả hai mươi vạn mua anh một ngày, nói cách khác hiện tại tôi vẫn còn là cổ chủ của anh, nếu tôi là cổ chủ của anh, anh nhất định phải nghe lời tôi!”

Khuôn mặt Mộ Lăng Khiêm không biểu có một chút biểu hiện nào nhìn Ôn Hường Dương, xem ra trong lòng Ôn Hường Dương đều có chút luống cuống.

Thời điểm cô đang muốn cấp cho chính mình một cái tát, Mộ Lăng Khiêm cuối cùng là đã mở miệng, “Đi động ở trái ầu phục, người gọi điện thoại kêu Hoa Úc đến đây.”

“Nga, nga. Hào.” Ôn Hường Dương lấy lại tinh thần, cầm lấy âu phục, lấy ra đi động Mộ Lăng Khiêm, đi động lại không có khóa, cô vừa mở ra điện thoại, liền phát hiện, bên trong cư nhiên chỉ có số điện thoại liên hệ của ba người.

Một cái Hoa Úc, một cái tiểu Lam, còn có một cái. Cẩn người tiểu bạch thỏ?

Ôn Hường Dương nhấn số của Hoa Úc gọi đi, di động đầu kia nhanh chóng liền truyền đến một thanh âm treu chọc của một người đàn ông. “Nha, Mộ thiếu đại gia, sao người tự nhiên lại nhớ tới gọi điện thoại cho ta?”

“Ách.....” Ôn Hường Dương nghe nói như thế, có chút xấu hổ nhìn Mộ Lăng Khiêm liếc mắt một cái, “Cái kia, anh hảo. Mộ thiếu bị tiểu thương, xin hỏi anh có thể lại đây một chuyến sao?”

“Bị thương? Nữ nhân?” Bên kia dừng một chút, “Các người ở đâu nhĩ?”

“Ở Trường Ninh đảo Khải Tân tây khách sạn.”

“Chờ, ta lập tức tới.” Nói xong, bên kia liền treo điện thoại.

Ôn Hường Dương đem điện thoại bỏ lại vào trong túi tiền bộ âu phục của Mộ Lăng Khiêm, thấy cánh tay Mộ Lăng Khiêm vẫn còn chảy máu, cô nhịn không được đi lên trước nói, “Mộ thiếu, nơi này có thuốc cầm máu sao? Tôi trước giúp anh cầm máu đã.”

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương liếc mắt một cái, “Ồ trong ngăn tủ.”

Ôn Hường Dương xoay người liền đi đến phía trước ngăn tủ, mở ngăn tủ ra, đập vào mắt chính là từng hàng thuốc, cô tìm được thuốc cầm máu, xoay người trở lại bên cạnh người Mộ Lăng Khiêm.

“Mộ thiếu, tôi trước giúp anh một lần nữa sử dụng thuốc, khả năng có thể sẽ đau, anh cố gắng chịu đựng nhé.” Ôn Hường Dương đem thuốc đặt ở trên sô pha, lại lần nữa ngồi xổm xuống dưới, cẩn thận giúp Mộ Lăng Khiêm xử lý miệng vết thương.

Vẫn không có được nửa câu lời nói của Mộ Lăng Khiêm, Ôn Hường Dương cũng quen.

Trong phòng, dần dần trừ bỏ tiếng hít thở của hai người, không còn có bất kỳ thanh âm nào khác, Ôn Hường Dương đem miệng vết thương một lần nữa thoa thuốc, băng bó, mới vừa ngẩng đầu lên muốn nói chuyện, đột nhiên liền bắt gặp ánh mắt thâm thúy của Mộ Lăng Khiêm, ánh mắt này sâu thẳm, làm tâm Ôn Hường Dương bối rối không thể nhận ra.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Cô nếu không muốn đi, liền đợi cho tôi!

“Mộ thiếu?”

Tím Ôn Hường Dương đập nhanh chóng, kêu một tiếng, lại thấy Mộ Lăng Khiêm đứng lên, đi đến phía trước giường, đầu cũng không quay lại nói, “Cô có thể đi rồi.”

Thái độ này làm Ôn Hường Dương trong lúc nhất thời có chút không phục hồi tinh thần.

Cô vừa định đi, hần không cho cô đi. Hiện tại, cô chính vì thương thế của hần ấy này, tưởng ở tại chỗ này bởi hần chờ bác sĩ tư nhân của hần lại đây, hần lại nói để cô đi rồi?

“Vậy tôi đi trước đây?” Ôn Hường Dương thử tính hỏi, đồng thời nói, “Mộ thiếu, hai mươi vạn kia, tôi qua đoạn thời gian này sẽ trả lại cho anh. Còn cô, anh lần này bị thương, chi phí trị thương tôi sẽ chịu, chỉ cần gửi qua bưu điện một phần giấy tờ cho tôi, tôi.....”

“Cầm miệng!”

Ôn Hường Dương bị Mộ Lăng Khiêm thành linh quát lớn, cô vô cùng hoảng sợ.

“Cô nếu không muốn đi, liền cho đợi cho tôi!”

Mộ Lăng Khiêm nói xong lời này, hướng phía giường nằm xuống, có chút môi mệт nhắm hai mắt lại.

Ôn Hường Dương đứng ở tại chỗ, không biết là nên đi, hay là nên ở lại. cô bất quá là tưởng cùng hần đem sự tình nói rõ ràng, như thế nào lại treu chọc đến hần? Tính tình người đàn ông này sao lại có thể như vậy hi nộ vô thường a?

Mất thấy Mộ Lăng Khiêm nằm ở trên giường, không để ý tới ai.

Ôn Hường Dương đứng tại chỗ đại khái hai mươi phút, chân có chút nhừệт, lúc này mới rón ra rón rén đi tới trước mặt Mộ Lăng Khiêm, thấy hần như là thật sự ngủ rồi, cô trầm mặc một lát, kéo một bên chân, đắp trên người hần.

Vẫn là nên chờ, chờ bằng hữu của hần tới, cô sẽ đi.

Ôn Hường Dương đi tới chỗ sô pha, ngồi xuống. Không bao lâu, con buồn ngủ lại lần nữa xuất hiện, cô ngã vào trên sô pha, liền như vậy ngủ thiếp đi.

Thời điểm Ôn Hường Dương lại lần nữa tỉnh lại, sắc trời bên ngoài đã hoàn toàn tối sầm xuống.

Cô duỗi cái eo, liền phát hiện chính mình thế nhưng nằm ở trên giường, cô bên người sờ soạn một trận, sờ đến di động của chính mình, mở đèn pin ra, nhìn đến hoàn cảnh chung quanh, cô có chút kinh ngạc.

Cô bước nhanh đi tới cửa, bật đèn trong phòng lên.

Ngay lúc này, cô hiện đang ở gian tiểu chung cư mà cô đã thuê kia, cô vừa đi, liền đụng phải một cái mua sắm túi, cô mở ra vừa thấy, liền phát hiện bên trong có hai chiếc váy.

Một cái là cái váy dài màu đỏ, còn có một cái là cái có hõm nay đi tham gia hôn lễ nhưng cái kia không phải màu đen đồng mà là màu bạc.

Nhìn đến này hai chiếc váy, Ôn Hường Dương có một tia trầm mặc.

Hần này rốt cuộc, là có ý tứ gì?

Mặc kệ Mộ Lăng Khiêm là có ý tứ gì, chỉ là bắt đầu từ hôm nay, sinh hoạt của Ôn Hường Dương lại khôi phục như cũ, Mộ Lăng Khiêm liền phảng phất giống như chưa bao giờ từng xuất hiện trong cuộc đời của cô.

Ôn Hường Dương vì còn thiếu tiền của Mộ Lăng Khiêm, liền hỏi mượn Nghiêm Hân hai mươi vạn, Nghiêm Hân không nói hai lời liền đem tiền gửi qua cho cô, Ôn Hường Dương cùng ngày liền mang theo thẻ ngân hàng đi đến Mộ Sắc, đem thẻ ngân hàng giao cho người lần trước mang cô đi gặp Mộ Lăng Khiêm.

Đồng thời, Ôn Hường Dương bắt đầu nỗ lực kiếm tiền, hy vọng có thể nhanh chóng đem số tiền mượn Nghiêm Hân hai mươi ba vạn trả cho Nghiêm Hân.

Trừ bỏ sáng tác, Ôn Hường Dương bắt đầu đi ra ngoài tìm những công việc có tiền lương cao, trích phần trăm cao theo chức, một người một ngày kiếm 3 chức, mỗi ngày chạy đi chợ, vội đến mức ăn cơm đều không có thời gian.

Nhưng loại bận rộn này, chỉ duy trì không đến nửa tháng, đã bị người khác phá vỡ.

Hôm nay, Ôn Hường Dương làm ca buổi tối muộn một chút mới thu công, mới một về đến nhà. Vừa đến dưới lầu, trước mắt liền thấy một chiếc bảo mã quen mắt dừng lại.

Cô còn không có tới kịp thấy rõ biển số xe nào, cửa xe liền mở ra.

Bước ra chính là một lão trung niên bụng bía, kia rõ ràng là lão cha của cô.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Người vẫn là người sao?

“Cô đã đi đâu? Có cư nhiên để ta ở chỗ này đợi cô năm giờ! Cô vẫn là cái nữ hài tử sao? Nửa đêm không trở về nhà, ở bên ngoài lêu lổng, cô quả thực là đã ném mắt mặt Ôn gia chúng ta, cô như thế nào không biết học tập như muội muội?”

Không có nửa câu nói quan tâm, tất cả đều là chỉ trích.

Ôn Hường Dương rất mệt, “Ba, người nếu là tướng giáo huấn con, phiền toái ba về sau lại giáo huấn, con hiện tại thật sự rất mệt. Nếu, ba là tới tìm con, làm cho con trở về Ôn gia chuẩn bị già cho cái lão nhân kia, như vậy thực xin lỗi, con lêu lổng như vậy, còn ở bên ngoài tìm nam nhân, nói vậy đối phương là chướng mắt.”

“Người đây là cái gì thái độ? Người nên biết Tiền thúc coi trọng người, đó là phúc khí của người.”

“A.” Ôn Hường Dương nghe nói như thế, ngón tay cô đều khảm vào thịt, “Tôi còn là con do ông thân sinh sao? Một lão nhân ngoài 60 tuổi coi trọng nữ nhi của ông, ông còn nói là phúc khí của nữ nhi? Ba, người là thiếu tiền nên thiếu luôn đạo đức a? Ông thật là ba của tôi sao?”

“Ta nếu không phải ba của người, ta liền sẽ không quản người!” Ôn phụ còn có chuyện quan trọng, hần ngăn chặn tức giận, hừ lạnh một tiếng, “Người nếu không muốn già cho Tiền thúc cũng đúng, người hiện tại liền cho ta trở về thu thập sạch sẽ, cùng ta trở về. Ta đã nghe người ta nói, người bản lĩnh không nhỏ, cư nhiên quen biết người Mộ gia, người nếu là lần này giúp ta giữ lấy trong tay hạng mục hợp tác với Mộ gia, ta có thể hủy bỏ lần này hôn sự.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, mặt xám như tro tàn nhìn Ôn phụ liếc mắt một cái, xoay người lên lầu.

Ôn phụ cho rằng Ôn Hường Dương đây là thỏa hiệp, liền ở dưới lầu chờ Ôn Hường Dương, nhưng không nghĩ tới đợi hơn một giờ, đều không có thấy người chờ xuống dưới, Ôn phụ hoàn toàn nổi giận, hần mang cái bụng to, liền xông lên lầu, “Phanh phanh phanh” gõ nổi lên cửa.

Ôn Hường Dương ngã vào trên giường, dùng chăn che lại mặt, chỉ một mực nghe nhưng làm như không thấy.

Cho đến khi Ôn phụ ở bên ngoài hô to, “Ôn Hường Dương, người nghe rõ cho ta, người nếu là không giúp ta lấy cái hạng mục này, ta liền chặt đứt liệu phí sử dụng của Ôn Thiệu Kiệt!”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, lập tức từ trên giường ngồi dậy.

Cô vọt tới cửa, mở ra cửa phòng, con mắt đỏ đỏ, không thể nhận được nữa nói, “Ba, ba vẫn là người sao? Thiệu Kiệt là con trai do ba thân sinh, ba vì uy hiếp con, vì muốn có được hợp tác hạng mục, ba thể nhưng muốn chặt đứt phí chữa bệnh của hần!”

“Tôi vẫn luôn đối với ông ôm một tia hy vọng, tôi thậm chí……”

“Một đứa con trai nửa chết nửa sống, ta muốn hần có ích lợi gì?” Ôn phụ đánh gãy Ôn Hường Dương nói, “Ta cho cô nửa tháng thời gian, cô nếu là không có biện pháp làm Mộ gia đem cái hạng mục này giao cho chúng ta, ta lập tức chặt đứt phí chữa bệnh của em trai người ở nước Mỹ.”

Ôn phụ nói xong, cũng không quay đầu lại cất bước đi.

Ôn Hường Dương đứng ở cửa, nhìn bóng dáng Ôn phụ, nắm chặt đôi tay, cổ nén mới không làm nước mắt rơi xuống.

Ôn Hường Dương có một em trai sinh đôi, vào thời điểm mười ba tuổi, không rõ vì sao lại rơi xuống lầu, lại bị bệnh bạch cầu, phải chuyển qua nước Mỹ tiếp thu trị liệu, mỗi tháng phí trị liệu sử dụng đều phải hơn mười vạn.

Mấy năm nay, cô dùng hết thấy biện pháp tìm kiếm nguwoif em trai đã mất tích này, lại như cũ không có chút tin tức nào.

Ôn Hường Dương đứng yên ở cửa thật lâu thật lâu.

Trở về phòng, trầm mặc ngã xuống trên giường.

Cô thật sự không thể tưởng được Ôn phụ có thể làm ra loại sự tình này, nàng vẫn luôn đối Ôn phụ ôm kỳ vọng, thậm chí cho rằng chính mình ở bên ngoài cùng nam nhân làm xằng làm bậy, đem ảnh chụp kia giao cho Ôn phụ, là có thể khiến cho Ôn phụ chú ý cùng quan tâm.

Nhưng hôm nay nghĩ đến, là chính cô đã quá ngây thơ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Hần đối với cô như không thấy

Hiện tại trên người cô đang mắc nợ 20 vạn, căn bản không có đủ khả năng để chi trả tiền trị liệu cho ôn phụ, mà mỗi tháng cô phải gánh vác hơn 10 vạn tiền trị liệu.

Trong vòng ít ngày, ngoại trừ phải vứt đi mặt mũi cùng tôn nghiêm, nói không giữ lời đi tìm Mộ Lăng Khiêm, bởi vì cô không còn biện pháp.

Chính là, cô tìm, hần sẽ chịu giúp sao?

Ngày hôm sau, Ôn Hường Dương liền đứng dậy, mặc 1 bộ trang phục đơn giản, đeo vào phụ kiện mà Mộ Lăng Khiêm đã mua để cùng màu với trang phục, liền bắt xe buýt.

Liền tỉnh là đi cầu hần giúp đỡ, quán lấy hần, cô cũng phải nỗ lực 1 lần, lại lợi dụng trong khoảng thời gian này, dùng hết thấy biện pháp để kiếm tiền,

mà ba hết lần này đến lần khác lấy chuyện này để uy hiếp cô, tiền phí trị liệu của Thiệu Kiệt hết thấy cô đều gánh vác.

Tòa nhà Mộ Thiên, cửa.

Ôn Hường Dương bước xuống xe buýt,vừa đứng chờ Mạc Lăng Thiên ở cửa vừa gọi điện thoại báo với anh những công việc hôm nay mình đã làm.

Như vậy có 1 thiếu nữ đang độ tuổi thanh xuân với dáng vẻ mỹ miều đang đứng trước cửa công ty, nhiều nhân viên ra ra vào vào công ty đều không nhị được quay lại nhìn nàng, còn có 1 nam nhân viên có lòng hảo tâm đi đến trước mặt nàng, mím cười nói:"Vị tiểu thư này, cô đến đây là để phỏng vấn sao?"

Ôn Hường Dương lắc lắc đầu," Không phải tôi tới đây để tìm người"

"Nga, không biết cô chờ ai a? Tôi thuộc bộ phận nhân sự, công ty có không ít người, tôi hầu như đều biết. Cô có thể nói cho tôi 1 cái tên, tôi sẽ giúp cô tìm giúp"

"Cảm ơn, kỳ thật, tôi cũng không biết tên của người đó."

Nam nhân đó nghe nói như thế, mặt thấy đã tới thời gian đi làm, hần đánh phải nói,"Được, nếu cô có việc gì muốn nhờ cứ đến bộ phận nhân sự tìm tôi."

"Vâng, cảm ơn."

Ôn Hường Dương nói tiếng cảm ơn, liền tiếp tục chờ ở cổng lớn.

Cô tra được những người làm công ở đây đều thuộc Tập đoàn Mộ thị, nam nhân kia cùng tài xế và bảo tiêu đều gọi là hần BOSS. Đây khẳng định là nơi làm việc của Tổng tài, ở chỗ này chờ hần, không sai.

Kỳ thật, cô có số di động của Mộ Lăng Khiêm, cô có thể gọi điện cho Mộ Lăng Khiêm, nhưng là cô không có cái lá gan đó, cô thậm chí còn không biết, gọi điện cho hần cô sẽ nói cái gì.

Tuy rằng, nàng cũng tự mình tới nơi này rồi, cũng không biết nên cùng hần nói cái gì.

Ôn Hường Dương chờ từ sáng đến giữa trưa, nhưng cũng không thấy qua Mộ Lăng Khiêm.

Giữa trưa, là thời gian nhân viên ăn trưa, Vị nam nhân kia thấy Ôn Hường Dương vẫn còn đứng ở nơi này, hần còn có lòng tốt mang 1 phần cơm trưa cho Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương vừa định cự tuyệt, liền thấy chung quanh nhân viên đều đứng thành hàng. Hết đợt này đến đợt khác” Chào,Tổng giám đốc”. Âm thanh liền vang lên ở bên tai nàng.

Ôn Hường Dương theo tiếng nói liền quay đầu lại nhìn, thấy phía sau có 2 gã vệ sĩ đeo kính râm, mà đi phía trước có 1 nam nhân có vẻ mặt lạnh lùng, không chút biểu tình, đúng là người nàng đợi cả buổi sáng Mộ Lăng Khiêm.

Ôn Hường Dương bước nhanh chân đi tới, còn chưa tới được gần Mộ Lăng Khiêm, đã bị 2 người phía sau ngăn cản rồi.

Mộ Lăng Khiêm nhìn đến cô, thậm chí còn đang xem cô ở phía sau, lông mày nháu chặt.

Nhưng mà, hần cũng không vì cô mà dừng bước chân lại,mà lại hướng tới thang máy chuyển dùng cho Tổng tài.

Cửa thang máy chậm rãi khép lại, Ôn Hường Dương vẫn nhìn nam nhân bên trong thang máy, thẳng đến khi không còn bóng dáng nữa.

Quả nhiên, do cô tưởng tượng mọi chuyện sẽ tốt đẹp.

Chính nàng muốn cùng hần ta phân rõ giới hạn, hiện tại nàng dựa vào cái gì để nhờ hần hỗ trợ chứ, hơn nữa nàng còn tra ra cha không tiếc thu đoạn cùng đã tâm để kiếm tiền, lần này hợp tác làm ăn, sợ là tiền sẽ là 1 con số không nhỏ.

Ôn Hường Dương con người rừ xuồng, nếu lại hỏi vay tiền Nghiêm Hần, trước chi có thể chống đỡ 1 tháng lệ phí, nàng có thể kiếm tiền, nhưng số tiền cô kiếm được đều đổ vào trị liệu sao?

10 vạn 1 tháng, sợ là cô kiếm không đủ..

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuồng, Đỉnh Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Bị hần ghét bỏ?

Cô hiện tại trừ bỏ sáng tác,còn một ngày làm đôi ba công việc,làm thu ngân thì một tháng có thể kiếm được 3 vạn.Trong một phần là việc bán rượu,gám đốc mấy ngày hôm trước cùng cô nói,nếu như cô nguyện ý bồi rượu,một tháng có thể cho cô năm vạn.

Chính là ngày đó không đủ xa.

thời điểm Ôn Hường Dương miễn man suy nghĩ,bên tai truyền đến một đạo âm thanh dễ nghe.

“Ôn tiểu thư.”

Ôn Hường Dương nghe được thanh âm,ngẩng đầu,lập tức nhận ra nam nhân ăn mặc Âu phục đen trước mắt,là khố nam nhân đeo kính đen lần trước đã đưa sạc điện thoại cho cô tại hôn lễ

“Xin đi theo tôi.”

Ôn Hường Dương đi theo Diệp Ảnh bước lên thang máy,tiếp tiếp lên tầng cao nhất của Mộ Thiên tầng 18,Diệp Ảnh đưa cô đem tới trước cửa văn phòng tổng tài,liền lui xuống.

Ôn Hường Dương đứng ở cửa,tiền không được mà lùi cũng không xong.

Cô liền hít một hơi thật sâu,nghe ra những thuyết từ hay,tính toán gõ cửa đi vào,trước cùng Mộ Lăng Thiên tạo quan hệ tốt,thời điểm lại chậm rãi nói tốt cho những người hợp tác các danh mục làm việc,cửa theo âm thanh mở ra.

Này khai một đạo,dem Ôn Hường Dương tới hoảng sợ.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương một bộ đáng chấn kinh,lại xem cách ăn mặc của cô hôm nay,tâm mắt hần roi xuống,tạo nên một đạo u quang,đáy mắt lại không có một nửa điểm cảm xúc,băng lãnh như một vị đế vương “Cô tìm tôi?”

“Ách...tôi...tôi...” Ôn Hường Dương bị dọa sợ đem những lời định nói tốt đều đã quên,cô ảo não đôi chút,vừa lúc thấy được cánh tay của Mộ Lăng Khiêm,cô vội vàng nói “A!Đúng rồi thương thế của anh đã khá hơn chút nào không?Tôi xem anh vẫn quên không mang giấy tiền thuốc men gửi qua bưu điện cho tôi,tôi liên tới,tôi...”

Ôn Hường Dương thấy ánh mắt Mộ Lăng Khiêm ngày càng lạnh,câu “đến xem”kia là bị cô nuốt đi xuống.

Mộ Lăng Khiêm duỗi tay phải liền đóng cửa,Ôn Hường Dương lập tức lách nửa người vào bên trong.

Mộ Lăng Khiêm nhìn tiểu nữ nhân chen vào tới.

Ôn Hường Dương cắn cắn môi,lại lần nữa mở miệng nói “Mộ thiếu,ah có rảnh không?Kì thật tôi tới chính là tới tìm anh ăn một bữa cơm.Anh xem anh giúp tôi như thế,tôi tới...”

Mộ Lăng Khiêm nhưng tính đem tay đặt trên cửa buồng ra,Ôn Hường Dương cũng thuận thế dễ đi vào.

Thấy bộ dáng Mộ Lăng Khiêm không tức giận,cô cảm thấy hần là lời cô nói không có sai,nên cố gắng nói tiếp “lần trước đều là tôi sai,tôi không nên nói cái loại lời nói này.Mộ Thiếu,chúng ta có thể kết làm bằng hữu không?”

“Mộ Lăng Khiêm!”

“A!”Ôn Hường Dương thất thần,Mộ Lăng Khiêm đã đi ra ngoài,liền nghe thanh âm lạnh lùng của Mộ Lăng Khiêm “Không phải tôi mời tôi ăn cơm sao?Còn thất thần đứng ở chỗ đó làm cái j”.

“Ách!Được”.

Sau khi biết thân phận Mộ Lăng Khiêm,Ôn Hường Dương không dám đưa hần tới quán ăn ven đường nữa mà vào một nhà hàng,thật ra cô cần bán không dài nổi hần,cô cũng nghèo mà.

Ngồi trong xe,Ôn Hường Dương bắt hết óc,cuối cùng ánh mắt sáng lên.

“Mộ thiếu,không phải chúng ta đều là bằng hữu sao,kia không bằng anh đến nhà tôi ăn cơm đi,tôi đi siêu thị mua đồ ăn,tự mình nấu cho anh,cám ơn anh đại nhân đã không quên tiểu nhân,còn coi tôi như bằng hữu.”

Không còn có số về nhà làm,càng tinh táo nghĩ biện pháp.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương hai mắt sáng lên,khuôn mặt đều mang theo ý cười,bộ dáng như là cực kì cao hứng,hần thu hồi tâm mắt,nói với tài xế ngồi phía trước “Trở về biệt thự.”

“Nhưng Boss.”

“Ách..”

Cô chỉ là nói cô ở nhà làm cho hần ăn.

Chẳng lẽ hần ghét bỏ phải về nhà cô ăn cơm sao?

Ôn Hường Dương buồn bực không thôi,tài nấu ăn của. Cô không rồi,Nghiêm Hân cùng Nghiêm Khắc đều thích ăn cá chưng tương cô làm,vừa ngon lại vừa cay,thịt cá qua bàn tay khéo léo của cô trở nên thơm đậm gia vị,đậm đà,vào trong miệng là tan.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Đam mê đặc thù của hần

Cô khi còn nhỏ vẫn là quán lấy mama,cùng ma ma học,hai người e trai cũng thích ăn đồ cô làm

Em trai..

Mộ Lăng Khiêm dư quang dừng ở trên khuôn mặt nhỏ của Ôn Hường Dương,liền thấy cô lắc lắc khuôn mặt nhỏ một chút,đáy mắt lại có một chút ý cười,lúc sau không biết tại sao lại hoàn toàn trầm xuống.

Dọc theo đường đi,ai cũng không nói chuyện,thẳng cho đến khi xe đến cổng biệt thự,Ôn Hường Dương bị thỉnh xuống xe.

Ngôi biệt thự này tọa lạc giữa sườn núi,phong cảnh tuyệt đẹp,không khí tươi mát,còn có hồ nước tự nhiên,như bức tranh thủy mặc,cảnh sắc dị thường mê người.

Ôn Hường Dương vừa mới xuống xe,liền có một vị 60 tuổi đi tới,là một lão phụ nhân đeo kính ra đón.

“Thiếu gia,như thế nào hôm nay ngài lại trở về sớm như vậy?”Trang mẹ đón nhận trước,mới nhìn đến Ôn Hường Dương đứng ở một bên này,bà đẩy đẩy mắt kính,tò mò dò hỏi “Vị này chính là...”

“Thăm thăm hảo,tôi là bằng hữu của Mộ thiếu”Ôn Hường Dương lễ phép chào hỏi.

“Tốt,tốt!Là bạn gái của thiếu gia a”

“Tôi không phải.”Ôn Hường Dương vừa định giải thích mình không phải là bạn gái của Mộ Lăng Khiêm,Mộ Lăng Khiêm liền đã mở miệng trước “Trang mẹ,trước tiên bà hãy mang cô ấy xuống phòng bếp.”

“Đi phòng bếp a?Đi phòng bếp tốt a,tôi sẽ đi làm đồ ăn ngon cho 2 người.”

Ôn Hường Dương nhìn Mộ Lăng Khiêm liếc mắt một cái, ý tứ Mộ Lăng Khiêm vừa rồi là,không phải hần mang cô đến phòng bếp nhà hần là để cô nấu cho hần ăn sao? Thấy Mộ Lăng Khiêm không để ý tới mình,cô thu hồi tâm mất đuôi kịp Trang mẹ.

Trên đường đi theo Trang mẹ tới phòng bếp,cô lẽ là tuổi lớn,Trang mẹ mới bên lái nhai cùng Ôn Hường Dương nói chuyện “Ôn tiểu thư, tiểu thiếu gia chúng ta tuy rằng tính tình không tốt nhưng là người tốt a.Tiểu thiếu gia chúng ta tính tình vốn dĩ thực tốt,nếu không phải đại thiếu gia xảy ra chuyện ...”

Trang mẹ lắc lắc đầu,không có đem đề tài tiếp tục nói nữa “Ôn tiểu thư, nếu tiểu thiếu gia chúng tôi có làm gì không đúng,cô hãy Thông cảm nhé”.Ôn Hường Dương gật gù đầu.

Hai người đi tới 10 phút mới tới phòng bếp của biệt thự,trong phòng bếp nguyên Liệu nấu ăn cái gì cần có đều có,còn có cả tri thiên nhiên,Ôn Hường Dương vào phòng bếp như cá gặp nước.

Chọn cá,mổ cá,rửa cá,Ôn Hường Dương làm vô cùng thuần thục.

“Trang thăm,thiếu gia nhà thăm có cái gì không ăn hoặc không thích ăn không?”Sẵn bên cạnh có người,Ôn Hường Dương ôm muốn lấy sự tin nhiệm của Mộ Lăng Khiêm,tiếp cận Mộ Lăng Khiêm đương nhiên muốn tìm hiểu rõ ràng.

....(**jen**)

Trang mẹ một bên càng xem Ôn Hường Dương làm càng đặc biệt vừa lòng,nghe Ôn Hường Dương dò hỏi chính mình,bà cười nói “Tiểu thiếu gia chúng ta a,chỉ ăn chay thôi”.

Ôn Hường Dương đang rửa cá động tác dừng một chút “Chỉ ăn chay?”

“Đúng vậy,thiếu gia thích ăn nhất là nộm đậu hũ”.Nói đến nơi này,Trang mẹ đẩy đẩy gọng kính,mặt tươi cười nói “Còn có a,tiểu thiếu gia chúng ta cũng thích xem cả truyện cầu huyết tình yêu.Chính là cái loại truyện tai nạn xe cộ,sinh non,tiểu tam,phá thai,bệnh nan y tình yêu.”Ôn Hường Dương “...”

Nửa giờ sau,Ôn Hường Dương làm xong một bàn 5 món có phong vị khác biệt,bụng đậu hũ đi vào phòng ăn,Mộ Lăng Khiêm cũng không có ở trong nhà ăn,cô nhìn ngó trái phải một vòng,phát hiện ngôi biệt thự này,trừ bỏ Trang mẹ không còn có một ai khác.

Ôn Hường Dương mắt nhìn lên lầu,cô đi lên cầu thang vừa đi vừa thử tính kêu lên “Mộ thiếu,anh ở đâu?Tôi đã làm xong cơm,có thể ăn rồi.”

Cô kêu một hồi,cũng không được đáp lại.

Thẳng đến khi nhìn đến căn phòng cửa đang khép hờ,cô bức lên trên,xuyên thấu qua cửa liền nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm đang đeo tai nghe Bluetooth,đổi diện máy tính,biểu cảm lạnh lùng giống như cao lãnh chi hoa.(**jen**)

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Người đàn ông này thật là âm tình bất định

Editor: Hyna Nguyễn

Nghe đến lời Trang mẹ mới vừa nói, Ôn Hường Dương thật sự khó có thể đem người đàn ông cao quý lạnh nhạt trước mắt liên hệ với người đàn ông trong miệng Trang mẹ.

Tại thời điểm Ôn Hường Dương đứng ở cửa nhìn lên, trong phòng nam nhân tựa hồ là đã nhận ra động tĩnh ở cửa, ngược mắt quét lại, Ôn Hường Dương nháy mắt liền bắt gặp cặp con ngươi sâu không thấy đáy.

Cô tâm một loạn, đứng thẳng thân thể, “Mộ thiếu, cơm đã làm xong rồi.”

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương đang nói chuyện, hần giờ tai nghe Bluetooth xuống, Ôn Hường Dương lại lần nữa mở miệng, “Cái kia, có thể ăn cơm”

Nhìn ra cửa thấy vẻ mặt mong đợi cùng lấy lòng nhìn mình của tiểu nữ nhàn, Mộ Lăng Khiêm rốt cuộc đứng lên, cất bước đi ra cửa phòng, chính là, lúc hần nhìn đến trên bàn bày năm món hấp, dầu chiên, hành lá quẩy đậu hủ, mặt hần hoàn toàn trầm xuống dưới.

Ôn Hường Dương đứng ở phía sau Mộ Lăng Khiêm, cũng không có nhìn được sắc mặt của Mộ Lăng Khiêm, cô còn nghĩ chờ Mộ Lăng Khiêm ăn xong, có thể mời hần đi ra ngoài xem phim, kéo gần quan hệ.

Cô đi lên trước, Mộ Lăng Khiêm kéo ra ghế dựa, cười nói, “Trù nghệ của tôi vẫn là có thể.....”

Nhưng mà, cô lời còn chưa dứt, bên tai liền vang lên thanh âm lạnh băng của Mộ Lăng Khiêm “Ai cho cô làm mấy món đó? Đi ra ngoài!”

Đột nhiên Ôn Hường Dương bị lửa giận của Mộ Lăng Khiêm làm cho sững sốt, còn chưa kịp phản ứng lại, Mộ Lăng Khiêm lại lần nữa mờ mịt, “Diệp Ảnh!”

Diệp Ảnh ngay lập tức liền đi đến, đứng ở trước mặt Ôn Hường Dương, “Ôn tiểu thư, thỉnh cô rời đi.”

Đối với hỏa khí nổ ra bất thành hình của Mộ Lăng Khiêm, Ôn Hường Dương quả thực không thể hiểu được, cô làm món hán thích ăn, hán còn vô duyên vô cớ như vậy hướng về phía cô phát hỏa, thật là xui xẻo.

Cô bất quá là hy vọng cùng hán thương lượng lúc sau, có thể làm hán thiện vị gia đình cô đối với hạng mục hợp tác, có thể đem hạng mục đưa cho Ôn gia, giải quyết tạm thời khó khăn của cô, tự nhiên là tốt nhất.

Ôn Hường Dương hít sâu một hơi, không thể phát hỏa, không thể đắc tội hán.

“Mộ thiếu, tôi đi trước đây.” Ôn Hường Dương xoay người đi ra ngoài.

Cô mới vừa đi đến biệt thự cửa, Diệp Ảnh liền đuổi tới, “Ôn tiểu thư, tôi đưa cô xuống núi.”

“Vậy phiền toái làm phiền anh.” Không biết bao lâu có mới có thể xuống núi, Ôn Hường Dương không nghĩ tự mình chuốc lấy cực khổ, tính tình Mộ Lăng Khiêm lại lập lại không chừng, nếu đem hy vọng đều ký thác ở trên người hán, không chừng sẽ thất bại thảm hại.

Cô cần thiết lập một đường lui hoàn hảo, thời gian còn kịp, cô hôm nay còn có thể chạy trở về làm thêm công việc khác, có thể kiếm một trăm khối là một trăm khối.

Công việc của Ôn Hường Dương là một nhà giáo, dạy học cho một tiểu loli đáng yêu, một tuần ba tiết, một tiết giá năm trăm khối.

Lên lớp xong, đã là 6 giờ tối. Ôn Hường Dương ở thời điểm chạy trên để tiếp tục nhận công việc tiếp theo, cô đơn giản chỉ gặm hai khẩu bánh mì, cô liền chạy tới làm công việc ở quán bar.

Cô làm công ở gian quán bar này, cấp bậc so ra kém hơn so với chỗ của Mộ Thiên, nhưng ở Nam Đức thì cũng là tiếng tăm lừng lẫy.

Ôn Hường Dương tới quán bar Tước Sĩ, đi đến phòng thay đồ, thay đổi một bộ quần áo, một kiện màu đen đai đeo sam phối hợp một bộ váy ngắn cao bồi, nên bộ váy cần che lấp tất cả đều có thể che lấp, lại không mất gọi cảm, đem ưu điểm đáng người của cô hoàn toàn lộ ra. Ôn Hường Dương cười cười, cô vũ chính mình, đi đến quán bar giám đốc nơi đó lãnh rượu, chuẩn bị bắt đầu công tác hôm nay.

Giám đốc là một mỹ nhân bốc lửa, thấy Ôn Hường Dương rõ ràng không muốn, lại còn tới tiếp tục công tác.

Cô liếc mắt đánh giá trên dưới Ôn Hường Dương mới cái, phun ra một ngụm, “Tiểu Dương a, tôi nói bởi rượu sự tình, cô suy xét thế nào? Chỉ là bởi những đại thiếu gia đó uống chút rượu, một tháng trích phần trăm có thể so công việc hiện tại bán rượu đều muốn cao nhiều.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 43: Cái gì mà thanh thuần!

Editor: Hyna Nguyễn

Ôn Hường Dương nghĩ đến thái độ của Mộ Lăng Khiêm, nghĩ đến uy hiếp của ba cô, trầm mặc một lát, cuối cùng vẫn là lắc lắc đầu, “Giám đốc, hảo ý của cô, tôi xin nhận. Tôi tạm thời không có quyết định này.”

Một khi bắt đầu bởi rượu, cô liền lại không có khả năng thoát thân.

Huống chi, uống rượu hại thân, ngăn ngừa nửa tháng, dạ dày cô liền bắt đầu không tốt.

Nếu là một ngày kia, bị em trai cô biết việc này, hậu quả càng là không dám tưởng tượng.

Giám đốc thấy Ôn Hường Dương không đồng ý, cô cũng liền không lại miễn cưỡng, dời đi đề tài này, “Ngày hôm qua sau khi cô rời đi, Quách đại thiếu lên tiếng, chỉ cần cô đồng ý ở cùng hán, hán một tháng sẽ cấp cho cô năm mươi vạn. Cô cũng đang thiếu tiền, chỉ bằng theo hán, cũng miễn cho lại đến nơi đây chương khi mù mịt này.”

Nửa tháng này, Ôn Hường Dương có phong cách riêng biệt, công việc là phát triển không ngừng, này không đến một tuần, đã bị một kẻ có tiền hoa hoa đại thiếu gia coi trọng, làm không ít người đều ghen ghét đến phát cuồng.

“Dù Quách đại thiếu tuy rằng ở trên giường có chút ham mê đặc thù, nhưng ra tay tuyệt đối là đủ hào phóng. Như lúc trước, hán một hơi liền cho nhân gia một ngàn vạn chia tay phí.”

Việc này, ngày đó lúc Ôn Hường Dương vừa đến quán bar Tước Sĩ, liền nghe bên người người nghị luận, nghe nói hạ thân nữ nhân kia bị tác hai cái bóng chạy, cả người đều phể đi.

Nếu không phải thiếu tiền, Ôn Hường Dương căn bản không nghĩ tới loại địa phương này, càng không muốn cùng cái loại biến thái này có bất cái gì liên hệ. Nguyên bản cho rằng làm công việc này trong vòng hai tháng là có thể từ chức, lại đi tìm công việc ở nơi khác, lại không nghĩ đến ba cô sẽ dùng em trai của cô tới uy hiếp cô.

“Giám đốc, tuy rằng tôi hiện tại là thực thiếu tiền, nhưng loại chuyện này thật sự không ở trong phạm vi suy xét của tôi.”

“Hảo đi. Nhưng tôi phải nhắc nhở cô một câu, một khi Quách thiếu lên tiếng, nhiều nhất ba ngày, hán liền sẽ đem cô mang tới tay. Cô nếu muốn không bị hán quấy, thừa dịp hán hôm nay không có tới, cô làm xong hôm nay cũng đừng đến nữa.” Giám đốc nói đến nơi này, thấy Ôn Hường Dương gục xuống đầu, trầm mặc đứng ở chỗ đó.

Cô hít sâu một ngụm yên, bồi thêm một câu, “Tôi xem cô cũng thật là thiếu tiền. Như vậy đi, quá hai ngày, tôi cho cô số điện thoại của tỷ muội Mộ Thiên, cô đi đến chỗ đó sẽ an toàn. Dù sao Mộ Thiên cũng là sản nghiệp Mộ gia, không ai dám nháo.”

Mộ Thiên ở Nam Đức thị có ba chi nhánh, Ôn Hường Dương cũng không ở lần trước gặp được Mộ Lăng Khiêm trong tiệm bán rượu, nghĩ đến cô là người giám đốc được nhận thức có thể chuyển đến cửa hàng khác, cô phát ra từ nội tâm cảm tạ, “Giám đốc, thật là quá cảm tạ người.”

“Đừng cảm tạ. Mau đi bán rượu hôm nay đi, sớm một chút trở về đi.”

“Án, tôi đây đi trước.”

Ôn Hường Dương cầm rượu ở đại sảnh quán bar tìm kiếm mục tiêu, mới vừa đi vài bước, đã bị một giày cao gót hơn mười centimet chặn lại, ăn mặc hồ hang nói, “Sunny, ta cảnh cáo cô, đừng cóc mà đòi ăn thịt thiên nga, Quách thiếu bất quá là tâm huyết dâng trào nhất thời. Loại mặt hàng giống cô, hán nhiều lắm chơi hai ngày liền xong nha!”

Ôn Hường Dương cũng không tính toán để ý tới nữ nhân kiều khích trước mắt, qua hôm nay cô liền đi rồi, cô chỉ nghĩ nhân cơ hội lại bán nhiều hơn mấy bình rượu, lấy điểm trích phần trăm.

“Bất quá là cái kỹ nữ, cái gì mà thanh thuần!” Linda tức giận đến mắng to, nhưng thấy Ôn Hường Dương chẳng những không bị có ảnh hưởng, còn bán ra được thêm một chai rượu, cô nghiêng răng nghiêng lợi chi có thể đi bán rượu.

Ôn Hường Dương bán rượu, đặc sắc chính lớn nhất là cô khoát đi ra ngoài, uống rượu tới, không muốn sống.

Quán bar xa hoa truy lạc, Ôn Hường Dương mang một diện mạo thanh thuần, trên người không có một chút son phấn vị xuất hiện ở chỗ này bán rượu, tự nhiên thấy được có nhiều sự chú ý.

Trong khoảng thời gian này, cô cảm thấy có người thường tới gần cô mua rượu, cũng có người không có việc gì có ý tìm việc tìm cô nói chuyện, Ôn Hường Dương đều có thể ứng phó thuận buồm xuôi gió.

“Ai, tiểu thư, cô chắc còn chưa có tốt nghiệp đại học đi? Tới tới tới, cô đem bình rượu này tới, tôi liền mua cho cô.” Lúc này mới vừa bán ra một chai, liền lại gặp một cái.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Sủng vật bốn thiếu mới vừa coi trọng

Editor: Hyna Nguyễn

“Hào, tiền sinh ngồi nói nha.” Khó xử không nghĩ tới nhìn người trước mắt, một tiểu nữ nhân xinh ngoan ngoan, cư nhiên mặt mang theo mỉm cười, bụng chén rượu lên, liền uống một hơi cạn sạch, đôi mắt đều không mang theo chớp một chút, “Tiền sinh, người phải giữ lời nha.”

“Nha, thật đúng là háng hái, ta mua.”

“Ài, tiểu cô nương, hành a, đem bình này cũng uống, ta cũng mua hai bình.” Có nhìn thấy ở bên cạnh ồn ào nói

“Tiền sinh theo ý ngài.” Lại là uống một hơi cạn sạch.

Cuối cùng, ở dưới tình huống cực độ thiếu tiền, Ôn Hường Dương là liều mạng uống.

Ngắn ngủn hai giờ, cô liền chạy WC phun ra, phun xong rồi lại tiếp tục trở về uống.

Cô uống đến ý thức không rõ, khó chịu đến thời điểm chống đỡ không được, sơ lược phỏng chừng đoán, đại khái bán được mười vạn khối rượu.

Cô đi ra khỏi WC, tính toán cảm phần trăm về nhà, ai ngờ, mới vừa đi ra WC, đã bị người ngăn cản lại.

“Nha, joas ra cô ở chỗ này a? Quách thiếu vẫn là đang đi tìm cô nha.” Người đang chặn trước mặt cô là Linda.

Ôn Hường Dương đẩy Linda ra muốn chạy, nhưng Linda chẳng những túm chặt nàng, còn hướng về phía phòng kêu to, “Quách thiếu, Sunny ở chỗ này nè.”

Linda đương nhiên không có hảo tâm tới tìm Ôn Hường Dương, cô ta mới vừa rồi vẫn luôn ở phòng bởi Quách thiếu, thấy Quách thiếu cùng đám bằng hữu kia của hắn đều uống nhiều quá, Quách thiếu còn cùng đám nhà giàu công tử kia nói, muốn đem Ôn Hường Dương kéo tới cấp đại gia nhạc a nhạc a, cô ta mới xung phong nhận việc chạy ra đi tìm Ôn Hường Dương.

Cô ta muốn chính là xé bộ mặt của Ôn Hường Dương, xem cô còn như thế nào giả trang thanh thuần.

Nghe được tiếng Linda kêu, Quách thiếu ngay lập tức liền tự mình đi ra.

Ôn Hường Dương thấy chính mình là tránh không khỏi, cô chỉ có thể vào đi, nếu là giồng trước kia, uống vài chén rượu, bị nam nhân này ôm vài cái eo, cô cơ bản vẫn là ứng phó được.

“Nhìn thấy không? Sunny, sủng vật bốn thiếu mới vừa coi trọng.” Quách thiếu một phen ôm bà vai Ôn Hường Dương, còn nâng lên hàm dưới của cô, hướng về phía đám người ngồi ghế lô khoe ra nói, “Thế nào? Đủ cấp bốn đại thiếu người đi?”

“Đủ, đủ, người mẹ nó từ nơi nào tìm được cái mặt hàng này a?” Lại thêm một người đứng lên, tới kéo Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương bị lôi kéo như vậy, cũng thanh tỉnh chút, lại xem một phòng đầy người, uống một cái so với lúc này nhiều hơn, trong lòng cô nhiều ít liền có chút cảm giác không ổn.

Cô lộ ra một cái tươi cười, bất động thanh sắc tránh đi người đang ôm nàng cùng người kéo cô, cầm lấy ly rượu trên bàn nói, “Các vị các thiếu gia hảo, mấy ngày này nhận được chiếu cố của Quách thiếu, ly này, ta kính đại gia.”

“Ài, hảo, đủ hiểu chuyện a.”

Linda thấy Ôn Hường Dương chẳng những không có bị hại, còn có khả năng chiếm thế thượng phong, thậm chí lại thêm bộ dáng có thể bán ra thêm mấy bình rượu, cô ta vội vàng đi lên trước, bắt đầu rót rượu, “Sunny, này một ly nhưng không có suy nghĩ a, cô chính là đã tới chậm, như thế nào đều đến cho mỗi vị thiếu gia kính đủ năm ly mới đủ ý tứ a.”

Linda đảo mắt cực liệt, nơi này ít nhất có sáu người, ba mươi ly phải uống, Ôn Hường Dương không sống dở, cũng là chết dở a.

Linda chẳng những rót rượu, còn đem ly rượu đưa cho Ôn Hường Dương.

Các thiếu gia ngồi ở trong phòng, cũng chưa cho Ôn Hường Dương cơ hội nói bất kì cái gì, kêu nói, “Nói rất đúng, uống! Người nếu là đem này ba mươi ly uống rượu đi xuống, chúng ta một người cho người một chai kéo phi 82 năm!”

“Đối, uống! Uống say, vừa lúc trên lầu có phòng.”

Quách thiếu đánh chính là cái này chủ ý, chọn ngày chỉ bằng nhắm ngày, hôm nay nếu có thể đem này tiểu vụ vật lên giường, tính ra chuyển đi này cũng không tệ.

Ôn Hường Dương nghe đến đây, đầu óc thanh tỉnh hơn phân nửa, này nhóm người cần bản là không tính toán tha cô đi.

Cô nhanh chóng bình tĩnh lại, lúm đồng tiền như hoa nói, “Quách thiếu, các người nói chuyện cần phải giữ lời nga, tôi muốn uống xong rồi, một người một lọ 82 năm kéo phi nga.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Gọi điện thoại cầu cứu

“Đó là đương nhiên”.

Ôn Hường Dương hít sâu một hơi,liếc mắt quét Linda một cái,một hơi uống hết năm ly,xung quanh là tiếng kêu ôh,bọn họ liền chờ Ôn Hường Dương uống say,sau khi cô uống say,bọn họ muốn làm thế nào thì sẽ làm thế đó.

Thời điểm Ôn Hường Dương uống đến ly thứ mười,trong bụng lục phủ ngũ tạng đang kêu gào,thấy không sai biệt lắm,cô bày ra bộ dáng muốn phun,ngờ kị có vẻ thiếu kiên nhẫn “Quách thiếu,tôi có chút khó chịu,có thể hay không tôi muốn đi trước tranh WC?”

Đi WC,cô liền lập tức chạy.

“Sunny,ghế lô chúng ta cũng có WC,cô thấy khó chịu đến chỗ đó cũng được”.Linda ở một bên thêm mắm thêm muối “Hay cô tưởng Quách thiếu đang phóng chim bồ câu,nhân cơ hội mà trốn đi?”

Linda vừa nói như vậy,Quách thiếu xem ánh mắt Ôn Hường Dương,cũng có chút không giống nhau.

Ôn Hường Dương không có biện pháp,chi có thể hướng WC trong ghế lô đi.

Cô vào WC, tìm đi động,rồi tìm được số điện thoại Nghiêm Khắc,lập tức gọi đến.

Hiện tại,người có thể cứu cô chỉ có Nghiêm Khắc. (**jen**)

Tuy rằng gọi đến khẳng định là sẽ bị hấn thả mạ một trận.

Điện thoại liền được kết nối nhanh chóng. Ôn Hường Dương đề thấp thanh âm, khản trương nói “Cách Cách, Cách Cách, anh mau tới cứu tôi. Tôi ở quán bar Tước Sĩ, đường Thanh Dương phòng 502. Tôi biết tôi không nên tới loại địa phương này, anh muốn đánh muốn chửi gì tôi cũng cam chịu. Cách Cách, anh mau tới cứu tôi đi...”

Đầu kia điện thoại không có bất kì âm thanh gì. Ôn Hường Dương cảm thấy kì quái vì cái gì. Nghiêm Khắc không nói câu nào, cầm lấy di động vừa thấy, màn hình tối om, cứ nhiên là không gọi được. Cô khóc không ra nước mắt, cô đứng là cái hồ đen, mỗi lần đều đến thời điểm máu chốt liền không gọi được.

Điện thoại không liên lạc được, bên ngoài xa hoa, trụy lạc, một mảnh ử oái, ồn ào náo động, cô không biết bao lâu. Nghiêm Khắc có thể đuổi tới, điều duy nhất cô làm được là kéo dài thời gian. Ôn Hường Dương đứng dậy, đi đến trước bồn rửa mặt, vịn vào nước, vỗ hai vạt nước lên mặt.

Không đến mười phút, bên ngoài Vang lên tiếng Linda đập cửa “Sunny, cô có khỏe không? Chính là Quách thiếu vẫn còn đang đợi cô đấy.” Nói, còn có đề thấp thanh âm “Cô hôm nay số tốt, cứ tưởng đầu lại tôi đi, cô không có cửa đâu”.

Ôn Hường Dương không đề ý tới, tiếp tục trong WC xối nước, cô giúp mình giữ vững tinh táo.

Đại khái qua hơn hai mươi phút, cánh cửa bên kia tiếng Quách thiếu lại vang lên “Sunny?”

“Quách thiếu, anh cứ từ từ. Tôi liền ra ngay.”

Ôn Hường Dương không thể không làm dịu thanh âm, hướng về người phía cửa làm nũng.

Quách thiếu, nghe được thanh âm làm nũng này của Ôn Hường Dương, Hưng phấn không thôi “tốt, cho em thêm mười phút. Dù sao, buổi tối hôm nay, em cũng đừng mong thoát khỏi tôi”

Lại qua mười phút, bên ngoài lại truyền đến tiếng đập cửa, lần này lực độ so với hai lần trước lớn hơn rất nhiều, Ôn Hường Dương biết ở lại trong WC không thể kéo dài thêm, sửa sang lại dung nhan, mở cửa WC ra.

“Quách thiếu, tôi vừa mới có chút khó chịu”. Cô cười nói.

Quách thiếu vuốt tay muốn bắt cô, cô lắc mình xảo diệu thoát được, cười tình nghịch đi đến trước bàn rượu, cầm lấy chén rượu đặt trên bàn như cũ, “Các vị thiếu gia, tôi uống như vậy có điểm thất lễ. Không bằng chúng ta cùng chơi trò gì thú vị đi?”

“Nga, trò gì thú vị?”

Ôn Hường Dương hiện tại đều bình tĩnh lại, tuy rằng đầu óc có chút không rõ, nhưng kéo dài thời gian cô vẫn có biện pháp “Các vị thiếu gia, chúng ta chơi trò nói thật có được không?”

“Tốt, liền chơi đi.”

Thấy trong đám công tử có người đặc biệt dễ nói chuyện, cô liền đi đến bên cạnh người đó, ngồi xuống. (**jen**)

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Ai đánh ?

Tại đây xung quanh Quách thiếu là một vòng tròn người đứng, trong lòng hắn có chút không cao hứng nhưng cũng chỉ có thể đi theo cùng chơi. Ôn Hường Dương chơi rất có độ, thời điểm thắng cần thắng, thời điểm thua cần thua, chơi hơn nửa giờ, cô một chút tiện nghi cũng chưa bị chiếm, ngược lại một trong số đó phải mua rượu của cô.

Các vị công tử cũng bị Ôn Hường Dương thu hút, ăn uống vui vẻ, Quách Hiếm thấy có vài người trong nhóm có hứng thú với Ôn Hường Dương, cũng tình rượu hơn phân nửa.

Ở thời điểm mấy người đang chơi vui vẻ, hắn đột nhiên kéo Ôn Hường Dương.

“Tốt, hôm nay liền chơi đến đây thôi.”

“Quách thiếu...”

Ôn Hường Dương kinh hô một tiếng.

Quách thiếu căn bản không cho Ôn Hường Dương bất luận cơ hội nói chuyện gì giờ tay liền cho Ôn Hường Dương một cái tát “Sunny, cô đúng là một loại người không biết xấu hổ a. Tôi nghĩ rằng cô biết phân biệt rõ trắng đen, cô là đang tính toán từ chỗ bọn họ leo lên sao? Tôi cũng nói cho cô hay, người mà tôi coi trọng, trên đời này không ai dám động! Đương nhiên, nếu cô là loại dễ tiện như vậy muốn cho chúng tôi cùng nhau thương cô, tôi cũng sẽ thỏa mãn cô!”

Ôn Hường Dương bị một cái tát này nháy mắt mặt đều sưng lên.

Âm nhạc còn tiếp. Tục mở đỉnh tại nhức óc, mọi người đứng hoặc ngồi tại chỗ.

Đối mặt Quách thiếu bạo hành, có không đành lòng, không một ai dám tiến lên ngăn cản, rốt cuộc cũng nhận ra cô gái bán rượu, căn bản không đáng để họ cùng Quách thiếu gây chuyện.

Cách Cách, anh đang ở đâu?

Anh sao không tới, tôi đang muốn chết ở chỗ này đây.

Ôn Hường Dương một mình không thể đối phó với nhiều nam nhân như vậy, cô vừa đi vừa lùi, lại bị ghế lò bên người ngăn cản đường đi.

Quách thiếu vừa đi vừa kéo cả vạt xuống tới gần Ôn Hường Dương, cô nắm nắm đũa hoa quả pha Lê lên, hét to một tiếng, liền nghe được một tiếng kêu lớn hơn âm thanh của cô vang lên ở cửa.

Cô há mồm nhìn lại, cửa phòng bao bị ai đó đập tung ra.

...

Ánh đèn phòng bao lập lòe, biến ảo, Ôn Hường Dương chỉ nhìn đến đám người vọt chạy vào, đem tất cả mọi người trong phòng bao khống chế hết, mà cái khuôn mặt đứng trầm ở cửa kia khiến cô có chút cảm giác quen thuộc.

Thẳng đến khi người nọ đến gần, hormone quen thuộc cùng hơi thở cường đại làm cô nhận rõ người trước mặt trong ánh đèn lay động không ngừng.

“Mộ, Mộ...”

“Cầm miệng”, trên đỉnh đầu thanh âm lạnh băng vang lên.

Hắn nâng mặt cô lên, liền thấy gương mặt cô sưng đỏ, ánh mắt hắn sâu như đáy biển nhìn không thấy đáy “Ai đánh?”

Ôn Hường Dương bị khí thế của Mộ Lăng Khiêm làm cho hoảng sợ, cô run rẩy chỉ ngón tay về phía người bị khống chế.

Trong phòng bao, Quách thiếu tưởng có thể đẩy đôi tay đang khống chế mình của nam nhân đeo kính đen, nhưng gãy giữa 2 cái cuối cùng vẫn không thoát được, hắn phần nộ quát “Mấy người là ai? Có biết đây là Lãnh địa của bọn thiếu gia không? Mấy người có biết hậu quả là gì không?”

“Còn có, buông ta ra...” Quách thiếu còn không có đem 2 chữ nữ nhân kia nói ra, Mộ Lăng Khiêm đã tới gần, đem những lời hắn định nói nuốt xuống.

Ánh mắt nam nhân trước mặt quá khủng bố, khí thế quá cường đại, cho dù ba hần tới, chỉ sợ 1% cũng không theo kịp nam nhân này.

“Diệp Ảnh”.

“Vâng”.

Diệp Ảnh lên tiếng, mặt không biểu cảm đi lên trước.

Quách thiếu bị Diệp Ảnh cùng ánh mắt lạnh nhạt làm sợ lùi người lại, người này dốt cuộc là ai?

Như thế nào chỉ là một bảo tiêu đều có bộ dáng khủng bố như vậy?

“Tôi, tôi nói cho anh.” Quách thiếu đang định dùng chính gia thế của mình áp người, nhưng đã bị Diệp Ảnh một phen chế trụ bả vai.

Quách thiếu ngẩng người trong nháy mắt, Diệp Ảnh mặt không biểu hiện nâng tay lên, tay nắm tay mười “Bạch, bạch, bạch” thanh âm bàn tay Vang lên trong phòng, đánh đến đây đám đồng bạn Quách thiếu trong lòng lộp bộp một chút.

Không một ai biết người tới là ai, càng không có người ở thời điểm này xuất đầu đi giúp Quách thiếu một phen, rốt cuộc đại gia chỉ là bạn nhậu.

“Người TMD dám đánh bổn thiếu gia?” Quách thiếu bị đánh đến hồi tỉnh, hần tức giận đến nổi hai mắt đỏ lên, nhưng mới vừa mắng khỏi mồm, không có kịp phản kháng đã bị Diệp Ảnh một cước đá vào mệnh căn, hần bị đau kêu ngo ngoa ngã lăn trên mặt đất.

Diệp Ảnh thấy Mộ Lăng Khiêm không có ý tứ gọi thụ tay lại, đi đến trước mặt Quách thiếu nhắc chân một chân dậm ở thượng căn của Quách thiếu, Quách thiếu đau đớn hét lên một tiếng rồi trực tiếp ngất đi.

Thủ đoạn đơn giản, bạo khóa này, khiến đồng bạn của Quách thiếu hít ngược một hơi khí lạnh, tất cả đều bưng kín mệnh căn của chính mình.

“Điều tra rõ gia thế bọn họ, tôi không muốn nhìn thấy bọn họ ở lại Nam Đức thị”. Mộ Lăng Khiêm hai tròng mắt như chim ưng nhìn chăm chăm Quách thiếu ngã trên mặt đất, sắc bén lãnh khốc “60 năm tù có thời hạn, ta không nghĩ hần có thể bình an vô sự ra khỏi nhà giam”.

“Là BOSS.”

Mộ Lăng Khiêm nói lời lãnh đạm, không một ai hoài nghi độ chân thật của anh ta “Hần, hần là...”

Mộ Lăng Khiêm nói xong lời này, trong đám người đó có người nương theo ánh đèn nhìn thấy rõ ràng khuôn mặt Mộ Lăng Khiêm “Anh ta là tiểu cửu của Thái tử gia Triệu gia, người cầm quyền mới của Mộ gia...”

Cái... cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đỉnh Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Lại bị hần ghét bỏ

Vừa nghe lời này, người ở đây đều xụi lơ xuống.

Mộ Lăng Khiêm không để ý tới phản ứng người xung quanh, hần trở về trước mặt Ôn Hường Dương, trên cao nhìn xuống cô.

Cảm xúc trong Ôn Hường Dương có chút khẩn trương, tuy là Mộ Lăng Khiêm ở đây giúp cô bảo thù, Diệp Ảnh lại dùng một chút thủ đoạn đơn giản nhưng thô bạo làm cô cảm thấy thực hả giận đồng thời đáy lòng sinh ra càng nhiều sợ hãi đối với Mộ Lăng Khiêm.

Trong lòng cô bất ổn, cô không biết Mộ Lăng Khiêm sẽ đối phó với cô như thế nào, cô cũng chọc hần quá.

Thời điểm trong đầu Ôn Hường Dương phát ra vô số ý niệm khủng bố, Mộ Lăng Khiêm lại chỉ là duỗi tay ôm cô lên.

Linda không nghĩ tới Ôn Hường Dương đương nhiên có chỗ dựa cường đại như vậy, sớm biết như thế, cô ta nào dám đi trêu chọc Ôn Hường Dương, cô ta vừa định trốn, bèn tai liên truyền đến thanh âm băng lãnh của Mộ Lăng Khiêm “Tìm hiểu rõ ràng nữ nhân này, những việc liên quan đều không được bỏ qua.”

“BOSS.”

Ôn Hường Dương bị Mộ Lăng Khiêm ôm làm trò trước mặt mọi người bước ra khỏi Tước Sĩ.

Ôn Hường Dương rúc trong lòng Mộ Lăng Khiêm cổ họng một tiếng cũng không dám phát ra. Cô rõ ràng là gọi điện cho Nghiêm Khắc, như thế nào lại đổi thành Mộ Lăng Khiêm?

Buổi sáng còn gọi mình đi ra ngoài, buổi tối lại tới cứu mình, hần rốt cuộc là có ta tứ gì?

Bên cạnh quán bar liền có khách sạn, Mộ Lăng Khiêm trực tiếp ôm cô vào trong phòng khách sạn, chỉ là vừa mới vào phòng, Mộ Lăng Khiêm ghét bỏ đem cô ném tới trên giường rồi vào phòng tắm.

Ôn Hường Dương ngồi ở trên giường, nghe tiếng nước trong phòng tắm, đầu cô chút choáng váng, mới vừa uống nhiều rượu như vậy, uống rồi phun, phun xong lại uống, lại bị gió lạnh, giờ bị đau đầu.

....

Cô có chút khó chịu nằm ở trên giường.

Mộ Lăng Khiêm mặc áo tắm dài, bước ra khỏi phòng tắm, nhìn đến chính là Ôn Hường Dương ngã trên giường, lộ ra đôi chân dài trắng nõn cùng vòng eo thon nhỏ, nhìn bộ dạng này của cô, ánh mắt hần lạnh hơn, tiến lên liền đem cô túm lên.

Ôn Hường Dương bị một túm, liền ngã trên người hần.

Mộ Lăng Khiêm ghét bỏ đẩy cô một phen, thấy cô muốn ngã xuống đất rồi lại đem cô túm lại trở về, bế cô lên liền đi phòng tắm.

Đầu Ôn Hường Dương rất đau, cô mơ mơ màng màng cảm thấy có người kéo quần áo mình, gõ gõ đầu mình, liền nhìn thấy trước mắt mình chính là một nam nhân.

Nam... nhân?

Ôn Hường Dương lập tức thanh tỉnh hơn phân nửa, trợn mắt, nhắm mắt, cuối cùng nhìn thấy rõ một nam nhân trước mắt.

Cô mới thật sự không phải vừa nằm mơ, thật là Mộ Lăng Khiêm.

Cô có chút lắp bắp nói

“Mộ, Mộ... thiếu.”

“Cám ơn”.

Mộ Lăng Khiêm ghét bỏ không phải là một chút.

Đầu Ôn Hường Dương vẫn có chút choáng váng, cô nhìn quanh bốn phía, phát hiện nơi này bài trí như là khách sạn “Chúng ta như thế nào lại ở chỗ này? Anh dẫn tôi tới khách sạn để làm gì?”

Ôn Hường Dương lời nói còn chưa nói xong,đã bị Mộ Lăng Khiêm vội với cời quần áo xuống,cô chỉ che lại nội y xuyên ngực kêu lớn lên “Anh cời quần áo tôi làm cái gì?”

“Trên dưới toàn thân cô,nơi nào mà tôi chưa thấy qua?”Mộ Lăng Khiêm lạnh mặt quét Ôn Hường Dương liếc mắt một cái “Cô,cái đồ vô nghĩa này,tôi liền túm cô đem quăng ra ngoài!”

Ôn Hường Dương lập tức nhớ tới,lần trước Mộ Lăng Khiêm trên đường còn giống như cho cô tắm xong,thoáng chốc mặt cô có chút hồng “Anh...tôi..”

Mộ Lăng Khiêm chán ghét mùi rượu,đặc biệt là mùi rượu trên người Ôn Hường Dương,cũng may hôm nay Ôn Hường Dương không có trang điểm nếu không Mộ Lăng Khiêm lập tức ném cô vào bể cá háo hão tẩy rửa mặt cô.

Ôn Hường Dương bị cưỡng bách tắm rồi còn bị ôm ra ngoài.

Mới vừa chạm tới giường,Ôn Hường Dương như Đà điều,thoảng vào trong chăn,chỉ lộ ra đôi mắt.

Mộ Lăng Khiêm liếc cô,đem cô túm ra rồi quăng tới một chiếc khăn lông nói “Tự lau tóc đi”.

Đầu tóc Ôn Hường Dương ướt đầm đề dán ở trên má,cô ngược nhìn Mộ Lăng Khiêm một cái,trong lòng có chút mặc danh run sợ,cô kéo chăn qua đem chính mình bọc kín mít,bắt đầu lau tóc.

Coi ngời gần quan sát Mộ Lăng Khiêm,liền thấy anh ta đi đến gần cửa gọi điện thoại,rất nhanh liền có người mang tặng một lọ thuốc mỡ cùng một phần văn kiện đi lên.

Mộ Lăng Khiêm cầm lấy thuốc mỡ cùng văn kiện cất bước đi đến trước mặt Ôn Hường Dương,mỡ thuốc mỡ ra bôi lên một phần khuôn mặt bị đánh sưng của cô.

Ôn Hường Dương vốn định nói để tự mình bôi,chính là khi nhìn đến sườn mặt lạnh lùng của Mộ Lăng Khiêm,cô thật sự không dám.

Bôi nhẹ nhàng,Mộ Lăng Khiêm đứng thẳng thân mình,như này nhìn lướt qua nữ nhân không biết tự bảo vệ chính mình,đem một phần văn kiện đặt bên cạnh đưa cho cô,ngồi điệu cực lãnh mở miệng nói “Cảm!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Lại là trang phục học sinh

Ôn Hường Dương đang định tiếp tục lau tóc,dừng một chút,cô nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm,khoa hiểu tiếp nhận văn kiện,mở hai mắt nhìn,liền nhìn thấy hạng mục hợp tác lâu dài viết trên giấy.

“Này..”

“Cô hôm nay tìm tôi,còn không phải là vì cái này?”

“Nhưng hạng mục lần này,ngân sách lên tới hơn trăm triệu.Cô vì cái gì..”

Mộ Lăng Khiêm có vài lần dùng thủ đoạn đối phó với những kẻ khi dễ cô,cô đều xem ở trong mắt.

Càng là như vậy,cô càng không dám thiếu nợ hần.

“Tôi cho cô,cô lại cho tôi cảm”.Mộ Lăng Khiêm xoay người tưởng rồi đi luôn,nhưng mới vừa đi tới cửa,tay hần đã bị kéo lại.

Hần quay đầu lại,lại nhìn thấy chính là khuôn mặt đỏ bừng của tiểu nữ nhân,thân mình bọc ga trải giường,lời kéo tay hần.

“Thứ này,tôi không thể lấy”.Ôn Hường Dương đem văn kiện trả lại cho Mộ Lăng Khiêm.

Thời điểm cô nhìn Mộ Lăng Khiêm sắc mặt âm trầm,cô cắn cắn môi,hạ xuống nhấn tâm hỏi “Anh có thể bao nuôi tôi được bao lâu?Một tháng liền cho tôi 20 vạn”.

“Cô nói cái gì?”

Đi quán bar cùng với làm thêm đều gặp nguy hiểm,chỉ bằng tìm người bao dưỡng,Mộ Lăng Khiêm vui buồn thất thường đôi chút,nhưng so sánh những cái đó cùng với hoa hoa công tử bên ngoài,it nhất không phải là kẻ biến thái.Dù sao cũng ngủ qua,cô cũng không cần quan tâm cái đó có hay không.

“20 vạn một tháng,anh có thể bao dưỡng tôi bao lâu?Tôi cam đoan không làm anh sinh khí,tôi còn sẽ giúp anh giặt quần áo,nấu cơm,giúp anh làm ấm giường”.

Thái độ Ôn Hường Dương đột nhiên thay đổi,Làm cho Mộ Lăng Khiêm nhìn thẳng cô một chút “Là ai nói muốn cùng tôi phân chia giới hạn?”

“Là tôi,là tôi nói.Chính là khi đó tôi không hiểu chuyện sao.Mộ thiếu,anh đại nhân không nhớ tiểu nhân.Anh bao dưỡng tôi đi,tôi cái gì cũng có thể làm”.

Hiện tại cô quá là cần tiền,đầu còn có nơi nào tồn tại hai chữ thanh cao trong giới tư bản?

Huống chi,hần bao dưỡng cô,cô lại không phải gả cho hần,cô không coi là trào cao,nhiều nhất chỉ tính là giao dịch.

“Như vậy đi,bốn tháng,anh bao dưỡng tôi bốn tháng.Bốn tháng về sau,nếu anh nghĩ không muốn tôi,anh liền đem tôi một chân đá văng.Nếu anh không muốn người khác biết quan hệ giữa hai chúng ta,tôi cam đoan sẽ giữ kín như bưng,tuyệt đối không trèo cao anh,càng sẽ không đối với anh li lợm la liếm”.

Ôn Hường Dương nói tốt một trận,Mộ Lăng Khiêm chỉ là lạnh lùng nhìn chăm chăm cô,không nói một lời.

Ôn Hường Dương trong lòng có chút bồn chồn.

Bốn tháng,80 vạn,cô có thể trái phải chống đỡ phí chữa bệnh.Năm tháng này,cô có thể nghĩ ra biện pháp kiếm tiền khác,không hề nghi ngờ đây là biện pháp tốt nhất.

“Là cô nói”.

Ôn Hường Dương chỉ nghe được bốn chữ này,sau đó cả người liền rơi vào hư không,khi cô lấy lại được tinh thần,cả người đã bị Mộ Lăng Khiêm đè ở dưới thân.

Đây là đáp ứng rồi sao?

Trọng lượng cả người nam nhân đè lên người cô chỗ cổ bị cắn đau đớn,hường cô chứng minh,đây là sự thực.

Hôm sau,ánh mặt trời từ ngoài cửa sổ chiếu vào,Ôn Hường Dương cả người đau nhức từ trong mộng tỉnh lại,cô động thử hạ thân,cả người như muốn nứt ra rồi.Tối hôm qua Mộ Lăng Khiêm so với lần đầu tiên còn có điểm hưng tăn hơn,lần cuối cùng cô ngất trước,tựa hồ nghe được âm thanh thanh lãnh của hần.

Nhưng hần nói cái gì,cô lại không nhớ rõ.

Mở mắt ra,Mộ Lăng Khiêm đã không ở bên người,trong phòng to,ngoại trừ cô không còn ai khác.

Ôn Hường Dương bò xuống giường,bước vào phòng tắm,nhìn thấy tủ quần áo chìn chu trong phòng tắm có một bộ quần áo mới tinh,từ trong ta ngoài đều đầy đủ.

Lại là trang phục học sinh.

Ôn Hường Dương nhìn về phía bộ trang phục kia,khoé miệng hơi hơi kéo lên.Mộ Lăng Khiêm mua quần áo cho cô không quá hai lần,cả hai lần đều là đồng phục học sinh,Mộ Lăng Khiêm có đam mê đặc thù nào đó.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 49: Nam nhân này rốt cuộc nghĩ cái gì?

Editor: Thủy Tiên

Thế nhưng, nhờ lại Mộ Lăng Khiêm vui buồn thất thường, cô cho hán ăn đậu hũ, đó là việc hán thích, hán lại đem cô đuổi ra khỏi biệt thự, cô cảm thấy cô thật sự không dễ dàng để đi suy đoán suy nghĩ của người đàn ông này.

Đứng trước gương trong phòng tắm, Ôn Hường Dương vạch trần ga trải giường đang khóa trên người mình, đập vào mắt chính là dấu hôn xanh xanh tím tím ái muội đang hiện lên trong gương.

Nhìn thấy chính mình như vậy, sắc mặt Ôn Hường Dương nhất thời đỏ rực, nhìn không được nằng một tiếng, quái thú.

Sau khi tắm rửa xong, cô thay quần áo sạch sẽ, đi ra khỏi phòng tắm, tìm đi động, vừa tính mở điện thoại xem thời gian, mở đi động ra, liền thấy điện thoại đã mất cách.

Ngón tay trắng nõ đang hoạt động trên điện thoại dừng lại.

Này...

Trên màn hình hiện thị, cô tối hôm qua gọi cuộc điện thoại xin giúp đỡ kia, trên màn hình hiện tên...

Không phải Nghiêm Khắc!

Mà là Mộ Lăng Khiêm!

Có thể nhưng gọi điện thoại nhầm người!

Ôn Hường Dương lục xem thư từ qua lại, thế nhưng số điện thoại của mọi người trong danh bạ của cô bị xóa không còn một mảnh, từ đầu tới đuôi, chỉ để lại một người – Mộ Lăng Khiêm!

Người đàn ông này...

Hán làm sao lại mở được khóa điện thoại của cô?

Cô kinh ngạc, kinh ngạc hết sức, ánh mắt khẽ quét qua đồ vật đặt trên tủ đầu giường, cô hoạt động thân thể, đi lên trước.

Trên bàn có một hiệp ước.

Hiệp ước ngắn gọn sáng tỏ, hai người quan hệ trong vòng bốn tháng, Mộ Lăng Khiêm mỗi tháng trả cho cô 20 ngàn phí bao đường.

Trên đời này chỉ sợ không có công việc nào kiếm tiền tốt hơn cái này, nhưng xuất phát từ sự cẩn thận, Ôn Hường Dương vẫn đọc kĩ từng câu từng chữ trong hiệp ước, xác định không có sai khác, mới kí tên mình lên.

Phía dưới hiệp ước còn có một trương vô hạn gạch hắc tạp cùng một trương viết mật mã tờ giấy (Ed: mình không hiểu đoạn này lắm mn thông cảm), nét bút lãnh ngạnh mạnh mẽ, chính là từ trong mấy con số mật mã được viết này toát ra một cỗ khí phách lãnh khốc.

Không hạn gạch hắc tạp, nhưng là cái này tạp có thể tùy tâm sở dục loạn hoa sao?

Đáp án là không thể.

Ôn Hường Dương còn chưa có nghĩ nghĩ đi tìm cái chết, càng không nghĩ bởi vì tiền mà thiếu Mộ Lăng Khiêm cái gì, bị Mộ Lăng Khiêm đuổi giết.

Việc cấp bách, là đem 20 vạn, trước khi ba cô phát hiện, đem em trai đang điều trị tại Mỹ, đổi bệnh viện tiếp tục điều trị.

Ôn Hường Dương đem đồ vật thu xếp tốt, rời khỏi khách sạn, bắt một chiếc taxi.

“Sợ phụ, phiền toái người đi đến ngân hàng gần nhất.” Lên xe, Ôn Hường Dương nói địa điểm cho tài xế, liền nhanh chóng gọi một cuộc điện thoại cho Nghiêm Hân, “Uy, tiểu Hân, cậu có biết bệnh viện nào ở nước Mỹ đứng đầu về chữa bệnh bạch cầu không?”

Nghiêm Hân lúc này đang nghỉ trưa, cô com nước xong đang chuẩn bị trở về, đang đi trên đường nghe được lời này của Ôn Hường Dương, cô không khỏi có chút giật mình, “Hường Dương, cậu đang rất tốt tại sao lại hỏi đến cái này? Có phải Thiệu Kiệt có chuyện gì hay không?”

“Không.” Ôn Hường Dương k muốn làm Nghiêm Hân lo lắng, “Chính là muốn đổi bệnh viện tốt hơn cho Thiệu Kiệt.”

“Hường Dương cậu đừng lo lắng quá. Đội tìm được Thiệu Tuấn, bệnh của Thiệu Kiệt khẳng định sẽ khỏi. Bọn họ là anh em sinh đôi, ti lệ ghép tủy thành công là rất lớn.”

“Ừ, tớ hiểu rồi.”

“Ôn Hường Dương đi tới bệnh viện kiểm tra qua, tủy của cô cần bản không hề phù hợp với em trai, nếu không cô đã sớm đi làm phẫu thuật.

Cô đối với cha mình không ôm bất kỳ hi vọng nào, thân nhân hiện tại của cô chỉ có duy nhất hai người em trai, cô cho dù có phải sức cùng lực kiệt cũng phải bảo vệ họ thật tốt.

“Hường Dương, tôi đối với chuyện này không có hiểu biết nhiều.” Tham âm Nghiêm Hân có chút buồn rầu, bất quá rất nhanh lại nhẹ nhàng lên tiếng, “Anh trai tớ hán là biết đến. Hường Dương, nếu không như thế này, tớ gọi điện thoại hỏi anh tớ một chút, xem anh ấy có biết chuyện cậu hỏi không?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Các người làm thế nào có chìa khóa nhà ta?

“Được, vậy làm phiền cậu.”

“Hường Dương, không cần khách khí.”

Nói xong lời này, đầu bên kia có chút trầm mặc, Nghiêm Hân lại mở miệng, ngữ điệu có một tia lo lắng, “Hường Dương, cậu nửa tháng nay đi đâu vậy? Sau hôn lễ của Lâm Hạo, cậu liền hỏi tớ mượn hai mươi vạn, sau đó giống như biến mất khỏi nhân gian.”

“Tớ gọi điện thoại cho cậu, không phải tắt máy thì chính là không ai nghe máy, tớ đi tới nhà cậu tìm, chờ đến nửa đêm cũng không thấy người đâu. Nếu như cậu không gọi điện thoại cho tớ, tớ liền đi tìm anh trai, bảo anh ấy tìm cho cậu rồi xuống.”

“Tớ vẫn luôn ở nhà mà, chỉ là gần đây phải tìm công việc mới. Có khả năng khi cậu tìm tới là lúc tớ ra ngoài đi làm” Ôn Hường Dương es chút xiu xiu rồi cười cười, “Tiểu Hân, thật ngại quá, lại làm cho cậu lo lắng rồi. Cậu biết đi động của tớ, lão ai không điện.”

Nghiêm Hân đối với điện thoại đi động không có động tình gì cả Ôn Hường Dương cũng rất là bất đắc dĩ. “Nếu không phải đi động nhà cậu do Thiệu Kiệt đưa cho cậu tớ thật muốn cho cậu một cái mới, Này lão không điện cũng không được, nếu không, cậu mang theo hai cái điện thoại đi?”

“Một cái là đủ rồi.” Ôn Hường Dương nói đến đây, liền nhớ tới cái ảnh chụp được trong đi động, cô không khỏi hỏi, “Tiểu Hân, cậu có đưa đi động cho tớ không?”

“Không có a, làm sao vậy?”

Không phải tiểu Hân đưa sao?

Ôn Hường Dương day mắt hiện lên một tia nghi hoặc, “Nga, không có gì, có thể người đưa đi động đưa nhầm chỗ.”

“Như vậy a.” Nghiêm Hân vẫn chưa để ý chuyện này, rất nhanh liền đổi đề tài, thanh âm còn có chút hưng phấn, “Hường Dương, cậu khẳng định còn chưa biết, Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi kia bị Triệu gia thái tử chinh tới thăm đi. Còn có cái bà Vương Lệ kia, bị đã bị ném trong nhà giam của Nam Đức thị.”

“Tớ nghe người ta nói, nhà Lâm Hạo đã xảy ra chuyện, mấy ngày nay đi khắp nơi tìm vay vốn quay vòng. Nhưng vấn đề chính là, không biết ai thả tin ra ngoài, nói hẳn đắc tội với người của Mộ gia. Kết quả a, Nam Đức thị to như vậy, không ai dám cho nhà hắn vay tiền. Gia tộc nhà bọn họ đã cùng bọn họ đoạn tuyền quan hệ.”

“Ài, Hường Dương, soái ca đi cùng để giúp cậu trong hôn lễ kia thế nào? Các cậu ngày đó có chơi vui vẻ ở trên đảo không?”

Ôn Hường Dương thấy ấn tượng của Nghiêm Hân đối với Mộ Lăng Khiêm tốt như thế, cô thật sự không cách nào nói ra với Nghiêm Hân rằng mình bán thân lấy tiền.

“Tiền hóa thành toán xong, liền như vậy đi.” Ôn Hường Dương sợ nói nhiều Nghiêm Hân sẽ lo lắng, cô vội vàng nói sang chuyện khác, “Tiểu Hân, cậu đi nghỉ ngơi đi, trưa nay tớ còn muốn đi làm việc, tớ cúp trước.”

“Tốt. Cậu trên đường yên tâm, tiền của tớ không cần gấp.”

“Được, tớ cúp trước đây.”

“Bái bai.”

Ôn Hường Dương cúp điện thoại, cũng tới ngân hàng rồi, đem hắc tiền trong card hướng chính mình tạp xoay hai mươi vạn, nhìn thấy mới 10 giờ sáng, liền tính toán đi về trước một chuyến, buổi chiều lại đi làm.

Mới vừa tới dưới lầu nhà mình, liền nhìn thấy nói ở lâu nay của cô, có người chuyển nhà. Cô tưởng đi những người đang chuyển nhà đó, chy lên lầu. Đi được vài bước liền nhìn thấy mấy cái giấy dán trên dụng cụ trong nhà có chút quen mắt. Khi cô thấy rõ ràng mấy tính trên bàn, cô vội vàng hướng trên lầu chạy lên.

“Các người là ai? Các người sao lại có chìa khóa nhà tôi?” Ôn Hường Dương chạy đến cửa nhà mình, liền nhìn thấy những người chuyển nhà đó đứng là đi ra từ nhà cô, mà cửa nhà cô trắng trơn mở ra như vậy.

Ôn Hường Dương vừa nói lời này ra, trong phòng liền có một người đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đứng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 51: Dọn đi ở chung cùng hẳn

Ôn Hường Dương vừa thấy,hai tròng mắt hơi hơi có rút lại một chút “Anh là nam nhân lần trước tôi đưa nhầm đi động?”

“Ôn tiểu thư,cô hảo,Tôi là trợ lý đặc biệt của tổng tài,tôi họ Trương,cô có thể gọi tôi là Trương trợ lý.Tôi chịu sự phân phó của tổng tài đến đây giúp cô chuyển nhà”.

“Mộ,Mộ...”Ôn Hường Dương căn bản không nhớ rõ tên đầy đủ của Mộ Lăng Khiêm

“Đừng vậy”.Trương trợ lý không biết BOSS nhà mình suy xét như thế nào,nhưng nếu BOSS có lệnh,muốn đem Ôn tiểu thư cùng đồ đạc trong phòng dọn đến biệt thự,tự nhiên hẳn sẽ nghe theo phân phó.

“Đi động lần trước...”

“Là tôi giúp BOSS lựa chọn,Ôn tiểu thư hay là không thích?”

Ôn Hường Dương thấy đối phương nhã nhặn,lễ độ như vậy,cô ngưng ngưng đều nói cái đi động kia bị cô vứt xuống đáy hồm,cô chưa có lấy dùng qua đi “Trương trợ lý,phiên anh trở về cùng Mộ thiếu nói một tiếng,tôi ở chỗ này rất tốt,không cần chuyển nhà”.

Dọn đi đến ở cùng Mộ Lăng Khiêm,cô còn kiểm khoản thu nhập thêm như thế nào?

Tám mươi vạn này của Mộ Lăng Khiêm hiện tại chỉ là khẩn cấp,đối với ba cô áp bách cô,cô còn tìm Thiệu Kiệt,còn cho Thiệu Tuấn phẫu thuật,này đều yêu cầu đến tiền.

...

“Thực xin lỗi Ôn tiểu thư,đây là mệnh lệnh của BOSS”.

Ôn Hường Dương thấy bộ dáng Trương trợ lý mềm cứng không ăn,cô nhìn hẳn “Nếu mà tôi không đi?”

“Ôn tiểu thư,tôi khuyên cô tốt nhất không cần nghe ý tứ BOSS.Nếu không lần sau người tới đây sẽ không phải là tôi.”Trương trợ lý hơi hơi mỉm cười “những người khác nói chuyện đều không tốt như tôi đâu”.

Chính mình đưa tới cửa,cầu người ta bao đường.

Ôn Hường Dương gạt đầu “Vây liền dọn đi”.

Căn chung cư cùng vật dụng mà Ôn Hường Dương thuê này,ngay cả báo chí,gấy tờ,một đôi giày cũng bị Trương trợ lý gọi người dọn sạch sẽ,lưu loát,chính cô cũng bị mời lên xe.

Xe một đường chạy thẳng hướng Nam,đi tới Đức thị thành nam,đến một toà biệt thự mang phong cách Gorthic,rồi mới dừng lại.

“Ôn tiểu thư,đây là danh thiếp của tôi,nếu cô có yêu cầu gì có thể gọi điện thoại trực tiếp cho tôi”.Trương trợ lý đưa Ôn Hường Dương vào trong biệt thự độc lập.

Ôn Hường Dương vòn quanh mắt khu biệt thự,so với phong cách toà biệt thự tọa giữa sườn núi cao kia thì loại này có một sự khác biệt,được trời ưu ái,mặt có lộ thiên,bể bơi tư nhân,có phong cách được thiết kế riêng,một khu biệt thự độc lập như vậy nếu không có tới năm ngàn vạn đúng có mơ tới

Trương trợ lý thấy khuôn mặt nhỏ Ôn Hường Dương tràn đầy điềm tĩnh,không bị chấn động một chút nào bởi không gian trước mắt,ánh mắt nhàn nhạt như cũ,hắn lại nhớ tới lời BOSS nói,lại xem biệt thự trước mặt không khỏi có chút đồng tình.

Đồng tình thì đồng tình,lời muốn nói vẫn là nên nói “Ôn tiểu thư,ý tứ BOSS là,đêm nay trước khi ngài về,cô hãy đem toàn bộ biệt thự quét dọn sạch sẽ.Đừng rồi,BOSS không thích người lạ tiến vào thư phòng của ngài,nơi đó có tốt nhất đừng nên vào”.

Trương trợ lý cho rằng Ôn Hường Dương sẽ nháo,sẽ phát hỏa.

Nhưng không nghĩ tới Ôn Hường Dương chỉ mỉm cười nhìn hẳn, “Được không thành vấn đề”.Một tháng người ta đem nhiều tiền như vậy,không có khả năng mỗi ngày bởi ngủ cùng,làm một số việc nhà chắc hẳn là được.

Ôn Hường Dương tại phương diện này nói chuyện tốt như vậy,nhưng lại làm Trương trở lỉ đối với cô có ấn tượng tốt hơn “Ôn tiểu thư,dã như vậy tôi đây liền về trước phục mệnh”.

“Tốt,rành tôi sẽ lên lạc”.

Ôn Hường Dương tiễn Trương trở lỉ đi,rồi cô đi vòng quanh biệt thự một vòng,dem hoàn cảnh xung quanh nhớ kĩ một hồi,sau đó lấy đi động ra,xem xét giao Thông phụ cận,về sau tìm được tuyến đường đi lại tốt nhất,rồi mới vào biệt thự.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Trừ bỏ đậu hũ

Mở cửa biệt thự ra,nghehñ đón là một cỗ hơi thở lạnh băng,biệt thự rất lớn nhưng vắng lặng như một toà cô Trách,một chút hơi người cũng không có.

Ôn Hường Dương nhìn biệt thự đến như vậy,cả người lạnh run.

Xem điện thoại,dem nhiệm vụ được giao mà buổi chiều cần làm xét lại.

Bắt đầu,làm việc!

Ngoài trời bắt trí bất giác trở nên tối sầm,Ôn Hường Dương nghe được âm thanh oto bên ngoài,mới ý thức được trời đã tối rồi,chính là cô mới vừa dọn dẹp xong,chưa kịp nấu cơm.

Nghĩ đến Mộ Lăng Khiêm vui buồn thất thường,cô trái phải nhìn một cái,cảm dếp Lê lên,bước ngảnh đi tới cửa,làm ra bộ dáng đủ tư cách bị bao đường cười lộ ra tám cái răng,nghehñ đón Mộ Lăng Khiêm trở về.

Bị há bao đường ngày đầu tiên Hi vọng mọi thứ sẽ ổn.

Mộ Lăng Khiêm vừa khoá cửa xe lại,đi hướng biệt thự,mới ngẩng đầu liền nhìn thấy Ôn Hường Dương đang đứng ở cửa,đắm chìm trong sắc vàng của ánh đèn,người mặc tạo dễ,trong tay cầm dếp Lê,khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy tươi cười.

Ánh mắt hần sâu thẳm,cắt bước đi qua.

Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm đến,cô bước nhanh đi lên trước “Mộ thiếu,anh đã trở về.Tôi đã theo yêu cầu của anh,trong ngoài biệt thự đều quét dọn qua.Đứng rồi anh đã ăn chưa?Có cần tôi làm thêm đồ gì cho anh ăn không?”

Mộ Lăng Khiêm tới gần Ôn Hường Dương nhảy mắt kia liền dừng bước chân.

Ánh mắt hần thẳm trầm nhìn tiểu nữ nhân trước mắt.

Thế nên trên người Ôn Hường Dương bị cảm giác áp bách cùng đầy mắt thâm Thuý của hần làm cho không dám thở.

Ôn Hường Dương trợn tròn mắt,cổ gử bộ dáng trấn định đối diện với Mộ Lăng Khiêm,Mộ Lăng Khiêm duỗi tay ôm lấy cổ cô,đưa cô đến trước mặt chính mình.

Ôn Hường Dương bị hành động này khiến cho như là đã phải cái đuôi mèo.

Thời điểm chính cô đang lo lắng Mộ Lăng Khiêm vô duyên vô cớ phát hỏa lần nữa,thì hần chỉ ngàn nhạt liếc cô,có chút ghét bỏ nhìn mắt cô,tựa hồ ghét thử dơ bẩn trên người cô,trầm giọng nói “Đừng ngốc,đứng thất thần trước cửa làm gì?trước tiên đem chính mình tắm rửa sạch sẽ rồi đến cho tôi nhìn”.

Ôn Hường Dương cúi đầu mắt nhìn tình huống chính mình,cả người quét dọn biệt thự,không có bụi bẩn thì cũng có mồ hôi,cô vội vàng lùi lại hai bước nói “Mộ thiếu,tôi đây vào trước”.

Ôn Hường Dương nói xong liền chạy vào biệt thự,thậm chí đôi dếp Lê cô mang vội cho Mộ Lăng Khiêm thay cũng một lần nữa cầm trở về.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương mơ hồ như thế nhũn mảy.

.....

Ôn Hường Dương trở về phòng,dem chính mình từ trong ra ngoài tắm rửa sạch sẽ một lần,thay quần áo rồi xuống lầu.

Cô đi xuống lầu liền nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm đang ngồi trên sofa xem văn kiện.

Mộ Lăng Khiêm cũng không có ngẩng đầu nhìn cô,cả người lạnh lùng,làm người khác không dám tới gần.

Ôn Hường Dương trầm mặc một lát,không thể không tiến lên trước mặt hần,thứ tính hỏi “Mộ thiếu,anh có muốn ăn chút gì đó không?Tôi sẽ đi làm cho anh ngay”.

Mộ Lăng Khiêm lúc này mới ngẩng đầu nhìn Ôn Hường Dương liếc mắt một cái.

“Trừ bỏ đậu hũ”.

Ôn Hường Dương nghe nói như thế,ngây ra một lúc,không phải Trang mẹ nói hần thích nhất ăn đậu hũ sao?chẳng lẽ hần ghét nhất là đậu hũ?Không trách lần trước hần đuổi cô ra ngoài.

“Cá chưng tương được không?Tôi am hiểu nhất cá chưng tương.Tôi thấy ngoài biệt thự có bể cá,bên trong nuôi không ít cá”. Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm nhìn chính mình,cô gờ tay lên cam đoan nói “Anh yên tâm,tôi tuyệt đối sẽ không cho đậu hũ vào trong đó”.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Cho vào miệng là tan

Mộ Lăng Khiêm tâm mắt dừng trên khuôn mặt nhỏ của Ôn Hường Dương,cực kì lãnh đạm mở miệng nói “Nếu thật sự khó ăn,tôi sẽ cho cô ra ngoài học hỏi rồi lại trở về”.

Khuôn mặt Ôn Hường Dương bị lời nói này nhần lại,theo sau chút khiêu khích dường như nhũn mảy “Được,nếu như không ngon anh có thể đuổi tôi ra ngoài”.

Ôn Hường Dương nói xong liền xoay người đi ra ngoài,bắt một con cá trở về,trong phòng bếp phút chốc trở nên bận rộn.

Nửa giờ sau,mùi hương từ trong phòng bếp bay ra theo.

Ôn Hường Dương bụng nỏi đi đến phòng ăn,hướng phòng khách Mộ Lăng Khiêm ngồi hô to “Mộ thiếu,đồ ăn xong rồi,anh tới đây ăn thôi”.

Cách thức Ôn Hường Dương gọi người,nhưng thật ra làm Mộ Lăng Khiêm tạm thời tính chuyện tâm mắt từ văn kiện lên trên người cô.

Từ khi biết thân phận Mộ Lăng Khiêm, Ôn Hường Dương nói một câu thì ở trong lòng phải chất lọc đến 10 lần, mới dám nói ra.

Ôn Hường Dương vẫn chưa phát hiện, chính cô luôn tự hào về tay nghề của mình. Cá chưng tương không có đậu hũ không phải là cá chưng tương. Chính vì Mộ Lăng Khiêm không thích đậu hũ, cô đã dùng rau dưa cùng miếng thay thế đậu hũ, tràn đầy một mùi thơm bốn phía.

“Mộ thiếu tôi không biết anh có thích ăn ớt cay hay không, nên trong này tôi có làm cay. Lần sau nếu anh thích ăn cay, tôi sẽ thêm cay, còn nếu anh không thích ăn cay tôi sẽ bỏ bớt đi”. Ôn Hường Dương đem bát đĩa đặt lên bàn, vừa nói vừa dọn.

Nhưng mới vừa nói xong, liền nhận thấy một cổ áp bách từ phía sau, cô vừa quay đầu lại đã bị thân ảnh Mộ Lăng Khiêm tiến lại gần trong gang tấc, liền tiếp lùi lại hai bước.

Nam nhân này đi đường đều không có âm thanh sao?

....

Mất thấy Ôn Hường Dương muốn đụng vào cái bàn phía sau, Mộ Lăng Khiêm nhủ mày, duỗi tay túm lấy đem cô kéo trở về, Ôn Hường Dương thuận lợi ngay vào trong ngực Mộ Lăng Khiêm.

“Cô sợ tôi như vậy sao?” Mộ Lăng Khiêm thanh âm không vui vang lên ở đỉnh đầu Ôn Hường Dương.

Hắn không cao hứng đem cô ném đi, cô thật muốn tìm người cầu cứu cũng không có ai.

Ôn Hường Dương cơ thể cứng đờ cùng trăm mặc, làm cho sắc mặt Mộ Lăng Khiêm hoàn toàn lạnh xuống “cô có thể ...”

Ôn Hường Dương nghe nói như vậy, vội vàng ôm lấy eo Mộ Lăng Khiêm “Mộ thiếu, tôi không có sợ anh? Anh là kim chủ của tôi, tôi lấy lòng anh còn không kịp, sao tôi lại sợ anh chứ?”

Sợ với chọc hắn tức giận, bị hắn ném vào ngực giam thì hiện tại cô càng sợ hãi Mộ Lăng Khiêm một lần nữa nói với cô cô có thể đi rồi.

Mộ Lăng Khiêm gờ tay Ôn Hường Dương ôm eo hắn ra, giọng nói không có độ ấm “Đừng có để tôi nghe thấy cô gọi tôi là Mộ thiếu lần nữa?”

Không gọi là Mộ thiếu thì gọi là gì?

BOSS

Hay vẫn là soái ca?

Ôn Hường Dương thiết tình đoán không ra ý tứ Mộ Lăng Khiêm.

“Mộ... Mộ...” Ôn Hường Dương mở miệng định dò hỏi Mộ Lăng Khiêm, nên gọi hắn là gì, nhưng vừa kêu một chữ Mộ đã bị Mộ Lăng Khiêm mất lạnh quét qua, nghẹn nuốt trở lại, chỉ còn mỗi từ “Mộ ... Mộ...”

Mộ Lăng Khiêm nghe xưng hô như thế, nhủ mày, trong lòng Ôn Hường Dương cảm thấy tiền này kiếm không dễ như trong tưởng tượng, hắn trở lại bên cô.

“A”

“Còn thất thần làm gì?”

Ôn Hường Dương bị tiếng nói lạnh nhạt gọi hoàn hồn.

Cô nở nụ cười, vui vẻ tràn ngập kéo ghế đưa cho Mộ Lăng Khiêm, cô còn giúp Mộ Lăng Khiêm gấp hai miếng cá vào trong bát hắn “mời anh ngồi, đây là cá tôi mới nấu xong, đảm bảo với anh thịt cá tươi ngon, nhiều nước, cho vào miệng là tan”.

Bạn đang đọc truyện *Boss Dột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](#).

Chương 54: Không thể ăn sao?

Ôn Hường Dương lấy ra sở trường sống, mong chờ ít nhiều cũng sẽ nhận được một lời khen ngợi, nhưng không ngờ tới Mộ Lăng Khiêm chỉ cầm lấy đôi đũa lên, ăn một miếng rồi buông xuống luôn.

Ôn Hường Dương khó hiểu nhìn phía Mộ Lăng Khiêm.

“Không thể ăn sao?”

Mộ Lăng Khiêm cũng không có trả lời mà chỉ lãnh đạm nhìn cô. Thời điểm Ôn Hường Dương khẩn trương chờ đợi đáp án của hắn, hắn lại đứng dậy, bước chân đi đến sô pha cầm lấy một phần hồ sơ cao quý lĩnh điễm lên lầu.

Ôn Hường Dương đứng ở tại chỗ, sau khi Mộ Lăng Khiêm lên lầu, cô liền cầm đũa gấp một miếng cá, cho vào miệng, đủ tươi ngon, đủ cay nồng, trước sau như một mĩ vị a, Mộ Lăng Khiêm rốt cuộc có ý tứ gì a?

Vốn tưởng rằng bị bao dưỡng một tháng bồi ngùi vài lần, lại không nghĩ rằng Mộ Lăng Khiêm cho người đem cô tới nhà hắn quét dọn biệt thự, hiện tại cô ngoài bồi ngùi còn đảm đương chức bảo mẫu cho hắn.

Vấn đề là, căn bản cô không biết hắn rốt cuộc muốn cái gì, từ sau khi cô cùng hắn đưa ra phân chia giới hạn, hắn trở nên lạnh lùng hơn, đối với cô còn thường thường lộ ra chán ghét cùng ghét bỏ.

Một khi đã như vậy, vì sao cứu cô? Vì sao còn đáp ứng bao dưỡng cô?

Ôn Hường Dương bực bội gãi đầu tóc.

Tiền này như thế nào khó kiếm như vậy?

...

Kim chủ cũng chưa ăn, còn cô chỉ là một tiểu tình nhân bị bao dưỡng thì sao dám ăn một mình? Ôn Hường Dương đứng lên, đi vào phòng bếp, nhìn một vòng xung quanh phòng bếp xem hiện có gì có thể làm nguyên liệu nấu ăn, cô nấu riêng cho Mộ lăng Khiêm món cháo ngao trứng muối thịt nạc.

Ở phòng bếp chờ cháo ngao chín, cô hít sâu một hơi, bụng cháo lên lầu.

Biệt thự trên lầu có mười mấy phòng, cô có chìa khóa, trước tiên đều đi vào xem, quét dọn qua, thực ra cô đã đoán được cái nào là phòng ngủ của Mộ Lăng Khiêm, cô đến trước cửa phòng ngủ hắn, gõ gõ cửa.

“Có việc?”

Mộ Lăng Khiêm cũng không có ra mở cửa, mà là cách cửa phòng hỏi một câu.

“Tôi đã nấu cháo ngao trứng muối thịt nạc. Ôn Hường Dương không biết xưng hô với Mộ Lăng Khiêm như thế nào, chỉ có thể trực tiếp mở miệng vào thẳng vấn đề.

“Rời khỏi cửa”.

Ôn Hường Dương nghe được 3 từ đó, cô nhủ nhủ mày, nhưng Mộ Lăng Khiêm đây là không nghĩ. Sẽ có ý mở cửa cho cô, cô không nhất thiết phải mặt dày như vậy, việc nên làm cô đã làm rồi.

“Tôi đem cháo để trên bếp nhiệt trong phòng bếp, Nếu anh đói bụng, liền xuống ăn một chút”. Ôn Hường Dương tận lực nói.

Cô đợi một hồi,Mộ Lăng Khiêm cũng không có trả lời.

Cô không khỏi nhún vai,thật là tên quái thai a.

Đi xuống lầu,đem cháo giữ ấm,lại đem cá chưng tương nấu lại một lần nữa.Ôn Hường Dương trước đem chính mình ăn no đã.

Dựa theo tính huống này,cô cảm thấy mình vẫn là cần thiết tìm thêm mấy công việc khác,ai biết khi nào Mộ Lăng Khiêm sẽ đá cô đi chứ.

Ôn Hường Dương ăn no,thu thập tốt,trở về phòng.

Mới vừa vào phòng,lấy di động ra,thấy trên màn hình điện thoại hiển thị mấy cuộc gọi nhờ,sáu cuộc gọi là của Nghiêm Khắc,mười cuộc là của Nghiêm Hân.

Ôn Hường Dương thấy thế,trước tiên gọi gấp cho Nghiêm Hân.

“Uy,tiểu Hân”.

Nghiêm Hân “Uy,Hường Dương.Sao cô không nghe máy?Tôi gọi cho cô hơn mười cuộc,cô không sao chứ?”

“Không có việc gì,tôi mới vừa nấu cơm nên không nghe máy được”.

Nghiêm Hân “Như vậy đi,Hường Dương,nếu cô không muốn đổi điện thoại,tôi liền mua cho cô cái tốt hơn,gần đây tôi cũng không liên lạc với cô,cô cũng không biết tôi và anh trai đã lo lắng biết bao

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Lại gọi sai người, cái này xong rồi

Không cần, tôi sẽ tự mua.” Ôn Hường Dương ra cửa đều không thích mang túi, mang cái di động cùng nguồn điện, cô cần bản không muốn mang nhiều.

“Đừng rồi, tiểu Hân, cậu gọi điện thoại tới tìm mình, là có tin tức sao?”

Nghiêm Hân: “Đừng vậy đó!. Hường Dương, anh trai tớ hôm nay cũng ở nhà, làm anh ấy tới cùng cậu nói đi.”

Ôn Hường Dương nghe được tiếng điện thoại vang lên kia, Nghiêm Hân đối với bên ngoài kêu một tiếng, cô bắt đầu đi, chỉ có thể chờ Nghiêm Khắc gọi điện thoại tới.

Khoảng hai phút qua đi, điện thoại bên kia truyền đến thanh âm của Nghiêm Khắc, “Hường Dương, em có phải hay không xảy ra chuyện gì? Lại vì cái gì mà muốn tìm hiểu về bệnh viện Thiệu Kiệt?”

Ôn Hường Dương xấu hổ cười hai tiếng, “Ca ca, kỳ thật không có gì việc gì cả. Em chính là tưởng cho Thiệu Kiệt chuyển đến bệnh viện khác, để có thể trị liệu tốt hơn,có thể làm ba chóng đỡ được và tìm được tùy thích hợp cho ba.”

Nghiêm Khắc, trầm mặc một lát sau rồi nói, “Hường Dương, em đừng nói dối.”

“Nào có?” Ôn Hường Dương lập tức phản bác nói.

Nghiêm Khắc thanh âm trở nên có chút lạnh nói: “Có phải hay không ba của em lại làm chuyện gì?Anh đã cùng ba em nói chuyện rồi, chú đáp ứng tạm thời không bàn đến việc hôn sự.”

"Ca...Ca..."

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, thanh âm trở nên có chút trầm thấp, ba cô chính là vì cái lợi trước mắt là đồ gia hỏa, nếu muốn làm ba cô đáp ứng, không lấy ra điều kiện trao đổi, là căn bản làm không được.

Cô thật sự không nghĩ mình lại thiếu ca ca nhiều như vậy, từ nhỏ đến lớn, thật sự là đủ lắm rồi.

Nghiêm Khắc hiểu được tính tình của Ôn Hường Dương, hẳn thấy cô mấy ngày nay, vẫn luôn trốn tránh hẳn, có chuyện cũng không chịu cùng hẳn nói, hẳn nói thẳng, “Em ngày mai tới, anh và em gặp mặt nói.”

“Ca Ca, em thật không có việc gì mà.”

“Ngày mai buổi sáng 10 giờ, đường phố Nam, quán cà phê Ma Tạp.”

“Ca Ca..... Alo? Alo? Ca Ca, em.....” Ôn Hường Dương chưa nói chuyện xong còn, Nghiêm Khắc bên kia đã cúp điện thoại, căn bản là không cho Ôn Hường Dương có cơ hội cự tuyệt.

Có làm hay không?

Ôn Hường Dương bắt đầu đi gõ lấy đầu.

Mộ Lăng Khiêm một buổi tối đều không có tới tìm cô, trừ bỏ Nghiêm Khắc có việc, Ôn Hường Dương nhưng thật ra ngủ có cái cảm giác này, ngày hôm sau, Ôn Hường Dương là bị âm thanh ô tô dưới biệt thự đánh thức.

Cô đi đến phía trước cửa sổ, liền thấy Mộ Lăng Khiêm mở cửa xe đi ra ngoài.

Hắn sớm như vậy rồi đi, nhưng thật ra Ôn Hường Dương đã tỉnh, rồi rầm có nên làm cho hẳn 1 bữa sáng.

Ôn Hường Dương rời khỏi giường, rửa mặt chải đầu, lại đem biệt thự trong ngoài quét tước một l, còn trộm mở phòng Mộ Lăng Khiêm, giúp hắn quét dọn lại một phen.

Kỳ thật, phòng của Mộ Lăng Khiêm, đầu vào đấy, không nhiễm một hạt bụi nào đến mức Ôn Hường Dương đều cảm thấy, căn bản không cần cô quét dọn lại.

Theo lý thuyết, như vậy tính tự hạn chế của nam nhân biến thái nhiều bay ít đều có điểm có thói quen sạch sẽ, nhưng cô mới vừa nhận thức hẳn, còn không biết thân phận của hẳn là gì, cô thỉnh thoảng cùng hẳn ngồi xe taxi, đi ăn quán ven đường, hẳn cũng không có cự tuyệt.

Không nghĩ ra, dứt khoát không nghĩ.

Ôn Hường Dương đóng lại cửa phòng, mắt thấy mau đến thời gian cần gấp mặt, liền thay đổi một thân trang phục đơn giản, chuẩn bị đi ra cửa gặp Nghiêm Khắc.

Từ nhỏ đến lớn, Nghiêm Khắc chính là đại nhân trong mắt hài tử từ nhỏ tuổi, hẳn đối với ai đều thực ôn nhu, thực kiên nhẫn,nhưng giống như đối với duy nhất 1 mình cô, không phải Nghiêm Khắc phê bình, chính là giọng khí lạnh giáo huấn.

Ôn Hường Dương ngồi trên xe buýt, vất hết óc trầm tư suy nghĩ, chờ lát nữa nên như thế nào nói chuyện cùng Nghiêm Khắc.

Cô đang nghĩ ngợi, túi tiền di động liền vang.

Cô còn tưởng rằng là Nghiêm Khắc gọi tới, cũng không thấy điện báo biểu hiện, mở điện thoại, liền mở miệng:"

“Ca Ca, em đã biết, em lập tức liền đến.”

Nhưng cô nói xong, di động bên kia lại không có ai liên tiếng.

Cô cảm thấy kỳ quái, Nghiêm Khắc như thế nào không nói chuyện, liền nghe được bên kia truyền đến một đạo âm thanh giống như mùa đông khắc nghiệt lạnh giọng nói, “Mười phút nữa, đến Mộ Thiên Đại hạ gặp tôi!”

Chương 56: Đây là hồng hạnh xuất tường

“Mộ.....”

“Alo, Alo, alo.....” Ôn Hường Dương còn chưa nói xong, điện thoại đã bị cắt đứt, Mộ Lăng Khiêm căn bản là chưa

từng cho cô 1 cơ hội nhiều lời.

Ôn Hường Dương cảm đi động, ước chừng sống sót khoảng một phút đồng hồ, khóc không ra nước mắt tưởng đi động bị sao, Mộ Lăng Khiêm tuyệt đối là câu từ.

Mười phút, cô căn bản không có khả năng có thể đến Mộ Thiên đại hạ.

Mười phút đuổi không đến, cô đối với Mộ Lăng Khiêm đều dựa theo tính tình mà suy đoán, hẳn khẳng định sẽ không lãng phí khuôn mặt tuổi trẻ kia của hắn, mặt đen của hắn như dùng một loại lạnh nhạt giống như mùa đông khắc nghiệt, cô cảm giác bị áp bức.

Đi, hẳn vẫn là sẽ sinh khí.

Chỉ bằng đi gặp Ca Ca, rồi cuộc Thiệu Kiệt lại có việc, sớm một ngày giải quyết, cô sớm một ngày an tâm.

Hơn nữa, không đi gặp Ca Ca, Ca Ca khẳng định sẽ sinh lòng nghi ngờ, bị bao dưỡng cũng không phải là chuyện tốt.

Ôn Hường Dương cuối cùng quyết định, dùng cảm một lần, không nghe Mộ Lăng Khiêm nói, không đi Mộ Thiên đại hạ,nàng đến quán cà phê liền thấy Nghiêm Khắc, nói với Thiệu Kiệt sự việc của bệnh viện.

Buổi sáng 9 giờ năm mươi, Ôn Hường Dương liền đến quán cà phê Ma Tạt, mới vừa bước vào trong quán,

liềnkhông cần tìm, liền nhìn thấy bóng người ngồi dựa ở cửa sổ, một thân tây trang màu trắng, cứ chỉ ưu nhã uống cà phê đó là Nghiêm Khắc.

“Ca Ca.” Ôn Hường Dương lập tức đi đến trước mặt Nghiêm Khắc, cười nói, “Cười một cái sao. Anh xem những cô gái đó đều nhìn chăm chăm vào anh.”

Nghiêm Khắc thấy Ôn Hường Dương còn đang nói cười, hẳn buông xuống tách cà phê trên tay, Nghiêm Khắc với khuôn mặt anh tuấn, “Đừng nói sang chuyện khác em là thật sự tưởng giúp Thiệu Kiệt chuyển viện, vẫn là không thể giải quyết được chuyện gì? Không thể không chuyển viện.”

“Ca Ca, anh suy nghĩ nhiều quá rồi. Em thế, em thật sự chính là giúp Thiệu Kiệt chuyển địa điểm bệnh viện mà thôi. Anh xem Thiệu Kiệt ở bệnh viện kia nhiều năm như vậy, vẫn là không có chuyển biến tốt đẹp.”

“Phải không?”

“Em lừa anh làm gì.” Ôn Hường Dương ngồi xuống đối diện Nghiêm Khắc, “Thiệu Tuấn vẫn luôn không có tin tức, em cũng không biết trừ bỏ Thiệu Tuấn, còn có ai có tùy tương xứng với Thiệu Kiệt. Việc duy nhất em có thể làm chính là trước mắt tìm được tùy thích hợp, cho Thiệu Kiệt việc trị liệu tốt nhất.”

Ôn Hường Dương mắt trông mong nhìn Nghiêm Khắc, “Ca Ca, anh nếu là có hiểu biết về bệnh viện, bác sĩ thích hợp hơn,anh có thể giúp em liên hệ được không?”

“Thiếu trang đáng thương.” Nghiêm Khắc gọi cho Ôn Hường Dương một ly nước uống, nhìn Ôn Hường Dương cười tùm tùm nói “Tiểu Hân nói em trong khoảng thời gian này, thường xuyên biến mất. Em nói thật đi, rốt cuộc em làm cái gì đi?”

Ôn Hường Dương không hề nghi ngờ, trông mắt vừa chuyển nói, “Làm công kiếm tiền a. Em tốt nghiệp đại học được vài tháng, em thật sự không thể để các người tiếp tục giúp đỡ a, em chính là có nhân cách làm người, không phải ăn xin.”

“Anh nhớ rõ em học chính là ngành quảng bá và báo chí, em nếu là muốn tìm công việc, anh an bài người em vào đài truyền hình làm!”

“NO!” Ôn Hường Dương lời lẽ chính đáng cự tuyệt nói, “Không cần giúp em đi cửa sau, em có thể dùng năng lực chính mình đi vào.Quan trọng nhất chính là, em cảm thấy anh không thích hợp đến cái loại này địa phương đi. Chỉ số thông minh của em không đủ để chống đỡ làm phá bản tin.”

“Em ngu xuẩn còn cần có lý do!”

“Em nơi nào ngu xuẩn?Em chỉ là không am hiểu suy đoán tâm tư của người khác, không biết như thế nào cũng không quen thuộc có người ở chung, không biết người khác trong lòng suy nghĩ cái gì, không hơn!”

Ôn Hường Dương đang cùng Nghiêm Khắc cãi nhau tại thời điểm, trong quán cà phê, một nam nhân cái ăn mặc 1 cái áo blouse trắng cầm cái đi động gọi cho nam nhân nào đó đánh cái điện thoại, vui sướng khi người gặp họa nói,“Ai, Mộ đại thiếu gia, buổi trưa vui vẻ a. Tôi như thế nào lại nhìn thấy tiểu tình nhân của cậu ở quán cà phê cùng một người nam nhân nói chuyện vui vẻ a? Đây là hồng hạnh xuất tường, thế là thế nào đâu?”

Chương 57: Không quen biết

“Địa chỉ!”

Nam nhân mặcÁo blouse trắng nghe được đầu bên kia, cơ hồ là áp chế cảm xúc, từng câu từng chữ nói ra mấy chữ này, hẳn tâm tình rất tốt nhìn Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Khắc liếc mắt một cái, “Nam phổ lộ, quán cà phê Ma Tạt. Muốn bắt gian, nhân lúc còn sớm a. Tôi nhưng không phụ trách cán người!”

Muốn nói Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Khắc nói chuyện phiếm, kỳ thật cũng không có cái gì không đáng tin, chủ yếu là Nghiêm Khắc có vấn đề, Ôn Hường Dương nếu không bịa đặt lời nói dối thì, nếu không liền nói sang chuyện khác.

Nếu có thể, Ôn Hường Dương là không nghĩ tìm phiền toái cho Nghiêm Khắc, rốt cuộc vị hôn thê của Nghiêm Khắc đã tới cửa đi tìm cô, nhưng bắt đắc dĩ, cô chỉ có Nghiêm Hân cùng Nghiêm Khắc này là bằng hữu.

Hai người hàn huyên nửa giờ, Nghiêm Khắc điện thoại ít nhất vang lên mười lần.

Ôn Hường Dương thấy Nghiêm Khắc bận rộn như thế, cô cười đối với hắn phát phát tay, “Ca ca, anh nếu có việc, thì đi trước đi. Chờ liên hệ đến bác sĩ cùng bệnh viện, em lại nói cho anh một tiếng.”

Nghiêm Khắc không lâu trước đây tiếp nhận chức vụ tổng giám đốc, là thật sự rất vội, hẳn thấy Ôn Hường Dương thật sự không có việc gì làm, hẳn lại lần nữa dặn dò vài tiếng, gọi tới thư ký, gọi cho Ôn Hường Dương một phần điểm tâm nổi tiếng ở quán cà phê này 1 sũa bò phô mai bánh kem, mới rời khỏi quán cà phê.

Quán cà phê Ma Tạt giá rất cao, một ly cà phê, giá tận 300 trăm, đặc biệt là nơi này đặc chế điểm tâm, một phần thấp nhất cũng phải năm trăm, mà sữa bò phô mai bánh kem càng là càng không phải nói, một ngày chỉ cung

ứng năm mươi phần, Nghiêm Khắc đã gọi, Ôn Hường Dương đối với hắn cũng không tiếp tục khách khí, ngồi ở nơi này chờ bánh kem mang lên.

Việc cấp bách, nàng cũng suy ngẫm lại, hẳn là như thế nào đối với Mộ Lăng Khiêm kia không quan tâm

Ôn Hường Dương chính là trầm tư suy nghĩ, như thế nào khi ở mà không đắc tội, không chọc giận Mộ Lăng Khiêm dưới mọi tình huống,tại thời điểm lúc trở ra, một đạo trầm ổn bước

bước chân lạnh ngắt đến bên cạnh cô, đột nhiên im bặt.

Cô còn tưởng rằng là Nghiêm Khắc chưa có việc cùng cô nói xong, lại quay trở lại, mới vừa cười vừa quay đầu, liền nhìn thấy đứng ở bên cạnh cô là 1 người, ánh mắt âm trầm, khuôn mặt tuấn tú, trầm ổn phảng phất đông lạnh một tầng băng, môi căng chặt thành tuyến, khí thế hoảng sợ làm người khác không dám nhìn thẳng đó là Mộ Lăng Khiêm

Ôn Hường Dương kinh ngạc lập tức liền từ trên chỗ ngồi đứng lên.

“Mộ, Mộ.....” Ôn Hường Dương nói chuyện đều có chút lắp, thật sự là Mộ Lăng Khiêm ánh mắt quá lạnh, lãnh, cả người thật sự quá mức dọa người.

Thật sự Ôn Hường Dương không biết Mộ Lăng Khiêm sẽ như thế nào mà ở chỗ này nhìn thấy cô, bên tai lập tức vang lên một đạo kiều diễm giọng nữ, “Ai, đây không phải là Mộ thiếu sao? Khách ít đến a, ngài như thế nào sẽ có thể xuất hiện ở đây?”

Ôn Hường Dương nghe tiếng nhìn lại, liền thấy một dáng người nóng bỏng, ăn mặc sắc sỡ váy ngắn quá mỏng 1 chút, phong tình vạn chủng, liền hướng chỗ bọn họ bên này đi tới.

“A, vị tiểu muội muội này là.....” Tuổi thanh xuân nữ lang ngón tay để ở bên môi, móng tay màu đỏ rực mang theo kinh tâm động phách điểm lệ.

“Không quen biết.” Mộ Lăng Khiêm lạnh băng từng câu từng chữ nói ra từ trong miệng.

“Không quen biết a.....” Tuổi thanh xuân nữ lang nhìn Ôn Hường Dương ý vị thâm trường cười cười nói, “Nếu không quen biết, vậy qua kia ngồi đi, Hoa Tiểu Úc vừa ở trong tiệm đầu. Tên kia, hôm nay chính là ăn của em năm cái bánh kem.”

Tuổi thanh xuân nữ lang nói, liền đối với Mộ Lăng Khiêm khoác tay, còn đối với Ôn Hường Dương thương cái hôn gió, “Tiểu muội muội, muội rất hợp duyên mắt của tỷ, muội hôm nay ăn, tỷ mời. Nhớ kỹ, tỷ tên Tần Toa, muội có thể kêu ta là Toa Toa tỷ.”

Tần Toa nói xong, kéo Mộ Lăng Khiêm liền đi ra 1 chỗ khác.

Nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm rời đi, Ôn Hường Dương không khỏi nhẹ nhàng thở ra, đối Tần Toa nhưng thật ra có vài phần cảm kích, mặc kệ Tần Toa cùng Mộ Lăng Khiêm là cái dạng quan hệ gì, ít nhất Tần Toa tạm thời đã cứu cô một mạng.

Nhưng là.....

Mộ Lăng Khiêm nói không quen biết cô?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 58: Toa Toa tỷ, người không cảm thấy rất có ý tứ sao?

Có lẽ, hẳn là không hy vọng người khác biết bọn họ có quan hệ.

Đại khái nửa giờ sau, Nghiêm Khắc gọi cho cô 1 phần sữa bò phô mai bánh kem đều mất, nhân viên đem bánh kem đưa đến trước mặt cô, đang muốn buông, một nữ nhân liền đi tới trước mặt nhân viên, duỗi tay chặn động tác của nhân viên, kiều căng ngạo mạn nói, “Cái này bánh kem tôi muốn, mang sang bên kia cho tôi đi.”

“Ngượng ngùng, vị khách nhân này, quán bánh kem chúng tôi đều là gọi bánh trước thì nhận trước.”

“Cái gì trước tiên? Còn không phải là cái bánh kem sao?” nữ nhân kia nói, từ trong bao đảo một trện, một cái tát vỗ vào trên bàn chỗ Ôn Hường Dương ngồi.

Nữ nhân chụp ở trên bàn chính là một chồng sắc thái tươi đẹp mao gia gia.

“Đây là một ngàn tiền, tôi muốn cái bánh kem này của cô.”

Ôn Hường Dương ngẩng đầu, nhân nhạ nhìn về phía trước mắt người này, trên lỗ tai đeo hai cái bông tai to,

mím cười, “Xin lỗi, bánh kem này không bán.”

“Một ngàn năm!” Lại một chồng tiền vỗ vào trên bàn.

Ôn Hường Dương cũng không vừa, chỉ là nhìn phía nhân viên, “Phiền toái cô đem bánh kem đặt tại chỗ này.”

“Cô có ý tứ gì? Cô đây là ở khiêu khích tôi sao?”

Lúc này, Mộ Lăng Khiêm cùng Hoa Úc, Tần Toa an vị ở không xa chỗ đó.

Hoa Úc cố ý chọn cái chỗ có thể nhìn đến Ôn Hường Dương ở chỗ kia, quán cà phê Ma Tap có phòng đơn nhìn xem chuyện bên ngoài, người bên ngoài nhìn không tới người bên trong, nhưng bên trong người lại có thể nhìn ra bên ngoài hết thấy đều thu vào tầm mắt.

Có người tới tìm Ôn Hường Dương gây phiền toái, bọn họ tự nhiên thấy được.

Hoa Úc một thân áo blouse trắng nhìn nàn kịch, liền đối với Mộ Lăng Khiêm chu chu môi, “Nha, Mộ đại thiếu gia, có người tìm tiểu tình nhân của cậu gây phiền toái a. Bất quá cũng là, vị tiểu tình nhân này đích xác thật quá keo kiệt. Nếu không phải chúng ta Toa Toa tỷ của chúng ta nói nhân viên nơi này đều cực chuyên nghiệp, không chừng a, cô ấy vừa đến cửa, đã bị người liền đuổi đi.”

“Người này há mồm a, liền không thể ngừng nghỉ nói, không thấy được Mộ thiếu gân xanh đã nổi lên sao?” Tần Toa nói như vậy, nhưng ngữ điệu lại lộ ra một chút ý cười.

“Toa Toa tỷ, tôi đây không phải cảm thấy có ý tứ sao?” Hoa Úc nói đến chỗ này, nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm, “Mộ

đại thiếu gia, cậu thật không đi ra giúp? Liền như vậy nhìn tiểu tình nhân bị của cậu bị khi dễ?”

Mộ Lăng Khiêm không nói một lời, nhưng chỉ là sắc mặt đã âm trầm tới cực điểm.

Bên ngoài, đại hoa tai nữ nhân vẫn còn nói, chính cô còn đang giận, thế nhưng đoạt lấy bánh kem trong tay nhân viên liền ném vào mặt Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương lúc này đang ngồi, cô căn bản chưa kịp trốn, đã bị bánh kem vừa vụn ném trúng.

Đại hoa tai nữ nhân đánh người, còn khoanh tay trước ngực hừ lạnh một tiếng, cầm lấy xấp tiền trên bàn kia, hướng tới Ôn Hường Dương liền ném, “Cầm, đây là trả tiền bánh kem cho cô!”

Một màn này, làm nam nhân ở phòng nào đó sắc mặt, đã lạnh như mùa đông.

Đại hoa tai nữ nhân nói xong, xoay người muốn đi.

Chính là, còn chưa kịp đi, cổ tay đã bị người khác kéo lại.

Bên này xảy ra chuyện, các chỗ khác mọi người đều hướng bên này nhìn lại, nhân viên vội vàng phối hợp,

nhưng lại không làm được chuyện gì.

Đại hoa tai nữ nhân quay đầu lại, thấy Ôn Hường Dương cư nhiên còn dám kéo à, à tức khắc liền ghét bỏ hất tay Ôn Hường Dương ra, à xem Ôn Hường Dương trên người quần áo đều là không đáng giá tiền, mới dám lại đây đoạt cái bánh kem này.

Hiện giờ, bị Ôn Hường Dương cái này chính là hàng via hè hóa nữ nhân giữ chặt tay, còn bị nhiều người như vậy vây xem, đại hoa tai nữ nhân xem ra, chính là hôm nay thật sự mất mặt.

Chính là, Ôn Hường Dương khí lực tay rất lớn, à căn bản là hất không ra.

“Cò làm cái gì vậy? Cò mau buông tay ngay cho tôi?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Cái tiểu muội muội kia, thật đúng là đáng thương a

Editor: Hyna Nguyễn

Ôn Hường Dương không có buông tay, mà là lạnh lùng nhìn chăm chăm cô ta nói, “Xin lỗi!”

“Xin lỗi? Cô đang nói chuyện đùa gì vậy?” Đại nữ nhân khoa trương nở nụ cười, “Cư nhiên kêu tôi hướng loại người như cô xin lỗi? Tôi nói, cô không phải là dư một tháng tiền lương, mới dám đến nơi đây tôi tiêu phí đi? Tôi mới vừa cho cô chính là một ngàn năm, cũng đủ cô làm một tháng!”

“waiter.” Ôn Hường Dương đột nhiên đứng ở một bên kêu waiter một tiếng.

Waiter, “Khách nhân, có cái gì yêu cầu?”

“Lấy cho tôi một ly đồ uống ướp lạnh tới.”

“Tốt, thỉnh chờ.”

Ôn Hường Dương chẳng những không phản kích, còn muốn waiter đi lấy đồ uống ướp lạnh, cái này làm cho đại minh tinh nữ nhân có chút không rõ nguyên do, nhưng theo tưởng tượng của cô ta, liền cảm thấy Ôn Hường Dương là không dám đắc tội cô ta, cô ta tức khắc lại ngao mạn lên, “Cô là tưởng lấy đồ uống hướng tới xin lỗi? Tôi nói cho cô, không có cửa đâu! Cô chạy nhanh đi rồi buông ra đơ bản tay kia của cô ra, tôi thật ra có thể suy xét buông tha cô một lần.”

Ôn Hường Dương, cười.

Waiter nhanh chóng đem đồ uống bưng lên, đại minh tinh nữ nhân vừa định lấy đi, lại không nghĩ rằng, Ôn Hường Dương so với cô ta còn sớm một bước, cô ta mới vừa ngẩng người, trên mặt đã bị một ly đồ uống ướp lạnh đổ xuống một cái lạnh thấu tim.

“Đây là thỉnh cô, không cần khách khí!” Ôn Hường Dương nói xong, một chân dẫm lên trên chân đại minh tinh nữ nhân, kiêu căng giống như nữ vương, ngẩng đầu ưỡn ngực đi ra ngoài.

“Ài, Mộ đại thiếu gia, thật không nghĩ tới a, khẩu vị của anh lại nặng như thế, cư nhiên thích dạng này.” Hoa Úc nhìn cách Ôn Hường Dương phản kích, lại nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm, dị thường hưng phấn nói, “Tôi nói nha, tôi còn tưởng rằng lần trước cánh tay kia bị thương là tới từ đâu, xem ra, thật đúng là bị trao thương của chỉ tiểu dã miêu này làm a.”

Nhìn đến phản kích của Ôn Hường Dương, sắc mặt Mộ Lăng Khiêm hòa hoãn chút, nhưng lại thực mau âm trầm, còn lạnh lùng quét Hoa Úc liếc mắt một cái, “Nữ nhân của tôi, nên làm cái gì là chuyện của tôi. Người chỉ cần quan tâm tốt chính mình là được rồi!”

“Tần Toa.”

Tần Toa nghe được Mộ Lăng Khiêm kêu cô, cô nhướng mày, “Àn hử.”

“Ngăn lại nữ nhân kia, kêu người của cô đi mua hai mươi cái bánh kem 24 tắc, để cho cô ấy ăn.”

Hoa Úc: “Đứng ở góc độ bác sĩ mà nói, ăn hai mươi cái bánh kem 24 tắc tuyệt đối sẽ chết người.”

Hoa Úc chen vào nói cũng không có khiến cho Mộ Lăng Khiêm nửa điểm chú ý, hần đứng lên, đang muốn đi ra ngoài, đột nhiên dừng bước chân nói, “Anh tự mình đi phòng bếp làm hai cái bánh kem, đưa tới biệt thự của tôi đi.”

Mộ Lăng Khiêm đi ra ngoài.

Tần Toa cùng Hoa Úc hai mặt nhìn nhau.

Hoa Úc do dự một lát nói, “Toa Toa tỷ, tỷ cảm thấy hần bình thường sao?”

Tần Toa khảy ngón tay, cười phong tư yêu điệu, “Hần khi nào bình thường? Cậu thật sự không quên, năm hần hai mươi ba tuổi đã làm những việc gì đi? So với khi đó, hiện tại hần, tính bình thường. Bất quá…… Cái tiểu muội muội kia, thật đúng là đáng thương a, cư nhiên đụng phải hần.”

Đường phố Nam Đức thị, trước sau như một chen chúc náo nhiệt.

Ôn Hường Dương đem bánh kem trên mặt mình cùng trên tóc rửa sạch sẽ, lang thang không có mục tiêu ở bên ngoài du đãng, cô mới vừa phản kích nhưng thật ra phong cảnh một phen, nhưng là đối với Mộ Lăng Khiêm, vẫn là làm cô đau đầu.

Đang lúc đau đầu, tiếng chuông di động vang lên.

Ôn Hường Dương lấy di động ra, phát hiện là thông báo từ một số điện thoại xa lạ.

“Uy? Người hảo.”

“Là Sunny sao? Tôi làm ở quán bar Mộ Thiên, cô có thể kêu tôi là Triệu tỷ, tôi nghe tỷ muội tôi nói, cô muốn đến bán rượu ở chỗ chúng tôi, cô chừng nào thì có thể tới?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Đem chính cô tắm rửa sạch sẽ, rồi đến trong phòng tôi!

Editor: Hyna Nguyễn

Lần làm loạn quán bar lần trước rất là nghiêm trọng, nhưng không có ít người biết chuyện này để ngăn ngừa tiền căn hậu quả, phàm là người biết chuyện, đều bị Diệp Ảnh xử lý, người ngoài chỉ biết là có vài vị thiếu gia nhà giàu

đắc tội với Nam Đức thị - nơi không thể đắc tội, vì thế ngồi tù liền ngồi tù, bị đuổi ra gia môn liền bị đuổi ra gia môn, còn có chút gia tộc xí nghiệp đều đã chịu ảnh hưởng lan đến.

Ôn Hường Dương không nghĩ tới, cô đã trải qua quán bar sự kiện, giám đốc còn sẽ đem cô giới thiệu đến Mộ Thiên đi bán rượu. Cô cùng Mộ Lăng Khiêm quan hệ, yêu cầu tiền cùng dục vọng, làm Ôn Hường Dương có chút tâm động.

“Đêm nay liền tới.”

Dù sao, cô là không nghĩ trở về thấy Mộ Lăng Khiêm.

“Hào a, tôi đây liền an bài cho cô. Cô yên tâm đi, chúng tôi ở Mộ Thiên mặc dù là bán rượu cũng là chuyên nghiệp.”

“Àn, cảm ơn Triệu tỷ.”

Đêm đó, Ôn Hường Dương liền đi Mộ Thiên, như cô kỳ vọng, quán bar này không phải nơi cô gặp được Mộ Lăng Khiêm, cái quán bar kia là nơi tiêu phí tiền của nữ nhân, mà cô tới này lại là một chi nhánh khác, rõ ràng là nơi nam nhân tới tiêu tiền.

Có lần kinh nghiệm trước, Ôn Hường Dương tới chỗ này đi làm, cô phải trang điểm, còn đeo tóc giả, cả người nhìn qua thành thực vũ mị, quần áo cũng lựa chọn hoàn toàn không giống nhau phong cách trước kia.

Nếu là Nghiêm Hân đứng ở trước mặt cô, đều không nhất định có thể nhận ra được cô.

Quán lý cùng quán bar Mộ Thiên đều rất là chuyên nghiệp, Ôn Hường Dương bán rượu, không có chịu bất kì cái quấy rầy nào, cô còn dựa vào kỹ thuật uống rượu xuất sắc của chính mình, bán bình thường rượu giả ba vạn.

Một khi làm việc nghiêm túc, cô liền hoàn toàn đã quên thời gian.

Chờ cô ý thức được thời gian trôi đi, phát hiện đã là nửa đêm 12 giờ, cô vội vàng chạy đến WC, đem chính mình tẩy trang sạch sẽ, thay trang phục học sinh thanh thuần, đón một chiếc xe taxi, hướng biệt thự chạy trở về.

Cô xuống xe taxi, thấy đèn ở biệt thự là không sáng, không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Cô mở cửa, mới vừa tính toán bật đèn, trong bóng đêm đột nhiên truyền đến một đạo thanh âm lạnh băng, “Cô còn biết đường trở về?”

Ôn Hường Dương không nghĩ tới Mộ Lăng Khiêm cư nhiên còn chưa ngủ, còn lại tắt đèn ngồi ở phòng khách chờ nàng.

Cô đứng ở tại chỗ, tiền cũng không được, lùi cũng không xong.

Cô cuối cùng vẫn là yên lặng nhìn Mộ Lăng Khiêm đi qua, đèn cũng không có bật.

Cô mới vừa sờ soạng đi đến trước mặt Mộ Lăng Khiêm, tay cùi đã bị bắt được, cả người liền mất đi trọng tâm ngã xuống trên người hắn, quanh hơi thở, trên người tràn đầy hương vị nam nhân độc đáo của hắn.

Hắn xoay người một cái, đem cô đè ở trên sofa, Ôn Hường Dương nhắm mắt tìm đập nhanh hơn, trong bóng đêm, cô cảm giác được khô môi lạnh băng của hắn cắn trên môi cô, chỗ môi đó truyền đến một trận đau nhức, cô nghe được thanh âm cực kỳ chán ghét của hắn, “Cô uống rượu?”

Ôn Hường Dương ở phòng tắm của quán bar đã đem chính mình trong ngoài tắm rửa sạch sẽ, còn đem xị rất nhiều nước hoa lên chính mình, mới trở về.

Nhưng đối với Mộ Lăng Khiêm cực kỳ mẫn cảm với rượu, vẫn là biết rồi.

Đèn nháy mắt sáng lên, phòng khách một mảnh sáng sủa.

Ôn Hường Dương ngồi ở trên sofa, nhìn bóng dáng Mộ Lăng Khiêm, “Đem chính cô tắm rửa sạch sẽ, rồi đi đến trong phòng tôi!”

Ôn Hường Dương bất đắc dĩ thở dài, nhìn dáng vẻ này, hôm nay vẫn là tránh không khỏi đi.

Ôn Hường Dương trở lại phòng, cô tới cô lui hơn một giờ sau mới miễn cưỡng tắm sạch, ăn mặc lại, tiến đến gõ cửa phòng Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm mở cửa, hắn đứng ở cửa nhìn cô, ăn mặc một bộ quần áo học sinh màu trắng, dường như giống tiểu bạch thỏ, Ôn Hường Dương lộ ra một đôi chân dài xinh đẹp, ánh mắt hắn có một chút thâm trầm.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đỉnh Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Kết cục làm tức giận

Editor: Hyna Nguyễn

“Tiến vào.”

Ôn Hường Dương ngoan ngoãn đi vào.

Mới vừa đi đến trước giường, hắn duỗi tay liền chế trụ cái ót cô, đem cả người cô áp đảo ở trên giường, thăm dò môi cô, ở trong miệng cô đảo qua một lần, xác định trong miệng cùng trên người cô, không có hương vị hắn chán ghét, mới buông người cô đang có chút hồ hập không xong ra.

Mộ Lăng Khiêm chưa từng có hôn qua cô như vậy.

Mặc dù hai người từng có hai lần da thịt chi thân.

Ôn Hường Dương bị hôn đến nổi gương mặt nóng lên, hô hấp dồn dập, ngực phập phồng.

Đặc biệt là, Mộ Lăng Khiêm hôn cô xong, giống như người không có việc gì, mang theo cảm xúc không lộ ra cái gì ra ngoài nhìn chăm chăm đôi mắt cô, cái loại ánh mắt thâm trầm này, làm tâm cô hoàn toàn không thể khống chế được.

“Cô có phải hay không quên những lời tôi đã nói với cô?”

Mộ Lăng Khiêm đột nhiên mở miệng, Ôn Hường Dương khó hiểu nhìn hắn.

Qua đại khái một phút đồng hồ, cô như cũ không nghĩ ra, Mộ Lăng Khiêm đã cùng cô nói qua là nói cái gì, là cô quên chuyện gì.

Về mặt cùng ánh mắt Ôn Hường Dương ngây thơ, làm Mộ Lăng Khiêm nhũn mày, đáy mắt hiện lên một mặt u quang, duỗi tay liền chế trụ đôi tay cô, chân thon dài hữu lực cũng ngăn chặn đôi chân cô, khuôn mặt tuần tú gần trong gang tấc.

“Từ từ, tôi nhớ ra rồi, tôi nhớ ra rồi.” Ôn Hường Dương vội vàng xô Mộ Lăng Khiêm ra khỏi ngực nói.

Mộ Lăng Khiêm cũng không có buông cô ra, mà là khóa miệng khẽ mở, thanh âm mát lạnh nói, “Nói.”

Nói cái gì a?

Ôn Hường Dương khóc không ra nước mắt, hắn căn bản là không cùng cô nói qua nói mấy câu, cùng hắn tương quan, càng là một câu đều không có.

“Anh cùng tôi nói..... Đừng hối hận?” Cô liền nhớ rõ cái này.

Mộ Lăng Khiêm nhủ mảy, hơi thở phun ở trên mặt Ôn Hường Dương, “Còn có cái gì nữa?”

Ôn Hường Dương nói không nên lời, Mộ Lăng Khiêm thể trọng đè ở trên người cô, cô hoàn toàn thở không nổi.

Nếu không phải người nam nhân này tùy thời có thể giết chết nàng, cô thật muốn một cái tát tát chết hắn.

Không, không thể tát, cô còn muốn kiếm tiền của hắn.

Thật là chính mình đào cái hố, đem chính mình chôn.

Ôn Hường Dương càng nghĩ càng sinh khí, cô đẩy Mộ Lăng Khiêm một phen, đứng lên, tức giận trừng Mộ Lăng Khiêm.

“Mộ thiếu, anh có cùng tôi nói cái gì sao? Anh trước nay không nói với tôi bất kì cái gì. Từ lúc bắt đầu, tôi ngộ nhận anh là Ngu Lang, anh liền thật sự bởi tôi như Ngu Lang trong nửa tháng. Tôi nào có biết đâu anh thích cái gì, không thích cái gì? Tôi nào có biết rằng anh có cái ham mê biến thái nào?”

“Cô nói cái gì thế?” Thanh độ nhảy mắt giăng đến cực điểm, khuôn mặt tuấn tú căng chặt.

“Tôi nói.....”

Ôn Hường Dương còn tưởng tiếp tục mạnh miệng, chính là lời nói còn chưa nói xong, đã bị Mộ Lăng Khiêm một phen khiêng lên, lại lần nữa áp đảo ở trên giường, “Nhớ kỹ tên của tôi, nhớ kỹ lời tôi nói rồi nói!”

Ôn Hường Dương bị ánh mắt lạnh băng cùng thân thể của Mộ Lăng Khiêm áp lên cả người đều không còn khí lực.

Khí thể của hắn làm nàng kinh hãi.

Bị kinh hãi, thế cho nên cô mở một đôi mắt to hắc bạch phản mình hoảng sợ nhìn hắn, bộ dáng đáng thương, làm Mộ Lăng Khiêm bực bội nhủ mảy.

Hắn đứng lên, ném cô xuống, xoay người liền vào phòng tắm.

Ôn Hường Dương ngã vào trên giường nỗ lực hồi tưởng, cuối cùng nhớ lại, lời Mộ Lăng Khiêm từng nói qua với cô.

Chẳng lẽ là lần trước, cô bị hắn áp đảo ở trên giường, bị qua lại lần lộn đến cả người vô khí lực, mơ mơ màng màng không nghe rõ câu nói kia.

Hình như là: Trong thời gian thực hiện kế ước, ngoại trừ hắn không được cùng bất kì nam nhân bên ngoài nào lui tới.

Tiếng nước trong phòng tắm đột nhiên im bặt.

Mộ Lăng Khiêm mặc áo tắm dài đi ra, ánh đèn nhu hòa chiếu vào môi hồng đỏ trên giường lớn, bóng đêm yên tĩnh, nhiễm một tầng nhan sắc ái muội cực độ.

Hắn thấy Ôn Hường Dương còn duy trì tư thế ngã vừa rồi vào nơi đó.

Hắn mày rậm trối chặt, xoay người đi đến trước tủ lạnh, lấy ra hai cái hộp đóng gói tinh xảo ném tới trước mặt cô.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 62: Ở cùng Mộ thiếu, bị không ít tội đi

Editor: Hyna Nguyễn

Ôn Hường Dương như cũ nằm trên giường không có động, không phải cô không nghĩ muốn động, mà là lúc Mộ Lăng Khiêm tới gần, làm cô không dám cử động.

“Về sau muốn ăn bánh kem, trực tiếp nói với tôi.” Âm thanh Mộ Lăng Khiêm lạnh lùng nói “Cô nhớ kỹ một chút cho tôi, cô nếu đã cùng tôi ký kết kế ước, cô nhất định phải tuân thủ theo quy định của tôi.”

Nói đến chỗ này, Mộ Lăng Khiêm ánh mắt ghét bỏ xem xét Ôn Hường Dương, “Trên người của cô đều là những bộ quần áo cũ, đều ném đi cho tôi!”

Quy định của Mộ Lăng Khiêm? Hắn cái gì cũng chưa nói cùng cô. Cô nào biết rằng hắn có cái quy định gì, có cái gì kiêng kỵ? Cô thậm chí ngay cả món hắn thích ăn cũng không biết, hai lần làm cơm cho hắn, đều là không hợp tâm ý hắn. Ôn Hường Dương không nghĩ đến sau tái ngộ gặp loại tình huống này, không nghĩ lại bởi vì không biết hắn yêu thích gì mà bị hắn đối đãi bằng bạo lực.

Cô chống đỡ ngồi dậy, không hề mạnh miệng, mắt trông mong nhìn hắn, còn cẩn thận để đặt kéo lại hắn tay, “Có thể đem quy định của anh đều nói hết cho tôi được không?”

Ôn Hường Dương thấy sắc mặt Mộ Lăng Khiêm vẫn âm trầm như cũ, còn có ý y ghét bỏ cô, cô vội vàng nói, “Tôi là người đầu óc có chút không tốt, tôi không nhớ được nhiều thứ như vậy. Tôi nếu là quên mất cái gì, lại chộc anh không cao hứng, kia không phải tội lỗi của tôi sao?” Ôn Hường Dương nói xong, thấy Mộ Lăng Khiêm căn bản không phản ứng lại, tầm mắt còn từ trên mặt chuyển qua ngực cô.

Cô cúi đầu nhìn thoáng qua, liền phát hiện có môi vừa vội vã ngồi dậy, đại an toàn cháy xuống, lộ ra một đoạn bả vai trắng nõn.

Ôn Hường Dương bị xem có chút mất tự nhiên, đột nhiên linh quang chợt lóe, cô vươn tay liền hướng bên trong áo tắm dài toàn thân của Mộ Lăng Khiêm, nũng nịu hô, “Mộ thiếu.....”

Ôn Hường Dương nguyên bản tính toán dùng mỹ nhân kế để từ trong miệng Mộ Lăng Khiêm nói ra những thứ cần lưu ý.

Nhưng mới vừa đụng tới Mộ Lăng Khiêm, Mộ Lăng Khiêm liền lạnh mặt nắm khuôn mặt nhỏ của cô, phẫn nộ nói, “Cô liền như vậy thích câu dẫn nam nhân? Cô chính là như vậy câu dẫn nam nhân khác? Đây là cách cô câu dẫn Cách Cách?”

Ôn Hường Dương, “.....”

“Đi ra ngoài!”

Ôn Hường Dương lại lần nữa bị đuổi ra khỏi cửa. Họ Mộ, người cái vương bắt đàn!

Ngày hôm sau, thời tiết có chút âm, không có mặt trời báo giờ, Ôn Hường Dương cũng không biết cô ngủ tới giờ nào rồi, tới hôm qua cô trêu chọc Mộ Lăng Khiêm, thậm chí vì tìm hiểu thứ Mộ Lăng Khiêm yêu thích, dùng hết thủ đoạn, kết cục chính là, hắn đương nhiên coi cô là lời ong bướm! Cái kia vương bắt đàn! Nếu không phải vì tiền, nếu không phải vì có thể toàn thân trở ra.....

Tính, cô không muốn cùng hắn so đo! Cô nhớ rõ chiều nay còn muốn đi dạy học bỗ tức cho tiểu loại đáng yêu. Còn có, cô còn kiêm chức ở quán cà phê, bỏ bê công việc nhiều như vậy, cô còn chưa muốn nghỉ việc đâu. Ôn Hường Dương ngồi dậy, mặc xong quần áo, mới vừa đi ra khỏi phòng, liền thấy nghe được dưới lầu có thanh âm người đi lại. Cô thấy kỳ quái liền đi tới cầu thang, quả nhiên nhìn thấy phía dưới có bóng dáng nữ nhân. Một nữ nhân trẻ tuổi.

Ôn Hường Dương nhìn, nữ nhân kia liền ngẩng đầu lên, nhìn hướng Ôn Hường Dương đi lên, cô ấy cười chào hỏi nói, “Tiểu muội muội, tới hôm qua bị Mộ thiếu lần lộn thảm đi. Không có việc gì, tỷ tỷ hôm nay muốn làm cho muội tốt hơn, đến làm đồ ăn, làm muội hào hào bồi bổ.”

Người đứng ở dưới lầu là Tần Toa. Tuy rằng tới hôm qua là bị Mộ Lăng Khiêm đuổi đi ra, nhưng Ôn Hường Dương vẫn là bị Tần Toa nói cho đó mặt lên. Ngày hôm qua Mộ Lăng Khiêm còn làm trò trước mặt Tần Toa nói không quen biết cô, hôm nay đã bị Tần Toa biết rõ cùng Mộ Lăng Khiêm ở cùng một chỗ, cũng không biết vút mặt cho ai.....

Tần Toa thấy Ôn Hường Dương một khuôn mặt nhỏ trắng nõn tràn đầy ửng đỏ, cô nhìn không được cười ha ha lên, “Người đứa nhỏ này cũng thật có ý tứ. Mau xuống dưới đi, tỷ đã đem bánh kem cùng cơm trưa đến rồi!”

Ôn Hường Dương đi xuống lầu.

Tần Toa liền đem một bản đồ ăn ngon đều bung lên, còn có cả phê độc chế sữa bò bánh kem phô mai ở Ma Tap quán.

“Cùng Mộ thiếu ở cùng nhau, bị không ít tội đi.” Tần Toa ngồi đối diện Ôn Hường Dương, nhường mỳ, “Liền nói nấu cơm đi, lần đầu tiên tỷ nấu cơm cho hần, hần đem một bản đồ ăn bỏ đi toàn bộ, còn đuổi tỷ đi. Muội chắc cũng không biết, tỷ lúc ấy nghĩ muốn cỡi giày cao gót ra, ném trên mặt hần.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 63: Hần là bạn trai cũ của cô?

Editor: Hyna Nguyễn

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, nở nụ cười, cô cũng rất mong chờ.

“Toa Toa tỷ, vậy tỷ cùng Mộ thiếu là.....”

“Hần là bạn trai cũ của tỷ a.”

Ôn Hường Dương, “.....”

Tần Toa vừa thấy, tiến đến trước mặt Ôn Hường Dương liền hỏi, “Tiểu muội muội, ánh mắt của muội như thế này là biểu hiện điều gì a?”

“Không..... Không có gì.” Cô chỉ là tương đối kinh ngạc mà thôi.

“Không có việc gì. Dù sao biết người chúng ta quan hệ, đều rất ít.” Tần Toa nói, đem bánh kem đẩy đến trước mặt Ôn Hường Dương, “Mau ném thử tay nghề của ta xem có bị lui bước không? Đây là do tỷ mới vừa nướng ra mang tới. Tỷ xem ra bánh tỷ làm ngày hôm qua làm, muội cũng chưa ăn, có phải hay không ngon đến mức không thể ăn?”

“Không phải.” Là cô ngày hôm qua căn bản không có thời gian ăn.

Ôn Hường Dương cảm lấy bánh kem, liền ăn một miếng, mới vừa cắn xuống, liền đôi mắt lấp lánh, gật gật đầu, “Toa Toa tỷ, hảo hảo ăn. Hương vị phi thường ngon, hương lại thuần, hương vị so với quán cà phê gần nhà muội ăn còn muốn ngon hơn a.”

“Muội đùa nhỏ này, có thể nói thật. Tỷ liền thích muội như vậy.” Tần Toa đuổi tay nhéo nhéo mặt Ôn Hường Dương, cười nói, “Xem muội đáng yêu như vậy. Tỷ tỷ đưa cho muội một phần lễ vật.” Tần Toa nói xong, liền đem một quyển sổ tay đưa cho Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương mở ra nhìn thoáng qua, liền thấy chữ trên cuốn sổ viết đều là thứ yêu thích của Mộ Lăng Khiêm. Ôn Hường Dương khó hiểu nhìn về phía Tần Toa.

Tần Toa nhắc tay giải thích nói, “Tiểu muội muội, tỷ thế a, taytuyệt đối không có ý tứ khác, tỷ chỉ là không nghĩ muốn muội cùng giống như tỷ trước kia vất vả như vậy. Trong cuốn sổ này đều ghi lại toàn bộ những thứ mà hần yêu thích cũng như ghét bỏ, muội xem đi, có khả năng sẽ có lợi đối với muội nha.”

“Toa Toa tỷ, cảm ơn tỷ, muội xác thật phi thường yêu thích cái này.”

Cuốn sổ ghi chép phân loại dựa theo ăn, mặc, ở, đi lại, có thể nghĩ, Tần Toa lúc trước là cực kì nghiêm túc. Ôn Hường Dương không muốn trước mặt Tần Toa nghiên cứu cuốn sổ, chỉ là đơn giản liếc hai mắt qua, sau đó liền cùng Tần Toa thảo luận cùng nhau ăn cái gì, cô tự nhận là trù nghệ của mình là không tồi, nhưng so cùng Tần Toa, cô căn bản là là không tí xi nhè nào. Mộ Lăng Khiêm luôn ăn những món ăn do Tần Toa làm, đó toàn là son hào hải vị, còn những món nàng làm hần cũng lười thảo luận muốn ăn gì cùng cô, giống như đã thực cho cô mặt mũi.

“Còn có, cái này là sốđi động của tỷ, muội nhớ kỹ nha.” Tần Toa lấy ra đi động, đem số đi động của mình cho Ôn Hường Dương, lại đưa thêm điện thoại khác nói, “Số này là của Hoa Úc, muội cũng ghi nhớ, nếu là muội có bệnh thương hàn ốm đau, hoặc là chỗ nào không thoải mái, có thể gọi cho hần.”

Tên Hoa Úc này, Ôn Hường Dương còn có điểm ấn tượng, lần trước Mộ Lăng Khiêm bị thương, chính là cô dùng Mộ Lăng Khiêm đi động gọi cho Hoa Úc.

“Àn, tốt.”

“Tỷ đây nhiệm vụ liền hoàn thành.” Tần Toa đứng lên, cười nói, “Muội nếu là nhớ tỷ tỷ, nhớ rõ tới Ma Tap quán cà phê tìm tỷ tỷ, gọi điện thoại rủ tỷ tỷ đi ra ngoài chơi cũng có thể.”

“Àn, Toa Toa tỷ, tỷ có rảnh có thể thường tới thăm muội nha.” Ôn Hường Dương đem Tần Toa đưa đến cửa, cô rất thích Tần Toa, tuy nói Tần Toa là bạn gái cũ của Mộ Lăng Khiêm, nhưng

chính cô cũng chỉ là được Mộ Lăng Khiêm bao dưỡng, cô hoàn toàn không cần phải để ý đến quan hệ của hai người.

“Hào, báí ~” Tần Toa đi lên chiếc Ferrari phóng đi, đảo mắt liền biến mất khỏi tầm mắt Ôn Hường Dương.

Sau khi Ôn Hường Dương tiễn Tần Toa, cô xoay người vào phòng, vừa ăn bữa cơm do Tần Toa làm, vừa mở cuốn sổ Tần Toa đưa. Trang đầu tiên, chỉ thấy trên mặt giấy viết một hàng chữ to, như là sợ quên, còn dùng riêng bút hồng tô lên!

Nhớ kỹ: Mộ Lăng Khiêm ghét nhất ăn đậu hủ cùng bột ngọt!

Ps: Trang mẹ có chứng si ngốc của người già.

Ôn Hường Dương đang ở ăn canh, nhìn đến nơi này, một ngụm nước phun ra.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Hần 1 chút cổ quái

Editor: Hyna Nguyễn

Kể tiếp còn có một ít ghi chú, tỷ như: Mộ Lăng Khiêm ăn sủi cảo chỉ ăn sủi cảo da; thích ăn bơ lạc, nhưng hần một chạm vào đậu phộng liền dị ứng; chỉ uống nước sôi để nguội, không chạm vào bất kì cái đồ uống gì khác. Đây cũng là lần đầu tiên biết Ôn Hường Dương sở thích của Mộ Lăng Khiêm, cô đem những thứ Mộ Lăng Khiêm kiêng kỵ đều ghi xuống, mở trang tiếp theo, chính là: Y.

Y: Không chọn. Trước hai mươi ba tuổi, quần trang; sau hai mươi ba tuổi, âu phục thủ công định chế.

Trụ: Ở nhà, thư phòng là cấm kỵ, thư phòng có một cái rương chế tạo bằng gỗ, tuyệt đối không thể đụng vào!

Hành: Ngồi xe không chọn.

Sủng ái nhất người: Tiểu Lam

Tiểu Lam?

Ôn Hường Dương nhớ tới lần trước cô dùng đi động Mộ Lăng Khiêm gọi cho Hoa Úc, đi động Mộ Lăng Khiêm xuất hiện tên họ người liên hệ, trong đó một cái viết chính là tiểu Lam.

Ghét nhất loại hình: Trang điểm đậm mặt cùng nữ nhân uống rượu.

Cái này xác thật. Cô đã từng trải nghiệm qua, mỗi lần cô uống xong rượu hoặc là hóa trang, hẳn cũng muốn cô lần đi tắm rửa sạch sẽ, sau đó mới được gặp hẳn. Đơn giản xem xong số tay, Ôn Hường Dương nhìn thời gian, thấy đã đến giờ đi dạy cho tiểu loli, cô vội vàng thu thập đồ vật rời đi. Cô mỗi lần qua, biệt thự đều chỉ có một mình tiểu loli này, cái này làm cho cô nhớ tới chính mình khi còn nhỏ, cho nên phần công việc này, nếu không phải vì kiểm gia giáo phí, cô đều nhất định sẽ làm. Sau khi dạy học xong, cô thay trang phục, lại lần nữa đi tới Mộ Sắc, lại là bận rộn một buổi tối. Hôm nay buổi tối, Ôn Hường Dương chính là học sinh ngoan, cô có thể không uống liền không uống, vừa đến 9 giờ lập tức đi, trước tiên đem chính mình trong ngoài tắm rửa đến mức tuyệt đối không có mùi rượu. Ôn Hường Dương về đến nhà, vừa vận 10 giờ.

Biệt thự đèn vẫn là tối om. Cô lấy ra chìa khóa mở cửa, dò xét cái đầu đi vào, “Mộ thiếu, ngài có ở nhà sao?”

Không có đáp lại. Ôn Hường Dương mở đèn lên, thấy trong biệt thự vẫn giống như là thời điểm buổi chiều khi cô rời đi. Xem ra, Mộ Lăng Khiêm cũng không có trở về. Ôn Hường Dương vào biệt thự, bắt đầu làm com chiều, không làm đậu hủ, nấu ăn không dùng bột ngọt. Chờ cô làm xong com chiều, đã là buổi tối 10 giờ, nhưng mà, Mộ Lăng Khiêm như cũ không có trở về. Ôn Hường Dương lại chờ, chờ tới 12 giờ tối, ghé vào trên bàn com liền ngủ mất. Chờ cô tỉnh lại ngày hôm sau, biệt thự như cũ chỉ có một mình cô. Mộ Lăng Khiêm không có trở về.

“Leng keng —— leng keng ——”

Ôn Hường Dương mới vừa lên đuổi cái eo, nửa mặt một phen, chuông cửa biệt thự liền vang lên. Ôn Hường Dương thu thập ít đồ, đi tới cửa, mở cửa ra. Nhìn đến nam nhân đứng ở cửa cùng hai vị người ngoại quốc tóc vàng mắt xanh, đáy mắt cô hiện lên một tia nghi hoặc, “Trương trợ lý, sao anh lại tới đây? Bọn họ là……”

“Là thế này, Ôn tiểu thư. BOSS nói tôi mang hai thiết kế Italy tới sư, giúp cô làm mấy bộ quần áo.” Trương trợ lý giới thiệu nói, “Hai vị này là nhà thiết kế trang phục Italy trứ danh Livia cùng Alberto.”

Ôn Hường Dương nhìn hai người gật gật đầu, tiếng Anh của cô còn không có trở ngại, tiếng Ý thật là dốt đặc cán mai. Hai vị thiết kế sư đi vào biệt thự, đối với Ôn Hường Dương tiến hành một loạt công tác đo lường. Ôn Hường Dương không rõ nguyên do.

Thật vất vả đến khi kết thúc, Ôn Hường Dương nhìn phía Trương trợ lý nói, “Trương trợ lý, Mộ thiếu hẳn.”

Trương trợ lý thấy Ôn Hường Dương hỏi tin tức Mộ Lăng Khiêm, hẳn cười nói, “Ôn tiểu thư, BOSS ngày hôm qua đi E quốc công tác, Ôn tiểu thư nếu là nhớ BOSS, có thể trực tiếp gọi điện thoại cho BOSS.”

Nhớ hẳn? Có hiện tại là ước gì hẳn đi lâu một chút nha.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đỉnh Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Gặp lại Lâm Hạo

Editor: Hyna Nguyễn

Hắn đi rồi về sau, cô càng nhiều tự do.

Cô có thể làm việc chính mình muốn làm, còn có thể cùng Nghiêm Khắc liên lạc, xử lý việc Thiệu Kiệt bệnh viện, cô có thể làm rất nhiều rất nhiều việc cô muốn làm, còn không cần lo lắng bị hấn traỏ, bị hấn hung, bị hấn dọa.

“Ân, không có việc gì. Trương trợ lý, phiền toái anh, anh nếu có việc, anh đi trước đi.”

“Tốt, Ôn tiểu thư.” Trương trợ lý khom lưng, “Có nếu có chuyện khác, cũng có thể gọi điện thoại cho tôi.”

“Hào, chào anh.”

Ôn Hường Dương phát tay tiễn Trương trợ lý, nhìn bầu trời xanh lam, hít sâu một hơi, không cần ứng phó Mộ Lăng Khiêm, cảm giác không khí đều là tươi mát.

“Uy, tiểu Hân, ta nhớ rõ hôm nay là thứ Bảy, mau tìm một chỗ, chúng ta gặp nhau.”

Nghiêm Hân còn đang ngủ liền nhận được điện thoại của Ôn Hường Dương. Ôn Hường Dương đã lâu không có chủ động như vậy muốn gặp cô, Nghiêm Hân rất là cao hứng.

“Hào a, hảo a. Hường Dương, tớ đang định lên cùng cậu nói đến sự tình bệnh viện của Thiệu Kiệt đâu, anh trai của tớ đã ở liên hệ được bệnh viện nước Mỹ bên kia, cụ thể, chúng ta gặp mặt nói đi.”

“Ân, hảo.”

Hai người các cô hẹn gặp nhau ở cửa hàng trà sữa đối diện trường đại học. Ôn Hường Dương tới trước cửa hàng trà sữa, a đi cửa hàng trà sữa còn nhận ra Ôn Hường Dương, thấy Ôn Hường Dương tới, cô cười nói, “Tiểu cô nương, cháu đã lâu không có tới đâu. Cháu tốt nghiệp, như thế nào giờ có rảnh trở về vậy? Hôm nay muốn uống cái gì?”

“Đúng vậy, a di, cháu hẹn bằng hữu. Cho cháu một ly trà sữa trân châu đi.”

“Ân, hảo, vậy cháu trước ngồi một lát, đi lập tức làm cho cháu.”

“Tốt.”

Ôn Hường Dương đi đến cửa hàng trà sữa, tìm vị trí ngồi xuống, cửa hàng trà sữa nhà này quy mô không lớn, nhưng là hoàn cảnh thực hảo, a đi bán trà sữa người cũng nhiệt tâm, bởi vậy sinh ý thực hảo, vào thời điểm học đại học cô thích nhất đến nơi này tới uống trà sữa. Cô mới vừa ngồi xuống, đột nhiên nghe được có người kêu tên cô.

“Hường Dương? Hường Dương, thật là người!”

Ôn Hường Dương còn tưởng rằng là lão đồng học, chính là lúc cô quay đầu lại nhìn đến nàng người êu cô, sắc mặt cô liền âm trầm xuống.

Lâm Hạo!

Hắn như thế nào lại ở chỗ này?

Lâm Hạo bước nhanh đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, duỗi tay kéo tay Ôn Hường Dương. Ôn Hường Dương ghé tới với vàng thu hồi tay mình, lạnh lùng quét Lâm Hạo liếc mắt một cái, xoay người liền nghĩ rời đi.

Lâm Hạo thấy Ôn Hường Dương phải đi. Hắn tiến lên liền ngăn cản Ôn Hường Dương.

“Hường Dương, Hường Dương, em đừng đi, anh có lời muốn nói cùng em”

“Chúng ta không có gì để nói cả.”

“Hường Dương, xem như em nghĩ đến lúc chúng ta đã từng kết giao, em cứu anh đi. Anh cầu em, em cứu anh đi.” Lâm Hạo thấy Ôn Hường Dương không để ý tới hắn, hắn mặt mày dạn dần đi kéo Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương liếc mình trốn đi. Cô ghé tới chết đụng chạm của người nam nhân này. Lâm Hạo rõ ràng thấy được ánh mắt chán ghét của Ôn Hường Dương, nhưng là so với sự chán ghét của Ôn Hường Dương với hắn, hẳn càng dễ ý hắn về sau còn có thể hay không là thiếu gia Lâm gia cao cao tại thượng.

“Hường Dương, Hường Dương, Triệu gia Thái tử gia tiểu cữu không phải người bạn trai sao?

Người giúp ta đi cầu xin hán đi, cầu xin hán, làm Triệu gia Thái tử gia buông tha nhà của chúng ta đi. Ta biết sai rồi, ta không nên cồng người cùng Trần Văn Hi kết giao. Chính là, kia đều là nằng, đều là Trần Văn Hi nằng nương dân ta, người biết đến.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế ghê tởm muốn mệnh, “Lâm Hạo, một cây làm chẳng nên non. Người không cần phải đem sở hữu sai lầm đều đẩy đến người khác trên người. Tựa như chúng ta đi đến này một bước, cũng có ta nguyên nhân. Ta thừa nhận, ta không thích người. Người lúc trước truy ta, ta xác thật bị người nghị lực cảm động quá, ta mới đáp ứng cùng người kết giao, mặc dù ta biết rõ người là coi trọng nhà của ta thế.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Sặc đến không lời nào để nói

Editor: Hyna Nguyễn

“Các người phản bội tôi trước, thậm chí nơi nơi làm bại hoại thanh danh tôi, tôi đều lười đến cùng các người so đo, càng không nghĩ tới các người muốn thế nào, tôi cũng không nghĩ tới muốn đi tham gia hôn lễ của các người, là các người chính mình muốn mời tôi đi. Là các người chính mình cố ý ở thiệp mời viết muốn tôi mang theo bạn trai. Các người nếu là không ở hôn lễ đối với Mộ thiếu như vậy, hẳn cần bản sẽ không cùng các người so đo. Chuyện của anh, tôi thương mà không giúp gì được!”

Chính bản thân cô cũng tự thân khó bảo toàn, dựa vào cái gì phải vì như vậy một cái tra nam như vậy, đi chọc Mộ Lăng Khiêm.

“Ôn Hường Dương, người thật liền tuyệt tình như vậy sao? Người đã quên ta trước kia là đối với người như thế nào sao? Người đã quên người sinh bệnh là ai đưa người đi bệnh viện sao? Người đã quên người mỗi năm sinh nhật là ai tỉ mỉ chuẩn bị kính hi cho người sao? Người đều đã quên sao?”

Lâm Hạo nói, làm nguyên bản muốn làm Ôn Hường Dương dừng bước chân.

“Tôi không quên.” Cô quay đầu lại, ánh mắt cực âm đạm nhìn phía hán, “Lâm Hạo, tôi cũng chưa quên. Tôi càng không quên, ở thời điểm chúng ta chia tay, người đem đòi lại những thứ đã cho tôi, muốn tôi đem toàn bộ tiền trả cho người, còn bức ta ở trong vòng 3 ngày trả hết. Tôi mãi mãi sẽ không quên, người cùng Trần Văn Hi còn ở bên trong viết thêm vài nét bút có lẽ có trường mục, muốn kiếm thêm tiền của ta!”

Nếu không phải như vậy, có như thế nào sẽ ghê tởm Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi như vậy? Ôn Hường Dương nói, làm Lâm Hạo không lời gì để nói. Trong cửa hàng trà sữa còn có những người khác, nghe được hai người nói, đều bắt đầu đối với Lâm Hạo chỉ chỉ trỏ trỏ. Lâm cảm tự giác mặt mặt, hán hung tợn trừng mắt nhìn Ôn Hường Dương liếc mắt một cái, xoay người đi ra ngoài. Hán nếu là sống không nổi nữa, đó chính là do Ôn Hường Dương làm hại, hẳn là tuyệt đối sẽ không làm Ôn Hường Dương sống quá thoải mái đâu. Lâm Hạo đi ra ngoài, liên bấm một dãy số điện thoại.

“Uy, là Ôn bá phụ sao? Con là tiểu Hạo a, bác không phải hỏi con gần nhất mấy ngày nay có hay không nhìn thấy Hường Dương sao? Con thấy cô ấy hiện tại đang ở trong tiệm trà sữa bên cạnh trường đại học.”

Ông phụ—— Ôn Lợi Thịnh vẫn luôn không có tìm được tin tức của Ôn Hường Dương, ông mấy ngày nay đang ở nơi nơi tìm Ôn Hường Dương, ông đi đến nhà Ôn Hường Dương chặn đường bắt quả Ôn Hường Dương, nhưng chỉ tìm được tin tức Ôn Hường Dương đã dọn đi, đang lúc ông muốn nổi trận lôi đình, liền nhận được điện thoại của Lâm Hạo.

“Hào. Lần này nếu hạng mục thể mạo cao ốc là thuận lợi lấy được, bác sẽ giúp Lâm gia vượt qua nguy cơ lần này.”

“Cám ơn bá phụ.”

Ôn Lợi Thịnh chính là từ Lâm Hạo biết được Ôn Hường Dương cùng người Mộ gia có quan hệ, chỉ là ông không biết đối phương là Mộ Lăng Khiêm, chỉ tưởng người bên dòng Mộ gia, nhưng chỉ cần là người Mộ gia, có thể leo lên một cái, đối với ông chính là cực kì có chỗ lợi.

Tắt điện thoại, Lâm Hạo nắm chặt di động. Ôn Hường Dương, cô bắt nạt đừng trách tôi bất nghĩa!

Có Ôn Lợi Thịnh một phụ thân như vậy, là bi kịch lớn nhất của cô! Ôn Hường Dương cũng không biết Lâm Hạo đã sớm cùng Ôn Lợi Thịnh cầu kết cùng nhau, còn đem chuyện của cô đều nói cho Ôn Lợi Thịnh, cô hiện tại đang ở trong tiệm trà sữa chờ Nghiêm Hân. Qua đại khái hai mươi phút, một chiếc xe thể thao màu lam ngừng ở trước cửa hàng trà sữa cách đó không xa bãi đỗ xe, một thân váy dài màu lam, mang theo kính râm Nghiêm Hân từ trên xe đi xuống, tìm được Ôn Hường Dương trong quán trà sữa.

“Hường Dương, cậu nói, cậu gần nhất đều vội làm cái gì vậy? Cậu cũng chưa cho tớ thời gian phản ứng, điện thoại đều không cho tớ gọi. Tớ mỗi lần gọi điện thoại cho cậu, cậu mỗi lần đều là tắt máy, tắt máy.” Nghiêm Hân mở kính râm ra, thờ phỉ phì nói.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Hường Dương, ta là ba của con đấy!

Editor: Địa Ngục

Ôn Hường Dương cười cười xin lỗi, cầm tay của Nghiêm Hân, “Tiểu Hân, đừng có giận mà. Cậu cũng biết là bây giờ mình đang nợ ngập đầu, mình là đang cố gắng kiếm tiền trả lại cho cậu đó.”

“Cậu.....” Nghiêm Hân rất muốn nói là không cần phải vội, thậm chí không cần phải trả cũng được.

Nhưng cô biết, Ôn Hường Dương chắc chắn sẽ không đồng ý.

Cô đành phải nói, “Thôi được rồi, cậu bận lắm, bận đến mức không thèm nghe máy của mình.”

“Ày da, thật ngại quá. Lần sau mình sẽ nhớ mang theo đồ sạc điện thoại.”

“Được rồi, lần này tớ tạm tha cho cậu một lần.” Nghiêm Hân cũng không phải là người thích ra vè, cô liền chuyển đề tài, cười nói, “Hường Dương, tớ nói cho cậu biết, anh tớ đã tìm được một bệnh viện rất tốt, là một bệnh viện tư nhân ở Mỹ rất nổi tiếng chuyên trị bệnh bạch cầu. Tớ hôm qua anh ấy đã sang nước ngoài gặp mặt mấy người đó, đợi hai ngày sau đưa Thiệu Kiệt chuyển đến đó thì có thể làm ngay.”

“Nhưng mà, Hường Dương, cậu hãy nói thật cho tớ biết, tại sao cậu phải vội vàng chuyển viện cho Thiệu Kiệt, thật sự không có chuyện gì xảy ra sao?”

Đây không phải là lần đầu tiên Hân Nghiêm hỏi như vậy.

Ôn Hường Dương có chút chần chờ, không biết có nên nói cho Nghiêm Hân biết hay không.

Cô không hy vọng Nghiêm Hân sẽ lo lắng, nếu Nghiêm Hân đã biết, Nghiêm Khắc khăng định cũng sẽ biết.

“Tiểu Hân, thật ra là.....” Ôn Hường Dương trầm mặc một lát, đang lo lắng là phải nói như thế nào, cô ngẩng đầu, liền nhìn thấy có một người từ cửa bước vào.

Ôn Hường Dương vừa thấy người đến là ai.

Cô lập tức liền đứng lên, đáy mắt cũng lộ ra vẻ chán ghét.

Nghiêm Hân thấy phản ứng của Ôn Hường Dương, có kỳ quái nhìn về phía Ôn Hường Dương, “Hường Dương, làm sao vậy?”

Cô đứng lên, vừa mới xoay người lại, liền thấy Ôn Lợi Thịnh hướng về phía hai người bọn họ đi tới.

Nghiêm Hân cũng không thích Ôn Lợi Thịnh, nhưng xuất phát từ lễ phép, cô vẫn nên thăm hỏi một tiếng, “Ôn bác trai, chào ngài.”

“Tiểu Hân cũng ở đây à.” Ôn Lợi Thịnh đối với Nghiêm Hân cũng có chút khách khí, mẹ của Ôn Hường Dương cùng với mẹ của Nghiêm Hân là khuê mật, sau khi mẹ của Ôn Hường Dương qua đời, Ôn gia cùng Nghiêm gia còn thể quan hệ hợp tác với nhau là vì dựa vào Ôn Hường Dương để duy trì.

“Tiểu Hân, bác có chuyện muốn nói với Hường Dương, con đi về trước đi.” Ôn Lợi Thịnh đối với Nghiêm Hân lộ ra tươi cười, ông ta đương nhiên nghĩ Nghiêm Hân chắc chắn không biết chuyện ông ta uy hiếp Ôn Hường Dương, vì một khi Nghiêm Hân biết, người của nghiêm gia khẳng định cũng sẽ biết, đến lúc đó bọn họ ở sinh ý thượng lui tới khẳng định sẽ đã chịu ảnh hưởng.

Nghiêm Hân nghi ngờ nhìn Ôn Lợi Thịnh liếc mắt một cái, cảm thấy có vấn đề, “Ôn bác trai, có chuyện gì có chuyện gì mà con không thể biết sao? Con cùng Hường Dương từ nhỏ lớn lên bên nhau, chuyện của Hường Dương, con đều biết.”

Ôn Lợi Thịnh thấy Nghiêm Hân không muốn đi, ông ta liền mở miệng nói, “Là chuyện nhà đó mà.”

“Hường Dương, con cùng ba trở về.” Ôn Lợi Thịnh cực kì chắc chắn mở miệng, ông ta khẳng định trăm phần trăm, Ôn Hường Dương sẽ đi với ông ta, bây giờ Ôn Hường Dương đã không một xu dính túi, mà trong tay của ông ta còn nắm lá bài tẩy là Ôn Thiệu Kiệt.

Dù cho không bị Ôn Lợi Thịnh lợi dụng thì Ôn Hường Dương cũng phải đem chính mình bán đi.

Cô lại không dám trêu chọc Mộ Lăng Khiêm, thế thì hiện tại cô còn dám ngỗ nghịch với Ôn Lợi Thịnh sao?

Ôn Hường Dương nhún vai, khoe miệng mỉm cười, mắt trần đầy vẻ châm chọc nói, “Tôi tại sao lại phải trở về với ông chứ? Từ khi tôi lên mười, trong mắt của ông đã không có người con gái như tôi rồi, tôi phải dựa vào cái gì để cùng ông trở về chứ?”

“Mày ——!” Ôn Lợi Thịnh không nghĩ tới Ôn Hường Dương cư nhiên sẽ phản kháng.

Hắn nhìn thấy Nghiêm Hân đứng ở trước mặt của Ôn Hường Dương, lúc đầu ông ta định là sẽ dùng Ôn Thiệu Kiệt để uy hiếp Hường Dương nhưng lại không thể mở miệng nói được, ông ta chỉ có thể trừng mắt Ôn Hường Dương, âm thanh lạnh lùng nói, “Hường Dương, ta là ba của con con đấy!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](#).

Chương 68: Ôn Hường Dương, mày đứng lại đó cho tao!

Editor: Địa Ngục

“Ba, tạm biệt. Hẹn gặp lại.” Ôn Hường Dương lòi kéo Nghiêm Hân đi ra ngoài.

Chuyện bệnh viện của Thiệu Kiệt, Nghiêm Khắc đã đi xử lý, cô hiện tại một chút cũng không cần sợ Ôn Lợi Thịnh nữa.

“Ôn Hường Dương, mày đứng lại đó cho tao!” Ôn Lợi Thịnh thấy Ôn Hường Dương dám dám nói chuyện như vậy với ông ta liền tức giận đến không thở được, nhìn về phía Ôn Hường Dương la lên.

Ôn Hường Dương vẫn mặc kệ ông ta.

Từ lúc đầu, mọi chuyện liên quan đến Nghiêm gia đều là cô giúp ông ta, chỉ những lúc Ôn Lợi Thịnh lợi dụng cô thì mới nghĩ đến cô, tới coi cô, mua đồ ăn cho cô, đối với cô mới thể hiện chút tình thương của cha, còn lúc bình thường, cô cần bán chỉ là đồ dư thừa.

Cô thật sự rất ngốc, cư nhiên còn vì chuyện ông ta đã đối tốt với cô trước đây mà cho rằng trong lòng ông ta vẫn coi cô là con gái, còn ngốc đến mức đi tìm Nguưu Lang, chụp ảnh, muốn nhờ vào chuyện đó để khiến ông ta đau lòng, mong ông ta sẽ không xem mình như món đồ để đối lấy lợi ích cho mình.

Ôn Hường Dương lòi kéo Nghiêm Hân ra thẳng xe của cô ấy.

“Tiểu Hân, đưa chìa khóa cho tớ.”

“Được.” Nghiêm Hân đem chìa khóa đưa cho Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương nhận lấy chìa khóa, liền bắt đầu khởi động xe.

Chi nghe “Oanh—” một tiếng, âm thanh động cơ vang lên, chiếc xe thể thao màu xanh giống như một mũi tên lao ra khỏi cung, bay ra ngoài.

Ôn Hường Dương càng lái càng nhanh, càng lái càng nhanh, làm cho Nghiêm Hân sợ đến nổi nắm chặt đai an toàn, hứng gió nhìn về phía Ôn Hường Dương hô lên, “Hường Dương, nhanh quá, cậu lái chậm một chút a.”

Ôn Hường Dương nghe được tiếng kêu của Nghiêm Hân, cuối cùng cũng từ từ bình tĩnh, tốc độ cũng chậm lại.

Chờ đến khi Ôn Hường Dương dừng lại, hai người đã tới một cái cánh đồng màu xanh.

Ánh mắt Nghiêm Hân đạiại ra nhìn thẳng phía trước, Ôn Hường Dương không nói một lời.

Cô duỗi tay nắm lấy tay của Ôn Hường Dương, “Hường Dương,……”

Ôn Hường Dương ngẩng đầu, nhìn phía Nghiêm Hân, xin lỗi cười cười, “thật ngại quá, tiểu Hân, làm cậu phải lo lắng rồi.”

“Tớ không có việc gì, nhưng mà cậu,……”

Ôn Hường Dương lắc lắc đầu, “Mình chỉ là trong lòng có chút ghen nên mới phát cuồng chút thôi!”

“Tiểu Hân, cậu nói tớ có phải điên rồi hay không? Biết rõ ông ta là người như vậy, nhưng tớ lại còn đối ông ta ôm hy vọng. Tiểu Hân, tại sao? Tại sao ông ta lại là ba của tớ? Ông ta đối với con riêng của người phụ nữ bên ngoài tốt như vậy. Nhưng đối với tớ, đối với Thiệu Kiệt lại tàn nhẫn như vậy?”

“Hường Dương, nếu cậu thấy khó chịu thì dựa vào người đó đi.” Nghiêm Hân tháo dây an toàn ra, ôm lấy Ôn Hường Dương.

Cô chỉ biết là, lúc Hường Dương 8 tuổi là mẹ của cô ấy đã qua đời. Khi đó, Thiệu Tuấn cùng Thiệu Kiệt mới chỉ có năm tuổi. Thế mà không tới 2 năm sau, Ôn Lợi Thịnh lại cưới một lần nữa, người phụ này còn có đứa con riêng 6 tuổi.

“Tiểu Hân, cậu biết không? Ông ta vậy mà còn dám lấy Thiệu Kiệt ra uy hiếp tớ, Thiệu Tuấn mất tích nhiều năm như vậy, ông ta trước giờ vẫn chưa từng đi tìm nó. Tiểu Hân, tớ rất hận ông ta, thật sự rất hận ông ta.” Ôn Hường Dương tự mình làm bầm, “Cho nên, tớ tuyệt đối sẽ không để cho ông ta lấy được hạng mục kia, tuyệt đối sẽ không!”

“Hường Dương, cậu nói, cậu vợ và tìm bệnh viện cho Thiệu Kiệt như vậy là do ông ta à?”

Lúc này Nghiêm Hân thật sự đã sáng tỏ, chuyện này làm cho cô thật khó tiếp nhận được.

Tại sao lại có một người ba như vậy chứ?

Ba mẹ của cô thì hận không thể đem tất cả những gì tốt nhất cho cô và anh nên trước giờ cô không bận tâm tới mấy vấn đề này.

Ôn Hường Dương mệt mỏi gật gật đầu, “Tiểu Hân, về chuyện lo bệnh viện cho tiểu Kiệt thì phải làm phiền cậu và Cách Cách rồi.”

Bấy giờ Nghiêm Hân đã biết được tất cả mọi chuyện, đương nhiên là không thể ngồi xem mặc kệ, cô quả quyết gật đầu, “Hường Dương, cậu yên tâm, có mình và anh mình ở đây, chúng mình sẽ không để tên hỗn đản kia có cơ hội khi dễ cậu đâu.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 69: Lạnh lẽo làm người ta không dám tới gần

“Tiểu Hân, việc này cậu đừng nói cho Cách Cách biết, tớ không muốn làm cho anh ấy với chị dâu tương lai của cậu xảy ra mâu thuẫn.” Ôn Lợi Thịnh hùng hổ dọa người, làm Ôn Hường Dương mệt mỏi nên mới nói mọi chuyện cho Nghiêm Hân biết, nhưng Nghiêm Khắc cùng Nghiêm Hân vẫn khác nhau, cô không yên tâm dặn dò lại.

Nghiêm Hân nghe xong Ôn Hường Dương nói xong, khuôn mặt cô trầm xuống, một lát sau, gật đầu nói, “Hường Dương, mình biết rồi. Cậu yên tâm, việc này mình sẽ không nói cho anh mình biết đâu. Mình sẽ gạt anh ấy, không cho anh ấy biết.”

“Cảm ơn.”

“Hường Dương, không cần suy nghĩ đến những chuyện không vui đó nữa. Có anh mình ở đây, Thiệu Kiệt chắc chắn sẽ được chuyển đến bệnh viện tốt.” Nghiêm Hân hưng phấn liếc mắt một cái, ôm cánh tay của Ôn Hường Dương, nói sang chuyện khác nói, “Nơi này phong cảnh không tồi, chúng ta đi xuống tham quan một chút đi.”

“Àn.”

Hai người xuống xe, dọc theo con đường nhỏ vừa đi vừa giòn, Nghiêm Hân nói công việc của công ty với Ôn Hường Dương, còn nói gần đây có coi trọng một người đàn ông, lại hỏi Ôn Hường Dương sắp tới định làm gì.

Hai người hi hi ha ha cho tới chàng vạng, ăn xong cơm chiều, Nghiêm Hân lái xe đem Ôn Hường Dương đuổi về khu cư trú của cô, kêu người xuống đón, rồi lái xe trở về nhà.

Ôn Hường Dương đứng ở trước cửa tiểu khu một chút, xoay người đi đến trạm xe buýt.

Tới quán bar, hoá trang, thay quần áo, bán rượu……

Ôn Hường Dương lặp đi lặp lại chuyện này hằng ngày, thời gian vừa đến 9 giờ, dù có đi bán rượu hay không thì cô đều không hề tiếp tục, liền về nhà rửa sạch sẽ, chạy về biệt thự.

Trở lại biệt thự, mở đèn lên, ở bên trong biệt thự, không có một bóng người.

Biệt thự to như vậy, im ắng, vào ban đêm thì hiu quạnh làm người ta lạnh cả sống lưng, Mộ Lăng Khiêm ở một mình trong cái biệt thự như vậy, liệu anh ta có cảm thấy lạnh hay không?

Ôn Hường Dương lắc lắc đầu, ôm chặt cánh tay, trở về phòng.

Cô đi lên lầu, mới vừa mở ra cửa phòng, đã phải nghiêng đón một trận gió lạnh thổi đến run người, cô nhớ lúc buổi sáng đi thì cô đã đã đóng cửa rồi mà.

Cô cảm thấy hơi kỳ quái, ngẩng đầu liền thấy phía trước cửa sổ có một bóng người dính chặt đứng đó, nửa đêm ở phòng của mình lại có một thân dài đứng sừng sững như vậy thật sự đã dọa cho cô giật mình.

Nam nhân oạt trong phòng lại không có bất kỳ động tác nào, chỉ đứng ở trước cửa sổ, để cho gió lạnh từ bên ngoài cửa sổ thổi lên mặt, Ôn Hường Dương đứng từ xa mà còn cảm thấy lạnh, người nọ lại hình như không cảm thấy vậy.

Ôn Hường Dương cẩn thận đi đến đó, cũng không có bật đèn, chỉ đi theo ánh trăng đậm nhạt từ bên ngoài cửa sổ chiếu vào, thủ kêu lên tên của người kia, “Mộ…… Mộ thiếu?”

Ôn Hường Dương đã lên tiếng dò hỏi, nhưng người đang đứng lại không có bất kỳ phản ứng gì, đứng nói quay đầu lại, chỉ động một cái thôi mà, người nọ đều chưa từng động một chút.

Nơi này là khu biệt thự cao cấp, vào buổi tối như vậy, ngoại trừ Mộ Lăng Khiêm, cô thật sự không thể nghĩ ra còn người nào có thể đứng ở đây, đứng trong phòng của cô như vậy.

Ôn Hường Dương trầm mặc một lát, cất bước đi tiếp về phía của người kia.

Khi cô đi đến trước mặt anh ta, ngẩng đầu lên, nhìn về phía anh.

Ở ngoài cửa sổ, ánh đèn mỏng manh cùng cái khi chất độc đáo đó, cô có thể nhận ra được người đàn ông này, sừng ở khuôn mặt của anh mang vẻ lạnh lùng đến tối không rõ, quanh quẽ, lơng bạc, thậm chí hơi thờ còn mang theo một vẻ văng lạng cao ngạo.

Như để nói người sống chó đến gần anh ta, không hề nghỉ ngơi, làm người ta cũng không dám đi quấy rầy.

Ôn Hường Dương rũ hạ đôi mắt, cô còn không đủ tư cách để được người ta bao dưỡng, quấy rầy tâm tình của kim chủ thì là một chuyện không thể tha thứ được, cho nên, Mộ Lăng Khiêm không để ý tới cô, cô chỉ có thể đứng bên cạnh Mộ Lăng Khiêm.

Gió đêm nay thật sự rất lạnh, lạnh đến mức làm người ta sờn tóc gáy, cô không biết đã đứng bao lâu, lại một trận gió lạnh thổi tới, cô liền nhịn không được, ở trước mặt Mộ Lăng Khiêm hắt xì một cái.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 70: Hẩn bắt đầu chán ghét

Editor: Thủy Tiên

Cái hắt xì này thế nhưng lại khiến lực chú ý của Mộ Lăng Thiên lại đây.

Thời điểm Ôn Hường Dương che miệng lại, xuyên qua ánh đèn đường ngoài cửa sổ, rõ ràng thấy Mộ Lăng Khiêm nháy mắt nhiu chặt mày.

“Không, ngại quá.” Ôn Hường Dương xoay người muốn rời đi.

Còn chưa kịp bước chân, ngay lập tức đã bị Mộ Lăng Khiêm bắt được.

Ôn Hường Dương nhìn hẩn.

Mộ Lăng Khiêm đuổi tay đóng cửa sổ, lôi kéo cô đi đến trước giường, ấn xuống công tắc.

Phòng, nháy mắt sáng như ban ngày, điều hòa bắt đầu hoạt động, trong phòng dần dần ấm lên.

Mộ Lăng Khiêm kéo chiếc chăn trên giường qua, đuổi tay liền đem Ôn Hường Dương bọc lại, bọc đến Ôn Hường Dương chỉ còn lộ ra mỗi cái đầu.

Ôn Hường Dương chớp chớp mắt.

Mộ Lăng Khiêm lại chỉ nhìn nhặt nhìn cô một cái, liền xoay người bước chân rời đi, ra khỏi phòng cô, cũng không hỏi cô đi đâu, vì sao giờ này mới trở về.

Tựa hồ, Mộ Lăng Khiêm không hỏi mới là bình thường.

Nhưng Ôn Hường Dương vẫn cảm thấy hôm nay Mộ Lăng Khiêm có chỗ nào đó thật kì quái.

Cô ở trong phòng nửa giờ, càng nghĩ càng thấy Mộ Lăng Khiêm không thích hợp.

Hắn vừa đi chính là vài thiên, cô không có liên lạc gì với hắn, hắn cũng không có gọi cho cô một cuộc điện thoại nào, hắn rời đi trước, rõ ràng là cảm thấy cô là loi ong bướm.

Quan trọng nhất à, sau khi bị hắn bao dưỡng, hắn chưa hề chạm qua cô một lần nào.

Chẳng lẽ hắn đã bắt đầu chán ghét cô, tính toán muốn bỏ đi quan hệ bao dưỡng cô?

“Mộ Thiểu, anh ở đâu?” Ôn Hường Dương cuối cùng vẫn là đi đến trước phòng Mộ Lăng Khiêm, gõ vang cửa phòng Mộ Lăng Khiêm.

Trong phòng, không có bất luận phản ứng nào đáp lại.

Ôn Hường Dương cắn chặt răng, lại gõ cửa lần hai.

Như cũ không có người trả lời.

Ôn Hường Dương giờ tay, vừa định gõ cửa lần thứ ba, cửa phòng ở trước mặt cô đột nhiên mở ra.

Mộ Lăng Khiêm trên người chỉ mặc một bộ áo tắm dài, mái tóc ngắn đen nhánh vẫn còn vài giọt nước vẫn đang nhỏ xuống, rõ ràng là vừa từ phòng tắm đi ra.

Ôn Hường Dương nhìn dáng người Mộ Lăng Khiêm tốt như vậy, nuốt nước miếng, trên đỉnh đầu liền truyền đến thanh âm trầm thấp lạnh băng của Mộ Lăng Khiêm, “Chuyện gì?”

“Ta....” Ôn Hường Dương đầu óc vừa chuyển, lộ ra một nụ cười mỉm, “Mộ Thiểu, anh có đói không? Tôi đi làm điểm tâm cho anh ăn khuya nha?”

Mộ Lăng Khiêm nghe được Ôn Hường Dương nói xưng hô với hắn, nhũn mày quet mắt liếc Ôn Hường Dương một cái, “Phanh” một tiếng, cửa phòng đóng lại.

Ôn Hường Dương bị tiếng đóng cửa phòng này làm cho trong tâm đều kinh hoàng một chút.

Cái này xong rồi, xem bộ dạng này, hắn hiển nhiên là đã chán ghét cô.

Cô nói qua, hắn có thể tùy thời ngưng hắn bao dưỡng cô....

Nửa giờ sau, Ôn Hường Dương bưng một nồi cháo nóng hằm hằm, lại lần nữa đi tới ngoài cửa phòng Mộ Lăng Khiêm, đôi tay đã dùng để bưng nồi cháo, cô chỉ có thể dùng chân nhẹ nhàng đá vào cửa.

“Mộ thiếu, tôi nấu cháo cho anh.” Nói xong còn bổ sung một câu, “Anh yên tâm, tôi tuyệt đối không bỏ thứ anh không thích ăn vào.”

Không có người để ý tới.

Ôn Hường Dương hít sâu một hơi, cố ý dùng một loại ngữ khí tội nghiệp, mở miệng cầu xin tha thứ, “Mộ thiếu, tôi biết trở về muộn như vậy, là tôi không đúng. Tôi hắn là ở nhà chờ anh trở về, anh đại nhân không chấp kè tiểu nhân, hãy tha thứ cho tôi lần này được không?”

Không phản ứng, như cũ không phản ứng, Ôn Hường Dương biết, Mộ Lăng Khiêm không ngủ sớm như vậy.

“Mộ thiếu, anh nếu là....” Ôn Hường Dương vừa định mở miệng nói lần nữa, cửa phòng liền mở, cô liền lộ ra tươi cười, còn tưởng cô đã cố tình nói đến nồi cháo làm riêng cho hắn, hắn còn không chịu mở miệng, Mộ Lăng Khiêm thanh âm lạnh băng cũng vang lên, “Cô không định cắt ra khỏi phòng tôi. An tĩnh trở lại phòng cô đi”

Ôn Hường Dương buông nồi cháo trong tay xuống, kéo Mộ Lăng Khiêm, muốn hỏi ý tứ hắn, xem có phải hắn thật sự không còn muốn bao dưỡng cô nữa không, cô sẽ sớm nghĩ đường lui.

Nhưng cô vừa mới đụng vào Mộ Lăng Khiêm, Mộ Lăng Khiêm liền duỗi tay bắt lấy tay cô quăng cô ra ngoài.

Ôn Hường Dương bị ném, dưới chân uốn éo, cả người trong tâm không vững, hướng tới chỗ nồi cháo ngã xuống.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Người nữ nhân này còn có thể lại ngu xuẩn thế sao?

Editor: Hyna Nguyễn

Ôn Hường Dương chỉ cảm thấy tay phải bị một trận đau, bên tai liền truyền đến thanh âm phẫn nộ của Mộ Lăng Khiêm, “Ôn Hường Dương, cô nữ nhân này còn có thể lại ngu xuẩn thế sao?”

Ôn Hường Dương bị ôm lên, chờ cô lấy lại tinh thần, đã bị ôm ngồi ở trên giường, mà Mộ Lăng Khiêm đang hướng chỗ cô bị phóng trên tay bôi một lớp thuốc mỡ.

Lúc thuốc mỡ mới vừa chạm đến da cô, làm cô nhận không được đau hít ngược một hơi khí lạnh.

“Kiên nhẫn một chút!” Mộ Lăng Khiêm động tác nhanh nhẹn mà nhanh chóng đem chỗ bông của Ôn Hường Dương xử lý một lần.

Ôn Hường Dương an vị ở trên giường, nhìn nam nhân trước mặt nửa ngồi xỏm trước mặt cô.

“Mộ thiếu, anh nếu là không nghĩ muốn bao dưỡng tôi.....”

“Cô nói cái gì?” Ôn Hường Dương nói còn chưa nói xong, Mộ Lăng Khiêm liền mạnh mẽ đánh gãy lời nói của cô, lúc giúp cô thoa thuốc tay cũng tăng thêm lực độ, làm Ôn Hường Dương đau nhũn mày.

Nhìn Mộ Lăng Khiêm biểu tình lạnh nhạt nhũn mày, Ôn Hường Dương không dám lại tiếp tục nói.

“Hiện tại biết đau?” Mộ Lăng Khiêm sắc mặt lạnh băng như cũ, nhưng lúc nhìn Ôn Hường Dương đau đến mức nhăn lại mày, liền thu hồi lực độ.

Đem chỗ bị phóng trên tay Ôn Hường Dương đều xử lý một lần, Mộ Lăng Khiêm đứng lên, gọi điện thoại, Ôn Hường Dương chỉ nghe được Mộ Lăng Khiêm kêu người nọ lập tức lại đây. Cô không biết chính mình lại chọc Mộ Lăng Khiêm cái gì, cô hiện tại thậm chí không dám cùng anh nói chuyện, cô chỉ dám cúi đầu, xem ngón tay chính mình, bên tai liền vang lên tiếng bước chân. Cô ngẩng đầu, liền thấy Mộ Lăng Khiêm đang định đi rửa sạch chỗ cháo bị đổ. Ôn Hường Dương thấy như vậy một màn, vội vàng đứng lên, chạy qua đi, “Mộ thiếu, để cho tôi làm cho.”

Mộ Lăng Khiêm lạnh lùng quét liếc mắt Ôn Hường Dương một cái, tầm mắt dừng ở trên tay cô, hiếm thấy nói một câu, “Tôi không có thói quen “ăn” như thế này.”

Cô cũng không có, chỉ là từ bỏ cái này, cô tìm không thấy lý do khác tới tìm hắn.

“Đi vào!” Mộ Lăng Khiêm ra lệnh, “Một câu, tôi không nghĩ nói lần thứ hai!”

Ôn Hường Dương bất đắc dĩ ở trong lòng thờ dài, cô cho rằng thời điểm anh là Nguru Lang, tính tình của anh tựa hồ liền rất không ổn định, nhưng giống như không có không xong đến loại trình độ này. Anh quả thật là chán ghét cô. Chỉ là, nếu chán ghét cô, giọng luôn như vậy lạnh nhạt đối với cô, cần gì phải đáp ứng bao dưỡng cô chứ? Ôn Hường Dương yên lặng trở về phòng.

Nhưng mới vừa đi ra khỏi phòng Mộ Lăng Khiêm, bên tai liền truyền đến thanh âm lạnh băng của Mộ Lăng Khiêm, “Cô muốn đi đâu?”

“Về phòng a?” Ôn Hường Dương theo bản năng trả lời nói.

Trả lời xong, liền phát hiện Mộ Lăng Khiêm sắc mặt càng khó nhìn, đầu óc cô đột nhiên tự động truyền phát tín Mộ Lăng Khiêm vừa rồi nói qua nói, cô vội vàng xoay người, trở về phòng Mộ Lăng Khiêm. Anh là tính toán muốn cô sao? Anh không có ghét bỏ cô sao? Ôn Hường Dương ngồi ở trên giường Mộ Lăng Khiêm, nhưng là, so khác với lúc cùng anh cùng nhau ngủ mang đến an tâm, thì lúc này cô đang có rất nhiều thấp thòm bất an. Nam nhân này nhìn như lạnh lẽo, nhưng ở trên giường anh lại có một cô đã tính, anh quá mức cuồng dã, trải qua hai lần cuồng dã, cô cũng đã có chút sợ hãi bị anh đè ở dưới thân, cảm giác bị anh chiếm cứ.

Thân thể này của cô, không thỏa mãn được nhu cầu của hắn Chính là, đây là chính cô điểm cô lo sợ. Anh muốn thật sự sử dụng nhiều tiền bao dưỡng cô, lại không chạm vào cô, cô mới nên lo lắng. Ôn Hường Dương không biết chính mình ở trên giường ngồi bao lâu, chỉ là Mộ Lăng Khiêm vẫn luôn không có trở về, chờ anh lại lần nữa về phòng, Ôn Hường Dương lập tức đứng lên. Vừa định nói chuyện, liền phát hiện phía sau Mộ Lăng Khiêm còn có một người khác. Một thân áo blouse trắng Hoa Úc nhìn qua rất có khí chất, chỉ là biểu tình anh ta cợt nhả, làm như thể nào đều mang theo vài phần không đứng đắn.

Hoa Úc vươn tay, hướng tới Ôn Hường Dương liền nói, “Tiểu tình nhân của Mộ thiếu gia, cô hào a, chúng ta lại gặp mặt.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 72: Lão đại có nữ nhân!

Editor: Hyna Nguyễn

Mộ Lăng Khiêm lạnh lùng liếc mắt Hoa Úc một cái. Hoa Úc bị đông lạnh thu hồi tay, trên mặt tươi cười cũng biến mất.

“Khụ khụ.” Hoa Úc ho khan một tiếng, nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm, “Mộ đại thiếu gia, tôi vẫn là nên đi vào giúp cô ấy xem vết thương trên tay, hay là để cô ấy ra đây?”

“Cậu nói đi?” Mộ Lăng Khiêm một chân liền đem Hoa Úc đạp đi vào.

Hoa Úc bị đá liên tiếp về phía trước vài bước mới ngừng lại được. Hắn quay đầu lại, bộ mặt dữ tợn nói, “Cậu cho rằng tôi là thù hạp của cậu sao? Không động liền đá tôi, cậu tin hay không tôi.....”

“Cậu nói gì?” Mộ Lăng Khiêm tâm tưởng giống như chim ưng roi xuống

Hoa Úc không dám lỗ mãng, = đứng thẳng thân thể, nghiêm trang nói, “Tôi tự nhiên là lập tức liền giúp tiểu tình nhân của cậu xem vết thương trên tay.”

Hoa Úc đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, vừa định cầm lấy tay Ôn Hường Dương, còn không có đụng tới, đã bị Mộ Lăng Khiêm đánh bật lại.

Tay Hoa Úc bị ném lại tức đến mức bất đắc dĩ nói, “Hành hành hành, tôi không chạm vào tiểu tình nhân nhà người còn không được sao? Tôi tới tới, Mộ đại thiếu gia, chính người tôi, tôi nói, cậu tới giúp cô ấy tiếp tục xử lý vết thương.”

Ôn Hường Dương nhìn hai người này nói chuyện, cô không khỏi nhớ tới trên sổ tay của Tần Toa viết một câu: “Nhớ kỹ, ngàn vạn đừng chạm vào đồ vật của Mộ thiếu, Mộ thiếu không thích nhất chính là người khác chạm vào đồ vật của hắn.”

Mộ Lăng Khiêm hiện tại không cho Hoa Úc chạm vào cô, đây có phải là chứng minh, trong lòng Mộ Lăng Khiêm, cô là đồ vật thuộc về anh? Vết thương của Ôn Hường Dương kỳ thật không nghiêm trọng lắm, Mộ Lăng Khiêm kéo cô ra đúng lúc, cô bị phòng chỉ là một bộ phận rất nhỏ, hơn nữa so với nhỏ là rất nhỏ.

Hoa Úc nhìn một lần, kỳ thật Mộ Lăng Khiêm chính mình đều xử lý tốt, anh ta thật sự làm không hiểu rõ Mộ Lăng Khiêm còn gọi anh ta chạy tới nơi này một chuyến, là muốn làm cái gì. Nhưng là, không thể nghi ngờ, đây là sự tình rất thú vị.

Hoa Úc mới vừa nói xong, “Hào, không còn gì trở ngại nữa.” Anh ta đã bị Mộ Lăng Khiêm qua cầu rút ván đuổi đi ra ngoài.

Hơn nửa đêm, bị đuổi ra khỏi cửa. Hoa Úc nổi giận đùng đùng ở ngoài cửa hô to hai tiếng, hừ lạnh một tiếng lên xe, chỉ là trên đường trở về, hắn bắt đầu trả thù tính phát tín tức cho mấy huynh đệ bọn họ.

Hoa Tiểu Bát: “Lão đại có nữ nhân! Lão đại có nữ nhân! Lão đại có nữ nhân! Chuyện quan trọng nói ba lần!”

Trong diễn đàn hồi phục là trăm miệng một lời: “Thiết ~”

Hoa Tiểu Bát: “Tôi nói thật, tôi nói chính là thật sự, tôi thề với trời! Tôi đều gặp qua cô ấy ba lần! Lão đại đã cùng cô ấy ở chung!”

Lão Tam: “Nhàm chán.”

Lão Tứ: “Tắm rửa ngủ đi, đừng có nằm mộng.”

Lão Lục: “Tiểu tám, đi ngủ sớm một chút.”

Lão Ngũ (Tần Toa): “Hoa Tiểu Úc, đừng giỡn đùa, tôi đã sớm nói cho bọn họ, bọn họ không một người tin tưởng. Lão Thất còn nói, nếu là thật sự, hắn lập tức đi ra ngoài lừa bọn họ.”

Lão Nhị (cuối cùng lên tiếng): “Hoa Tiểu Bát, người đừng quên mấy ngày nay là ngày mấy, người nếu không muốn chết, tốt nhất chớ chọc lão đại.”

“.....” Hoa Tiểu Bát (cảm động đến rơi nước mắt): “Nhị ca người đã cứu ta một mạng a. Trời ạ, ta tuyệt đối là an nhàn thoải mái đã quen, cư nhiên đã quên chuyện này.”

Bên trong biệt thự, sau khi xử lý, tay Ôn Hường Dương chỉ cần chú ý thêm mấy điểm liền hảo. Cô dưới bức bách của Mộ Lăng Khiêm, rửa mặt chải đầu một lần, quần áo trên người cũng thay đổi, mặc vào áo ngủ mới tinh Mộ Lăng Khiêm lấy cho cô. Thời điểm cô chính là không biết nên quay về phòng mình, hay vẫn là tiếp tục lưu tại phòng Mộ Lăng Khiêm, Mộ Lăng Khiêm tắt đèn trong phòng. Anh đi đến trước mặt cô, vuốt tay liền ôm eo cô, từ sau lưng ôm lấy cô, đem cả người cô mang theo anh tới trên giường...

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 73: Điện thoại sáng sớm

Thân thể Ôn Hường Dương có một chút căng cứng, tựa hồ là đã nhận ra phản ứng của người trong lòng ngực, cánh tay Mộ Lăng Khiêm ôm phần eo Ôn Hường Dương, theo sau tăng thêm lực độ. Ôn Hường Dương đang đưa lưng về phía Mộ Lăng Khiêm, hai người cứ như vậy nằm ở trên giường, cô của cô có thể cảm giác được rõ ràng hơi thở ấm áp của Mộ Lăng Khiêm. Hô hấp tràn ngập hơi thở nam tính, làm cô có chút bất an giật mình. Mới vừa vừa động dậy, đã bị Mộ Lăng Khiêm đè ép xuống.

“Đừng nhúc nhích.” Thanh âm hân trong bóng đêm có vẻ có chút trầm thấp, không phải lạnh băng trầm thấp, mà là nồng đậm đến không hòa tan được bóng đêm hắc ám trầm thấp.

Ôn Hường Dương nghe thanh âm thể, lại không có động dậy. Cô chỉ là cảm thụ được độ ấm của nam nhân phía sau kia, cảm thụ được hơi thở hắn, mặc dù thân thể của cô vẫn là có chút cứng đờ, nhưng cũng bắt đầu chính mình điều tiết bắt đầu thả lỏng. Ôn Hường Dương khẩn trương chờ bước hành động tiếp theo của Mộ Lăng Khiêm, chính là Mộ Lăng Khiêm cũng không có tiếp tục bắt kì hành động nào đối với cô. Hắn chỉ là đơn thuần ôm nàng.

Thật ra, Ôn Hường Dương có một chút thất vọng, trong lúc này nếu hắn chạm vào cô, chứng minh hắn sẽ không giải trừ quan hệ bao dưỡng cùng cô, nhưng lại sợ hãi cảm giác hắn quá hung tàn thật là không thể chịu được. Không biết qua bao lâu, Ôn Hường Dương cảm giác hồ hấp của Mộ Lăng Khiêm bằng phẳng yên tĩnh, như là bộ dáng đi ngủ, cô hơi chút xoay người, chính diện đối với mặt với Mộ Lăng Khiêm.

Hiện tại đã là cuối thu mùa, thời tiết có chút lạnh. Trong phòng Mộ Lăng Khiêm cũng không có mở điều hòa, liền nằm như vậy, đều có chút khí lạnh. Ôn Hường Dương là người rất sợ lạnh, cô thấy Mộ Lăng Khiêm ngủ rồi, chớp chớp mắt, duỗi tay ôm lấy eo Mộ Lăng Khiêm, đem chính mình cả người đều chôn vào lồng ngực ấm áp của hắn. Điều cô không phát hiện ra chính là, ngay khi cô làm xong hành động này, đôi mắt đang nhắm của Mộ Lăng Khiêm, đột nhiên mở to ra. Nhìn người đang nằm trong lồng ngực hắn, Ôn Hường Dương hiển nhiên đã đem hắn trở thành kẻ suối, hắn cau mày, lại không có đẩy cô ra, mà là duỗi tay ôm lấy cô. Ôn Hường Dương là người có thể cực dễ dàng đi vào giấc ngủ, cô vừa ngủ liền ngủ một mạch tới hừng đông mới tỉnh lại. Thời điểm cô tỉnh lại, liền phát hiện Mộ Lăng Khiêm còn ở trên giường, mà cả người cô lại đều đặt trên người Mộ Lăng Khiêm, một cái đùi còn tùy tiện để nặng bụng hắn. Sát, cô tới hôm qua đã làm cái gì vậy? Hiện tại cũng không phải là có tiêu tiền mua hắn, nên không thể vọng tưởng có thể làm bất cứ cái gì đối với hắn. Ôn Hường Dương rón ra rón rén đem chân mình từ trên bụng Mộ Lăng Khiêm đặt xuống dưới, tay cũng cầm xuống dưới, lại trộm bò xuống giường. Ngay khi Ôn Hường Dương cho rằng cô có thể thần không biết quỷ không hay đi ra ngoài, không hề cho Mộ Lăng Khiêm biết, tư thế ngủ của cô bất nhã như vậy để nặng hắn, di động cô đặt ở trong quần áo cư nhiên vang lên. Vừa nghe đến tiếng chuông di động của mình, Ôn Hường Dương vội vàng chạy qua, cũng chưa xem là ai gọi tới, liền tắt luôn điện thoại. Cô mới vừa thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau lưng lại truyền đến thanh âm Mộ Lăng Khiêm.

“Ai gọi tới?”

Ôn Hường Dương nghe được một thanh âm nhập nhèm trung thể mang theo một tia quý khí cùng lười biếng từ tính, thật đúng là bị mê một chút, chờ cô có lại phản ứng, cô vội vàng nói, “Không có gì, có thể là gọi lộn số.”

“Gọi lộn số?” Mộ Lăng Khiêm ngồi dậy, nguyên bản hình dáng nhu hòa khi ngủ dần dần lạnh lên.

“Đưa di động của cô đưa cho tôi xem!”

Ôn Hường Dương lần này chính là học sinh thông minh, mặc kệ là ai gọi tới, chạy nhanh đem lịch sử trò chuyện xóa đi. Sau khi cô làm xong việc này, mới đem điện thoại giao cho Mộ Lăng Khiêm. Mộ Lăng Khiêm mở di động của cô ra coi nhất ký cuộc gọi, tầm mắt hắn dừng ở trên mặt có chút chột dạ của cô, đưa điện thoại di động trả lại cho cô, xuống giường, nhìn như không chút để ý liếc mắt nhìn cô một cái. Ôn Hường Dương cũng là xong việc mới phát hiện, cô rút cuộc có bao nhiêu ngu, vừa rồi di động rõ ràng kêu lên, cô còn đem nhất ký cuộc gọi xóa đi, này không phải lay ông tôi ở bụi này sao?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đỉnh Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 74: Cho cô 5 phút, thay quần áo xuống lầu

Thời điểm Ôn Hường Dương đang thấp thòm bất an, di động lại lần nữa vang lên, sợ tới mức cô giống như là làm đi ăn trộm, tiếp cũng không dám tiếp, vội vàng cắt đứt, cũng may Mộ Lăng Khiêm lúc này đang đi vào buồng vệ sinh. Ôn Hường Dương mắt nhìn về hướng buồng vệ sinh, cúi đầu nhanh chóng quét mắt đến dây số điện thoại, phía trên hiện ra là số của Nghiêm Khắc. Nghiêm Khắc tìm cô, khẳng định là tình hình ở bệnh viện của Thiệu Kiệt. Chính là, Mộ Lăng Khiêm còn ở chỗ này, cô muốn là cùng Nghiêm Khắc gọi điện thoại sẽ bị hắn biết, không hề nghi ngờ, hắn tuyệt đối sẽ không cho cô sắc mặt tốt. Ôn Hường Dương cúi đầu nhanh chóng nhấn đi một cái tin nhắn, sau đó tắt điện thoại di động đi.

Mộ Lăng Khiêm từ buồng vệ sinh đi ra, liếc mắt một cái liền nhìn thấy cô ngồi ở sofa, cảm giác dường như Ôn Hường Dương như là làm chuyện xấu. Ôn Hường Dương nhìn lên thấy Mộ Lăng Khiêm, cô vội vàng đứng lên, còn đem di động giấu phía sau.

Mộ Lăng Khiêm không có vạch trần những cái tiêu xáo đó của Ôn Hường Dương, tâm tình hắn hôm nay vô cùng tốt nên không muốn so đo cùng cô, “Cho cô năm phút đồng hồ, thay quần áo xuống lầu.” Mộ Lăng Khiêm nói xong, liền cất bước rời khỏi phòng.

Ôn Hường Dương lấy lại tinh thần, vội vàng chạy về phòng, thay đổi quần áo, đánh răng rửa mặt, bằng tốc độ nhanh nhất chạy xuống lầu, liền thấy Mộ Lăng Khiêm đã ở trong xe chờ cô. cô đi đến, mở cửa xe, ngồi xuống vị trí ghế điều khiển phụ. Từ khi cô lên xe, Mộ Lăng Khiêm cũng không có cùng cô nói chuyện, mà là khởi động xe. Mộ Lăng Khiêm luôn có tài xế, đây là lần đầu tiên Ôn Hường Dương thấy hắn chính mình lái xe. Ôn Hường Dương ngấm trộm Mộ Lăng Khiêm liếc mắt một cái, thấy khuôn mặt hắn lạnh lùng hơn so với ngày xưa còn điềm âm trầm, cô liền yên lặng ngồi ở bên cạnh người hắn, không tính toán mở miệng miễn cấp tìm phiền toái cho chính mình. Mộ Lăng Khiêm lái xe mang cô tới địa điểm lần trước cô tới tham gia hôn lễ đảo Trường Ninh, xe một đường chạy đến bến tàu đảo Trường Ninh, Mộ Lăng Khiêm xuống xe, Ôn Hường Dương cũng đi theo xuống xe. Cô một đường đi theo, liền cùng hắn đi lên một chiếc thuyền xa hoa du thuyền. Ôn Hường Dương lên du thuyền, nhìn trái nhìn phải một vòng, phát hiện toàn bộ du thuyền giống như cũng chỉ có hai người có cùng Mộ Lăng Khiêm. Thời điểm cô nhìn trái nhìn phải, du thuyền rời bến tàu ra biển. Ôn Hường Dương thu hồi tầm mắt, đi tìm Mộ Lăng Khiêm. Thời điểm tìm được Mộ Lăng Khiêm, Mộ Lăng Khiêm đang đứng ở trên boong thuyền, cả người giống như khác bằng điều khác ưu nhã cao quý mà lại lạnh nhạt đứng thẳng ở chỗ đó. Gió biển thổi qua, mang theo chút lạnh lẽo nhẹ nhẹ. Ôn Hường Dương trầm mặc một lát, đi tới bên cạnh người Mộ Lăng Khiêm, cùng tới hôm qua giống nhau, chỉ là bởi hắn đứng ở chỗ đó. Không biết vì sao, lúc nhìn đến hắn một người như vậy đứng ở nơi đó, toàn bộ bối cảnh là hải dương mênh mông vô bờ, cô lại có loại xúc động tương bởi hắn.

Hai người liền như vậy đứng hơn một giờ, Mộ Lăng Khiêm thu hồi tầm mắt, ánh mắt dừng ở người tiểu nữ nhân đứng ở bên cạnh hắn. Thân hình nhỏ xinh đến còn chưa cao tới bờ vai của hắn, nhưng cổ tinh chính là như vậy quật cường, “Cô liền như vậy thích cùng tôi đứng như vậy?”

“Thời điểm tâm tình tôi không tốt, tôi liền hy vọng có người có thể bởi tôi, mặc dù nói cái gì đều không nói, chuyện gì đều không làm.” Ôn Hường Dương nhìn biển rộng xanh biếc, hít sâu một hơi, “Huống chi, anh là của kim chủ của tôi, tôi có trách nhiệm tới làm anh cao hứng.”

Mộ Lăng Khiêm nghe nói như thế, sắc mặt hơi trầm xuống.

Hắn nhìn về phía Ôn Hường Dương nói, “Trên người của cô có bao nhiêu tiền?”

Ôn Hường Dương bị hắn hỏi có chút ngốc, nhưng bị ánh mắt Mộ Lăng Khiêm xem, vẫn là kinh hồn táng đảm thành thật trả lời nói, “Ba trăm nhiều khối.”

“Lấy ra đi.”

Ôn Hường Dương do dự, đem tiền lấy ra. Nhưng cô mới vừa lấy ra, đã bị Mộ Lăng Khiêm đoạt qua đi, còn sắc mặt vô cùng bình thường đem tất cả ba trăm đồng cất vào trong túi quần tây trang của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đỉnh Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 75: Ba trăm khối, tôi bán ba ngày cho cô

Editor: Hyna Nguyễn

Ôn Hường Dương khó hiểu mà kinh ngạc nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm, liền nghe Mộ Lăng Khiêm mở miệng nói, “Ba trăm khối, tôi bán ba ngày cho cô. Từ giờ trở đi, tôi không phải Mộ Lăng Khiêm, tôi chỉ là Ngưu Lang của cô.”

Đây là muốn chơi cái gì? Ôn Hường Dương rõ ràng có chút phản ứng không kịp. Nhưng là nhìn đến sắc mặt Mộ Lăng Khiêm không chút cự tuyệt miệng lưỡi cùng lạnh như băng sương, cô tựa hồ chỉ có thể lựa chọn tiếp thu. Ôn Hường Dương cắn cắn môi, ngẩng đầu nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm, “Hành, nhưng anh cam đoan, xong việc abg tuyệt đối sẽ không tìm tôi tính sổ, cũng sẽ không tìm người nhà tôi tính sổ, càng sẽ không trả thù tôi nha.”

Mộ Lăng Khiêm liếc mắt quét Ôn Hường Dương một cái, “Tôi cam đoan.”

Có Mộ Lăng Khiêm này ba chữ, Ôn Hường Dương liền duỗi tay kéo lại hắn.

“Nếu tôi là kim chủ của anh, như vậy hiện tại anh liền cùng tôi vào trong khoang thuyền đi, bên ngoài này lạnh lẽo muốn chết.”

Buổi sáng tinh lạnh cô phờng trừ bị hắt hơi, nhưng thật ra không có việc gì, cô nhưng lại không nghĩ kể tiếp lại bị cảm mạo. Ôn Hường Dương đem Mộ Lăng Khiêm kéo đi vào, đem cửa sổ cùng cửa lớn đều đóng lại kín mít, mở ra điều hòa, trên mặt mới có vừa lòng tươi cười. Cô quay đầu lại, thấy Mộ Lăng Khiêm còn đáng người đỉnh bật, đi thế độc lập đứng ở chỗ đó, cô đi lên trước, liền đem hắn kéo đến sofa trước, nhón mũi chân, đem hắn ấn ngồi xuống.

“Không có Ngưu Lang nào sẽ giống anh mang gương mặt như vậy bởi kim chủ?”

Ôn Hường Dương đối với Mộ Lăng Khiêm liền lộ ra một cái tươi cười, “Giống tôi như vậy, cười cười nhiều, anh nhìn soái như vậy, cười lộ lên khẳng định rất đẹp.”

Chính là, Ôn Hường Dương tươi cười cũng không có khiến cho Mộ Lăng Khiêm thay đổi, trên mặt hắn như cũ không có bất luận biểu tình gì, tâm tình tựa hồ cũng không có bất kì cái chuyển biến tốt đẹp nào. Nói tới trình độ nào đó, Ôn Hường Dương đã đem Mộ Lăng Khiêm trở thành bằng hữu, bỏ qua một tầng quan hệ bao dưỡng cùng bị bao dưỡng, bỏ qua một bên sai biệt về thân phận của bọn họ, cô cũng không cảm thấy ghét hắn. Đối đãi với bằng hữu, cô từ trước đến nay đều là đào tìm đào phối. Vì thế, suốt một ngày, Ôn Hường Dương đều suy nghĩ biện pháp khiến Mộ Lăng Khiêm vui vẻ, trong chốc lát giả vờ hề, trong chốc lát nói giỡn, còn chạy đi làm hắn đồ vật thích ăn khiến hắn vui vẻ.

Nhưng một mối suốt một ngày, Mộ Lăng Khiêm chính là chưa từng lộ ra bất luận ý cười nào. Ôn Hường Dương một mối ngồi xuống bên người Mộ Lăng Khiêm, bắt đầu bởi Mộ Lăng Khiêm, con buồn ngủ không biết khi nào dần dần tiến đến, cô cố gắng chống lại, nhưng không được, kết quả vẫn là ngủ thiếp đi. Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương muốn ngủ lại còn ôm hôn tiếp tục làm hắn vui, ánh mắt hắn hàn ý tan đi, lúc cô ngủ, một khắc kia ngã vào trên vai hắn, hắn liền duỗi tay tiếp được cô. Hắn nhìn cô bình yên đi vào giấc ngủ không có bất kì phòng bị nào, an tĩnh ngoan ngoãn còn giống như hài tử. Cô liền như vậy tin tưởng hắn sao? Như thế nào có thể không có đề phòng như thế? Hắn duỗi tay sờ lên khuôn mặt trắng nõn kiều tiểu của cô, từ đôi mắt cô một đường đi xuống, đầu ngón tay dừng ở trên đôi môi phàn nộn, ánh mắt cũng tùy thời trở nên u ám.

Ôn Hường Dương là bị hôn tình. Cô cảm giác có cái gì đè nặng cô, ép cô hô hấp khó khăn, sắp thở không nổi, thời điểm chờ cô khó chịu mờ mịt, nhìn đến chính là khuôn mặt tuấn tú của hắn gần trong gang tấc. Lông mi thon dài thậm chí đảo qua gương mặt cô, hắn hôn chuyển chế mà ôn nhu, thể cho nên Ôn Hường Dương sau khi tỉnh lại, đều không đánh lòng dấy hắn ra. Cô sắc mặt đỏ bừng cảm thụ được độ ấm cùng lực độ trên môi của hắn. Hắn biết cô đã tỉnh, lại không có định chỉ động tác. Thẳng đến khi người trong lòng ngực hoàn toàn vô pháp hô hấp, hắn mới buông môi cô ra, ánh mắt thâm trầm mà mang theo tình xâm lược mãnh liệt nhìn chằm chằm cô.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Bồi hấn ở tại tiểu đảo không người

Editor: Hyna Nguyễn

Ôn Hường Dương bị hắn ôm trong lòng, tim đập mạnh mẽ, một gương mặt đẹp ứng đỏ nóng lên. Có hít thở thật sâu, có chút khấn trương có đầu. Mộ Lăng Khiêm lại vào lúc này, đứng lên, đi ra ngoài. Ôn Hường Dương nghe được tiếng bước chân rồi đi, ngẩng đầu, cũng chỉ nhìn được bóng dáng rời đi của Mộ Lăng Khiêm. Vì cái gì đều đã như vậy, vẫn là không chạm vào cô? Ôn Hường Dương một mình ở khoang thuyền đợi cho trời tối, Mộ Lăng Khiêm cũng không có trở về. Cô có chút lo lắng đi ra ngoài, liền thấy Mộ Lăng Khiêm vẫn là một mình đứng ở boong tàu, nhìn biển rộng phương xa.

“Vào đi thôi.” Ôn Hường Dương đi đến trước mặt Mộ Lăng Khiêm, ngẩng đầu nhìn hắn nói, “Tôi mới vừa nhìn thấy bên trong tủ lạnh có nguyên liệu nấu ăn, tôi làm vài món cho anh ăn, tôi ăn nhàn, anh ăn vờ a.”

Mộ Lăng Khiêm nghe vậy, nhìn về phía Ôn Hường Dương. Ôn Hường Dương hướng tới hắn gật gật đầu. Ôn Hường Dương làm sùi cào cá hiển nhiên không có ngon lắm, chính là Mộ Lăng Khiêm hiếm thấy lại ăn một chén lớn. Ôn Hường Dương nhìn Mộ Lăng Khiêm cứ như vậy ngồi ở bên cạnh người cô, thông thả ung dung ăn sùi cào cá cô làm, mặc danh liền trào ra một cỗ cảm giác thành tựu. Mộ Lăng Khiêm cũng không giống như tính toán trở về địa điểm xuất phát. Ôn Hường Dương liền đem đồ vật trong khoang thuyền đều sửa sang lại một lần. Chỉ có một cái giường, hai người đương nhiên là cùng nhau ngủ.

Đêm đó, Ôn Hường Dương chủ động đi ôm Mộ Lăng Khiêm. Cô ôm hắn, chuyển xấu gì làm thì cứ làm đi, nhưng chờ đến khi cô chịu đựng không nổi đi vào giấc ngủ, cũng chưa chờ được tới thời điểm hắn mất đi khống chế. Khi trong lòng ngực truyền đến tiếng hít thở nhẹ nhàng của Ôn Hường Dương, Mộ Lăng Khiêm mới duỗi tay xoa tóc cô, tầm mắt dừng ở vết bóng trên tay cô, ánh mắt hơi trầm xuống. Hôm sau, ánh mặt trời từ ngoài du thuyền chiếu vào, một luồng ánh sáng mờ người, Ôn Hường Dương tỉnh lại, xoa xoa đôi mắt nhấp nhem buồn ngủ, tầm mắt dừng ở ngoài thuyền, bên ngoài biển xanh trời xanh liền thành một đường, du thuyền đã cập bờ. Mộ Lăng Khiêm đang thay quần áo, thấy cô tỉnh, còn vẻ mặt cùng bộ dáng mơ hồ chưa tỉnh ngủ.

Hắn trầm mặc một lát, lần đầu tiên cùng cô nói chuyện, “Có thể hay không bồi tôi đi tham quan nơi này?”

Nơi Ôn Hường Dương đi cùng Mộ Lăng Khiêm đến chính một đảo nhỏ đối diện Trường Ninh đảo. Tòa tiểu đảo này không có người sinh sống, có đại mục thành cụm, nhìn qua như là chưa từng có người đi lên, chính là hướng bên trong đi, vừa nhìn liền thấy đường đi eo hẹp quanh co như không có bất kì người nào muốn sửa sang, xây dựng gì cả. Cô đi theo Mộ Lăng Khiêm một đường hướng trên đảo đi. Không biết đi bao lâu, lúc Mộ Lăng Khiêm ngừng lại, là ở trước một bia mộ. Ôn Hường Dương đứng bước chân lại, tầm mắt dừng ở trên khối mộ bia kia. Một bia mộ vô tự. Một khối không có ảnh chụp cũng không có tên mộ bia. Thời điểm cô khó hiểu nhìn khối bia vô tự này, thanh âm Mộ Lăng Khiêm trầm thấp mang theo áp lực vang lên ở bên tai cô.

Hắn nói: “Hôm nay là ngày giỗ của đại ca tôi.”

Ôn Hường Dương có chút giật mình. Nguyên lai Mộ Lăng Khiêm đã nhiều ngày khi thể âm trầm làm cho người ta sợ hãi là bởi vì cái duyên cớ này. Nghĩ đến chính mình cũng là có em trai, nghĩ đến sự quan tâm của chính mình đối với đệ đệ, nghĩ đến tâm tình giờ phút này của Mộ Lăng Khiêm, cô duỗi tay kéo lại tay hắn. Tay hắn bị một bàn tay nhỏ mang theo độ ấm giữ chặt, Mộ Lăng Khiêm quay đầu, nhìn về phía Ôn Hường Dương. Ôn Hường Dương không nói gì, cô đối với mộ bia của mình vài chào.

“Đại ca, người hào, em kêu Ôn Hường Dương, em bởi Mộ Lăng Khiêm tới thăm anh. Lần đầu gặp mặt, thỉnh nhiều chiếu cố.”

“Đại ca yên tâm, em sẽ giúp anh hào chiếu cố hắn. Anh ở bên kia cũng tự chiếu cố tốt mình nha.”

Ôn Hường Dương không biết chính mình có thể làm cái gì, có thể an ủi Mộ Lăng Khiêm như thế nào, cô chỉ có thể làm hết mọi việc trong khả năng cho phép của mình. Cô hỗ trợ tạo mộ, quét dọn mộ, cô nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm nói: “Anh chờ tôi nha.”

Mộ Lăng Khiêm liền nhìn một đầu đầy mồ hôi của Ôn Hường Dương, xoay người chạy tới bờ biển. Hắn thu hồi tầm mắt nhìn về phía bia mộ đại ca hắn, đây là lần đầu tiên hắn dẫn người đi vào nơi này, vì sao mang có tôi, chính hắn đều nói không rõ. Ôn Hường Dương chạy về du thuyền, dùng nhanh nhất tốc độ làm một ít đồ bái sự vật, cắm lại đây. Lúc sau, cô đem đồ vật đặt ở trước bia mộ, liền nghe thanh âm Mộ Lăng Khiêm có chút trầm thấp nói, “Đại ca thích nhất ăn đậu hủ.”

Động tác Ôn Hường Dương đặt đồ vật dừng một chút. Hắn nói cho cô đến làm đậu hủ, là bởi vì cái này duyên cớ sao?

“Tôi đây liền trở về làm.” Ôn Hường Dương xoay người liền muốn trở về chuẩn bị, nhưng mới bước chân vừa mới nhấc lên, đã bị Mộ Lăng Khiêm kéo cánh tay lại. Cô quay đầu lại nhìn hắn.

“Không cần.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, thu hồi bước chân, cô không biết vì với cái thân phận giống như Mộ Lăng Khiêm, đại ca hắn sẽ chôn ở loại địa phương này, còn liền là một cái bia mộ từ tế đều không có. Nhưng là, có thể làm tâm tình Mộ Lăng Khiêm ức trầm như thế, liền chứng minh việc này là Mộ Lăng Khiêm không muốn đề cập đến. Hắn nếu nói không cần, cô cũng sẽ không có việc gì tự tìm việc ngộ nghịch ý tứ hắn. Chính cái gọi là tò mò hại chết mèo, có một số việc nếu có hỏi thì đối với cô cũng không có chỗ tốt nào. Ôn Hường Dương không hỏi, chỉ là bởi hắn, nếu là cá nhân Mộ Lăng Khiêm muốn nói hết, hắn tự nhiên sẽ nói.

Ôn Hường Dương bởi Mộ Lăng Khiêm ở trên đảo ở hai ngày, liền ở trong lều trại trên đảo. Hai ngày này, hai người cùng ăn cùng ở, Mộ Lăng Khiêm thậm chí mang theo cô đi trên đảo một vòng, ngày thứ ba, Mộ Lăng Khiêm mang theo Ôn Hường Dương rời khỏi tiểu đảo, lên du thuyền. Mà thời gian cô bao dưỡng Mộ Lăng Khiêm, sẽ kết thúc trong buổi sáng hôm nay.

Trở lại trên du thuyền.

Ôn Hường Dương mới nghĩ đến có ba ngày không thấy được di động của mình. Cô tìm một lúc, tìm được di động, di động đã sém hết pin tự động tắt máy, cô phải đi tìm đồ sạc điện thoại, đồng thời mở lại nguồn điện thoại. Lúc khởi động máy, liền phát hiện bên trong có mấy chục cuộc điện thoại gọi đến, trong đó 80%, đều là Nghiêm Khắc gọi tới. Nghiêm Khắc trước nay không có gọi điện thoại cho cô quá nhiều như vậy. Chẳng lẽ là xảy ra chuyện gì? Ôn Hường Dương lo lắng, di động lại lần nữa vang lên. Điện báo hiện lên tên người gọi, là —— Nghiêm Khắc. Ôn Hường Dương đang định tiếp điện thoại, Mộ Lăng Khiêm liền từ bên ngoài đi đến. Ôn Hường Dương bị dọa theo bản năng liền ngắt điện thoại. Chính là, mới vừa tắt, di động lại lần nữa vang lên.

Mộ Lăng Khiêm bị tiếng chuông hấp dẫn lại, tầm mắt dừng ở trên di động của Ôn Hường Dương, nhân nhạ mở miệng nói, “Ai gọi tới?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Ba cô vì bức cô, cư nhiên...

Mộ Lăng Khiêm đã phát hiện mèo nị.

Ôn Hường Dương nếu lại cắt đứt, hình như có vẻ quá cố tình.

Cô cười nói, “Là Tiểu Hân. Tôi mới vừa vốn dĩ tưởng tượng, kết quả anh biết tôi có đôi mắt mơ hồ, tôi thật không cẩn thận đem cắt đứt kiện án thành trò chuyện.”

Ôn Hường Dương cảm thấy đi động, không nghĩ tới lần này mở điện thoại ra kỳ thật là Nghiêm Hân.

Cứ Như thế cứu cô một mạng

“Hả.” Cô vừa nhận được điện thoại mới nói một tiếng, điện thoại bên kia liền truyền đến tiếng kêu cắt cao của Nghiêm Hân, “Hường Dương, cậu rốt cuộc cũng nghe điện thoại! Cậu có biết hay không, đã ba ngày, cậu thể nhưng mất tích ba ngày, chúng tớ suýt nữa đi báo án!”

Thanh âm lớn đến nỗi làm Mộ Lăng Khiêm ngồi ở một bên xem tạp chí cũng phải nhìn Ôn Hường Dương nhìn thoáng qua.

Ôn Hường Dương vội vàng nói, “Tiểu Hân, tớ thật sự không có việc gì, tớ chỉ là đi ra ngoài mấy ngày, quên đem điện thoại, tớ vừa mới mới trở về thôi.

“Tớ mặc kệ, Hường Dương, cậu mau nhanh đem cái đi động vô dụng đó đổi đi! Đổi không được, tớ liền mang cái đi động khác cho cậu! Cậu có biết hay không, tớ cùng anh trai có bao nhiêu lo lắng, chúng tớ đều muốn phát điên tìm cậu! Cậu hôm nay lại không nghe điện thoại, chúng tớ liền phải đi báo nguy!”

Thời điểm Mộ Lăng Khiêm nghe được anh trai của Nghiêm Hân, hân ánh mắt rõ ràng nhũn một chút, Ôn Hường Dương cũng đã nhận ra, chính là Mộ Lăng Khiêm ở bên cạnh cô, cô cũng không biết như thế nào cùng Nghiêm Hân nói chuyện.

Cũng may Nghiêm Hân cũng không có đem cái đề tài này tiếp tục nói tiếp

cô cũng thực mau liền nói tới rồi hỏi tìm Ôn Hường Dương có mục đích chân chính.

“Hường Dương, ba cậu đoạt ở phía trước anh trai tớ, đem Thiệu Kiệt ở bệnh viện mang đi, chúng tớ hiện tại căn bản là tìm không thấy Thiệu Kiệt.

Không hề nghĩ ngờ, ba cậu chính là muốn dùng loại biện pháp này bức cậu thỏa hiệp.”

Nghiêm Hân còn đang tức giận nói, cô nói lên lời này âm điệu cũng không nhỏ.

Ôn Hường Dương mặc dù đã che lại ống nghe, thanh âm vẫn như cũ truyền ra ngoài.

Mộ Lăng Khiêm nghe đến lời này, liền nhìn Ôn Hường Dương liếc mắt một cái.

Ôn Hường Dương hiện tại toàn bộ tâm tư đều đặt ở 2 câu này của Nghiêm Hân, căn bản là không chú ý đến phản ứng của Mộ Lăng Khiêm.

Ba cô cư nhiên đoạt ở phía trước bọn họ, đem Thiệu Kiệt mang đi rồi?

Thiệu Kiệt thân thể đã kém thành cái dạng gì rồi, ba cô cư nhiên vẫn còn bức cô.....

Việc này xác thật Ôn Lợi Thịnh làm được!

Ôn Hường Dương nắm chặt điện thoại trong tay, “Tiểu Hân, tớ đã biết. Đừng lo lắng, tớ sẽ xử lý thật tốt, tớ sẽ không làm bất luận cái gì làm thương em trai tớ!”

“Hường Dương, tớ.....”

“Chờ tớ trở về lại nói. Chúng ta buổi chiều ở chỗ cũ.” Ôn Hường Dương nói xong liền tắt điện thoại.

Cô đi đến trước mặt Mộ Lăng Khiêm, ánh mắt có chút lạnh dò hỏi, “Mộ thiếu, chúng ta khi nào có thể trở về? Tôi có chút việc riêng cần sự giúp đỡ của anh”.

“Yêu cầu hỗ trợ sao?” Mộ Lăng Khiêm buông xuống tạp chí trong tay, nhìn về phía Ôn Hường Dương.

“Tạm thời không cần, nếu là thật sự có yêu cầu, tôi sẽ tìm anh.” Ngay dù sao cũng là việc của cô, Mộ Lăng Khiêm cũng có có quan hệ, còn không đến mức kia.

Cô lẽ là bởi vì Ôn Hường Dương bởi hân ba ngày, Mộ Lăng Khiêm thật ra không có khó xử với Ôn Hường Dương.

hắn đứng lên, nhìn Ôn Hường Dương, tầm mắt dừng ở trên khuôn mặt lạnh băng của cô, mở miệng nói, “Cô ở đây 3 ngày tôi với cô thiếu một ân tình, cô khi nào về cũng được.”

Mộ Lăng Khiêm nói xong, liền cắt bước đi ra ngoài.

Du thuyền rất nhanh liền từ trên Trường Ninh đảo sử trở về.

Xuống du thuyền, Mộ Lăng Khiêm đem Ôn Hường Dương đưa đến cái địa phương muốn đi, Ôn Hường Dương xuống xe trước, Mộ Lăng Khiêm lãnh đạm mang theo không 1 chút ngờ nghịch thanh âm vang lên ở phía sau cô, “cô có thể không cho tôi giúp cô, cũng có thể đi tìm bạn tốt của cô. Nhưng là ngàn vạn đừng làm cho tôi phát hiện, cô đi gặp nam nhân khác, đi tìm nam nhân khác hỗ trợ.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Liên hợp nói dối

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, bước chân dừng lại một chút.

Cô quay đầu lại nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm, mặt mày nghiêm túc nói, “Anh yên tâm, tôi biết quy củ.”

Cho nên, tôi tuyệt đối sẽ không làm cho anh phát hiện.

Mộ Lăng Khiêm nghe được Ôn Hường Dương nói như vậy, bộ mặt lạnh lùng biểu tình không có chút nào hòa hoãn,

tầm mắt dừng ở trên người cô như cũ đều có chút thanh lãnh.

Ôn Hường Dương hiện tại trong lòng tất cả đều là chuyện của em trai cô, bất chấp sắc mặt Mộ Lăng Khiêm, cô xoay người xuống xe, liền cùng Nghiêm Hân đến cái địa phương kia.

“Hường Dương, ở chỗ này.”

Ôn Hường Dương vừa đến địa điểm hai người xác định, rất xa liền nhìn thấy Nghiêm Hân đối với cô phát tay, cô bước nhanh chạy đến trước mặt Nghiêm Hân, kéo lại tay, “Tiểu Hân, Ca Ca đại khái là khi nào phát hiện Thiệu Kiệt bị mang đi?”

“Ba ngày trước.” Nghiêm Hân cụ thể nói ra, “Chính là lúc chúng ta tách ra ở buổi chiều ngày hôm sau, anh tớ gọi điện thoại trở về nói là bệnh viện gọi đến bác sĩ lại nói ba cậu đã mang Thiệu Kiệt chuyển viện. Tớ biết việc này về sau, liền luôn gọi điện thoại cho cậu, chính là vẫn luôn không ai nghe.”

Ôn Hường Dương trầm mặc một lát, nhìn Nghiêm Hân nói, “Như vậy, tiểu Hân, cậu trước gọi điện thoại gấp cho Ca Ca, Thiệu Kiệt chuyển viện sự tình là liên quan đến tớ, hai ngày này, tớ vẫn luôn lo chuyện này. Cậu hỏi lại Ca Ca đem Ca Ca liên hệ tốt chủ trị y sư để lấy phương thức tốt. Sau đó, cậu đưa tớ đi công ty ba tớ 1 chuyến”

"Hương Dương, rõ ràng chính là ba cậu bức cậu! Nếu không, chúng ta nói cho Ca Ca tình hình thực tế đi?Ba cậu như vậy đối với cậu, về sau chúng ta làm cho công ty của ông ta làm ăn không thuận lợi." Nghiêm Hân có chút bức bối nói.

Ôn Hương Dương nghe được lời này của Nghiêm Hân, trong lòng một trận âm áp, nhưng vẫn là lắc đầu, khuyên giải nói, "Tiểu Hân, không thể nói, chúng ta đều biết tính tình của Ca Ca. Chính là, Nghiêm gia cùng Ôn gia đều là đưa công ty ra thị trường, không còn hai nhà hợp tác, trước không nói nhóm cổ đông sẽ không đáp ứng, chính là Ca Ca, nếu hẳn thật sự bởi vì tớ không còn cùng Ôn gia hợp tác, như vậy, tổn thất không ngừng là Ôn gia, đối với Nghiêm Gia, đối với anh cậu càng là một loại thương tổn. Còn có cậu tương lai có thể là chị dâu bên kia, cũng vô pháp công đạo...."

"Hương Dương...."

"Tốt, sẽ không có việc gì." Ôn Hương Dương mắt nhìn Nghiêm Hân và mặt đưa đám, cô nói cười an ủi Nghiêm Hân

"Tớ biết ba tớ muốn cái gì, tớ sẽ nghĩ biện pháp. Tin tưởng tớ, một khi đem Thiệu Kiệt tìm trở về, ông ta liền mơ tưởng lại uy hiếp đến tớ!"

"Tốt, tớ đây liền gọi điện thoại cho Ca Ca, bảo hẳn đừng lo lắng."

"Tại thời điểm, đừng nói cho anh ấy, tớ ở bên cạnh cậu."

Ôn Hương Dương một chút đều không muốn cùng Nghiêm Khắc nói chuyện, Nghiêm Khắc quá mức khôn khéo, cô sợ mình nhiều lời một câu liền sẽ bị nghĩ ngờ.

"Tốt."

Nghiêm Hân đánh dây số của Nghiêm Khắc, di động bên kia mau nhanh liền

truyền đến âm thanh ôn nhuận điềm tĩnh của Nghiêm Khắc, "Liên hệ được với Hương Dương?"

"Được, được, vâng." Nghiêm Hân nhìn Ôn Hương Dương ngồi yên nói, "Ca, việc Thiệu Kiệt chuyển viện, là Hương Dương làm a. Cậu ấy hai ngày này vẫn luôn lo lắng chuyện này, anh biết di động của cậu ấy quên không nạp điện."

Di động bên kia không có hồi âm, Nghiêm Hân nhìn Ôn Hương Dương ngồi, tiếp tục nói, "A, đúng rồi, ca, anh đem cậu ấy hỗ trợ tìm được bác sĩ phương thức liên hệ cho em đi, em chờ lát nữa nói cho Hương Dương đi, làm Hương Dương nhìn xem là cậu ấy tìm cái gì tốt, vẫn là anh cái này tốt."

Nghiêm Hân nói xong, liền cùng Ôn Hương Dương cùng nhau chờ bên kia hồi âm, hai người đều có chút sợ hãi

Nghiêm Khắc sẽ hoài nghi, Nghiêm Khắc từ nhỏ đã che chở cho bọn cô, việc này tuyệt đối không thể để cho Nghiêm Khắc biết.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Cô kiều ngạo làm nhân khí phần

"Được." Không biết qua bao lâu, Nghiêm Khắc cuối cùng cũng mở miệng.

Nghiêm Hân nghe nói như thế, thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng nói, "Ca, anh hiện tại liền nhấn lại đây đi, em lập tức liên hệ với Hương Dương. Em đây gọi trước, anh gửi tin nhắn cho em a."

Nghiêm Hân nói xong, lập tức ngắt điện thoại, vỗ vỗ ngực, lòng còn sợ hãi nói, "Hương Dương, mỗi lần cùng cậu gạt anh tớ, tớ đều cảm thấy tớ bị dọa ra đến phát bệnh tim a."

Ôn Hương Dương nhìn bộ dáng này của Nghiêm Hân, nhận không được nở nụ cười, vỗ vai Nghiêm Hân nói, "Vất

và rồi, chờ tớ giải quyết xong việc của Thiệu Kiệt, tớ sẽ đãi cậu 1 bữa tiệc lớn."

"Được,cậu nói a, không được đổi ý đâu đấy."

"Không đổi ý."

"Tớ hiện tại đây đưa cậu đi tìm ba cậu. Bất quá, Hương Dương,một

minh cậu đi qua, thật sự có thể chứ? Ông ta sẽ không lại muốn bức cậu làm chuyện gì đi?"

"Sẽ không. Tớ ứng phó được ông ta."

"Nếu không, tớ với cậu cùng nhau đi lên."

"Không cần, cậu đưa tớ đến cửa công ty là được rồi."

"Chính là....."

"Không cần chính là đâu." Ôn Hương Dương néo néo khuôn mặt cậu Nghiêm Hân, "Tớ biết cậu lo lắng cho tớ, nhưng là, tớ cam đoan, tớ sẽ không xằng bậy."

Nghiêm Hân bị Ôn Hương Dương kéo lên xe, xe chạy đến nửa đường, Nghiêm Khắc tìm phương thức liên hệ với bác sĩ liền nhấn tới, Ôn Hương Dương nhìn xuống dưới, liền đến trước cửa công ty.Ôn Hương Dương xuống xe, cùng Nghiêm Hân phát phát tay, đi nhanh đến trong công ty.

Nghiêm Hân vẫn là có chút lo lắng, nghĩ nghĩ, liền trộm đi lên.

"Vị tiểu thư này, xin hỏi cô tìm ai? Có hẹn trước không ạ?" Ôn Hương Dương mới vừa đi đến công ty, đã bị nhân viên ngăn cản.

"Tôi tìm tìm Ôn chủ tịch, cậu đi lên nói với ông ấy, Ôn Hương Dương tới." Ôn Hương Dương chống 1 tay, an vị tới chỗ ngồi phía trước, hoàn toàn một bộ dáng cô gái nhỏ tìm việc.

Trước bàn làm việc không biết Ôn Hương Dương là cái lai lịch gì, nhưng thấy Ôn Hương Dương bộ dáng như vậy kiều ngạo ngạo mạn, đoán hẳn là không thể đặc tới.

Vị nhân viên sau bàn làm việc cười lạnh nói,"Tiểu thư, xin chờ".

Ôn Hương Dương an vị ở phía trước bàn làm việc đại khái năm phút đồng hồ, cô liền nhìn đến thư kí của ba cô bước nhanh đi đến trước mặt cô, cung kính nói, "Ôn tiểu thư, chủ tịch mời ngài đi lên."

Ôn Hương Dương đi theo thư ký bước vào trong thang máy, một đường tới văn phòng chủ tịch thư ký đem Ôn Hương Dương bước vào trong phòng, liền lui xuống.

Ôn Hương Dương đi đến chỗ sofa, đặt mông ngồi xuống, 2 chân bắt chéo, đánh đòn phủ đầu nói, "Ông nếu là còn muốn hợp tác với cao ốc lớn, liền lập tức đem Thiệu Kiệt quay trở lại bệnh viện!"

Ôn Lợi Thịnh không nghĩ tới Ôn Hương Dương nhanh như vậy liền phát hiện chuyện này, còn tìm tới cửa. Ông ta vốn dĩ chính là muốn lợi dụng chuyện này, bức Ôn Hương Dương tới

Nhưng là, Ôn Hương Dương tới, lại không có như ông ta tưởng như vậy, nên hướng ông ta nhận sai, cầu xin tha thứ, ngược lại như thế nào lại ngạo mạn uy hiếp ông ta.

Như thế nào Ôn Lợi Thịnh có chút nhìn không chuẩn Ôn Hương Dương.

Những lời muốn mắng Ôn Hương Dương ông ta đều nghẹn trở về, lộ ra hòa ái tươi cười nói, "Hương Dương, ba ba bất quá là muốn cho con trở về nhìn xem mà thôi, mẹ con cùng em gái con đều rất nhớ con a."

Ôn Hường Dương nghe được Ôn Lợi Thịnh này nói lời quen thuộc nhưng hư tình giả ý, cô cười lạnh 1 tiếng nói,"

Nha, thật không dám nhận. Ba, người nếu là không mất trí nhớ rồi a, hẳn là nhớ rõ, mẹ tộ đã sớm qua đời, tôi chỉ có 2 đứa em trai, không có đứa em gái nào."

“Ôn Hường Dương ——!” Ôn Lợi Thịnh bị Ôn Hường Dương làm cho tức, ngực bị một trận tích tụ, cả khuôn mặt đều run rẩy lên.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Muốn tôi mang bạn trai trở về Ôn gia!

Ôn hƯớng Dương không chút để ý ngó Ôn Lợi Thịnh liếc mắt một cái,khoanh tay trước ngực một cái,một bộ dáng “ông muốn lấy lòng tôi như thế nào?”

Ôn Lợi Thịnh nếu mà còn muốn lợi dụng cô,ông ta cũng sẽ không cùng cô xé rách da mặt.

Ôn Lợi Thịnh hít sâu một hơi,cười trừ nói “Hường Dương a,baba cũng không muốn bức con.Nhưng mà con xem đều lớn như vậy con cũng nên vì baba phân tru.Baba biết bạn trai con là người Mộ gia,con cùng hẳn nói cái hạng mục này không phải là của Ôn gia chúng ta sao?”

“Muốn tôi nói,có thể a.Trước tiên ông nói cho tôi chuyện Thiệu Kiệt roi xuống”.Ôn Hường Dương nói đến chỗ này,đầu óc vừa chuyển nói “Không tôi muốn chính mắt nhìn thấy Thiệu Kiệt,xác định hẳn không có việc gì.Chờ tôi xác định Thiệu Kiệt tốt,tôi tự nhiên liền giúp ông chuyện này”.

Ôn Lợi Thịnh cũng là lão cáo già,đương nhiên cũng không dễ dàng cho Ôn Hường Dương thấy được như vậy,lão cười nói “Hường Dương chỉ cần con giúp baba bắt được hạng mục lần này,đừng nói muốn nhìn thấy Thiệu Kiệt chính là đem Thiệu Kiệt mang về nước,mời bác sĩ nước ngoài trở về giúp Thiệu Kiệt điều trị ta đều đáp ứng”.

“Không!Tôi làm sao có thể đảm bảo ông sẽ không bắt tôi giúp ông kiếm hạng mục sau,ông sẽ không đổi ý đâu”.Ôn Hường Dương đứng lên,trên dưới quét Ôn Lợi Thịnh liếc mắt một cái,ha ha cười nói “ hôm nay,tôi liền đem lời nói hủy bỏ tại đây,nếu ông không cho tôi thấy Thiệu Kiệt,cũng đừng trách tôi đem chuyện này nói cho bạn trai tôi.

Tôi nghĩ,nếu anh ý biết việc này,đừng nói đang cùng hợp tác rồi,chính là công ty của ông...

Mộ gia,nếu là con cháu dòng chính của Mộ Gia,xác thật có thể phá hủy một công ty gia đình đưa ra thị trường dễ như trở bàn tay.”

Ôn Lợi Thịnh không thể không suy xét tính chân thật trong lời nói Ôn Hường Dương.

Nếu là Ôn Hường Dương thật sự đi tìm vận may,tìm được người bạn trai là con cháu Mộ gia,ông ta chính là nhạc phụ tương lai của người Mộ gia.

“Hường Dương,con muốn gặp Thiệu Kiệt cũng không phải là không thể”.Ôn Lợi Thịnh thanh âm ôn nhu “Như vậy đi,con đưa bạn trai về nhà ăn bữa cơm.Baba gặp qua bạn trai con về sau sẽ cho con thấy Thiệu Kiệt”.

Người Mộ gia đều rất cao cao tại thượng,chẳng những chưa bao giờ lộ mặt quá trước giới truyền thông,ngay cả nhân viên công ty đều rất ít khi nhìn thấy mặt đương gia Mộ gia,mặc dù là có gặp được,cũng không cho phép bắt luận kẻ nào chụp ảnh.

Năm năm trước Ôn Lợi Thịnh may mắn gặp qua chủ nhân Mộ gia từ xa một lần,đến bây giờ ông ta còn nhớ rõ,đó là một nam nhân cực kì cao quý,nhớ nhả.

Chính là hẳn,truyền kì người sáng lập ra Mộ gia.

Khiến Mộ Lăng Khiêm cùng cô trở về ăn cơm?

Ôn Hường Dương không dám cam đoan Mộ Lăng Khiêm sẽ đáp ứng.

Cô nhìn về phía Ôn Lợi Thịnh không có bất luận một thương lượng gì cho đối phương đường sống “Thực xin lỗi,bạn trai tôi rất bận.Ông cho tôi nhìn thấy Thiệu Kiệt về sau tôi có thể suy xét,cầu hẳn rút ngắn thời gian tới gặp mặt ông một lần”.

Ôn Lợi Thịnh biết người Mộ gia rất khó mời,nhưng muốn hẳn cứ như vậy làm Ôn Hường Dương biết Thiệu Kiệt roi xuống,đó là không có khả năng.

Ông ta ngồi trở lại ghế,nhìn Ôn Hường Dương,đùng một loại giọng điệu quan tâm mới miệng nói “Hường Dương a,baba biết con treo cao.Người Mộ gia khẳng định rất vất vả,baba chỉ là giúp con trấn cửa Ài,muốn nhìn một chút nhân phẩm của con rồi tương lai được không?”

“Nếu mà con không đưa hẳn trở về ăn cơm cùng được,chi có thể chứng minh con không có năng lực.Như vậy,baba cảm thấy con cũng không cần phải xen vào chuyện của Thiệu Kiệt”.

Muốn chiếm tiện nghi từ trong tay Ôn Lợi Kiệt,xác thật không đơn giản.

Ôn Hường Dương cân nhắc lợi hại lúc sau,nâng cằm nhìn phía Ôn Lợi Thịnh “Muốn tôi đưa bạn trai trở về Ôn gia,được!Nhưng là tôi có điều kiện”.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Bò bít tết thêm rượu vang đỏ như thế nào?

Chi cần nhìn thấy người Mộ gia,xác định là người Mộ gia.Bên ngoài,trừ bò muốn gặp Ôn Thiệu Kiệt,Ôn Lợi Thịnh liền không có điều kiện gì là không thể đáp ứng.

“Người nói”.

“Thời điểm tôi dẫn hẳn trở về,nữ nhân kia cùng con gái cô ta tuyệt đối không thể ở nhà.Còn cô,tôi không nghĩ ở chỗ đó nhìn đến bất luận đồ đạc gì thuộc về hai người họ”.

Ôn Lợi Thịnh “...”

Ôn Lợi Thịnh bị Ôn Hường Dương nói,tức giận đến có chút động nóng tính,nhưng so với cái này,có thể nhưng thấy người Mộ gia,cùng người Mộ Gia tạo mối quan hệ,với ông ta mà nói càng quan trọng hơn.

“Được”.Rất cuộc Ôn Lợi Thịnh đáp ứng rồi.

“Vậy thì tôi sẽ trở về cùng hẳn hẹn trước thời gian,chờ hẳn có rảnh,tôi liền dẫn qua.Nhưng là ba nhớ kĩ,tôi không biết khi nào chúng tôi sẽ qua,thể nhưng thời điểm tôi phát hiện hai mẹ con kia ở nhà,tôi sẽ lập tức mang hẳn rời đi”.

Ôn Lợi Thịnh nghe Ôn Hường Dương nói được một tác lại càng muốn tiến thêm một bước,lão ta tưởng không thể áp chế được lửa giận lập tức bùng nổ,trong lúc nhất thời gân xanh tạo khối.

Căn bản không cho ông ta chuẩn bị cơ hội,càng là muốn ông ta đem hai mẹ con Ôn Nhà đuổi ra khỏi nhà.

Ôn Hường Dương nhìn Ôn Lợi Thịnh khí xanh cả mặt,bộ dáng lại không dám phát tác cô,cô tươi cười,cổ ý chọc tức Ôn Lợi Thịnh mở miệng “Ba nhớ kỹ a,tôi Thuý thời điểm sẽ dẫn anh ý tới.Nếu thời điểm tôi tới,bọn họ ở hoặc ba không ở nhà,va cũng đừng trách tôi không dẫn anh ý qua ăn cơm”.

Ôn Hường Dương nói xong,xoay người giống như nữ vương đi ra ngoài.Ôn Lợi Thịnh nắm chặt đôi tay,tròng mắt trắng dã,bắt đầu từ khi nào con gái lão đến cái trình độ khó đối phó như này?

Ôn Hường Dương mới vừa đi tới cửa, liền thấy Nghiêm Hân đứng ở cửa ngoài. Nghiêm Hân thấy Ôn Hường Dương bình yên vô sự đi ra, xem như nhẹ nhõm thở dài một hơi.

Ôn Hường Dương cũng không vì đầu thắng Ôn Lợi Thịnh mà tâm tình chuyển biến tốt đẹp, nhưng thời điểm nhìn thấy Nghiêm Hân, mọi lo lắng trong lòng cô đều biến mất không thấy, với luận như thế nào, cô còn có người bạn là Nghiêm Hân, cô đuổi tay đặt lên vai Nghiêm Hân, tâm tình rất tốt nói “Tiểu Hân đi, chúng ta về nhà”.

Nghiêm Hân liền như vậy không thể hiểu được bị Ôn Hường Dương mang tới công ty, nâng đưa Ôn Hường Dương tới cửa tiểu khu, Ôn Hường Dương cũng không có mời nàng lên chơi, khiến cho nàng đi về.

Ôn Hường Dương từ trước đến nay, không làm việc theo lễ thường, Nghiêm Hân cũng không hoài nghi.

Nghiêm Hân vừa đi, Ôn Hường Dương lập tức gọi điện thoại, giải thích sự tình mấy ngày trước, thuận tiện xin nghỉ hai ngày, một hồi sau lái xe tới biệt thự Mộ Lăng Khiêm.

Đêm đó, trăng sáng sao thưa, ánh đèn vàng chiếu rọi con đường, một chiếc Rolls-Royce tiến vào biệt thự, Ôn Hường Dương nhanh chân đi ra, Ôn Hường Dương chẳng những tự mình tiến lên nghênh đón, trên khuôn mặt nhỏ còn tràn đầy Ôn nhu tươi cười.

Mộ Lăng Khiêm ngồi bên trong xe, nhìn Ôn Hường Dương như vậy, mày nhăn lại.

“Mộ thiếu”. Ôn Hường Dương tiến lên mở cửa xe, cười một cái sáng lạn “Tôi chuẩn bị bữa tối, bỏ bớt chút rượu vang đỏ, như thế nào?”

Mộ Lăng Khiêm tầm mắt dừng trên khuôn mặt tươi cười của Ôn Hường Dương, đối với cách xưng hô sửa không xong của cô, hắn cũng không nghĩ sửa lại cho đúng, cũng không có trả lời vấn đề của Ôn Hường Dương, mà nhắc hai chân thon dài, cất bước vào biệt thự.

Đèn trong biệt thự cũng không có mở, ánh vào mí mắt gần chính là ngọn nến điểm trên bàn ăn, cùng hai phần bỏ bớt chút rượu vang đỏ.

Ôn Hường Dương đi lên trước, chủ động giúp Mộ Lăng Khiêm cầm giày, lời kéo hắn đi đến trước bàn ăn, thuận thế kéo ghế giúp hắn.

Nhưng mà Mộ Lăng Khiêm không có như trong tưởng tượng của Ôn Hường Dương ngồi xuống như vậy, thân mình đỉnh đặc của hắn hạ xuống ánh nến chiếu rọi, giống như từng bách mạch mẽ, cao quý mà độc lập.

Ôn Hường Dương nhìn đến khuôn mặt Tuấn đậm nổi bật dưới ánh nến, giống như thân của Mộ Lăng Khiêm, mặc đang tìm có chút tăng nhịp đập, không biết là khẩn trương hay là vì cái khác.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Chà lưng giúp hắn

Hôm nay, hắn thật ra không nói một lời xoay người rồi đi luôn mà là quay đầu nhìn về phía cô “Tôi cũng không uống rượu vang”.

Ôn Hường Dương “...”

“Ngại quá, tôi lập tức dọn”.

Ôn Hường Dương luống cuống tay chân, đem ly cùng rượu vang đỏ tắt cả đều dọn đi, thời gian Mộ Lăng Khiêm bao dưỡng cô dài. Như vậy, trừ bỏ đáp ứng bao dưỡng cô một đêm kia, đem cô lẫn lộn một hồi chết đi sống lại, hắn còn không có chạm qua cô.

Ngày thường nhìn cô không là nhũ mày thì chính là ghét bỏ.

Cô thật sự không đoán ra tâm tư của hắn.

Nguyên bản cô còn tính toán uống rượu nhiều một chút cùng Mộ Lăng Khiêm say rượu làm loạn, nhân cơ hội làm hắn đáp ứng cùng cô đến Ôn gia, lại què mắt người nam nhân này không uống rượu, giống với sổ tay viết hắn chỉ uống nước sôi để nguội.

Ôn Hường Dương ti nỉ chuẩn bị bữa tối dưới ánh nến, cuối cùng chỉ còn lại có hai người ở bê kia ăn bớt chút.

Ôn Hường Dương không dám trừng Mộ Lăng Khiêm, càng không dám biểu lộ ra bất mãn, cô chỉ có thể trút giận lên miếng bớt tết, oán niệm nhìn chằm chằm Mộ Lăng Khiêm đang cắt bớt tết.

Mười ngón tay thon dài cầm dao đĩa, vô luận là cắt hay ăn đều rất quy củ mà ưu nhã, cắt miếng bỏ bớt tết, của nhiên là ngoài dự đoán của mọi người là cảnh đẹp ý vui.

Ôn Hường Dương chỉ biết là Mộ Lăng Khiêm lớn lên soái, tính tình kém, lại chưa từng cẩn thận quan sát qua nhất cử nhất động của hắn, hiện giờ nhìn thấy thế nhưng đã mê mẩn, quên động tác, thẳng đến khi Mộ Lăng Khiêm buông dao đĩa trong tay, đứng lên.

Ôn Hường Dương sững sờ một chút, ngẩng đầu thấy Mộ Lăng Khiêm ý muốn lên lầu, cô vội vàng đứng dậy “Mộ thiếu, anh ăn no rồi sao? Anh muốn tắm rửa sao? Tôi đi giúp anh mở nước tắm”

Ôn Hường Dương nói liền đứng lên hướng trên lầu chạy.

Mộ Lăng Khiêm dẩy mắt hiện lên một mặt u quang, không có việc cầu không làm việc tốt.

Ôn Hường Dương giúp Mộ Lăng Khiêm mở nước, thử qua nhiệt độ nước, mới từ phòng tắm đi ra, đối với Mộ Lăng Khiêm ngồi ở soi pha đối diện xem văn kiện nói “Mộ thiếu, nước chuẩn bị xong rồi”.

Mộ Lăng Khiêm ngược mắt nhàn nhạt nhìn Ôn Hường Dương hểc mắt một cái, đứng lên.

Hắn đi vào phòng tắm, lại thấy Ôn Hường Dương không có ý muốn đi ra ngoài. Tắm mắt hắn dừng trên người 3 giây, nóng rất nhìn thẳng, đối với Ôn Hường Dương nói, quả thực chính là một loại tra tấn, cô bị hắn nhìn một trận nóng lên, mắt tự nhiên cúi đầu.

Chỉ là thời điểm cúi đầu, cô tựa hồ nhìn thấy khoe miệng hắn giương lên một nụ cười như không cười, cô có chút kinh ngạc mà không xác định ngẩng đầu lên, lại lần nữa nhìn qua Mộ Lăng Khiêm.

Không nhìn còn tốt, vừa nhìn thấy chính là lúc Mộ Lăng Khiêm ung dung Thông thả cời quần áo, theo động tác ngón tay hắn từng nút từng nút áo sơ mi được cởi ra, Làn da màu đồng chậm rãi hiện ra trong không khí, độ ẩm phòng tắm, Làn hồ hấp của 2 người trở nên khó khăn.

Hắn đang đem quần áo trên người bỏ xuống, thân hình hoàn mỹ lộ ra trước mắt cô, hắn còn chưa thế nào, cô đã hồng như con tôm luộc.

Nghe được âm thanh nước tràn, Ôn Hường Dương lấy đủ dũng khí, ngẩng đầu lên, hướng Mộ Lăng Khiêm đi qua, ngồi xổm trước mặt Mộ Lăng Khiêm, nói “Mộ thiếu, tôi giúp anh chà lưng nhé!”

Nguyên bản, Mộ Lăng Khiêm nhắm nghiền hai mắt, thấy tiểu nữ nhân trước mặt rõ ràng then thùng, mặt đều hồng như con tôm luộc, lại còn ngang ngạnh, hắn muốn biết cô còn có thể nhẫn được bao lâu.

“Ân”. Mộ Lăng Khiêm nói xong từ này, lại nhắm mắt lại lần nữa.

Ôn Hường Dương nhận được đáp án, cô cảm khăn lông sớm đã được chuẩn Bị tốt, giúp Mộ Lăng Khiêm chà lưng, chà lưng khó tránh khỏi sẽ đụng chạm, đụng tới làn da trên lưng hắn, lại là phi thường rắn chắc, có dần.

Dì?

Đây là cái gì?

Ôn Hường Dương một đường đi xuống sát, cách mặt nước, giống như sờ đến m

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 83: Yêu cầu được một tác lại muốn tiến thêm một thước .

Cô chính vuốt,liền thấy Mộ Lăng Khiêm đột nhiên mờ mắt,đuổi tay liền bắt được đôi tay đang sờ loạn của cô,ánh mắt có chút lạnh lùng nói “đi ra ngoài”.

Ôn Hường Dương “...”

Từ sau khi bị hấn bao đường,cũng không biết đây là lần thứ mấy hấn đuổi cô đi.

Trong lòng Ôn Hường Dương có chút bức bối,nếu không phải vì 20 vạn phí bao đường mỗi tháng,nếu không phải cô Kiêng kị lão cha đón mặt,cô thật không nghĩ sẽ phục vụ nam nhân này.

Nhấn!

Cô cần phải nhấn!

Ôn Hường Dương đứng lên,nhưng không có đi ra ngoài,mà tội nghiệp đứng ở một bên cúi đầu,một bộ dáng bị vút bỏ.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương nhũn nẫu.

Hắn đứng lên,quần khăn tắm,đi đến trước mắt cô,nâng Hàm dưới của cô,khuôn mặt tuấn tú lạnh lùng gần trong gang tấc “có việc liền nói thẳng cho tôi,không cần làm mấy trò vớ vẩn như thế này”.

Cô vắt hết óc tìm niềm vui cho hắn,câu dẫn hắn,như thế nào liền bị nói là vớ vẩn làm rối loạn mọi sự?

Hắn thật sự chán ghét cô sao?

Hiện tại cô còn cần người đàn ông này,cho nên thời điểm này tuyệt đối không thể làm hắn chán ghét cô.

Ôn Hường Dương đột nhiên vươn tay,liền ôm cổ Mộ Lăng Khiêm,há mồm cắn lên môi hắn.

Cắn rồi thậm chí liếm hai cánh môi,chính là cô ôm nam nhân nhưng bắt luận lại không có gì đáp lại.

Ôn Hường Dương có chút nản lòng thoái chí thu hồi tay.

Mối quan hệ này tràn ngập Nguy cơ bao đường,có rất cuộc có thể làm cái gì,mới có thể Làm Mộ Lăng Khiêm chú ý cô một chút,đối với cô có điểm phản ứng?Không nói cái khác,ít nhất bao đường cô đến 4 tháng sau a?

Ôn Hường Dương buồn rầu,thân thể đột nhiên nhẹ tênh.

“A..”

Cô sợ tới mức kinh hô lên một tiếng,theo bản năng ôm lấy vật gần mình nhất,Cô ngẩng đầu,kính ngạc phát hiện chính là Mộ Lăng Khiêm ôm cô.

Mộ Lăng Khiêm ôm tiều nữ nhân về mặt chán kinh trong lòng ngực đem tới bên giường,trên cao nhìn xuống người ngồi ở trên giường,thoạt nhìn cũng không phát dục hoàn toàn như trên mặt tiều nữ nhân.

“Tôi nói rồi,tôi còn thiếu cô một ân tình.Cô có chuyện liền nói thẳng cho tôi,đừng chơi trò mèo vờn chuột nữa”.

Ôn Hường Dương đương nhiên nhớ rõ ân tình này.

Nhưng ân tình này,cô tưởng là sẽ giữ về sau khi mà thực sự có đắc tội hắn,dùng vào thời điểm chọc hắn giận lôi đình,cũng không thể dùng tại thời điểm hiện tại,nếu không cô Hà tất phải dùng nhiều chiêu trò như vậy.

“Mộ thiếu,tôi có thể không cần ân tình này,tôi cầu anh một việc thôi?”Ôn Hường Dương nghẹn một trận,thử tính hỏi.

Mộ Lăng Khiêm lãnh mặt đứng trên đôi mắt to tròn ngập tràn Hỉ vọng nhìn hắn.

Hắn đuổi tay che đầu cô,hung hăng xoa nhẹ một phen “Nói”.

Hào hào đầu còn bị đánh hô một chút,còn dùng khẩu khí như vậy nói chuyện với cô,Ôn Hường Dương càng thêm xác định,Mộ Lăng Khiêm chính là không thích cô.

Chính là không bị đả thương,cô vẫn nói đều “Cái kia,là thế này,ba tôi nghĩ mời tôi cùng anh

Trở về nhà ăn một bữa cơm,anh khi nào rảnh,có thể cho tôi thời gian hai giờ không?”

Ôn Hường Dương nói xong,thấy Mộ Lăng Khiêm không nói lời chỉ nhũn nẫu nhìn cô,cô vội vàng xua tay nói “Việc này không vội,nếu thời gian gần nhất anh không có,vậy thì tháng sau..”

“Ngày mai”.

“A?”Ôn Hường Dương không nghĩ Mộ Lăng Khiêm liền dễ dàng đáp ứng như vậy,thấy Mộ Lăng Khiêm không có xu hướng mặt than,cô được một tác lại muốn tiến thêm một thước thử hỏi “ cái kia có thể đợi sau hai ngày không?”

Cô tốt xấu muốn cho lão cha cô phải run sợ,đứng ngồi không yên trong mấy ngày.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương không nói lời nào.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Trên giường đầu trí đầu dững

Ôn Hường Dương bị xem nuốt nuốt nước miếng. “Nếu là.....”

“Ngày hôm sau nữa, bốn giờ chiều ”

“Hào, hào.”

Lần đầu tiên, Ôn Hường Dương đối với Mộ Lăng Khiêm lộ ra thiết tình vui sướng tươi cười.

Kia vui về bộ dáng làm Mộ Lăng Khiêm ánh mắt trầm xuống, hắn đuổi tay liền tắt đèn, chân dài đi trên giường, đem Ôn Hường Dương toàn bộ kéo vào trong lòng ngực.

Ôn Hường Dương bị ôm cả người sững sờ một chút, vừa định động, liền nghe được tiếng nói trầm thấp khàn khàn của Mộ Lăng Khiêm ở sau lưng cô vang lên, “Ngủ.”

Mộ Lăng Khiêm nói ngủ giác, thật sự chính là đơn thuần đắp chăn ngủ.

Cô đều cố ý mặc một cái đai đeo sam ở trước mặt hấn lư, còn lưu lại trong phòng tắm giúp hấn chà lưng, còn chủ động đi thân hấn, nhưng hấn chính là không có ý tứ muốn chạm vào cô.

Liền như vậy bị ghét bỏ?

Ôn Hưởng Dương thờ dài, ngủ liền ngủ đi, dù sao thân thể nhỏ của cô cũng sợ không dậy nổi hấn cường đã lẫn lộn.

Sau khi Ôn Hưởng Dương ở trong ngực Mộ Lăng Khiêm ngủ, Mộ Lăng Khiêm mở mắt, hấn đứng dậy xuống giường, đi ra ngoài, qua nửa giờ, mới trở về.

Trở về lúc sau, đứng ở trước giường, nhìn Ôn Hưởng Dương nằm ở trên giường súc thành một đoàn, hấn lại lần nữa lên giường, đem nạng kéo vào trong lòng ngực

Hấn mới vừa vừa lên tới, Ôn Hưởng Dương giống như là tìm được gối ôm rồi, cả người liền triển tới trên người hấn, một cái đùi càng là tùy tiện treo ở trên người hấn, còn tạp đi tạp lại cái miệng, cả người rúc vào trong lòng ngực hấn.

Mộ Lăng Khiêm nhìn đến cái đùi kia treo ở trên người hấn, nhuu nhuu mảy, đem chân cô đi đi xuống, nhưng không đến một giây đồng hồ, cái chân kia lại triển đi lên.

Hấn lại đi, cô lại triển.

Hấn lại đi, cô lại triển.....

Hấn lại đi, cô tức giận đến cả người đều leo lên trên người hấn, đè nặng hấn, đem hấn trở thành cái đệm thịt người, cả người giống như là bạch tuộc, quấn lấy hấn.

Mộ Lăng Khiêm, “.....”

Làm sao lại có một cô gái ngủ như thế?!

Mấy ngày hôm trước, Mộ Lăng Khiêm tâm tình không tốt, lực chú ý đều không đặt ở những việc này, căn bản không chú ý tới chuyện này, hiện giờ, quả thực là.....

Hấn bẻ tay chân của Ôn Hưởng Dương ra, xuống giường, tìm ra mấy cái cà vạt, đem Ôn Hưởng Dương hai chân trói lại lên, đem cái tay lợn xộn của cô cột vào cùng nhau, thấy cô lại không thể triển người, lúc này mới lên giường, đem người cấp kéo vào trong lòng ngực.

Chính là.....

Ngày hôm sau, ngủ mơ mơ màng màng Ôn Hưởng Dương ở trên giường phiền một cái thân, “Phanh thông” liền lăn đến trên mặt đất, đau quá cô “Ngao” kêu lên một tiếng.

Cô muốn duỗi tay xoa cái đầu bị đụng, liền phát hiện hai cái tay cô đã bị trói, lại động cước, hai cái đùi cư nhiên cũng bị cột lấy.

Hô!

Cô hoảng sợ, còn tưởng rằng chính mình nửa đêm gặp phải cướp bóc rồi, bị người cấp đoạt.

Nhưng một hồi ổn định tinh thần, Cô không phải cùng Mộ Lăng Khiêm cùng nhau ngủ sao?

Sao có thể bị người đoạt kiếp?

Còn có, cô nhìn quanh bốn phía, cái này không phải chính là phòng của cô sao?

Tình huống như thế nào?

Ôn Hưởng Dương chính là khiếp sợ, nghi hoặc, kinh ngạc, khó hiểu các loại cảm xúc đan chéo thời điểm, cửa truyền đến âm thanh mở cửa, cô ngẩng đầu nhìn qua trước cửa, liền thấy Mộ Lăng Khiêm đang đứng ở cửa, vẻ mặt ghét bỏ nhìn cô.

Ôn Hưởng Dương, “.....”

Mộ Lăng Khiêm đi đến trước mặt Ôn Hưởng Dương, giúp cô cởi bỏ cà vạt đang trói tay chân, một cái cà vạt trên một vạt, thuận tay đã bị hấn ném vào thùng rác.

Hấn đứng ở trước mặt cô, nhìn Ôn Hưởng Dương vẫn còn ngồi dưới đất xoa xoa tay chân, vũng vàng con người, sắc mặt rất khó xem nói, “Về sau, về phòng ngủ của cô.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Không cho cô vào phòng

Ôn Hưởng Dương nghe nói như thế, kinh ngạc ngẩng đầu, nhìn phía Mộ Lăng Khiêm

Này không xem còn tốt, vừa nhìn liền thấy mắt trái của Mộ Lăng Khiêm một mảnh ứ thanh, bộ dạng giống như là bị người đánh một quyền, khuôn mặt lạnh lùng kia bên cạnh đôi mắt đen nhánh, thế nhưng tương phản làm người buồn cười.

Mộ Lăng Khiêm nhìn đến bộ dáng Ôn Hưởng Dương nghẹn cười, sắc mặt của hấn càng khó nhìn.

“Về sau không mệnh lệnh của tôi, đừng lại tự tiện bò lên trên giường tôi!”

Mộ Lăng Khiêm nói xong câu đó, xoay người liền đi ra ngoài.

Ôn Hưởng Dương còn ngồi dưới đất.

Chờ cô hoàn toàn hiểu được ý tứ trong lời nói của Mộ Lăng Khiêm, cái loại cảm giác bất an này càng thêm mãnh liệt lên.

Lúc này mới bao lâu, hấn cũng đã ghét bỏ, chán ghét đến, chỉ là cùng nạng đắp chăn thuần túy ngủ đều không vui.

Kia nạng còn có cái gì nắm chắc có thể làm hấn bao đường nạng đến bốn tháng?

Ôn Hưởng Dương phát điên.

Chờ nạng đi xuống lầu, Mộ Lăng Khiêm đã rời đi.

Nàng một người nhìn biệt thự trống rỗng, chỉ cảm thấy thật bức bối, thật bức bối.

Ôn Hưởng Dương ngoan ngoãn ở biệt thự một ngày, quét tước vệ sinh, giặt quần áo, nấu cơm, còn nghiên cứu quyền sở tay mà Tần Toa cho cô kia, muốn tìm tìm xem, cô rốt cuộc là nơi nào chọc đến Mộ Lăng Khiêm chán ghét?

Chính là, cô đem quyền sở tay lật từng góc ngách, cũng không tìm được đáp án mà cô muốn.

Ai~

Vào lúc ban đêm, Mộ Lăng Khiêm trở về, cô liền vẫn luôn mỉm cười trông mong nhìn Mộ Lăng Khiêm.

Chính là, Mộ Lăng Khiêm đến một cái con mắt cũng không thèm liếc qua cô, thời điểm nhìn đến cô, đều là dùng dư quang nhìn quét, đáy mắt trừ bỏ ghét bỏ vẫn là ghét bỏ.

Ôn Hường Dương muốn giúp Mộ Lăng Khiêm mở nước tắm, Mộ Lăng Khiêm muốn cô đi. Phái nói, phòng của Mộ Lăng Khiêm, đều không có đi vào nửa bước.

Ngày hôm sau, Ôn Hường Dương tỉnh lại xuống lầu, Mộ Lăng Khiêm sớm đã ra cửa.

Mộ Lăng Khiêm vẫn là đáp ứng hôm nay cùng cô đi Ôn gia, nhưng hiện tại tình thế của Mộ Lăng Khiêm đối với cô, cô rất là lo lắng, hẳn cô còn hay không còn sẽ nguyện ý thực hiện hứa hẹn.

Cũng không biết là cái người nào đáng chém ngàn đao, lại đem chuyện cô quen biết Mộ Lăng Khiêm nói cho lão tra cha của cô, lão tra cha nếu là không biết việc này, thì hiện tại cũng sẽ không có nhiều chuyện như vậy.

Mộ Lăng Khiêm đáp ứng cô rồi, buổi chiều bốn giờ trở về cùng cô đi Ôn gia, chính là Ôn Hường Dương chờ đến hơn bốn giờ chiều, bên ngoài đều vẫn là không có động tĩnh.

Mộ Lăng Khiêm khẳng định là sẽ không đã trở lại.

Cô chờ dài, đứng lên, đang chuẩn bị lên lầu, ngoài cửa liền truyền đến xe thanh âm, nghe được thanh âm, cô xoay người liền chạy đi ra ngoài, vừa nhìn liền thấy Diệp Ảnh xuống xe đứng ở xa xa phía trước, Diệp Ảnh rất xa đối với cô cúi mình chào, “Ôn tiểu thư, để cho ta tới tiếp ngươi.”

Này âm tình bất định nam nhân, thật là dọa đến cô…….

Ôn Hường Dương lên xe.

Diệp Ảnh chờ Ôn Hường Dương đi vào thẩm mỹ viện nổi danh nhất Nam Đức thị.

“Ai ô ô, vị này chính là cậu gọi riêng điện thoại tôi, muốn ta trang điểm cho vị tiểu mỹ nhân này sao?” Còn chưa xuống xe, Ôn Hường Dương liền nhìn thấy một vị mặc áo somi hồng nhạt, trang điểm thời thượng, kiểu tay hoa lan nam nhân lúc mỉm cười, đã đi tới phía cô.

“Ai u, nhìn cái khuôn mặt nhỏ này, bầu bình giống như có thể véo ra nước vậy.” Ôn Hường Dương xuống xe, mới vừa đối diện với người đàn ông lớn lên da thịt non mịn mặc áo somi hồng nhạt kia, anh ta liền miết khuôn mặt nhoe của cô.

Ôn Hường Dương nhủ mảy, cho dù là ai đi nữa bị một người đàn ông xa lạ niết khôn mặt, trong lòng đều sẽ không thoải mái.

Cũng may, không đến một giây, Diệp Ảnh liền đem người đàn ông mặc áo somi hồng nhạt tay cấp chém đi xuống, quát lớn nói, “Hoa Phi, ngươi tìm chết sao?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 86: Hẳn ngưng dụng bảo tiêu kiêm chức chuyên viên trang điểm

“Không tốt sao, nhân gia bất quá là tò mò.” Hoa Phi xoa xoa cánh tay bị đánh, nhìn Ôn Hường Dương, cười mắt ngọc mảy ngài nói, “Ôn tiểu thư, ngài hảo, ta là Hoa Phi, ngưng dụng bảo tiêu kiêm chức chuyên viên trang điểm. Lần đầu gặp mặt, thỉnh nhiều chiếu cố.”

Ôn Hường Dương đảo không phải một cái khai không dậy nổi vui đùa người.

Chi là……. Bảo tiêu?

Cái tiêu gia hòa trang điểm giống như là con gái này, cư nhiên là bảo tiêu của Mộ Lăng Khiêm?

“Ôn tiểu thư, bên trong mời.” Diệp Ảnh đối với Ôn Hường Dương làm một tư thế mời.

Ôn Hường Dương nhìn thời gian không còn sớm, cô gắt gât đầu, đi vào thẩm mỹ viện.

Hoa Phi nhìn như cà lơ phất phơ, nhưng xác thật là đông đảo danh viện khuê tú, thiên kim tiểu thư khó cầu, là chuyên viên trang điểm quốc tế đỉnh cấp thời thượng.

Ôn Hường Dương trải qua tay hắn, bảo dưỡng, phối hợp, mỹ dung một phen, ngay lập tức đã thay đổi như là thoát thai hoán cốt thay đổi thành một người khác.

Nguyên bản là mắt to xinh đẹp, bị hóa cơ sở ngầm, chớp mắt giống như là ngôi sao đang tỏa sáng, ngũ quan tinh xảo, khuôn mặt trái xoan thêm phần lót có vẻ càng thêm diễm mỹ, váy ngắn màu hồng nhạt trải qua cắt may điệp biến, nghịch ngợm trẻ trung mang theo một chút gợi cảm vũ mị.

Cả người giống như là thiếu nữ xinh đẹp từ mạn họa trung đi ra.

Hoa Phi nhìn thấy Ôn Hường Dương từ phòng thay đồ đi ra, kính diễn ra tiếng, vừa lòng vỗ tay nói, “Ngà, quả thực quá hoàn mỹ, ta thật là yêu đến chết, đã tìm tới một vị người mẫu hoàn mỹ như thế cho ta.”

Hoa Phi chỉ lo thưởng thức, chỉ là hắn người này miệng đặc biệt tiện.

“Diệp Ảnh, ngươi cảm thấy sao? Ài, ngươi nói là từ đâu tìm được một tiểu mỹ nhân như vậy, xem đến ta đều…….”

“Diệp Ảnh!”

Hắn chính miệng tiện, phía sau đột nhiên truyền đến một đạo âm thanh lãnh liệt giống như trời đông giá rét, nghe thể quen thuộc thanh âm, Hoa Phi cả người một run run, nom nóp lo sợ quay đầu lại, liền thấy Mộ Lăng Khiêm lạnh mặt, đứng ở hắn phía sau, “B………….”

“Có!” Diệp Ảnh khom lưng đáp lại, dùng một loại ánh mắt như muốn nói tự làm tự chịu để nhìn Hoa Phi.

“Đưa hắn khu không người của Châu Phi, chưa tới ba năm, ai cũng không cho đi đón hắn trở về.”

“Vâng!”

“Không cần a.. Tôi biết sai rồi, BOSS tha thứ tôi đi. Ba năm, tôi sẽ chết a. Làn da của tôi sẽ bị thái dương phơi thương, khuôn mặt tôi sẽ khô nứt, thân thể tôi không thể không có nước…….”

“Ha…….” Đứng ở một bên, Ôn Hường Dương nhìn không được cười ra tiếng, thật sự là một đại nam nhân quý rập xuống bên chân Mộ Lăng Khiêm cầu xin tha thứ, còn có động tác tự kỷ vuốt khuôn mặt, quá khôi hài.

Ôn Hường Dương này cười, thuận lợi đem Mộ Lăng Khiêm tầm mắt hấp dẫn qua đi.

Nhìn đến Ôn Hường Dương kiểu tiểu mỹ người giống như tinh linh buông xuống, Mộ Lăng Khiêm đáy mắt hiện lên một mặt u quang, hắn thu hồi chân bị Hoa Phi ôm, cất bước đi tới trước mặt Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương sợ tới mức vội vàng bưng kín miệng mình, khăn trương chớp chớp mắt.

Cô như thế nào có thể ở thời điểm này cười? Vốn dĩ hắn đã ghét, cái này xong rồi.

Ôn Hường Dương vĩnh viễn sẽ không biết, hành động bưng kín miệng của cô, một bàn tay che trên khuôn mặt nhỏ, chỉ còn lại có một đôi mắt to ngập nước nhìn người thời điểm, có bao nhiêu mê người.

Mộ Lăng Khiêm sắc mặt lạnh như hàn băng, “Châu Phi, 5 năm!”

“Nga,!”

Phía sau truyền đến một trận thanh âm u oán vô cùng rên rĩ, còn Ôn Hướng Dương đang kinh hồn táng đảm đã bị Mộ Lăng Khiêm lấy âu phục che lại cái kín mít, còn bị Mộ Lăng Khiêm cấp ôm đi ra ngoài, nhét vào trong xe.

“Lái xe.”

“Vâng.”

Ôn Hướng Dương ngồi ở bên trong xe, trên người vẫn còn mặc âu phục của Mộ Lăng Khiêm, cô một câu cũng không dám nói, đợi đại khái hai mươi tới phút, thấy Mộ Lăng Khiêm cũng không có ý để ý tới cô, trái tim nhỏ trong lồng ngực của cô mới khôi phục bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](#).

Chương 87: Dẫn hấn về nhà gặp ba cô

Cô trộm nhẹ thở một hơi ra,nhưng khẩu khí còn chưa dùng xong,bên tai liền vang lên thanh âm trầm thấp của Mộ Lăng Khiêm “Lần sau ra cửa đừng trang điểm,chiều dài váy không vượt quá đầu gối cho tôi”.

Ôn Hướng Dương “...”

Trừ bỏ đi quán bar,cô như mọi khi không trang điểm.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hướng Dương không có trả lời hấn.Hấn ngược mắt quét về phía cô.Ôn Hướng Dương bị nhìn liên tục gật đầu “Tôi biết rồi”.

Trong miệng mau đáp ứng,nhưng Ôn Hướng Dương vẫn là không nhận được trong lòng mắng,Mộ Lăng Khiêm hấn tên quái vương bát đần,không phải anh kêu Diệp Ảnh mang tôi tới đây sao?Lúc này thật ra ghét bỏ tôi!

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hướng Dương nghe lời như vậy,hấn thu hồi tầm mắt,tiếp tục xem tạp chí trong tay.

Xe chạy đại khái nửa giờ,tôi biệt thự Ôn gia.

Mộ Lăng Khiêm biết đại chi Ôn gia,Ôn hướng Dương cũng không kì quái,nếu hấn muốn tra có cái gì là không thể tra ra.

Xuống xe,Ôn Hướng Dương trên người còn khoác Tây trang của Mộ Lăng Khiêm, trên người Mộ Lăng Khiêm chỉ còn mặc quần Tây may thủ công và áo sơ mi,nhưng dù vậy,vẫn không che dấu được khí phách sinh ra đã có giống như vương giả của hấn.

Mộ Lăng Khiêm vuốt tay ôm vai Ôn Hướng Dương,đi đến trước biệt thự,nhấn chuông cửa.

“Tới,tới”.Hầu gái Ôn gia chạy ra mở cửa,nhìn đến đứng ở cửa là Ôn Hướng Dương cùng một nam nhân cao lớn,anh tuấn,lãnh khốc,cô ta có chút kinh ngạc nói “Như thế nào là cô?Cô như thế nào đã trở lại?”

“Tôi không thể trở về sao?”Một tiếng đại tiểu thư cũng không goi,ngay cả hầu gái tại nhà cũng không đem đại tiểu thư Ôn gia cô vào mắt,Ôn Hướng Dương không muốn khách khí với bọn họ.

“Ba tôi ở đâu nh?Cô đi vào nói cho ba tôi,tôi đã mang bạn trai trở lại.Ông ý không muốn thấy tôi,cũng đừng trách tôi trở về”.

Hầu Gái tuy biết rằng Ôn Hướng Dương không được sủng ái,nhưng vẫn là tiểu thư Ôn gia,hướng chỉ cô còn đang đứng cùng một nam nhân khiến cho cô ta không dám nhìn “Đại tiểu thư,cô chờ tôi đây liền đi vào nói với tiên sinh một tiếng”.

Hầu gái xoay người đi bẩm báo,khí thế Ôn Hướng Dương nháy mắt tiêu tán,cô có chút xấu hổ nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm “Mộ thiếu,tôi biết trong bụng anh không để ý lời nói của tôi.Coi như hôm nay tôi thiếu anh một ân tình,phiền anh đợi chút đứng cạnh tôi căng cái bẫy.Anh cũng không cần quản tôi nói cái gì”.

Hấn còn nhớ rõ bộ dạng khi cô không biết rõ thân phận hấn,từ lúc biết thân phận hấn thì tiểu nữ nhân này vẫn luôn ở trước mặt hấn bày ra vẻ ngoan ngoãn.

Tầm mắt Mộ Lăng Khiêm dừng trên mặt Ôn Hướng Dương một lát “Àn”.

“Cám ơn”.Ôn Hướng Dương tự đẩy lồng cảm tạ hấn.

Mới cùng Mộ Lăng Khiêm nói chuyện thoả đáng,Ôn Hướng Dương liền nhìn thấy cái bụng bia của Ôn Lợi Thịnh bước nhanh đuổi tới.

Ôn Lợi Thịnh đợi ở nhà hai ngày đứng ngồi không yên,ông ta còn có ý đem hai mẹ con Bạch Ngọc Lan và Ôn Nhĩ đi ra ngoài,chính vì chờ Ôn Hướng Dương đưa Mộ Lăng Khiêm về.

Khi ông ta đương nhìn thân ảnh cao lớn,hơi thở cường đại đứng dưới hoàng hôn,đưa lưng về phía mặt trời,liều mạng bước qua,ông ta mầu quang lướt qua sườn mặt Mộ Lăng Khiêm liền cảm thấy đương gia trước kia mình gặp ở Mộ gia có sáu bảy phần tương tự với hấn,nhưng khí chất hai người rõ ràng có điểm bất đồng.

Có thể tương tự như thế nghĩ đến là người của Mộ gia thì cũng không có gì là quá.

Ông ta cần phải nắm lấy cơ hội,tìm hiểu rõ ràng người nam nhân này ở Mộ gia tốt cuộc có có vị trí gì.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](#).

Chương 88: Ngại quá Mộ thiếu khiến anh chê cười rồi

Ôn Lợi Thịnh lập tức lộ ra tươi cười sáng lạn,một bộ dáng cha hiền đi lên trước “Hướng Dương,con đã trở về.Sao không thấy con nói sớm với ba một tiếng?”

Ôn Hướng Dương thấy bộ dáng này của Ôn Lợi Thịnh,chi cảm thấy ghê tởm,cô ôm lấy cánh tay Mộ Lăng Khiêm lúm đồng tiền như hoa “Ba,ba cũng thấy rồi,vị này chính là bạn trai con,không phải ba muốn gặp anh ý sao?Hiện tại gặp được rồi chúng con cũng nên đi”.

“Ài,từ từ,nếu đã trở lại,thì như thế nào cũng phải cùng nhau ăn một bữa cơm chứ.”Ôn Lợi Thịnh thật vất cả mới có cơ hội tiếp cận người Mộ gia,sao có thể bỏ lỡ cơ hội này.

“Không được,bạn trai con còn có việc,chúng con liền đi về trước.Khiêm,chúng ta trở về đi?” Ôn Hướng Dương kéo Mộ Lăng Khiêm tính rồi đi,ngay từ lúc bắt đầu cô không tính cho Ôn Lợi Thịnh có cơ hội tiếp cận Mộ Lăng Khiêm

Cô đưa Mộ Lăng Khiêm đến,Ôn Lợi Thịnh cũng gặp qua Mộ Lăng Khiêm,vô luận là uy hiếp vẫn là kinh sợ đều đạt được mục đích.

Ôn Lợi Thịnh làm sao có thể để Ôn Hướng Dương cùng Mộ Lăng Khiêm liền rồi đi như vậy?

Ông ta đi lên trước,ngăn cản đường Ôn Hướng Dương “Hướng Dương,con không muốn vào xem phòng mẹ con sao?Mấy năm nay,vật dụng của mẹ con,ba đều giữ lại con không muốn nhìn một chút sao?”

Ôn Lợi Thịnh nói xác thực làm Ôn Hướng Dương dừng bước. Đối với cô gật gật đầu “ Đồ của mẹ con”.

Mấy năm nay, không phải là cô không nghĩ đến trở về nhà, mà mỗi lần trở về lại làm cô ghê tởm, đồ của mẹ, vẫn không biết Ôn Lợi Thịnh xuất phát từ mục đích gì, nhưng tất cả đồ của mẹ đều lưu lại trong phòng, giống nhau đều không có động tới, chỉ là cô không có cách nào mang đi.

Ôn Hường Dương nắm chặt hai đầu, cuối cùng vẫn là nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm “Khiêm, có thể cùng em vào xem không?”

Ôn Hường Dương xưng hô đối với Mộ Lăng Khiêm làm Mộ Lăng Khiêm nhìn cô một cái, hẳn có thể nhìn thấy một chút cảm xúc của cô không ổn định.

Hắn cúi tay ôm bà vai cô, dùng giọng điệu cực kì thân mật, ôn nhu tiến đến bên tai cô mờ màng nói “Em muốn đi, tự nhiên là được”.

Mộ Lăng Khiêm đột nhiên biến hoá, Ôn Hường Dương liên tục nói da gà, nhưng cô biết đây là hắn giúp cô, cô có chút cảm kích liếc hắn một cái.

Ôn Lợi Thịnh thấy bộ dáng Mộ Lăng Khiêm để ý Ôn Hường Dương như thế, trong lòng ông ta cũng đánh lên bản tính, vội vàng đem hai người mời vào.

“Hường Dương con đi phòng mẹ con trước đi, ba cùng con về tương lai tâm sự”.

Ôn Lợi Thịnh cũng là loại không biết xấu hổ, xưng hô như thể Mộ Lăng Khiêm đã là con rể tương lai, còn cố ý tách hai người Mộ Lăng Khiêm cùng Ôn Hường Dương ra.

Ôn Hường Dương tự nhiên cũng không làm cho ông ta được như ý, cô kéo cánh tay Mộ Lăng Khiêm nói “Ba, con muốn đưa bạn trai đi gặp mẹ”. Nói Ôn Hường Dương liền lôi kéo Mộ Lăng Khiêm lên lầu, lưu lại Ôn Lợi Thịnh với sắc mặt khó coi đến cực điểm.

Mộ Lăng Khiêm đứng cạnh Ôn Hường Dương bất động thanh sắc nhìn Ôn Hường Dương so chiều cùng Ôn Lợi Thịnh, không hề nghi ngờ, hẳn nuôi dưỡng tiểu bạch thỏ này, cũng không dễ bắt nạt như vậy.

Ôn Hường Dương vào phòng, liền buông lỏng cánh tay đang kéo Mộ Lăng Khiêm ra.

Đã lâu chưa có người tiến vào phòng, mang theo một cỗ hương vị ẩm ướt, đầy đất và tro bụi. Ôn Hường Dương đi đến trước cửa sổ, kéo rèm ra, làm hoảng hốt đã xuống lọt vào phòng. Lại tìm cái chổi, đem phòng cùng đồ vật tí mĩ quét dọn, lau chùi một lần.

Làm xong hết thấy, Ôn Hường Dương ôm đầu gối ngồi xổm xuống dưới, đồ vật lưu lại đều là của mẹ cô, nhưng cô lại không mang đi, Ôn Lợi Thịnh cũng không để cô mang đi.

Không biết khi nào, Mộ Lăng Khiêm đi tới trước mặt cô. Ôn Hường Dương ngẩng đầu nhìn hắn. Cô nỗ lực cười một tiếng “Ngại quá, Mộ thiếu, làm anh chê cười rồi”

Mộ Lăng Khiêm cũng không có nói lời nào, mà trầm mắt, cúi tay đem cô từ trên mặt đất đỡ lên.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Ôn Nhã

“Đi thôi, chúng ta trở về đi” Ôn Hường Dương thu thập tâm tình, vỗ vỗ trở bụi trên người, chủ động giữ khoảng cách xa Mộ Lăng Khiêm một chút,

Cô còn nhớ rõ, mỗi lần trước khi hắn chạm vào cô, đều làm cô phải về nhà rửa sạch sẽ, rồi mới gặp hắn.

Ôn Hường Dương xa cách, Mộ Lăng Khiêm nhủ mày.

Theo sau, Ôn Hường Dương liền nhìn Mộ Lăng Khiêm, hắn ném cho cô một ánh mắt rồi một mình đi xuống lầu, còn không vui “phanh” một tiếng đóng cửa phòng lại.

Ôn Hường Dương hoàn toàn không rõ, rốt cuộc cô đã làm sai chỗ nào chọc giận hắn.

Mộ Lăng Khiêm. Còn chưa đi xuống lầu, Ôn Lợi Thịnh đã nhìn chuẩn cơ hội lên đón, ân cần nói “Mộ thiếu”.

Mộ Lăng khiến liếc mắt trên dưới đánh giá Ôn Lợi Thịnh, nhàn nhạt mờ màng nói “Đem toàn bộ vật dụng của mẹ Hường Dương sửa sang lại, mai tôi phải người tới lấy”.

Ôn Lợi Thịnh nghe nói như thế, sững sờ một chút, cũng chỉ có thể lấy lòng nói “Hào, Mộ thiếu muốn tôi nhất định sẽ toàn lực làm. Không biết Mộ thiếu...”

Ôn Lợi Thịnh vừa định tìm hiểu thân phận, địa vị Mộ Lăng Khiêm, đã bị một đạo thanh âm nũng nịu, oán giận đánh gãy “Daddy, chân con đi đều bị đau. Cái kia là địa phương quái quỷ gì, một chút tốt cũng không có, con về sau không bao giờ đi nữa”.

Ôn Nhã vừa mới vút bỏ giày cao gót, oán trách đi vào biệt thự, liền phát hiện bên trong còn có những người khác.

Một người nam nhân.

Một nam nhân cao lớn, anh Tuấn.

Vô luận là đáng người hay khuôn mặt đều hoàn nĩ không thể bắt bẻ. Trong 20 năm nhân sinh của Ôn Nhã, kiến thức về nam nhân của cô ta không tới một ngàn thì cũng là mấy trăm.

Nhưng là, người nam nhân trước mắt bất luận là bên ngoài thì đáng người cùng trang phục vẫn là thượng phẩm, cô ta vẫn là lần đầu.

Chỉ là trên người nam nhân này ngoài áo sơ mi, đồng hồ trên cổ tay, cô ta vẫn có thể đoán ra, đây là một cực phẩm nam nhân, có tiền tài, địa vị.

Cô ta tức khắc ném bỏ đáng làm nũng vừa mới làm với Ôn Lợi Thịnh, sửa sang lại váy áo cùng đầu tóc, lộ ra một nụ cười tự nhận là ưu nhã, hướng tới Mộ Lăng Khiêm đi đến.

“Daddy, vị này chính là...”

Ôn Lợi Thịnh không nghĩ đến Ôn Nhã tự nhiên trở về, nhưng nhìn thấy Ôn Nhã đối với Mộ Lăng Khiêm có hứng thú, ông ta tự nhiên là cao hứng, so với Ôn Hường Dương ông ta càng hy vọng leo lên Mộ Lăng Khiêm là con gái Ôn Nhã của mình.

Ôn Lợi Thịnh vừa định hướng Mộ Lăng Khiêm giới thiệu Ôn Nhã. Mộ Lăng Khiêm không cho ông ta cơ hội gần cận.

Hắn xoay người lên lầu, nhìn xem nữ nhân kia rốt cuộc ở lại làm gì.

Thái độ Mộ Lăng Khiêm làm sắc mặt Ôn Nhã trở nên có chút khó coi, còn chưa có một nam nhân nào từng đàm làm như thế đối với cô ta, trong vòng từ trước đến nay, cô ta mọi việc đều thuận lợi, ít nhiều nam nhân đều quý dưới váy cô ta.

Lúc Mộ Lăng Khiêm cất bước lên lầu, vừa lúc Ôn Hường Dương đi tới cửa cầu thang. Đứng ở dưới Ôn Nhã Cùng Ôn Lợi Thịnh tự nhiên cũng nhìn thấy Ôn Hường Dương chuẩn bị xuống lầu.

Ôn Nhã nhìn đến Ôn Hường Dương giống như bị ai dẫn vào dưới, cắt cao thanh âm kêu lớn “Daddy, nữ nhân này như thế nào lạ ở nhà cùng ta?”

Về sau cô ta kêu xong, mới ý thức được mình quá mức kích động, cư nhiên lộ tẩy.

Cô ta với vội thay đổi sắc mặt cười nói “Chỉ ý của em là chị như thế nào đã trở lại? Chị về mà không nói cho e một câu?”

Khi Ôn Nhã nói lời này, đôi mắt nhìn chăm chăm Ôn Hường Dương, thời điểm cô ta nhìn thấy bộ váy Ôn Hường Dương đang mặc trên người kia là bộ mà cô ta vẫn luôn muốn mua, trông rất cô ta mờ to, tròng lên.

Nữ nhân chết tiệt này như thế nào lại xứng với bộ váy tốt như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Lại lần nữa câu dẫn

Ôn Hường Dương nhìn tròng mắt Ôn Nhã sắp rơi ra, cô tầm mắt không lạnh không đậm dừng trên người Ôn Lợi Thịnh “Ba, con nhớ rõ con nói rồi. Thời điểm con trở về, con Hi vọng sẽ không nhìn thấy người ngoài. Nếu ba không biết cái gì gọi là tuân thủ ước định thì tất nhiên con sẽ không lưu lại”.

Ôn Hường Dương đi xuống thang lầu, đi tới trước mặt Mộ Lăng Khiêm.

Cô nhìn hần, Hi vọng hần có thể tiếp tục giúp cô diễn xong vở kịch này.

Cô không nghĩ Ôn Lợi Thịnh cùng Ôn Nhã ném hết thể diện trước mặt. Chính là, Mộ Lăng Khiêm chỉ nhìn cô, không có chút ý tứ nào gọi là muốn giúp cô.

Ôn Lợi Thịnh cùng Ôn Nhã đều đang nhìn, thậm chí đáy mắt Ôn Nhã hiện lên châm chọc.

Ôn Hường Dương không biết cô đứng ở đó bao lâu. Một phút đồng hồ Mười phút... Rồi hai mươi phút.

Thời điểm lâu đến nỗi Ôn Hường Dương cảm thấy tuyệt vọng. Mộ Lăng Khiêm cuối cùng vẫn là dắt tay cô, ôm bà vai cô mang xuống lầu.

Khoẻ miệng Ôn Nhã còn đang châm chọc xem đến Mộ Lăng Khiêm cư nhiên thật sự ôm Ôn Hường Dương, còn đem Ôn Hường Dương mang xuống lầu, biến mất trong tầm mắt. Trên khuôn mặt chỉ còn lại sự ghen ghét cùng hận ý.

Người đàn ông này đều không liếc xem cô ta một cái, nhưng hần ta cư nhiên ôm tiện nhân Ôn Hường Dương kia.

Trong mắt Ôn Nhã hiện lên tia ghen ghét tất cả đều rơi vào trong mắt Mộ Lăng Khiêm, ánh mắt hần thâm trầm, thời điểm đi ngang qua bên cạnh người Ôn Nhã, Lạnh lùng quét nhìn Ôn Nhã một cái.

Nam nhân như vậy, căn bản là không xứng với Ôn Hường Dương! Chỉ có cô ta, chỉ có Ôn Nhã cô mới có tư cách đứng ở bên người hần!

Ôn Lợi Thịnh mất thấy Ôn Hường Dương cùng Mộ Lăng Khiêm đi rồi, ông ta xoay người liền muốn đuổi theo đi ra ngoài, ông ta còn chưa có tìm hiểu Mộ Lăng Khiêm rốt cuộc có thân phận gì, có thể giúp lão bắt lấy hạng mục toà cao ốc đầu.

Nghĩ như vậy, lão khó tránh khỏi sinh khí.

Đều xem Ôn Nhã không có chút không vừa mắt.

Mộ Lăng Khiêm mang Ôn Hường Dương rời khỏi biệt thự, liền buông lỏng tay ôm cô ra, tự lên xe. Ôn Hường Dương đứng ở xa, cần cần môi.

Vừa rồi, với thật sự cho rằng, thời điểm Mộ Lăng Khiêm muốn vứt bỏ cô ở loại địa phương này, làm cô thành trò cười mất mặt trước hai cha con Ôn Nhã.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương còn đứng ngốc ở trước xa, hần nói tài xế hạ cửa xe, ngược mắt nhìn Ôn Hường Dương “Còn thất thần làm cái gì? Còn muốn tôi mời cô lên xe sao?”

Ôn Hường Dương lên xe, an tĩnh ngồi, xe một đường trở lại biệt thự. Mộ Lăng Khiêm xuống xe, Ôn Hường Dương liền đi theo phía sau hần, hai người một trước một sau vào biệt thự, Mộ Lăng Khiêm lập tức lên lầu, Ôn Hường Dương đứng ở dưới lầu.

Đứng đại khái mười phút, Ôn Hường Dương đi phòng bếp.

Làm xong cơm chiều, lên lầu kêu Mộ Lăng Khiêm xuống ăn cơm, Mộ Lăng Khiêm xuống dưới chỉ vào thời điểm ăn cơm, căn bản bắt hoà không nói một lời với cô.

Ôn Hường Dương thỉnh thoảng trộm ngắm Mộ Lăng Khiêm, muốn hỏi rốt cuộc vì sao Mộ Lăng Khiêm sinh khí, mà khi cô nhìn đến khuôn mặt lạnh lùng của hần, không biết làm thế nào để mở miệng.

Đêm đó, Ôn Hường Dương đem chính mình từ trong ra ngoài tắm sạch sẽ, cố ý thay áo ngủ gọi cảm tự chính mình dùng kéo cắt ra, gỡ lên cửa phòng Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm mở cửa.

Đương nhiên hần nhìn đến bộ đồ Ôn Hường Dương khắp nơi có vết cắt, phía dưới còn lộ ra một đoạn eo thon nhỏ, chỗ áo ngực còn lộ ra một mảng lớn da thịt, sắc mặt của hần đen như mực, xoay người cầm lấy áo sơ mi trực tiếp ném vào ngực cô “Còn không thay ra cho tôi, trở về ngủ! Có khắp nơi làm loạn, có liên cút ra ngoài cho tôi”.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Ngẫu nhiên gặp được Nghiêm Khắc ở sân bay

Cửa bị đóng lại, Ôn Hường Dương đứng ở cửa, trong tay cô còn cầm áo soni Mộ Lăng Khiêm ném cho.

Hần ghét bỏ cô, đã ghét bỏ đến mức cô còn không có bắt đầu câu dẫn, đã bị lâm vào tình trạng bị đuổi ra khỏi cửa.....

Cô thật sự nên nghĩ cách khác.

Đêm đó, Ôn Hường Dương nằm ở trên giường lẩn qua lộn lại ngủ không được, cô suy nghĩ suốt một buổi tối, thẳng đến hừng đông mới ngủ.

Ngày hôm sau, cô vẫn là bị chuông điện thoại thanh đánh thức.

“Uy.” Ôn Hường Dương cảm di động lên, mơ mơ màng màng lên tiếng.

“Hường Dương a, là ta a, ta là ba ba a.”

Ôn Hường Dương nghe được thanh âm, lập tức từ trên giường ngồi dậy, liền nghe được giọng nói lấy lòng của Ôn Lợi Thịnh từ bên kia truyền tới, “Hường Dương a, con không phải muốn gặp em trai con sao? Như vậy đi, Hường Dương, con giúp ba ba hỏi hạ Mộ thiếu, cậu ấy lần sau khi nào có rảnh đi? Vắn an, ba ba lập tức cho người an bài, cho người đi thấy Thiệu Kiệt.”

Ôn Lợi Thịnh cư nhiên chủ động gọi điện thoại tới cầu hòa giải, xem ra Mộ Lăng Khiêm thật đúng là rất hữu dụng.

“Trước để cho tôi thấy Thiệu Kiệt, thấy Thiệu Kiệt, tôi lập tức giúp ông hỏi.” Ôn Hường Dương có kè mặc cả nói, Mộ Lăng Khiêm hiện tại ghét bỏ cô như vậy, nếu cô làm không tốt quan hệ bao dưỡng có thể bị phá bất cứ lúc nào, tự nhiên là có thể lợi dụng một lần lại nhiều lợi dụng một lần.

Di động kia đầu trầm mặc đại khái hai ba phút, Ôn Lợi Thịnh mới nói, “Hảo, ba ba hôm nay liền an bài con đi ra ngoài gặp Thiệu Kiệt. Chờ con gặp qua Thiệu Kiệt, lại an bài con trở về.”

Cùng ngày, Ôn Hường Dương ở biệt thự để lại một trương tờ giấy, nói cho Mộ Lăng Khiêm có có việc cần đi ra ngoài hai ngày, để Mộ Lăng Khiêm chính mình nấu ăn.

Ôn Lợi Thịnh để sớm tiếp cận Mộ Lăng Khiêm, bắt được hạng mục hợp tác kia, làm việc tốc độ cũng mau, cùng ngày liền an bài Ôn Hường Dương bay đi nước Mỹ.

Ngày hôm sau, Ôn Hường Dương liền đến nước Mỹ, được dẫn tới bệnh viện Thiệu Kiệt đang nằm.

Ôn Hường Dương nhớ kỹ địa chỉ bệnh viện.

Ở trong bệnh viện, cô gặp được em trai Ôn Thiệu Kiệt của mình, Thiệu Kiệt đang định ở phòng bệnh đọc sách, so với lần trước gặp mặt, Thiệu Kiệt lại gầy ốm rất nhiều, một người thiếu niên tuấn mĩ như vậy nganh sinh sinh biến thành một người gồ thối là có thể bay.

Ôn Hường Dương nhìn, trong lòng một trận phát đau.

Thiệu Kiệt bất tỉnh nết Ôn Lợi Thịnh, cho nên, cậu ị giúp cô tiết kiệm tiền về máy bay qua lại nước Mỹ, một năm chỉ cho cô tới thăm cậu bốn lần, cô mà dám tới nhiều hơn, cậu liền không thèm gặp cô.

Ôn Hường Dương gặp được Ôn Thiệu Kiệt, lại không có đi vào.

Cô không biết sau khi nhìn thấy Thiệu Kiệt rồi có thể nói gì với cậu.

Ôn Lợi Thịnh muốn đem cô gả cho một lão già 60 tuổi, cô không thể cho cậu biết; cô vì muốn kiếm tiền viện phí của em trai, đem chính mình bán cho Mộ Lăng Khiêm, càng không thể cho cậu biết.

Gặp qua Ôn Thiệu Kiệt, Ôn Hường Dương lại ngồi chuyến bay gần nhất trở về Nam Đức thị.

Xuống máy bay, Ôn Hường Dương đang chuẩn bị nhờ xe Mộ Lăng Khiêm về biệt thự, còn chưa đi ra sân bay, liền nghe được phía sau truyền đến một đạo tham âm quen thuộc, “Hường Dương?”

Ôn Hường Dương nghe được thanh âm, quay đầu lại, liền thấy người gọi cô cư nhiên là Nghiêm Khắc.

“Cách Cách?”

“Hường Dương, em như thế nào ở chỗ này?” Nghiêm Khắc đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, khoảng cách lần trước gặp mặt cũng không có bao lâu, nhưng người trước mắt lại gầy đi một vòng lớn, hần lo lắng trung mang theo một tia trách cứ nói, “Em gần đây rốt cuộc đang làm cái gì? Như thế nào đem chính mình làm thành bộ dáng này?”

Ôn Hường Dương nghe được Nghiêm Khắc này quan tâm nói, trong lòng ừy khuất có chút muốn khóc.

Mỗi ngày lo lắng đề phòng suy đoán Mộ Lăng Khiêm tâm lý, nỗ lực lấy lòng Mộ Lăng Khiêm, còn là bị ghét bỏ, cô cũng không nghĩ đem chính mình làm thành bộ dáng này a.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 92: Trầm lặng trước khi bùng nổ

“Cách Cách, đây là địa chỉ của bệnh viện Thiệu Kiệt, anh có thể giúp em liên hệ bác sĩ mà anh đã tìm, giúp Thiệu Kiệt chuyển viện sao?” Thu hồi ừy khuất trong lòng, Ôn Hường Dương nhìn Nghiêm Khắc đã mở miệng.

Thái độ của Mộ Lăng Khiêm làm cô không dám ôm quá lớn hy vọng, cô nghĩ đến tình trạng thân thể của Ôn Thiệu Kiệt hiện tại, năng rốt cuộc vẫn là hướng Nghiêm Khắc xin giúp đỡ.

Nghiêm Khắc thấy Ôn Hường Dương một bộ mau khóc, hần tiếp nhận địa chỉ mà Ôn Hường Dương đưa cho, kéo lại Ôn Hường Dương, “Hường Dương, em đừng vội, chúng ta trước tiên tìm một quán cà phê ngồi xuống, xảy ra chuyện gì, em nói cho anh.”

Hần lời kéo Ôn Hường Dương một đường đi về phía trước.

Nhưng mà, hai người đều không có phát hiện, ở một nơi cách bọn họ không xa, có một người đàn ông đang đứng, khí thế tỏa ra làm người ta sợ hãi, tầm mắt hần giống như chim ưng lãnh khốc sắc bén dừng ở hai người đang dắt tay nhau.

“Yêu cầu……” Diệp Ảnh không khỏi vì Ôn Hường Dương lo lắng.

Vốn là vội, tối hôm qua vì tìm Ôn tiểu thư càng là một đêm không ngủ, hạ lệnh làm cho bọn họ toàn cầu các nơi tra tìm Ôn tiểu thư rồi xuống, thật vất vả tìm được rồi, lại nhìn đến Ôn tiểu thư cùng người đàn ông khác thân mật đi cùng một chỗ như thế.

Làm trái lại ý của hần, đi ra ngoài tìm người đàn ông khác, hai tội đồng phát, hậu quả không dám tưởng tượng.

Chính là Diệp Ảnh không nghĩ tới, Mộ Lăng Khiêm thế nhưng giờ tay ngăn lại hần nói

“Không cần.”

Mộ Lăng Khiêm tầm mắt lãnh lệ dừng ở Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Khắc đang nắm tay, thanh âm lãnh khốc không có một tia độ ấm vang lên.

Ôn Hường Dương căn bản không biết Mộ Lăng Khiêm sẽ xuất hiện ở sân bay, càng không biết chính mình sẽ như vậy vừa trở về đã gặp được Nghiêm Khắc, nhất không nghĩ tới chính là, Mộ Lăng Khiêm cư nhiên sẽ nhìn thấy hình ảnh cô cùng Nghiêm Khắc ở bên nhau.

Ôn Hường Dương hiện tại một lòng chính là muốn đem chuyện bệnh viện của Thiệu Kiệt xử lí tốt.

Hiện tị cô vẫn còn 5 vạn, còn có 20 vạn tiền phí bao dưỡng tháng thứ nhất của Mộ Lăng Khiêm cấp cho, chống đỡ viện phí một tháng của Thiệu Kiệt hần là đủ rồi.

Nếu là Mộ Lăng Khiêm thật sự chán ghét cô, không muốn lại tiếp tục bao dưỡng cô, cô chỉ có thể lại đi bán rượu.

Những việc này, Ôn Hường Dương đều không có nói cho Nghiêm Khắc, chỉ là làm ơn Nghiêm Khắc giúp Thiệu Kiệt chuyển viện.

Nghiêm Khắc biết Ôn Hường Dương chắc chắn có sự tình gât hần, chỉ là Ôn Hường Dương không nói, hần ép hỏi cũng vô dụng, chỉ bằng đợi một thời gian, chính mình đi tra.

“Cách Cách, chuyện này liền làm ơn anh.”

“Yên tâm đi.”

“Sắc trời cũng không còn sớm, em đây đi về trước.”

“Anh đưa em về.”

“Không cần, em tự bắt xe về là được rồi.” Ôn Hường Dương đứng lên, hướng tới Nghiêm Khắc phất phất tay, liền mau chân rời khỏi sân bay.

Nghiêm Khắc nhìn bóng dáng Ôn Hường Dương, lâm vào trầm tư.

Ôn Hường Dương vẫn là tính toán trở về trước 8 giờ tối, tâm lý hiện tại của cô chính là một ngày còn được bao dưỡng thì sẽ sống dưới tâm lí của một người được bao dưỡng.

Cô trở lại biệt thự, dựa vào đèn đường bên ngoài, nhìn xuống đồng hồ trên cổ tay, thời gian vừa lúc 8 giờ.

Bên trong biệt thự vẫn là một mảnh đen nhánh.

Mộ Lăng Khiêm không có trở về.

Cô có chút mệt thờ dài.

Cởi giày, mở đèn, qua lại bốn ba hai ngày, cô trước tiên là muốn trở về phòng tắm rửa một cái, lại xuống dưới giúp Mộ Lăng Khiêm làm com chiều, Mộ Lăng Khiêm hiện tại dù chạm vào đều không chạm vào cô, thậm chí không cùng cô ngủ chung một giường, điều duy nhất cô có thể làm chính là nấu ăn cho hắn.

Ôn Hường Dương mở cửa phòng ra, ngáp một cái, chính là, còn chưa bật đèn, một cánh tay cường lực như có như không mang theo mưa rền gió dữ tàn sát bừa bãi, một phen liền chế trụ cổ tay cô, cùng lúc đó, một cảm giác áp bách thân thể ập xuống đầu, phanh một tiếng liền đem cô đè ở trên cửa.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 93: Bị lẫn lộn trong nhiều giờ

Ôn Hường Dương bị áp không thể động,cô nương theo ánh trăng ngoài cửa sổ thật vất vả mới nhìn rõ được khuôn mặt nam nhân trước mắt.

“Mộ,Mộ ...thiếu”.

Mộ Lăng Khiêm âm trầm lãnh lệ như vậy khiến Ôn Hường Dương có chút khẩn trương,cô bắt an động hạ thân,còn chưa có giấy giữa cả người bị kiềng lên,ném trên giường.

Ôn Hường Dương bị ném đến trên giường,cô trở mình,vừa định bò dậy,Mộ Lăng Khiêm cả người đè ép đi lên,dem cô đè ở dưới thân,hoàn toàn không thể nhúc nhích.

Ôn Hường Dương gầy dựa một chút.Mộ Lăng Khiêm thấy thế,kéo cả vật trên cổ,chặn hai chân cô,dùng cả vật đem đôi tay cô trôi lại,trôi lên trên đầu giường.

Hồ hấp hân phun trên mặt cô,tầm mắt hân như con báo trong đêm tối giống như muốn đem cô ăn tươi nuốt sống.

“Mộ Lăng Khiêm,anh muốn làm gì?”Đôi tay bị trôi cao,cả người giống như con cá nằm trên thớt,hoàn toàn không thể nhúc nhích,Ôn Hường Dương có chút kinh hãi,kêu cả họ lẫn tên.

“Làm cái gì?”Ánh mắt Mộ Lăng Khiêm hung ác,nham hiểm,dùng trên người cô,bàn tay vung lên,lại là làm loạn trên áo cô.

Hắn nâng cằm cô,cắn lên môi cô,thanh âm cực lãnh nói “Tôi hiện tại liền nói cho cô,tôi muốn làm cái gì!Ôn Hường Dương,tôi đã cảnh cáo cô đừng khiêu chiến điểm mấu chốt của tôi.”

Ánh mắt cùng hành động của Mộ Lăng Khiêm khiến cho cô gầy dựa kịch liệt,cô có dự cảm sẽ có chuyện không tốt phát sinh, đặc biệt là ánh mắt Mộ Lăng Khiêm Làm cô kinh sợ,có tức giận trùng mắt với hắn,hồ to lên “Anh buông tôi ra,anh không có quyền trôi tôi!”

“Quyền?Hiện tại tôi sẽ cho cô thấy rõ,như thế nào gọi là quyền lợi?”Mộ Lăng Khiêm khuôn mặt Tuấn tú kết thành băng,thanh âm hân lạnh nhạt càng làm Ôn Hường Dương kinh hãi.

Dứt lời,hắn thoát áo sơ mi trên người xuống,bắt được hai chân Ôn Hường Dương,dem cả người cô như hình chữ đại(大) trôi lên trên đầu giường Ôn Hường Dương liều mạng gầy dựa,nhưng như thế nào cũng vô pháp bé tránh.

Mắt thấy Mộ Lăng Khiêm đi ra ngoài,lần nữa khi trở về,trên tay còn cầm theo một cây roi da đen nhánh,Ôn Hường Dương sợ tới mức kêu lớn lên “ Mộ Lăng Khiêm,rốt cuộc anh muốn làm cái gì?Tôi không hợp với anh,tôi không cần tiền của anh.Tôi cũng không cần anh bao dưỡng nữa,anh thả tôi ra,làm ơn buông tha cho tôi”.

Mộ Lăng Khiêm là tức giận,thế cho nên hắn tự mình động thủ cho Ôn Hường Dương một trận giáo huấn,để cho cô háo hảo nhớ kĩ lời hắn nói,nhớ kĩ hậu quả khi ngỗ nghịch hắn.

Nhưng chính câu nói “Tôi không cần anh bao dưỡng”kia của Ôn Hường Dương như một cây gậy đâm vào yết hầu hắn,cư nhiên khiến hắn nắm chặt roi da trong tay.

Hắn thâm trầm chạy tới trước mặt cô,từ trên cao nhìn chăm chăm xuống nữ nhân đang bị trôi ở trên giường.

“Cô nói cái gì?”

Bốn chữ này lạnh băng vô luận không có bất kì cảm xúc gì,làm tâm Ôn Hường Dương co chặt lại.

“Tôi nói tôi không cần...”Ôn Hường Dương một câu chưa nói xong,liền bị Mộ Lăng Khiêm thô bạo coi á ra,hắn chặn môi cô,không cho cô nói,đồng thời đôi tay hắn cũng không rảnh diễn cuồng xé bỏ quần áo trên người cô.

Nháy mắt da thịt trắng nõn non nót bại lộ trong không khí,độ ẩm ban đêm làm người ta phát lạnh,da thịt bị đối đãi như vậy,càng nhiễm một cỗ ửng đỏ không bình thường.

“Ngô,ngô”.Ôn Hường Dương mở to hai mắt nhìn.

Làm cô khó có thể tin chính là người nam nhân đề trên người cô cư nhiên đang cởi quần áo ra,cường ngạnh bề chân cô ra,tiền quân thần tốc vọt vào trong cơ thể của cô,căn bản không cho cô cơ hội nói lần thứ hai.

Mộ Lăng Khiêm tên hỗn đản này!

Ôn Hường Dương thật sự không nghĩ tới Mộ Lăng Khiêm sẽ đối xử như vậy với cô,cô vẫn luôn cho rằng hắn chính là tâm tính bất định,khó nắm lấy,nhưng cô không ngờ hắn lại làm chuyện đó với cô.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Mộ Lăng Khiêm,người cái tên bát đản!

Ủy khuất,phẫn nộ trong lúc nhất thời mọi cảm xúc Đan chéo nhau.Ôn Hường Dương đau nhắm mắt mặc cho nước mắt chảy xuống.

Mộ Lăng Khiêm rong ruổi trên người cô,mang theo cuồng dã sẵn có trong bản năng,cô căn bản không thừa nhận được điên cuồng.

Hắn sinh khí khi cô cống hắn đi tìm Nghiêm Khắc!Khi cô biết quy củ của hắn,biết rõ còn có phạm!Khi cô không đem lời hắn nói để ở trong lòng.

Trong bóng đêm,hai mắt cô đắm lệ mơ hồ không nhìn thấy biểu tình Mộ Lăng Khiêm,nguyên bản thân thể run rẩy một chút rồi trở nên cứng đờ.

Cô đơn giản từ bỏ gầy dựa,không tiếng động thừa nhận hắn điên cuồng.

Mộ Lăng Khiêm,người cái vương bát đản!Chờ tới có tiền,tôi liền đem anh phân thấy vạn đoạn.

Tựa hồ nhận ra biến hoá thân thể của nữ nhân,Mộ Lăng Khiêm đột nhiên rút thân ra,bực bội âm trầm trừng mắt về hướng tiểu nữ nhân phía dưới thân khóc đến đầm lệ,mòng lung,không một chút gầy dựa.

Ôn Hường Dương từ lúc bắt đầu khẩn trương ủy khuất,cho tới lúc từ bỏ gầy dựa,cô cứ nghĩ Mộ Lăng Khiêm sẽ không bỏ qua cho mình,thời điểm trong lòng cô đau chửi mắng Mộ Lăng Khiêm,nam nhân đề trên người cô lại khom lưng tháo áo sơ mi cùng cả vật cột trên người cô,lạnh lùng liếc cô một cái nói “Tắm rửa nhanh rồi sau đó đến phòng tôi”.

Mộ Lăng Khiêm nói xong câu này,tầm mắt lạnh băng dùng trên mặt Ôn Hường Dương một giây xoay người đi ra ngoài.

Cái ánh mắt trước khi rời đi của Mộ Lăng Khiêm khiến Ôn Hường Dương phát lạnh.

Sau khi Mộ Lăng Khiêm rời đi,cô vẫn nằm trên giường vài phút,cơ thể dần dần lạnh,cô có chút đỡ dần đứng dậy,nhặt quần áo bị Mộ Lăng Khiêm xé rách,đi vào phòng tắm.

Cô không biết Mộ Lăng Khiêm muốn làm cái gì,càng không biết Mộ Lăng Khiêm Hào Hào phát hỏa cái gì,chi là giờ phút này cô đối với người nam nhân đó phần nộ cùng sợ hãi lên đến cực điểm rồi.

Nói không phải là sợ hãi chính là Ôn Hường Dương cuối cùng vẫn phải đi tới phòng Mộ Lăng Khiêm.

Người đàn ông này một bàn tay có thể bóp chết cô,cô không có lựa chọn nào khác.

Gõ cửa đi vào phòng Mộ Lăng Khiêm,đèn chân không chiếu sáng mỗi góc phòng,tường như ban ngày.

Ôn Hường Dương muốn chạy trốn cũng không có nơi để trốn.

Mộ Lăng Khiêm một thân áo lụa màu đen,chính dựa trên đầu giường xem tạp chí,cơ ngực xinh đẹp trong áo ngủ hiện lên,gợi cảm,lãnh mị mà nguy hiểm.

Nhận thấy được Ôn Hường Dương đã tới,hắn ngừng đầu hướng về phía cô,ngữ điệu trung trầm thấp khàn khàn “Lại đây”.

Nghĩ đến sự việc vừa mới phát sinh,nghĩ đến lựa gần không thể hiểu của Mộ Lăng Khiêm,Ôn Hường Dương khần trương đến cả người đều run rẩy lên,cô chần chờ một giây đồng hồ,nhìn thấy trên mặt Mộ Lăng Khiêm có điểm không kiên nhẫn,cô vừa lo lắng cũng đề phòng cất bước đi qua.

Mới vừa đến trước mặt hắn,cầm nhỏ đã bị niết đau,rồi sau đó cả người cô bị hắn kéo xuống,hôn lên môi.

Không có người được hưởng vị chán ghét,hắn buông tay ra,lạnh nhạt nói “Đi lên”.

Ôn Hường Dương nghe nói như thế,ngẩng đầu nhìn Mộ Lăng Khiêm,thấy tầm mắt lạnh băng của hắn dừng trên mặt mình,cô dốt cuộc vẫn là nghe lời.

Vào ban đêm,cái gì đã xảy ra?Ôn Hường Dương không dám nhớ lại hồi ức.

Cùng Mộ Lăng Khiêm phát sinh quan hệ quá hai lần,vừa rồi còn bị trói trên giường lần lộn một phen,làm cô biết rất rõ rằng người nam nhân này trên giường sức chiến đấu vô cùng cường hãn.

Chính là suốt bốn giờ đồng hồ.

Hắn không có bất luận điểm gì mới mẻ xu hướng biến hoá các loại Tư thế mặc cỡ chiếm hữu cô,không cho cô ngất,không cho cô ngủ.

Cái này đối với người có ít nhiều kinh nghiệm như cô mà nói,căn bản là một loại khổ hình.

Mặc dù động tác sau của hắn không giống như lúc ban đầu,thô lỗ chiếm hữu cô như vậy,nhưng cũng không làm nên việc gì.

Lăn lộn đến mặt sau,đương nhiên chính mình bị chó cắn,trong lòng Ôn Hường Dương đau đớn chửi rủa,oán thảm Mộ Lăng Khiêm,rốt cuộc chịu không được.

Cô không biết Mộ Lăng Khiêm còn có bao nhiêu tình lực,cô chỉ có thể dùng sức lực cuối cùng ôm lấy hắn,hai mắt nhắm lẹ,đút quãng cầu xin tha thứ “Mộ,Mộ..thiếu,tôi,ách,tôi thật sự không được!Cầu anh tha cho tôi đi,tôi thật sự chịu không nổi...O...Tôi không dám như vậy nữa!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 95: Sinh bệnh

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương thật sự không chịu đựng nổi cũng cầu xin tha thứ không dám nữa.

Hắn nhận xuống dục vọng,dừng động tác.

Nhìn tiểu nữ nhân ở trên giường mềm oặt,khóc mặt đầy nước mắt,hắn đi đến bên cạnh tai cô,cẩn nhẹ vành tai tinh xảo trắng nõn của cô,thấp giọng cảnh báo nói “Nhớ kĩ mỗi câu tôi nói,lần. Sau nếu biết rõ lại cố phạm,tôi sẽ khiến cô nửa tháng không xuống giường được”.

Ôn Hường Dương nghe nói như thế cả người một trận run run.

Mộ Lăng Khiêm nhìn tới dấu hôn trên người Ôn Hường Dương bị chính mình lăn lộn ra,liếc mắt nhìn một cái,xoay người xuống giường,liền đi vào phòng tắm.

Ôn Hường Dương không còn có bất kì tâm tư gì thường thức đáng người Mộ Lăng Khiêm,cả người cô đều đau,người nam nhân này ở trên giường quá hung tàn cuồng dã,người bình thường. Căn bản bị hắn lăn lộn kinh sợ không dậy nổi.

Ôn Hường Dương trở lại phòng mình,chịu đựng khó chịu trên người,tắm rửa sạch một lần,bò lên giường,đem chính mình cuộn tròn thành một tư thế an toàn nhất.

Hai mươi vạn này quả nhiên không dễ kiếm như vậy.

Cô cũng không biết,hôm nay cô bị Mộ Lăng Khiêm trừng phạt không biết là bởi vì chuyện gì?

Ôn Hường Dương sinh bệnh.Đêm đó liền phát sốt.

Cô rất khó chịu,cả người như con cá bị nướng.

Cô thực khát,nhưng trong phòng không có nước,cô giãy dụa bò lên,cả người đầu óc mơ mơ màng màng,cổ chống đỡ mở to mắt đi ra ngoài.

Mới vừa đi ra khỏi phòng,vuốt cái giá cùng bình hoa bên người lần theo hướng cầu thang đi xuống lầu.

Ai ngờ thân thể không có chút sức lực,chân mềm nhũn,kéo vội cả cái giá cùng bình hoa xuống đất.

Trọng tâm cô không vững bị ngã xuống đất,bình hoa vì thế cũng bị nghiêng đổ ập phát ra một đạo âm thanh thuy.

Lúc này khoảng cách Ôn Hường Dương cách phòng Mộ Lăng Khiêm chỉ có mười lăm mét.Mộ Lăng Khiêm nghe được động tĩnh bên ngoài,còn tưởng rằng Ôn Hường Dương lại cái kinh,hắn lạnh mặt mở cửa phòng ra,một màn trước mắt khiến cho đồng tử hắn co lại một nửa,hướng Ôn Hường Dương đi tới.

Cái đồ ngu ngốc này,rốt cuộc đang làm cái gì?

Ôn Hường Dương đầu tóc hỗn loạn,đáng thương ngay vào giá sách bên cạnh,đôi mắt khép hờ,cái miệng bẹp bẹp,gia sách dày nặng không nghiêng không lệch tất cả đều đè lên thân thể nhỏ xinh của cô.

Mộ Lăng Khiêm đẩy cái giá ra,đem Ôn Hường Dương ôm lên,vừa đụng tới người trong lòng ngực,hắn lập tức nhu mảy.

Hắn duỗi tay sờ thử trán cô,tại sao lại nóng như thế?

“Nước...”Ôn Hường Dương rất khát.

Đôi mắt cô không mở ra được chỉ có thể dùng đôi tay mềm như bông bắt vội đồ vật xung quanh mình,tưởng như được uống nước.

Mộ Lăng Khiêm bị Ôn Hường Dương vuột mất,hắn híp mắt nhìn nữ nhân này,duỗi tay bắt lấy đôi tay đang làm loạn của cô,ghét bỏ nói “Tôi như thế nào lại dưỡng ra được loại nữ nhân ngu xuẩn như cô?”

Hắn ôm Ôn Hường Dương đem trở về phòng,rót nước,uy cô uống,nhưng người đang sốt cao,uống được một nửa,nửa còn lại theo khoé miệng chảy xuống.

Mộ Lăng Khiêm xem nhũ mảy,đem nước tự mình uống rồi dán vào môi cô uy xuống.

Hồ hấp giao triền,không còn có ái muội hay phần nộ như vừa mới rồi,trong mắt hắn chỉ còn có lo lắng,trong phòng thấp phần yên tĩnh,chi có thể nghe từng tiếng âm thanh nuốt xuống,tiểu nữ nhân trong ngực cũng dần an ổn,chi là cơ thể vẫn nóng như cũ.

Mộ Lăng Khiêm phóng nhẹ động tác buông tiểu nữ nhân trong lồng ngực xuống,cầm điện thoại gọi gấp cho Hoa Úc.

Hạn cho hắn trong vòng hai mươi phút phải tới!

Khuôn mặt Ôn Hường Dương đỏ bừng như thiêu,loà lổ trên da thịt còn có dấu hôn rõ ràng,cả người yếu ớt như hài tử mới sinh.

Mộ Lăng Khiêm trầm trầm con người,trước đem ít đá trườm giúp Ôn Hường Dương hạ nhiệt độ.

Trườm đá tầm 5 phút nhưng nhiệt độ vẫn như cũ không có giảm xuống

Mộ Lăng khiêm lại lần nữa cảm lấy đi động,gọi cấp cho Hoa Úc,uy hiệp nói “Tôi cho cậu mười phút,nếu cậu không đến kịp,thì đòi này cậu đừng xuất hiện trước mặt tôi nữa.”

Cắt điện thoại,Mộ Lăng Khiêm ngồi xuống bên cạnh người Ôn Hường Dương,lại xem xét nhiệt độ trên trán cô,tầm mắt cũng dừng trên khuôn mặt đỏ ửng của Ôn Hường Dương,so với lần đầu tiên gặp cô,cô gầy đi không ít,hay là hắn chưa cho cô ăn chưa cho cô uống,sao lại đem bộ dáng mình biến thành như thế này?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 96: Hắn thủ nàng 1 đêm

Khi Hoa Úc đến vẫn còn vừa đứng còn cách 30 giây là đến thời điểm 10 phút, mang theo thuốc hạ sốt cùng châm hạ sốt, té ngã lộn nhào đuổi lại đây.

Từ khi được điện thoại đến đuổi tới nơi này, hắn chỉ dùng mười lăm phút, trên đường đến đây không biết đã vượt bao nhiêu các đèn đỏ nhiều, không biết đã bị bao nhiêu chủ xe mắng vào mặt, hắn dễ dàng sao?

Còn không phải chi là phát sốt thôi sao? Đến nỗi sao?

Hoa Úc nguyên bản cho rằng Ôn Hường Dương chính là chỉ một chút cảm mạo nho nhỏ, khả năng đã phát sốt nhẹ. Chính là, khi hắn nhìn đến người nằm trên giường của Mộ Lăng Khiêm, khuôn mặt nhỏ bị thiêu đến đỏ bừng, người Ôn Hường Dương đã mất đi ý thức, hắn kinh ngạc nhìn phía Mộ Lăng Khiêm, “Lão đại, anh đã làm gì với cô ấy?”

Tuy rằng Mộ Lăng Khiêm đem Ôn Hường Dương bao vây đến cô cũng chưa lộ ra ngoài, nhưng Ôn Hường Dương kia bị hôn đến đôi môi sưng đỏ cực độ, vô hình chung đã nói rõ vấn đề.

Ánh mắt của Mộ Lăng Khiêm lạnh lẽo quét Hoa Úc một cái, “Câm miệng!”

Hoa Úc bị Mộ Lăng Khiêm quét đích xác thật không dám nói thêm nữa, trong lòng lại vì Ôn Hường Dương bị ai.

“Còn thất thần làm cái gì? Còn chờ tôi thành anh không thành?”

Mộ Lăng Khiêm lại lần nữa mở miệng, Hoa Úc vội vàng đi lên trước, chỉ là đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, nhìn Ôn Hường Dương bị vây lại giống như một cái xác ướp, hắn thật không hiểu nên xem bệnh cho cô như thế nào.

“Lão đại, tôi trước nói rõ ràng. Tôi là cái bác sĩ, ta chạm vào ta người bệnh là vì giúp cô ấy xem bệnh, tôi là có tố chất của một người chuyên nghiệp, anh không thể sau đó lại tìm tôi tính sổ.”

Mộ Lăng Khiêm không trả lời, mà là lạnh mắt quét qua.

Hoa Úc không dám chậm trễ nữa, vội vàng đem Ôn Hường Dương xem bệnh, không thể đụng vào không thể xem, hắn là kiên quyết không chạm vào không xem, cuối cùng cuối cùng là mở hời đây đầu giúp Ôn Hường Dương xem xong bệnh rồi.

Hắn không dám nhiều lời, chỉ là cô gái này sốt có chút lợi hại, uống thuốc không nhất định có thể làm tình hình tốt lên nhanh chóng, hắn chỉ có thể giúp Ôn Hường Dương đang mê man chăm cứu hạ sốt.

Không phải hắn không nghĩ đánh, thật sự là này chính bộ vị, không phải hắn có thể chạm vào, có thể xem.

Thật vất vả xem xong bệnh, Hoa Úc thấy Mộ Lăng Khiêm sắc mặt chuyển biến tốt đẹp chút, hắn cười làm lạnh nói, “Lão đại, cái kia không có việc gì đi? Không có việc gì, tôi đi về trước a.”

“Được.”

Ôn Hường Dương đã hạ sốt, Mộ Lăng Khiêm nói với Hoa Úc thêm một câu cũng lui.

Hoa buồn bực buồn đi ra ngoài, hắn lúc trước đáng ra không nên đi học y!

Hoa Úc rời đi, lại bắt đầu ở trong nhóm chat phát tin tức, đem Mộ Lăng Khiêm nói thành một người tội ác tày trời, hỗn đản ác ôn đại cảm thù, kết quả một đám đều kêu hắn đi ngủ, dù một người cũng không một ai tin tưởng hắn nói!

Trong biệt thự đèn sáng cả một đêm, Mộ Lăng Khiêm ngồi ở bên cạnh người Ôn Hường Dương, trông chừng cô thẳng đến hừng đông, thẳng đến xác định cô đã hạ sốt thật sự, không có trở ngại.

Ngày hôm sau, thời điểm Ôn Hường Dương tỉnh lại, đầu óc còn có đau, hiện tại càng là hôn hôn trầm trầm, mơ mơ màng màng, cô mơ hồ nhớ rõ tối hôm qua Mộ Lăng Khiêm thực sinh khí, đầu tiên là trời lại cô, lại qua lại lần lộn nằng nửa đêm, lại sau đó, cô liền không nhớ rõ.

Cô đây là ở đâu nhỉ?

Ôn Hường Dương nhìn quét một vòng hoàn cảnh chung quanh, phát hiện chính mình cư nhiên là ở trong phòng của Mộ Lăng Khiêm, chẳng lẽ tối hôm qua cô lại quên sau đó bò lại đây?

Nếu để Mộ Lăng Khiêm biết cô ở đây, còn không phải là hành hạ cô nữa sao?

Ôn Hường Dương chống đỡ thân thể, bò xuống giường, muốn thừa dịp trước khi Mộ Lăng Khiêm còn không có phát hiện ra, chạy nhanh rời đi khỏi phòng hắn, trở lại phòng của chính mình đi.

Nhưng mới vừa đi tới cửa, mở ra cửa phòng, liền vừa lúc đụng vào một bên trong một cái lồng ngực rắn chắc.

Ôn Hường Dương ngáng đầu, liền nhìn thấy cô đảm người đứng là Mộ Lăng Khiêm.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Trù nghệ của hấn

Mộ, mộ.....” Ôn Hướng Dương có chút nín lắp.

“Đừng đứng ngốc ở đấy nữa, xuống lầu ăn cơm.” Nói xong lời này, tầm mắt của Mộ Lăng Khiêm ở trên khuôn mặt nhỏ của cô có chút khản trương, tạm dừng lại một giây, xoay người liền đi xuống lầu.

Ôn Hướng Dương sững sốt một lát, cũng liền đi theo xuống lầu.

Trên bàn ăn ở phòng khách có bảy một nồi cháo, cùng hai khẩu phần khai vị khác biệt dùng cho bữa sáng.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hướng Dương còn đứng ngốc ở nơi đó còn chưa đi xuống lầu, hấn bèn lấy một chén cháo đặt ở trên trước chỗ ngồi của cô, trước mặt cô, có chút lạnh đạm

mà ngó cô liếc mắt một cái với cô liền nói, “Đừng cả ngày đứng ngốc hể hể ở nơi đó. Đi qua đánh răng rửa mặt rồi lại đây ăn cơm. Đừng chờ tôi phải đợi cô.”

Ôn Hướng Dương bị Mộ Lăng Khiêm nói như vậy, có chút ít chịu đả kích, cái gì mà kêu đứng ngốc hể hể ở nơi đó? Cô nơi nào choáng váng vậy?

Trộm ngấm Mộ Lăng Khiêm liếc mắt một cái, Ôn Hướng Dương vẫn là ngoan ngoan đi vệ sinh cá nhân một phen, lúc này mới ngồi vào chỗ đối diện Mộ Lăng Khiêm đã đặt sẵn chén cháo trước mặt.

Cô bung chén lên, ăn một ngụm cháo.

Hương vị ngoài ngoài dự đoán của mọi người rất là có mùi vị.

Một chén cháo, thực mau đã bị cô ăn sạch sẽ.

1 lúc sau khi ăn xong, dạ dày đều ấm áp thoải mái hơn nhiều.

Thấy Ôn Hướng Dương ăn xong rồi, Mộ Lăng Khiêm lại lần nữa đặt mình vì cô mà đứng dậy mức thêm 1 chén cháo nữa cho cô, đặt tới trước mặt cô.

Ôn Hướng Dương nhìn lại lên cái chén, mảy đẹp hơi nhũ, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng cúi đầu suy sụp.

Cô nâng mí mắt, trộm ngấm Mộ Lăng Khiêm mà liếc mắt một cái.

“Nhìn cái gì?” Giọng nói không hề có chút độ ấm vang lên, Mộ Lăng Khiêm ngồi ở đối diện cô ngẩng đầu lên, tầm

mắt giống như radar quét trên người cô 1 vòng làm thâm tâm của cô tràn đầy hoang mang rối loạn, nhũ mảy liền nói, “Nhìn xem bộ dáng của cô này, còn không ăn nhiều 1 chút? Ôm cô cùng ôm tấm ván gỗ chẳng có cái gì khác nhau cả?”

Ôn Hướng Dương nghe Mộ Lăng Khiêm ghét bỏ nói,cô có chút tức giận mà bĩu môi, cô chưa từng thấy qua người nam nhân nào lại ghét bỏ cô như vậy!

Liên tiếp ăn tiếp 3 chén nữa, Ôn Hướng Dương cảm thấy thật sự không thể ăn nổi nữa, nhưng Mộ Lăng Khiêm còn cho cô ăn chén thứ 4, nhìn lại cái chén, Ôn Hướng Dương thật sự là đầu muốn đập vào tường.

“Mộ thiếu, thật sự tôi ăn không nổi nữa.” Ôn Hướng Dương cầu xin tha thứ mà nói.Mộ Lăng Khiêm nguyên bản còn tính toán định đem chén mức đầy, tay liền dừng lại một chút, hấn ngồi xuống, cầm lấy chén, cho chính mình một chén, thông thả ung dung mà ăn.

Ôn Hướng Dương ngồi an vị ở đối diện hấn, thường thường xem hấn bằng hai con mắt.

Thời điểm mà nam nhân này không nói lời nào, thật sự là rất tuần tú.

Nhưng một khi đã mở miệng, liền dùng đôi mắt của mình quét người khác, liền như vậy không hề đáng yêu chút nào.

“Hai ngày này tôi cho cô ở nhà mình, cũng đừng có đi.” Mộ Lăng Khiêm nhận thấy được tầm mắt của Ôn Hướng Dương nhìn lên mình, đầu cũng không thèm nâng mà mở miệng.

Ôn Hướng Dương không rõ.

Nhưng vì không hề bị bắt buộc ở trên giường lộn lộn đến chết đi sống lại,

cô vẫn là gật gật đầu.

Mộ Lăng Khiêm ăn tận hai chén cháo, liền đứng lên.

Ôn Hướng Dương còn tưởng rằng hấn là muốn đi làm, cô cũng đứng lên định tiễn hấn ra cửa.

Mộ Lăng Khiêm nhìn đến hành động của Ôn Hướng Dương, hấn liền quay đầu lại nhìn cô một cái, “Trở về phòng mà nghỉ ngơi cho tốt, đừng ở chỗ này mà làm loạn đi.” Nói xong, cất bước lên lầu hai.

Ôn Hướng Dương kỳ quái nhìn bóng dáng của Mộ Lăng Khiêm.

Nghĩ Mộ Lăng Khiêm khả năng chỉ là đi lên lấy 1 ít đồ.

Chính là, cô ở dưới lầu ngồi nửa giờ, cũng không thấy Mộ Lăng Khiêm xuống lầu, muốn đi đến công ty.

Ôn Hướng Dương thân thể vẫn là có chút không thoải mái, cô liền không để ý tới việc này nữa, cô xoay người

trở lại trên lầu, trở về phòng, liền nằm lên giường.

Ôn Hướng Dương tỉnh lại quá một lần, thời điểm tỉnh lại, đại khái đã là buổi chiều, cô kéo bức màn, liền nhìn thấy xe của Mộ Lăng Khiêm còn để ở phía dưới.

Ôn Hướng Dương cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng lại không thảng nổi con buồn ngủ.

1 lần nữa tỉnh lại, bên ngoài sắc trời đã 1 mảng đen kịt, chỉ có đèn đường tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt.

Cô là bị đói mà tỉnh, vừa mới mở to mắt muốn đi xuống lầu làm cái gì đó ăn, đột nhiên có cảm giác 1 đạo sâu thẳm d đâm vào cổ người.

Cô trong lòng nháy dưng.

Mộ Lăng Khiêm thu hồi tầm mắt, “Đi xuống ăn cơm.”

Ôn Hướng Dương ngồi ở trước bàn ăn, dùng dư quang của mắt trộm ngấm Mộ Lăng Khiêm không dưới hai mươi lần, trước kia đều là cô kêu hấn xuống lầu ăn cơm, còn bị hấn ghét bỏ, hôm nay hấn là bị làm sao vậy?

Chẳng lẽ là cảm thấy đêm qua đối với thật là quá đáng, cho nên mới đến bù cho cô?

Ôn Hướng Dương nghĩ như vậy, liền ở trong lòng chính mình mà đánh 1 cái, sao có thể chứ?

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hướng Dương vẫn luôn trộm ngấm hấn, hấn liền buông bát đũa trong tay xuống, nhìn về phía Ôn Hướng Dương."Có chuyện gì nói thẳng"

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Như thế nào lại có 1 nữ nhân ngu xuẩn như vậy ?

Ôn Hường Dương thấy chính mình bị phát hiện, cô liền liên tục lắc đầu, cầm lấy chiếc đĩa và ăn com, còn chưa có ăn đi, liền nghe thấy thanh âm lạnh nhạt của Mộ Lăng Khiêm lạnh ở bên tai vang lên, “Đôi đĩa ấy bẩn.”

Ôn Hường Dương sững sốt một chút, vội vàng đem đôi đĩa kia thay đổi, hận không thể đem toàn bộ đầu vùi vào bát com.

Mộ Lăng Khiêm liếc mắt nhìn cô một cái, như thế nào lại có 1 nữ nhân ngu xuẩn như vậy?

Ôn Hường Dương không dám ngừng đầu lên, cũng không dám có 1 hành động khác nào, thế cho nên cô chỉ có thể ăn com trắng, cũng không dám gấp đồ ăn, Mộ Lăng Khiêm là càng xem sắc mặt càng khó coi hơn.

Nếu không phải là vì Ôn Hường Dương bị bệnh mà chiều cô, hẳn thật sự là muốn đem nữ nhân này quăng ra ngoài.

Ôn Hường Dương đã nhận ra ánh mắt lạnh băng của Mộ Lăng Khiêm.

Cô bắt đầu đi thờ dài, lại lần nữa bắt đầu đi ra ngoài làm công kiếm tiền,

sớm một chút giải trừ quan hệ và ý niệm bao dưỡng cùng Mộ Lăng Khiêm.

Khẩu khí này của cô vừa mới than xong, tay của cô đã bị một bàn tay to lớn kéo ra, cô ngừng đầu lên, liền thấy

Mộ Lăng Khiêm cư nhiên hướng trong bát của cô gấp một 1 miếng đồ ăn. Cô nhìn hắn, hắn cũng nhìn cô.

Bốn mắt nhìn nhau, Mộ Lăng Khiêm thanh âm lại lần nữa lạnh băng nói, “Còn không mau ăn!”

Ôn Hường Dương cúi đầu tiếp tục ăn com.

Theo sau chính là, Mộ Lăng Khiêm không ngừng gấp đồ ăn cho cô, còn múc cho cô một chén canh.

Ôn Hường Dương nhìn càng ngày càng cao bát com, còn có trong chén có một ít đồ ăn mà cô không thích ăn, cô thật sự rất muốn kháng nghị, nghiêm trọng kháng nghị!

Nhưng mà, người có thể chấp nhận kháng nghị của cô, đều ở trên tầm mắt Mộ Lăng Khiêm ở phía đối diện, cô liền sụp đổ.

Thôi, lại nhẫn nhịn thêm mấy tháng, ai kêu cô cầm của hắn phí bao dưỡng chứ?

Ăn com xong, Ôn Hường Dương liền đứng lên, muốn đi rửa chén, nhưng vừa mới đụng tới bát đĩa, đã bị Mộ Lăng Khiêm lạnh giọng quát lớn 1 tiếng." Cô vào phòng đi!"

Ôn Hường Dương, “.....”

Cô thật sự không hiểu rõ, hẳn vì sao lại đối với cô như vậy, chẳng lẽ là trả thù

vụ lúc trước cô nhằm hắn thành Ngưu Lang sao? Nhưng muốn mà nếu muốn trả thù, cũng không cần phải chờ đến lúc này a.

Ôn Hường Dương bước lên lầu, phía trước vừa lên lầu, liền quay đầu lại nhìn thoáng qua, thấy cả người đều tản rahoì thờ người sống chờ lại gần của Mộ Lăng Khiêm giờ phút này cư nhiên đang thu dọn chén đĩa, còn đem chén đĩa lấy mang vào phòng bếp.

Hắn, đây là đang chuẩn bị đi rửa chén sao?

Ôn Hường Dương không dám nhìn nhiều, cô cũng xoay người lên lầu.

Ôn Hường Dương ở trong phòng của mình đợi, cô lấy ra di động ra, gọi tới số di động của Nghiêm Khắc, định hỏi Nghiêm Khắc việc chuyển viện như thế nào rồi, nhưng lại sợ Mộ Lăng bất thành linh gõ cửa.

Ôn Hường Dương lại lần nữa thờ dài, ăn com xong, con buồn ngủ lại lần nữa xuất hiện, đầu óc còn có chút hôn hôn trầm trầm, cuộc sống này quả thật đúng là không dễ dàng.

Ôn Hường Dương đi đến trước giường, ngã lên trên giường, lười biếng không nghĩ động đậy, không biết

là mình đã ngủ nhiều, cũng là vừa mới ăn quá nhiều, tóm lại chính là không nghĩ đến động, muốn ngủ.

Không biết ở trên giường lần đi lần lại bao lâu, cô mơ mơ màng màng liền ngủ.

Mộ Lăng Khiêm rửa xong chén đĩa, liền đi đến phòng của Ôn Hường Dương, hắn thấy cô gái nào đó ngu ngốc chính cuộn tròn chính mình ngủ trên giường.

Nhìn đến Ôn Hường Dương ngủ mà không thay quần áo, ngay cả chân đều không đắp, không khỏi nghĩ tới Ôn Hường Dương kia không nỡ nhìn tư thế ngủ thảm hại của mình.

Hắn nhủ mày đi lên trước, đem quần áo trên giường coi xuống dưới đem trên người quần áo cấp coi xuống dưới, lại đắp chăn cho cô.

Người trên giường người ngủ say sướt, bị lăn lộn như vậy đều không có bất luận cái gì dấu hiệu muốn tỉnh lại

, Mộ Lăng Khiêm xem xét cái trán của cô, thấy cô ngủ đã hoàn toàn lui xuống dưới, hắn mới thu hồi tay, tầm mắt dừng lại ở trên khuôn mặt nhỏ nhắn ngủ say sướt của cô.

Hắn nhìn cô, người trên giường tựa hồ là không thoải mái, phát ra một tiếng ưm, xoay người, giống như cái bánh bao thịt, một lần nữa cuộn tròn thành một hàng, khuôn mặt nhỏ cũng vùi vào trong chăn

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 99: Hắn cư nhiên 2 ngày không đi làm

Đi đến phòng tắm, rửa mặt một phen, cô của phòng đi ra ngoài, đi ngang qua trước cửa phòng Mộ Lăng Khiêm, cô dừng chân bước, nhìn xuống đồng hồ, hiện tại là buổi sáng 10 giờ, không biết Mộ Lăng Khiêm còn ở nhà hay không, cô mới vừa quên xem xe hân còn dừng ở phía dưới hay không.

Nếu là Mộ Lăng Khiêm không ở nhà, cô là tính toán trước gọi điện thoại cho Nghiêm Khắc, hỏi thăm tình huống chuyển viện của Thiệu Kiệt, lại đi tranh thủ đi làm thêm.

Thật sự là việc làm thêm của cô, cô xin nghỉ lâu lắm, lại không đi, cô lại muốn một lần nữa đi tìm.

Ôn Hường Dương trầm mặc một lát, cô dứt khoát xoay người, trở về phòng mình, đi đến phía trước cửa sổ nhìn xuống, thấy gara còn chiếc số lượng hạn chế Rolls-Royce của Mộ Lăng Khiêm, cô không khỏi có chút thất vọng.

Nam nhân này không cần công tác sao? Cư nhiên hai ngày không đi làm.

Ôn Hường Dương thu hồi tầm mắt, còn có chút buồn bực kéo bức màn lên.

Mộ Lăng Khiêm ở nhà, cô còn có thể đi ra ngoài sao?

Ôn Hường Dương lấy đi động ra, lại lần nữa tìm ra số di động Nghiêm Khắc, cô biết quy định của Mộ Lăng Khiêm, nhưng là, cô không thể bởi vì sợ hãi Mộ Lăng Khiêm, liền cả đời không liên hệ với Nghiêm Khắc.

Hướng chỉ, cô hiện tại cùng Nghiêm Khắc liên hệ là vì sự tình của Thiệu Kiệt. Ôn Hường Dương rút cuộc vẫn là gọi điện thoại cho Nghiêm Khắc. Di động thực mau liền chuyển được.

“Uy, Nghiêm Khắc sao? Việc chuyển viện của Thiệu Kiệt ……”

“Cô là Ôn Hường Dương?”

Ôn Hường Dương nói còn chưa nói xong, đầu bên kia di động liền truyền đến một thanh âm nữ nhân.

Ôn Hường Dương sững sốt một chút, liền nghe khẩu khí nữ nhân đầu kia di động bất thiện nói, “Ôn Hường Dương, tôi đã cảnh cáo cô, đứng lại đến quấy rầy vị hôn phu của tôi, xem ra cô là không nghe hiểu tôi nói.”

“Trương tiểu thư ……”

“Người muốn mặt, thụ muốn da. Ôn Hường Dương, cô như vậy còn muốn quấy rầy vị hôn phu của tôi, tôi không dám cam đoan cô về sau ra cửa sẽ không xảy ra cái tai nạn xe cộ bất ngờ gì đó, còn có em trai cô ……”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, nhũn mảy, “Trương tiểu thư, tôi cùng Nghiêm Khắc còn có tiểu Hân từ nhỏ cùng nhau lớn lên, ở trong lòng tôi, Nghiêm Khắc chính là anh trai, tôi không biết cô là như thế nào hiểu lầm, nhưng là, thỉnh cô đứng liên lụy đến em trai tôi.”

“Như vậy là tốt nhất.” Bên kia nói xong lời này, “Bang” liền cắt đứt điện thoại, để lại cho Ôn Hường Dương một chuỗi mảnh âm.

Ôn Hường Dương nhìn bị cắt đứt di động, lo lắng, bực bội các loại cảm xúc đều đi lên, cô tin tưởng Nghiêm Khắc sẽ giúp cô, nhưng là không xác nhận được tình hình của Thiệu Kiệt, cô vẫn là vô pháp an tâm.

Ôn Hường Dương ở trong phòng ngồi một lúc, di động lại lần nữa vang lên, cô cầm lấy di động liền thấy, mặt trên điện thoại báo, người gọi chính là Nghiêm Khắc.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 100: Di vật của mẹ

Ôn Hường Dương do dự một chút, vẫn là nhận điện thoại.

“Uy?”

“Hường Dương, em mới vừa gọi điện thoại cho anh có phải hay không?” Di động kia đầu truyền đến âm thanh dò hỏi của Nghiêm Khắc, trong giọng nói mang theo một cổ tử như là ở áp lực cảm xúc.

Ôn Hường Dương chần chờ một lát, cô dùng một loại nói giỡn miệng lưỡi mở miệng nói, “Cách Cách, em không có việc gì, anh bên kia là buổi tối đi, anh trước nghỉ ngơi đi, em cúp máy trước đây.”

“Từ từ!” Thanh âm Nghiêm Khắc ngăn cản truyền tới.

Ôn Hường Dương vừa muốn nút tắt tay liền ngừng ở nơi đó, liền nghe Nghiêm Khắc nói, “Vừa rồi Từ Nguyệt nói, em đừng để ở trong lòng. Còn có, việc chuyển viện Thiệu Kiệt gặp điểm phiền toái, nơi này bác sĩ yêu cầu ba em tự tay viết ký tên, mới đồng ý chuyển viện.”

“Hường Dương, em nói thật cho anh, em có phải hay không cùng ba em náo loạn?”

Ôn Hường Dương không nghĩ tới Ôn Lợi Thịnh đề phòng cô tới một bước này, muốn giúp Thiệu Kiệt chuyển viện cư nhiên còn cần ông tự tay viết ký tên.

Nghe được Nghiêm Khắc hỏi chuyện, Ôn Hường Dương trầm mặc, “Cách Cách, em hiểu rồi. Em sẽ đi cùng ba em nói chuyện này, anh đi nghỉ ngơi trước đi.”

Nói xong, Ôn Hường Dương không chờ Nghiêm Khắc tiếp tục hỏi tiếp, trực tiếp ngắt điện thoại.

Ngắt điện thoại xong, Ôn Hường Dương một mình ngồi ở trong phòng, ngồi thật lâu. Cô không nghĩ muốn giúp Ôn Lợi Thịnh có thể nhận lấy hạng mục thể mạo cao ốc, cô càng không nghĩ lại đem vận mệnh Thiệu Kiệt nắm giữ ở trong tay Ôn Lợi Thịnh, cô đối với Ôn Lợi Thịnh đem tình cha con cùng lời nói muốn dùng Thiệu Kiệt uy hiếp cô trong thời khắc đó, tình cảm của cô đã tan thành mây khói.

Nhưng là, cô cần thiết cùng hân chu toàn.

Ôn Hường Dương đánh cuộc gọi điện thoại cho Ôn Lợi Thịnh, di động mới vừa chuyển được, liền truyền đến Ôn Lợi Thịnh mang theo tiếng cười nhìn như quan tâm nhưng thật sự ghê tởm, “Hường Dương a, con cuối cùng cũng gọi điện thoại cho ba? Có phải hay không Mộ thiếu bên kia có tin tức? Nga, đứng rồi, Thiệu Kiệt gần đây thực tốt, ba thay đổi bác sĩ cho hân.”

Chẳng những thay đổi bác sĩ, ông còn động tay động chân!

Ôn Hường Dương cố gắng kiềm chế tức giận trong lòng, thanh âm của cô có chút lạnh mớ miệng nói, “Ông tốt nhất là thật sự để Thiệu Kiệt tốt một chút, nếu không ông đừng nghĩ từ tôi nơi này bắt luận lấy được điều gì tốt lành! Ông nếu là lại cùng tôi chơi tâm cơ, tôi cam đoan là ông vĩnh viễn lấy không được hạng mục hợp tác thể mạo cao ốc!”

Nói xong, Ôn Hường Dương bang một tiếng đóng di động lại.

Thời điểm Mộ Lăng Khiêm đẩy cửa đi vào, nhìn thấy chính là Ôn Hường Dương đang ngồi ở trên giường phát ngốc, cô hai mắt vô thần, làm ánh mắt hân hơi hơi trầm một chút. Hân đi đến hân trước mặt, kéo tay cô, đem cô kéo đi ra ngoài. Ôn Hường Dương bị kéo nghiêng ngã lao đảo theo đi ra ngoài. Cô bị Mộ Lăng Khiêm kéo đến một gian phòng cửa chưa bao giờ mở, Mộ Lăng Khiêm lấy chìa khóa mở cửa phòng ra, đẩy cửa đi vào.

Theo bức màn bị kéo ra, Ôn Hường Dương nhìn đến chính là một gian cùng phòng của mẹ cô bố cục hoàn toàn giống nhau phòng, quan trọng nhất chính là, đồ vật trong phòng cư nhiên cùng đồ mà mẹ cô từng dùng từng cái giống nhau như đúc.

Ôn Hường Dương đi lên trước, sờ lên vai thứ kia, là đồ của mẹ cô, tất cả đều là những thứ cô không lấy được từ nhà cô, những đồ vật thuộc về mẹ cô.

Cô kích động mà kinh ngạc quay đầu lại, nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm, “Này, này đó là ……”

Mộ Lăng Khiêm thấy cô kích động một đôi mắt to tỏa sáng, hân cất bước đi đến trước mặt cô, chế trụ cái ót cô, liền hôn lên cánh môi cô. Hồ hấp ở lẫn nhau đan chéo, lâu dài.

Một hôn, hôn đến khi Ôn Hường Dương cả người thờ không nổi xụi lơ ở trong lòng ngực hân, Mộ Lăng Khiêm mới buông lỏng cô ra, còn đuổi tay qua cạp cạp chỗ cánh môi cô bị hôn đỏ bừng, thanh âm lạnh nhạt từ tính ở ái muội nhiễm một cổ mê hoặc người nói, “Đưa cho em.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Trong hai ngày này ở nhà đừng đi loạn

Lần này Ôn Hường Dương không có sợ hãi, trong mắt cô chỉ có vui sướng, mặc dù mới vừa bị Mộ Lăng Khiêm hung tàn hôn một lần, trong mắt cô vui sướng không có lui tán.

Cô có chút kích động cầm tay Mộ Lăng Khiêm, tràn đầy cảm kích tự đáy lòng cảm tạ nói, “Cám ơn anh, cảm ơn anh giúp tôi đem mây thứ này cầm tới đây.”

“Ân.” Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương một bộ dáng vui vẻ như thế, sắc mặt của hắn hơi hơi nhu hòa nửa phần, dưới ánh mặt trời có một tia ấm áp.

Chỉ là nhìn cô thân thể nhỏ gầy, hắn lại lần nữa phá hư không khí mờ miệng nói, “Về sau mỗi bữa ăn phải ăn 3 chén cơm.”

Ôn Hường Dương, “.....”

Đề tài này có phải hay không đời đi quá nhanh? Hơn nữa, vì cái gì luôn muốn cô ăn cơm? Cô thật sự có gầy như vậy sao?

Ôn Hường Dương cúi đầu nhìn thân thể của mình liếc mắt một cái, chỗ nên lớn cũng lớn, chỗ cần nhỏ cũng nhỏ, hắn còn ôm cô lần nhiều lần như khăn trải giường, không cần phải vậy ghét bỏ cô đi?

Mộ Lăng Khiêm nhìn bộ dáng Ôn Hường Dương nghi hoặc đánh giá đáng người đáng yêu, khuôn mặt lạnh lùng hiện lên một tia u quang, thật đúng là một tiểu nữ nhân. Bởi vì Mộ Lăng Khiêm hỗ trợ đem đồ vật của mẹ Ôn Hường Dương muốn lại đây, Ôn Hường Dương lại lần nữa ngây ngốc đã quên tính xấu của Mộ Lăng Khiêm.

Cô rời khỏi phòng, chủ yếu do yêu cầu phải nấu ăn cho Mộ Lăng Khiêm. Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương ăn cần chú động, cũng liền tùy ý cô.

Buổi chiều ngày đó, ăn qua cơm trưa, Mộ Lăng Khiêm xem xét cái trán Ôn Hường Dương. Ôn Hường Dương bị sờ trán, cả người cô ngồi ở trên sofa thân thể cứng đờ, sau đó Mộ Lăng Khiêm nhàn nhạt rút về tay.

“Hai ngày này ở nhà đừng đi loạn.”

Mộ Lăng Khiêm nói xong lời này, liền đứng lên, cất bước đi ra ngoài. Ôn Hường Dương nhìn bóng dáng hắn, thẳng đến nhìn hắn lên xe, nhìn xe rời đi, mới biết được nguyên lai Mộ Lăng Khiêm muốn đi làm.

Chỉ là, không đi loạn?

Cô lại không phải tiểu súc vật hắn nuôi dưỡng, cô còn có sinh hoạt cá nhân, còn cần kiểm tiền, sao có thể lui tại phòng lớn tòa nhà này không đi ra? Mộ Lăng Khiêm rời đi nửa giờ, Ôn Hường Dương cũng ra cửa.

Ôn Hường Dương đầu tiên là đi đến quán cà phê. Ôn Hường Dương làm thêm ở quán cà phê là tư doanh, đối tượng phục vụ đều là sinh viên cùng người đi làm. Ông chủ của quán cà phê họ Chân, hai mươi bốn tuổi, đang trong tuổi anh tuấn thanh niên, người làm trong tiệm đều thích kêu hắn Chân soái. Chân soái thấy Ôn Hường Dương tới, hắn nhìn qua nhận thấy cô so với không lâu trước đây gầy ốm không ít. Nghĩ đến Ôn Hường Dương mấy ngày gần đây đều xin nghỉ, hắn đi lên trước, dò hỏi, “Tiểu Ôn, có gần nhất có phải hay không xảy ra chuyện gì? Có cần yêu cầu hỗ trợ gì không?”

Ôn Hường Dương lắc lắc đầu, cô chút ngượng ngùng nói, “Lão bản, gần đây vẫn luôn xin nghỉ, thật sự là ngượng ngùng. Nhà tôi có chút việc, khả năng còn cần lại nghỉ hai ngày. Nếu là ông chủ.....”

“Không có việc gì. Trong nhà có việc, liền đi về trước xử lý đi. Tôi ở nơi này, chỉ cần cô nghĩ đến, tùy thời đều hoan nghênh cô trở về.”

Ôn Hường Dương cảm kích, cam đoan nói, “Nửa tháng, nhất định nửa tháng sau, tôi nhất định có thể đem mọi việc xử lý tốt, một lần nữa trở về đi làm.”

“Ân, hảo. Cô đi về trước xử lý việc nhà cô đi, đừng quá mệt mỏi.”

“Tốt. Kia ông chủ, tôi đi trước.”

Ôn Hường Dương rời khỏi quán cà phê, thở dài nhẹ nhõm một hơi, gặp được một ông chủ tốt thật là sự kiện cực hảo.

Sau đó, Ôn Hường Dương gọi điện thoại cho ba bà của tiểu loli, nói qua tình huống hiện tại của mình. Đối phương thế nhưng cũng không có ý tứ muốn đòi lão sư, chỉ là nói cô có rảnh liền qua, còn đem gửi cô tiền một khóa học hai trăm khối.

Cuối cùng, quán bar Mộ Sắc. Điện thoại gọi tới cho Triệu tỷ, cũng nhận được quan tâm của Triệu tỷ để cô trước xử lý sự tình trong nhà.

Xử lý xong công việc làm thêm, Ôn Hường Dương nhìn thời gian.

Cô do dự một lát, bắt xe trở về biệt thự. Tuy rằng buổi sáng hôm nay Mộ Lăng Khiêm đối với cô thực tốt, nhưng là ai biết buổi tối hắn có thể hay không đột nhiên lại xem cô không vừa mắt?

Cho nên, tốt nhất vẫn là trở về sớm một chút. Huống chi, còn có việc bên bệnh viện của Thiệu Kiệt.....

Ôn Hường Dương mới vừa trở lại biệt thự, còn chưa có mở cửa xe, bên ngoài biệt thự liền truyền đến thanh âm động cơ của xe. Ôn Hường Dương nghe được thanh âm quay đầu lại, liền thấy được một hình bóng quen thuộc.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 102: Tỷ cùng Mộ thiếu, vì cái gì chia tay?

“Toa Toa tỷ?” Ôn Hường Dương nhìn chiếc xe đang dừng lại, từ trên xe đi xuống là một nữ nhân mới đó lửa cháy vấy đỏ gọi cảm, có chút kinh ngạc nói, “Sao tỷ lại tới đây?”

“Bởi vì tỷ nghe nói nào đó tiểu đáng thương lại bị người nào đó ngược đãi a.” Tần Toa dầm giày cao gót đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, nhìn trái nhìn phải khuôn mặt nhỏ Ôn Hường Dương, đau lòng nói, “Nhìn một cái, nhìn một cái, khuôn mặt nhỏ đều bị tra tấn tới mức gầy như vậy.”

“Toa Toa tỷ.....” Ôn Hường Dương lâm bầm kêu một tiếng, chính là bị Tần Toa nói không biết nên phản ứng như thế nào, bạn gái cũ của Mộ Lăng Khiêm tới đau lòng cô – tiểu tình nhân đang bị Mộ Lăng Khiêm bao dưỡng, hình ảnh này thật sự là quá quý dị.

Tần Toa thấy Ôn Hường Dương một bộ dáng bị chính mình dọa sợ, Tần Toa nhìn không được nở nụ cười, cười trước ngực một trận phập phồng, cái này làm cho cô người gần đây gầy ốm đến trước ngực không còn mấy lạng thịt. Ôn Hường Dương theo bản năng nhìn nhiều hơn, Mộ Lăng Khiêm ghét bỏ cô gầy, chẳng lẽ là ghét bỏ cô..... Ngực nhỏ?

Tần Toa thấy Ôn Hường Dương nhìn chằm chằm trước ngực mình, lại xem Ôn Hường Dương về mặt nghi hoặc bộ dáng buồn bực, cô cười càng thêm lớn tiếng lên. Cô duỗi tay liền ôm bà vai Ôn Hường Dương, “Đi thôi, tiểu đáng thương, Toa Tỷ làm cho muội chút cô đồ ăn dinh dưỡng.”

Ôn Hường Dương bị Tần Toa kéo vào trong phòng, Tần Toa tiến lên đeo tạp dề, tay chân nhanh nhẹn bắt đầu chuẩn bị nguyên liệu nấu ăn, rõ ràng là làm cơm, nhưng chỉ cần gio tay nhắc chân, đều sinh ra một khí thế của nữ vương.

Ôn Hường Dương ở bên ngoài ngồi trong chốc lát, đi đến phòng bếp cửa, liền như vậy đứng ở cửa nhìn Tần Toa, bóng dáng cao gầy mạn diệu, động tác cao quý ưu nhã. Không hề nghi ngờ, Tần Toa là ưu tú, ngay cả chiều cao cũng đủ xứng đôi với Mộ Lăng Khiêm, so với Tần Toa, Ôn Hường Dương cảm thấy chính mình chính là người không đáng để nhìn tới.

Tần Toa ưu tú như vậy lại có mộ lực nữ nhân, cũng chỉ là bạn gái cũ của Mộ Lăng Khiêm, như vậy Mộ Lăng Khiêm ghét bỏ cô chỉ biết làm cá hầm cái chua, còn lại là người lùn.

Tần Toa đang trong lúc nấu thức ăn ra, liền phát hiện đứng ở cửa Ôn Hưởng Dương, Tần Toa quay đầu lại, hướng tới Ôn Hưởng Dương vẫy vẫy tay, cười nói, “Muốn học sao? Tiến vào, tỳ chỉ cho muội.”

Hai người ở trong phòng bếp bận rộn một hồi, làm một vài món ăn. Tần Toa cuối cùng đem món canh cà chua mật dưa được nấu tỉ mỉ tới trước mặt Ôn Hưởng Dương, cười tìm tìm nói, “Tiểu đáng thương, ném thử xem.”

Ôn Hưởng Dương cầm lấy cái muỗng, múc một thìa, mùi hương bốn phía, uống một ngụm, hương vị theo yết hầu mà xuống, xưa nay cô chưa từng được thưởng qua hương thơm nồng đậm như vậy.

“Toa Toa tỳ, đây là món gì? Thật ngon nha.”

Tần Toa nghe nói như thế, ánh mắt gian đều nhiễm ý cười, “Đây là món mà tỳ mới thử nghiên cứu chế tạo ra, muội chính là người thử nhất ném qua nha.”

Tần Toa nói đến nơi này, lại nhéo nhéo mặt Ôn Hưởng Dương, cười nói, “Không biết vì cái gì, tỳ tỳ lần đầu tiên nhìn thấy muội, liền đặc biệt thích muội.”

Ôn Hưởng Dương nghe được những lời này của Tần Toa, trên mặt lộ ra nụ cười chân thành tha thiết, hai cái má lúm đồng tiền không còn nhọt nhọt, giờ phút này tâm tình cô thật tốt.

“Toa Toa tỳ, muội có thể hỏi tỳ chuyện này không?” Ôn Hưởng Dương chỉ là tò mò mà thôi, lần trước ngượng ngùng hỏi, nhưng là lần này cô có chút kiềm chế không được nội tâm xúc động.

Tần Toa nghe nói như thế, nhường mảy, “Àn hử.”

Ôn Hưởng Dương thấy Tần Toa ở đứng tưng chính mình, cô cắn cắn môi, chú ý biểu tình trên mặt Tần Toa, tò mò mà cẩn thận dò hỏi, “Tỳ..... Tỳ cùng Mộ thiếu, vì cái gì chia tay?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 103: Thuốc đều dung qua sao?

Tần Toa nghe được những lời nói của Ôn Hưởng Dương, đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó cười lớn ngay trước mặt Ôn Hưởng Dương, ở trên mặt cô hôn một cái thật kêu, “Bối vì chị thích nữ nhân a.”

Ôn Hưởng Dương, “.....”

Tần Toa thấy Ôn Hưởng Dương bị chính mình dọa sợ, Tần Toa khôi phục đứng đắn, còn “Àn” một tiếng, sờ sờ cằm nói, “Mộ đại thiếu gia người này thế nào? Tính tình kém cỏi, âm tính bất định, EQ càng là thấp đáng sợ. Nhưng chỉ cần không tuân theo quy định của hắn, chạm đến giới hạn của hắn, hắn sẽ không đối tốt với người.”

“Kỳ thật, hôm nay là lần đầu chị tới. Hắn sợ em nhầm chân, sợ em chạy loạn, lại sợ em bị dối. Nhưng hắn là người nhân duyên không tốt, trừ bỏ chị ra, liền tìm không đến bất kì nữ nhân nào khác. Này không? Liền tìm tới chị. Em nói xem, người này có phải là không phải EQ thấp không? Chị thế nào cũng là bạn gái cũ của hắn a, hắn cư nhiên kêu chị tới tới bởi em – người yêu hiện tại của hắn.....” Tần Toa nói đến chỗ này, một bộ bần nhảo trét không lên tưởng biểu tình ghét bỏ nói, “Chặc chặc chặc.”

Nói đến chỗ này, Tần Toa lại lần nữa nhìn phía Ôn Hưởng Dương, nhéo khuôn mặt Ôn Hưởng Dương, cười nói, “Cũng may chúng ta là tiểu đáng thương tâm địa tốt, sẽ không hiểu lầm.”

Ôn Hưởng Dương nghe nói như thế, trên mặt có chút xấu hổ, không phải có sẽ không hiểu lầm, mà là quan hệ giữa cô và Mộ Lăng Khiêm, căn bản là không tới lượt cô hiểu lầm. Tần Toa nhìn thấy biểu tình trên mặt Ôn Hưởng Dương, dấy mắt không khỏi hiện lên một mặt nghiêm ngưng, xem ra có một số việc, so với suy đoán của mình còn phải có ý tứ khác. Tần Toa nói chuyện với Ôn Hưởng Dương đến khi Mộ Lăng Khiêm trở về, Ôn Hưởng Dương nhìn cô, bộ dáng lưu luyến, cô vốn đang tưởng sẽ ở lại trong chốc lát, nhưng Mộ Lăng Khiêm quét về phía cô cái loại ánh mắt lạnh lẽ thực sự làm cô không dám ở lâu.

Mộ Lăng Khiêm trở về không đến mười phút, Tần Toa liền cùng hai người phát tay từ biệt, rồi khởi biệt thự. Tần Toa vừa đi, biệt thự chỉ còn lại hai người Ôn Hưởng Dương cùng Mộ Lăng Khiêm. Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hưởng Dương an tĩnh ngồi ở trên sofa, hắn đi lên trước, vuốt tay xem xét cái trán của cô.

Ôn Hưởng Dương bị Mộ Lăng Khiêm mang theo bàn tay lạnh lẽo ôn nhu thăm hỏi vết thương thân thể hơi hơi cứng đờ, Mộ Lăng Khiêm đã thu hồi tay, không lạnh không đậm hỏi câu, “Thuốc đều đã uống rồi sao?”

Ôn Hưởng Dương căn bản không uống thuốc, nhưng đối với ánh mắt Mộ Lăng Khiêm sâu không thấy đáy, cô theo bản năng gật gật đầu, nói dối nói, “Đã dùng qua.”

“Àn.” Mộ Lăng Khiêm đứng lên, hướng phòng bếp đi đến.

Ôn Hưởng Dương thấy thế, cô vội vàng đứng lên, chạy tới phía trước Mộ Lăng Khiêm, ngăn cản Mộ Lăng Khiêm nói, “Mộ thiếu, anh muốn ăn cái gì? Tôi làm cho, tối buổi chiều đã học một chút tay nghề nấu ăn của Toa Toa tỳ.”

Lúc cô bệnh đầu óc không rõ ràng lắm, đều là ăn vài món mà Mộ Lăng Khiêm làm, hiện giờ bệnh của cô đã tốt hơn, anh lại làm tiếp tục nấu, cô thật đúng là ngượng ngùng. Ôn Hưởng Dương chạy đến phòng bếp lẩn lộn hơn nửa giờ, đem toàn bộ những thứ học được trong buổi chiều từ Tần Toa, làm ra vài món ăn mang lên cho Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm ăn, nhưng cũng không tỏ vẻ gì. Giống như lúc trước, anh chỉ ăn một chút, liền buông xuống chén đĩa. Chỉ là lần này không có trên quay người lên lầu, mà là nhìn phía Ôn Hưởng Dương. Ôn Hưởng Dương nguyên bản vẫn luôn ở nhìn lên biểu tình của Mộ Lăng Khiêm, chờ Mộ Lăng Khiêm phản ứng, kết quả chính là, liền cùng tầm mắt Mộ Lăng Khiêm vừa vận dụng phải. Anh mắt kia đen nhánh giống như bầu trời đêm lộng lẫy, làm Ôn Hưởng Dương tâm như con nai chạy loạn một trận, cô vội vàng cúi đầu.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hưởng Dương né tránh như vậy, dường như là sợ hãi anh, khóe miệng anh nhấp thành một cái thẳng tắp.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 104: Hắn cố ý đùa cô?

Anh đứng lên đi đến phòng bếp, cánh tay thon dài dừng ở trên tủ bát, từ bên trong lấy ra một cái chén, cho cô đẩy một chén com, đặt tới trước mặt cô, “Mỗi bữa 3 chén com.”

Ôn Hưởng Dương ngạc nhiên ngẩng đầu, “.....”

Tần Toa buổi chiều bốn giờ đã làm cho cô một chút đồ ăn, cô không cẩn thận ăn nhiều một chút, hiện giờ bất quá mới chỉ là 8 giờ hơn, cô căn bản ăn không vô! Mộ Lăng Khiêm thấy ánh mắt Ôn Hưởng Dương ngạc nhiên, ánh mắt anh bộc lộ không ý không thể từ chối hay thương lượng điều gì, kéo ra ghế ngồi bên cạnh người Ôn Hưởng Dương, vuốt tay từ một bên kệ sách cầm xuống một phần tạp chí, ngồi xuống bên cạnh người Ôn Hưởng Dương, như là muốn xem cô ăn xong, anh mới rời đi.

Ôn Hưởng Dương hít sâu một hơi, cô không muốn cũng hắn so đo! Nói so đo cùng anh, kỳ thật là thân phận địa vị hai người quá mức cách xa, cô không dám cùng hắn so đo. Nhận mệnh cầm lấy chén đĩa. Ôn Hưởng Dương thấy tầm mắt Mộ Lăng Khiêm đều ở trên tạp chí, cô nghiêm rằng nghiên lợi trừng mắt nhìn anh liếc mắt một cái, như là ăn không phải com mà là thịt Mộ Lăng Khiêm, liều mạng nhắm nuốt, nuốt xuống. Cô cũng không tin Mộ Lăng Khiêm không biết có bốn giờ buổi chiều mới vừa ăn qua đồ ăn. Một cho cô hôm nay còn bị anh làm cho cảm động, còn tính toán tha thứ việc anh không thể hiểu được đem cô trói lại, quả thực chính là lãng phí cảm tình.

Thời điểm Ôn Hưởng Dương vừa ăn vừa trừng Mộ Lăng Khiêm, nguyên bản căn bản không có biết Mộ Lăng Khiêm đột nhiên ngẩng đầu lên nhìn cô, Ôn Hưởng Dương sợ tới mức trên mặt biểu tình trừng người cũng chưa tới kịp thu hồi. Một đôi mắt to trừng lớn không biết là thật sự trừng người, vẫn là bộ dáng bị dọa, như là tiểu động vật ngu xuẩn mạnh động nào đó.

Mộ Lăng Khiêm trong đáy mắt hiện lên một tia u quang, đứng lên, trên cao nhìn xuống nhìn tình nữ nhân còn chưa có phục hồi tính thần lại nói, “Rửa sạch sẽ, rồi đến trong phòng tôi.”

Mộ Lăng Khiêm nói xong lời này, tùy tay đem tạp chí thả trở về, cất bước lên lầu. Ôn Hưởng Dương ngồi ở tại chỗ, nhìn bóng dáng anh biến mất. Anh là không có nhìn thấy cô trừng hắn sao? Cô có chút trí độ sửng sốt, chờ phản ứng lại câu nói Mộ Lăng Khiêm mới vừa nói kia, có tức khắc như là một con mèo bị đám cái đuôi, từ trên chỗ ngồi nhảy dựng lên, lại kêu có rừa sạch sẽ đến trong phòng anh, chẳng lẽ anh lại tưởng ở trên giường cùng cô tính sổ? Tưởng tượng ném cho anh hai mươi vạn, sau đó nói, bốn thứ thư không làm.

Ôn Hường Dương rót cuộc vẫn là thu thập chén đĩa thật tốt, về phòng đem chính mình từ đầu đến chân tắm rửa sạch sẽ, thay đổi một bộ áo ngủ sạch sẽ, gõ cửa phòng Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm đi tới cửa mở cửa phòng, tầm mắt ở trên người Ôn Hường Dương quét một vòng, không lạnh không nhạt nói, “Tiến vào.”

Ôn Hường Dương yên lặng đi theo Mộ Lăng Khiêm đi vào, trong lòng khó tránh khỏi thấp thòm, lúc cô chính là đang suy đoán Mộ Lăng Khiêm muốn làm cái gì, Mộ Lăng Khiêm đem một phần hồ sơ trên bàn đưa tới trước mặt cô. Ôn Hường Dương chớp chớp mắt, nghi hoặc nhìn Mộ Lăng Khiêm liếc mắt một cái, chỉ chỉ chính mình. Mộ Lăng Khiêm quét qua Ôn Hường Dương liếc mắt một cái, ngôn ngữ không nghe ra hi vọng nói, “Cầm”

Ôn Hường Dương duỗi tay nhận lấy, mở ra kia phần hồ sơ, bên trong viết chính là tư liệu một vài vị chuyên gia có chuyên môn về bệnh bạch cầu. Cô xem tư liệu đó, đáy mắt kinh ngạc bộc lộ không bỏ sót. Thiệu Kiệt bị bệnh bạch cầu, Ôn Hường Dương vẫn luôn tìm mọi cách tìm kiếm chuyên gia, nơi này còn có hai vị là cô năm đó thỉnh Nghiêm Khắc hỗ trợ toàn lực tìm kiếm, nhưng đều không có tìm được chuyên gia. Mà những chuyên gia trong tập hồ sơ này, không phải chỉ có hai người cô muốn nhờ trước đó mà còn có hai vị đã nghỉ hưu.

Lúc Ôn Hường Dương nhìn thấy tư liệu trong tập hồ sơ này, trái tim kịch liệt nhảy lên, thanh âm Mộ Lăng Khiêm giống như đàn violon dễ nghe, ở bên tai cô vang lên.

Anh nói: “Trong đó đều là chuyên gia trong ngoài nước nhất có chuyên môn nhất, muốn người nào?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chăm\)Net](#).

Chương 105: Đây là việc nhà của cô, tôi không tiện tham dự

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, kinh ngạc ngẩng đầu lên, khó có thể tin nhìn phía Mộ Lăng Khiêm, “Mộ thiếu,…… ngài là nói, tài liệu nơi này, tùy tôi chọn sao?”

“Àn,”

Đối với Ôn Hường Dương mà nói, có thể tìm được mấy chuyên gia này, đã là sự tình giống như miếng bánh có nhân trên trời rơi xuống, cô có thể tưởng tượng muốn tìm được những người này yêu cầu bọn họ tới phải vận dụng bao nhiêu mạch quan hệ, có càng không có thể tưởng tượng thỉnh bọn họ tới cần bao nhiêu tiền. Không hề nghi ngờ, Mộ Lăng Khiêm lại lần nữa cho cô một cái thật lớn kinh hi. Ôn Hường Dương so sánh giữa việc thiếu Mộ Lăng Khiêm nhân tình với trị liệu bệnh cho Thiệu Kiệt, tự nhiên là lựa chọn muốn không chế bệnh tình của Thiệu Kiệt trước. Chỉ là, lúc này có chuyên gia cũng vô dụng. Thiệu Kiệt hiện tại còn bị Ôn Lợi Thịnh khống chế ở trong tay, mà Ôn Lợi Thịnh mục đích lại rất rõ ràng, ông chính là muốn hạn mục hợp tác Thế Mâu cao ốc……

“Mộ thiếu, tôi có thể cầu anh một chuyện không? Đừng lời anh nói lần trước kẩn cầu anh giúp đỡ.” Vẫn luôn kéo dài, có lẽ có thể thành công, nhưng là Ôn Hường Dương không nghĩ lại kéo dài đi.

Mộ Lăng Khiêm không nghĩ tới Ôn Hường Dương sẽ mở miệng cầu anh, vẫn là tình người kia. Anh nhìn phía người tiểu nữ nhân bên cạnh, nhìn thấy chính là ánh mắt cô gian mang theo u sầu cùng quyết tuyệt. Tâm lý Ôn Hường Dương, anh biết rõ. Cô cầu hắn bao dưỡng, không phải tương leo lên anh, mà là tương cùng anh thanh toán tiền liên xong, thế cho nên ở trong lúc bao dưỡng, anh đem cô lần lần đến phát sốt, tiểu nữ nhân này đều vẫn là ở trước mặt anh ngoan ngoãn. Mà hiện giờ……

“Cô nói đi.”

“Việc chuyển viện của em trai tôi gặp vấn đề, yêu cầu ba tôi ký tên. Nhưng là, ba tôi muốn chính là hạn mục hợp tác Thế Mâu cao ốc. Mộ thiếu, tôi hy vọng anh có thể giúp tôi đem em trai tôi từ bệnh viện kia chuyển ra, còn không cần đem hạn mục cho ba tôi.”

Cô hiện tại mục tiêu chính là thoát khỏi uy hiếp của Ôn Lợi Thịnh, nỗ lực tiết kiệm mấy chục vạn dự phòng, tranh thủ sớm rời khỏi Mộ Lăng Khiêm. Cô không nghĩ muốn thiếu anh quá nhiều, cô còn không muốn bị dây dưa. Người nam nhân này, cùng anh ở chung thời gian càng lâu, cô càng không đoán chuẩn tâm tư của anh, cô không biết anh khi nào đối xử tồi với cô, không biết anh khi nào sẽ tức giận. Điều duy nhất cô có thể khống chế chính là: Đối xử thật tốt với em trai của mình.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương thật lâu, Ôn Hường Dương chờ mong nhìn anh, rốt cuộc này đối với việc nói chuyện với Mộ Lăng Khiêm, chỉ là chuyện nhỏ không tổn sức gì.

Thời điểm Ôn Hường Dương cho rằng Mộ Lăng Khiêm sẽ đáp ứng cái thỉnh cầu cũng không khó khăn này với anh mà nói, anh lại nhân nhạt nhìn cô liếc mắt một cái, đi đến trước sofa, ngồi xuống, cánh tay tùy ý đáp ở đầu gối nói: “Đây là việc nhà của cô, tôi không tiện tham dự.”

Ôn Hường Dương có chút khó hiểu, cô đi đến trước mặt Mộ Lăng Khiêm, lại lần nữa mở miệng nói, “Tôi dùng nhân tình cùng ngài trao đổi. Ngài đã nói, tôi có thể yêu cầu ngài một việc. Tôi yêu cầu ngài giúp tôi đem em trai tôi chuyển ra, không cho ba tôi chiếm được tiện nghi.”

Mộ Lăng Khiêm nhìn thật sâu Ôn Hường Dương, ánh mắt sâu không lường được, nhìn đến khi Ôn Hường Dương thấy da đầu một trận tê dại, liền nghe Mộ Lăng Khiêm nhân nhạt mở miệng nói, “Không đổi.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, tạch một chút liền đứng lên. Cô rất muốn hỏi Mộ Lăng Khiêm có phải hay không có tật xấu, có hảo hảo cầu anh, anh chính là không đáp ứng, cô không cầu anh, anh nhưng thật ra biết cô muốn gì, còn coi như kinh hi đưa cho cô.

Ôn Hường Dương hít sâu một hơi, nhìn Mộ Lăng Khiêm trước mặt lạnh nhạt đạm nhiên, có cảm thấy rằng, cố ý khiêu khích nói, “Một khi đã như vậy, Mộ thiếu, ngài cũng đừng ngăn trở tôi đi tìm người khác hỗ trợ.”

Hừ——

Lãnh duệ, sắc bén, hung ác nham hiểm!

Ánh mắt Mộ Lăng Khiêm khi nghe Ôn Hường Dương nói những lời này trong một thoáng hiện lên vẻ áp bức, còn tưởng tiểu nữ nhân mạnh mẽ này không biết làm gì.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](#).

Chương 106: Nữ nhân, cô cũng thật vừa mắt tôi

“Cô mới vừa nói cái gì?” Mộ Lăng Khiêm đứng lên, thân hình cao lớn thẳng bức Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương bị buộc liên tục lùi lại, dưới tình huống tránh cũng không thể tránh, cô nhắm mắt lại hét lớn, “Mộ Lăng Khiêm, anh ngang ngược vô lý! Anh đều nói qua nếu tôi yêu cầu, tôi có thể tìm anh giúp đỡ. Chính là, tôi tìm anh hỗ trợ, anh lại không giúp tôi. Anh không giúp tôi, còn không muốn tôi đi tìm người khác hỗ trợ, anh,…… Anh chính là cái hỗn đản!”

“Hỗn đản?” Một thanh âm mang theo chế nhạo ở bên tai vang lên.

Ôn Hường Dương cho rằng chính mình nghe lầm, cô mở mắt, liền thấy khuôn mặt tuấn tú của Mộ Lăng Khiêm gần trong gang tấc. Thấy cô tròn mắt, anh duỗi tay ôm thon nhỏ eo của cô, đem cô áp chặt trên vách tường, mang theo hơi thở độc đáo hô hấp phun ở bên tai cô, làm cô cả người theo bản năng nóng lên. Chỉ là anh mang áp suất thấp cùng lãnh ngạo nói, làm Ôn Hường Dương cả người đều không chịu khống chế run run lên.

Anh nói: “Nhân tình tôi nợ cô, cô cũng chỉ lấy tới đổi việc nhỏ này? Nữ nhân, cô cũng thật vừa mắt tôi.”

Mộ Lăng Khiêm nói xong, buông Ôn Hường Dương ra, xoay người liền đi đến sofa, cầm lấy đi động.

Ôn Hường Dương chỉ nghe được anh không mang theo một tia cảm xúc nói: “Trưng trợ lý, ngày mai buổi sáng, gọi Ôn Lợi Thịnh đến văn phòng tôi.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, chớp chớp mắt, còn đảo đảo lỗ tai, xác định chính mình không nghe lầm. Hắn không phải nói không đối ý sao? Hắn như thế nào lại kêu Trưng trợ lý đem ba cô đến đi gặp anh?

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương còn đứng ngốc tại chỗ ăn mặc một kiện đơn bạc buồn ngủ đứng ở nơi đó, thân hình đơn bạc cảm thấy một trận gió là có thể thổi bay.

Anh tắt điện thoại, cầm lấy âu phục trên sofa ném tới trên người cô, trước sau như một lạnh nhạt mở miệng nói, “Về sau ở nhà, mặc nhiều một chút!”

Ôn Hường Dương nhận lấy âu phục Mộ Lăng Khiêm ném lại đây, lần này không những không bị dọa bởi Mộ Lăng Khiêm lạnh giọng, còn đối với Mộ Lăng Khiêm lộ ra một cái tươi cười. Mộ Lăng Khiêm nhìn như là ném lại đây, nhưng là anh cần bàn là không dùng lực, độ chuẩn cùng lực độ càng là chuẩn xác tới rồi trình độ khủng bố. Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương cư nhiên còn cười, anh mày thâm khóa, đi lên trước, lấy âu phục trong tay Ôn Hường Dương, liền đem Ôn Hường Dương bọc lên. Nữ nhân này là mấy ngày hôm trước phát sốt, trở thành ngọc tử không bằng? Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm chỉ là dọa cô, nói đến cùng vẫn là giúp, cô có thể không cao hứng sao? Sự tình em trai cô được giải quyết, cô nhân sinh đều có hi vọng.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương bị âu phục bọc đến chỉ còn lại có một cái đầu lộ ở bên ngoài, càng xem càng cảm thấy cái này tiểu nữ nhân rất giống tiểu bạch thỏ lông xù xù. Vật nhỏ cười rộ lên, chẳng những có má lúm đồng tiền, còn có một đôi răng nanh đáng yêu, nhìn như thể thật đáng yêu.

Ôn Hường Dương cũng không có nhận thấy được ánh mắt Mộ Lăng Khiêm biến hóa, cô còn đắm chìm ở trong thế giới chính mình không thể tự kiềm chế, cô nhìn nam nhân gần trong gang tấc, nháy đôi mắt dò hỏi, “Mộ thiếu, tới ngày mai có thể cùng anh cùng đi sao? Tôi liền trốn trong văn phòng cách gian bên trong, tôi chính là muốn nghe, trước tiên biết kết quả.”

Mộ Lăng Khiêm duỗi tay miết trên khuôn mặt nhỏ trắng nõn bóng loáng của Ôn Hường Dương, thanh âm có chút trầm thấp khàn khàn mở miệng nói, “Cô không tin tôi?”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, đáy mắt hiện lên một tia hoảng loạn, “Không.”

Chính là cô còn chưa có nói xong, đã bị Mộ Lăng Khiêm chế trụ cái ót, lời nói cũng bị nuốt hết hỏ hấp hỗn loạn. Ôn Hường Dương bị hôn đến cả người xụi lơ ở trong lòng ngực Mộ Lăng Khiêm, từng ngum từng ngum hô hấp, mỗi lần bị anh tàn sát bữa bãi hôn mỗi như vậy, cô đều cảm thấy chính mình sắp hít thở không thông.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](#).

Chương 107: Hắc hóa thành khẩu vị người bệnh nặng

Người nam nhân trên phương diện công thành đoạt đất này, thật sự cùng tính tình anh quanh quẽ cao ngạo, khác nhau như trời với đất.

Mộ Lăng Khiêm buông Ôn Hường Dương ra, đem Ôn Hường Dương phần hồ sơ kia một lần nữa phóng tới tay cô, “Sáng mai 8 giờ, tôi đi công ty. Cô có thể trở về.”

Nửa câu đầu làm Ôn Hường Dương trên mặt lộ ra vui sướng biểu tình, nhưng mà đến nửa câu sau lại làm Ôn Hường Dương đáy mắt nhiễm nghi hoặc, cô quả nhiên là đoán không ra tâm tư của Mộ Lăng Khiêm. Hay là sau một thời gian anh bao dưỡng cô, liền hóa thành một khẩu vị người bệnh nặng, chỉ thích đem cô cột vào trên giường làm? Ôn Hường Dương nghĩ vậy đến loại khả năng đó, trước đem chính mình nôi da gà ghê tởm, cô cả người run run nói, “Ách” một tiếng, vội vàng chạy thoát đi ra ngoài. Chạy trốn tới cửa, lại cảm thấy chính mình làm như vậy có điểm quá đáng.

Cô lại trở lại, cái đầu dò xét tiến vào, nhìn Mộ Lăng Khiêm, phát phát tay, “Mộ thiếu, ngủ ngon.”

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương hấp tấp bộp chớp, ánh mắt hiện lên một đạo u quang, xoay người vào phòng tắm. Ôn Hường Dương trở lại phòng chính mình, cô cũng không có ngủ, mà là đem hồ sơ chuyên gia lấy lấy ra tới, đặt ở trên bàn, nhìn kỹ một lần, muốn chọn được người hợp ý. Chọn tới chọn đi, cô cảm thấy mấy chuyên gia này đều thực quá siêu sao, có tất cả đều muộn.

Thờ dài.

“Mộ Lăng Khiêm, anh vì cái gì phải đối với tôi tốt như vậy?”

Ngày hôm sau, khi mặt trời lên cao sáng sủa, 6 giờ sáng, Ôn Hường Dương liền từ trên giường bò dậy, xoa xoa cặp mắt nhập nhèm buồn ngủ, rửa mặt, xuống lầu, làm bữa sáng. Thời điểm Mộ Lăng Khiêm xuống lầu, Ôn Hường Dương vừa vận đem tất cả bữa sáng đều chuẩn bị tốt mang lên, trên người cô tạp dề cũng chưa tới kịp cởi xuống, liền đi đến vị trí anh ngồi, giúp anh kéo ghế, cười chào hỏi nói, “Mộ thiếu, buổi sáng tốt lành.”

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương liếc mắt một cái, đặc biệt là xem đến hành động liền tiếp Ôn Hường Dương, sắc mặt của anh không thể nói khó coi, nhưng cũng tuyệt đối không được tốt lắm. Ăn qua bữa sáng, Ôn Hường Dương xoay người lên lầu thay đổi một bộ quần áo, đi xuống lầu. Cô xuống lầu liền thấy Mộ Lăng Khiêm đã ra cửa, cô vội vàng xuống khóa cửa, đi theo lên xe.

Dọc theo đường đi, Ôn Hường Dương nghĩ đến hôm nay là có thể đem Thiệu Kiệt chuyển ra, lại không cần chịu Ôn Lợi Thịnh uy hiếp, cô liền cao hứng, trên mặt tươi cười sáng lạn giống như ánh mặt trời, từ khi lên xe liền bắt đầu vẫn không rời xuống. Nguyên bản Mộ Lăng Khiêm đang xem báo tài chính và kính tế sớm đều bị tâm tình tốt của Ôn Hường Dương hấp dẫn nhìn qua, ngẩng đầu nhân nhạt nhìn người tiểu nữ nhân bên cạnh liếc mắt một cái, ánh nắng ngoài xe rọi vào, dừng ở trên sườn mặt cô, trong lúc nhất thời lại là âm áp.

“Mộ thiếu.” Ôn Hường Dương đột nhiên kêu một tiếng, còn quay đầu nhìn Mộ Lăng Khiêm

Cái này làm cho Mộ Lăng Khiêm đang nhìn lên Ôn Hường Dương, trên mặt hiếm thấy hiện lên một mặt khá nghi màu đỏ, chỉ là này màu đỏ tới cũng nhanh, đi cũng mau, mau đến nỗi Ôn Hường Dương tri đòn cần bàn không phát hiện ra.

“Mộ thiếu, không biết những chuyện gia tới hôm qua anh cho tôi đều ở nơi nào đâu? Tôi nên như thế nào đem em trai tôi chuyển tới bệnh viện của bọn họ?”

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương kêu anh, lại là vì bệnh tình của em trai cô, sắc mặt anh lãnh đạm nói, “Đến lúc đó, tôi đều có an bài.”

Ôn Hường Dương cảm thấy Mộ Lăng Khiêm sắc mặt khó coi, thanh âm cũng mang theo một cỗ tử lạnh băng, cô thông minh mới không cần ở thời điểm này đi treu chọc anh. Vì thế, cô cũng liền đi theo trầm mặc xuống. Nhưng là, dù trầm mặc, vẫn là che không được nội tâm vui sướng.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 108: Mộ Lăng Khiêm, tôi không cần

Rolls-Royce màu xám bạc của Mộ Thiên dừng lại, Mộ Lăng Khiêm cùng Ôn Hường Dương một trước một sau từ trên xe đi xuống dưới. Vào lúc này, khi Mộ Thiên xuống xe, đi làm, tới tới lui lui đều là nhân viên tiến đến. Ôn Hường Dương lần trước tới tìm Mộ Lăng Khiêm, đã gặp qua nhân viên tập đoàn Mộ thị, hôm nay đứng ở bên cạnh người Mộ Lăng Khiêm, càng là có thể nghiệm khắc sâu.

Một đường đi qua, chỉ cần Mộ Lăng Khiêm xuất hiện, vô luận xa gần, nhân viên đều sẽ khom lưng thăm hỏi, từng tiếng “Tổng tài hảo” cứ như vậy truyền tới, làm lỗ tai Ôn Hường Dương đều đi theo chấn động lên.

Ôn Hường Dương nguyên bản còn lo lắng cùng Mộ Lăng Khiêm cùng nhau xuất hiện, sẽ có phiền toái không cần thiết, rốt cuộc công ty nhất không thiếu chính là bát quái, nhưng mà, Mộ thị tập đoàn lại không có một người đi tham dự chế tạo truyền bá bát quái, càng không có bất luận cái gì nghị luận. Như vậy bầu không khí cùng tác phong nghiêm cần trong công ty, làm Ôn Hường Dương liền tưởng đến phong cách xử sự của người nam nhân đứng ở bên người cô.

Ôn Hường Dương đi theo Mộ Lăng Khiêm đến thang máy dành riêng cho tổng tài, cửa thang máy đóng lại, toàn bộ trong thang máy, nháy mắt cũng chỉ dư lại hai người bọn họ.

Ôn Hường Dương còn cúi đầu, suy nghĩ chuyện vừa rồi, bên tai đột nhiên xuất hiện một mặt cảm giác áp bách, cô ngẩng đầu lên, liền thấy khuôn mặt tuấn tú của Mộ Lăng Khiêm gần ngay trước mắt, “Cô nếu ở nhà nhàm chán, có thể tới công ty tham gia phòng vấn.”

Ôn Hường Dương nghe được, cơ hồ là theo bản năng cự tuyệt nói, “Tôi không cần.” Nói xong, chính cô đều cảm thấy cô cự tuyệt có điểm quá mức kích, coo vội vàng giải thích tính bỏ thêm một câu, “Tôi không đi cửa sưa.”

Mộ Lăng Khiêm nghe nói như thế, đáy mắt hiện lên một đạo lạnh quang, “Tôi khi nào nói qua phải cho cô thương lượng đi cửa sưa? Cô nếu không có cái kia bản lĩnh, bộ phận nhân sự sẽ không tuyển cô.”

Nói xong lời này, thang máy vừa vận tới tầng trệt văn phòng tổng tài, Mộ Lăng Khiêm quét Ôn Hường Dương liếc mắt một cái, xoay người liền đi ra ngoài. Ôn Hường Dương về mặt mẽ mang nhìn bóng dáng Mộ Lăng Khiêm Hân sinh khí? Cô ở nhà đối với anh cũng đã không biết nên như thế nào cùng anh ở chung, huống chi có cần bản là không nghĩ đi làm, làm thêm tiền muốn kiếm so với đi làm bình thường nhiều hơn, thời gian cũng tương đối tự do.

Ôn Hường Dương yên lặng đi theo Mộ Lăng Khiêm đi vào văn phòng tổng tài.

Nhưng mà lúc cô đi vào, Mộ Lăng Khiêm như là muốn cùng cô câu kinh, thế nhưng nhìn đều không liếc nhìn cô một cái, cái này làm cho Ôn Hường Dương có chút bất đắc dĩ thờ dài.

Mộ Lăng Khiêm không để ý tới cô, Ôn Hường Dương nhìn trái nhìn phải, chính mình vào phòng nghỉ bên cạnh văn phòng tổng tài, cô ở bên trong nhắm chán đại khái nửa giờ, liền nghe được bên ngoài truyền đến thanh âm của Ôn Lợi Thịnh. Vừa nghe đến thanh âm của Ôn Lợi Thịnh, Ôn Hường Dương lập tức lên tinh thần, cô tiến đến cửa, tính toán nghe.

Kết quả, cô mới vừa đem lỗ tai dán lên đi, nghe được chính là, “Mộ thiếu, vị này chính là tiểu nữ Ôn Nhã, lần trước ngài cũng gặp qua. Nhã Nhã từ lần trước thấy ngài, liền vẫn luôn thực ngưỡng mộ ngài.”

Ôn Hường Dương cả người đều cứng đờ ở tại chỗ, đang nghe đến Ôn Lợi Thịnh nói, đại não của cô xuất hiện tự mình đa tình rồi, cô đều không biết nên như thế nào xử lý.

Ha ha, đây là bà cô, thân sinh của cô!

Ôn Lợi Thịnh thấy Mộ Lăng Khiêm trên mặt không có biểu tình. Hắn đẩy đẩy Ôn Nhã, muốn cho Ôn Nhã đi lên cùng Mộ Lăng Khiêm thân cận hơn, đối với việc đem Ôn Nhã trở thành nữ nhân của Mộ Lăng Khiêm cùng ông mà nói, ông cũng là thực tán đồng. Nhưng mà, thời điểm Ôn Nhã về mặt thẹn thùng chuẩn bị tới gần Mộ Lăng Khiêm, nguyên bản cửa phòng nghỉ tổng tài đang đóng chặt, đem bọn họ gạt mình, bị một cổ lạnh lẽo đẩy mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Ôn Hường Dương phản kích

Ôn Hường Dương đẩy cửa đi ra, cô không biết, nếu tối hôm qua không cùng Mộ Lăng Khiêm nói chuyện, cô tưởng hôm nay cùng nhau đến như vậy không biết sẽ phát sinh chuyện gì.

Ôn Lợi Thịnh cùng Ôn Nhã không ngờ đến Ôn Hường Dương cư nhiên lại ở phòng nghỉ của tổng tài bên trong. Khi Ôn Lợi Thịnh nhận được điện thoại của Trương trợ lý, nói cụ thể thời điểm, ông ta liền tính toán muốn thừa dịp cơ hội này tiếp cận Mộ Lăng Khiêm, đem Ôn Nhã đưa cho Mộ Lăng Khiêm, từ đó, sẽ đoạt được không biết bao nhiêu là lợi ích..

Thật ra, Ôn Lợi Thịnh lúc đầu không nghĩ dùng Ôn Nhã đối lấy ích lợi, ông ta chính là thật sự yêu thích đưa con gái Ôn Nhã này. Nhưng mà, Ôn Nhã lại hạ quyết tâm, cô ta cầu xin Ôn Lợi Thịnh, cầu ông ta mang tới gặp Mộ Lăng Khiêm, còn nói trên đời này người đàn ông xứng đôi cùng Ôn Nhã chỉ có Mộ Lăng Khiêm.

Ôn Hường Dương nhìn hai người, trên mặt gọi lên ý cười lạnh, cô đi đến trước mặt Mộ Lăng Khiêm, không kiêng nể gì ngồi xuống đùi Mộ Lăng Khiêm, còn duỗi tay ôm cổ hắn, dùng một loại động tác cực kỳ ái muội dán lấy Mộ Lăng Khiêm, quét mắt về phía Ôn Lợi Thịnh nói, “Ba ba, biết người này là bạn trai của con, lại đem nữ nhân này mang đến, còn nói ra những câu như vậy, là có ý tứ gì đây?”

Ôn Nhã thấy Ôn Hường Dương dám lấy ở trước mặt Mộ Lăng Khiêm làm càn như thế, đẩy mắt cô ta gọi lên tia châm chọc, cô ta đã có thể tưởng tượng Mộ Lăng Khiêm giây tiếp theo sẽ đem Ôn Hường Dương quăng ra ngoài cửa.

Từ sau khi thấy Mộ Lăng Khiêm, cô ta dùng không biết bao nhiêu thủ đoạn sai người đi điều tra Mộ Lăng Khiêm hết thảy, tuy rằng chỉ tra được tin tức ít ỏi không có mấy hữu dụng, nhưng là có một điều cô ta có thể khẳng định, đó chính là Mộ Lăng Khiêm thích nữ nhân thanh thuần, không ưa nhất chính là loại nữ nhân trang điểm khắp mặt, càng chán ghét cái loại này ở nơi làm việc của hắn, nhào vào trong lòng hắn.

Cho nên, cô ta hôm nay trước khi tới, cố ý trang điểm nhẹ nhàng một phen, thấy nghe nói là Mộ Lăng Khiêm thích nhất là nữ nhân mặc váy liền màu trắng, đáng đi cũng là thanh thuần bạch liên hoa lộ tuyến.

Nhưng mà, Ôn Nhã chờ mãi chờ mãi, trong mắt châm chọc đã sắp không duy trì được nữa vẫn chưa thấy được cái thời điểm kia, Mộ Lăng Khiêm như cũ không có đem nữ nhân to gan lớn mật ngồi ở trong lòng ngực hắn quăng ra ngoài.

Chẳng những không có đem Ôn Hường Dương quăng ra ngoài, còn dùng một loại ánh mắt sùng nịnh mà nhìn Ôn Hường Dương, tựa hồ hai người sớm đã có thói quen như vậy. Một màn này đập vào mắt Ôn Nhã, cô ta đáy lòng uất tức, tràn ngập hận ý.

Cô ta từ nhỏ đã chán ghét Ôn Hường Dương, dựa vào cái gì Ôn Hường Dương là Ôn gia đại tiểu thư, mà cô ta cũng chỉ có thể là con của vợ bé, Ôn Hường Dương từ nhỏ ăn sung mặc sướng, còn cô ta cũng chỉ có thể bị người ta khi dễ?

cô ta hận, hận đến mức đem đồ vật sở hữu của Ôn Hường Dương đoạt lấy thành của mình.

Từ đoạt ba ba, đến đoạt cái nhà kia, đến đoạt trường học, đoạt người Ôn Hường Dương thích, trừ bỏ Nghiêm Hân cùng Nghiêm Khắc, còn có hai đứa em trai đáng giận kia của Ôn Hường Dương, mặt khác chỉ cần là vật của Ôn Hường Dương, tất cả đều bị cô ta đoạt đi rồi.

Hiện giờ Mộ Lăng Khiêm, cô ta cũng nhất định phải được!

Nam nhân ưu tú như vậy, chỉ có Ôn Nhã có mới có tư cách đứng bên cạnh hắn!

Ôn Nhã tuy hận, nhưng sẽ không biểu hiện ra ngoài, cô ta thậm chí còn có thời điểm, đối với Ôn Hường Dương lộ ra thân thiết thiện lương mỉm cười, giống như ở trong lòng, cô ta thật sự thích người chị gái Ôn Hường Dương này, nếu như Ôn Hường Dương không để ý tới cô ta, thì người sai chính là Ôn Hường Dương.

Lúc này, cô ta chính là dùng một loại ánh mắt xấu hổ mà oán nhìn Ôn Hường Dương.

Ánh nhìn kia dùng ở trong mắt, hoàn toàn chính là bị Ôn Hường Dương khi dễ, còn không dám nói, điệu bộ ủy khuất vô cùng

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 110: Ôn Nhã ăn đủ

Đây không phải là lần đầu tiên Ôn Nhã lộ ra biểu tình như vậy, trước kia, mỗi lần Ôn Nhã lộ ra như vậy, đánh người hay mắng ai cô khẳng định chắc chắn là do Ôn Hường Dương làm mà là không phải do cô

Khuyết điểm lớn nhất của Ôn Hường Dương chính là không bao giờ cùng cô tranh đấu.

Nhìn biểu tình này của Ôn Nhã rõ ràng là đang nhắm vào Ôn Hường Dương, trong mắt liền to ra ủy khuất, nhìn thấy Ôn Hường Dương phát ra câu nói kia hận không thể xông vào xé rách cái bàn mặt hồ ly tình của cô ta.

Trong lòng thầm nghĩ Mộ Lăng Khiêm, cho rằng anh ấy cũng như bao người đàn ông khác, nhìn thấy cô bị ủy khuất, hẳn nhìn sẽ lên tiếng bảo vệ, chứng tỏ bản lĩnh của một người đàn ông luôn thương hoa tiếc ngọc đối với một cô gái yếu đuối và khi đó cũng sẽ nảy sinh tình cảm với cô, anh nghĩ rằng Ôn Hường Dương cũng chỉ là một người con gái quá kiêu ngạo, không bằng cô, nên trong lòng không khỏi một phen vui mừng.

Chính là, Ôn Nhã đã quá xem nhẹ Mộ Lăng Khiêm.

Tầm mắt Mộ Lăng Khiêm chỉ dừng trên người Ôn Nhã không qua một giây, liền ôm eo Ôn Hường Dương, giúp cô đứng lên, và chính mình cũng đứng lên.

Với thân hình cao một mét chín mười, phong thái đỉnh đạt, đáng người hoàn hảo đến từng chi tiết, khi ánh nắng xen lẫn bức màn chiếu thẳng xuống, làm Ôn Nhã một phen ngơ ngác, bất ngờ chấn động, đồng thời cô nghe rõ tim mình đập run rẩy, kịch liệt liên hồi, trên mặt xuất hiện một lớp phẫn hồng, liền ề thẹn cúi đầu xấu hổ.

Thời điểm khi nhìn Mộ Lăng Khiêm, tim đập khẩn trương liên hồi, cô hy vọng anh có thể để ý tới cô, nói chuyện cùng cô, nhưng không ngờ tới người mà Mộ Lăng Khiêm nói chuyện chính là Ôn Lợi Thịnh, Anh lạnh lùng cất giọng “Tôi không nhớ rõ là đã cho mời người ngoài đến khi nào, bất kể kẻ đó là ai đều sẽ không tiếp. Nếu hạng mục lần này Ôn Tổng nói chuyện không có thành ý như vậy, tôi nghĩ chúng ta cũng không còn gì bàn nữa.

Ôn Lợi Thịnh nghe nói như thế, sắc mặt thoáng chốc đều thay đổi.

Ông không nghĩ Mộ Lăng Khiêm tỏ ra phản cảm đối với Ôn Nhã như thế, càng không nghĩ Ôn Hường Dương ở trong lòng Mộ Lăng Khiêm lại chiếm được một vị trí nhất định.

Ôn Lợi Thịnh vội vàng mở miệng nói, “Mộ Tổng, cậu đừng nóng giận. Là Nhã Nhã không hiểu chuyện, tôi liền đem nó trở về, liền đem nó trở về.

Ôn Nhã thấy Mộ Lăng Khiêm cư nhiên đối với cô xem như dư thừa, cha cũng muốn đem cô rời đi, biểu tình trên khuôn mặt tỏ ra cứng đờ trống rỗng, cảm thấy xấu hổ,kỹ thuật diễn tuy hoàn hảo, nhưng khả năng không thể đánh vào lòng của Mộ Lăng Khiêm.

Ôn Lợi Thịnh thấy Ôn Nhã còn đứng ngây ra đó, liền hướng cửa đẩy Ôn Nhã ra ngoài rồi hạ thấp giọng thì thầm nói “Nhã Nhã, đến thanh sơn ở không lo không có củi đốt, chờ Cha lấy được hạng mục này, trong quá trình hợp tác, có rất nhiều cơ hội để con tiếp cận Mộ thiếu.

Ôn Nhã có thể cướp đi mọi thứ của Ôn Hường Dương, có thể làm Ôn Lợi Thịnh thương yêu cô hơn so với Hường Dương, đương nhiên là phải có chút bản lĩnh.

Thấy Ôn Lợi Thịnh nói như vậy, đành liếc mắt giả vờ ủy khuất ai oán nhìn Ôn Lợi Thịnh một cái, vẫn là nên ngoan ngoãn rời đi, cô biết chỉ cần cái liếc mắt đơn giản, Ôn Lợi Thịnh khẳng định sẽ dùng mặt khác để bồi thường tình thần cho cô.

Một lúc sau khi Ôn Nhã rời khỏi văn phòng, bên trong phòng tổng tài chỉ còn lại ba người Mộ Lăng Khiêm, Ôn Hường Dương và Ôn Lợi Thịnh, Ôn Hường Dương liền đứng bên cạnh Mộ Lăng Khiêm, Nét mặt hiện lên một tia tò mò nhìn cha cô, nghĩ ngợi xem ông đã đổ dành, hứa hẹn chăm sóc cho Ôn Nhã như thế nào mới có thể làm cô ta rời đi.

Ôn Lợi Thịnh điều chỉnh tâm trạng thật tốt, đóng cửa lại, thay một bộ mặt tươi cười, quay người lại, nhìn phía Mộ Lăng Khiêm cùng Ôn Hường Dương, cất giọng nịnh nọt, “Hường Dương, em gái con còn nhỏ, con làm chị gái thì ít nhiều cũng không nên chấp trách em con. Còn chuyện hạng mục, Mộ thiếu, Nhã Nhã đã rời đi, không biết chúng ta…….”

“Tôi nghe nói sức khỏe của em trai của Hường Dương không được tốt cho lắm.” Mộ Lăng Khiêm cũng không nhắc tới chuyện thảo luận hạng mục cùng với Ôn Lợi Thịnh, mà nhẹ nhàng mở miệng nói về đề tài thân thể em trai Ôn Hường Dương

Ôn Lợi Thịnh nghe nói như thế, tầm mắt bỗng nhiên phóng điện lao thẳng về phía Ôn Hường Dương.

Bất luận Ôn Hường Dương không có cái gì để phải trốn tránh mà không cùng ông đối diện cả, biết được hiện tại Mộ Lăng Khiêm không có chán ghét mình, cô chính là đang ý vào Mộ Lăng Khiêm, lúc còn được Mộ Lăng Khiêm bao dưỡng thì cô lại càng phải lợi dụng Mộ Lăng Khiêm đối phó với ông ta, để xem về Thiệu Kiệt, ông ta trả lời như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 111: Sự hung mãnh của Mộ Lăng Thiên

“Mộ tổng, điều này……”

“Đừng lúc, ở nơi đây tôi có quen một bác sĩ, chuyên gia về lĩnh vực này vừa vận trúng ngay bệnh tình mà em trai Hường Dương đang mắc phải, hôm nay ông cùng với trợ lý Trương cấp tốc làm thủ tục để Hường Dương chuyển viện cho cậu ta”.

Lời nói khẳng định ra lệnh vang lên trước mặt Ôn Lợi Thịnh bất buộc ông ta không được phép từ chối

Mọi lời cự tuyệt đều không thể bật thành lời khiến Ôn Lợi Thịnh đứng ngây tại chỗ…

“Mộ tổng, điều này……”

“Nếu như ông còn muốn cùng tôi nói về hạng mục lần này, liền ngay lập tức ở tại đây 5 giờ chiều hôm nay, đều phải đem sự việc xử lý xong. Còn nữa, nếu không, cho dù ông có là cha của Hường Dương, thì cũng đừng mong tôi sẽ để loại người làm việc không năng cao hiệu suất không có kết quả trở thành đối tác.”

Mộ Lăng Khiêm ném ra một lời nói như vậy, Ôn Lợi Thịnh liền cảm thấy bao nhiêu con đường sống trong tay phút chốc đều bị phá hủy.

Ôn Hường Dương đứng bên cạnh Mộ Lăng Khiêm, ở tại nơi này chứng kiến Mộ Lăng Khiêm chỉ cần vài ba câu nói liền có thể phá hỏng thủ đoạn của Ôn Lợi Thịnh, trong lòng không khỏi nảy sinh cảm giác yên tâm, Một tia sáng bất hiện lên trong ánh mắt của cô.

Cũng chính là vì đem Ôn Thiệu Kiệt ra để ép buộc Ôn Hường Dương giúp ông từ trong tay Mộ Lăng Khiêm bắt lấy hạng mục hợp tác lần này nên giờ Ôn Lợi Thịnh không hình dung nổi mình phải làm gì tiếp theo.

Giờ Mộ Lăng Khiêm đã tự mình mở miệng, đưa ra yêu cầu, ông phải làm tốt thủ tục chuyển viện của Ôn Thiệu Kiệt, mới tính đến chuyện có tiếp tục hợp tác với ông hay không?

“Trợ lý Trương, vào đây.”

Căn bản Mộ Lăng Khiêm sẽ không cho Ôn Lợi Thịnh có thời gian, liền cầm lấy điện thoại đem Trợ lý Trương gọi vào, Trợ lý Trương nhanh chóng gõ cửa đi vào, “, Mộ Tổng, cậu tìm tôi.”

“Cậu hiện tại đi cùng Ôn tổng xử lý thủ tục chuyển viện.” Mộ Lăng Khiêm nói đến đây, nhìn phía Ôn Hường Dương, hỏi thăm, “Quyết định nên dùng bác sĩ nào tốt nhất chưa?”

Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm cùng chính mình nói chuyện, Cô hồi hộp lắp bắp trả lời Mộ Lăng Khiêm “Việc này, em cảm thấy đều thật tốt, liền. . .liền. . .” đang suy nghĩ sẽ nói mọi việc tùy anh lo liệu, nhưng lời chưa kịp thốt ra đã nghe âm thanh khàn khàn mang hương vị quyền rũ lên tiếng.

“Vậy tiến hành thủ tục chuyển đến bệnh viện Hoa Úc đi. Trợ lý Trương, cậu cho người đi tìm những chuyên gia bác nhất có bao nhiêu đều đem tới hết bệnh viện. Mặc khác, cậu nói Diệp Ảnh hiện tại liền đi cả nước tìm tin tức số người có tùy phù hợp. Có tin tức, lập tức báo cho tôi.”

“Vâng.” Trợ lý Trương hô to âm thanh, nhìn phía Ôn Lợi Thịnh nói, “Ôn tổng, mời.”

Sau khi nghe Mộ Lăng Thiên phân phó trợ lý Trương, cho dù đã suy nghĩ nhiều ngày có sẵn ý nghĩ trong đầu nhưng vào lúc này đây Ôn Lợi Thịnh cũng phải cố gắng mà nuốt nghẹn bụng tức này xuống

Tầm mắt ông dừng lại trên người Mộ Lăng Khiêm, dưới tình huống này Mộ Lăng Khiêm rõ ràng đang cường ép ông, ông đều chỉ có thể cười làm lành. Nhìn thấy Ôn Hường Dương bên cạnh Mộ Lăng Khiêm, Ôn Lợi Thịnh trong lòng bực bội, nhưng chỉ có thể rời đi theo trợ lý Trương.

Mộ Lăng Khiêm nói chuyện với tốc độ quá nhanh, truyền đạt mệnh lệnh quá nhiều, thế cho nên sau khi Ôn Lợi Thịnh rời khỏi văn phòng, mãi đến một lúc sau, Ôn Hường Dương vẫn chưa hết ngốc.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương lúc này đang ngây ngốc đứng ở một bên, nghĩ chút nào cũng không giống như như người vừa rời cùng Ôn Nhã và Ôn Lợi Thịnh đấu khí là cùng một người, Mộ Lăng Khiêm đảo quanh con người trên mặt, đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, nâng cằm nàng nói, “Lần thứ hai, Ôn Hường Dương, em nhớ kỹ cho tôi, tôi không thích bị người khác lợi dụng, nếu có lần sau, tôi sẽ không giúp em”

Hình ảnh phản chiếu bóng dáng Mộ Lăng Khiêm trong con mắt đen nhánh của Ôn Hường Dương là một Mộ Lăng Khiêm có vẻ bề ngoài mặt tuấn tú, nghĩ đến chuyện vừa rồi vừa rồi, cô gật đầu ngoan ngoãn, ánh mắt mang chút cảm kích nhìn Mộ Lăng Khiêm nói, “Mộ tổng, vừa rồi thật sự cảm ơn anh.”

Lời nói của Ôn Hường Dương làm Mộ Lăng Khiêm nhún mày.

Nhưng nhanh chóng qua đi, tay hần liền bỏ ra khỏi cảm của Ôn Hường Dương, ngồi trở lại trên ghế. Ôn Hường Dương đứng ở tại chỗ, có chút không hiểu ý tứ của Mộ lăng Khiêm.

Chỉ là, Mộ Lăng Khiêm không để ý tới cô, cô cũng chỉ có thể chính mình tìm việc để làm. Ở văn phòng nhằm chắn đại khái nửa giờ, cô cũng không dám đi tìm một chỗ để ngồi xuống,không biết phải làm thế nào, đúng lúc này, tiếng chuông đi động của cô tiếng chuông vang lên..

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 112: Hấn không có trở về

Lúc này trong văn phòng thực sự yên tĩnh chỉ có âm thanh ngoài cửa sổ gió thổi lá cây sà sạt, tiếng chuông di động của Ôn Hường Dương đột ngột vang lên, chẳng những làm Mộ Lăng Khiêm ngừng đầu nhìn phía cô mà ngay cả chính Ôn Hường Dương cũng bị tiếng chuông di động kêu lên thỉnh thoảng làm kinh ngạc một phen. Ôn Hường Dương nhanh chóng nhìn Mộ Lăng Khiêm liếc mắt một cái, phản xạ có điều kiện ản nút cắt đứt cuộc gọi.

Mộ Lăng Khiêm, “.....”

Ôn Hường Dương, “.....”

Hai người bốn mắt nhìn nhau, Ôn Hường Dương cười mỉm nói, “Mộ thiếu, chắc ngài đang có việc, tôi liền không quấy rầy ngài nữa. Nếu không,.....” Tầm mắt cô hướng cửa nhìn liếc mắt một cái, “Tôi đi về trước?”

Mộ Lăng Khiêm nhìn chằm chằm Ôn Hường Dương, liếc mắt một cái không có chút động thái nào. Xem Ôn Hường Dương trong lòng căng thẳng, nếu không phải Mộ Lăng Khiêm tính tình quá quái, lại quá xấu, cô căn bản là không cần lo lắng đề phòng giống như mình đang đi làm chuyện xấu nào đó.

“Điện thoại tới! Điện thoại tới! Mau tiếp điện thoại!” Ôn Hường Dương đang định hoặc là không làm còn nếu đã làm phải làm đến cùng đem điện thoại tắt đi, đột nhiên tiếng chuông di động lại lần nữa không hợp thời điểm vang lên.

Nghe tiếng chuông di động như đòi mạng vang lên liên tục, Ôn Hường Dương lại không dám lay ông tôi ở bụi này cắt đứt, cô nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm cười cười, lấy ra di động, nhìn một cái, cũng may người gọi là Nghiêm Hân.

“Là tiểu Hân gọi tới.” Ôn Hường Dương nói như là giải thích cho Mộ Lăng Khiêm, sau đó liền tiếp nhận cuộc gọi từ di động.

Bên kia thực mau liền truyền đến thanh âm của Nghiêm Hân, “Hường Dương, tớ mới nhận được tin tức từ anh của tớ bên kia truyền đến nói là ba cậu đồng ý làm thủ tục chuyển viện. Cậu đã làm gì sao? Cậu thật là lợi hại.”

Thanh âm Nghiêm Hân nghe có chút kích động, thế cho nên Ôn Hường Dương muốn che lại microphone thế nhưng do trong phòng an tĩnh nên thanh âm vẫn vang lên.

Ôn Hường Dương nhìn trộm Mộ Lăng Khiêm liếc mắt một cái, thấp giọng nói, “Tớ tìm được người có thể hỗ trợ. Tiểu Hân, tớ hiện tại có việc không có tiện tiếp điện thoại, chúng ta thứ Bảy này gặp nhau nha.”

“Àn ần, tốt. Hường Dương, cậu có việc thì cứ làm trước đi, bữa sau gặp.”

Ôn Hường Dương treo di động, đứng ở tại chỗ. Mộ Lăng Khiêm thu hồi tầm mắt dừng lại ở trên người cô, tiếp tục xử lý công vụ trong tay. Thân là một tiểu tình nhân cô chỉ có thể đứng ở chỗ này chờ anh mở miệng. Ở dưới mái hiên người ta, không thể không cúi đầu a.

“Cô có thể trở về phòng mình.” Không biết đợi bao lâu, Ôn Hường Dương giống như là đang chờ tới câu này, cô liền tục gật đầu, chạy so con thỏ còn nhanh hơn.

Mộ Lăng Khiêm nhìn cô chạy trốn với tốc độ đáng kinh ngạc, chột nhu mày, trong con ngươi lạnh băng hiện lên một mạt u quang. Ôn Hường Dương rời khỏi chỗ Mộ Thiên, trực tiếp trở về biệt thự, vì muốn tỏ vẻ cảm ơn của mình, cô liền đem biệt thự trong ngoài đều quét dọn sạch sẽ, còn đem phòng Mộ Lăng Khiêm quét tước đến không nhiễm một hạt bụi nào, còn chuẩn bị bữa tối phong phú, chờ Mộ Lăng Khiêm trở về ăn cơm.

Sắc trời dần dần tối sầm xuống, khu biệt thự sáng lên ánh đèn mờ người, Ôn Hường Dương biết Mộ Lăng Khiêm không uống rượu, cô cố ý làm món ăn bồi bổ thân thể canh xương sườn bí đao, lại tỉ mỉ nghiên cứu chế tạo vài món ăn mà anh ngày thường thích ăn. Chuẩn bị tốt xong hết tất à mọi thứ, cô liền nhìn thời gian chờ Mộ Lăng Khiêm trở về.

Kỳ quái chính là, cô vẫn luôn ngồi chờ ở phòng khách, chờ đến thời điểm mà ngày thường Mộ Lăng Khiêm vẫn hay trở về, nhưng bên ngoài vẫn yên tĩnh, không hề có thanh âm tiếng xe trở về

Ôn Hường Dương nghĩ Mộ Lăng Khiêm gần đây có nhiều việc nên ở lại tăng ca, cô liền nài hạ tính tình tiếp tục chờ, lại đem đồ ăn hâm lại một lần, nhưng mà, chờ đến hơn 10 giờ tối, bên ngoài như cũ không có bất kì động tĩnh nào. Cô không khỏi đứng lên, đi tới cửa, hướng ra phía ngoài nhìn xung quanh, toàn bộ đều trống trải, trừ bỏ đèn đường, không còn có đồ vật khác.

Đêm đó, Mộ Lăng Khiêm cũng không có trở về.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đàng Nháo!!!!* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113

Ngày hôm sau, khi Ôn Hường Dương tỉnh lại, Mộ Lăng Khiêm vẫn chưa trở về.

Ôn Hường Dương không biết Mộ Lăng Khiêm đi đâu, nhưng người đàn ông này vốn bận đến không có thời gian.

Mấy ngày trước, hẳn vì cô sinh bệnh, đã ở nhà vài hôm, chuyện này đối với Ôn Hường Dương mà nói, đó là một sự kiện vô cùng hiếm có.

Hôm nay là thứ Bảy, hôm qua Ôn Hường Dương thuận miệng mong hôm nay được thấy Nghiêm Hân vào hôm nay, Nghiêm Hân liền sáng sớm đã gọi điện cho Ôn Hường Dương, Ôn Hường Dương cũng vì vậy mà thức giấc.

“Uy.”

“Hường Dương, 9 giờ sáng rồi đó, còn chưa dậy? Mau dậy, mau dậy đi,anh tớ đã thấy Thiệu Kiệt ở bệnh viện khỏe lại nhiều nên hiện tại đã đem người đưa đi rồi. Cậu đi nước Mỹ xem thế nào đi.”

Ôn Hường o cái đó đag buồn ngủ lập tức bị sự tò trở nên vô cùng tỉnh táo, cô nhảy dựng lên, nắm di động nói, “Tiểu Hân, cậu mới vừa nói cái gì? Cậu lặp lại lần nữa!”

“Hường Dương, cậu làm sao vậy?” Bên kia truyền đến Nghiêm Hân giọng nói lo lắng của Nghiêm Hân “Tớ mới vừa nói anh trai tới đem Thiệu Kiệt chuyển viện rồi, Thiệu Kiệt hiện tại đã ở một bệnh viện khác.”

“Tớ.....”

Ôn Hường Dương tức khắc không biết nên nói như thế nào.

Ôn Hường Dương suy sụp cúi đầu xuống, “Tiểu Hân, chúng ta gặp nhau rồi nói đi.”

”Được.”

Hai người gặp nhau ở một quán cà phê, trong quán cà phê phát ra tiếng violin vô cùng ưu nhã, nhưng đặt mình trong đó, Ôn Hường Dương lại một chút đều nghe không vào, trong lòng không cách nào an tĩnh lại.

Nghiêm Hân tới muộn năm phút đồng hồ, thấy Ôn Hường Dương sắc mặt không tốt, cô đi lên trước, cầm tay Ôn Hường Dương, lo lắng dò hỏi, “Hường Dương, làm sao vậy? Anh đem Thiệu Kiệt chuyển viện làm rất tốt, không phải chuyện tốt sao?”

Nếu là Mộ Lăng Khiêm không có ra tay, Nghiêm Khắc tất nhiên sẽ làm, tự nhiên là chuyện tốt.

Nhưng hôm nay.....

Ôn Hường Dương khổ mà không nói nên lời, “Tiểu Hân, tớ có khả năng lại muốn hỏi cậu cho vay tiền.”

Sợ là lần này tiền mà Mộ Lăng Khiêm bao dưỡng cô đều sẽ thu lại, tương sẽ cùng Mộ Lăng Khiêm cắt đứt quan hệ, nhưng mà lại ko dễ dàng như vậy.

“Hương Dương, cậu có phải hay không còn có chuyện gạt tó a? Cậu đừng có gấp, tiền ư, chỗ tó còn có mấy trăm vạn. Nếu không đủ, tó sẽ kiếm thêm”

“Tiểu Hân.....” Ôn Hương Dương nói, cô thật sự khó mở miệng nói cho Nghiêm Hân chuyện đó, rằng cô tự đưa chính mình đến chỗ Mộ Lăng Khiêm, cầu Mộ Lăng Khiêm bao dưỡng.

“Không nói nữa, Tiểu Hân, chúng ta đi ra ngoài chơi đi.” Ôn Hương Dương suy nghĩ, dù sao mọi thứ đều đã xảy ra, dù cô muốn cứu vãn, cũng không còn kịp rồi.

“Hương Dương, cậu thật sự không có việc gì sao?” Nghiêm Hân để ý thấy cô ồm ồm, tâm tình cũng không tốt, trong mắt lo lắng càng nhiều hơn.

Ôn Hương Dương sáng lạn tươi cười, “Không có việc gì, tó có thể có chuyện gì a? Thiệu Kiệt đều tốt rồi, tó vui còn không kịp đâu.” Ôn Hương Dương đứng lên,liền đổi đề tài nói, “Đi thôi, chúng ta đi ra ngoài chơi.”

Hai người rời quán cà phê, mới vừa đi không bao xa, liền thấy được một sạp báo, Nghiêm Hân là người vô cùng mê tạp chí thời trang,vừa lúc liếc mắt qua sạp báo liền thấy một cuốn tạp chí thời trang, cô liền kéo Ôn Hương Dương nói, “Hương Dương,cậu chờ tó chút, tó đi mua tạp chí.”

“Được, tó đi cùng cậu.”

“Chủ quán, cho tôi cuốn mới nhất kia.” Ôn Hương Dương cùng Nghiêm Hân đi đến sạp báo, sau khi Nghiêm Hân nói cuốn tạp chí muốn mua với chủ quán,tầm mắt cô bỗng dừng ở những tạp chí giải trí.

Lúc cô nhìn tới một minh tinh in mây trên trang bìa liền lôi kéo Ôn Hương Dương nói, “Ài, Hương Dương, cậu xem, đây không phải là minh tinh đang hot nhất hiện nay, Lý Lam Hi sao? Công ty chúng ta gần đây đều thảo luận về bộ phim truyền hình gần đây của cô gái này, anh hai còn tình để cô ta làm đại diện cho sản phẩm mới của chúng ta đó. Thật không nghĩ tới thoát nhìn thanh thuần như vậy, cư nhiên cùng người ta vào khách sạn, còn bị chụp trộm rồi. Tớ phải chạy nhanh đi nói cho anh hai, để anh ấy tuyên người đại diện khác.”

Đầu đề viết: Nữ minh tinh nổi tiếng nhất cùng một người đàn ông lạ vào khách sạn.

Ôn Hương Dương đối với giới giải trí cũng không cảm thấy hứng thú, nhưng vẫn là bị cái ảnh phóng đại trên tạp chí làm hấp dẫn.

Trên ảnh chụp là một người đàn ông bị khuất người rất là thân mật ôm Lý Lam Hi, không có rõ mặt, chỉ thấy cái cổ tay kia ôm Lý Lam Hi. Đội paparazzi riêng cũng có chút thu đoạn làm rõ cái đồng hồ.

Mà hấp dẫn Ôn Hương Dương nhất là cái đồng hồ trên cổ tay người đó.

Đồng hồ kia.....

Cùng đồng hồ của Mộ Lăng Khiêm, giống nhau như đúc.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 114: Một người nhận ra được

"Hương Dương, cậu làm sao vậy?" Nghiêm Hân còn đang nói, liền thấy Ôn Hương Dương ánh mắt có chút không thích hợp, tầm mắt vẫn luôn dừng ở bức ảnh chụp phóng đại, không khỏi hỏi, "Chẳng lẽ cậu nhận ra người ảnh chụp?"

Ôn Hương Dương không hề nghĩ ngợi vội vàng lắc đầu, ngây ngô cười nói, "Tiểu Hân, tó sao có thể biết loại người này đâu? Chúng ta từ bé đã cùngnhau lớn lên, sinh hoạt của tó, cậu còn không hiểu sao a?"

Nghiêm Hân vừa nghe, cảm thấy có vẻ đúng.

Hương Dương không thích ra ngoài, cũng không thích giao tiếp, cũng không biết nhiều người, thật khả năng biết được đó là ai.

"Ài, cô gái,tạp chí của cô đây." Chủ quán đem tạp chí đưa cho Nghiêm Hân, Nghiêm Hân thanh toán tiền, liền cùng Ôn Hương Dương rời đi, đi tìm chỗ có thể chơi.

Ôn Hương Dương vì tránh cho Nghiêm Hân nhìn thấy mình không tốt, cố tỏ ra vui vẻ. Hai người cùng nhau đi tới chạng vạng, ăn cơm xong Nghiêm Hân vẫn muốn đưa Ôn Hương Dương về tới cửa tiểu khu của cô, tạm biệt Ôn Hương Dương rồi mới rời đi.

Đêm đó, Ôn Hương Dương trở về biệt thự.

Lần này cô không nghĩ tới, Mộ Lăng Khiêm đã trở lại, lúc này đang lười biếng dựa vào sofa xem tạp chí.

Hoàng hôn xuyên qua cửa sổ, chiếu vào trong phòng khách lớn làm nhiễm một tầng màu da cam.

Hoàng hôn xuống, trong phòng khách, Mộ Lăng Khiêm chỉ mặc một áo somi màu đen, một cái quần tây, áo sơ mi cởi hai nút trên cổ, trong phòng khách ánh sáng chẳng những chiếu vào xương quai xanh gọi cảm cùng đôi chân thon dài, vô cùng đẹp mắt, ngay cả khuôn mặt lạnh lùng đều bị nhiễm một chút ấm áp.

Ôn Hương Dương nhìn Mộ Lăng Khiêm ngồi ở trong phòng khách, tâm tình thoạt cũng không tệ lắm, cô đnag muốn vào cửa, động tác bỗng dừng một chút, qua một lát, mới tiếp tục đi vào, thay đổi giày.

"Mộ thiếu." Ôn Hương Dương chào Mộ Lăng Khiêm một tiếng.

Mộ Lăng Khiêm nghe được giọng cô,liet cuốn tạp chí, đầu cũng không ngẩng nói: "Hôm nay đi đâu vậy?"

Ôn Hương Dương cảm thấy Mộ Lăng Khiêm biết rõ rồi mà vẫn hỏi.

Ngày hôm qua Nghiêm Hân gọi điện thoại tới, cô cùng Nghiêm Hân làm trò trước mặt hân, hân không có khả năng không biết cô đi gặp ai.

Thấy Tiểu Hân, còn có thể đi chỗ nào?

"Cùng tiểu Hân đi ra ngoài chơi." Ôn Hương Dương chỉ có thể trả lời, đồng thời tầm mắt cũng dừng lại ở cổ tay Mộ Lăng Khiêm, chính là cái đồng hồ ,trên đường cô trở về,dùng đi động tìm kiếm, đó là đồng hồ mà thế giới chỉ có hai cái.

Tối hôm qua cô đợi hân cả đêm, đồ ăn cũng nguội lạnh, cô còn tưởng rằng hân ở công ty tăng ca. Kết quả là gì? Hân ở cùng nữ minh tinh vào khách sạn, thật đúng là có tình lực.

Ôn Hương Dương đầy mắt trào phúng tuy rằng là chột lóe qua, nhưng vẫn bị Mộ Lăng Khiêm bắt gặp, hân theo tầm mắt cô, dừng ở cổ tay chính mình, "Bảo hôm nay,xem rồi sao?"

Ôn Hương Dương nghe như thế, trong lòng lộp bộp một chút.

Liền nghe Mộ Lăng Khiêm không chút để ý đã mở miệng, "Chụp thành như vậy, nhận ra cô cũng nhận ra được."

Ôn Hương Dương trầm mặc, Mộ Lăng Khiêm đã đứng lên, đi đến trước mặt Ôn Hương Dương, trên cao nhìn xuống cô nói, "Đừng đứng ngây ngốc chỗ này nữa, tôi đói bụng."

Ôn Hương Dương, "....."

Được rồi, được rồi,cô chính là tiểu tình nhân bị bao dưỡng, cô là quán không được hân cùng nữ nhân khác ở bên ngoài qua đêm, nhiệm vụ của cô chính là lấy lòng hân, lấy tiền của hân, giúp hân nấu cơm rồi làm ấm giường.

Ôn Hương Dương xoay người vào phòng bếp, cũng không biết vì sao, càng nghĩ càng cảm thấy trong lòng bỗng nghẹn lại.

Cô cầm lấy dao phay, ánh mắt bỗng sắc bén, nghĩ cù cái trên thớt là Mộ Lăng Khiêm, giờ dao phay lên bầm, bầm, bầm bầm bầm!

Đêm đó, hai người ngồi cùng nhau ăn cơm, ai cũng không mở miệng nói chuyện.

Ôn Hường Dương vốn tưởng rằng Nghiêm Khắc đem em trai cô chuyện đi, Mộ Lăng Khiêm biết sẽ tức giận, chính là, suốt một buổi tối, Mộ Lăng Khiêm đều không có bất kì phản ứng gì, giống như là, hần căn bản không biết chuyện này.

Chi là, cũng có khả năng hần không biết sao?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 115: Anh muốn mang cô đi chỗ nào?

Ôn Hường Dương đoán không ra tâm tư của Mộ Lăng Khiêm, anh sinh khí, cô lo lắng hãi hùng; anh không tức giận, cô càng lo lắng đề phòng. Dựa theo tin tức cô biết, anh bên ngoài là có nữ nhân đi? Có lẽ là anh đã bắt đầu chán ghét cô, vừa lúc, sự tình của em trai cũng đã được giải quyết, cô nên đi kiếm đủ tiền, cùng anh phân chia giới hạn.

Sau khi hai người ăn xong, Ôn Hường Dương thu thập chén đĩa, chuẩn bị trở về phòng nghỉ ngơi, liền nghe được thanh âm Mộ Lăng Khiêm ở phía sau cô vang lên, “Ngày mai theo tôi đi ra ngoài một chuyến.”

Ôn Hường Dương kinh ngạc quay đầu lại, nhìn Mộ Lăng Khiêm đang ở cuối hành lang. Hai người cách nhau một khoảng hành lang. Mộ Lăng Khiêm thu hồi tầm mắt, không còn có cho cô nửa câu nói dư thừa, xoay người liền vào phòng, đóng cửa phòng lại. Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm đóng cửa phòng lại, cô bủi bủi môi, ánh mắt hung ác hướng cửa phòng Mộ Lăng Khiêm làm cái mặt quỷ, bên ngoài đều có nữ nhân, còn muốn tiếp tục bao dưỡng cô, kêu cô bồi anh ra cửa, thật là cái hồn dân!

Ôn Hường Dương không biết Mộ Lăng Khiêm muốn mang cô đi chỗ nào, chỉ là sáng sớm hôm sau, cô đã bị Mộ Lăng Khiêm từ trên giường túm ra tới, cô nhớ rõ cô rõ ràng đã khóa cửa, nhưng anh chính là có thể không kiêng nể gì xông tới. Ôn Hường Dương hoàn toàn không cao hứng, nhưng lại chỉ có thể ngoan ngoãn rời giường, rửa mặt. Cơm sáng cũng chưa ăn, đã bị Mộ Lăng Khiêm kéo lên xe, cô ngồi ở bên trong xe, mơ màng sắp ngủ, thẳng đến khi xe dừng lại, Mộ Lăng Khiêm xuống xe, cô mới vội vàng đi theo xuống xe. Vừa xuống xe, nhìn đến kiến trúc trước mắt, cô không khỏi nhìn phía Mộ Lăng Khiêm

Sân bay? Anh mang cô tới sân bay làm cái gì? Thời điểm Ôn Hường Dương bị mang lên phi cơ, còn có chút mơ hồ, cô cảm thấy rất kỳ quái, hộ chiếu của cô cũng không mang theo, nhân viên phòng vé như thế nào có thể đăng ký làm thủ tục cho cô? Không đúng, này không phải trọng điểm, trọng điểm là, Mộ Lăng Khiêm rút cuộc muốn mang cô đi chỗ nào?

Phi cơ bay liên tiếp và tiếng đồng hồ, Mộ Lăng Khiêm ngồi ở trên phi cơ xử lý công sự, cô ngồi ở một bên nhắm chán xem ngón tay. Mộ Lăng Khiêm thấy cô thật sự nhắm chán, kêu Diệp Ảnh một tiếng.

Diệp Ảnh đi tới, liền nghe Mộ Lăng Khiêm nói, “Lấy máy tính tới cho cô ấy.”

“Dạ.”

Không đến năm phút đồng hồ, Diệp Ảnh đem máy tính đưa đến cho Ôn Hường Dương, tiến đến bên cạnh cô nói, “Ôn tiểu thư.”

Ôn Hường Dương tiếp nhận máy tính, nói cảm ơn, lại nhìn Mộ Lăng Khiêm liếc mắt một cái, hảo dĩ, dù sao không biết muốn bay bao lâu, chỉ bằng lấy máy tính viết báo thảo, khoảng cách cô kết thúc chuyện cũ đã có một đoạn thời gian, chờ kết thúc việc cùng Mộ Lăng Khiêm, cô nên suy xét lại tiếp tục viết tiểu thuyết. Có máy tính, Ôn Hường Dương không còn có đem lực chú ý phóng tới trên người Mộ Lăng Khiêm nữa. Cô bắt đầu viết đại cương, đem toàn bộ nội dung đại khái đều liệt kê ra. Có một khi bắt đầu sáng tác thì dù có động đất đều không thể làm cô ngưng lại. Bởi vậy, Mộ Lăng Khiêm ngẫu nhiên ngừng đầu, nhìn được cảnh Ôn Hường Dương đối với máy tính hai mắt sáng lên, khi thì nhủu mày, khi thì ngây ngốc cười. Anh nhìn cô liếc mắt một cái, sau đó cũng thu hồi tầm mắt. Phi cơ liên tiếp bay mười mấy giờ, mới đáp xuống ở sân bay. Ôn Hường Dương chẳng những đem ý tưởng sơ hữu đều viết rõ ràng, còn viết mọi vật nhiều tự khúc đạo đầu, đuổi cái eo lưng, tâm tình thoải mái. Vừa chuẩn bị gấp, liền thấy Mộ Lăng Khiêm đứng ở trước mặt cô, cô bị Mộ Lăng Khiêm đột nhiên xuất hiện hoảng sợ, phản xạ có điều kiện đóng máy tính lại, không cho Mộ Lăng Khiêm nhìn đến.

Mộ Lăng Khiêm nhủu mày.

Ôn Hường Dương ngây ngốc cười, “Mộ thiếu, tôi rồi sao?”

Mộ Lăng Khiêm lười đi đề ý cô, xoay người đi xuống phi cơ, Ôn Hường Dương nhìn bóng dáng Mộ Lăng Khiêm, hơi hơi nhẹ nhàng thờ ra, đứng lên, theo đi ra ngoài. Thật tốt khi không bị anh nhìn đến, cô chính là lấy nguyên hình của anh câu từ viết tiểu thuyết, nếu là hình ảnh tàn bạo như vậy bị anh nhìn đến, nói vậy cô sẽ chết không có tung tích. Phi cơ hạ cánh, Ôn Hường Dương mới biết được, đích đến của hai người là nước Mỹ. Mộ Lăng Khiêm mang cô tới nước Mỹ, làm cái gì?

Tự nhiên trong lòng Ôn Hường Dương nảy lên một cở bất an.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 116: Đi nước Mỹ, chỉ vì muốn ở cùng phòng?

Nước Mỹ.

Rolls-Royce đang chạy trên đường cái, lúc này đã là 9 giờ tối, ngoài cửa sổ xe đèn neon lấp loè, loang lổ bên trong xe bóng người. Ôn Hường Dương ngồi ở bên cạnh người Mộ Lăng Khiêm, không còn có tâm tư, tư tưởng nào khác, Mộ Lăng Khiêm mới vừa bức cho bà có ký xuống đơn làm cho Thiệu Kiệt có thể chuyển viện, Cách Cách liền đem Thiệu Kiệt chuyển đi. Không còn có cái gì so với điều này làm cô lo lắng hơn cả.

Ôn Hường Dương bắt đầu đi thờ dài.

Xe cuối cùng ngừng ở trước một khách sạn năm sao cao cấp, Ôn Hường Dương đi theo Mộ Lăng Khiêm xuống xe, đi vào khách sạn. Lúc tiến vào khách sạn, Mộ Lăng Khiêm lập tức lên lầu, Ôn Hường Dương nhìn tình hình trước mắt, chỉ có thể theo sau. Diệp Ảnh không ở đây, Trương trợ lý cũng không có mặt, cô chính là muốn tìm người đề đo hỏi tình huống đều không có khả năng. Mộ Lăng Khiêm mở cửa phòng, đi vào. Ôn Hường Dương còn đứng ở cửa.

Mộ Lăng Khiêm dùng dư quang liếc mắt nhìn có một cái, thanh âm mang theo khuynh hướng cảm xúc mở miệng nói, “Lại đây, đứng ở chỗ đó thất thần nữa.”

Ôn Hường Dương không dám từ chối, trong lòng dù có nhiều nghi hoặc cùng lo lắng, đều chỉ có thể lựa chọn ngoan ngoãn đi vào phòng. Nhưng là, anh ngồi phi cơ mười mấy giờ, ngàn dặm xa xôi mang cô tới nước Mỹ, cũng chỉ là vì muốn cùng cô ở nước Mỹ trong một phòng? Ôn Hường Dương thật sự hông thể có biện pháp suy đoán ý tưởng của Mộ Lăng Khiêm. Ôn Hường Dương đi vào phòng, Mộ Lăng Khiêm liền không đề ý tới cô, anh xoay người vào phòng tắm. Ôn Hường Dương ở trong phòng, nhìn căn phòng xa hoa, an tĩnh, cô thể rõ ràng nghe được tiếng nước trong phòng tắm truyền đến.

Duỗi đầu mới dao, quay đầu cũng là một dao. Ôn Hường Dương dứt khoát tìm một chỗ ngồi xuống, an vị ở chỗ này, nhìn xem Mộ Lăng Khiêm rút cuộc là có ý tứ gì, cùng lắm thì lại bị anh trối lại lẫn lộn một lần, tính ra như vậy làm trong lòng cô run sợ hơn. Ôn Hường Dương hít sâu một hơi, làm tốt mọi chuẩn bị thấy chết không sờn. Không biết qua bao lâu, Mộ Lăng Khiêm từ trong phòng tắm đi ra, thấy cô giống như éch xanh phồng lên quay hăm, một bộ muốn tìm người liều mạng, anh nhàn nhạt quét có liếc mắt một cái, đem khăn lông ném cho Ôn Hường Dương, “Lại đây giúp tôi sấy tóc.”

Ôn Hường Dương, “.....”

Ôn Hường Dương tiếp nhận khăn lông Mộ Lăng Khiêm ném lại, hướng phía Mộ Lăng Khiêm đi qua. Mới vừa tắm gội xong nên Mộ Lăng Khiêm chỉ mặc một cái áo tắm dài, ngực rắn chắc ần hiện ở trong áo tắm dài màu trắng, mới vừa gội đầu cong nên đầu tóc cũng không lành ngăn, nhưng lại mang theo một tia mềm mại hiếm thấy, giọt nước trên tóc theo gương mặt một đường nhỏ giọt, chảy vào ngực anh, biến mất ở chỗ cô không thể nhìn thấy.

Mộ Lăng Khiêm an vị ở trên sofa, Ôn Hường Dương đứng ở trước mặt anh, giúp anh sấy tóc, chỉ cần tầm mắt hạ xuống, là có thể có thể rõ ràng nhìn đến ngực anh, còn mang theo thanh hương độc đáo tàn ra hơi thở nam tính của anh. Người nam nhân này, không hút thuốc lá, không uống rượu. Nếu không phải tính tình quá kém, không biết sẽ làm biết bao nhiêu nữ nhân ngã xuống, người sau tiến lên. Không, mặc dù tính tình của anh không được tốt, cũng như cũ sẽ có vô số nữ nhân vì anh như thiếu thân lao đầu vào lửa. Ôn Hường Dương tư tưởng không tập trung, một chút không giúp Mộ Lăng Khiêm sấy tóc, Mộ Lăng Khiêm tự nhiên đã nhận ra cô thất thần, anh ngược mắt liền bắt được cô tay cô, nhìn đến chính là cô như đi vào cõi thần tiên thiên ngoại, khuôn mặt nhợt nhợt dần dần khôi phục lại.

“Cô đang suy nghĩ cái gì?” Anh hỏi. Ôn Hường Dương đẩy mắt hiện lên một tia né tránh.

Liền nghe Mộ Lăng Khiêm tiếp tục nói, “Cô nghĩ thử xem tôi vì sao mang cô tới nơi này? Tôi vì sao không trừng phạt cô?”

Anh đứng dậy, nâng cằm cô lên, đem cô để ở giữa ngực cùng vách tường, thanh âm trầm thấp hỗn hậu ở bên tai cô vang lên, “Cảm thấy tính tình của tôi kém? Hi vọng vô thường? Còn có gì nữa?”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, ngạc nhiên ngẩng đầu.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 117: Anh ôn nhu cùng tà mị

“Đừng cả ngày miên man suy nghĩ.” Anh di động môi từ vành tai kiểu xảo của cô tới rồi khóe miệng, khẽ cắn một ngụm nói, “Đi tắm rửa sạch sẽ rồi quay lại đây.”

Đêm nay Mộ Lăng Khiêm không có lạnh không nóng đối với cô, tương phản, thế nhưng đều không có mang theo một tia đi vắng ôn nhu cùng tà mị, cái này làm cho Ôn Hường Dương trong lòng nhảy lên, gương mặt đồng thời nóng lên, một lòng càng là căng thẳng. Cô tắm xong, anh tự mình động thủ lấy máy sấy giúp cô làm khô tóc, rồi mới đưa cô ôm tới rồi trên giường.

Hai người bốn mắt nhìn nhau, cô có chút khản trương, so với anh lúc thô bạo đối đãi cô, còn muốn tới khản trương hơn.

“Cô sợ cái gì?” Anh thế nhưng cong cong khóe môi, “Yên tâm, chỉ cần cô không chọc tôi, tôi sẽ không xằng bậy.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, trong lòng liền càng khản trương. Chính là, cô khản trương chỉ dừng lại không đến một giây, đã bị Mộ Lăng Khiêm làm cho xui xẻo ở trên giường. Chưa bao giờ từng có ôn nhu như thế, làm Ôn Hường Dương quân lĩnh tan rã, không có thô bạo đối đãi, không có ngôn ngữ lạnh nhạt, anh trung cầu hết thấy ý kiến của cô, ngay cả áp dụng cái gì tư thế, anh cứ nhiên đều mở miệng hỏi cô, làm Ôn Hường Dương xấu hổ một khuôn mặt đều đỏ như máu, tựa như cô là bảo bối anh cưng ở lòng bàn tay. Đêm nay Ôn Hường Dương bị Mộ Lăng Khiêm làm đến ngắt đi, sau đó được Mộ Lăng Khiêm chiều cổ hạ, nặng nề ngủ. Khi Ôn Hường Dương ngủ rồi, Mộ Lăng Khiêm dùng tâm mắt ở trên mặt cô, dần dần lạnh xuống dưới. Anh vươn tay sờ lên khuôn mặt nhỏ của cô, ngón tay thon dài xẹt qua, một đường từ gương mặt đi động tới cổ của cô, bàn tay to ôm vòng lấy cô, chỉ cần dùng một chút lực, liền có thể muốn mệnh của cô.

Ngày hôm sau Ôn Hường Dương dưới ánh nắng chiếu xuống, mờ mắt, cô quay đầu liền thấy được Mộ Lăng Khiêm ngủ ở bên cạnh người mình, lông mi thon dài, giống như điều khắc trên gương mặt, hoàn mỹ đến nỗi làm cho Ôn Hường Dương có loại xúc động muốn vuốt tay vuốt ve.

Chỉ là mới vừa thư giãn tay, vận cổ, Ôn Hường Dương liền phát hiện, chỗ cổ tay cô, cổ chân cùng cổ đều rất đau như là bị thứ gì trói lại cả đêm. Trước kia đau đều là toàn thân từ trên xuống dưới, nghiêm trọng nhất chính là eo. Sao lần này như thế nào biến thành thủ đoạn, cổ chân cùng..... Cổ?

Ở thời điểm Ôn Hường Dương nghi hoặc khó hiểu, Mộ Lăng Khiêm chợt mở mắt. Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm tỉnh, mặt cô hơi hơi đỏ lên, Mộ Lăng Khiêm tựa hồ nhìn ra cô ế le, đảo mắt cũng không có muốn cùng cô nói chuyện, chỉ là đứng lên, lấy áo dài tắm mặc vào đi đến phòng tắm. Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm đi, cô cũng vội vàng đi theo đứng lên, mặc quần áo vào. Cô trừ bỏ tay đau, chân đau, cổ đau, trên người còn tàng lưu một ít dấu hôn chưa tiêu tan thì thân thể hoàn toàn không có chút dính nhớp nào, nghĩ đến tới hôm qua Mộ Lăng Khiêm còn giúp cô tắm rửa sạch thân thể. Mộ Lăng Khiêm từ phòng tắm ra lại biến trở về cái vẻ mặt trầm mặc như ban ngày ít nói, tẩy trang phẳng phiu, làm người khác không dám tới gần.

Anh thấy Ôn Hường Dương vẫn luôn ở trạng thái không tốt như đang suy nghĩ nên làm thêm một số thủ đoạn khác không, ánh mắt anh trầm trầm, đi đến trước mặt cô nói, “Đổi hảo rồi sao? Đổi hảo hiện tại theo tôi đi ra ngoài.”

Ôn Hường Dương đứng lên, gật gật đầu.

Mộ Lăng Khiêm đi ở phía trước, cô đi theo phía sau bóng dáng Mộ Lăng Khiêm cao lớn đỉnh bật, hỏi tương tới việc tới hôm qua, cảm thấy chính mình tới hôm qua chính là đang nằm mơ, Mộ Lăng Khiêm sao có thể có thời điểm ôn nhu tà mị như vậy, anh rõ ràng chính là người đi đến đâu nơi đó đều phát ra đông hàn khí lạnh là một khác nam nhân.

Tới rồi khách sạn lâu một, Mộ Lăng Khiêm nói là muốn đi ra ngoài, nhưng anh tựa hồ một chút đều không nóng nảy, còn mang theo Ôn Hường Dương đến nơi này tới ăn bữa sáng. Ôn Hường Dương ăn bữa sáng, nhìn lên Mộ Lăng Khiêm liếc mắt một cái, quyết đoán quyết định không hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 118: Tỷ tỷ, không tính toán cho ta giới thiệu giới thiệu sao?

Hôm nay ra cửa, Mộ Lăng Khiêm không có mang theo tài xế, anh tự mình lái xe, Ôn Hường Dương an vị ở ghế điều khiển phụ. Ôn Hường Dương còn nhớ rõ, lần trước Mộ Lăng Khiêm tự mình lái xe, vẫn là tại thời điểm tâm tình anh thật không tốt, khi đó là ngày gỗ đại ca của Mộ Lăng Khiêm, hai ngày đó Mộ Lăng Khiêm rõ ràng không bình thường, hay là lại là.....

Ôn Hường Dương đột nhiên trong đầu có rất nhiều ý tưởng lung tung rối loạn, nhưng khi cô còn đang suy nghĩ thì xe đã dừng lại, một khác kia khi cô nhìn đến Hoa Úc, tất cả ý nghĩ đều lập tức trống rỗng.

Đây là một bệnh viện, quy mô toàn bộ bệnh viện cực lớn, trước mắt cô là tòa kiến trúc bệnh viện màu trắng, nếu là Ôn Hường Dương không đoán sai, nơi này chính là nơi lần trước Mộ Lăng Khiêm ở trong điện thoại nhắc tới, bệnh viện Hoa Úc gia thành lập ở nước Mỹ.

“Mộ đại thiếu gia, ngài sao lại tới đây.” Hoa Úc vẻ mặt đưa đám chạy tới, nhìn thấy Ôn Hường Dương cũng không kịp chào hỏi, “Lão nhân gia nếu lại không tới, tiểu tử kia muốn đem tôi lăn lộn đến chết.”

Ôn Hường Dương khó hiểu nhìn hai người, Hoa Úc đối với Mộ Lăng Khiêm xưng hô có điểm đặc biệt, thời điểm hắn nói giỡn hoặc là thật sự sốt ruột, mới có thể kêu Mộ Lăng Khiêm là Mộ đại thiếu gia, ngày thường kêu đều là lão đại.

“Vào đi thôi.” Mộ Lăng Khiêm lời này là đối Ôn Hường Dương nói.

Ôn Hường Dương trong lòng có điểm suy đoán, chỉ là ở không có xác định trước, cô không dám có kết luận, cô đi theo Mộ Lăng Khiêm cùng Hoa Úc vào bệnh viện, chỉ là còn chưa đi vào, Hoa Úc đột nhiên vỗ đầu một cái, ảo não nói, “Lão đại, tiểu tử từ, các người chờ tôi chút, tôi đi ra ngoài, lập tức quay lại.”

Hoa Úc chạy nhanh như bay, như là lái xe chạy, Ôn Hường Dương nhìn Mộ Lăng Khiêm liếc mắt một cái, thấy Mộ Lăng Khiêm không có bất kì biểu tình gì, cô cũng thu hồi tầm mắt, ngoan ngoãn đứng ở một bên. Hoa Úc rồi đi đại khái nửa giờ, mới vô cùng lo lắng gấp rút trở về, trong tay cầm mấy hộp cơm hộp.

Hắn nhìn Mộ Lăng Khiêm cùng Ôn Hường Dương, thờ hồn hèn nói, “Hảo, chúng ta có thể lên rồi.”

Ba người một đường đi vào bên trong bệnh viện, lên lầu, đi thang máy lên lầu tám. Hoa Úc dẫn theo người trong tay còn cầm cơm hộp, tốc độ muốn nhanh hơn, cố tình Mộ Lăng Khiêm lại không nhanh không chậm. Nếu Hoa Úc có là gan thúc giục Mộ Lăng Khiêm, Ôn Hường Dương cảm thấy, hẳn khẳng định sẽ mở miệng thúc giục. Ba người đi vào một phòng bệnh ngoại, Hoa Úc dừng bước chân, đuổi tay gõ gõ cửa.

Bên trong cánh cửa truyền đến một đạo thanh âm ôn nhuận như mặt nước thanh triệt, hắn nói “Vào đi.”

Nghe thanh âm đó, Ôn Hường Dương tâm lộ bộp một chút, cô quay đầu nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm, tuy rằng trong lòng có suy đoán, thậm chí là đã chuẩn bị tốt, nhưng khi đối mặt với sự thật trước mắt, cô vẫn là có chút giật mình. Mộ Lăng Khiêm tâm mắt cũng chuyển dời đến trên người Ôn Hường Dương. Ôn Hường Dương còn hơi mang theo khiếp sợ nhìn chăm chú, anh đi đến trước mặt cô, đuổi tay ôm vai cô, không có cho Ôn Hường Dương cơ hội cự tuyệt cùng thời gian điều chỉnh tâm ý, ôm Ôn Hường Dương, liền đi theo Hoa Úc vào phòng.

Trong phòng, Hoa Úc đem cơm hộp vừa mua đặt trên bàn, chuẩn bị nói chuyện. Lúc Mộ Lăng Khiêm cùng Ôn Hường Dương đến, nguyên bản đã ở trong phòng bệnh, thanh nhả gầy ốm, lại một chút không ảnh hưởng đến vẻ đẹp của hắn thật giống như một bức họa nam nhân, nâng lên con người, đem tầm mắt từ trên người Hoa Úc chuyển dời đến trên người Mộ Lăng Khiêm tốn Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương nhìn người nằm ở trên giường, tầm mắt hắn dừng ở trên người Mộ Lăng Khiêm, có há miệng thờ đốc, liền nghe người nằm ở trên giường, mỉm cười nói, “Chị, không tính toán giới thiệu cho em đây là ai sao?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Em trai Thiệu Kiệt

Người nằm ở trên giường, đứng là em trai Ôn Hường Dương - Là người được Nghiêm Khắc đón đi Ôn Thiệu Kiệt. Ôn Hường Dương còn không có từ nào có thể hình dung tình huống quý dị này, lúc cô đang muốn tập trung lấy lại tinh thần đã bị Mộ Lăng Khiêm ôm đi tới trước mặt Ôn Thiệu Kiệt, “Mộ Lăng Khiêm, bạn trai chị cậu.”

Ôn Thiệu Kiệt có chút phát ngốc nhìn Ôn Hường Dương, lại nhìn Mộ Lăng Khiêm, hồi tưởng lúc cậu đi vào nơi này, cậu cười nói, “Chị của em thoát nhìn cũng không có thích anh a.”

Đứng ở một bên Hoa Úc nghe được lời Ôn Thiệu Kiệt nói, cậu nhóc này không muốn sống sao, lại nhìn qua biểu tình của Mộ Lăng Khiêm, hẳn vội vàng tiến lên hoà giải, nói tránh đi, “Cậu không phải muốn ăn cái gì sao? Tôi đem đồ cậu muốn ăn mua rồi nè.”

Ôn Thiệu Kiệt cũng không có để ý tới Hoa Úc, tầm mắt cậu từ đầu đến cuối đều dừng lại ở trên người Mộ Lăng Khiêm, cậu chỉ chỉ đầu mình, như là uy hiếp mờ miệng nói, “Thân thể tôi là không tốt, nhưng là đầu óc thực sự tốt. Cho nên, đừng khi dễ chị của tôi, càng đừng lấy tôi tới uy hiếp chị của tôi.”

Ôn Hường Dương thấy tình tình Ôn Thiệu Kiệt, có ôm cánh tay Mộ Lăng Khiêm, liền nhìn Ôn Thiệu Kiệt cười nói, “Thiệu Kiệt, em nói bấy cái gì đấy? Đây chính là anh rể tương lai của em”

Hai đứa em trai này của cô, từ nhỏ liền che chở cô, một đứa dù thân thể không tốt nhưng chỉ số thông minh cao dọa người, một đứa đầu óc không tốt lắm nhưng lại là từ tiểu đi học các loại võ thuật phòng thân. Nếu là Thiệu Kiệt không có bị tra ra bệnh này, Thiệu Tuấn không có mất tích, cô căn bản là sẽ không bị kẻ nào khi dễ.

“Hy vọng như thế.” Ôn Thiệu Kiệt chỉ là nhàn nhạt mỉm cười nói.

Hai ngày trước, cậu nửa đường bị người của Nghiêm Khắc an bài đến bệnh viện, bắt cóc tới nơi đây. Thời điểm cậu tỉnh lại, liền lợi dụng mọi loại thủ đoạn tìm hiểu rõ ràng tình huống của mình, trong cùng một ngày, bắt được Hoa Úc uy hiếp, đem Hoa Úc trở thành tiểu nô lệ như sai sử. Nếu không phải thân thể cậu không cho phép cậu tiếp xúc với máy tính cùng đồ vật linh tinh, thì cậu tùy tiện tiện tiện là có thể phá được cơ sở dữ liệu của công ty khác, càng có thể lợi dụng đầu óc mình kiểm được mấy vạn tiền.

“Thiệu Kiệt, thân thể em tốt lên chút không? Gần đây có chỗ nào không thoải mái không?” So với Thiệu Tuấn, Ôn Hường Dương càng sợ Thiệu Kiệt người trước mắt thoát nhìn yếu đuối mong manh, nhưng chỉ số thông minh cao tới trình độ biến thái.

Cô không nghĩ cho Ôn Thiệu Kiệt biết cô bị bao dưỡng. Đặc biệt là, cô là bởi vì kiểm không đủ phí chữa bệnh cho cậu, mới bị bao dưỡng. Cô là người chị thật vô dụng, cô lại không thể làm em trai cô người vẫn luôn bệnh nặng trong người vì chuyện của cô mà nhọc lòng.

Ôn Hường Dương ánh mắt lo lắng quan tâm dừng ở trong mắt Ôn Thiệu Kiệt, Ôn Thiệu Kiệt lộ ra mỉm cười, an ủi Ôn Hường Dương nói, “Khá hơn nhiều. Chỉ là, chị à, em không phải thực thích cái bệnh viện này, em có thể chuyển viện không?”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, còn chưa trả lời. Tầm mắt Mộ Lăng Khiêm nhìn về phía Ôn Thiệu Kiệt đã có sự biến hóa, Ôn Thiệu Kiệt chỉ là mang theo mỉm cười nhìn Mộ Lăng Khiêm, không chút nào sợ hãi ánh mắt lạnh băng của Mộ Lăng Khiêm.

Đứng ở một bên Hoa Úc nghe được Ôn Thiệu Kiệt nói không thích nơi này, hẳn có chút kích động nói, “Trong ngày mai, những chuyên gia trị liệu bệnh bạch cầu liền sẽ tụ tập ở đây. Cậu là điên rồi sao? Tôi giúp cậu chạy chữa miễn phí, lão đại nhà tôi còn thỉnh người tới trị liệu bệnh cho cậu, cậu cư nhiên còn nói cậu không thích bệnh viện nhà tôi?!”

Ôn Hường Dương tuy rằng cũng hy vọng cùng Mộ Lăng Khiêm phân chia giới hạn, chỉ là bên Mộ Lăng Khiêm tài nguyên thật sự so với Nghiêm Khắc bên kia tốt hơn, đối với Thiệu Kiệt bệnh tình cũng có lợi. Cô chỉ là muốn cho Thiệu Kiệt tiếp thu nơi trị liệu tốt nhất mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 120: Đối xử với chị của tôi tốt một chút

Editor: Hyna Nguyễn

“Thiệu Kiệt, bệnh viện này khá tốt, em trước lưu tại nơi này tiếp thu trị liệu, được không?” Ôn Hường Dương dùng ngữ khí thương lượng cùng Ôn Thiệu Kiệt nói.

Ôn Thiệu Kiệt nhìn ánh mắt Ôn Hường Dương khẩn cầu chờ mong, con người cậu hiện lên một đạo âm quang, ngẩng đầu nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm, “Đối xử với chị của tôi tốt một chút. Không phải mỗi người đều có thể dùng sức mạnh cùng thủ đoạn đoạt lấy.”

Người chị này của cậu từ nhỏ nào từ liền không tốt, ngày thường thoát nhìn hung thần ác sát rất lợi hại, nhưng trên thực tế chính là trong đầu là một người ngốc không có suy nghĩ.

“Đoạt lấy tôi?”

Ôn Hường Dương nghe câu nói đó, nhìn phía Mộ Lăng Khiêm. Hay là, Thiệu Kiệt cho là Mộ Lăng Khiêm đoạt lấy từ bên phía Nghiêm Khắc? Nếu là như vậy, Nghiêm Khắc tìm không thấy Thiệu Kiệt muốn lo lắng gần chết chứ? Ôn Hường Dương theo bản năng muốn đi tìm đi động. Nghiêm Khắc hiện tại còn không có gọi điện thoại cho cô, một khả năng chính là đi động của cô không điện được, một loại khả năng khác chính là Nghiêm Khắc sợ cô lo lắng, cố ý không nói cho cô biết. Cô mới vừa tìm được một nửa, hậu tri hậu giác phát hiện, Mộ Lăng Khiêm liền ở bên người cô, cô hiện tại muốn gọi điện thoại cho Nghiêm Khắc, không phải là muốn tìm chết sao? Cô vội vàng thu hồi đi động trên tay, làm bộ cái gì cũng chưa phát sinh tiếp tục đứng đó. Chỉ là động tác mờ ám đó của cô sớm đã rơi vào trong mắt Mộ Lăng Khiêm, làm ánh mắt Mộ Lăng Khiêm ám trầm một chút.

“Chị, em nơi này không có việc gì, chị đi về trước đi. Lại nói cho dù có việc……” Ôn Thiệu Kiệt tầm mắt rơi xuống trên người Hoa Úc, mỉm cười nói, “Cũng có Hoa bác sĩ ở đây mà.”

Hoa Úc bị Ôn Thiệu Kiệt tươi cười làm toàn thân trên dưới đều nảy lên một trận nổi da gà. Hẳn kỳ thật đặc biệt muốn cho Ôn Thiệu Kiệt cứ đi, nhưng là lại luôn là tự ngược, theo bản năng thỏa mãn yêu cầu Ôn Thiệu Kiệt đưa ra. Đặc biệt là hai ngày này, Hoa Úc cảm thấy hẳn đều muốn thành bệnh tâm thần. Mộ Lăng Khiêm mang cô đến nước Mỹ, chính là vì mang cô tới gặp Thiệu Kiệt. Cái hành động này của anh tức khắc làm cô nguyên bản tưởng rằng toàn bộ thành ảo ảnh. Thiệu Kiệt nếu là ở trong tay Mộ Lăng Khiêm, cô vì muốn Thiệu Kiệt được trị liệu tốt nhất, có nhất định phải nịnh bợ anh, mà không phải cùng anh phản ròi giới hạn.

Nhận thức được điều này, làm trong lòng Ôn Hường Dương có chút ghen muốn chết, nguyên nhân ghen muốn chết chính là cư nhiên cô nghĩ đến Mộ Lăng Khiêm cùng Lý Lam Hỉ cùng nhau xuất hiện tại khách sạn Dạ hội. Không có cách nào, vì để Thiệu Kiệt có thể được trị liệu tốt nhất, Mộ Lăng Khiêm như bệnh AIDS, cô đều sẽ đem anh coi như Thái thượng hoàng phùng nơi tay lỏng bản tay, toàn tâm toàn ý hầu hạ. Ôn Thiệu Kiệt thân thể không tốt, thời gian người nhà tới thăm đều là hữu hạn, mỗi ngày cũng không thể cùng người nói quá nhiều. Ôn Hường Dương thấy cậu một lúc, liền cùng cậu cáo biệt, nói là ngày mai lại đến thăm cậu.

Rời khỏi phòng bệnh của bệnh viện, Ôn Hường Dương xác định Ôn Thiệu Kiệt sẽ không nghe được thanh âm cô, cô dùng bước chân, nhìn người nam nhân đi ở bên cạnh cô nói, “Mộ thiếu, tôi thực xin lỗi. Đồng thời, cũng cảm ơn anh.”

Mộ Lăng Khiêm nhìn người tiểu nữ nhân đứng ở trước chính, cúi đầu, còn đối với anh khom lưng. Anh vuốt tay nâng cằm cô lên, tầm mắt sâu thẳm nhìn thẳng vào đồng tử của cô, “Hy vọng có nhớ kỹ lời cô hôm nay nói qua. Tôi không hy vọng lại nhìn đến cô cùng nam nhân khác dây dưa không rõ.”

Ôn Hường Dương cũng không có giải thích điều gì, chỉ là trở về một chữ, “Vâng.”

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương như vậy, cau mày, thu hồi tay mình, lãnh đạm mở miệng nói, “Em trai cô có nhóm máu là hiếm thấy gấu trúc, có thể cùng máu hân tương đối ít, tôi sẽ tiếp tục phái người tra tìm.”

Nhóm máu hiếm của em trai mình Ôn Hường Dương đã sớm biết. Mặc kệ Mộ Lăng Khiêm là xuất phát từ cái mục đích gì, anh có thể làm được một bước này, cô đã thực cảm kích.

Liên ở thời điểm Ôn Hường Dương cảm kích tâm tình, Mộ Lăng Khiêm lại lần nữa mở miệng nói, “Tôi có việc về nước trước. Có nếu muốn lưu tại nơi này mấy ngày này có thể lưu lại.” Nói đến chỗ này, con người anh nhìn chằm chằm Ôn Hường Dương mang ý cảnh cáo gần từng chữ, “Nhưng là, đừng làm cho tôi phát hiện, cô đi gặp người không nên thấy.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 121: Tiểu tử thú, em nói lời này là có ý tứ gì?

Editor: Hyna Nguyễn

Người không nên thấy? Chính là chị Nghiêm Khắc sao? Nếu không phải liên quan đến việc của Thiệu Kiệt, coo cũng không nghĩ đi gặp Nghiêm Khắc, vị hôn thê kia của Nghiêm Khắc, cô không thể trêu vào.

“Mộ thiếu, ngài yên tâm. Tôi khẳng định sẽ ngoan ngoãn nghe lời, anh nếu là có việc, anh liền đi về trước đi.” Ôn Hường Dương nói, còn vờn hai tay đối với Mộ Lăng Khiêm gãi gãi, ý vì tái kiến.

Mộ Lăng Khiêm quét mắt liếc có một cái, liền ở lúc Ôn Hường Dương mỉm cười, tính toán nói thời điểm tái kiến, Mộ Lăng Khiêm đột nhiên tiến lên, một phen liền chế trụ cái ót cô, đem cô để ở trên tường, hung hăng hôn đi xuống. Chờ Ôn Hường Dương hoàn hồn, Mộ Lăng Khiêm đã rời đi, chỉ có khòe miệng lưu độ ẩm bị anh cắn được phả da môi, chứng thực phát sinh vừa rồi hết thảy là chân thật. Mộ Lăng Khiêm trong ngày liền trở về nước.

Ôn Hường Dương lưu tại nơi này, cô ở lại đến khi những bác sĩ do Mộ Lăng Khiêm mời tới cho Ôn Thiệu Kiệt cùng những bác sĩ đó háo hảo giao lưu. Cô tuy rằng không phải đặc biệt hiểu, nhưng tốt xấu cũng là hai học vị lấy được giấy chứng nhận. Cùng ngày, Mộ Lăng Khiêm đi rồi, Ôn Hường Dương tìm đi động, quả nhiên thấy được rất nhiều cuộc gọi điện bị nhỡ, cô vội vàng gọi điện thoại lại cho Nghiêm Hân, nói cho Nghiêm Hân, cô đã giúp Thiệu Kiệt ra viện, còn đề Nghiêm Hân nói cho Nghiêm Khắc, không có việc gì, không cần lo lắng.

Ngày hôm sau, Ôn Hường Dương một mình tới bệnh viện thăm Ôn Thiệu Kiệt, Ôn Thiệu Kiệt cũng không có dò hỏi Ôn Hường Dương về Mộ Lăng Khiêm, làm cho Ôn Hường Dương nhẹ nhàng thở ra, cô đem mới vừa đem canh cá ra, nhìn Ôn Thiệu Kiệt cười nói, “Thiệu Kiệt, chị hôm nay buổi sáng làm chút canh cá, em nếm thử xem?”

Ôn Thiệu Kiệt nhìn Ôn Hường Dương, không nói gì.

Qua một lúc, cậu mở miệng nói, “Chị, người nọ là Nam Đức thị người Mộ gia sao?”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, nhìn Ôn Thiệu Kiệt, trầm mặc trong chốc lát, mới trả lời nói, “Đúng vậy.”

“Chị, chị nếu là thích hẳn, hẳn đối với chị cũng là nghiêm túc, em sẽ đồng ý chị qua lại với hẳn. Nhưng nếu là nguyên nhân khác, em hy vọng chị có thể cách hẳn xa một chút, chỉ số thông minh của chị không đủ để chống đỡ để đứng ở bên người hẳn đâu.”

Ôn Hường Dương, “.....”

“Tiểu tử thú, em nói lời này là có ý tứ gì? Em lại thiếu đòn sao? Em nói chị chỉ số thông minh thấp, là có ý tứ gì a? Em đồ tiểu tử hỗn đản này!” Ôn Hường Dương đuổi tay cho Ôn Thiệu Kiệt một cái đánh.

Ôn Thiệu Kiệt ôm lấy đầu bị đánh, có chút bất đắc dĩ trốn tránh nói, “Chị, xem như em nói sai rồi. Chị thật muốn cùng hẳn ở bên nhau, chị nhớ rõ có việc gì thì gọi điện thoại cho em, em bên này cũng giúp chị tìm hiểu chút tin tức.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, lại lắc đầu đáp Ôn Thiệu Kiệt một chân. Cái hài tử đáng chết này, nói giống như là cô sẽ bị người bán, còn giúp cô định ra số tiền. Chỉ số thông minh của cô có thấp như vậy sao? Cô rõ ràng dựa vào đầu óc thông minh của chính mình thì đầu đại học tốt nhất Nam Đức thị, còn cầm giấy chứng nhận song học vị, còn đại biểu trường học dự thi, lấy thứ tự, cô nơi nào không thông minh a?

“Chị, đừng đánh, đừng đánh. Bắt qua chị là nói giỡn thôi, chị nhớ rõ chiều cô háo chính mình. Sự tình của anh trai, em bên này cũng ở phái người tìm, chị đừng quá lo lắng.”

“Em.....”

“Hảo, chị trở về đi. Em có việc gì sẽ báo bác sĩ Hoa thông báo cho chị.”

“Em tiểu tử thú này, em lại đuổi chị đi.” Ôn Hường Dương nói là nói như vậy, nhưng mắt thấy Ôn Thiệu Kiệt một bộ dáng muốn nghỉ ngơi, cô vẫn là dận dò vài câu, rồi đi phòng bệnh.

Năm sáu vị chuyên gia thực nhanh liền đến, Ôn Hường Dương theo thứ tự bái phỏng qua, hy vọng bọn họ có thể tận tâm tận lực trị liệu cho Ôn Thiệu Kiệt, còn đem tình huống của Ôn Thiệu Kiệt cụ thể nói một lần.

Ôn Hường Dương ở nước Mỹ ba ngày. Ngày thứ tư, đã bị Ôn Thiệu Kiệt đuổi trở về. Ôn Hường Dương không có biện pháp, chỉ có thể mua vé máy bay hồi Nam Đức thị đi. Cô đơn độc ở nước Mỹ bốn ngày thời gian, Mộ Lăng Khiêm không có cho cô gọi điện thoại qua. Nếu không phải hai người còn duy trì quan hệ bao dưỡng, nếu không phải Mộ Lăng Khiêm rời đi trước còn đã cảnh cáo cô, Ôn Hường Dương thật muốn cảm thấy, kỳ thật bọn họ chính là hai cái người xa lạ không quen biết lẫn nhau.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 122: Tiểu Loli học sinh

Editor: Hyna Nguyễn

Ôn Hường Dương trở lại Nam Đức thị, trở lại biệt thự, mở cửa biệt thự ra, nhìn đến chính là biệt thự lạnh như băng, cô ở biệt thự đi quanh một vòng, liền phát hiện nơi này như là vài ngày không có người ở qua. Mộ Lăng Khiêm rõ ràng so cô về sớm hơn tới bốn ngày. Hay là sau khi anh trở về Nam Đức thị, căn bản là không có về biệt thự? Kia anh sẽ đi nơi nào đâu?

Ôn Hường Dương cảm thấy chính mình không thể lại suy nghĩ, cũng không thể đi quản việc của Mộ Lăng Khiêm, nếu không có chính là không có việc gì tự tìm việc, tự mình chuốc lấy cực khổ, dù sao điều cô muốn chỉ là một tháng hai mươi vạn khối phí bao dưỡng của anh. Trở lại biệt thự, Ôn Hường Dương cũng không nghĩ quét tước phòng, cô nấu cho chính mình một chén mì gói, tắm rửa sạch sẽ một lần, liền trở về phòng, nằm ở trên giường. Cô ngủ một giấc đến giữa trưa ngày hôm sau, cô nằm ở trên giường vẫn là không nghĩ đến, đúng lúc này đi động vang lên, cô sở đến đi động, ấn tiếp nghe, “Uy, người hào.”

“Dương Dương lão sư, cô có phải hay không cần em? Cô đều đã lâu không có tới nhà của em. Daddy nói, cô rất bận, chính là, em thật sự rất nhớ cô.....”

Gọi điện thoại tới cư nhiên là tiểu Loli học sinh của Ôn Hường Dương, nghe nói như thế, Ôn Hường Dương từ trên giường ngồi dậy, “Là cô không tốt, cô buổi chiều liền tới bồi Viên Viên, được không?”

“Hảo, Dương Dương lão sư tốt nhất.” Di động kia đầu truyền đến thanh âm vui vẻ của tiểu Loli.

Ôn Hường Dương treo điện thoại, liền đứng lên, thay đổi một bộ quần áo, liền ra cửa. Cô ngồi ở trên xe buýt, liền nghe được bên người có hai học sinh nữ trang điểm đang nói bát quái.

“Người xem, lại là tin tức của Lý Lam Hí, cô ấy đều có vài đầu đề trên trang nhất, cũng không biết cùng cùng cô ấy hẹn hò rồi cuộc là ai. Cậu nói xem cô ấy có thể hay không gả vào hào môn?”

“Quần cô ấy có thể hay không làm gì, bát quái này nam nhân chỉ là một cái bóng đáng liền cảm thấy hào soái a.”

“Cậu đồ hoa si này!”

“Cậu mới là hoa si đó, nhân gia này chỉ là lòng yêu cái đẹp bình thường thôi.”

Ôn Hường Dương nhìn hai nữ hài đùa giỡn phía trước, tầm mắt cô dừng ở trên tờ báo các nàng cầm kia, lần trước chỉ là gặp gỡ tình cờ, lần này đã là cùng nhau ăn bữa tối dưới ánh nến, còn bị chụp tới bóng dáng. Mộ Lăng Khiêm vội vã trở về như vậy, biệt thự đều không quay về ở, chính là vì cùng Lý Lam Hi hẹn hò sao? Ôn Hường Dương lắc lắc đầu, nhìn ảnh chụp trên tờ báo, cô thờ phào nhẹ nhõm thật dài, mặc kệ như thế nào, cô đều phải suy xét đường lui cho thật tốt. Ôn Hường Dương đến trạm, xuống xe, còn chưa đi đến biệt thự của tiểu Loli, rất xa liền thấy tiểu Loli hướng phía cô chạy qua, chạy đến trước mặt cô, một phen liền ôm lấy cô.

“Dương Dương lão sư, em còn tưởng rằng cô cũng không cần em nữa.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, trong lòng này lên một cỗ thương tiếc, tiểu Loli từ nhỏ liền không có mẹ, ba của cô bé lại suốt ngày vội vàng công tác, căn bản mặc kệ cô bé, so với cô có điểm đáng thương hơn.

“Lão sư như thế nào sẽ không cần em chứ?” Ôn Hường Dương bế tiểu Loli lên, cười nói, “Gần đây có ngoan hay không? Lão sư không ở đây, bài tập đều làm tốt sao?”

“Đều làm tốt.” Tiểu Loli cầu bao đường, ánh mắt trông mong nhìn Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương nhìn tiểu Loli như vậy, cười liền hôn cô bé một ngụm. Trưa hôm đó, Ôn Hường Dương chính là ở nhà của tiểu Loli, miễn phí bồi tiểu Loli học tập suốt một buổi chiều. Vào lúc ban đêm, ba tiểu Loli trở về nhà, thấy Ôn Hường Dương ở đây, hần lễ phép gật gật đầu.

Ba của Tiểu Loli là La Phong, ba mươi ba, ba bốn tuổi, đúng là tuổi tác mà một nam nhân thành thực nhất phong hoa chính mậu, người nam nhân này có thành công có nội liễm khí chất, đối nhân xử thế cũng rất là săn sóc. Tiểu Loli cực độ luyến tiếc Ôn Hường Dương, dưới tình huống còn muốn lưu Ôn Hường Dương ăn cơm, La Phong nhìn phía Ôn Hường Dương dò hỏi, “Không biết Ôn lão sư, có thể cho tôi ít mặt mũi không?”

“Dương Dương lão sư, cô liền bồi em đi ăn một bữa cơm đi, cầu xin cô đó.” Tiểu Loli ôm Ôn Hường Dương thật đáng thương thỉnh cầu nói, giống như chỉ cần Ôn Hường Dương không đáp ứng, cô bé là có thể lập tức khóc ra tới bộ dáng đáng thương.

Ôn Hường Dương nhất thời chịu không nổi thỉnh cầu của tiểu hài tử, cô chỉ có thể ngượng ngùng đáp ứng, ôm tiểu Loli, lên xe của La Phong, đến nhà ăn mà La Phong mới vừa dự định đi ăn cơm.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123

Editor: Thủy Tiên.

La Phong dự định sẽ ăn tại nhà hàng ở thành Nam của Nam Đức, nhà hàng đó nằm ở giữa sườn núi giữa sườn núi, toàn bộ nhà hàng lấy com Tây là là món chủ đạo, hoàn cảnh ở lộ thiên có com Tây, bóng đêm, ánh đèn, âm nhạc, tự nhiên làm cho nó mang hơi thở của sự lãng mạn, là nơi mà những người thành công ở Nam Đức thị dẫn người yêu tới tiêu tiền, cũng là nơi có phí cao nhất.

Vừa đến nơi, La Phong liền thân sĩ giúp Ôn Hường Dương mở cửa xe, đem Ôn Hường Dương mời xuống xe. Ôn Hường Dương có chút không quen, nhưng vẫn là đối La Phong gật gật đầu, lấy kỷ cảm tạ, ôm tiểu Loli xuống xe, vào nhà ăn.

Đi vào nhà ăn, được đưa tới lộ thiên, trên bàn com ngồi xuống, trên bàn cắm một vài ngọn nến, bên cạnh người là những người trên tay đang kéo đàn violon, tuy nói là ở lộ thiên hoàn cảnh có ích com, nhưng giữa mỗi vị khách đều cách nhau một tấm bình phong, tránh cho sẽ không quấy rầy đến đối phương. Trung Quốc và Phương Tây kết hợp nhà hàng này đúng là một nhà hàng đặc sắc.

Ôn Hường Dương ngồi ở trên chỗ ngồi, nhìn thấy bầu không khí như vậy, cô chẳng những cảm thấy trong lòng đặc biệt không thoải mái không thoải mái, mà trên mặt cũng có chút xấu hổ, cô thấy đúng ra, La Phong thật không thích hợp để mời cô đến nhà hàng có bầu không khí như thế này để ăn com.

“Cô giáo Ôn, cô nhìn xem có cái gì muốn ăn?” La Phong vẫn là thực thân sĩ, Ôn Hường Dương bắt đắc dĩ, chỉ có thể tiếp nhận thực đơn La Phong đưa qua, tùy tiện chọn một vài món ăn, lại hỏi tiểu Loli thích ăn cái gì.

Tiểu Loli cả đêm đều thật cao hứng, bé thấy Ôn Hường Dương hỏi mình thích ăn cái gì, bé chỉ vào món ốc sên ở trên thực đơn, vui vẻ nói, “Cô Dương Dương, con muốn ăn ốc sên.”

“Ách…….”

Ôn Hường Dương bị ba của tiểu Loli này yêu thích đã làm cho có chút cũng chưa về thần, đợi cô lấy lại tinh thần, cô nhìn tiểu Loli, dùng miệng lưỡi thương lượng nói, “Viên Viên, những bạn nhỏ nên ăn nhiều rau dưa, chúng ta gọi thêm một phần salad rau dưa, được không?”

Tiểu Loli nghiêng đầu nghĩ nghĩ, lộ ra một nụ cười thật tươi, giòn sinh trả lời nói, “Hào.”

La Phong đang xem đến Ôn Hường Dương cùng con gái chính mình hồ động thời điểm, ngược mắt nhìn phía Ôn Hường Dương, nhìn đến chính là khuôn mặt ôn nhu điềm tĩnh, tại đây dưới ánh trăng, năm tháng tình hào.

Ôn Hường Dương không phải ngốc tử, cô là phản ứng tri độn chút, nhưng đối mặt với ánh mắt của một người đàn ông xa lạ, lại là từ người đàn ông không thể hiểu được vì sao lại mang có tới một nhà hàng như vậy ăn com, cô liền có chút không thoải mái.

Sau khi đồ ăn đều đã được mang lên, Ôn Hường Dương nhận ra được tầm mắt của La Phong vẫn là thường thường dừng lại ở trên người cô, cô liền lấy cớ muốn đi toilet, đem tiểu Loli ôm đến để tiểu Loli ngồi lên trên ghế, hỏi thăm toilet nằm ở chỗ nào, đứng dậy hướng về phía toilet đi.

Nếu không phải thật sự thích tiểu Loli, nếu không phải cô vốn không biết là tới loại địa phương này ăn com, cô là quả quyết sẽ không đáp ứng tới ăn này bữa com.

Ôn Hường Dương vào toilet, đang đứng ở trước gương, cau mày nhìn chính mình trong gương, nghĩ đợi chút nên nói như thế nào với La Phong chuyện cô muốn về, bên cạnh cô bỗng xuất hiện thêm một cô gái xinh đẹp.

Cô gái này mặc một bộ váy dài màu lam, đem dáng người cao gầy phụ trợ vô cùng nhuần nhuyễn.

Nhưng mà, hấp dẫn lực chú ý của Ôn Hường Dương không phải dáng người của cô gái này, cũng không phải khuôn mặt mê người nhìn giống người ngoại quốc của cô ấy, mà là cô này là —— Lý Lam Hi!

Là đối tượng xuất quỷ của Mộ Lăng Khiêm!

Không, phải nói là người phụ nữ Mộ Lăng Khiêm chính thức bồi đã nhiều ngày.

Lý Lam Hi đã nhận ra tầm mắt của Ôn Hường Dương, cô dậm lại lớp trang điểm hòa nhã, nhượng mày đối với Ôn Hường Dương câu môi cười, dùng một loại thái độ cực kỳ cao ngạo mở miệng nói, “Lấy ra đây đi.”

Ôn Hường Dương, “…….”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Nhìn thấy bọn họ ở cùng nhau

Ôn Hường Dương có chút không rõ lời nói của Lý Lam Hi.

Lấy cái gì ra? Chẳng lẽ cô ta còn biết cô, biết Mộ Lăng Khiêm đang bao đường cô?

Liền ở thời điểm Ôn Hường Dương cái biết cái không nhìn Lý Lam Hi, Lý Lam Hi trên mặt đã xuất hiện tia không vui, “Loại người giống như cô, tôi đã thấy nhiều. Cô canh giữ trong WC chờ tôi, còn không phải là muốn tôi ký tên sao? Nếu muốn ký tên, thì hãy mau chóng lấy bút vở ra, đứng ở chỗ này làm chậm trễ thời gian của tôi.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, nhưng thật ra nhin không được nở nụ cười.

Vị đại minh tinh này không khỏi quá tự kỷ đi?

Lý Lam Hi thấy Ôn Hường Dương cư nhiên đang cười, còn tưởng rằng Ôn Hường Dương là đang cười nhạo cô ta.

Khuôn mặt cô ta cũng hoàn toàn trầm xuống dưới, nếu không phải người quản lí của cô ngăn chặn dò vạ dần dò, tuyệt đối không thể lại ra mặt trái tin tức, cô hiện tại thật muốn cho Ôn Hường Dương một cái tát, làm cái đã nha đầu không biết trời cao đất dày này quý xuống đất cầu xin tha thứ.

Lý Lam Hi cuối cùng chỉ là hung tợn trừng mắt nhìn Ôn Hường Dương một cái, dầm đôi gầy cao gót hơn mười centimet, rồi khỏi WC.

Ôn Hường Dương nhìn bóng dáng rời đi của Lý Lam Hi, tươi cười trên mặt có dần dần tan đi. Cô không biết chính mình muốn làm cái gì, chỉ là cô thể nhưng lén lút đuổi kịp Lý Lam Hi, một đường phía trước đuổi theo cô ta.

Thẳng đến nhìn đến Lý Lam Hi vòng qua bình phong, ngồi vào trên vị trí kia, nhìn đến người đàn ông ngồi ở đối diện Lý Lam Hi kia.

Hai lần trước đều chỉ là ở trên báo chỉ nhìn thấy chứng cứ hai người ở bên nhau, tuy rằng Mộ Lăng Khiêm thừa nhận, nhưng là Ôn Hường Dương cũng không có nhiều ít cảm giác, nhưng lần này là ở trong hiện thực nhìn đến hai người ở bên nhau, Ôn Hường Dương trong lòng lại là tự vị nói không nên lời.

Mộ Lăng Khiêm an vị ở đối diện Lý Lam Hi, hần nói hần không uống rượu, chính là trên bàn bày hai cái cốc có chân dài, bên trong chính là một nửa ly rượu vang đỏ vẫn còn sót lại.

Mộ Lăng Khiêm đang vì Lý Lam Hi lột tôm, ánh mắt gian như vậy chuyên chú một biểu tình ôn nhu, là ánh mắt cô chưa bao giờ gặp qua.

A.....

Nhìn đến biểu tình chuyên chú như vậy của Mộ Lăng Khiêm trong người cô giống như bị trúng độc được làm cho người ta hít thở không thông, nghĩ đến thái độ lạnh nhạt thô bạo kia của Mộ Lăng Khiêm khi cùng cô ở bên nhau, Ôn Hường Dương tự giễu cong cong khóe miệng, thu hồi tầm mắt.

Cô cùng hần vốn dĩ chính là quan hệ bao dưỡng và bị bao dưỡng, hần là kim chủ của cô, hần muốn ăn cơm cùng người phụ nữ nào, cùng cô một chút quan hệ đều không có, một chút đều không có.

Ôn Hường Dương trở về trước bàn ăn của chính mình, La Phong nhìn rõ ràng không phải đặc biệt cao hứng, Ôn Hường Dương còn chưa có ăn uống gì, hần buông xuống dao nĩa trong tay, nhìn Ôn Hường Dương dò hỏi, “Chính là đồ ăn không hợp khẩu vị ăn uống của cô sao?”

Ôn Hường Dương lắc lắc đầu, cũng buông xuống dao nĩa trong tay.

“La tiên sinh, thời gian không còn sớm, tôi cần phải trở về, cảm ơn anh đêm nay khoản đãi.” Ôn Hường Dương nói, nhìn phía tiểu Loli, mỉm cười nói, “Viên Viên, cô giáo đi về trước, con trở về phải thật ngoan ngoãn nghe daddy của con nói, biết không?”

Tiểu Loli liếc mắt nhìn Ôn Hường Dương một cái, lại nhìn phía La Phong, ngoan ngoãn gật gật đầu, “Cô Dương Dương, lần sau học bỏ túc, cô sẽ đến đúng giờ sao?”

Ôn Hường Dương trầm mặc một lát, không đánh lòng cự tuyệt, đành gật gật đầu nói, “Đương nhiên.”

“Cô giáo Ôn, tôi đưa cô đi.” La Phong nhìn ra Ôn Hường Dương không vui, hần cũng có chút bất đắc dĩ, thật sự hần cũng không biết là phải ăn cơm ở chỗ này, thật sự là hần không hiểu cùng các cô gái ăn cơm bên trong này sẽ thành ý tứ méo mó vậy, nơi này là do trợ lí hần chọn, hần nếu là sớm biết rằng nơi này là như vậy, hần quả quyết sẽ không mang Ôn Hường Dương tới.

Hần đối Ôn Hường Dương là có chút hảo cảm, rốt cuộc người có thể đem tiểu ác ma nhà hần dạy dỗ thành tiểu thiên sứ, trên đời này chỉ có Ôn Hường Dương mà thôi, hiện giờ xảy ra chuyện như thế, hần cũng không biết phải làm thế nào để cùng Ôn Hường Dương hòa thuận một chỗ

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 125: Anh không cần ở cùng Lí Lam Hi sao?

Ôn Hường Dương nhìn phía La Phong, thấy hần trong mắt tràn đầy thành khẩn cùng chân thành tha thiết, lại nghĩ vậy nhưng là đang ở giữa sườn núi, liền đáp ứng rồi xuống dưới, “La tiên sinh, vậy phiền toái anh đưa tôi đến trạm xe buýt dưới chân núi.”

“Hào.” La Phong thấy Ôn Hường Dương không muốn hần biết chỗ ở của mình, hần cũng không có cưỡng cầu.

Ôn Hường Dương trở về biệt thự, biệt thự vẫn là trống rỗng, lạnh như băng, cô mở đèn, ánh đèn sáng lên, nhưng tại đây ban đêm, vẫn là có chút lạnh, lạnh đến nỗi cô cảm thấy cái này biệt thự quá lớn, đến nỗi cô muốn dọn về tiểu chung cư của cô ngày xưa.

Cô cũng không biết chính mình muốn làm cái gì.

Chỉ là ngồi vào trên sofa, cô đột nhiên liền không muốn động dậy.

Cô cũng không nghĩ về phòng.

Cô cứ như vậy, một người ngồi ngầy người trên sofa, mở ra đèn, nhìn trần nhà phát ngốc.

Ôn Hường Dương không biết chính mình là khi nào ngủ, chỉ là ngày hôm sau tỉnh lại, cô mở to mắt, phát hiện chính mình thế nhưng là ở trong phòng.

Cô có chút buồn bực, Cô là khi nào trở lại phòng?

Cô ngồi dậy, liền thấy trên sofa bên cạnh có một bộ âu phục, đó là quần áo của Mộ Lăng Khiêm.

Ôn Hường Dương xuống giường, đi đến trước sofa, cầm lấy bộ âu phục trên sofa, mở cửa, đi rồi đi xuống.

Mới vừa đi đến cửa thang lầu, liền nhìn thấy bên trong nhà ăn, một người mặc chiếc áo sơ mi đen ngồi đó, mặt mày rõ ràng, khuôn mặt của Mộ Lăng Khiêm lạnh lùng đang ngồi ở trên bàn cơm uống nước sôi để nguội, xem báo chí.

Ôn Hường Dương đứng ở cửa thang lầu, không có đi xuống.

Cô không biết người đàn ông này trở về khi nào, cô cũng không biết hần là khi nào đem cô ôm về trong phòng.

Mộ Lăng Khiêm nghe được cửa thang lầu có tiếng vang, hần ngẩng đầu nhìn phía Ôn Hường Dương.

Thấy có một thân áo ngủ màu trắng đơn bạc che không được thân thể đứng ở chỗ đó nhìn hần, hần trầm mắt đứng lên, cất bước đi đến trước mặt cô, lấy bộ tay trang mà cô đang cầm trong tay, cánh tay dài duỗi ra, liền đem cả người cô bọc vào bộ tây trang to như vậy.

Hần trầm thấp lên tiếng nói ở bên tai cô, “Trở về khi nào? Đã trở lại, như thế nào không gọi điện thoại cho tôi?”

Ôn Hường Dương bị bọc đến cũng chỉ dư lại một cái đầu, cô không có trả lời Mộ Lăng Khiêm hỏi chuyện, mà là ma xui quỷ khiến hỏi câu, “Anh không cần ở cùng Lý Lam Hi sao?”

Lời này của Ôn Hường Dương, làm cho Mộ Lăng Khiêm vốn đang cài nút thắt cho Ôn Hường Dương tay run lên một cái.

Ôn Hường Dương nhận thấy được biến hóa của Mộ Lăng Khiêm, cô nhấp nhấp khóe miệng, theo sau ngẩng đầu, lộ ra một cái sáng lạn tươi cười nói, “Mộ thiếu, ngại nếu là vợ, hoặc là không có phương tiện để trở về, có thể không cần trở về.”

“Có nói cái gì?” Mộ Lăng Khiêm nghe nói như thế, trầm hạ con ngươi.

Ôn Hường Dương bị Mộ Lăng Khiêm thỉnh linh trở nên lạnh lẽo dọa cả người run run hạ, cô vội vàng cười làm lành nói, “Tôi là lo lắng anh qua lại bốn ba, thân mình ăn không tiêu.”

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương một bộ chán kinh bộ đáng, hần lạnh lùng quét mắt trước cô gái nhỏ, tiến đến bên tai cô thấp giọng nói, “Đừng cả ngày miên man suy nghĩ, thân thể của tôi thật sự rất tốt, cô nếu là muốn thử xem, tôi không ngại hiện tại liền tới thử xem.”

Ôn Hường Dương bị Mộ Lăng Khiêm ánh mắt cùng lời nói cấp kinh tới rồi.

Cô vội vàng lùi lại một bước, bưng kín thân thể của mình, lảng sang chuyện khác nói, “Mộ thiếu, thời gian không còn sớm. Anh hôm nay không muốn đi làm? Anh muốn ăn không? Nếu không, tôi đi làm bữa sáng cho anh?”

Mộ Lăng Khiêm nghe được Ôn Hường Dương nói những lời này, nhìn cô một cái, ánh mắt như thể đang nhìn một đũa ngọc.

“Ta hôm nay không ra đi.”

Nói xong, mỗ đại tổng tài liền cao lãnh trở về phòng, còn không vui đóng lại cửa phòng.

Ôn Hường Dương nhìn cửa phòng đóng chặt, bĩu môi, hần đối với cái người tên Lý Lam Hi kia khẳng định không phải loại thái độ này, đều là do cô đáng thương, đều là do cô xui xẻo, chính mình tìm đường chết, tự đem chính mình đưa tới cho hần dễ bề coi mình như một tiểu nô lệ, còn muốn phụ trách ẩm giường, phát tiết cảm xúc.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Cô muốn tạo phản

Ôn Hường Dương thờ dài,cô không hiểu ánh mắt vị kia nhìn cô là có ý tứ gì,thẳng cho đến khi cô nhìn tới thời gian,mới hiểu vì lí do gì nam nhân kia lại nhìn cô với ánh mắt như nhìn một kẻ ngục.

Hiện tại đã là buổi chiều,cư nhiên cô ngủ lâu như vậy,đáng giận còn phải làm cơm sáng cho nam nhân kia!

Cô bước vào phòng bếp,liền nhìn thấy trong bếp có một nồi thức ăn vừa mới nấu xong,vẫn còn nghi ngút khói.

Đây cư nhiên chính là kiệt tác của Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm trở về phòng,nhìn dáng vẻ vẫn là bộ dáng không dễ chọc,Ôn Hường Dương cũng đối bụng,cô vệ sinh cá nhân một phen,rồi một mình ngồi ăn cơm.

Cô đang ăn,điện thoại trong túi đột nhiên Vang lên.

Tùng tưng Chuông điện thoại dồn dập vang lên,Ôn Hường Dương không kịp xem là ai gọi tới lập tức bấm nút nghe.

“Alo”.

“Hường Dương,là tôi”.(**jen**)

Ôn Hường Dương nghe được thanh âm từ đầu kia cả người đều tỏa ra Hàn khí,thanh âm này khiến cô ghê tởm,cô đưa di động ra một chút,nhìn dãy số điện thoại hiển thị trên màn hình di động,ánh mắt cô hoàn toàn lạnh xuống.

“Có việc gì?”

“Ôn Hường Dương,tôi có việc muốn gấp cô,8h tối nay,gặp mặt nhau tại quán bá ở bên cạnh trường học của chúng ta.Chuyện này cùng em trai mật tích của cô có quan hệ.Đến hay không là Tùy cô.”

Nói xong lời này,cuộc gọi bị cắt đứt. (**jen**)

Ôn Hường Dương cầm di động ném sang một bên,người mới vừa gọi tới thể nhưng lại là Trần Văn Hi.Trần Văn Hi sẽ biết về sự việc của Thiệu Tuấn?Cô không tin. Nhưng là nhiều năm như vậy cô vẫn luôn tìm kiếm Thiệu Tuấn,một chút cơ hội cô đều không muốn buông tha.

Quán bar,Trần Văn Hi.

Ôn Hường Dương buông đũa,lên lầu gỗ cửa phòng Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm nghe được tiếng đập cửa,hơi hơi nhúu mày,đứng lên cất bước đi tới cửa,nhìn thấy Ôn Hường Dương đứng trước cửa,ánh mắt mang theo một tia không kiên nhẫn nói “Chuyện gì?”

“Tôi tới để nói trước với anh một tiếng,8h tối nay,tôi muốn tới quán Bar gần trường tôi học.Có người muốn nói cho tôi biết tin tức về em trai tôi.Mộ thiếu,anh hần sẽ không ngăn cản tôi đi?”

Ôn Hường Dương dứt lời,còn đối với Mộ Lăng Khiêm cười cười.

Mộ Lăng Khiêm nhúu mày.Ôn Hường Dương nói xong,xuống lầu,tiếp Tục ăn cơm.

Không phải Mộ Lăng Khiêm từng nói không thích người khác phá hỏng quy củ của hần rồi sao?Cô muốn nói rõ cho hần biết,cô muốn đi ra ngoài,vẫn là đi quán bar,đi tìm hiểu tin tức của Thiệu Tuấn.

Cô chính là có lí do chính đáng,nếu hần ngăn trở cô,hần chính là máu lạnh với tình,phát rồ,không có thuốc cứu chữa được con rùa đen vương bát đản!

Mộ Lăng Khiêm không có ngăn cản Ôn Hường Dương.

6h tối,Ôn Hường Dương thay đổi một thân quần áo ra ngoài,ra cửa trước,Ôn Hường Dương lại gõ cửa phòng Mộ Lăng Khiêm lần nữa,nói cho hần cơm chiều đã làm xong,lại tiếp nói cho hần hiện tại cô muốn ra ngoài tới quán bar.

Ôn Hường Dương cố ý nói cho Mộ Lăng Khiêm,để cho mình một sự đảm bảo,rốt cuộc nữ nhân Trần Văn Hi kia cũng không là thứ tốt đẹp gì..

Thứ hai...

Thứ hai quý biết cô vì cái gì muốn nói cho Mộ Lăng Khiêm.

Thời điểm Ôn Hường Dương tới quán Bar đại khái khoảng 7h30.

Ôn Hường Dương vừa xuống xe bus,Trần Văn Hi mặc trên người không quá nhiều vải tiến lên đón,một bộ dáng chị em tốt tóm lấy cánh tay Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương không dấu vết tránh đi,nhìn Trần Văn Hi lạnh giọng cảnh cáo “Trần Văn Hi,cô tốt nhất nói ra tin tức của Thiệu Tuấn.Nếu không đêm nay...”

Trần Văn Hi thấy Ôn Hường Dương dám đơn phương độc mã đi gặp,lại nói lời chắc chắn như vậy,cô ta nhìn Ôn Hường Dương ha hả cười nói “Hường Dương,thể nào thì chúng ta cũng có khoảng thời gian 4 năm bên nhau,nhìn

cách cậu nói kia”.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 127: Hấn thật sự Hảo soái

Ôn Hường Dương cười lạnh không nói gì.

Trần Văn Hi nhìn tới biểu tình của Ôn Hường Dương, lòng tràn đầy hận ý đầy mắt xoẹt một đạo khói mù nhưng trên mặt vẫn cười nói “Hường Dương chúng ta đứng đứng bên ngoài vào trong thôi”.

Trần Văn Hi lại kéo cánh tay Ôn Hường Dương lại không nghĩ rằng Ôn Hường Dương lại lần nữa né qua đi, lại còn lạnh mặt nhìn chăm chăm cô ta nói “Có chuyện gì, nói luôn tại đây”.

Tươi cười trên mặt Trần Văn Hi khó có thể bảo trì được, cô ta gắng gượng mỉm cười nói “Hường Dương, Vị kia người biết tin tức của em trai cậu, hiện đang ở bên trong Cậu...”

“Được, tốt thôi” Ôn Hường Dương giờ cao khoe miệng “Vậy cô đi vào trước hỏi qua vị kia một chút, hẳn ta gặp em trai tôi ở đâu? Trên mặt em trai tôi có đặc điểm gì?”

“Này...” (**jen**)

Trần Văn Hi Vãn cho rằng Ôn Hường Dương là đứa con gái yếu đuối ngu ngốc, cô ta không những cướp đi Lâm Hạo từ trong tay Ôn Hường Dương lại còn làm bại hoại thanh danh Ôn Hường Dương. Ôn Hường Dương vẫn không có đối kháng với cô ta.

Hôm nay cô ta dùng một lí do sứt sẹo để hẹn gặp Ôn Hường Dương. Ôn Hường Dương thật đúng là tới.

Nhưng chính là biểu hiện hiện tại của Ôn Hường Dương khiến cho Trần Văn Hi không dám xem thường Ôn Hường Dương.

“Hường Dương vậy cậu trước cứ từ từ, từ từ đi vào trong hỏi một chút”. Trần Văn Hi cười cười, xoay người, bước vào đầy mắt vô vàn hận ý, Ôn Hường Dương là tự mảy mĩu tới, mềm không ăn được, đừng trách tao dùng ngành.

Ôn Hường Dương nhìn đến biểu hiện của Trần Văn Hi liền hiểu ra Trần Văn Hi biết được tin tức của Thiệu Tuấn chỉ là ngụy trang.

Nói không thất vọng thì cũng không hẳn trong lòng vẫn có một chút.

Cô lấy đi động ra, liền tìm đến số của Mộ Lăng Khiêm, bấm nút gọi.

“Uy”. Rất nhanh từ đầu điện thoại kia truyền đến tiếng nói trầm thấp từ tính của Mộ Lăng Khiêm. Ôn Hường Dương trầm mặc, cô không biết nên nói cái gì. Cô cố ý ứng ước, nói cho Mộ Lăng Khiêm biết cô tới nơi này, gần nhất để xem Trần Văn Hi làm cái quỷ gì, cô thật hay không biết tin tức của Thiệu Tuấn.

Thứ hai, cô muốn biết có nữ nhân khác Mộ Lăng Khiêm còn có hay không ngăn cản cô tới loại địa phương này, còn có thể hay không tới “Cứu nàng”.

“Liền chưa thấy nữ nhân nào ngu xuẩn như cô”. Ôn Hường Dương trầm mặc đối lấy thanh âm ghét bỏ của Mộ Lăng Khiêm.

Chỉ là thanh âm này không giống như là truyền từ đi động ra?

Ôn Hường Dương ngạc nhiên, khó hiểu ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn xuyên thấu qua đám người, thấy nam nhân kia như hạc giữa bầy gà, đứng cạnh chiếc Maybach cả người tràn ra khí tràng lạnh nhạt.

Mộ...

Mộ Lăng Khiêm!

Hắn là đến đây lúc nào?

Mộ Lăng Khiêm cảm điện thoại, từng bước vững vàng hướng phía Ôn Hường Dương cất bước đi tới.

Ôn Hường Dương ngờ ngác nhìn người nam nhân từng bước đi về phía mình, tại đây náo nhiệt cùng tạp âm bên ngoài quán bar một khắc phảng phất như tất cả đều biến mất không thấy, trong thế giới chỉ còn cô và người nam nhân kia.

Mộ Lăng Khiêm cố ý không ngăn cản Ôn Hường Dương kì thật là muốn cho cô một chút, muốn cho cô một chút giáo huấn nho nhỏ nhưng rốt cuộc vẫn là không yên tâm.

Hắn còn thấy tiểu nữ nhân nào đó vẫn đứng ngốc ở kia, trên người cô mặc một cái váy liền thân, đáng người mạn điệu kiều xảo dẫn tới không ít ánh mắt nam nhân xung quanh đảo quanh trên người cô không những thế cô còn không tự biết.

Quả thực xuân đến hết thuốc chữa!

Hắn trầm thấp hạ con ngươi, cời Âu phục trên người đem khoác lên người cô

“Anh.” Chóp mũi tràn đầy hương vị Mộ Lăng Khiêm, dựa gần nam nhân trước mắt như vậy, Ôn Hường Dương một lòng kinh hoàng bóng đêm mê li, nam sắc mê người, cô có chút xúc động.

Ôn Hường Dương chính vì ý niệm xấu xa này của mình có chút thẹn, cô đỏ mặt, ngạo kiều đứng, cô chính là người có tiết tháo.

Chính là giờ phút này cô cảm thấy hấn thật Tuấn tú...

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 128: Chỉ một lần này không có lần sau

Mộ Lăng Khiêm thấy khuôn mặt Ôn Hường Dương đỏ bừng, còn cố ý đứng quá mặt, không nhìn cô, không biết cái tiểu nữ nhân này lại Lâm sao vậy, hấn nằng thủ đoạn, nhìn thời gian mờ miệng nói “Không phải muốn đi vào trong tìm hiểu tin tức của em trai có sao?”

Ôn Hường dương nghĩ đến lời Trần Văn Hi nói vừa rồi, trông mắt cô xoay chuyển, ôm trụ cánh tay Mộ Lăng Khiêm, tình quái nói “Mộ thiếu, tôi cùng anh thương lượng cái. Anh hiện tại về xe trước, đợi một chút nếu tôi gặp phiền toái, tôi liền gọi cho anh, anh lập tức tiến vào”.

Mộ Lăng Khiêm nghe nói như thế, lãnh mắt quét Ôn Hường Dương một cái.

Ôn Hường Dương chớp chớp mắt, trông mong nhìn Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm cúi tay trên đầu Ôn Hường Dương “Chỉ một lần này, không có lần sau”.

Mộ Lăng Khiêm nói xong,liền xoay người đi.

Ôn Hường Dương thấy thế,tươi cười đầy mặt,nhưng thật nhanh cô phát hiện trên người mình vẫn còn khoác áo của Mộ Lăng Khiêm,cô trước vội vàng đuổi theo,đem áo khoác trả cho Mộ Lăng Khiêm.

Nhìn nam nhân trước mắt,cô nhất thời không nhận được xuống,nhón mũi chân,ôm lấy cổ hắn,ở trên mặt hắn hôn một cái.

Thân thể Mộ LĂNG Khiêm có chút cứng đờ,đáy mắt hiện lên một đạo u quang.

Ôn Hường Dương mặt đã đỏ cọ chạy về phía quán bar,còn đối với Mộ Lăng Khiêm phát phát tay,đứng tay ra hiệu Mộ Lăng Khiêm lên xe trước,trón đi chờ thời cơ tới rồi lại xuất hiện.

Mộ Lăng Khiêm mới vừa vào bên trong xe,Trần Văn Hi liền đi ra,còn mang theo một người đàn ông vóc dáng nhỏ con.Trần Văn Hi đi lên trước,chi chỉ người đàn ông nhỏ con bên cạnh,nhìn về mặt Ôn Hường Dương tươi cười nói “Hường Dương,với này chính là biết em trai bị mất tích của cậu Cầu ca”.

Người đàn ông kêu Cầu ca kia vừa nhìn đến Ôn Hường Dương đôi mắt hiện lên một ánh sáng đậm tà,tâm mắt hắn dừng trên người Ôn Hường Dương đảo qua,híp mắt cười nói “Cô chính là Ôn tiểu thư đi,tôi là ở một cái nhà kho bỏ hoang nhìn thấy em trai cô.Cô nếu như muốn biết em trai bị mất tích không bằng chúng ta vào trong uống một chén?”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế,nhịn không được nở nụ cười.

Cầu ca thấy đáy mắt Ôn Hường Dương cười lộng lầy như pháo hoa,hắn nhịn không được nuốt nuốt nước miếng,nữ nhân này thanh thuần giống như yêu tinh,đêm nay chính là người của hắn.

Cầu ca tính kế trong nháy mắt,tất cả đều dừng trong mắt Ôn Hường Dương,cô cũng không vạch trần,ngược lại Nhưồn mây,cổ ý hỏi “Nga,phải không?Như vậy,xin trên hỏi khuôn mặt em trai tôi có nốt ruồi mã nhân,vậy lớn lên ở chỗ cái mũi?Hay là trên miệng?”

“Miệng...”Cầu ca nhìn biểu tình Ôn Hường Dương hắn vội vàng sửa lời nói “Cái mũi chỗ đó”.

“Xem ra,anh xác thật biết được chỗ em trai tôi rơi xuống”.Thiệu Tuấn xác thực trên khuôn mặt là một nốt ruồi Mã nhân,bất quá lớn lên vị trí chính là nơi khoé mắt,đây cũng chính là tiêu chí chủ yếu giữa hai người em trai của Ôn Hường Dương.

Trần Văn Hi không nghĩ tới Cầu ca một bước Thông qua còn lấy được sự tín nhiệm của Ôn Hường Dương,cô ta cười liến tít hỏi “Hường Dương,một khi đã như vậy,chúng ta đi vào tìm sự”.

“Hào”.Ôn Hường Dương nhìn Trần Văn Hi liếc mắt một cái,cười như không cười.

Dù sao Mộ Lăng Khiêm cũng Đang ở bên ngoài,cô cũng muốn biết lí do chân chính Trần Văn Hi gọi với tới.

Trần Văn Hi cũng không có nhìn tới biểu tình trên mặt Ôn Hường Dương.

Cô ta thấy Ôn Hường Dương,bị cô ta lừa như vậy,khoé miệng cô ta giương lên một mặt cười lạnh,Ôn Hường Dương qua đêm tao xem mày còn kiêu ngạo như thế nào?Qua đêm nay,tao muốn nhìn một chút,mày còn dùng người Mộ gia uy hiếp tao như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Quỷ kế của Trần Văn Hi

Quán bar đứng đầu bên cạnh trường đại học Mộ Đức,90% là học sinh đến đây để tiêu tiền.Trần Văn Hi kêu Ôn Hường Dương tới quán bar này cũng là vì muốn giảm trừ cảnh giác của Ôn Hường Dương.

Trần Văn Hi cho rằng chính mình làm việc vô cùng chu toàn nhưng không biết cô ta đã sớm sai lầm chỗ nào.

Ôn Hường Dương nhìn Trần Văn Hi nhảy nhót,chờ nhìn thấy rõ mục đích của cô ta,cô sẽ không cho cô ta có cơ hội để nhảy nhót nữa.

Trần Văn Hi đem Ôn Hường Dương vào một gian ghế lỏ,mim cười cảm chén rót rượu cho Ôn Hường Dương còn không quên ném cho Cầu ca một ánh mắt.

Cầu ca hiểu ý,đứng lên trước mặt Ôn Hường Dương,nụ cười tự nhận là vô cùng sẵn sốc nói “Ôn tiểu thư,muốn biết nơi em trai cô rơi xuống,thì cô cũng phải đưa ra chút thành ý,cùng Cầu ca uống ba li rượu,rồi chúng ta ngồi bàn bạc lại”.

“Hào”.Ôn Hường Dương làm ở quán Bar được vài tháng,đã sớm quen,cô cầm chén rượu lên,nương theo góc độ cùng ánh sáng trong căn phòng,đem chén rượu uống một hơi cạn sạch.

Trần Văn Hi thấy Ôn Hường Dương vẫn ngu xuẩn như vậy,trên mặt cô ta không thể che hết được ý cười nồng đậm,lại rót một chén rượu nữa đưa cho Ôn Hường Dương “Tới tôi,ly thứ hai.Uống xong ba ly chúng ta liền nói về sự việc của em trai cậu”.

Ôn Hường Dương nhìn Trần Văn Hi một lần nữa lại dùng biện pháp như vừa rồi,đem tất cả rượu đều uống xuống,không thể không nói Trần Văn Hi đã đi tìm phòng,ánh sáng ở căn phòng này là sự bảo hộ tốt nhất cho cô.

Uống liền tiếp ba ly,Ôn Hường Dương cổ ý ray ray hai bên thái dương,ra vẻ uống không quá hai ly hai mắt đã mờ loạn ngả xuống số pha.Tay lại đặt trên di động,nhấn số gọi cho Mộ Lăng Khiêm

Trần Văn Hi thấy được đã nổi lên tác dụng,cô ta đi tới bên cạnh Ôn Hường Dương hua tay trước mặt cô gọi thủ “Ôn Hường Dương?”

Ôn Hường Dương ngã trên sofa cũng không có phản ứng.Điều này làm cho Trần Văn Hi có điểm kì quái,cái loại mà cô ta hạ rót cuộc là được vật,Ôn Hường Dương không nên hôn mê bất tỉnh mới đúng.

Nhưng mục đích đã đạt được,cô ta liền không quản mấy chi tiết đó.

“Cởi quần áo cô ta ra,hào hảo thượng,tôi tới chụp ảnh”.Khoé miệng Trần Văn Hi giờ lên một mặt cười lạnh,nhìn Cầu ca mở miệng nói.

Cầu ca nghe tới tiêu mã nhân say khướt này đã thuộc về hắn,hắn ta cười hắc hắc hai tiếng thật đáng khinh ứng lại “Hào hảo,cô yên tâm tôi sẽ dùng mọi tư thế thượng cô ta,gúp cô chụp được những bức ảnh đẹp nhất.Mà chụp xong cô nhớ lưu lại một phần cho tôi a”.

“Ít nói lời vô nghĩa đi.Còn không mau đi làm?”Trần Văn Hi nhìn Ôn Hường Dương nằm ở nơi đó không nhúc nhích,có chút tức nổi vì không nhìn thấy được bộ dáng Ôn Hường Dương cầu xin khóc lóc nhưng hắn là không có biện pháp a,nếu được vật đã bắt đầu phát tác,hiệu quả mang lại càng tốt là điều rõ ràng.

Có mang theo cả máy ảnh cùng mấy ghi hình,cô ta còn không tin Ôn Hường Dương còn có thể thoát khỏi tay cô ta.Nếu như Ôn Hường Dương dám không nghe lời cô ta nói,gúp cô ta giải quyết Trần gia,nguy nan của Lâm gia,thì cô ta sẽ gửi những thứ này cho người Mộ gia,làm cho Ôn Hường Dương quần gói đồ rời khỏi.Cô ta muốn nhìn Ôn Hường Dương có dám hay không.

Cầu ca tiến lên muốn cởi quần áo Ôn Hường Dương,hắn ta hắc hắc cười,hiện tại hận không thể đem cô áp đảo dưới thân,hào hảo yêu thương cô một phen.

Hắn vươn tay liền sờ đến mặt Ôn Hường Dương,nhưng thời điểm hắn sờ khắp mặt cô,chợt có điểm quái dị.

Nguyên Bản Ôn Hường Dương đang hôn mê say rượu đột nhiên mở to mắt liền cho hắn một cái tát “Bang.” Một thanh âm giòn dã Vang lên trong căn phòng yên tĩnh,chẳng những đánh vào mặt Cầu ca còn đánh gấp vào mặt Trần Văn Hi.

“Ôn Hường Dương,mày...”Trần Văn Hi không khiếp sợ nhìn Ôn Hường Dương (**jen**)

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 130: Tôi không ngại thành toàn các người

Ôn Hường Dương xoa xoa cánh tay của chính mình, quét mắt trừng lớn đôi mắt, khó có thể tin nhìn Trần Văn Hi, cười không lộ răng nói, “Tôi còn tưởng rằng cô có thủ đoạn nào đó, cô lại có ý định quay phim chụp ảnh tôi sao? Cô thực sự thích người đàn ông này à? Tôi không ngại thành toàn của các người.”

Trần Văn Hi nhìn thấy Ôn Hường Dương như vậy lại là một bộ không có sự hãi, trong lòng cô lộ bộ rơi xuống, hay là Ôn Hường Dương còn có con át chủ bài nào đó, thế cho nên mới dám dùng điệu bộ như thế nói chuyện cùng cô?

Nhưng Trần Văn Hi nghĩ lại tưởng tượng, Mộ gia người chính là thiên chi kiêu tử, ngày thường liến tít là làm như thế nào để đưa công ty ra thị trường, các tổng tài khác cho dù có hện trước đều không nhất định sẽ thấy được người, tất nhiên là không có nhân rồi như vậy.

Nghĩ như vậy, làm cho trong lòng cô lại có chút tự tin, cô nhìn chăm chăm Ôn Hường Dương cười lạnh nói, “Ôn Hường Dương, nếu cô đã tỉnh, vậy đừng trách tôi đối với cô dùng biện pháp mạnh!”

“Cậu ca, hôm nay nếu là không thể thủ phục được cô ta, một khi để cho cô ta bước chân đi ra ngoài, nói cho người Mộ gia, chúng ta đây liền đều xong rồi. Anh hẳn là biết phải làm như thế nào!”

Cậu ca mới vừa bị Ôn Hường Dương đánh một cái tát, hiện giờ trong lòng chính bức bối, hẳn âm u nhìn chăm chăm Ôn Hường Dương, nghiêng răng nghiêng lợi nói, “Tiểu tiện nhân, rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, cũng đừng có trách Cậu ca ta không hiểu thế nào là thương hoa tiếc ngọc!”

Nơi này hiện tại chỉ có hai người là Cậu ca cùng Trần Văn Hi, Ôn Hường Dương thật đúng là không sợ.

Cô cầm lấy chai bia để trên mặt bàn, đối với hai người, ngoắc ngón tay, “Tốt thôi, tôi đầu một trận xem.”

Chỉ là hai người không có sức chiến đấu, Ôn Hường Dương vẫn là đối phó được, cô không đối phó được chính là một đám đàn ông khỏe mạnh có sức chiến đấu, huống chi nàng hôm nay cô là chuẩn bị thật tốt mới tới.

Cậu ca thấy Ôn Hường Dương còn dám khiêu khích hẳn, hẳn cũng là bị khó thở, xông lên trước liền muốn động thủ với Ôn Hường Dương, nhưng mà đang tới gần Ôn Hường Dương kia trong nháy mắt, đã bị chai bia trong tay Ôn Hường Dương đập một cái trúng đầu.

Máu tươi nháy mắt theo cái trán chảy xuống dưới, Cậu ca trừng mắt nhìn Ôn Hường Dương, còn không kịp thi triển động tác tiếp theo, Ôn Hường Dương lại lần nữa cầm lấy chai bia, không chút khách khí đập cho hắn thêm một phát nữa.

Ôn Hường Dương trước kia là đánh bóng chày, sức lực này tuyệt đối là đủ, hứng hai cái chai đập xuống, Cậu ca trực tiếp ngã xuống trên mặt đất, vẫn là cả người run rẩy.

Trần Văn Hi nhìn thấy Ôn Hường Dương như vậy, trong mắt cô hiện lên một tia hoảng loạn. Bốn năm đại học, Ôn Hường Dương ở trong mắt cô chính là cái đứa ngu xuẩn, một tiểu bạch thủ không có bất luận tác dụng gì, cho nên, cô vẫn luôn ở xem nhẹ cô ta, vẫn luôn ở khiêu khích cô ta, từ trên người Ôn Hường Dương - vị này thiên kim tiểu thư hào môn tìm kiếm cảm giác tồn tại, cảm giác về sự ưu việt.

Lại không nghĩ rằng, tốt nghiệp mới nửa năm, Ôn Hường Dương thế nhưng biến thành người khó đối phó đến như vậy.

Mất thấy Cậu ca bị đá đảo, Trần Văn Hi bắt đầu hồi hận cô vì tiếc tiền, cũng chỉ tìm một người là Cậu ca tới đối phó Ôn Hường Dương, cô nào biết đâu rằng Cậu ca sẽ vô dụng như vậy? Ôn Hường Dương sẽ buu hẳn như vậy.

“Hường Dương, ……” Trần văn hy vọng Ôn Hường Dương thả bình rượu trong tay xuống, bắt đầu cười làm lành.

Cô như thế nào sẽ vì tiếc tiền, cũng chỉ tìm một người tới đối phó Ôn Hường Dương đâu?

Gọi điện thoại!

Đúng, cô có thể gọi điện thoại tìm những người này tới, lại ổn định Ôn Hường Dương, không cho Ôn Hường Dương rời đi.

Trần Văn Hi nghĩ vậy nhì, liền bắt đầu lo ra nụ cười ngây thơ kia của cô ta, cười nói, “Tớ cùng Cậu ca vừa mới chỉ là cùng cậu nói giỡn thôi mà, hà tất phải nghiêm túc như vậy đâu? Chúng ta tốt xấu là bạn cùng phòng bốn năm đại học a, tớ sao có thể như vậy đối với cậu được?”

Ôn Hường Dương trả về cho Trần Văn Hi hai chữ, “Ha ha.”

Trần Văn Hi thấy Ôn Hường Dương là sẽ không tiếp tục tin tưởng cô, đầu óc cô vừa chuyển, nghĩ Ôn Hường Dương khẳng định là để ý cái tin tức về người em trai mất tích kia nàng cái kia, cô tiếp tục ném ra mồi câu nói, “Hường Dương, Cậu ca làm như vậy, là hẳn không đúng. Nhưng là, cậu không muốn biết tin tức của em trai cậu sao?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 131: Làm hẳn sợ hãi, liền không tốt

Liền ngay thời điểm Trần Văn Hi thỏa mãn cho rằng Ôn Hường Dương sẽ mắc mưu, Ôn Hường Dương cười lộ ra tám cái răng, dùng ánh mắt giống như đang xem một con ngốc diễn hài nhìn Trần Văn Hi, ý vị thâm trường nói, “Trần Văn Hi, cô cho là tôi ngốc như cô sao?”

Biểu tình trên mặt Trần Văn Hi cứng đờ một chút.

Ngay khi ý nghĩ bị vạch trần xuất hiện trong lòng Trần Văn Hi, còn không kịp khôi phục biểu tình tươi cười giả dối trên mặt, Ôn Hường Dương lạnh lùng cười, cầm lấy bình rượu trên bàn vừa mới Trần Văn Hi định cho cô uống.

Đi lên trước, một phen liền bóp chặt gương mặt Trần Văn Hi, cạy miệng Trần Văn Hi ra, đối với Trần Văn Hi đổ mạnh xuống cho cô ta uống.

Không phải muốn tính kế cô sao?

Cô gom trả lại hết một lượt!

Đừng tưởng rằng cô không sợ đo, không phát uy, chính là dễ khi dễ!

Bại lộ ra bản tính cùng bạo lực ước số Ôn Hường Dương, làm Trần Văn Hi vốn xem thường cô ăn cái lỗ nặng.

Trần Văn Hi bị rót một ngụm rượu, sặc đến thẳng ho khan.

Sau khi cô ta hồi phục tinh thần, hai mắt đỏ bừng đi đến nắm lấy đầu tóc Ôn Hường Dương, ý đồ tránh đi Ôn Hường Dương lại muốn rót rượu.

Xuân được cô ta bỏ ở trong rượu kia, uống xong cho dù là một phụ nữa bảo thủ cũng biến thành người dám dăng.

Ôn Hường Dương ngăn chặn Trần Văn Hi, tránh đi Trần Văn Hi công kích, ở giữa nhưng giãy giụa lôi kéo, vẫn là bị Trần Văn Hi bắt được một phen tóc.

Phần đầu truyền đến cảm giác đau đớn, làm cô nhăn lại mày đẹp, đúng lúc này, cánh cửa bị thô bạo đập mở ra.

Người đàn ông đứng ở cửa chính là đứng ngược sáng.

Trần Văn Hi thấy không rõ mặt của người đàn ông đang đứng ở trước cửa, lại có một tia vui sướng, nhưng nghĩ lại tưởng tượng, cô chỉ là muốn đánh điện thoại gọi người tới hỗ trợ, giết chết Ôn Hường Dương, nhưng cũng

không có kêu, người này là nơi nào tới?

Trong lúc cô vẫn đang cảm thấy kỳ quái, người đàn ông kia đã thân thủ nhanh nhẹn đi vào trước mắt hai người.

Chỉ là hắn cũng không phải tới giúp cô!

“Anh.....” Trần Văn Hi cả người bị chế phục quỵ xuống trước trên mặt đất, dựa vào ánh đèn, lúc này cô mới thấy rõ ràng người đàn ông trước mặt.

“Diệp Ảnh?” Ôn Hường Dương nhìn đến người xuất hiện cũng có chút kinh ngạc, “Sao anh lại tới đây? Mẹ thiếu đâu?”

“Có việc rồi đi trước, anh ấy nói tôi ở chỗ này chờ cô, đưa cô trở về.” Diệp Ảnh kiềm chế Trần Văn Hi, nhìn về phía Ôn Hường Dương dò hỏi, “Ôn tiểu thư, người này người tính toán xử trí như thế nào?”

Rời đi?

Ôn Hường Dương nghe nói như thế nhiều ít có chút thất vọng, bất quá anh xác thật là vội, hôm nay bởi vì sự tùy hứng của cô, còn dành ra thời gian tới bồi cô hồ nháo, cô đã thực cảm kích.

Hơn nữa, nàng cũng không quá muốn cho Mộ Lăng Khiêm nhìn đến cô buu hân như vậy, nếu là đem anh sợ hãi, liền không tốt, không phải sao?

Lúc này, Trần Văn Hi bị ngăn chặn quỵ rạp xuống trên mặt đất, nghe được cuộc đối thoại giữa Ôn Hường Dương cùng Diệp Ảnh, trong lòng cô nhấc lên sóng to gió lớn.

Sao có thể?

Người của Mộ gia sao có thể thật sự coi trọng Ôn Hường Dương, còn phải báo tiêu báo hộ Ôn Hường Dương? Cô vẫn luôn cho rằng Ôn Hường Dương nhiều lắm chính là cái ngoạn vật, có khả năng là hiện tại làm cho Mộ thiếu có cảm giác mới mẻ, qua một đoạn thời gian nữa khi mất đi cảm giác đó cô ta sẽ bị vứt bỏ.

Ôn Hường Dương nhìn về phía hai mắt đang trừng to của Trần Văn Hi, lại nhìn thoáng qua Cầu ca đã ngã trên mặt đất hôn mê bất tỉnh.

“Phiền tới người đi lắp vài cái cameras, trang bị ở chỗ này. Lại đem cái người đàn ông vẫn đang hôn mê bất tỉnh kia đánh thức, đem tất cả rượu trong bình này cho bọn họ uống hết.”

“Ôn Hường Dương, cô dám!? Tôi sẽ không bỏ qua cô!” Trần Văn Hi nghe được Ôn Hường Dương nói, có chút sợ.

Đàn ông của Trần Văn Hi cô xác thực là không ít, nhưng là cô trước nay không cùng loại đàn ông đáng khinh như Cầu ca thượng quá, cô tưởng tượng đến đây liền ghê tởm hết lên lên.

Ôn Hường Dương mắt lạnh quét mắt tiếc nhìn Trần Văn Hi một cái, “Đến cô cũng còn dám, tôi vì cái gì lại không dám!? Trần Văn Hi, tôi đã cảnh cáo cô không cần chọc đến tôi!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Độc Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chăm\)Net](http://EbookFull(chăm)Net).

Chương 132: Bữa ăn khuya tình yêu

Ôn Hường Dương cũng lười phải để ý đến Trần Văn Hi, cô thu hồi tầm mắt, nhìn phía Diệp Ảnh nói, “Diệp ca, phiền tới anh.”

Diệp Ảnh nghe được Ôn Hường Dương xưng hô như thế với mình, dà mắt giống như bị xé rách, nếu như BOSS biết Ôn tiểu thư xưng hô với anh như vậy, khẳng định ngày mai anh sẽ bị sung quân Phi Châu, bởi Hoa Phi phơi nắng, uy sự từ.

“Ôn tiểu thư, cô có thể trực tiếp gọi tên của tôi.”

Thời điểm hai người đang nói chuyện, được liệu trên người Trần Văn Hi đã bắt đầu phát tác, ánh mắt của cô ta mê ly, vô cùng âm háng vận vẹo thân thể, còn ý đồ dùng mặt đi dán vào Diệp Ảnh.

Diệp Ảnh nhủ hạ này, khuôn mặt lãnh ngạnh rút ra dây lưng, đem cái người đang không an phận vận vẹo thân thể Trần Văn Hi cấp trối, ném tới rồi một bên.

Ôn Hường Dương thấy một màn như vậy, trong đầu theo bản năng hiện lên chuyện mà Mộ Lăng Khiêm đã làm với cô.

Hay là dùng dây lưng trói người là sự dẫn dắt đặc sắc của Mộ Lăng Khiêm?

“Ôn tiểu thư, trước tiên tôi đưa cô trở lại trên xe. Lại trở về xử trí hai người này.”

Thủ đoạn xử sự của Diệp Ảnh chỉ biết là so với Ôn Hường Dương loại này tiêu đánh tiêu nháo là tàn bạo hơn rất nhiều, huống chi đi lên, đã giao đãi quá hân.

Ôn Hường Dương gạt gạt đầu.

Trước khi rời đi, cô nhìn về phía người đang ngã trên mặt đất, vẫn đang không ngừng mắng cô - Trần Văn Hi, cười như không cười nói, “Đừng đem mọi người đều xem thành người ngu ngốc.”

Diệp Ảnh đem Ôn Hường Dương đưa đến trên xe, liền quay trở về quán bar, qua đại khái một giờ mới ra tới.

“Ôn tiểu thư, tôi đưa cô về nhà.”

Diệp Ảnh lái xe đưa Ôn Hường Dương về tới biệt thự, rời đi trước, hân nhìn Ôn Hường Dương nói, “Đêm nay khả năng không trở lại, người sớm chút nghỉ ngơi. Nếu có việc, có thể gọi điện thoại cho tôi, hoặc là trợ lý Trương.”

“Được rồi, như vậy liền tốt.”

Sau khi Diệp Ảnh rời đi, Ôn Hường Dương vào biệt thự.

Mộ Lăng Khiêm không ở đó, cô một mình ở biệt thự đợi, lại có chút nhàm chán. Cô nhìn thời gian, phát hiện đã hơn 10 giờ.

Cô nhớ rõ Mộ Lăng Khiêm giữa trưa nói qua, hôm nay đi làm có khả năng đêm nay anh không trở lại, hẳn là công ty đang có việc.

Nhìn thấy hôm nay anh dung túng cô hơn một chút, cô có cần làm điểm bữa ăn khuya, đưa tới công ty anh đi xem anh thế nào?

Ôn Hường Dương nghĩ vậy, đột nhiên tỉnh thần tỉnh táo, cô từ trên sofa nhảy dựng lên, chạy đến phòng bếp, liền bắt đầu đảo lộn.

Ôn Hường Dương bận rộn hơn nửa giờ, làm tốt đồ ăn, đóng gói thật tốt, phá lệ tiêu tiền gọi một chiếc xe taxi, đi đến công ty của Mộ Lăng Khiêm.

Ngồi trên xe, tài xế nhìn thấy cô gái, trong tay còn ôm một cái bình giữ ấm, cười liền lời nói việc nhà nói, “Cô gái, cô đi thăm là chồng cô hay bạn trai? Muốn như vậy, anh ấy còn tặng ca sao?”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, lần đầu tiên không có theo bản năng phủ nhận, trên mặt còn có một tia ý cười, “Ừm, bạn trai.”

“Ha ha.” Tài xế nhìn Ôn Hường Dương trên mặt tươi cười, cũng đi theo nờ nụ cười, “Nhìn đến người trẻ tuổi các cô, tôi đều cảm thấy tôi đã già.”

“Thích thích, người thoát nhìn cũng liền hơn bốn mươi, bắt lão a.” Ôn Hường Dương tâm tình hảo, miệng đều đi theo ngọt lên.

Tài xế nghe nói như thế cũng là nhạc a, “Người này tiểu cô nương thật có thể nói.”

Trong lúc hai người vẫn đang trò chuyện, Ôn Hường Dương đột nhiên thấy được phía trước có một chiếc xe đang chạy băng băng, cô nhìn kỹ một chút nữa, xác định chính mình không có nhận sai.

Đó chính là xe của Mộ Lăng Khiêm.

“Thức thức, người có thể đuổi theo chiếc xe đang chạy băng băng phía trước có được không?” Ôn Hường Dương chỉ vào chiếc xe phía trước nói.

“Ân?” Tài xế mặc dù có chút nghi hoặc, nhưng xem ở là Ôn Hường Dương thỉnh cầu, vẫn là cười ứng thanh, “Được rồi.”

Ban đêm xe cũng không nhiều, cảnh vật bên ngoài xe bay nhanh lui về phía sau. Xe taxi thực mau liền đuổi theo phía trước chạy băng băng.

Thời điểm Ôn Hường Dương chính nấp miệng cười trộm, nghĩ muốn cho người phía trước một kinh hi, cô xuyên thấu qua cửa sổ xe tự nhiên nhìn đến ngồi trên ghế lái phụ, lại là một nữ nhân...

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 133: A Tây Ba, đi mẹ anh đi Mộ Lăng Khiêm

Trên ghế lái phụ, ngồi một người phụ nữa.....

Hình ảnh trước mắt, làm cho Ôn Hường Dương như bị sét đánh sững sờ ở tại chỗ.

Xuyên thấu qua cửa sổ xe, cô có thể nhìn thấy người phụ nữ kia dựa vào trên lưng ghế phía sau, tóc dài chặn trên mặt của người phụ nữ đó làm cho cô không thấy rõ dung mạo của cô ấy, lại có thể thấy được một bàn tay của Mộ Lăng Khiêm đặt ở trên người cô gái kia.

Ôn Hường Dương trong mắt vui sướng dần dần lạnh, một đôi tay nhỏ nắm chặt trong lòng ngực còn mang theo độ ẩm của hộp giữ ẩm, sắc mặt có chút trở nên trắng.

Tài xế thấy chính mình đuổi theo, Ôn Hường Dương lại nửa ngày không nói gì, ông không khỏi nhìn phía Ôn Hường Dương, liền thấy được sắc mặt của Ôn Hường Dương không xong, “Ai ui, cô gái, cô làm sao vậy? Là đột nhiên thân thể không thoải mái hay là có vấn đề gì khác? Có muốn tôi đưa cô đi bệnh viện?”

Ôn Hường Dương lắc lắc đầu, bảu từ một sợi tơ cười nói, “Thức thức, phiền toái người đi theo này chiếc xe, chờ nó dừng lại, người thả con xuống dưới thì tốt rồi.”

Tài xế dương mắt nhìn Ôn Hường Dương, lại liếc mắt qua chiếc xe đã vượt lên trước, ông nhớ không lầm chiếc xe vừa vượt lên kia, bên trong xe có ngồi một nam một nữ, hay là.....

Tài xế không có hỏi lại, chỉ là đáp ứng nói một tiếng, “Được.”

Chiếc xe taxi màu đỏ đi theo chiếc xe màu đen đang hướng một đường thẳng phía trước chạy băng băng, thẳng đến khi chiếc xe màu đen đang chạy băng băng kia ghé vào một khách sạn năm sao xa hoa.

Ôn Hường Dương ngồi ở bên trong xe taxi, nhìn đến tiểu đệ làm bãi đậu chạy đến mở ra cửa của chiếc chạy băng băng lúc này, thân ảnh cao lớn của Mộ Lăng Khiêm xuất hiện ở trong tầm mắt cô, cô nhìn thấy anh tự mình đi đến trước cửa ghế lái phụ, mở cửa xe, chặn ngang đem người phụ nữ trong xe ôm ra, ôm vào cửa lớn khách sạn.

Chung quanh một mảnh yên tĩnh, tài xế đứng dư quang xuyên thấu qua kính chiếu hậu nhìn đến biểu tình trên mặt Ôn Hường Dương, ông cũng không dám nói chuyện.

Ôn Hường Dương không biết ở bên trong xe ngồi bao lâu, lâu đến nỗi Mộ Lăng Khiêm sớm đã rời khỏi tầm mắt cô.

Tài xế cũng chưa có lên tiếng đuổi cô xuống xe, rốt cuộc người sáng suốt liếc mắt một cái là có thể nhìn ra đã xảy ra chuyện gì.

“Cô gái, nếu không thì thử gọi một cuộc điện thoại hỏi đi? Nói không chừng có cái gì hiểu lầm đấy?” Tài xế thấy Ôn Hường Dương sắc mặt khó coi như vậy, nghĩ đến bộ dạng vui vẻ của cô không lâu trước đây, nhin không được mở miệng đưa ra gợi ý.

Ôn Hường Dương trầm mặc hồi lâu, rốt cuộc lấy ra di động, tìm đến số điện thoại di động của Mộ Lăng Khiêm.

Tay cô đại khái chỉ dừng ở số điện thoại kia tầm ba giây, liền nhanh chóng bấm xuống nút gọi.

“Uy?” Di động đại khái vang lên một phút đồng hồ, đầu bên kia di động truyền đến thanh âm mang theo chút trầm thấp khàn khàn của Mộ Lăng Khiêm.

Nguyên bản Ôn Hường Dương vẫn luôn chờ đợi Mộ Lăng Khiêm tiếp điện thoại, đợi đến sau khi nghe được thanh âm của Mộ Lăng Khiêm rồi, đột nhiên không biết chính mình phải nói cái gì.

Liền tính cho dù anh có cùng người phụ nữ khác ở bên nhau thì sao chứ?

Thân phận hiện tại của cô là gì? Cô có tư cách gì quản?

Ôn Hường Dương tự gấu cười cười, miệng nở nụ cười nhưng trong mắt ngưng đọng lại đều toàn là nước.

Mộ Lăng Khiêm tựa hồ là đã nhận ra Ôn Hường Dương có chút không thích hợp, thanh âm của anh trở nên có chút hỗn hậu âm trầm mở miệng nói, “Chuyện xảy ra ở quán bar nếu đã giải quyết tốt thì hãy trở về nghỉ ngơi sớm một chút. Tôi hiện tại ở công ty, đem mọi chuyện xử lý tốt sẽ trở về. Cô nếu là chờ không được, thì đi ngủ sớm một chút, đừng miễn man suy nghĩ.”

Mộ Lăng Khiêm nói xong lời này, liền cắt đứt điện thoại, để lại cho Ôn Hường Dương chính là màn hình đem ngòm của điện thoại di động.

Ở công ty.....

A.....

Cô bất quá cũng chỉ là tiểu tình nhân trong lúc anh nhất thời tâm huyết dâng trào bao đường, anh còn hao tổn tâm cơ như vậy để lừa cô, cần thiết sao?

“Thức thức, phiền toái người đưa con trở về chỗ lúc này.” Ôn Hường Dương ánh mắt hoàn toàn lạnh xuống dưới, thanh âm nặng nề mở miệng nói.

Tài xế liếc mắt nhìn Ôn Hường Dương một cái, thờ dài, chờ Ôn Hường Dương trở về, sau khi đã đem người chở về biệt thự, còn an ủi Ôn Hường Dương hai câu.

Ôn Hường Dương nói cảm ơn, trên đường trở về biệt thự đi qua một chỗ có thùng rác. Nhìn thùng rác trước mắt, cô dùng bước chân, mở ra hộp giữ ẩm đang cầm trong tay, cầm lên hộp đồ ăn cô đã làm thật tốt đem tất cả đều trút vào.

A Tây ba, đi mẹ anh đi Mộ Lăng Khiêm!

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Tùy hứng 1 ngày

Ôn Hường Dương trở về biệt thự, tắm rửa sạch sẽ một lượt, ngã đầu liền ngủ. Mặc dù cô hiện tại căn bản là ngủ không được, cô cũng không nghĩ lại mở mắt ngồi trông mong chờ đợi Mộ Lăng Khiêm trở về.

Vào lúc ban đêm, Mộ Lăng Khiêm có trở về hay không, Ôn Hường Dương không biết.

Chỉ là ngày hôm sau, thời điểm cô dậy đã hơn 6 giờ, nhìn lướt qua gara, nhìn thấy xe của Mộ Lăng Khiêm đậu ở gara trong biệt thự.

Ôn Hường Dương không có làm bữa sáng, cũng không có quét tước biệt thự, càng không có đãi ở nhà, cô đi ra ngoài làm kiếm chức.

Cô muốn kiếm tiền!

Mộ Lăng Khiêm hơn 7 giờ, đi đến trước cửa phòng Ôn Hường Dương, gõ cửa, cũng không có được ai đến đáp lại.

Anh lấy ra chìa khóa mở cửa, liền nhìn thấy căn phòng trống không người nguyên bản nên nằm trên giường lại không thấy, chán cũng xếp chỉnh chỉnh tề tề, giống như người trong phòng, sáng sớm liền đi ra ngoài.

Mộ Lăng Khiêm tầm mắt quét một vòng ở trong căn phòng không có một bóng người, nhai lại mảy mĩu.

Anh cất bước đi xuống lầu, ở trong biệt thự tìm một vòng, cũng không thấy được Ôn Hường Dương.

Anh đi đến phòng bếp, nhìn đến tình trạng trong phòng bếp, vừa thấy liền biết buổi sáng không ai dùng quá.

Vật nhỏ này, chạy đi đâu?

Ôn Hường Dương đi làm kiếm chức.

Cô bắt xe buýt, thời điểm tới làm kiếm chức quán cà phê, quán cà phê còn chưa có mở cửa. Cô biết không yêu cầu tới sớm như vậy, cô chỉ là không nghỉ ở lại biệt thự mà thôi.

Quán cà phê mỗi ngày đều là tự thân ông chủ quán đến mở cửa, Chân Khâm hôm nay gần nhất, rất xa liền nhìn thấy trước cửa có một người người đang đứng, hiện tại đã tiến vào mùa thu, hôm nay thời tiết lại có chút lạnh, anh liền nhìn thấy cái người kia ăn mặc đơn bạc, chiếc váy liền thân mặc trên thân anh nhỏ bé đó giống như một con thỏ con vẫn đang ở trước cửa quán cà phê tới tới lui lui nhảy dật.

Thấy một màn như vậy, Chân Khâm đều nhìn không được nở nụ cười.

Anh đến gần xem, con thỏ nhỏ mới vừa rồi thấy rõ ràng đứng ở chỗ đó nhảy dật chính là Ôn Hường Dương xin nghỉ đã lâu.

Ôn Hường Dương thấy Chân Khâm tới, cô đứng thẳng thân thể, chào hỏi nói, “Chân soái, buổi sáng tốt lành.”

“Tiểu Ôn, sớm.” Chân khâm cũng không có dò hỏi Ôn Hường Dương bất luận chuyện gì, mà là mở miệng nói, “Bên ngoài lạnh lẽo, đi vào trước đi.”

“Được.”

Vào quán cà phê, Ôn Hường Dương liền thay r bộ quần áo đang mặc bằng đồng phục nhân viên của quán, thân thể cũng ấm áp chút.

Mới vừa đi ra tới, chân khâm liền đỡ một ly cà phê đưa cho cô, “Uống trước ly cà phê ấm áp dạ dày đi.” Nói, còn nói giỡn nói, “Em hôm nay như thế nào tới sớm như vậy đâu? Chẳng lẽ là sợ anh sa thải em?”

Ôn Hường Dương tiếp nhận cà phê nói cảm ơn, cười nói, “Chân soái sao lại nói như vậy nha, chúng em tất cả đều biết anh chính là ông chủ tốt nhất trên đời này rồi.”

Tuy nói là kiếm chức, nhưng cô lại luôn bất động bỏ bê công việc như vậy, xin nghỉ. Anh ấy cũng chưa từng nói ra là muốn sa thải cô, như thế còn không phải là một ông chủ tốt khó gặp sao?

“Sự tình trong nhà đều giải quyết sao?”

“Vâng, hiện tại phải làm việc thật tốt để kiếm tiền.”

Trong lúc đang nói chuyện, những nhân viên phục vụ khác rong tiệm cũng lục tục kéo tới, nhìn thấy Ôn Hường Dương trở về, tất cả mọi người đều rất vui vẻ, vô cùng náo nhiệt liền đánh thành một mảnh, so với Ôn Hường Dương một người oa ở biệt thự, phải có nhân khí, có sức sống hơn nhiều.

Kiểm chức ở quán cà phê chỉ là một buổi sáng, buổi chiều Ôn Hường Dương không có việc gì làm, cô liền chạy đến một cái hiệu sách bên cạnh, đọc sách cả một buổi chiều, dù sao cô cũng không có ý nghĩ muốn trở về cái biệt thự kia quanh quẩn một mình.

Lúc chàng vạng, cô thu dọn hết tất cả đồ dùng của mình một lượt, ăn cơm xong, lại lần nữa đi vào quán bar, tính toán làm lại nghề cũ, phải đẩy mạnh tốc độ, chạy thật nhanh đi kiếm thật nhiều tiền để dự trữ.

Mà nguyên cả một ngày nay, di động của Ôn Hường Dương đều ở trạng thái tắt máy, lần này không phải bởi vì di động không điện, mà là cô không muốn mở.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đỉnh Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\).Net](http://EbookFull(cham).Net).

Chương 135: Quy tắc ngầm trong truyền thuyết

Màn đêm buông xuống, cả tòa Nam Đức thị bị ngọn đèn huy hoàng sở bao phủ.

Ôn Hường Dương đi vào cửa mặt chỉ nhánh của quán bar Mộ Sắc, nhìn hình ảnh trước mắt náo nhiệt phi thường, ánh đèn sáng lạn, lộ ra các loại hormone hơi thở quán bar, cất bước đi vào.

Cô giống như thời gian trước, đầu tiên là đi tìm Triệu tỷ. Cô đi đến căn phòng nghỉ của Triệu tỷ trước kia, thấy cửa phòng không đóng, cô gõ gõ cửa, bên trong cũng không có hồi âm.

Chẳng lẽ là quên đóng cửa?

Ôn Hường Dương đẩy cửa đi vào, bên hướng bên trong đi, là lớn, “Triệu tỷ? Triệu tỷ, chị ở đâu?”

Vừa kêu đến một nửa, bên tai cô truyền đến một trận thanh âm không bình thường, đó là âm thanh nghẹn ngào của nam nữ đẩy đưa đến mức tận cùng phát ra, thanh âm này làm Ôn Hường Dương bước chân dón ở tại chỗ.

Liền ở thời điểm cô dón tại chỗ, thanh âm đứt quãng ản nhẩn của người đàn bà truyền ra tới, “Có…… Có người……”

“Đứng động, trước làm lơ từ sáng đủ rồi lại nói!”

Tiếp theo lại là một trận thanh âm làm người ta mặt đỏ tim đập.

Ôn Hường Dương hồi hồn, xem ra là có người ở bên trong tiến hành quy tắc ngầm nào đó, thaanh âm của nữ, cô không quen thuộc, nhưng cái thanh âm của người đàn ông kia chính là giám đốc quán bar này.

Chỉ là Triệu tỷ đâu?

Ôn Hường Dương không nghĩ quấy rầy người khác người tình ta nguyện chuyện tốt, cô đi ra ngoài, ở quán bar lại tìm một vòng, vẫn là không có tìm được Triệu tỷ.

Cô chân chính tới làm việc ở tại quán bar này cũng không được mấy ngày, cũng không quen biết các cô gái bán rượu khác.

Cô đang đứng ở đằng kia, thời điểm vẫn chưa biết đi tìm ai hỏi tình huống một cô gái có dáng người cao gầy đã đi tới.

Cô nhìn đến Ôn Hường Dương, trong mắt có một tia vui sướng, “Tiểu Dương, thật là cậu a, cậu nhưng tính đã trở lại, tớ đợi cậu ở đây đã một thời gian thật dài.”

“Cậu là……” Ôn Hường Dương có chút ngượng ngùng hỏi, bởi vì cô cũng không nhận ra được cô gái đang đứng trước mắt này.

“Ta cũng là nhân viên của Triệu tỷ.” Cô gái nói, thờ dãi, theo sau trùng hướng về phía nguyên lai là văn phòng của Triệu tỷ nói, “Không lâu trước đây, quán bar tới một cái tiểu đề từ, Triệu tỷ chính là bị cái kia tiểu đề từ cấp bức

đi rồi.”

“Thời điểm Triệu tỷ rời đi, chị ấy muốn tới ở chỗ này chờ cậu, nói cho cậu một tiếng, để cho cậu biết.” Nữ hài nói đến đây lại thở dài một hơi nói tiếp, “Tớ cũng không muốn lại ở chỗ này làm tiếp. Nếu là cậu vẫn còn muốn ở chỗ này tiếp tục làm, liền để phòng một chút.”

Nữ hài nói xong này đó, liền cầm rượu trong tay rời đi.

Ôn Hưởng Dương đứng ở tại chỗ, không nghĩ tới mới qua một đoạn thời gian như vậy, Triệu tỷ đã bị người cấp bức đi rồi.

Nhưng là nghĩ đến mới vừa không cẩn thận nghe được một màn kia, sự tình chân tướng dùng ngón chân củi đầu, đều có thể đoán được.

Thật không nghĩ tới, quán bar trên danh nghĩa của Mộ Lăng Khiêm cũng sẽ xuất hiện loại này ác tha sự tình, lấy quyền lợi của mình để giao dịch ngầm.

“Uy, uy. Cô, chính là cô, giám đốc kêu cô đi qua một chuyện.” Ôn Hưởng Dương đang đứng, lại có một thanh âm giống như đang xem kịch của một cô gái truyền tới.

Ôn Hưởng Dương quay đầu lại, liền nhìn thấy một cô gái khoanh tay trước ngực, nâng cằm dùng dư quang quét qua người cô.

Người này, cô cũng không quen biết.

Nhưng là, vừa thấy cô gái này thể hiện bộ dáng kiêu căng ngạo mạn, cô liền biết đây là chuyện của cái người ngực bự ngực ghêch kia. Mấy cô gái như vậy, ở quán bar cô gặp qua không ít.

Huống chỉ, giám đốc kêu cô?

Theo cô biết, cái chi nhánh này chỉ có một giám đốc, đó chính là người mới vừa ở phòng nghỉ cùng người đàn bà làm cái chuyê kia.

Chẳng lẽ bị phát hiện?

Ôn Hưởng Dương cũng không ngực, cô xoay người liền vòng qua trước mắt cô gái kia, tính toán rời đi nơi này.

Công việc làm thêm này, cô từ bỏ.

“Muốn chạy?” Cô gái thấy Ôn Hưởng Dương muốn vòng qua cô ta đi ra cửa, cô ta bước nhanh liền chắn trước mặt Ôn Hưởng Dương, cười lạnh nói, “Hôm nay Triệu tỷ không ở, tôi xem cô là muốn làm sao bước chân ra khỏi đây!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đỉnh Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 136: Là anh trai của cháu trai của vợ của em cậu của anh họ

Không thể đi ra?

Ôn Hưởng Dương lẳng lặng nhìn chăm chú vào cô gái đáng đứng ngăn trước mắt cô.

Cô ta thấy Ôn Hưởng Dương tới lúc này rồi còn có thể như thế vẫn đạm phong khinh, đáy mắt cô ta đều là nồng đậm tức giận muốn kiềm nén lại đều kiềm nén không được.

Cô ta chính là dùng bộ dạng vũ mị gọi cảm để đi quyến rũ bán rượu, nhưng là từ khi Ôn Hưởng Dương tới về sau, những người có ý với cô ta đều bị Ôn Hưởng Dương cấp đoạt đi hơn phân nửa.

Là!

Trong khoảng thời gian này, Ôn Hưởng Dương đều không có tới.

Nhưng càng là như vậy, cô càng hận.

Cô là đã cực khổ lăn lộn đến hơn một năm để tích lũy khách hàng, cư nhiên bị cái người mới chỉ tới mấy ngày Ôn Hưởng Dương cấp câu đi rồi.

Gần nhất Ôn Hưởng Dương không có tới, những cái đó khách hàng của cô cư nhiên còn thường thường hướng cô dò hỏi tình hình của Ôn Hưởng Dương, biết được Ôn Hưởng Dương không ở, còn lộ ra biểu tình tiếc nuối không thôi.

Tất cả những chuyện đó đều là làm cô không thể chịu đựng được!

Cô tự nhiên biết giám đốc không phải cái thứ tốt, thậm chí vì leo lên vị trí bên trên, cô cũng cùng giám đốc ngủ quá.

Hôm nay nhìn đến Ôn Hưởng Dương tới, thời điểm cô còn đang nghĩ như thế nào báo thù, vừa lúc gặp được giám đốc ra tới hỏi mới vừa ai đi qua phòng nghỉ, như vậy cái cơ hội tốt, cô đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Ôn Hưởng Dương nhìn thấy đáy mắt tràn đầy tức giận cùng hận ý của cô ta, cô không có gì muốn giải thích. Đại gia ở một cái quán bar bán rượu, khách hàng số lượng liền nhiều như vậy, khẳng định sẽ có xung đột trên những ích lợi. Cô không thể ngăn cản được người khác đi hận cô, trừ phi cô không cần kiếm tiền.

“Nếu Triệu tỷ không ở nơi này làm, tôi về sau cũng sẽ không lại đến, cô không cần thiết ngăn đón tôi.”

Ôn Hưởng Dương phải đi?

Này xác thật thực rất tốt.

Nhưng là……

“Cô cho rằng cô nói có phải đi, tôi liền sẽ thả cô đi?” Nữ nhân mắt mang âm độc nói, “Cô đối với tôi tạo thành tổn thất, không phải cô nói có phải đi, liền có thể đền bù!”

“Thế giờ cô muốn như thế nào?”

“Tôi muốn như thế nào?” Cô ta cười lạnh một tiếng, “Tự nhiên là mang cô đi gặp giám đốc.”

Ôn Hưởng Dương liếc mắt nhìn cô gái trước mặt, chỉ nói một câu, “Cô nên biết cái quán bar này là sản nghiệp trên danh nghĩa của Mộ gia. Các người làm như vậy, nghĩ tới Mộ thiếu biết về sau hậu quả sao?”

“Mộ thiếu?” Cô ta nghe nói như thế, nhin không được cười to nói, “Mộ thiếu căn bản không có khả năng biết!”

“Cô có biết giám đốc của chúng ta có thân phận như thế nào sao? Giám đốc chính là anh trai của cháu trai của vợ của em cậu của anh họ của cận vệ thân nhất của Mộ thiếu! Bằng không cô cho rằng anh ấy sao lại được làm giám đốc? Cô đừng choáng váng, Mộ thiếu sao có thể có thời gian quản chuyện của nơi này?”

(Ed: Ôi cái quan hệ họ hàng, làm mình mết gần chết. Cơ mà mình chỉ dịch na ná thôi chứ không biết có chính xác không đâu nhé!)

“Bảo tiêu gia tên gọi là gì?” Ôn Hưởng Dương biết cận vệ bên cạnh Mộ Lăng Khiêm cũng chỉ có hai người, một người là Diệp Ảnh, một người là Hoa Phi.

Cô gái kia cũng là bị loại cảm giác ưu việt khi có thể áp chế được Ôn Hưởng Dương làm cho cô ta không còn biết trời nam đất bắc, cô ta ngẩng đầu, vô cùng tự hào nói, “Tự nhiên là Diệp…….”

“Diệp Ảnh?”

“Đứng.” Cô ta đứng đư quang quét Ôn Hưởng Dương liếc mắt một cái, cười nhạo nói, “Như thế nào? Hiện tại biết sợ?”

“Đứng vậy, rất sợ.”

Ôn Hưởng Dương đem tay lục tới túi tiền, đưa điện thoại di động đem ra, tìm được số di động Diệp Ảnh, gọi cho Diệp Ảnh một cuộc điện thoại.

Liền trong khoảng thời gian này vài lần ở chung, Ôn Hưởng Dương không cảm thấy Diệp Ảnh là người không phân biệt thị phi, là người tiếp tay cho giặc.

Nếu như anh ta thật là lợi dụng quyền lợi nắm trong tay để cho bằng hữu thân thích của chính mình giành lợi ích, Mộ Lăng Khiêm sẽ không đem anh ta giữ lại bên người.

“Uy, là Diệp Ảnh sao?” Điện thoại thực mau liền chuyển được, Ôn Hưởng Dương mở miệng dò hỏi, “Anh hiện tại có thời gian sao? Có thể đến chi nhánh của quán bar Mộ Sắc ở thành Nam một chuyến sao? Càng nhanh càng tốt.”

Di động kia đầu truyền đến thanh âm của Diệp Ảnh, Ôn Hưởng Dương nghe xong Diệp Ảnh nói, trầm mặc một lát, bổ sung nói, “Anh nếu là tin được tôi, việc này, đừng nói cho Mộ thiếu.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](#).

Chương 137: 1 nồi lẩu thử phân

Cho dù sự thật là người nhà của Diệp Ảnh mượn thế làm càn, Diệp Ảnh khẳng định cũng không hy vọng Mộ Lăng Khiêm biết, cho nên, cô mới dám gọi cuộc điện thoại này.

Cô gái đứng bên cạnh nhìn thấy Ôn Hưởng Dương còn gọi điện thoại, giống như là đang gọi thật sự, cô nhìn không được cười nhạo một tiếng, vô cùng trào phúng nói, “Cô hãy lo chuyện của cô đi, cô hôm nay cho dù là đi cũng đến đấy, không đi cũng đến đấy!”

Ở bên trong phòng nghỉ riêng của quán bar, nói đó k cho người ngoài đi vào, đối Ôn Hưởng Dương không có lợi, Ôn Hưởng Dương tự nhiên không đi.

Cô ta thấy Ôn Hưởng Dương như thế lãnh ngạnh, năng lãnh hạ mặt, mắng câu, “Rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt!” Theo sau nâng lên tay, duỗi tay nhất chiêu, “Đem cô ta đến phòng giám đốc đấy!”

Cô ta vừa mới nói xong lời này, hai cái bảo an ngay lập tức đi tới trước mặt Ôn Hưởng Dương.

Các cô đứng tại chỗ này có không ít khách nhân, nhưng đây là chuyện riêng của quán bar, các khách nhân đều sẽ không nhúng tay, còn nữa nơi này là sản nghiệp của Mộ gia trên danh nghĩa, khách nhân liền tính muốn nhúng tay, cũng không dám dễ dàng nhúng tay.

Ôn Hưởng Dương đang ở vào một điều kiện vô cùng bất lợi, việc duy nhất cô có thể làm chính là tận lực kéo dài thời gian, chờ Diệp Ảnh lại đây.

Hai cái bảo an muốn chạm vào Ôn Hưởng Dương, Ôn Hưởng Dương lắc mình lách qua đi, nhìn mắt chung quanh hoàn cảnh, “Tôi sẽ tự mình đi.”

Ôn Hưởng Dương bước theo hai bước, mắt thấy sắp tới thời điểm họ đem cô lên lầu, cô nhìn chuẩn cơ hội, cầm lấy bình hoa bên cạnh cầu thang, hướng tới một trong hai bảo an đó dùng hết sức đập xuống.

Bảo an bị Ôn Hưởng Dương đập một cái trở tay không kịp, trong đó một cái ngã xuống, một cái khác lấy lại tinh thần kêu to liền đi bắt Ôn Hưởng Dương.

“Đứng lại! Bắt lấy cô ta!”

Ôn Hưởng Dương nhảy mất trốn vào đám người, bảo an muốn bắt, lại căn bản không có biện pháp ở trong đám người tìm được Ôn Hưởng Dương.

Cô gái kia đứng xem Ôn Hưởng Dương khó, thấy Ôn Hưởng Dương cư nhiên dám động thủ, còn núp vào, cô ta vội vàng hướng về phía phòng giám đốc chạy tới.

Giám đốc vừa nghe Ôn Hưởng Dương chạy, hấn ôm trong phụ nữ lòng ngực, hung tợn nói. “Lục soát, nhất định phải đem cô ta bắt trở về!”

“Vâng.”

Ôn Hưởng Dương trốn rồi nửa giờ, theo lý thuyết Diệp Ảnh cũng nên chạy tới, nhưng bên ngoài chính là một chút động tĩnh của Diệp Ảnh đều không có, nhưng thật ra lại thường thường nghe được thanh âm của bảo an trong quán bar đang tìm kiếm cô ở bên ngoài cánh cửa mà cô đang trốn.

Ôn Hưởng Dương lấy ra di động, vừa định lại gọi cho Diệp Ảnh một cuộc điện thoại, cửa đột nhiên bị người mở ra.

Người bên ngoài nhìn đến Ôn Hưởng Dương, hét lớn, “Người ở chỗ này!”

Ôn Hưởng Dương cả kinh, đứng dậy liền muốn lại lần nữa chạy trốn, lại bị một người bảo an cao to khỏe mạnh đối diện cho một bạt tai té xuống đất, khoe miệng cũng chảy ra vết máu.

“Chạy? Tôi cho cô lại chạy?” Cái kia bảo an một phen túm đầu tóc của Ôn Hưởng Dương nhấc lên, còn đem di động của Ôn Hưởng Dương nhanh chóng đoạt đi, về mặt hung thần ác sát nhìn chăm chăm Ôn Hưởng Dương, hướng về phía mấy người ở cửa hồ, “Đem cô ta đến phòng giám đốc cho tôi! Một đứa con gái thôi cũng đều không đối phó được, các người làm cái gì ăn không biết?”

Ôn Hưởng Dương phi đầu tán phát, khuôn mặt nhỏ sưng đỏ bị bảo an bắt đi ra ngoài, trên đường đi đến phòng giám đốc có không ít người đều xem, nhưng chính là không ai ra mặt.

Người làm công trong quán bar, nhìn Ôn Hưởng Dương bị bắt, tâm tư gì cũng có.

Triệu tỷ đã ở chỗ này làm nhiều năm như vậy đều có thể bị buột đi, Ôn Hưởng Dương lại tính là cái đồ vật gì?

Ôn Hưởng Dương đêm nay là xong đời.

Lúc này Ôn Hưởng Dương đang là nhân vật chính, lại là trầm mặc cúi đầu, không nói một lời.

Không ai biết, đại não của cô chính là đang cực nhanh vận chuyển nghĩ biện pháp tiếp tục kéo dài, đồng thời đem này đó đánh cô, mấy người bảo an bắt cô và đám người nắm đầu tóc cô.

“Uy, các người chuyện gì xảy ra đâu?”

Ngay thời điểm Ôn Hưởng Dương cúi đầu muốn nghĩ kế thoát thân, cư nhiên có người đi lên trước, ngăn cản ở phía trước đám bảo an đang áp giải Ôn Hưởng Dương.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](#).

Chương 138: Là oan gia ngõ hẹp sao?

Lúc này đột nhiên một người xuất hiện, trong lúc nhất thời, không ít người đều nhìn người từ phòng đi ra, bảo vệ ngăn ở trước mặt là một cô gái không biết trời cao đất dày.

Ôn Hưởng Dương nghe được lời nói của cô gái, cô ngừng đầu, đập thẳng vào mắt cô cư nhiên lại là một gương mặt quen thuộc.

Nhìn đến vẻ mặt cô gái kia đang đứng ở đó, đồng tử cô co rụt lại.

Đây là oan gia ngõ hẹp sao?

Cô cứ nhiên lệ gặp Lý Lam Hi.

Chỉ là Lý Lam Hi ở đây là Giúp cô sao?

“Ai u, bảo bối của tôi. bệnh cũ của em như thế nào lại tái phát? Mau vào đi, mau cùng tôi vào đi.” Một người đàn ông kiểu tay hoa lan, bước nhanh chân, từ phòng chạy ra tới, đuổi tay kéo Lý Lam Hi kéo qua.

Chính là, Lý Lam Hi không làm

Cô đuổi tay liền ném cánh tay người đàn ông định nắm tay mình, trừng mắt đôi mắt nói, “Cái gì bệnh cũ lại tái phát? Nhiều người đàn ông như vậy lại đi khi dễ một cô gái trời gà không chặt, các ngươi một đám lại khoanh tay đứng nhìn, còn không cho tôi quán?”

“Cô không được a, cô chính là đại minh tinh a! Cô muốn xen vào, ngày mai cô lại nên lên đầu đề a. Tôi thật vất vả mới đem những mặt trái tin tức của cô cấp áp xuống đi a.”

“Tránh ra, tôi hôm nay không thể không quán!” Lý Lam Hi đẩy người đàn ông bên cạnh ra, nhìn phía những báo an đó, một tay chống nạnh, chỉ vào Ôn Hường Dương nói, “Các anh, buông cô ấy ra cho tôi!”

“cô là ai mà xen vào việc người khác tiêu tiền nhân? Biết đây là ai bài sao?” người báo an Mới vừa đánh Ôn Hường Dương đi ra, đẩy mặt dữ tợn uy hiếp nói, “Không muốn chết, liền lăn ra xa lỗi từ một chút!”

“Ta khinh. Anh nói không quen biết tôi, còn mắng tôi? Anh còn không phải là chó sai của Mộ Lăng Khiêm sao? dám nói chuyện với tôi như vậy? Anh biết tôi là ai sao?” Lý Lam Hi cời giày cao gót hướng tới tên báo an sắc mặt dữ tợn, đánh mạnh xuống.

Báo an thật đứng là bị giày cao gót của Lý Lam Hi đánh trúng mặt, hấn mặt kệ Lý Lam Hi cùng Mộ Lăng Khiêm có quan hệ gì, tiến lên muốn giáo huấn người.

Nhưng hấn không nghĩ tới, hấn mới vừa nâng bước, đầu gối đã bị người từ phía sau đánh lên tàn nhẫn đập một phát, chính là này một chân, lực độ lớn khiến hấn là đàn ông đều bị đá phanh quỹ xuống trước trên mặt đất.

“Ha ha, tốt lắm, làm đẹp lắm! Nên như vậy!”

Ôn Hường Dương thấy Lý Lam Hi còn có thời gian đứng ở chỗ này vỗ tay vỗ tay khen ngợi cô, cô cũng là phục vị này đại minh tinh.

Tĩnh!

Cô chần chờ không đến một giây thời gian, kéo tay Lý Lam Hi, liền chạy ra bên ngoài.

Không ai biết Diệp Ảnh khi nào sẽ đến, nếu là Lý Lam Hi bởi vì chuyện của cô, xảy ra chuyện ngoài ý muốn, ai biết Mộ Lăng Khiêm sẽ thế nào với cô.

Sau khi lấy lại tinh thần, bọn người kia vội vàng đuổi theo.

“Ai u, bảo bối của tôi ơi, cô đây là lại được lên đầu đề a!” người đại diện của Lý Lam Hi tức muốn học máu hổ một tiếng, thấy những người đó đuổi theo Lý Lam Hi, hấn vội vàng xông lên trước, vươn hai tay, ngăn đón bọn họ, kiểu tay hoa lan nói, “Các ngươi, ai đều không cho phép đụng chạm bảo bối nhà tôi.”

Kết quả, chẳng những không ai để ý đến hấn, báo an chạy ở hai bên còn đem hấn đẩy qua một bên, trông rất thảm.

Ôn Hường Dương kéo Lý Lam Hi chạy ra khỏi quán bar, chạy đi trên đường, Lý Lam Hi đem một chiếc giày cao gót khác đều thưởng cho đám kia truy đuổi cô ở phía sau.

Hai người thật vất vả chạy đi ra ngoài, gọi một chiếc xe taxi, Ôn Hường Dương liền thấy Lý Lam Hi ngã ngồi đang ngồi vị trên, vỗ về ngực cười ha ha nói, "Vui quá, vui quá, tôi đã lâu không có vui như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 139: Người muốn ta ký tên chiếu sao?

Lý Lam Hi cười, nhìn phía Ôn Hường Dương nói, “Ai, cô rất lợi hại nha, mới vừa một chân liền đem người kia gạt ngã.”

Ôn Hường Dương vừa gạt chân kia là bộc phát ra, cô bị đánh, Mộ Lăng Khiêm khả năng không thêm đề ý, nhưng Lý Lam Hi nếu là ở nơi đó bị đánh, sự tình liền giấu không được.

Lý Lam Hi thấy Ôn Hường Dương không nói lời nào, cô chủ động vươn tay, cười nói, “Cò sao vậy, cô khẳng định nhận ra tôi. Nhưng tôi còn muốn tự giới thiệu, tôi là Lý Lam Hi. Cô thì sao?”

Ôn Hường Dương nhìn phía Lý Lam Hi mang theo tươi cười mặt, người mới vừa nguyện ý đứng ra giúp cô, cô ấy cũng không phải cái người xấu.

“Ôn Hường Dương.”

Xe taxi nội tâm nhất cò chút tối tăm, so với quán bar hào không bao nhiêu, Lý Lam Hi căn bản không nhận ra mấy ngày hôm trước mới vừa gặp qua Ôn Hường Dương.

“Cò lời nói hào thiếu a, là bởi vì gặp tôi là đại minh tinh, khẩn trương sao?” Lý Lam Hi nói đến nơi này, ánh mắt thượng chọn nói, “Cô không cần khẩn trương.”

“Đừng rồi, mới vừa những người đó vì cái gì bắt cô? Cần tôi gọi điện thoại gọi người giúp cô giáo huấn bọn họ không?”

Ôn Hường Dương không nghĩ tới Lý Lam Hi lại là người nhiệt tình như thế, nếu không phải cô ấy cùng Mộ Lăng Khiêm có quan hệ, cô có lẽ sẽ thực thích cô ấy.

“Không cần, chỉ là một ít việc tư, hôm nay cảm ơn cô đã ra tay cứu giúp.” Ôn Hường Dương tự đáy lòng nói.

Lý Lam Hi bị chọc cười, “Ai nha, đừng khách khí, tôi nhất không thể gặp một đám đàn ông khi dễ một cô gái.”

“Ai, đừng rồi, cô muốn tôi ký tên cho cô không?” Lý Lam Hi đột nhiên dòi đi đề tài, nhưng thật ra làm Ôn Hường Dương sững sốt một chút.

“Ai, mới vừa vội vã chạy ra, bao bao gì đó cũng chưa mang. Tôi không thể kí cho cô được, như vậy đi, cô lưu cái điện thoại của tôi, tôi lần sau thêm hào cho cô.”

Ôn Hường Dương, “.....”

"Được." Ôn Hường Dương nhin không được nở nụ cười, vị đại minh tinh này như thế nào lại thích như vậy ký tên cho người khác?

Hai người lần nhau để lại số di động. Ôn Hường Dương làm tài xế chạy đến một nhà tiệm giày, cấp Lý Lam Hi mua một đôi giày.

Lý Lam Hi giày mới vừa bị cô cầm đi đánh đám báo an kia.

Lý Lam Hi thấy Ôn Hường Dương mua giày cho cô, cô tựa hồ thật cao hứng, mang vào giày, kéo cánh tay Ôn Hường Dương, cười rất là sáng lạn cùng tự hào nói, “Tôi kí tên cho cô, cô có thể cầm đi bán.”

“Àn, cô đi về trước đi, sắc trời không còn sớm.” Lý Lam Hi đêm nay làm những việc này hay không sẽ bị bạo, Ôn Hường Dương là không lo lắng.

Có Mộ Lăng Khiêm, Lý Lam Hi sẽ không có việc gì.

Nhưng thật ra quán bar bên kia.....

Ôn Hường Dương đưa Lý Lam Hi lên một chiếc xe taxi, liền cùng Lý Lam Hi cáo biệt, chính cô lại lên xe trở về quán bar.

Thời điểm cô trở lại quán bar, quán bar nội trần ngập một cỗ không khí làm nhân tâm giật mình, bên ngoài thoạt nhìn vẫn là trước sau như một náo nhiệt, nhưng là người sáng suốt liếc mắt một cái là có thể nhìn đến trong đó giương cung bạt kiếm.

Diệp Ảnh hẳn là tới rồi.

“Tiểu Dương, người trở về thật tốt quá, có một người rất lợi hại đến quán bar chúng ta, hình như là tới tìm cô, người mới vừa khi dễ cô, đều bị nhốt lại, tất cả mọi người đều bị phạt.”

Chạy tới chính là người ngay từ đầu cùng cô nói chuyện.

Ôn Hường Dương gật gù đầu, dò hỏi, “Bọn họ hiện tại ở đâu nh?”

“Ở phòng giám đốc.”

Ôn Hường Dương hướng phòng giám đốc đi qua, rất xa liền nghe được âm thanh roi truu bên trong.

Cô đi tới cửa, gõ gõ cửa, kêu một tiếng, “Diệp Ảnh.”

Cửa rất nhanh đã bị mở ra, Diệp Ảnh từ bên trong đi ra, nhìn đến Ôn Hường Dương trên mặt tay ấn, hần đây mắt trầm xuống, cúi đầu, “Ôn tiểu thư, là tôi quản giáo không tốt, xin cô xù phạt!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: Diệp Ảnh, có thể cùng anh thương lượng chuyện này không?

“Việc này cùng cô không có quan hệ.” Diệp Ảnh một ngày hai mươi tiếng đồng hồ đều đi theo Mộ Lăng Khiêm, căn bản không có khả năng và thời gian để biết có người dùng danh nghĩa của anh ta làm xằng làm bậy.

Hướng chỉ, Diệp Ảnh là người của Mộ Lăng Khiêm, Ôn Hường Dương cũng không cho rằng bản thân mình có tư cách trừng phạt Diệp Ảnh.

“Diệp Ảnh, có thể cùng anh thương lượng việc này không?”

“Ôn tiểu thư, mời nói.”

“Sự tình hôm nay, chúng ta ai cũng không lộ ra với Mộ thiếu lộ ra nửa chữ, coi như đêm nay hết thảy mọi việc cũng chưa từng xảy ra.”

Diệp Ảnh nghe nói như thế, nhú mày ngẩng đầu, nhìn về phía Ôn Hường Dương: “Ôn tiểu thư, cô.....”

“Cám ơn.” Đây là lần đầu tiên Diệp Ảnh cảm tạ người khác, “Tôi cam đoan về sau sẽ không phát sinh loại sự tình này.”

“Không cần cảm tạ.” Ôn Hường Dương cười nói, “Tôi cũng không nghĩ cho anh ta biết tôi tới quán bar. Anh biết người kia nhà anh mà, động một chút là nổi giận, quá khủng bố.”

Diệp Ảnh biết Ôn Hường Dương nói như vậy, là muốn giảm bớt gánh nặng tâm lý của anh, trong mắt anh ta có một chút cảm kích.

“Đúng rồi, Diệp Ảnh, anh có thể giúp tôi đem cái đi động lấy lại được không? Mới vừa bị người bảo vệ đánh tôi cầm đi.”

Cái đi động này là bảo bối của Ôn Hường Dương, trân trọng đến mức dám đi tìm Mộ Lăng Khiêm một mình đấu tranh.

Việc này, Diệp Ảnh cũng có biết một ít.

Cho nên, ngay sau khi Ôn Hường Dương vừa mở miệng, Diệp Ảnh liền đem một bộ đi động từ túi anh ta đem ra, “Ôn tiểu thư, cô nhìn xem có phải hay không là cái đi động này?”

“Là nó, chính là cái này, cảm ơn anh.” Ôn Hường Dương kiểm tra rồi nói, may mắn đi động không bị hư.

“Ôn tiểu thư, cô chờ một lát, tôi đi vào xử lý tốt bọn họ, liền đưa cô trở về.”

“Được.”

Ôn Hường Dương nhìn Diệp Ảnh đi vào, lần này cô không có đi xa, mà là dựa vào tường bên ngoài chờ Diệp Ảnh.

Xuyên thấu qua cánh cửa khép hờ, cô rõ ràng nghe được thanh âm thâm thiết của người bị đánh bên trong, cô hướng bên trong liếc mắt một cái, không xem còn tốt, vừa nhìn liền thấy cái người bảo vệ vừa đánh cô kia bây giờ trên mặt không còn đến một khối thịt lành lặn, mười ngón tay như là bị người ta bẻ gãy tận gốc, vụn vụn buông thõng xuống....

Ôn Hường Dương, “.....”

Nhìn đến thủ đoạn này của Diệp Ảnh, Ôn Hường Dương trong lòng kinh hoàng run sợ, đồng thời lại cũng nảy lên một cỗ cảm giác thống khoái.

Hay là tại cô đi theo tên hờn đần Mộ Lăng Khiêm kia lâu rồi, cũng bị ảnh hưởng tâm lý biến thái của hắn?

Chết tiệt!!

Ôn Hường Dương dùng sức lắc lắc đầu, thu hồi tầm mắt, nghiêm trang đứng thẳng thân mình, cô chính là một nữ nữ an tình ôn nhu!

Diệp Ảnh khoa tay mười phút đem bên người bên trong xử lý, giám đốc quán bar này cũng không dám ngăn một người có quyền lợi, nhưng những người khác cũng chỉ khoanh tay đứng nhìn, chính là nhát gan sợ phiền phức, không có một người có thể kham nổi trọng trách.

Cái này quán bar là do Mộ Lăng Khiêm giao cho Diệp Ảnh toàn quyền phụ trách, nhân sự thay đổi, tự nhiên cũng là Diệp Ảnh làm chủ.

Diệp Ảnh còn đang lo lắng bây giờ nên từ nơi nào tuyển chọn người thích hợp, liền nghe được Ôn Hường Dương chần chờ mở miệng nói, “Diệp Ảnh, quán bar có phải còn cần người không? Có thể đem Triệu ty tìm trở về không?”

“Triệu ty?” Diệp Ảnh cảm thấy cái tên này có chút quen thuộc.

“Àn, trước kia là phó giám đốc nơi này.”

“Ôn tiểu thư, cô.....” Diệp Ảnh nghe được Ôn Hường Dương quen thuộc như thế, còn xuất hiện ở chỗ này, anh ta không thể không hoài nghi.

“Ách.” Ôn Hường Dương thấy chính mình bị hoài nghi, cô cười mĩa nói, “Tôi khi nào tâm tình không tốt, liền thích đến quán bar thả lỏng, cho nên.....”

Diệp Ảnh vẫn là có chút hoài nghi, nhưng là tưởng tượng đến ông chủ nhà mình là ở Mộ Sắc gặp được Ôn Hường Dương, nghĩ ngờ liền tiêu tan.

“Ôn tiểu thư, cô tâm tình không tốt, chính là bởi vì.....”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 141: Mặt em bị làm sao thế?

Nghe được Diệp Ảnh nói lời này Ôn Hướng Dương chính mình không hề nghĩ ngợi, theo bản năng liền phủ nhận nói, “Sao có thể?”

Diệp Ảnh nhìn đến bộ dạng phản bác này của Ôn Hướng Dương, lại nghĩ đến hôm nay cậu chủ trong lúc làm việc đều tản ra khí lạnh, hần trăm mặc một lát nói, “Ôn tiểu thư, cho phép tôi nói thẳng, tôi đi theo cậu chủ đã mười năm, chưa bao giờ gặp qua cậu chủ có thể đối xử đặc biệt với bất cứ người con gái nào khác như đối với cô.”

Có đúng là vậy không? “Cô mơ hồ suy nghĩ”

Ôn Hướng Dương không nói, Mộ Lăng Khiêm có lẽ đối với cô cũng đủ tốt, nhưng rõ ràng lại đối với người khác càng tốt hơn.

Diệp Ảnh thấy bộ dáng Ôn Hướng Dương không tin lời mình nói, cũng không nói chuyện nữa, liền mở miệng nói, “Ôn tiểu thư, tôi đưa cô trở về trước. Đêm nay không tăng ca, có thể về sớm.”

“Được, cảm ơn.” Ôn Hướng Dương càng không thể cùng Diệp Ảnh nói chuyện, cô đang nghĩ phải làm sao để Mộ Lăng Khiêm không thấy vết thương này của cô, sờ mặt mình còn có chút đau đớn sưng đỏ, Ôn Hướng Dương mở miệng nói, “Trước tiên, anh chờ tôi ghé tiệm thuốc mua ít thuốc. Sau khi trở về biệt thự, anh hãy nói, trên đường đi tôi gặp bọn cướp, chính anh đã giúp đỡ tôi.” Nhớ nhé...

Thấy mình đã suy nghĩ thật sự chu đáo, Ôn Hướng Dương liền thờ phào nhẹ nhõm, Diệp Ảnh liếc mắt nhìn có một cái “nghĩ” có Ôn tiểu thư ở đây chăm lo bữa ăn hằng ngày cho cậu chủ, cậu chắc chắn sẽ nhanh lành bệnh đi

Hai người lên xe, Diệp Ảnh đầu tiên là mang Ôn Hướng Dương đi đến tiệm thuốc, nhanh chóng mua cho cô ít thuốc tiêu sưng để xóa đi dấu vết, sau đó lái xe đưa cô trở về.

Ngồi trong xe nhìn ra ngoài cửa chỉ thấy mỗi mảnh bóng đèn đêm tối, điểm sáng nhất chính là ánh đèn ở trước đầu xe, ngồi ở bên trong Ôn Hướng Dương bắt đầu suy nghĩ làm thế nào để mình nói dối mà khiến Mộ Lăng Khiêm tin tưởng

Nửa giờ sau, xe chạy vào biệt thự, Ôn Hướng Dương từ trên xe bước xuống. Nhìn biệt thự sang nức ánh đèn cô đứng trên mặt đất thoáng chốc cảm thấy có chút lạnh...

Nhìn qua kính chiếu hậu, cảm thấy mọi sự đều ổn, liền gật đầu với Diệp Ảnh và quay bước đi vào biệt thự.

Mới vừa mở cửa, Ôn Hướng Dương đã bị ánh mắt lạnh như hầm băng tia tới khiến cô không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

“Mộ tổng.....” Ôn Hướng Dương cúi đầu kêu lên một tiếng.

Khi không nhìn thấy mặt của Mộ Lăng Khiêm cô liền không kiên nhẫn, phóng túng bản thân muốn làm gì thì làm, nhưng một khi đối mặt cùng hắn, cho dù có trăm lá gan cô cũng không dám phản kháng.

“Đi đâu vậy? Vì cái gì không nghe điện thoại?”

Ôn Hướng Dương vừa nghe xong, quả nhiên lại hỏi như vậy, dựa theo đã sớm có kế hoạch từ trước, mở miệng nói, “Tiểu Hân hôm nay xin nghỉ, tôi sáng sớm liền đi ra ngoài cùng tiểu Hân, chơi đến buổi tối, di động bị mất sóng nên không có tín hiệu. Trở về trên đường chúng tôi còn gặp bọn cướp, may mắn gặp được Diệp Ảnh, chính anh ấy đã cứu chúng tôi.”

Đúng lúc Diệp Ảnh tiến vào.

Mộ Lăng Khiêm giống như chim ưng đang đi săn mỗi ánh mắt sắc bén rơi xuống trên người Diệp Ảnh, “Diệp Ảnh, thật sự như thế?”

Thân thể Diệp Ảnh cứng đờ nửa giây, trả lời “Đúng vậy, thưa cậu”

Mộ Lăng Khiêm đứng lên, cắt bước hướng Ôn Hướng Dương đi tới.

Mang theo hơi thở áp bức đến gần, Ôn Hướng Dương không dám ngẩng mặt lên, chỉ dám cúi mặt xuống, trông mắt loạn chuyển, Mộ Lăng Khiêm vẫn là không tin đâu?

Nội tâm cô dự báo có điều không ổn, lòng cứ thấp thòm bồn chồn, bị một bàn tay to lớn nắm lấy cảm đưa lên, nháy mắt giây phút ngừng đầu nhìn Mộ Lăng Khiêm, nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm nhàu mày, khuôn mặt lạnh lùng, lạnh băng âm trầm đến dọa người, “Mặt em làm sao vậy?”

Ôn Hướng Dương nhìn đến sắc mặt Mộ Lăng Khiêm như vậy, liền vội vàng nói, “Bị bọn cướp đánh. Bất quá không có việc gì, Diệp Ảnh đã đem mấy người kia đánh cho tàn phế rồi, ngón tay đều bị bẻ gãy.”

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hướng Dương mở to đôi mắt, hần liền tin tưởng, không ai biết vì sao Mộ Lăng Khiêm lại cau mày như vậy, không nói một lời cứ nhìn chăm chăm vào mặt của Ôn Hướng Dương.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142: Em đang có việc lừa gạt tôi đúng hay không?

Bị Mộ Lăng Khiêm dùng sắc mặt âm trầm nhìn chăm chăm vào người khiến cho lòng tơ của Ôn Hướng Dương dựng đứng lên, trong lòng bất ổn không thôi, không có tâm trạng để ý, quét dọn nhà cửa nấu cơm giúp Mộ Lăng Khiêm nữa

Chính là, sau khi kết thúc phút tùy hứng của cô, chính mình vẫn phải trở về để cùng đối mặt với anh ta

Haizz, thật là ...!

Diệp Ảnh sau khi thấy quán bar không còn còn xảy ra vấn đề gì nữa, liền đem Triệu tiểu thư mời trở về, Ôn Hướng Dương nghĩ có hay không sau này cô vẫn nên thường xuyên lui tới quán để kiểm cái chức quản lý đi...?

“Diệp Ảnh, cậu về trước đi”

“Vâng.” Diệp Ảnh liếc mắt nhìn Ôn Hướng Dương một cái, xoay người rời khỏi biệt thự.

Ôn Hướng Dương thấy Diệp Ảnh đi rồi, cô chỉ có thể khẩn trương nhìn Mộ Lăng Khiêm, chờ đợi Mộ Lăng Khiêm ra lệnh, xem Mộ Lăng Khiêm muốn xử lý cô như thế nào?

Mộ Lăng Khiêm nhìn thấy bộ dáng đáng thương của Ôn Hướng Dương, liền duỗi tay sờ lên khuôn mặt nhỏ còn chút sưng đỏ của cô

“Có còn đau hay không?”

Mộ Lăng Khiêm đột nhiên hỏi.

Ôn Hướng Dương sững sốt một chút, lắc lắc đầu, nở một nụ cười trừ, cười nói, “Không đau. Mộ tổng, da thịt tôi rất dày, không sao..

Ôn Hướng Dương vừa mới nói xong lời này, đã bị Mộ Lăng Khiêm trừng mắt nhìn liếc mắt một cái. Điểm chết người chính là, đáng giận nhất là anh ta cư nhiên đột ngột tăng một sức lực trên mặt cô, dùng sức ấn lên vết thương trên mặt cô, như hít phải một ngụm khí lạnh, cười đều cười không nổi.

“Cùng tôi lên lầu.” Mộ Lăng Khiêm buông lỏng tay ra, nhàn nhạt liếc mắt nhìn Ôn Hướng Dương một cái, trên tay còn cầm theo túi thuốc cô vừa mua.

Ôn Hường Dương đứng ở tại chỗ, nhìn bóng dáng Mộ Lăng Khiêm, mắt tròn ngược, nghĩ “anh ta chính là một tên thần kinh”.

Nghĩ là tên thần kinh nhưng cô vẫn phải đi theo.

Ôn Hường Dương đi theo Mộ Lăng Khiêm lên lầu, vào phòng hán, mới vừa đi vào, Mộ Lăng Khiêm mở đèn lên, chỉ tay tới vị trí giường, nói “Ngồi lên giường đi.”

Ôn Hường Dương liếc mắt khiếp sợ nhìn Mộ Lăng Khiêm.

Thấy bộ dáng đó của cô Mộ Lăng Khiêm liền hạ ánh mắt xuống, vỗ vào đầu Ôn Hường Dương, âm thanh lạnh lùng nói, “Trong đầu em lại đang tưởng tượng cái gì thế? Ngồi qua đây, tôi giúp em bôi thuốc!”

“Vâng, được.” Ôn Hường Dương liền đi qua, ngoan ngoãn ngồi trên giường, nở một nụ cười đẹp nhất nhìn Mộ Lăng Khiêm.

Cô còn tưởng rằng anh ta là loại người ko màng đến sự sống của người khác, không màng trên người cô còn có thương tích, lại vẫn muốn trừng phạt cô.

Mộ Lăng Khiêm lạnh lùng liếc mắt nhìn Ôn Hường Dương một cái, cầm lấy thuốc, đi đến trước mặt, thân hình ngồi xổm xuống, bôi nhẹ thuốc lên vết thương của cô

Lúc Ôn Hường Dương trên đường trở về nhà, trước đó chính mình đã có bôi thuốc qua, trôi lại tối, đứng bên ngoài liền không thấy rõ nhưng chỉ cần tiếp giáp với ánh đèn thì sẽ lộ ra rất rõ.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương bị đánh sưng đỏ mặt như thế, cơ thể khó chịu như có người đang găm nhăm từng lớp da của hán vậy, trên người hán hàn khí càng ngày càng lạnh, nói “Người đánh em đang ở đâu?”

Ôn Hường Dương nhìn chằm chằm Mộ Lăng Khiêm ngây ngẩn cả người, người đàn ông này mặc dù là đang ngồi xổm trước mặt, thân ảnh không đẹp chút nào nhưng đều có thể làm người ta không thể không để mắt tới.

Lúc này, nghe được Mộ Lăng Khiêm đột nhiên lên tiếng, âm thanh rõ ràng là đang mang theo sự tức giận tột độ, Ôn Hường Dương sợ tới mức cả người run lên, “Tôi…….”

Cô lời nói còn chưa nói xong, Mộ Lăng Khiêm liền đứng lên, đi đến bên cạnh cầm đi động lên.

Ôn Hường Dương liền nghe Mộ Lăng Khiêm nói, “Diệp Ảnh, ngày mai tìm tất cả những tên đánh Ôn Hường Dương đem đến trước mặt tôi!”

Ôn Hường Dương nghe nội dung của cuộc gọi vừa rồi, trong lòng cô rơi cái bộp, Mộ Lăng Khiêm muốn gặp những người đó sao, sẽ không phan phui ra sự việc chứ?

Mộ Lăng Khiêm lần nữa trở về, nhìn Ôn Hường Dương từ trên xuống dưới, mở miệng lạnh lùng nói, “Một tuần không được ra khỏi cửa! Lần sau muốn đi ra ngoài, báo Diệp Ảnh đưa em đi!”

Cô đây là đang bị cầm cửa sao?

Ôn Hường Dương bắt đầu đi thử dài, thật đáng thương thân thể mình lại không được tự do đi lại rồi.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương bộ dáng không thật sự vui vẻ, một lần nữa ngồi xổm xuống trước mặt cô, vươn tay, nâng cằm cô lên, nhìn thẳng vào mắt cô nói, “Em có phải hay không có việc đang lừa gạt tôi?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Là cái gì không thể để tôi xem?

Mộ Lăng Khiêm đột nhiên vừa hỏi, Ôn Hường Dương trong lúc nhất thời thật đúng là không phản ứng lại được

Cô ngây ngốc nhìn Mộ Lăng Khiêm

Nhìn bộ dạng ngốc ngếch này của Ôn Hường Dương Mộ Lăng Khiêm lại lần nữa đưa tay xoa nhẹ lên đầu cô, nói “Trở về ngủ sớm một chút, trong vòng hai ngày vết thương trên mặt đừng để bị dính nước, mỗi ngày đúng giờ đến phòng tôi bôi thuốc cho em”

Đây chính là, chính là có thể trở về phòng sao?

Ôn Hường Dương lên nhìn Mộ Lăng Khiêm một cái, thấy anh đã đứng lên, liền đem thuốc cắt vào hộp

Cô vội vàng đứng dậy, cùng Mộ Lăng Khiêm nói to, “Một tổng, tôi đi về trước?” Nói xong, không đợi Mộ Lăng Khiêm đáp lại, xoay người liền rời khỏi phòng.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương trốn nhanh như tia chớp, trên tay cầm bao thuốc dừng lại một chút, lâu sau mới lại lần nữa đem thuốc cắt đi, xoay người đi vào phòng tắm.

Ôn Hường Dương trốn về phòng, đóng cửa phòng lại, dựa vào cửa mới thở phào nhẹ nhõm

Không thể tượng tượng nổi hành động vừa rồi của Mộ Lăng Khiêm, Cô vội vàng tìm đi động, gọi cho Diệp Ảnh, “A lô, Diệp Ảnh sao? Mới vừa rồi Mộ thiếu điện thoại cho anh, tôi đều nghe được, các người có biện pháp sao?”

“Vâng, Ôn tiểu thư xin yên tâm. Chỉ cần không cho bọn họ nói ra, bọn họ tuyệt đối sẽ không mở miệng nói một chữ.”

Ôn Hường Dương nghe được Diệp Ảnh nói lời này, tảng đá đè trong lòng như rơi xuống. “Vâng cảm ơn anh

Di động kia đầu trăm mạch không biết bao lâu, Diệp Ảnh lại lần nữa liền mở miệng. “Ôn tiểu thư, tính tình cậu chủ chỉ là có chút kém, cậu cũng không phải ngang ngược vô lý người. trước kia cậu ấy bị…….”

Mộ Lăng Khiêm trước kia……?

Ôn Hường Dương chính nghe, Diệp Ảnh nói đến nơi này lại ngừng lại, một lát sau mới nói, “Thật sự rất cô đơn”

Diệp Ảnh nói xong lời này, liền cúp máy.

Ôn Hường Dương màn mình tối đen, nằng dựa vào cửa, nhìn xuống dưới sàn nhà.

Ngày hôm sau, Ôn Hường Dương dậy thật sớm, đi xuống lầu nấu bữa sáng cho Mộ Lăng Khiêm

Chỉ là, nấu xong bữa sáng, ra cửa lấy báo, lại thấy được đầu đề tin tức trong giới giải trí

Ba ngày báo chí, có hai ngày đầu đề là nói về Lý Lam Hi.

Trong đó một cái là Lý Lam Hi lại lần nữa cùng đại gia thần bí đi khách sạn hẹn hò, còn có một cái chính là vừa xảy ra vào tối hôm qua.

Ôn Hường Dương đứng ở cửa nhìn nội dung trên tờ báo, điều thứ nhất xuất hiện hình ảnh trong khách sạn chính là hình ảnh tối hôm trước cô theo dõi Mộ Lăng Khiêm

Hay là người ngồi ở ghế bên cạnh Mộ Lăng Khiêm, nhưng cô thấy không rõ mặt người con gái ấy, cũng là Lý Lam Hi?

Còn có, vì cái gì tối hôm qua lại có tình đăng báo? Mộ Lăng Khiêm không có hỗ trợ đem tin này áp xuống hay sao?

Ôn Hường Dương liền không hiểu rõ ý Mộ Lăng Khiêm, càng không hiểu được Mộ Lăng Khiêm và Lý Lam Hi quan hệ như thế nào.

Ôn Hường Dương vừa định đem báo giấu đi, bên tai đột nhiên truyền đến Mộ Lăng Khiêm nói, “Cô đang làm cái gì?”

Ôn Hường Dương bị lời nói bất thành linh sợ tới mức cả người đều run rẩy, vội vàng đem báo giấu đi.

Hành động chỉ theo bản năng, cô liền không rõ, Rốt cuộc cô đang sợ Mộ Lăng Khiêm phát hiện ra điều gì.

Sáng sớm Mộ Lăng Khiêm chỉ mặc một áo sơ mi đơn giản, đôi chân thon dài được bao bọc bởi quần tây đen. Nhưng dù vậy, ngược lại càng không giảm đi khí áp bức mãnh liệt cao ngạo của người vốn có.

Mộ Lăng Khiêm bước tới, liếc mắt nhìn Ôn Hướng Dương có vẻ mờ ám, hần liền đi tới trước mặt cô, nhìn lướt qua thứ cô giấu sau lưng, “Là thứ gì không thể để tôi xem?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 144: Trời ạ, cô đang nói bừa gì đây..

Ôn Hướng Dương lùi lại một bước, liên tục lắc đầu, “Không có gì, Mộ tổng, cái kia liên..... Là, cô phiếu, báo chí nói cổ phiếu công ty anh rất giá trị trọng, tôi...tôi...”

Mộ Lăng Khiêm nhàu mày, Ôn Hướng Dương trong lòng lộp bộp một chút, che kín miệng mình nói, trời ạ, cô đang nói bừa gì đây.

Mộ Lăng Khiêm liếc mắt nhìn có một cái, thẳng tay liền đoạt tờ báo tới, khí thế của hắn làm cho người ta sợ hãi, Ôn Hướng Dương căn bản là không dám cùng Mộ Lăng Khiêm tranh đoạt.

Tờ báo bị lấy đi, Ôn Hướng Dương cúi đầu, trong lòng không khỏi thấp thòm một trận.

Không biết qua bao lâu, bên tai truyền đến giọng nói thâm trầm âm lãnh của Mộ Lăng Khiêm, “Cùng tôi đi vào.”

Đi vào?

Đi vào làm cái gì?

Ôn Hướng Dương ngẩng đầu, chỉ còn thấy lại bóng dáng của Mộ Lăng Khiêm, cô bước chân theo đi lên lầu, hận không thể so rùa đen đi còn chậm hơn.

Vào biệt thự, Ôn Hướng Dương ngắm đến Mộ Lăng Khiêm ngồi ở trên sofa, cô đứng tại ở tại chỗ, lại thấy Mộ Lăng Khiêm vỗ vỗ vào chỗ cạnh bên, mở miệng nói, “Ngồi lại đây.”

Ôn Hướng Dương trong lòng không khỏi một trận buồn bực.

Rõ ràng là anh ta ở bên ngoài bao dưỡng một người con gái khác, bị cô phát hiện, nhưng vì cái gì khiến như là cô ở bên ngoài bao dưỡng đàn ông, bị anh ta phát hiện vậy?

Ôn Hướng Dương đi qua, ngồi xuống.

Mộ Lăng Khiêm đem tờ báo đặt lên trên bàn trà, nhìn cô nói, “Muốn biết cái gì?”

Ôn Hướng Dương nghe nói như thế, ngẩng đầu nhìn phía Mộ Lăng Khiêm, thấy anh ta chờ chính mình trả lời.

Ôn Hướng Dương cắn cắn môi, cuối cùng mở miệng nói, “Mộ tổng, đây đều việc riêng tư của anh, tôi không muốn biết gì hết. Chỉ là, nếu như anh chán ghét tôi, không nghĩ lại phí tiền để bao dưỡng tôi nữa, thì trước tiên hãy cùng tôi nói một tiếng, có được không.....”

Ôn Hướng Dương nói đến đây, cảm giác xung quanh mình bỗng nhiên có chút không khí không thích hợp.

Cô ngẩng đầu nhìn phía Mộ Lăng Khiêm, liền thấy Mộ Lăng Khiêm dường như sắc mặt đen như dát nôi

Ôn Hướng Dương trầm nghĩ, “mình lại nói sai chỗ nào nữa hay sao?”

Ôn Hướng Dương vội vàng ngậm miệng, yên lặng ngồi.

“Đầu tôi có chút đau, lại đây ấn huyết giúp tôi.” Ước chừng qua mười phút, truyền tới giọng nói mệt mỏi của Mộ Lăng Khiêm

Ôn Hướng Dương nghe âm thanh như thế, tâm có nhảy lên một chút, liền đứng dậy đi tới sau lưng dùng tay ấn nhẹ trên đầu Mộ Lăng Khiêm.

Trước khi vào đại học, Ôn Hướng Dương cũng có thêm một giấy chứng nhận về y học, đối với cơ thể vị trí huyết vẫn là có chút hiểu biết, hiện giờ nói cô không biết mới là lạ, mát xa là thủ pháp tương đối chuyên nghiệp nhất của cô

Mộ Lăng Khiêm nhắm hai mắt lại.

Ôn Hướng Dương tiếp tục tạo lực độ tay vừa phải cho anh ta thả lỏng, bên tai dần dần truyền đến tiếng hít thở vững vàng của Mộ Lăng Khiêm

Ôn Hướng Dương mát xa hơn liên tục hơn nửa giờ, thấy Mộ Lăng Khiêm đã ngủ say, cô dừng động tác, xoa xoa chính tay mình cho đỡ mỏi.

Nhìn người trước mắt mặc dù đang ngủ, nhưng mí mắt vẫn cứ nhàu chặt lại không chịu giãn ra, Ôn Hướng Dương yên lặng ngồi xuống bên cạnh Mộ Lăng Khiêm.

Có rất nhiều điều, cô đều muốn biết.

Nhưng, một khi đã biết, chắc chắn sẽ không hay.

Giống như Mộ Lăng Khiêm vậy đứng ở trên đỉnh kim tự tháp, là người không phải cô có thể xứng đôi, hàng phục được.

Ôn Hướng Dương trở về phòng lấy một tấm chăn mỏng, khoác nhẹ lên người Mộ Lăng Khiêm

Cô ngồi ở bên cạnh nhìn, nhìn nhìn, liền như vậy dựa vào Mộ Lăng Khiêm, rồi ngủ.

Cô mới vừa ngủ không bao lâu, Mộ Lăng Khiêm mở mắt, nhìn cô dựa vào bên cạnh chính mình.

“Em liền như vậy muốn rời đi, cũng phân rõ giới hạn với tôi sao?”

Mộ Lăng Khiêm đứng dậy, đem Ôn Hướng Dương ôm lên.

Đem cô ôm về phòng, cởi áo khoác ra, đắp lên người cô một tấm chăn mỏng, Mộ Lăng Khiêm liền đứng trước giường, nhìn Ôn Hướng Dương.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 145: Tôi là loại người sẽ ghét bỏ em sao?

Không biết qua bao lâu, Mộ Lăng Khiêm thu hồi tầm mắt, xoay người rời đi khỏi phòng.

Đi tới cửa, Mộ Lăng Khiêm lấy di động ra cấp cho Diệp Ảnh một cuộc điện thoại, “Diệp Ảnh, trong vòng 30 phút đem tất cả những tin tức liên quan tới Tiểu Lam liền xóa bỏ triệt để đi, Còn có, cậu đi điều tra xem hành tung tới hôm qua của Tiểu Lam”

“Vâng.”

“Làm xong việc này, đem những người tới hôm qua đánh Hường Dương tới trước mặt tôi.”

“Vâng.”

Ảnh nâng đầu thu xuyên thấu qua cửa ô cửa sổ, Ôn Hường Dương bị một trận tiếng chuông đánh thức.

Cô mở mắt ra, liền phát hiện chính mình nằm ở trên giường. Di động tiếng chuông còn vang, cô tìm được di động, liền nhìn đến liền thấy Lý Lam Hi gọi điện.

Ôn Hường Dương nhìn đến là Lý Lam Hi, cô chần chờ một giây, xong mới dám tiếp nghe điện thoại.

“Alo?”

“Là Hường Dương sao? Tôi là Lý Lam Hi, tôi đem chữ ký đến, chúng ta hẹn gặp nhau ở địa phương nào đi, cô lại đây lấy nhé.”

Ôn Hường Dương nghe bên kia âm thanh giọng nói rất vui vẻ, cô thật không rõ vị đại minh tinh này làm gì có được thời gian, lại còn tự mình gọi điện thoại hẹn cô ra ngoài để lấy giấy ký tên.

“Hiện tại tôi đang có chút không tiện, có thể quá mấy ngày nữa được không?” Cô hiện tại là đang trong giai đoạn bị cấm túc, nếu chạy ra ngoài bị phát hiện, hậu quả khẳng định thực sự rất nghiêm trọng.

“A? Như vậy sao!” nghe giọng nói có chút luyến tiếc của Lý Lam Hi truyền tới, nhưng nhanh chóng liền nói ra một câu làm Ôn Hường Dương kém chút sắc nói, “Cô ở chỗ nào? Nếu không tôi tới nhà đưa cho cô?”

“Khụ khụ.” Ôn Hường Dương kịch liệt ho khan một tiếng, “Lý tiểu thư, cô không bận sao?”

“Bận? Tôi bận muốn chết, nhưng tôi không nghĩ là làm bởi vì hôm nay tôi liền đem cái tên đạo diễn chó má kia đá xa rồi! Ha ha. Còn có, cô đừng gọi tôi Lý tiểu thư, cứ kêu tôi là Tiểu Lam đi.”

Tiểu Lam

Ôn Hường Dương nghe thấy cái tên này, nháy mắt trong đầu cô nhảy ra lời nói hôm trước chị Tần Toa đã nói ở notebook.

“Người mà Mộ Lăng Khiêm đề ý nhất: Tiểu Lam”.

Toa Toa tỷ nói đến đại thời điểm chia tay, rất là văn đạm phong khinh, chính là, nếu thật sự không thèm để ý, vì cái gì sẽ đem Mộ Lăng Khiêm yêu thích nhớ rõ như vậy rõ ràng kỹ càng tí mị.

Càng quan trọng là, viết về Tiểu Lam một trang giấy, bút tích thực trọng, vẫn dùng màu mực đỏ

Là đang muốn nói đến cái gì đây?

“Hường Dương? Cô còn không có nói cho tôi, cô ở chỗ nào đâu?” Thời điểm Ôn Hường Dương đang ngây ngô, Lý Lam Hi lại lần nữa truyền tới âm thanh.

“Lý tiểu thư, tôi ở địa phương rất khó tìm, chờ có cơ hội đi, chờ chúng ta có cơ hội tái kiến!..,

“Cô nói lời này là có ý gì? Có dám cự tuyệt đại thỉnh cầu của một đại minh tinh sao? Tôi là cái loại sẽ ghét bỏ khinh người sao? Cô đã không còn làm ở quán rượu nữa sao? Tiếp rượu thì đã làm sao? Tiếp rượu cũng là kế sinh nhai! Cô yên tâm, tôi sẽ không khinh thường cô!”

Ôn Hường Dương, “.....”

Trọng điểm không phải cái này, trọng điểm là Mộ Lăng Khiêm à!

Nhưng là, nhân gia đều nói như vậy, Ôn Hường Dương thật đúng là không thể cự tuyệt, nếu không về sau Lý Lam Hi đi quán bar tìm cô, sự tình càng nghiêm trọng hơn.

“Cô nói địa điểm đi, tôi sẽ tới”

Mộ Lăng Khiêm hẳn là đi ra ngoài, đến buổi tối mới trở về, cô đi gặp Lý Lam Hi một chút, cảm ký tên liền trở về.

“Lúc này mới đồng ý sao, cô không cần lo lắng, tôi sẽ ghét bỏ công việc của cô. À, công viên trò chơi thế nào? Liền tới công viên vui chơi Phụng Dương nhé.”

“Được.”

Hai người lẫn nhau tắt điện thoại, Ôn Hường Dương thay đổi bộ quần áo thể thao, xác định Mộ Lăng Khiêm chưa về, nhanh chóng đi đến công viên trò chơi.

Từ chỗ cô đến công viên trò chơi ngồi xe điện ngắm chỉ cần nửa giờ, cô thực mau liền đến cửa công viên trò chơi, đứng ở cửa, chờ Lý Lam Hi đến.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 146: Hẳn là tới tìm Lý Lam Hi

Editor: Hyna Nguyễn

Lý Lam Hi là mở Maserati ra, chỉ là đeo kính râm, khăn quàng cổ che mặt Ôn Hường Dương căn bản không nhận ra. Lý Lam Hi nhìn thấy Ôn Hường Dương, trộm chạy đến sau lưng Ôn Hường Dương, chụp bả vai Ôn Hường Dương, rất là cao hứng nói, “Hải, Hường Dương, thế nào? Nhận không ra đi?”

Ôn Hường Dương bị Lý Lam Hi làm cho hoảng sợ.

Lý Lam Hi nhìn đến bộ dạng Ôn Hường Dương bị dọa đến sợ hãi, cô nhìn không được cười to nói, “Cậu thực sự có ý sợ vậy ư.”

“Đi thôi, chúng ta vào chơi đi.” Lý Lam Hi lời kéo Ôn Hường Dương đi mua vé, căn bản không cho Ôn Hường Dương đường để cự tuyệt, “Cậu cũng không biết là tớ đã bị đội paparazzi đuổi giết đến mức không có bằng hữu. Công viên trò chơi loại địa phương này, càng không có người nguyện ý đi tới với tớ.”

Ôn Hường Dương nhìn sườn mặt của Lý Lam Hi, không khỏi hỏi, “Nếu không thích, vì cái gì còn muốn tiếp tục?”

“Không thích? Tớ không có không thích a. Tớ thực thích diễn kịch, hướng chi, tớ đã đáp ứng với một người, tớ sẽ dành lấy cúp nữ chính xuất sắc nhất tại lễ trao giải.” Lý Lam Hi bĩu môi nói, “Tớ chỉ là không thích sinh hoạt cá nhân của mình bị đội paparazzi cầm đi bán kiếm tiền.”

“Được rồi, không nói nữa. Hôm nay cậu phải hào hào chơi với tớ một ngày nha, tớ là mỹ nhân lớn lên đẹp như vậy đứng ở trước mặt cậu, cậu không thể không cho tớ ít mặt mũi đi?”

“Nhưng tớ chỉ có thể ở với cậu đến trước 4h chiều, có được không?” Ôn Hường Dương thương lượng dò hỏi. Cô không chán ghét Lý Lam Hi, mặc dù lần đầu tiên gặp mặt cũng không vui vẻ gì, nhưng mạo danh, cô chính là không chán ghét cô ấy.

“Ân, hảo.”

Lý Lam Hi thấy Ôn Hường Dương đáp ứng rồi, cao hứng liền lôi kéo cô đi mua vé, nhưng vấn đề là Lam Hi không mang tiền mặt, mà ở công viên trò chơi chỉ có thể thu tiền mặt.

Ôn Hường Dương thấy Lý Lam Hi nóng nảy, cô đi lên trước, thanh toán tiền, “Tớ đây thanh toán cho.”

“Ài, như thế nào có thể lại làm cậu trả tiền chứ?” Lý Lam Hi đuổi tay phải ngăn trở, Ôn Hường Dương cười liền nói, “Cậu có thể ký tên nhiều một chút, tớ cầm đi bán, vẫn là tớ kiếm lời mà.”

Lý Lam Hi nghe nói như thế cao hứng nói, “Hảo.”

Hai người mua vé, vào công viên giải trí. Lý Lam Hi có lẽ là có áp lực lớn, cần giải tỏa, nên đều chọn tàu lượn siêu tốc chơi trò kích thích để chơi. Ôn Hường Dương gần đây đối với Mộ Lăng Khiêm, lại yêu cầu kiểm tiền, áp lực tâm lý của cô cũng thật lớn. Hai người nhưng thật ra ăn nhip với nhau, đem những trò khủng bố trong công viên trò chơi chơi hết mấy lượt.

“Ai ư, má ời, quá sung sướng.” Lý Lam Hi dựa trên vai Ôn Hường Dương, ha ha ha cười.

“Tiểu Lam, cậu khát không? Tớ đi mua cho cậu ít nước? Cậu muốn uống cái gì?” Hai người từ trên xe bay tận trời mới xuống dưới đất, Ôn Hường Dương cười dò hỏi.

“Nước khoáng là được rồi.”

“Ân, hảo, cậu chờ tớ tí nha.” Ôn Hường Dương hướng quầy bán quà vật đi qua.

Chờ Ôn Hường Dương cầm hai bình nước khoáng đi trở về, thời điểm chuẩn bị tìm Lý Lam Hi, cô vừa nhấc mắt, cư nhiên ở bên người Lý Lam Hi, thấy được…… Mộ Lăng Khiêm! Lý Lam Hi tựa hồ muốn nói. Mộ Lăng Khiêm khuôn mặt âm trầm, nhìn cô. Hai người không biết nói gì đó.

Mộ Lăng Khiêm đuổi tay giữ chặt cánh tay Lý Lam Hi, liền đem Lý Lam Hi mang theo đi ra ngoài. Ôn Hường Dương xoay người, đưa lưng về phía hai người, bình nước khoáng trong tay bị cô nắm có chút biến dạng. Cô thở dài một hơi, xoay người ngồi xe điện ngắm hội biệt thự. Nhưng cô không nghĩ tới, trên đường trở về còn nhận được điện thoại của Lý Lam Hi.

Điện thoại tựa hồ như là trốn đi gọi, Lý Lam Hi đem thanh âm rất thấp nói, “Uy, Hường Dương sao? Vị hôn phu của tớ cư nhiên tìm tới nơi này. Tớ bị hắn bắt được nên phải đi về trước. Chúng ta lần sau lại gặp nhau nhé, bái ~”

Ôn Hường Dương nhìn đi động trong tay, hơn nửa ngày không thể phục hồi lại tinh thần.

Vị hôn phu……

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 147: Hường Dương, đừng cùng ta cầu kinh!

Ôn Hường Dương không biết chính mình là trở lại biệt thự như thế nào, chỉ là lúc trở về, cô liền đem đồ đạc của mình thu thập lại. Còn gọi điện thoại cho công ty chuyển nhà, cô tính toán đem đồ vật trong phòng những đồ bị Mộ Lăng Khiêm dọn đi, còn có đồ vật của mẹ cô, toàn bộ dọn đi. Thời điểm người của công ty chuyển nhà đến, trời đều đã đen, bọn họ mới vào đem đồ vật trên lầu dọn lên xe, một chiếc Rolls-Royce đi vào biệt thự.

Mộ Lăng Khiêm ngồi trên xe, liền nhìn đến một đám người ở trên xe dọn đồ vật, ánh đèn tắt đi, Ôn Hường Dương đang đứng ở cửa chỉ huy. Mộ Lăng Khiêm hôm nay trở về sớm, nguyên nhân chủ yếu vẫn là từ Lý Lam Hi nghe được tên của Ôn Hường Dương. Hai cái vật nhỏ này khi nào lại ở bên nhau, anh cũng không biết. Ôn Hường Dương thấy được xe của Mộ Lăng Khiêm, chính là, cô thế nhưng không sợ, còn tiếp tục để người của công ty chuyển nhà đem đồ vật của cô dọn lên xe. Mộ Lăng Khiêm cái vương bát đần này, lần trước làm Trương trợ lý đem hành lý của cô đều dọn lại đây, khẳng định là cố ý. Làm hại cô hiện tại muốn chạy, còn phải lãng phí thời gian, trước đem đồ vật đều dọn về. Khuôn mặt nhỏ Ôn Hường Dương lạnh lẽo, bộ dáng tức giận dửng ở trong mắt Mộ Lăng Khiêm.

Hắn xuống xe, đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, nói với những người chuyển nhà, “Đem đồ vật đều dọn về đi.”

“Không cần dọn về!” Ôn Hường Dương vừa nghe, hét lớn, “Đều dọn hết lên xe đi!”

Người của công ty chuyển nhà bị một màn này khiến cho bọn hắn cũng không biết rốt cuộc là nên tiếp tục dọn hay là không.

“Hường Dương, đứng cùng tôi cầu kinh!”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, mắt trừng hướng về phía Mộ Lăng Khiêm, “Tôi không có cùng anh cầu kinh. Mộ thiếu, chúng ta kết…….”

Ôn Hường Dương “Thức” còn chưa kịp nói ra, Mộ Lăng Khiêm cũng đã trầm mặt xuống, đuổi tay bé cô lên, liền đem cô ôm vào biệt thự. Ôn Hường Dương ở trong lòng ngực Mộ Lăng Khiêm giãy giụa, cô kêu gào muốn mắng chửi người, còn không mắng được tiếng nào, đã bị Mộ Lăng Khiêm lấp kín miệng. Cô trừng mắt đối mắt, là mồm liền cắn xuống. Mối của Mộ Lăng Khiêm bị cô gào phá, nhưng anh vẫn như cũ không có buông cô ra. Còn ôm cô lên lầu, một chân đá vào phòng, đem cô áp đảo ở trên giường.

“Cô nháo cái gì?”

Ôn Hường Dương bị đè xuống có chút sợ, rốt cuộc thủ đoạn của Mộ Lăng Khiêm cô cũng đã từng thấy qua, chính là, cô thật sự không nghĩ lại cùng anh tiếp tục nữa.

“Mộ thiếu, tôi không có nháo, anh buông tôi ra đi?” Ôn Hường Dương thanh âm có chút khó chịu nói.

“Nếu không có nháo, cô hiện tại liền cùng tôi đi xuống, để cho bọn họ đem đồ đạc của cô đều dọn lại như cũ đi.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, tức giận đến nước mắt đều rớt xuống dưới, “Mộ thiếu, anh đều đã có vị hôn thê, anh vì cái gì còn muốn bao dưỡng tôi? Tiểu tình nhân cũng đã đủ thâm, anh còn muốn cho tôi làm tiểu tam. Tôi rốt cuộc đắc tội anh chỗ nào chứ?”

Nếu là sớm biết rằng anh có vị hôn thê, cô chính là hỏi Nghiêm Khắc vay tiền, dù bị vị hôn thê Nghiêm Khắc mắng chết, cô đều sẽ không cầu Mộ Lăng Khiêm bao dưỡng. Cô hận tiểu tam, cô hận chết tiểu tam, cho nên, cô tuyệt đối sẽ không làm tiểu tam.

Hướng chỉ, Lý Lam Hi vẫn là hảo nữ hài, Lý Lam Hi nếu là biết có cùng Mộ Lăng Khiêm quan hệ, Lý Lam Hi khẳng định sẽ hận chết cô.

“Ai nói cô là tiểu tam?” Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương lại khóc, anh trầm mặt hôn lên đôi mắt cô, cũng không để bụng đó là nước mắt của cô, một đường hôn khuôn mặt cô, đem nước mắt hôn còn sót lại hôn sạch sẽ, hôn nhẹ lên khóe miệng cô nói, “Đừng khóc, thân thể vốn dĩ nhu nhược như búp bê, còn thích khóc như vậy.”

Ôn Hường Dương hai mắt đầm lệ mong lung nhìn Mộ Lăng Khiêm, anh càng là như vậy, cô trong lòng càng là khó chịu, càng là muốn khóc.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 148: Mặt đỏ tim đập

Ôn Hường Dương nhìn nam nhân gần trong gang tấc, thanh âm nức nở nói, “Mộ Lăng Khiêm, ở thời điểm tôi cầu anh bao dưỡng tôi, anh vì cái gì không nói cho tôi biết anh có vị hôn thê? Có phải hay không ở trong mắt nam nhân các người, dù là có bạn gái, có vị hôn thê, có lão bà, đều vẫn là có thể lấy tiền đi bao dưỡng người khác?”

“Tôi còn để anh giả mạo thành bạn trai đi gặp ba tôi, tôi như thế nào liền ngực như vậy? Anh như vậy không sợ làm Lý Lam Hi thất vọng sao? Anh không phải để ý cô ấy nhất sao?”

Ôn Hường Dương vừa nói vừa rót nước mát, cô cũng không biết cô khó chịu điều gì, nhưng chính là trong lòng hỗn loạn, nước mát không chịu đựng đổ rơi xuống. Trong bóng đêm, Mộ Lăng Khiêm tựa hồ có chút bất đắc dĩ thở dài, anh hôn lên môi cô gương mặt cô, trấn an cảm xúc của cô.

Thẳng đến khi Ôn Hường Dương bình tĩnh trở lại, anh mới ôm cô mờ miệng nói, “Người cùng Tiểu Lam đính hôn từ nhỏ không phải tôi, mà là đại ca của tôi.”

Ôn Hường Dương, “.....”

“Chuyện này thực phức tạp, một chút một lát không có biện pháp cùng em giải thích rõ ràng, anh cũng không nghĩ muốn em tham dự trong đó.”

“Anh duy nhất có thể nói cho người chính là, hiện tại cô ấy xác thật là vị hôn thê trên danh nghĩa của anh. Nhưng là, anh cùng cô ấy quan hệ không phải như em tưởng tượng đâu.”

“Giải thích như vậy, em vừa lòng sao? Hiện tại còn muốn cùng anh nháo sao?” Con người của Mộ Lăng Khiêm đen nhánh dừng ở trên khuôn mặt nhỏ của Ôn Hường Dương, đuôi tay sờ ở trên cái mũi cô một chút.

Ôn Hường Dương bị quát có chút mặt đỏ, hôm nay cô nháo đến xác thật có chút lớn.

“Nhưng cô ấy xác thật là vị hôn thê của anh. Mộ thiếu, cô ấy thực hảo, em không nghĩ.....”

Mộ Lăng Khiêm biết Ôn Hường Dương có chút cố chấp, anh hiện tại giải thích càng nhiều, cô đều vẫn là sẽ để tâm vào chuyện vụn vặt, anh vốn là không phải một người thích giải thích, hẳn trực tiếp lấy thân dè ẹp lên. Ôn Hường Dương không biết vì sao chính mình đang cùng Mộ Lăng Khiêm nói chuyện đứng đắn, Mộ Lăng Khiêm như thế nào lại hảo hảo lấp kín miệng cô. Cô bị hôn đến xui xẻo ở trên giường, một chút sức lực đều không có, chỉ có thể tùy ý Mộ Lăng Khiêm muốn làm gì thì làm, quần trên người áo không biết khi nào cũng bị ném tới dưới giường rồi, trên người là một người to lớn làm người mặt đỏ tìm đập đến cả thân người cũng nóng lên.

Tình cảm mãnh liệt qua đi, Ôn Hường Dương tránh ở trong chăn, mặt đỏ như là tôm luộc, cô không có mặt mũi gặp người nữa. Rõ ràng là tương cùng anh kết thúc đoạn quan hệ này, nhưng chính là bị anh làm cho quảng mã còi giập, quần lĩnh tan rã.

“Tiểu Lam là cái cô nhũ, từ nhỏ ở nhà anh lớn lên, cô ấy có chút bị sưng hư, nói chuyện có chút tự phụ, không thảo hỉ, nhưng bản tính cô ấy không xấu. Cô ấy ở chỗ này không có bằng hữu nào, em nếu thật thích cô ấy, có thể tiếp xúc nhiều cùng cô ấy.”

Bên ngoài chấn truyền tới thanh âm của Mộ Lăng Khiêm từ tỉnh khản khản, chỉ là lời này, làm Ôn Hường Dương người không có mặt mũi gặp người nháy mắt liền vèn lên chăn, trừng hướng về phía anh, “Cô ấy là vị hôn thê của anh, em là tình nhân anh bao đường. Anh kêu em đi gặp cô ấy, còn cùng cô ấy làm bằng hữu? Anh.....”

Người là nào tàn hay là bệnh tâm thần a? Mộ Lăng Khiêm ánh mắt ám trầm dừng ở dưới ánh trăng, thân thể Ôn Hường Dương trắng nõn, Ôn Hường Dương bị anh cúi đầu xem, ngay sau đó kêu một tiếng, lại rút đi vào, chỉ lộ ra một cái đầu.

Mộ Lăng Khiêm đuôi tay sờ lên mặt Ôn Hường Dương, cúi đầu lại lần nữa hôn lên môi cô, ở bên tai cô nói nhỏ nói, “Tóm lại, em nghe anh, tiếp xúc với cô ấy nhiều một chút, tận lực tranh thủ hảo cảm của cô ấy đối với em.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, đầu óc cô lập tức liền nổ tung, cô một phen đẩy ra Mộ Lăng Khiêm, một chân liền đạp qua đi, “Mộ Lăng Khiêm, anh cái đồ vương bát đần! Anh làm em thành tiểu tam liền chưa tính, anh cư nhiên còn muốn cho em như cơ kỷ nữ, đi lừa gạt cảm tình người khác! Em nói cho anh, em không muốn chơi cùng anh nữa! Em hôm nay nhất định phải đi!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đỉnh Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 149: Bởi vì nữ nhân thực phiền toái

“Hào hảo cùng em nói chuyện, em không nghe.” Mộ Lăng Khiêm bị đạp một chân, không phòng bị ngã ở trên mặt đất. Anh trầm khuôn mặt, cứ như vậy trần như nhộng đứng lên, nhặt lên dây lưng, ngăn chặn Ôn Hường Dương muốn mặc quần áo đi ra ngoài.

Kỷ ức lần trước lại hiện lên, Ôn Hường Dương trừng đôi mắt, trong mắt có sợ hãi. Mộ Lăng Khiêm dè ẹp đi lên, động tác thuần thực trói chặt hai chân cô, một bàn tay to bắt lấy cặp tay nhỏ của cô, giơ lên cao tới đỉnh đầu cô.

“Em hiện tại ngoan ngoãn nằm xuống cho anh, nghe anh nói! Tiểu Lam chỉ là muội muội của anh. Nhưng bởi vì anh trước kia gặp chuyện, làm cho thân kinh cô ấy đến bây giờ trừ bỏ Tần Toa bên ngoài bất luận nữ nhân nào cũng không được xuất hiện ở bên người anh. Sau đó anh cùng Tần Toa chia tay, cô ấy dùng phương thức cùng anh đính hôn này, xua đuổi những nữ nhân muốn tới gần anh. Cho nên, việc em phải làm chính là lấy được hảo cảm của cô ấy, làm cô ấy chấp nhận em.”

Ôn Hường Dương, “.....”

“Anh nói đều là thật sự?” Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm cũng không có đối với cô làm cái gì, tuy rằng tron bóng như vậy nằm ở trong tầm mắt Mộ Lăng Khiêm, làm cả người cô đều không thích hợp, nhưng vẫn là hỏi ra.

“Án.”

“Vì cái gì?”

Ôn Hường Dương nhìn Mộ Lăng Khiêm gằn trong gang tấc, cô trong lòng mặc danh có một tia chờ mong, vì cái gì anh muốn cho cô lấy được tán thành của Lý Lam Hi? Có phải hay không ở trong lòng anh.....

“Bởi vì nữ nhân thực phiền toái, anh không có nhiều thời gian như vậy lại đi tìm một người khác.”

Mộ Lăng Khiêm nói một câu, đem mọi chờ mong của Ôn Hường Dương đều rơi rớt tan tác. Anh xác thật rất bận, cô muốn là cùng Lý Lam Hi ở chung tốt, anh xác thật sẽ nhệ nhàng rất nhiều.

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, cô không có lại cùng Mộ Lăng Khiêm tranh luận, mà là hít sâu một hơi, bài trừ một cái tươi cười nói: “Em một tháng lấy nhiều tiền của anh như vậy, giúp anh bởi vì hôn thê của anh, xác thật là điều nên làm a.”

Mộ Lăng Khiêm nhìn đến biểu tình này của Ôn Hường Dương, lại nghe cô nói ra lời nói, anh nhũn mảy.

Nhưng người nam nhân trời sinh này sẽ không biết đồ nữ nhân, cũng không biết tính tình nữ nhân, lúc này lửa đã cháy còn đồ thêm dầu nói “Em biết liền tốt rồi, đừng cùng anh cáu kỉnh, anh không có nhiều kiên nhẫn như vậy. Còn cô, ở trước mặt Tiểu Lam đáp ứng ta, đừng làm cho cô ấy biết quan hệ của chúng ta.”

Ôn Hường Dương nghe xong tâm đều trầm đi xuống. Cô tự nhiên sẽ không để Lý Lam Hi biết, cô thậm chí hy vọng Lý Lam Hi đòi này cũng không biết. Đặt mình vào hoàn cảnh người khác, nếu cô là Lý Lam Hi, vị hôn phu của cô đối với cô như vậy, cô thật không tiếp thu được.

Khế ước của cô cùng Mộ Lăng Khiêm còn có hơn hai tháng nữa, cô cũng muốn có đủ tiền, nàng còn có thể trước thời gian kết thúc, cùng lắm thì bởi anh trước, kết thúc về sau, cô cùng anh xác định không có bất luận cái quan hệ gì nữa!

“Em đã biết.” Ôn Hường Dương mờ miệng nói.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương nghe lời, anh buông lỏng tay cô ra, cũng coi trời ra.

“Xem ra thì Tiểu Lam đối với em ấn tượng không tồi, em nếu là ở biệt thự đợi nhàm chán, liền hẹn cô ấy đi ra ngoài chơi đi.”

Ôn Hường Dương nghe được Mộ Lăng Khiêm còn muốn cô hẹn Lý Lam Hi đi ra ngoài chơi, cô là nhịn rồi lại nhịn, mới không đem Mộ Lăng Khiêm một chân đá ra đi. Mộ Lăng Khiêm nguyên bản là khom lưng giúp Ôn Hường Dương mờ trời, bất kỳ nhiên, vừa nhắc đầu liền nhìn thấy Ôn Hường Dương còn trừng mắt nhìn mình, dưới ánh trăng, khuôn mặt nhỏ đỏ rực, da thịt trắng nõn cũng nhiễm một tầng đỏ ửng, mang theo dụ hoặc.

Ánh mắt anh trầm trầm, thanh âm cực lãnh nói: “Đến phòng tắm rửa đi, đêm nay ngủ trong phòng anh. Anh đi xuống giúp em thu dọn mấy thứ kia về.”

Mộ Lăng Khiêm nói xong xoay người mặc vào quần áo, đi xuống lầu. Ôn Hường Dương nhìn cửa bị đóng lại, ngồi dậy, cảm lấy gối đầu hung tợn cắn xé. Mộ Lăng Khiêm, anh chờ cho tôi!

Chờ tôi có tiền, việc thứ nhất tôi làm là quảng anh đi! Lại mang Tiểu Lam cùng anh hủy bỏ hôn ước, đi tìm nam nhân so với anh tốt hơn một trăm lần!

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 150: Đi vào giúp em tắm rửa

Ôn Hường Dương không biết Mộ Lăng Khiêm đã trở về được mấy tiếng, từ lúc Mộ Lăng Khiêm xuống lầu không được bao lâu, cô liền ghé vào trên giường ngủ rồi.

Ngày hôm sau, ngoài cửa sổ mặt trời còn chưa ló dạng, không trung vẫn là một màu xám xịt, cô đã bị một hồi tiếng chuông ồn ào đánh thức.

Lúc tỉnh dậy, lại phát hiện thân hình của mình đang đè trên người Mộ Lăng Khiêm, hai cái đùi còn quấn ở trên eo anh ta, điểm chết người chính là, tối hôm qua lúc đi ngủ, cô không có mặc quần áo.

Cô ào nãu cho chính mình một cái tát, rón ra rón rén dỗi đi chân mình, té ngã lộn nhào đi tìm đi động, sợ đem Mộ Lăng Khiêm đánh thức lại phải đối diện với bản mặt lạnh lẽo của anh ta, cô cũng không thấy là ai đang gọi tới, vội vàng ấn nút tiếp điện thoại.

“Uy, là Hường Dương sao? Tôi.....”

Di động kia đầu truyền đến thanh âm nhảy nhót của Lý Lam Hi, lại làm tim của Ôn Hường Dương khi nghe được giật mình đến mức muốn nhảy ra ngoài.

Coi luống cuống tay chân tắt điện thoại.

Nhưng là, bởi vì vừa rồi thanh âm Lý Lam Hi nói chuyện quá lớn, Mộ Lăng Khiêm vốn đang nằm ở bên cạnh Ôn Hường Dương bên cạnh đã mở mắt.

Bốn mắt nhìn nhau, Ôn Hường Dương không biết trên mặt mình bây giờ có cái loại biểu tình nhe thế nào.

Mộ Lăng Khiêm liếc mắt nhìn Ôn Hường Dương một cái, nhú nhú mày, trong mắt hình như có chút không vui, cũng không biết có nghe được thanh âm của Lý Lam Hi, liền đứng dậy, xuống giường, vào phòng tắm.

Ôn Hường Dương ngồi ở trên giường nhìn cửa phòng tắm, qua một lúc mới khôi phục thần trí, vội vàng mặc quần áo vào.

Lúc cô đang muốn đi ra ngoài, trong phòng tắm truyền đến tiếng của Mộ Lăng Khiêm, “Đem quần áo của tôi vào đây.”

Ôn Hường Dương, “.....”

Cô cầm quần áo lấy được ở ngoài, gõ gõ cửa, “Mộ thiếu, tôi đem quần áo để ở cửa, anh tự ra mà lấy đi.” Nói xong, cô liền xoay người chạy ra khỏi phòng.

“Mang vào đây!” Trong phòng tắm lại lần nữa truyền ra thanh âm của Mộ Lăng Khiêm, cũng không biết Mộ Lăng Khiêm là có ý gì, chính là không muốn cho cô đi.

Ôn Hường Dương lại cảm thấy bức, cô sợ Lý Lam Hi lại đến đây, rõ ràng người nên khẩn trương là Mộ Lăng Khiêm mới đúng, nhưng vì cái gì cô lại có cảm giác giống như tội phạm?!

Ôn Hường Dương dứt khoát “hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng”, lập tức đem điện thoại tắt máy, mang quần áo Mộ Lăng Khiêm tiến phòng tắm đưa cho anh ta.

Cửa phòng tắm không khóa, Ôn Hường Dương đi vào dễ như trở bàn tay: “Mộ thiếu, tôi đem quần áo của anh để ở đây nhé.”

Cách màn pha lê, cô có thể nhìn cơ bắp mạnh mẽ như hoa văn được chạm khắc của Mộ Lăng Khiêm, thân hình cùng cẳng chân thon dài, chỉ là, cô hiện tại căn bản không nghĩ tới việc thưởng thức, cô quả thật chỉ nghĩ đem quần áo vào xong liền đi ra ngoài.

Nhưng cô mới vừa nâng lên bước chân, liền nghe Mộ Lăng Khiêm nói: “Trong phòng của cô là một mảnh hỗn loạn, đồ vật xem ra cũng chưa sửa sang lại cho tốt, tối hôm qua cô tắm đã ngủ rồi, bây giờ cô vào đây, tôi cho cô rửa rửa sạch sẽ, miễn cho lại sinh bệnh.”

Ôn Hường Dương: “!!!!”

Ôn Hường Dương hít sâu vài hơi, mới nhận xuống được ý muốn đi vào tắm cho anh vài cú.

“Không cần, cảm ơn!” Ôn Hường Dương nghiêng rằng nghiêng lợi nói xong câu đó, xoay người liền rời khỏi phòng Mộ Lăng Khiêm.

Cô trở lại trong phòng chính mình, liền đem bản thân trong ngoài đều tắm giặt sạch sẽ vài lần, đem những dấu vết trên người tẩy đi hoàn toàn, xong mới mặc quần áo đi ra ngoài.

Lúc cô xuống lầu, Mộ Lăng Khiêm đã ngồi ở phòng ăn. Cô nhìn anh một cái, đặt mông ngồi xuống đối diện anh. Cô vẫn là muốn cùng anh ta nói chuyện rõ ràng.

“Mộ thiếu.....”

“Đi nấu cơm trước.”

Ôn Hường Dương mới vừa mở miệng, Mộ Lăng Khiêm liền lên tiếng.

Ôn Hường Dương sững sốt, vỗ bàn nói: “Không, tôi trước hết cần cùng anh nói rõ ràng!”

“Điện thoại có vừa nghe là của Tiểu Lam gọi tới?” Mộ Lăng Khiêm không để ý tới tính tình nhỏ của Ôn Hường Dương, mà ngược mắt nhìn cô một cái.

Ôn Hường Dương: “.....”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chăm\)Net](#).

Chương 151: Đào hố cho người cha vô nhân đạo

“Cô muốn cùng tôi nói cái gì?” Mộ Lăng Khiêm thông thả ung dung buông tờ tạp chí trong tay, nhìn Ôn Hường Dương.

“Tôi.....”

Ôn Hường Dương một câu còn chưa nói xong, đã bị đôi mắt đen nhánh như nước biển sâu không thấy đáy của Mộ Lăng Khiêm gắt gao nhìn chăm chăm đến nữ phải ngừng lại rồi hô hấp.

Anh ta nhìn đôi mắt cô, như không chút để ý mở miệng nói: “Cho cô hai lựa chọn: Một, dựa theo lời hôm qua tôi nói mà làm. Hai, tôi dùng em trai cô để uy hiếp cô, hoặc là bây giờ tôi liền mang cô đi gặp Tiểu Lam, nói cho cô ấy biết, chúng ta có quan hệ.”

Ôn Hường Dương nghe thế, nhảy mất từ trên chỗ ngồi đứng lên, vẻ mặt khó có thể tin tưởng mắt nhìn Mộ Lăng Khiêm nói: “Mộ Lăng Khiêm, anh điên rồi sao?”

Mộ Lăng Khiêm nhàn nhạt tức mắt nhìn Ôn Hường Dương một cái: “Là do có người quá không nghe lời.”

Thanh âm Mộ Lăng Khiêm không mang theo bất luận cảm xúc cùng độ ấm nào, làm cho Ôn Hường Dương sắc mặt trắng bệch ngã ngồi trở về.

Anh ta gần đây đối với cô quá mức dung túng, thế cho nên cô kém chút đã quên mất, anh là Mộ Lăng Khiêm, là đế vương của Nam Đức thị, là người mà không có người dám trêu chọc vào.

“Nói cho tôi biết, cô lựa chọn cái gì. Nếu là điều thứ nhất, vậy thì bây giờ đi làm bữa sáng cho tôi đi.”

Ôn Hường Dương rút cuộc vẫn nhận thức được, cô không thể trêu vào tên hôn đản này, nắm chặt bàn tay, xoay người hướng về phía phòng bếp đi qua.

Mộ Lăng Khiêm nhìn theo bóng dáng của Ôn Hường Dương, ánh mắt lóe lóe, lại lần nữa cầm lấy cuốn tạp chí đặt lên bàn.

Ôn Hường Dương nhận mệnh làm bữa sáng cho Mộ Lăng Khiêm, chiên một cái bánh trứng tiêu(?), làm một đĩa đậu phụ nhỏ, cùng một ly sữa bò, căn bản là không bỏ dính răng.

Nhưng mà, Mộ Lăng Khiêm cư nhiên không thêm đề ý, chỉ là nhìn có một cái, liền mang bàn mặt vô cảm cúi xuống ăn.

Anh ta rồi khỏi mặt bếp, chuẩn bị đi công ty trước, nhìn cái con người đang đứng phía trước ù rừ Ôn Hường Dương, chỉnh lại cà vạt rồi nói: “Tiểu Lam cần cô, cô muốn có thể đi ra ngoài. Buổi tối trước 9 giờ trước phải trở về.”

“Vâng, Mộ thiếu.” Ôn Hường Dương không dám dị nghị, chỉ là thái độ cùng Mộ Lăng Khiêm nói chuyện rõ ràng cùng luac trước rõ ràng có điểm khác biệt.

Mộ Lăng Khiêm đến công ty, Ôn Hường Dương trở về phòng.

Trở lại trong phòng, cô thở ra một hơi thật dài, cô không muốn náo loạn, náo loạn cũng vô dụng, chỉ bằng ngấm lại nên làm như thế nào mới có thể trước lúc khế ước cùng Mộ Lăng Khiêm hết hiệu lực, không bị Tiểu Lam biết.

Ôn Hường Dương lấy ra di động, mở máy.

Điện thoại hiển thị có vài cuộc gọi nhớ, đều là của Lý Lam Hi gọi tới.

Ôn Hường Dương đang nhìn di động đến phát ngốc, di động lại lần nữa vang lên.

Trên màn hình vẫn là Lý Lam Hi.

“Alo?” Ôn Hường Dương tiếp điện thoại.

“Alo, là Hường Dương sao? Cậu mới vừa có chuyện gì xảy ra sao? Như thế nào mà vừa gọi đã tắt máy? Tôi gọi lại còn không được! Tôi còn tưởng rằng cậu đã xảy ra chuyện đấy!”

“Tiểu Lam, mình không có việc gì, vừa rồi là di động đột nhiên hết pin, tự động tắt máy.”

“Vậy là tốt rồi. Ài, Hường Dương, mình nói cho cậu việc này, ngày hôm qua mình không phải cố ý cho cậu leo cây đậu, là vị hôn phu của mình đột nhiên xuất hiện, mình không có biện pháp. Cậu cũng không biết anh ta hung dữ như thế nào đâu. Bất quá, ngày hôm qua anh ta rất kỳ quái, mình nói nói mình với cậu đang ở bên nhau chơi, anh ta vậy mà không giáo huấn mình, liền đi trở về.” Lý Lam Hi thật cao hứng nói: “Hường Dương, cậu thật đúng là phúc tinh của mình, đây chính là lần đầu tiên mình bị anh ta bắt, mà không bị anh ta giáo huấn!”

Ôn Hường Dương nghe Lý Lam Hi này vô tâm vô phế nói, bàn tay đang nắm di động siết chặt: “Tiểu Lam.”

“Không nói đến anh ta nữa, cậu lại không phải paparazzi, cậu khẳng định không thích nghe mấy việc riêng tư nhỏ nhặt này của mình.”

“Ài, Hường Dương, chi phiếu của cậu còn chưa có cầm đi đâu. Mình quyết định, vì đền bù việc mình ngày hôm qua chơi đến một nửa đã bị bắt đi, mình muốn lại cho cậu thêm một trương! Thế nào? Mình tốt lắm phải không? Cậu không cần cảm tạ mình! Đúng rồi, chúng ta hôm nay tiếp tục ước đi, cậu nói đi chỗ nào chơi vui nh?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 152: Cư nhiên bị 1 tiểu nha đầu lừa?

Ôn hướng dương không biết nên ước ở đâu nhĩ, cô thậm chí không biết làm thế nào để đối mặt Lý Lam Hi.

Chính là, cô không nói lời nào, Lý Lam Hi liền vẫn luôn ở trong điện thoại hưng phấn đề ý kiến: “Hường Dương, nếu không chúng ta đi leo núi đi? Bơi lội cũng được, cô sẽ chọn bơi lội sao?”

“Tiểu Lam.”

“Cô không thích sao? Tôi vẫn là nên tới nhà gặp cô đi. Tôi cam đoan tôi sẽ không ghét bỏ cô!”

“Văn Kính lộ Quán cà phê. Ta ở nơi đó làm thêm, cô tới đó sẽ thấy.”

Ôn Hường Dương bị buộc bắt buộc đi nói.

“Tốt, tốt quá rồi. Cô còn ở quán cà phê làm công a? Cô đợi tôi một chút, tôi lập tức thay quần áo đi tìm cô.” Lý Lam Hi nói liền cắt đứt điện thoại.

Ôn Hường Dương nhìn điện thoại, thật dài thờ dài, thay quần áo, đi tới quán cà phê.

Lúc Ôn Hường Dương đến quán cà phê, Lý Lam Hi còn chưa tới, mặt khác trong quán cà phê, công nhân thật ra đều ở đó.

“Hường Dương, cô đã đến rồi, thật tốt quá.” Ôn Hường Dương mới vừa đẩy cửa đi vào quán cà phê, đã bị một cô gái ăn mặc quần áo lao động cấp phác gục.

Cô ta về mặt khẩn cầu nhìn Ôn Hường Dương nói: “Hường Dương, tôi có thể cầu cô chuyện này không? Tôi hôm nay buổi sáng đi thi, chính là vẫn luôn tìm không thấy người thay ca cùng tôi. Cô hôm nay buổi sáng có thể giúp tôi một buổi sáng không? Làm ơn làm ơn.”

Thay ca chỉ là việc nhỏ, khảo thí chính là đại sự. Hôm nay cũng không có buổi trực của cô, giúp một cái buổi sáng vẫn là có thể.

Ôn Hường Dương gật gật đầu nói: “Àn, có thể, khảo thí quan trọng, cô đi trước đi. đợi lát nữa tôi cùng Chân soái nói một tiếng.”

“Hường Dương, tôi cảm ơn cô lắm. Tôi đây đi trước, tôi trở về sẽ mang đồ ăn cho cô.” cô gái nói, thay đổi quần áo liền rời đi.

Ôn Hường Dương nhìn bóng dáng hấp tấp kia, không khỏi lộ ra nụ cười, cô lúc còn ở đợt đại học, vì làm thêm cùng bắt lấy song học vị giấy chứng nhận, tựa hồ cũng là như thế này tình lực dư thừa.

Ôn Hường Dương đến phòng nghỉ công nhân thay quần áo, mới ra tới liền thấy Chân Khâm đây cửa đi đến.

Chân Khâm nhìn đến Ôn Hường Dương, còn có chút ngoài ý muốn.

“Tiểu Ôn, cô hôm nay như thế nào lại ở đây?”

“Chân soái, buổi sáng tốt lành. Tiểu Tôn hôm nay buổi sáng muốn khảo thí, tôi vừa lúc hẹn bằng hữu gặp ở chỗ này, liền cùng cô ấy thay ca.”

“Khảo thi?” Chân Khâm nhìn Ôn Hường Dương bộ dáng đơn thuần, nhận không được cười lắc đầu: “Cô ấy đã lấy có này cùng tôi rất nhiều lần giả vờ, còn cùng trong tiệm người đều đối ban qua. Cũng liền cô còn không có bị cô ta lừa gạt.”

Ôn Hường Dương: “.....”

Chân Khâm nhìn Ôn Hường Dương sững sờ, khuôn mặt thanh tú dần lộ ra một tia không thể nề hà tươi cười: “Các người những người này a, chính là xem tôi tính tình tốt, một đám không đem tôi để vào mắt đâu.”

“Chân soái, nào có? trong mắt chúng tôi chỉ có anh!” Chân Khâm nói mới ra tới, trong tiệm mặt khác có gái đều phản bác tính kêu lên, mắt mọo ngồi sao nói.

“Các người a.....” Chân Khâm sớm thành thói quen với việc các cô gái đối với anh ta phạm hoa sĩ, “Đều đi làm việc đi.”

“Vâng, Chân soái.”

Chân Khâm gặp người đầu chạy tới làm việc, hẳn lại lần nữa nhìn phía Ôn Hường Dương, mang theo mỉm cười, như là bắt đắ dĩ nói: “Cô thật là, lần sau đừng để bị lừa.”

Chân Khâm nói xong, liền hướng phòng nghỉ công nhân đi tới.

Ôn Hường Dương tầm mắt dừng đám nha đầu nhảy nhót tung tăng phiến tử trên người, trong lòng một trận buồn bực, cô cư nhiên bị tiểu nha đầu kia lừa? chỉ số thông minh của cô thật sự không đủ dùng sao?

Đang buồn bực, cửa quán cà phê lại lần nữa bị đẩy mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 153: Cao điệu đại minh tinh

Nghe được tiếng đẩy cửa, Ôn Hường Dương ngẩng đầu, liền nhìn thấy dáng người cao gầy, quần áo gọi cảm Lý Lam Hi đi đến.

Ngày hôm qua Lý Lam Hi vẫn là một bộ dạng vô trang, mang kính mực, đại khăn quàng cổ mỏng mặt bộ dáng. Nhưng hôm nay, Lý Lam Hi cư nhiên chỉ đeo một bộ kính râm, cả khuôn mặt đều lộ ra, làm cho cô vừa xuất hiện, tầm mắt mọi người đều tập trung tới trên người cô.

“Lý..... Người là Lý.....” Quán cà phê vừa lúc có fan Lý Lam Hi, Lý Lam Hi vừa xuất hiện, cô liền liếc mắt một cái nhận ra.

Lý Lam Hi thấy nơi này có người nhận thức ra cô, những người khác đều các loại mắt mọo ngồi sao nhìn chăm chăm cô, cô tự hào đối hướng Ôn Hường Dương nhướn mày, dầm giày cao gót đi đến trước mặt cô gái kia, vurun ra ngón tay dán vào môi cô gái kia nói: “Hừ, tôi hôm nay là cái trang vi hành, bình tĩnh, bình tĩnh.”

“A a a, hảo soái!” Lý Lam Hi gần nhất mới vừa diễn một bộ nam xuyên nữ cổ trang phim truyền hình, đứng là nhân khí hóa bạo thời điểm, này động tác vừa ra, lập tức kích nổ hiện trường.

“Bình tĩnh, bình tĩnh.” Lý Lam Hi đối với người ở đây làm cái thủ thế, mở miệng nói: “Đội lát nữa tôi ký tên cho mấy người. Hiện tại, bảo bối nhi nhóm, đều đi làm đi.”

“Được được.”

Ôn Hường Dương: “.....”

Lý Lam Hi nhìn Ôn Hường Dương sững sờ, rất là soái khí xoay người ngồi vào ghế xoay quán cà phê trước sân khấu, chống một tay nhìn Ôn Hường Dương, chớp chớp mắt: “Thế nào, Hường Dương? Có có phải hay không cũng cảm thấy tôi rất tuấn tú? Bị tôi mê hoặc rồi?”

Ôn Hường Dương vội căn bản không có thời gian xem TV, tự nhiên là không biết Lý Lam Hi gần đây có bao nhiêu hỏa, cô duy nhất biết đến chính là Lý Lam Hi gần đây mỗi ngày đều lên đầu đề, đại bộ phận là cùng Mộ Lăng Khiêm cùng nhau.

“Đừng rồi, ký tên đi.” Lý Lam Hi đem thêm tốt bốn trương ảnh chụp đều cho Ôn Hường Dương, còn theo thứ tự ở mặt trên ấn cái dấu môi, dẫn tới các cô gái chung quanh lại là một trận thét chói tai.

Cùng Lý Lam Hi gặp qua ba lần, Ôn Hường Dương chỉ biết là cô gái này thực tự kỳ, còn không biết cô ấy ở trước mặt fan, một khi nhập diễn diễn cuồng như vậy.

Ôn Hường Dương đem Lý Lam Hi đưa qua ký tên chiếu thu lên, đem cô kéo xuống dưới: “Tiểu Lam, cô đi trước bên kia ngồi một lát đi, tôi giúp một đồng sự trực ban, khả năng muốn buổi chiều mới có thể bởi cô đi chỗ khác chơi.”

“Được.” Lý Lam Hi nói lại đối những cái đồ còn đang nhìn các cô gái kia nói: “Các bảo bối, muốn tôi ký tên, đều lại đây đi.”

“Được được.”

Lý Lam Hi một mở miệng, liền thông đồng đi rồi một đám nữ sinh.

Ngày hôm qua lúc đi công viên trò chơi, không ít người nhận ra Lý Lam Hi, Lý Lam Hi đều nói các cô nhận sai người, hôm nay là uống lộn thuốc sao? Thế nhưng hưng phấn như vậy.

Nhưng bị Lý Lam Hi như vậy sinh động, Ôn Hường Dương trong lòng về điểm này có chút xấu hổ nhưng lại bị Lý Lam Hi làm cho tan thành mây khói.

Khiến cho Tiểu Lam vẫn luôn như vậy vui vẻ đi xuống đi.

Cô cùng Mộ Lăng Khiêm rất nhanh liền sẽ kết thúc.

Ôn Hường Dương vội đến giữa trưa, bởi vì Lý Lam Hi xuất hiện, quán cà phê sinh ý quả thực chật ních, Lý Lam Hi không biết nguyên nhân cái gì, cao điệu suốt một buổi sáng, thật vất vả kết thúc, cô lòi kéo Lý Lam Hi chạy nhanh rồi đi.

Maserati thượng, Lý Lam Hi nghiêng đầu, nhìn Ôn Hường Dương, rõ ràng là cầu khen ngợi, lại một hai phải nâng cảm nói: “Hường Dương, tôi hôm nay biểu hiện thế nào? Có hay không giúp đỡ cô nhiều? Cô không cần cảm ơn tôi, ai kêu cô là người tôi nhận định chuẩn bằng hữu.”

“Cô là vi tôi?” Ôn Hường Dương nghe nói như thế, trong lòng lộp bộp một chút, dò hỏi.

"không có đâu." Lý Lam Hi ngao kiêu phủ nhận nói: “Tôi chỉ là đi xem cô a. Tôi mới không phải cố ý giúp các người mang về cho quán cà phê nhiều khách như vậy đi, tôi cũng không biết bên ngoài có paparazzi ở chụp ảnh, tôi mới không cho các người quán cà phê làm tuyên truyền.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 154: Cậu có phải có bạn thân mới rồi đúng không?!

“Đứng đứng đứng, cậu không có.” Ôn Hường Dương bị Lý Lam Hi chọc cho vui vẻ, nha đầu này đặc biệt đơn thuần, cũng may có Mộ gia che chở đằng sau.

“Không nói nữa, chúng ta tiếp tục đi ra ngoài chơi đi.” Lý Lam Hi bị Ôn Hường Dương nhìn đến có chút xấu hổ, ai u một tiếng, đôi tay liền đặt ở trên bánh lái.

Ôn Hường Dương vừa định nói chuyện, tiếng chuông di động liền vang lên. Ôn Hường Dương bây giờ mỗi lần nghe được tiếng chuông đều run sợ trong lòng, phản ứng đầu tiên chính là muốn đem di động giấu đi, thật là mỗi

ngày đều như tội phạm.

“Hương Dương, cô có điện thoại kìa.” Lý Lam Hi thấy Ôn Hương Dương không nhận, còn nhắc nhở một câu.

Cô đành phải dưới ánh nhìn chăm chú của Lý Lam Hi, lấy di động ra, mắt nhìn tên hiền thi, cũng may không phải Mộ Lăng Khiêm gọi tới.

“Alo, tiểu Hân?”

“Hương Dương, cậu mau nói đi, bên cạnh cậu có phải hay không có một try kỷ mới? Từ khi tốt nghiệp, mỗi lần đều là mình gọi điện thoại cho cậu, cậu còn rất lâu không tiếp điện thoại.” Thanh âm bắt mắt của Nghiêm Hân từ đầu kia của di động truyền tới.

Tiếng Nghiêm Hân nói chuyện không lớn, nhưng Lý Lam Hi vẫn mang về mặt tò mò nhìn Ôn Hương Dương, giống như rất hiếu kì là ai đang gọi tới.

“Tiểu Hân, là tại gần đây mình tương đối bận.”

“Vậy người đang ngồi bên cạnh cậu là ai?”

Nghiêm Hân vừa nói xong câu này, Ôn Hương Dương không khỏi sững sốt một chút, liền nghe Nghiêm Hân nói: “Mình với anh trai đang ở đối diện cậu.”

Ôn Hương Dương nghe nói như thế, quay đầu nhìn lại, liền thấy Nghiêm Hân cùng Nghiêm Khắc đang đứng ở phố đối diện, Nghiêm Hân còn vẫy tay chào cô.

Nghiêm Hân cúp điện thoại, bước chân đi tới.

Lý Lam Hi nhìn hai anh em đang tiến lại gần, đặc biệt là người mang về hạc giữa bày gà, cô về thực xuất chúng, Nghiêm Khắc, tặc tặc cười nói: “Hương Dương, anh đẹp trai kìa là bạn trai cậu sao?”

“Anh ta không.”

“Ai nha, không cần phủ nhận.” Lý Lam Hi vỗ vỗ bả vai Ôn Hương Dương, dùng ánh mắt cùng bộ dạng “Mình hiểu mà” nhìn Ôn Hương Dương nói: “Cậu yên tâm, mình sẽ không đem chuyện cậu làm việc ở quán bar nói cho anh ta. Đây là bí mật nhỏ của chúng ta.”

Lúc Lý Lam Hi đang nói, Nghiêm Hân cùng Nghiêm Khắc đã đi tới trước mặt các cô, Lý Lam Hi nhìn Nghiêm Hân một thân váy trắng, khuôn mặt thanh thiết đáng yêu, vươn tay, cười nói: “Xin chào, tôi là Lý Lam Hi. Trì kỷ mới của Hương Dương.”

“Cô. Cô.” Nghiêm Hân nhìn người vừa gỡ xuống kính râm, Lý Lam Hi lộ ra cả khuôn mặt, có chút ngây ngốc.

“Hương Dương, cậu. Các cậu.”

Nghiêm Hân còn nhớ rõ lần trước cô đi mua tạp chí, phản ứng của Ôn Hương Dương lúc nhìn đến tin trên trang nhất Lý Lam Hi, cô ấy còn nói Lý Lam Hi nói láo, nói muốn cho anh trai mình (NH) hủy bỏ hiệp ước hợp tác cùng Lý Lam Hi, lại không nghĩ rằng, Hương Dương cùng Lý Lam Hi là bạn bè.

“Đây là Tiểu Hân, bạn khuê mật của mình. Đây là anh trai của tiểu Hân.” Ôn Hương Dương không giải thích cùng Nghiêm Hân, rốt cuộc hiện tại không tiện, cô chỉ là giới thiệu đơn giản hai bên với nhau.

“Hương Dương, các cậu như thế nào.” Nghiêm Hân nhện không được đem Ôn Hương Dương kéo qua một bên.

Ôn Hương Dương liếc mắt qua chỗ Lý Lam Hi nhìn một cái, bắt đặc dĩ thờ dài nói: “Tiểu Hân, chuyện nói ra thì dài lắm.”

Lý Lam Hi bên kia nhìn Nghiêm Khắc từ trên xuống dưới, lúc Ôn Hương Dương cùng Nghiêm Hân trò chuyện riêng, cô đột nhiên mở miệng nói: “Người anh em, anh một tháng tiền lương nhiều hay ít?”

Lý Lam Hi đối với việc không thể hỏi người khác tiền lương nhiều hay ít cũng không chút ý thức nào, cô thấy Nghiêm Khắc không trả lời, nhưu nhưu mày, trong mắt có chút ghét bỏ nói: “Anh không biết người khác hỏi, anh không trả lời là không lễ phép sao? Làm một người đàn ông, nếu tiền lương thấp thì đến bạn gái cũng nuôi không nổi, anh còn sống làm cái gì?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 155: Anh thật không đáng mặt đàn ông

“Tiểu Lam, Tiểu Lam.” Ôn Hương Dương nghe thấy Lý Lam Hi chỉ trích Nghiêm Khắc, cô vội vàng xoay người, kéo lại Lý Lam Hi.

“Thật không đáng mặt đàn ông!”

Lý Lam Hi thấy Nghiêm Khắc không nói lời nào, còn để cho Ôn Hương Dương tới kéo mình, lại lần nữa ghét bỏ nói.

Nghiêm Khắc: “.....”

“Tiểu Lam, anh ấy thật không phải bạn trai mình, anh ấy chỉ là anh trai cùng mình lớn lên, anh ấy còn có vị hôn thê!” Ôn Hương Dương sợ Lý Lam Hi lại nói chuyện gì khiến người ta kinh hãi, kéo Lý Lam Hi qua giải thích.

“A? Vậy ư?” Lý Lam Hi nghe Ôn Hương Dương nói xong, cô có chút ngượng ngùng, lại không muốn mất mặt nên trừng mắt nhìn Nghiêm Khắc một cái nói: “Anh như thế nào mà không nói sớm?”

“Lý tiểu thư, cô nói vậy thật là có ý tứ nha. Cô có hỏi qua tôi là ai sao? Huống chi, tôi cùng Hương Dương có quan hệ như thế nào liên quan đến cô sao?”

Nghiêm Khắc vốn từ trước đến nay đối với mọi người đều ôn tồn lễ độ, lúc này lại quét mắt nhìn Lý Lam Hi, khóe miệng gọi lên một nụ cười lạnh, ngữ khí không tốt nói.

Lý Lam Hi hừ lạnh một tiếng, nhìn Ôn Hương Dương nói: “Hương Dương, mình cùng loại người này không cách nào noid chuyện được, nếu bọn họ là bạn của cậu, vậy mình đi về trước, nếu không mình sẽ nhện không được muốn chém anh ta!”

Ôn Hương Dương: “.....”

Lý Lam Hi nói xong liền đi.

Ôn Hương Dương thấy thế, cô đành hướnh Nghiêm Hân, Nghiêm Khắc hô lên: “Tiểu Hân, anh trai, đợi lát nữa mình gọi điện thoại cho mọi người.” Nói xong, cô liền đuổi theo.

Lý Lam Hi thấy Ôn Hương Dương đuổi kịp mình, đại mình tinh trong ánh mắt đều là nét tươi cười, lại còn cãi bướng nói: “Cậu không cần đi cùng mình, đi với bọn họ đi! Mình chính là có hẹn với rất nhiều người!”

Ôn Hương Dương nhện không được cười khúc khích nói: “Đứng đứng đứng, Tiểu Lam nhà chúng ta là vạn người mê, rất nhiều người hẹn. Như vậy, có thể hay không cho mình được vinh dự, cùng mình hẹn đi?”

“Vậy miễn cưỡng cho cậu mặt mũi đi.”

Lý Lam Hi cùng Ôn Hương Dương lên xe, hai người tìm được một chỗ liền chơi cá một buổi chiều.

Đến lúc trời chạng vạng, hai người cùng nhau ăn cơm, Lý Lam Hi mới bị Ôn Hương Dương đuổi trở về.

Lý Lam Hi vừa đi, Ôn Hương Dương lập tức gọi điện thoại cho Nghiêm Hân, điện thoại mới vừa mới kết nối, bên kia liền truyền đến thanh âm dè dặt dò hỏi của Nghiêm Hân: “Hương Dương, cậu cùng Lý Lam Hi rốt cuộc là quen biết như thế nào? Mình cảm thấy anh trai hôm nay thật sự có chút không bình thường, anh ấy bị Lý Lam Hi mắng, vậy mà còn gọi điện thoại cho người của bộ phận tuyên truyền quảng cáo sắp xếp để bàn chuyện hợp tác với Lý Lam Hy.”

“Còn có, Thiệu Kiệt hiện tại ở đâu vậy nh?” Thanh âm có chút rầu rĩ không vui của Nghiêm Hân truyền tới: “Mình hiện tại có cảm giác cậu gần đây cùng mình có chút xa cách, rất nhiều việc cũng không chịu cùng mình nói.”

“Tiểu Hân, mình không phải cố ý. Là gần đây mình vội vàng chuyện của Thiệu Kiệt. Thiệu Kiệt ở bệnh viện, hiện tại có bác sĩ gọi chiếu cổ, cậu không cần lo lắng.”

“Mình cùng Tiểu Lam sao? Chúng mình là ở quán bà quen nhau. Ngày đó mình bị người khác khi dễ, là cô ấy ra mặt đã cứu mình. Tiểu Lam người tốt, anh trai cậu khẳng định là cảm thấy cô ấy thích hợp làm người đại diện phát ngôn sản phẩm của công ty nhà cậu, mới an bài như vậy.”

“Cậu bị người khi dễ?” Những cái khác Nghiêm Hân cũng chưa nghe được, chỉ nghe thấy điểm này, cô nghe được Ôn Hường Dương bị người ta khi dễ, nồn nóng mở miệng nói: “Cậu xảy ra việc như thế, sao không nói cho mình biết?!”

"Mình không có việc gì, đã qua rồi." Ôn Hường Dương nghĩ đến việc làm đại diện phát ngôn của tập đoàn Nghiêm thị, cô liền uyển chuyển nói: “Lần sau mình hẹn Tiểu Lam, chúng ta cùng nhau đi ra ngoài chơi đi. Vừa lúc, cậu cũng có thể thuận tiện làm khảo sát, xem cô ấy có thích không thích hợp làm đại diện phát ngôn cho sản phẩm công ty nhà cậu không.”

Tập đoàn Nghiêm thị tài lực hùng hậu, công ty con trải rộng khắp các thành phố lớn trên cả nước, nếu là Tiểu Lam có thể bắt lấy cơ hội này, đối cô ấy mà nói là chuyện tốt.

Có Mộ Lăng Khiêm ở bên uy hiếp, việc cô có thể làm cho cô ấy không còn lợi bao nhiêu, cô chỉ có thể tận lực đối xử tốt càng thêm tốt với Tiểu Lam.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 156: Như vậy mới ngoan

Ôn Hường Dương nghĩ như vậy, trầm mặc một lát, thứ đất kiêu căng bỗng mở miệng nói: “Lần sau hẹn trước với Tiểu Lam, chúng ta cùng nhau đi ra ngoài chơi đi? Vừa lúc, anh cũng có thể khảo sát, xem cô ấy có thích hợp hay không làm người phát ngôn cho sản phẩm công ty các anh.”

Tập đoàn Nghiêm thị tài lực hùng hậu, công ty con trải rộng các thành phố lớn trên cả nước, nếu là Tiểu Lam có thể bắt lấy cái vị trí này, đối Tiểu Lam nói không chừng là chuyện tốt.

Có Mộ Lăng Khiêm uy hiếp, việc cô có thể làm còn thừa không có mấy, cô chỉ có thể tận lực đối Tiểu Lam hảo điểm, lại hảo điểm.

Nghiêm Hân nghe được Ôn Hường Dương nói lời này, ngạc nhiên rồi lại kinh ngạc, lời này đã lộ ra ở trong tiền thức Hường Dương, cô trước kia muốn giúp Hường Dương, Hường Dương đều không cần, cô chưa bao giờ gặp qua Hường Dương vì bất luận kẻ nào thỉnh cầu cô làm bất luận chuyện gì.

Nghiêm Hân không biết Ôn Hường Dương vì cái gì mà giúp Lý Lam Hi làm như vậy, nhưng là chỉ cần là Ôn Hường Dương thỉnh cầu, cô đều đáp ứng vô điều kiện.

“Được, lần sau chúng ta cùng nhau đi ra ngoài”.

Nghiêm Hân đáp ứng rồi xuống dưới, Ôn Hường Dương còn không có kịp nói lời cảm tạ, đi động kia đầu liền truyền đến thanh âm của Nghiêm Khắc: “Hường Dương.....”

Ôn Hường Dương nghe được giọng Nghiêm Khắc, cô vội tìm lấy cái cơ liên nói: “A, Cách Cách a? Anh có việc sao? đi động của tôi không tốt, chúng ta lần sau nói chuyện nhé, tôi cúp máy trước a.”

Nghiêm Khắc: “...”

Đứng ở bên người Nghiêm Khắc Nghiêm Hân nghe được Ôn Hường Dương nói, nhin không được cười khúc khích: “Ca, anh xem anh đem Hường Dương dọa sợ rồi.”

Nghiêm Khắc tầm mắt dừng ở trên màn hình đi động bị cắt đứt: “Tiểu Hân, em đi điều tra Lý Lam Hi kia, nếu là không có vấn đề, việc hợp tác giao cho em”

“Ca.....?” Nghiêm Hân đáy mắt có kinh ngạc, người cũng như tên, anh trai cô chính là người đối với công việc thực Nghiêm Khắc nghiêm túc, quyết định làm như vậy, là bởi vì..... Hường Dương sao?

“Em biết rồi anh”

Ôn Hường Dương cầm điện thoại, nhìn thời gian, đã 7 giờ tối rồi, lúc này cô không có khả năng đi làm chuyện khác, cô dứt khoát ngồi phương tiện giao thông công cộng trở về biệt thự.

Cô vừa mới chân trước trở về biệt thự, sau lưng liền truyền đến âm thanh động cơ xe, Ôn Hường Dương quay đầu lại, liền thấy Mộ Lăng Khiêm từ trên xe bước xuống dưới.

Hắn hôm nay đặc biệt trở về sớm, chính là bởi vì hắn không tin cô, cảm thấy cô sẽ trốn, cho nên trở về trước thời gian nghe cô hội báo tình huống ngày hôm nay?

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương đứng ở cửa, quay đầu lại nhìn hắn, một đôi mắt to không ngừng chuyển động, không biết đang nghĩ cái gì.

ánh mắt hắn trầm trầm, cất bước đi đến trước mặt cô.

Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm đã đi tới, cô chạy nhanh vào cửa, đi lấy dép cho hắn đổi giày.

Mộ Lăng Khiêm thân hình vì ngán đứng ở cửa, tầm mắt dừng ở trên người Ôn Hường Dương cầm dép hướng hắn đi tới, không chút để ý mở miệng nói: “Hôm nay cùng Tiểu Lam đi đâu vậy?”

Quả nhiên hỏi tới.

Nếu không yên tâm, vì cái gì còn muốn cho cô đi tiếp cận Tiểu Lam, cùng Tiểu Lam làm bằng hữu đâu?

“Đi quán cà phê cùng thủy tộc quán.” Ôn Hường Dương đem dép buông xuống, nâng đầu, nhìn Mộ Lăng Khiêm nói.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương kia phở “Tôi thực ngoan, tôi chưa nói dối, bộ dáng tôi xuất sắc hoàn thành nhiệm vụ”, hắn vuốt tay chế trụ cái ót cô, cúi đầu ở khoe miệng cô hôn hôn, thanh âm mang theo khác khản khàn trầm thấp nói: “Như vậy mới ngoan, đi vào nấu cơm, tôi đói bụng.”

Ôn Hường Dương bị thanh âm tràn ngập hơi thở nam tính này của Mộ Lăng Khiêm kích thích cả người đều nổi da gà.

Mặc dù người nam nhân này thực đáng giận, thực hỗn đản, nhưng cô không thể không thừa nhận mới lực trên người hắn có chút làm tim cô nhin không được đập liên tục.

Mộ Lăng Khiêm một tay buông cô ra, dường như cô cũng muốn bỏ chạy, chạy vào phòng bếp.

Mộ Lăng Khiêm nhìn bóng dáng cô chạy trốn chết, đáy mắt hiện lên một mặt nói không rõ ý vị.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 157: Chờ tôi trở lại

Ôn Hường Dương làm xong cơm chiều, đem đồ ăn bày lên trên bàn, liền thấy Mộ Lăng Khiêm đang ngồi ở trên bàn cơm nhìn cô.

Cô không biết Mộ Lăng Khiêm nhìn cái gì, còn vuốt tay sờ sờ mặt chính mình, nhưng mà, trên mặt cô cũng không có cái gì.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương làm xong cơm, liền đứng ở một bên, dường như giống một tiểu tức phụ, trộm ngắm hán. Hán nhân nhạ nhìn cô liếc mắt một cái nói: “Ngồi.”

Ôn Hường Dương ngồi xuống.

“Tôi có việc phải rời đi mấy ngày. Trong lúc tôi không ở nhà, cô hảo hảo chiều cổ Tiểu Lam, địa phương không nên đi đứng đi.”

Rời đi mấy ngày?

Ôn Hường Dương gật gật đầu.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương gật đầu nhanh như vậy, một đôi mắt rất là thành khẩn nhìn hán, hán cảm lấy chiếc đũa, thong thả ung dung ăn một ngụm đồ ăn nói: “Tôi sẽ để Diệp Ảnh lưu lại.”

Này tính giám thị cô sao?

Ôn Hường Dương lại tiếp tục gật đầu.

Cô đang nhìn Mộ Lăng Khiêm, thời điểm chờ xem Mộ Lăng Khiêm còn có phản phó chuyện gì khác không, Mộ Lăng Khiêm lại đột nhiên đưa buồng xuống nói: “Hôm nay đồ ăn có chút không ngon.”

Ôn Hường Dương “...”

“Mộ thiếu, tôi đẩy đi một lần nữa làm lại.” Ôn Hường Dương đứng lên, liền cảm mồm đến, chính là mới vừa đụng tới mồm, tay nàng đã bị Mộ Lăng Khiêm kéo lại.

Ôn Hường Dương ngẩng đầu, liền thấy chính là ánh mắt Mộ Lăng Khiêm thâm thúy nhìn cô.

Ôn Hường Dương bị ánh mắt này của Mộ Lăng Khiêm nhìn, trong lòng mặc danh liền lộp bộp một tiếng: “Mộ thiếu.....”

“Không có việc gì.” Mộ Lăng Khiêm lại buông tay ra.

Ôn Hường Dương mặc danh nhìn Mộ Lăng Khiêm, hán là muốn nói cái gì, lại không tính toán nói sao?

Ôn Hường Dương đi làm đồ ăn một lần nữa, nhưng thời điểm chờ cô làm xong mang tới, Mộ Lăng Khiêm đã không ở nhà ăn.

Tình huống như thế nào?

Ôn Hường Dương nhớ tới Mộ Lăng Khiêm nói qua, hán không ở trong phòng ăn cơm, cô liền không có đem đồ ăn bung lên, chỉ là lên lầu gõ cửa phòng Mộ Lăng Khiêm: “Mộ thiếu, tôi làm xong một lần nữa rồi, anh đi xuống ăn chút đi? Tuy nói buổi tối muốn ăn ít, nhưng là một ngày vẫn là yêu cầu ăn cơm ba bữa.”

Mộ Lăng Khiêm cũng không có mở cửa, Ôn Hường Dương gõ hơn nửa ngày, bên trong vẫn không có động tĩnh.

Cô nghĩ hoặc đứng ở cửa một lát, lại gõ cửa một lần, kết quả vẫn là không ai đáp lại.

Thật kì quái.

Một trận gió lạnh từ cửa sổ hành lang chỗ đó thổi lại đây, cái này thời tiết lạnh làm Ôn Hường Dương đông lạnh run run.

“Mộ thiếu, anh muốn ăn, nhớ xuống lầu ăn nhé.” Ôn Hường Dương cuối cùng lựa chọn trở về phòng.

Ngày hôm sau, Ôn Hường Dương rời giường xuống lầu, Mộ Lăng Khiêm đã ở dưới lầu ăn bữa sáng, còn chuẩn bị cho cô một phần kia.

Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm không nói lời nào, đoán không ra tâm tư của hán, dứt khoát ngồi xuống bồi hán cùng nhau ăn bữa sáng.

Ăn qua bữa sáng, cô chính đưa hán ra cửa, hán đứng ở cửa, nhìn Ôn Hường Dương, đột nhiên mở miệng nói: “Chờ tôi trở lại.”

Ôn Hường Dương đi đằng sau gật gật đầu.

Sau khi Mộ Lăng Khiêm rời đi, Ôn Hường Dương thu hồi tâm mất.

Thời điểm Mỗi lần Mộ Lăng Khiêm có điểm không thích hợp, Ôn Hường Dương luôn sẽ suy đoán có phải hay không người nhà Mộ Lăng Khiêm đã lại xảy ra chuyện.

Cô đang nghĩ ngợi đi động Vang lên.

Cô lấy đi động trong túi ra, mở ra vừa thấy, cư nhiên là Tần Toa gọi tới

“Văng Toa Toa tý”.

“Tiểu đáng thương em không sao chứ? Chị mới vừa về nước, nhìn đến báo chí, chị nghĩ không phải mình đã về trễ đi?”

“Toa Toa tý, chị nói chính là sự tình của Mộ thiếu cùng Tiểu Lam sao?”

“Em quả nhiên đã biết! Tiểu đáng thương, em hiện tại ở đâu vậy? Chị phải chạy nhanh đi gặp em, cùng em nói rõ ràng!”

Ôn Hường Dương nghe Tần Toa nồn nóng nói, chần chờ một giây, mở miệng nói: “Em ở biệt thự của Mộ thiếu gia.”

“Hảo, em chờ chị a, chị lập tức liền tới.” Tần Toa nói xong liền cắt đứt điện thoại.

Ôn Hường Dương: “.....”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 158: Nguyên nhân hán bảo cô tiếp cận Tiểu Lâm

Ôn Hường Dương nhận được điện thoại của Tần Toa không đến nửa giờ, ngoài biệt thự liền truyền đến một trận tiếng vang kịch liệt lớp xe ma xát mặt đất.

Ôn Hường Dương nghe được thanh âm, ra cửa, liền thấy Tần Toa mở cửa xe một thaàn vẩy dài đó sầm, chạy băng băng xuống, hướng cô chạy tới.

“Tiểu đáng thương, em không sao chứ?” Tần Toa đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, xoa mặt Ôn Hường Dương liền về mặt thương tiếc hỏi

Ôn Hường Dương lắc lắc đầu, lộ ra một cái tươi cười: “Toa Toa tý, em không có việc gì.”

“Còn nói không có việc gì, em nhìn em xem, khuôn mặt nhỏ đều gầy ốm đến không có thịt. Đầu do chị, trước tiên không cùng em nói rõ ràng.” Tần Toa có chút tự trách nói: “Còn không biết em cùng Mộ thiếu nháo xảy ra chuyện.”

“Toa Toa tý...”

“Em nghe chi nói,sự việc trên báo chí có thể là sự thật. Nhưng là đầu, Tiểu Lam cùng Mộ thiếu tuyệt đối không phải là loại quan hệ như em nghĩ đâu! Tiểu Lam là chúng ta nhìn lớn lên, cô ấy chính là em gái của chúng ta.”

Ôn Hường Dương nghe vậy, cười nói: “Toa Toa tỷ, cái này, Mộ thiếu đã cùng em nói rồi.”

Tần Toa nghe nói như thế, đầu tiên là sững sốt, theo sau cười ha ha nói: “Ai u, hẳn người nọ cư nhiên sẽ mở miệng giải thích? Thật là mặt trời mọc từ hướng tây.”

Nói, Tần Toa hướng về phía Ôn Hường Dương nhướng mày: “Xem ra, em ở trong lòng hẳn thật sự thực không bình thường nga ~”

Chỗ nào không bình thường?

Hắn chỉ là ghét bỏ nữ nhân phiền toái, mà cô vừa lúc cần tiền của hắn, còn không dám phản kháng ngỗ nghịch hắn.

“Nếu nói qua, hẳn có hay không nói cho em chuyện kia, bởi vì Tiểu Lam tin nhầm một nữ nhân, làm cho hắn trước kia thiếu chút nữa bị nữ nhân kia hại chết. về sau Tiểu Lam liền bắt đầu thần kinh quá nhạy cảm lo lắng hẳn lại bị nữ nhân kia, còn không chuẩn hẳn bên người trừ bỏ chị bên ngoài không có nữ nhân khác, thậm chí bức ta cùng hắn kết giao. Điem chết người chính là, ở ta cùng hắn chia tay sau,sau khi Mộ đại ca qua, Tiểu Lam còn cùng hắn đính hôn sự?”

“Thiếu chút nữa bị nữ nhân hại chết?”

“Đi, em còn không biết sao? Kia vẫn là chờ hắn về sau chính mình nói cho em đi.” Tần Toa nói sang chuyện khác nói: “Em nhớ kỹ Mộ thiếu cùng Tiểu Lam là huynh muội. Còn có, em ngàn vạn đừng làm cho Tiểu Lam biết, em cùng Mộ thiếu có quan hệ, nếu không, nhà của chúng ta tiểu đáng thương, em sẽ chết thực thảm”

Ôn Hường Dương gạt đầu, cũng không dám nói cho Tần Toa, cô cùng Tiểu Lam đã gặp nhau, còn thật sự thành bằng hữu.

Không hề nghi ngờ, Mộ Lăng Khiêm muốn cho cô lấy được sự tán thành của Tiểu Lam, là bởi vì Tiểu Lam vẫn luôn tự trách sự việc thiếu chút nữa hại hắn bị nữ nhân hại chết.

Mà hẳn sau khi biết được Tiểu Lam đối với cô có hảo cảm, muốn lợi dụng cô, tiếp cận Tiểu Lam, tiêu trừ tâm lý bóng ma không tin nhiệm phụ nữ của Tiểu Lam. Thời điểm kia ở cô không có lấy được tán thành của Tiểu Lam, hẳn hẳn là so với cô còn muốn lo lắng Tiểu Lam biết bọn họ có quan hệ mới đúng.

Người nam nhân này, cư nhiên dùng cái này uy hiếp hắn, hẳn còn có thể lại hắc một chút sao?

Hon nữa Tiểu Lam thật sự có vấn đề sao?

Cô nhận thấy Tiểu Lam mặc dù có chút tự kỳ, nhưng là người thực hoạt bát rộng rãi, thẳng thắn a.

“Toa Toa tỷ,cám ơn chị.Em hiểu được.”

“Thật đáng yêu.” Tần Toa cười lại xoa xoa mặt Ôn Hường Dương: “Đừng rồi, tiểu đáng thương, Mộ thiếu đâu? Các người gần nhất thế nào? Hẳn không thế nào với em chứ?”

“Mộ có việc đi công tác, gần nhất không trở lại. Toa Toa tỷ, chị có việc tìm hắn sao?”

“Chị không có việc gì muốn tìm hắn. Chị và em nói, nếu không phải vì Tiểu Lam, chị cùng hắn căn bản là không có khả năng nói chuyện cùng nhau, em cũng không biết,thời điểm chị cùng hắn nói chuyện cùng nhau chịu nhiều dầy vò vô cùng.”

Ôn Hường Dương tán đồng gật gật đầu.

Nhưng không thể không nói, cô nghe Tần Toa nói xong lời này, trong lòng cô không có khó chịu như vậy.

Nếu là vì trí liệu vấn đề tâm lý của Tiểu Lam, cô tất muốn giấu thật tốt quan hệ cùng Mộ Lăng Khiêm. Làm Tiểu Lam tin tưởng, trên đời này không phải nữ nhân nào đều có ý đồ hại Mộ Lăng Khiêm

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 159: Kẹt ở giữa hai nữ nhân

Tần Toa chỉ là hướng Ôn Hường Dương giải thích, giải thích qua đi lúc sau cô đến biệt thự cùng Ôn Hường Dương làm nghiên cứu chế tạo bánh kem mới nhất, liền lái xe trở lại quán cà phê của cô.

Ôn Hường Dương nhìn Tần Toa làm bánh kem ăn ngon miệng Hương vị thuần khiết, cô nghĩ nghĩ, đem bánh kem đóng gói tốt, phân biệt tặng Nghiêm Hân cùng Lý Lam Hi gọi điện thoại cho từng người, hẹn các cô đến làng du lịch gần bờ biển gặp mặt.

Nghiêm Hân cùng Lý Lam Hi nhận được điện thoại của Ôn Hường Dương, liền đem mọi chuyện trong tay bỏ, trước tiên hẹn đi.

Hai người đều có xe, thế cho nên người tới trẻ nhất, đảo thành Ôn Hường Dương.

“Hường Dương.” Lý Lam Hi cùng Nghiêm Hân hai người đối với đối phương còn không phải rất quen thuộc, hai người gặp mặt, cũng chỉ là gật gật đầu, lúc này, thấy Ôn Hường Dương tới, hai người đều trầm miệng một lời kêu ca.

Lý Lam Hi nghe được Nghiêm Hân cùng cô cùng nhau kêu, cô nhìn Nghiêm Hân liếc mắt một cái, có chút không cao hứng.

Mấy năm nay, cô đối với ai đều nói năng lỗ nhăng, người khác nói có cao lãnh, khó ở chung, độc miệng, cô hoàn toàn không ngại. Cô không tin bất luận kẻ nào, cô cũng không có bất luận bằng hữu nào, nhưng mạc danh liền ở chung hướng Ôn Hường Dương có cảm giác an toàn,thời điểm bảo hộ cô, còn lôi kéo cô cùng nhau chạy trốn, cô liền đối Ôn Hường Dương có hảo cảm

Lại sau, Ôn Hường Dương chẳng những không tham tiền của cô, không giống những người khác bởi vì thân phận của cô nịnh nọt cô, còn đương cô là bằng hữu giống nhau, giúp cô trả tiền mua giày, mua vé vào cửa, mua nước.

Cô liền đối chính mình nói, phải tin tưởng một lần. Cô ấy cũng nghĩ không ham bất cứ thứ gì của cô, chỉ là bởi vì thích cô, mới thiệt tình chân ý đối với cô làm bằng hữu.

Chính là, cô chỉ có một mình Ôn Hường Dương là bằng hữu, Ôn Hường Dương lại còn có bằng hữu khác.

Cô không cao hứng

Ôn Hường Dương nhìn ra Lý Lam Hi hơi hơi cong cái miệng cùng ngạo kiêu đừng quá khứ đâu.

Cô cũng coi như có chút hiểu biết tâm lý Lý Lam Hi.

Cô đi tới chỗ Lý Lam Hi trước tiên.

Lý Lam Hi nhìn đến, trên mặt lại có vẻ tươi cười.m

Ôn Hường Dương nhìn Lý Lam Hi tinh trẻ con như vậy vừa buồn cười vừa tức giận, cũng may Nghiêm Hân tuy rằng ngoài miệng cũng sẽ nói nói, nhưng trong xương cốt từ trước đến nay là người biết săn sóc, chưa bao giờ sẽ cùng cô so đo này nọ.

Ba người tìm nghỉ ngơi không có ai an vị ngồi xuống, Ôn Hường Dương đem bánh kem mở ra, đưa Lý Lam Hi cùng Nghiêm Hân mỗi người một khối.

Tự nhiên là đưa cho Lý Lam Hi trước, Lý Lam Hi nhìn đến, cười càng vui vẻ, còn cố ý khiêu khích nhìn Nghiêm Hân liếc mắt một cái.

Nghiêm Hân: “....”

Nghiêm Hân cũng là lần đầu tiên nhìn người tính trẻ con đến như vậy, cô nhìn thấy bộ đáng Lý Lam Hi khiêu khích mồm to ăn bánh kem, cô đều nhin không được nở nụ cười.

Lý Lam Hi thấy Nghiêm Hân chê cười chính mình, cô hung tợn liền trừng mắt nhìn Nghiêm Hân liếc mắt một cái, chỉ là ăn một miếng, cô ngừng lại, nhìn phía Ôn Hường Dương nói: “Hường Dương, bánh kem này là chính cậu tự làm sao?khien tớ nhận thấy hương vị bánh kem giống như một người tỷ ty đã làm.”

“Ách.” Ôn Hường Dương nghe nói như thế, vội vàng nói: “Tôi là đi ngang qua một tiệm cà phê, nghe nói chỗ đó bọn họ bánh kem ăn ngon,nên mua riêng.”

“Quán cà phê? Chẳng lẽ là quán mà người tỷ ty kia của tớ mở ra?” Lý Lam Hi hiển vật quý dường như nói: “Chúng ta lần sau cùng đi a, có tớ ra mặt, cam đoan không cần tiền, đến lúc đó cậu có thể tận tình ăn uống, không cần cảm tạ tớ.”

Lý Lam Hi nói, nhìn Nghiêm Hân liếc mắt một cái, nâng cằm nói: “Àn, tôi, xem cô là bạn Khuê mặt của Hường Dương, cô cũng cùng nhau đến đây đi. Không cần cảm tạ tôi.”m

Nghiêm Hân l mục đích tới là khảo sát, Nghiêm Khắc yêu cầu cô điều tra Lý Lam Hi, nhưng có thể tra ra tư liệu thể nhưng thiếu sót đến đáng thương.

Nếu là người phát ngon của nhãn hiệu, như vậy tính cách cùng hình tượng người phát ngôn tượng cũng là phạm vi khảo sát phạm cao nhất.

Nghe nói như thế, Nghiêm Hân lần đầu cô ý dùng ngữ khí không có thiện ý mở miệng nói: “Tôi không tính toán cảm tạ cô.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 160: Mộ vương 8 trứng

Lý Lam Hi nghe nói như thế, chân mày nhu lại. Ôn Hường Dương thấy hai người đáng vẻ này, cô mở miệng muốn điều hòa hai người quan hệ, tiểu Hân tính tình từ trước đến nay là cực tốt, sao hôm nay như thế nào đột nhiên lại nổi nóng lỗ mắng như vậy.

Nhưng mà, ở thời điểm Ôn Hường Dương muốn mở miệng, Lý Lam Hi lại trước Ôn Hường Dương một bước đã mở miệng: “Tôi vốn dĩ liền không tính toán muốn có cảm ơn.” Nói xong còn hừ một tiếng: “Tôi lại không thích cô, nếu không phải xem xét cô là khuê mặt của Hường Dương, cô thử xem xem là tôi muốn cùng cô nói chuyện hay không.”

Lý Lam Hi là tùy hứng, nhưng cô cũng không muốn cho Ôn Hường Dương khó xử. Nếu là khuê mặt của cô đột nhiên lại có nhiều hơn một người bạn tốt, cô khẳng định sẽ không cao hứng. Lý Lam Hi hi nộ ai nhạc đều thể hiện ở trên mặt, như là hải tử vậy, diễn khởi diễn tới thể nhưng có thể diễn cái gì giống cái gì. Nghiêm Hân ngày hôm qua không tìm được tư liệu của Lý Lam Hi, nhưng lại đem phim truyền hình mà Lý Lam Hi sắp tới diễn thức đêm xem xong. Nghiêm Hân bắt đầu còn lo lắng tra không đến bất kì cái bối cảnh tư liệu nào, nhưng Lý Lam Hi lại có thể ở giới giải trí hỗn hồ mưa gió, cô ấy có phải hay không có ý lừa Ôn Hường Dương, nghĩ thông suốt được chỗ tốt của Ôn Hường Dương, hiện giờ xem ra, đây là hải tử mãi không lớn lên. Một mình tính quá mức cảm xúc hóa, không phải chuyện tốt. Nhưng là, Nghiêm Hân cực độ chán ghét bộ dạng nghĩ một đằng làm một nẻo của mình, lại cảm thấy Lý Lam Hi rất đáng quý, chỉ cần đáp nện tốt, đóng gói hảo, đối bọn họ tuyên truyền cho công ty rất có chỗ tốt.

Nghiêm Hân vươn tay, “Người hảo, tôi là Nghiêm Hân.”

Nghiêm Hân đột nhiên thay đổi thái độ, còn chủ động mỉm cười vươn tay, làm Lý Lam Hi nhìn Nghiêm Hân liếc mắt một cái, lại nhìn phía Ôn Hường Dương. Ôn Hường Dương nhìn đến hành động này của Nghiêm Hân, đầu tiên là kinh ngạc, theo sau lộ ra tươi cười, cô duỗi tay kéo tay Lý Lam Hi, đặt ở trên tay Nghiêm Hân. Lý Lam Hi tuy rằng không phải đặc biệt cao hứng, nhưng là cô cũng không có cự tuyệt.

Ôn Hường Dương thấy hai người bắt tay thân thiện, cô tự đáy lòng nở rộ ra một cái tươi cười sáng lạn: “Tiểu Lam, tiểu Hân, cảm ơn các cậu.”

Lý Lam Hi nghe được Ôn Hường Dương cảm ơn cô, cô trong lòng cao hứng, ngoài miệng lại còn hừ hừ một tiếng nói: “Không cần cảm tạ tớ, tớ không có thích cô ấy, tớ chỉ là nể mặt mối cậu thôi nên tớ mới cùng cô ấy bắt tay giằng hòa.”

“Hào hảo.” Ôn Hường Dương nhân cơ hội nói: “Tiểu Hân, Tiểu Lam, các cậu trao đổi với nhau số điện thoại đi động đi, đến lúc đó muốn liên hệ cũng có phương tiện.” Đặc biệt là thời điểm bàn về chuyện hợp tác làm người phát ngôn.

“Hào.” Nghiêm Hân thoải mái hào phóng đưa ra số đi động của mình.

Lý Lam Hi tuy rằng vẫn là kiêu ngạo, nhưng thực tế lại đem số đi động Nghiêm Hân tới lưu lại trên đi động của mình, về mặt như “Ban ân” đem số đi động của mình cho Nghiêm Hân.

“Hào, chúng ta đây tiếp tục ăn bánh kem đi?” Ôn Hường Dương thực may mắn hai người không có nháo gì nhiều, Tiểu Lam tùy hứng ngao kiêu không có ý xấu, tiểu Hân là đại tiểu thư ôn nhu sẵn sóc, cô có hai người bằng hữu thực tốt.

Ba người ở bờ biển chơi suốt một ngày, trải qua chuyện vừa rồi, Lý Lam Hi ngoài miệng không nói, nhưng không còn có bài xích Nghiêm Hân nữa, huống chi, là cô với Nghiêm Hân đã tạo hiệp ước trở thành bạn với nhau như Hường Dương nên cô đối cử với Nghiêm Hân cũng có chút tốt hơn.

Tối chạng vạng tối, ba người đi ăn cơm. Lý Lam Hi từ trước đến nay là mang theo thể tin dụng, trên người Nghiêm Hân cũng không mang theo tiền mặt, thể cho nên cuối cùng đều là Ôn Hường Dương trả tiền. Ôn Hường Dương tuy rằng thực thiếu tiền, nhưng đối bằng hữu từ trước đến nay đều luôn hào phóng. Nghiêm Hân cùng Lý Lam Hi không nói gì, nhưng đều ghi tạc trong lòng, hai người tranh nhau muốn đưa Ôn Hường Dương về nhà.

Ôn Hường Dương mới không dám để hai người đưa về, cô tìm lấy cái cớ, chính mình chuẩn ốm. Ngồi trên xe buýt quay về biệt thự, cô thở dài nhẹ nhõm một hơi, vì thu hoạch hôm nay cảm thấy cao hứng, đi động của cô liền vang lên, cô lấy điện thoại cầm tay ra thì thấy người gọi là: Mộ vương bát đản.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](#).

Chương 161: Gặp gỡ Mộ Lăng Khiêm, cô, quả thực vô lực phản kháng

Ôn Hường Dương chần chờ một giây, ấn hạ tiếp nhận cuộc gọi.

“Ồ đâu vậy?” Điện thoại kia đầu truyền đến thanh âm Mộ Lăng Khiêm.

Ôn Hường Dương bủi môi, đây là ở muốn điều tra tung tích của cô sao?

Ôn Hường Dương rất là ngoan ngoãn trả lời vấn đề được hỏi: “Hôm nay hẹn Tiểu Lam cùng tiểu Hân đi làng du lịch bên bờ biển, hiện tại đang trên đường trở về.” Nói xong, cô dò hỏi: “Mộ thiếu, ngài có gì phân phó sao?”

Ôn Hường Dương nói nói xong, đi động đầu kia không có đáp lại điều gì.

Thời điểm cô đang chờ Mộ Lăng Khiêm phản phó, liền nghe Mộ Lăng Khiêm nói: “Sớm một chút trở về, chờ tôi trở lại.”

“Àn, hảo.” Ôn Hường Dương ngoan ngoãn đáp lại lần nữa.

Chính là, cô đều trả lời xong rồi, Mộ Lăng Khiêm cũng không có cắt đứt điện thoại. Ôn Hường Dương cho rằng Mộ Lăng Khiêm còn có cái gì muốn cô chú ý nên cô vẫn cầm đi động đợi một chút. Kết quả thì sao? Mộ Lăng Khiêm không có cúp điện thoại, cũng không nói gì. Cô cảm đi động có chút không biết nên tiếp tục tiếp nghe, hay là đem điện thoại cắt đứt. Đây chính là điện thoại đường dài quốc tế a, một phút đồng hồ tốn rất nhiều tiền, anh lại không tắt máy, lại không nói lời nào, đây là loại ý tứ gì? Tiền nhiều nên muốn làm gì thì làm sao?

“Mộ thiếu, nếu là không có việc gì, tôi đây trước…….” Ôn Hường Dương thử mở miệng tính nói, chính là cô chưa kịp nói cúp máy, liền nghe Mộ Lăng Khiêm nói: “Cầm miệng.”

Hào ái, cảm miệng. Di động Ôn Hường Dương cứ như vậy một đường hiện ra trạng thái tiếp tục trò chuyện, bởi vì Mộ Lăng Khiêm ở đầu kia di động có thể nghe ra động tĩnh của cô, thế cho nên Ôn Hường Dương thở mạnh cũng không dám. Cô còn tưởng rằng anh đi công tác, cô lại có thể tự do đi lại. Kết quả, hiện tại khen ngược, đem Diệt Ảnh lưu lại thì không tính, để cô mở di động còn muốn cùng cô bảo trì trạng thái trò chuyện. Cô, quả thực là lực bất tòng tâm

Thật vất vả đã tới biệt thự, Ôn Hường Dương cầm di động bắt đầu nóng lên, đề thấp thanh âm dò hỏi: “Mộ thiếu, ngài còn ở sao? Tôi đã đến biệt thự rồi.”

Ôn Hường Dương cho rằng Mộ Lăng Khiêm tốt xấu gặp gì cũng nói chuyện với cô một chút, hoặc là cần bản không ở, lại không nghĩ rằng, cô mới vừa mở miệng, thanh âm Mộ Lăng Khiêm liền truyền tới: “Trở về đi ngủ sớm một chút.”

Ôn Hường Dương vừa định nói: “Hào”, kết quả, cô còn chưa nói, điện thoại đã bị cắt đứt.

Cô: #0%*%/%* ¥#

Ôn Hường Dương thu di động, vào biệt thự, pin của di động liền dư lại 1%, cô chạy nhanh tìm đồ sạc pin cho điện thoại. Một mình một người ở biệt thự thực nhàm chán, Ôn Hường Dương chạy về phòng, liền bắt đầu viết tiếp tiểu thuyết của cô, không có chuyện gì làm liên gửi công văn đi trước, điện cường phát tiết, đem tất cả bất mãn đối với Mộ Lăng Khiêm đều thông qua nhân vật phát tiết ra. Chờ cô viết xong, nhìn thời gian, đã buổi tối hơn mười một giờ, cô đóng máy tính, lên giường ngủ. Ngày hôm sau, Ôn Hường Dương còn ở trên giường nằm bò, tiếng chuông di động lại lần nữa vang lên.

Cô còn buồn ngủ mở to mắt, bên ngoài trời còn chưa sáng, ai a, cô bực bội ở trên giường sờ soạng một trận, mới sờ được đến điện thoại của cô được đặt ở phía dưới chân, thanh âm mơ mơ màng màng mở miệng nói: “Uy? Ai ở đầu dây vậy?”

“Hường Dương, là ta.”

Di động kia đầu truyền đến thanh âm làm Ôn Hường Dương lập tức từ trên giường ngồi dậy, ánh mắt cũng tùy theo lặn xuống.

“Có việc sao?” Ôn Hường Dương ngừng khi bắt thiện hỏi.

“Tại sao em có ý thay đổi số di động, là có ý tứ gì?” Di động đầu kia thể nhưng truyền đến thanh âm chất vấn của đối phương.

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, nhưng thật ra cảm thấy buồn cười, cô ngồi dậy, mở đèn đầu giường: “Tôi là có ý tứ gì, anh còn không rõ sao? Tôi thay đổi số di động, cùng anh có cái quan hệ gì sao?”

Từ lần trước Trần Văn Hi hẹn cô đi ra ngoài, muốn lui dụng cái Cầu ca đối phó cô. Cô giáo huấn Trần Văn Hi xong, trở về liền đem điện thoại thay đổi số, miễn cho lại nhận được điện thoại của tên cận kề đó, ảnh hưởng tâm tình của cô.

Nhưng không nghĩ tới, tên này cư nhiên còn có thể tra được số di động của cô?!

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 162: Anh có thể đi hỏi lão bà của anh Editor: Hyna Nguyễn

“Ôn Hường Dương!” Di động kia đầu truyền đến thanh âm nghiêng răng nghiêng lợi.

Ôn Hường Dương nghe thanh âm như thế, dạ dày lại bắt đầu ghê tởm: “Lâm Hạo, có việc anh liền nói thẳng, tôi không có thời gian cùng anh nói lời vô nghĩa, chúng ta hiện tại không có bất luận cái quan hệ nào, anh tốt xấu gì cũng là người có vợ, tốt nhất là đừng nên quấy rầy tôi! Không biết Trần Văn Hi có đã nói với anh hay chưa chuyện tôi lần trước giáo huấn cô ấy. Tôi nói cho anh biết nếu anh lại đến quấy rầy tôi, tôi lần sau sẽ làm anh nằm thử tư vị mà lão bà anh đã hưởng qua!”

“Văn Hi đi tìm cô? Cô đã làm cái gì với cô ấy?” Thanh âm chất vấn lại lần nữa truyền đến.

Ôn Hường Dương thật không nghĩ lại tiếp tục cùng người này nói chuyện vô nghĩa, cô cuối cùng nói một câu nói: “Anh có thể đi hỏi lão bà của anh, nói vậy cô ấy sẽ thật cao hứng nói cho anh biết đã phát sinh gì.”

Ôn Hường Dương nói xong lời này, “Bang” liền treo điện thoại, thuận đường đem sổ của Lâm Hạo đưa vào danh sách số đen.

Sáng sớm tâm tình đã bị phá hủy, Ôn Hường Dương bực bội xoa xoa chính mình đầu tóc, trở về trên giường, cái tên hỗn đản nào lại đem số di động cô mới đổi nói cho Lâm Hạo?

Ôn Hường Dương tâm tình kém cả ngày, nếu là hôm nay Mộ Lăng Khiêm gọi điện thoại cho cô, cô thực hoài nghi có lẽ có thể đối với Mộ Lăng Khiêm phát giận, cũng may Mộ Lăng Khiêm cũng không có tới điện thoại.

Không có người hẹn gặp, Ôn Hường Dương cũng không nghĩ ra của, cô cứ mang tâm tình như vậy ở biệt thự buồn cả ngày. May mà ngày hôm sau buổi sáng không đến 8 giờ, Nghiêm Hân liền gọi điện thoại tới cho cô.

“Uy, Hường Dương sao? Cậu hen với Tiểu Lam, chúng ta cùng đi tới trung tâm bách hóa đi dạo đi? Công ty chúng tớ ngày hôm qua mở cuộc họp thảo luận, lần này người phát ngôn nhân hiệu đồ trang điểm mới nhất mười có tám chín phần chính là Tiểu Lam. Hiện tại liền muốn xem thử Tiểu Lam có thích sản phẩm của công ty tớ hay không.”

“Thật sự sao? Hào, tớ lập tức gọi điện thoại cho Tiểu Lam.” Tin tức này làm cho tâm tình của Ôn Hường Dương tốt lên một chút. Cô rời khỏi giường, thay một bộ quần áo, vội vàng gọi điện cho Tiểu Lam.

“Uy.....” Nghe thanh âm, Lý đại minh tinh giống như còn đang ngủ.

Ôn Hường Dương nghe thanh âm mềm oặt dính dính, cô cười nói: “Tiểu Lam, là tớ Hường Dương. Cậu hôm nay có rảnh không? Chúng ta cùng đi dạo mua sắm được không?”

“Hào a, hảo a.” Lý Lam Hi nhảy nhót vui vẻ, thanh âm truyền đến: “Hường Dương, chúng ta hẹn ở đâu đây? Tớ hiện tại liền đến. Cậu cũng không biết, tớ thực chán ghét chết cái đạo diễn đoàn phim hiện tại của chúng tớ, cái lão nhân bụng bự già sắp chết kia cư nhiên muốn sử dụng quy tắc ngầm với tớ, nếu không phải ký ước, tớ không nghĩ muốn vị hôn phu mắng, không nghĩ muốn làm người quản lý của tớ khó xử, tớ thật muốn đem gã ghê tởm đó đánh thành đầu heo!”

Gần đây trong khoảng thời gian này, Lý Lam Hi vẫn luôn cùng Ôn Hường Dương đi ra ngoài chơi, Ôn Hường Dương còn tưởng rằng Lý Lam Hi là không có tiếp tục làm diễn viên, hiện giờ nghe được Lý Lam Hi nói đạo diễn tưởng muốn dùng quy tắc với Lý Lam Hi, phản ứng đầu tiên của cô chính là đem cái đạo diễn kia ngược thành cầu, dám khi dễ Tiểu Lam nhà cô sao!

Ôn Hường Dương trong lòng có chủ ý, cô mở miệng nói: “Tiểu Lam, không sao đâu, tớ cam đoan cái đạo diễn đầu heo kia sẽ chết thảm.”

“Hường Dương, vì cái gì tớ nghe xong lời này của cậu, tớ cảm thấy thực vui vẻ? Nghe xong cậu nói, tâm tình tớ thật tốt, chúng ta lát nữa gặp nhau ở đâu đây?” Lý Lam Hi truyền tới thanh âm cảm động.

“Đồ ngốc.” Ôn Hường Dương suy nghĩ nói: “Vậy gặp tớ ở cửa Mộ bách hóa đi.”

“Hào, tớ lập tức rời giường ra cửa.”

Lý Lam Hi treo điện thoại, Ôn Hường Dương không có đưa điện thoại đi động cất đi, mà là tìm số điện thoại ghi “Mộ vương bát đản”, ấn nút gọi.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 163: Ách,Mộ thiếu anh đang ngủ sao?

“Chuyện gì vậy?” Di động mới vừa bị được kết nối,liền truyền tới tiếng nói từ tính mạng theo một tia lười biếng chưa tỉnh ngủ của Mộ Lăng Khiêm

Ôn Hường Dương nghe thanh âm đó, mới nhớ tới, nếu Mộ Lăng Khiêm ở nước Mỹ, thời gian bên kia của hắn hẳn là nửa đêm,thời điểm hắn đang ngủ, đã bị cô đánh thức đi?

“Ách, Mộ thiếu, anh đang ngủ sao?” Ôn Hường Dương chỉ là đã quên vấn đề sai giờ

“Àn, chuyện gì, nói đi.” Có lẽ là bởi vì đây là lần đầu tiên Ôn Hường Dương chủ động gọi điện thoại cho hắn, Mộ Lăng Khiêm nửa đêm bị đánh thức, nhưng cũng không có phát giận, còn mang theo thanh âm theo độc đáo lười biếng mở miệng nói.

Nếu đều đã đánh thức rồi, Ôn Hường Dương dứt khoát liền nói.

“Mộ thiếu, là sự việc của Tiểu Lam. Tôi có thể nói, nhưng anh có thể hay không cam đoan, anh sẽ không đối Tiểu Lam phát giận, sẽ không đem chuyện này nói cho Tiểu Lam.”

Mộ Lăng Khiêm nghe được Ôn Hường Dương mở miệng, nói chính là việc của Tiểu Lam, hẳn hơi hơi nhủ mảy, sắc mặt cũng có chút lạnh xuống, cô nửa đêm gọi điện thoại cho hắn, hẳn cho rằng cô nghĩ tới hắn, lại không nghĩ rằng, mở miệng chính là vì chuyện của Tiểu Lam mà tìm hắn.

tiểu nữ nhân này, thật là như thế nào thân mình không nuôi nổi còn lo chuyện bao đồng, nhưng hắn thật đáng chết, vẫn là nghĩ tới bao đường cô.

“Nói”.

Ôn Hường Dương nghe được thanh âm Mộ Lăng Khiêm bỗng nhiên rơi chậm lại vài độ, cả người cô đều run run một chút, chần chờ suốt một phút đồng hồ, mới mang ngữ điệu thỉnh cầu mở miệng nói: “Tiểu Lam nhận một vai diễn diễn, đạo diễn kia thực ghê tởm tương chiếm tiện nghi của cô ấy, cô ấy sợ anh lo lắng, không dám nói cho anh. Anh có thể hay không hỗ trợ xử lý?”

“Àn”.

Mộ Lăng Khiêm đáp ứng xong, nhưng là giống như không có ý tứ muốn nói điện thoại.

Ôn Hường Dương cũng không dám nói nhiều, cô bất đắc dĩ nhìn di động, cô giống như lại tự đào cái hố cho chính mình.

“Mộ thiếu, chuyện kia, tôi hẹn Tiểu Lam cùng tiểu Hân. Nếu không, anh ngủ trước, tôi ……”

“Bang!” Ôn Hường Dương nói còn chưa nói xong,đầu kia di động liền truyền đến một đạo thanh âm như thứ gì vỡ vụn, trong lòng cô lộp bộp một chút, đang muốn dò hỏi phát sinh chuyện gì, liền phát hiện, điện thoại đã bị cúp.

Ôn Hường Dương: “…”

Cái bệnh nhân tâm thần này, chẳng lẽ lại phát bệnh?

Ôn Hường Dương lắc lắc đầu,gọi cho tiểu Hân một cuộc điện thoại, nói cho tiểu Hân,địa điểm gặp mặt, liền ra cửa.

Thời điểm Ôn Hường Dương đến Trung tâm bách hoá thương mại Mộ thị, Nghiêm Hân cùng Lý Lam Hi đã tới rồi, hai người đang ngồi ở trong một quán trà sữa của trung tâm bách hoá, khăn quàng cổ của Lý Lam Hi che hơn phân nửa khuôn mặt, mặc dù có người hướng chỗ đó xem cô, nhưng tạm thời là không có người nhận ra cô đã tới.

Ôn Hường Dương hướng hai người đi tới.

Ba người một đội, Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân liền ấn ý đem Lý Lam Hi đưa tới cửa hàng chuyên bán đồ trang điểm lấy danh nghĩa của tập đoàn Nghiêm thị đi mua đồ trang điểm,y tá Nghiêm Hân là, trước khi xác định Lý Lam Hi có thích hợp là người đại diện cho sản phẩm công ty của các cô hay không,vẫn phải bàn lại việc hợp tác.

Dương nhiên, đây cũng là có thể quang minh chính đại tới, nhưng liền sợ đến lúc đó Lý Lam Hi không thích hợp, các cô lại nói chuyện này trước tiên, làm Lý Lam Hi thất vọng.

Bách hoá Mộ thị,lần trước Ôn Hường Dương đã tới, Mộ Lăng Khiêm còn đưa cho chủ của tất cả các cửa hàng trong trung tâm tâm bách hoá này ảnh chụp của Ôn Hường Dương, làm cho ông chủ của các cửa hàng này khi nhìn thấy Ôn Hường Dương, toàn bộ đều cho chiết khấu thấp nhất.

Mà chủ các cửa hàng nhà Nghiêm Hân cũng nhận thức Nghiêm Hân.

Chủ tiệm lúc này vừa thấy hai vị đại tiểu thư đều tới, còn có một người che mặt, thấy không rõ diện mạo, nhưng dáng người cao gầy nóng bỏng tinh muội, hẳn vội vàng tiến lên nói: “Tiểu……”

Nghiêm Hân thấy chủ tiệm muốn tới tiếp đón, cô vội vàng ngăn lại.Có thể ở chỗ này ông chủ

cửa hàng, không ai là không có một chút nhân lực? Chủ tiệm xem đã hiểu ý tứ Nghiêm Hân, hẳn cũng là người tâm cơ linh động, cười lại hỏi: “Không biết ba vị tiểu thư muốn xem cái gì?”

“Tiểu Lam, cô có cái gì nghĩ muốn mua không?” Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân đều nhìn phía Lý Lam Hi.

Lý Lam Hi thấy hai người ân cần như vậy, cô đều có chút ngượng ngùng. Nghiêm Hân nhân cơ hội liền giúp Lý Lam Hi giới thiệu các sản phẩm mới nhất, còn nhanh tay lẹ mắt đưa cho Lý Lam Hi một món đồ rất thời thượng.

Lý Lam Hi thấy Nghiêm Hân đối với cô tốt như vậy, cô mang đồ trong tay theo,ánh mắt nhìn Nghiêm Hân không có xa cách như trước kia, nhưng ngoài miệng vẫn là muốn nói: “Cô đừng tưởng rằng người nịnh bợ tôi, tôi liền sẽ thích cô giống như thích Hường Dương.”

Ba người đang nói,hai người người đại diện liền đi tới, hai người này vừa xuất hiện ở trước mặt các cô, nguyên bản trên mặt mang theo tươi cười Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân, ánh mắt đều lạnh xuống dưới.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đàng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 164: Có tiền mua sắm xa hoa

Lý Lam Hi thấy Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân biểu tình không quá thích hợp, cô theo tầm mắt bọn họ liền nhìn phía mới hai người mới vừa vào cửa.

Này không xem còn hảo, vừa liền nhìn thấy trong đó một nữ nhân ăn mặc trên người cùng Ôn Hường Dương cùng kiểu dáng váy đồng hào bằng bạc cùng tiểu tây trang, nhưng rõ ràng nữ nhân kia dáng người so Hường Dương kém rất nhiều, thuộc người dáng cao lại trắng buri hẳn hì, cần bản không thích hợp phối đồ đáng yêu như vậy.

“Tiểu Lam, tiểu Hân, chúng ta đi thôi.” hai nữ kia nhân đứng ở kế bên hàng bên kia, đi tới liền trực tiếp đến chỗ làm nhân viên cửa hàng lấy hoá đơn, cũng không có nhìn đến Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân cũng ở trong tiệm

Nghiêm Hân cũng tán đồng ý tưởng của Ôn Hường Dương, hai nữ nhân này cùng các cô là cùng học đại học, bốn người từ trước đến nay chưa bao giờ đối phó nhau.

Nguyên nhân Không đối phó, chính là —— đụng hàng!

Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân ở cùng hai nữ nhân kia chạm mặt trước, mang theo Lý Lam Hi rời khỏi tiệm.

Nghiêm Hân thấy Lý Lam Hi vẫn luôn nghĩ hoặc nhìn hai người, cô cũng là cố ý đem Lý Lam Hi trở thành bằng hữu, liền giải thích nói: “Bên trong nữ nhân vừa cao lại to lớn kia kêu Sam Ngừ Yên, là bạn học cùng đại học của chúng tôi, cô ta thực thích tìm Hường Dương gây phiền toái.”

“Vị cái gì?” Lý Lam Hi thích Ôn Hường Dương, cảm thấy Ôn Hường Dương thực tốt, thật sự không rõ, vì cái gì sẽ có người muốn tìm Ôn Hường Dương gây phiền toái.

Nghiêm Hân bắt đầu đi cười: “Tiểu Lam, cô cũng nhìn đến cách ăn mặc trên người cô ta. Nói đến cũng khéo, mười lần thì có năm lần đều sẽ đụng phải.”

“Nguyên nhân xảy ra Sự việc vẫn là năm nhất đón người mới đến dự tiệc tối, cô ta cũng là lần đầu tiên cùng Hường Dương đụng hàng. Về sau đụng phải, cô ta liền cảm thấy Hường Dương là cố ý. Lại lúc sau, chính cô ta ở trước mặt toàn giáo hướng nam sinh cô ta thích tỏ tình, kết quả người nam sinh kia nói hẳn không thích người trang điểm như vậy, mà là thích kiểu trang điểm giống như vậy của Hường Dương. Sau đó, cô ta liền hoàn toàn hận chết Hường Dương.”

“sau ba năm, mãi cho đến tốt nghiệp đại học, cô ta đều vẫn là học phong cách ăn mặc của Hường Dương, mua còn đều là kiểu dáng mới nhất. Nhưng là.....” Nghiêm Hân bắt đầu đi thờ dài: “Cô cũng thấy rồi.”

“Cái người nam sinh mà cô ta thích kia thực ra là một hoa tâm công tử, một tháng có thể đổi bốn trường đại học, thay năm người bạn gái. Nói thích Hường Dương bắt quả là lấy cớ, tôi cùng Hường Dương bắt đầu còn cảm thấy cô ta đáng thương, ý đồ cũng có cả câu thông. Kết quả, cô ta cho rằng chúng tôi ở ngoài cười nhạo cô ta, tìm các loại phiền toái cho chúng tôi. Cái tên tra nam bạn trai cũ của Hường Dương ngoại tình, cũng có một phần công lao của cô ta.”

“Còn có, bên người cô ta cái nữ nhân có vóc dáng nhỏ nhắn kia là tùy tùng của cô ta, thời điểm đại học, liền vẫn luôn dùng tiền của cô ta đi mua quần áo cùng túi xách hàng hiệu, thích ở trước mặt cô ta châm ngòi ly gián, sau lưng lại kêu cô ta có tiền tiêu hoang phí.”

Lý Lam Hi: “.....”

Sam Ngự Yên gia thế ở Nam Đức thị cùng các cô thi lực lượng ngang nhau, đại gia khi còn nhỏ đã gặp qua, Sam Ngự Yên có lẽ không nhớ rõ, nhưng mà Nghiêm Hân cùng Ôn Hường Dương đều nhớ rõ, cái nữ sinh cao lớn lại khác kia, khi còn nhỏ giúp các cô đánh bọn tiểu nam sinh, nếu là có thể, các cô đều không hy vọng biến thành như vậy.

“Về sau Tốt nghiệp, chúng tôi liền không gặp lại, không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp gỡ.”

Lúc đó trong cửa hàng.

“Ngự Yên, Ngự Yên, tôi mới ra đi khỏi WC, cư nhiên nhìn đến thấy Ôn Hường Dương kia cũng ở chỗ này. Cô có thấy được không? Cô ta cư nhiên lại học cách ăn mặc của cậu. Cậu nói xem người này.....”

Mai Thiên tùy tùng của Sam Ngự Yên mới vừa nói xong lời này, Sam Ngự Yên sắc mặt liền thay đổi: “Cô ta ở đâu nhỉ?”

“Ồ bên ngoài cửa cầu thang đó”.

Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân cùng Lý Lam Hi nói xong những lời này, thời điểm đang chuẩn bị rời đi, liền nghe được phía sau truyền đến một trận tiếng bước chân.

Hai người quay đầu lại, liền nhìn đến Sam Ngự Yên mặt lạnh hung thần ác sát cùng Mai Thiên mặt đầy phụ họa hướng các cô đi tới, tư thế vừa thấy kia chính là tới tìm phiền toái.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 165: Trên người là đồ Giả

“Ôn Hường Dương, đã lâu không thấy a. Đây không phải là váy của Dior số lượng giới hạn sao? Chiếc váy bằng bạc đồng hào này, nhà thiết kế của Dior chính là chỉ thiết kế hai cái, vừa lúc tôi biết hai chiếc váy này được ai sở hữu và hiện đang ở đâu a. Ha ha a, cô thật có bản lĩnh đồ giả như thật, thật đúng là so với một năm trước thuần thực hơn nhiều a.”

Hai người ngăn cản đường đi của ba người các cô, Sam Ngự Yên còn chưa nói lời nói, Mai Thiên trước đã mở miệng, nói đến chỗ này, còn cố tự nở nụ cười, “Ngự Yên, cảnh không phải nói cô ta bị ba cô ta đuổi ra khỏi nhà rồi sao? Thật là đáng thương a.”

Mai Thiên nhìn Ôn Hường Dương một trận cười: “Xem ra hiện tại cô cũng cũng chỉ mua nói đồ son trại như thế này thôi. Ài, đúng rồi, Ngự Yên mấy ngày hôm trước còn mang tớ đi tham gia tiệc tối, tớ còn nhìn thấy ba cùng mẹ cô ta còn có muội muội nữa cùng nhau tham gia tiệc tối, thoát nhìn thật đúng là người một nhà hạnh phúc.”

Ôn Hường Dương ngó Mai Thiên liếc mắt một cái, Sam Ngự Yên tìm cô gây phiền toái không phải lần đầu tiên, nhưng mỗi lần đều có nữ nhân Mai Thiên này ở bên cạnh châm ngòi thổi gió. Mai Thiên người cũng như tên, không có tiền. Tiền cô ta dùng đều là tiền của Sam Ngự Yên, còn muốn lợi dụng quan hệ với Sam Ngự Yên đi tham gia một vài bữa tiệc tối, thông đồng với một ít nam nhân. Mỗi lần đều phải ở trước mặt Sam Ngự Yên hạ nhục cô một phen, cùng cô xem xét quần áo trên người.

Nghiêm Hân muốn phản bác lại, chính là lúc cô nhìn lại về phía quần áo trên người Ôn Hường Dương, bộ quần áo này là lần trước Hường Dương tham gia hôn lễ của Lâm Hạo mua, chính là mua ở chỗ này, giá cả quần áo giống như Hường Dương thực sự được mua với giá hấp dẫn, Hường Dương không phải nói chỉ 3 vạn thôi sao? Nhưng là, theo như hiểu biết của cô đối với loại nhãn hiệu này, cái váy đồng hào bằng bạc này nói ít thì cũng đến vài trăm vạn đi.

Ôn Hường Dương nhìn Mai Thiên, cũng có chút phiền, nếu không phải do Mai Thiên này thì các cô cùng Sam Ngự Yên có lẽ sẽ không phát triển cục diện như nước với lửa như ngày hôm nay: “Mai Thiên, có phải đồ giả hay không, không phải cô là có thể định đoạt được. Dù tôi có ăn mặc quần áo mấy trăm khối thì cũng có thể so sánh với cô mặc đồ mấy trăm vạn. Huống chi, không có tiền, cô mua nổi quần áo mấy trăm vạn sao?” Câu nói sau, Ôn Hường Dương là cố ý nói sai ý.

Mai Thiên thấy Ôn Hường Dương cư nhiên trào phúng cô ta, cô ta tức giận đến cắn răng, ủy khuất nhìn Sam Ngự Yên muốn tiếp tục châm ngòi.

Nhưng cô ta còn không có cơ hội mở miệng, Ôn Hường Dương liền cười tiểu tây trang trên người mình xuống, mỉm cười: “Cô nếu chú ý tới quần áo của tôi như vậy, nói vậy đối tôi mà nói cái tiểu tây trang sắc xanh nhạt này cũng là thực cảm thấy hứng thú chứ. Tôi là bị người bỏ chân, tôi mới đi mua, hay là cô cũng muốn bị cả người màu xanh?”

“Ôn Hường Dương!” Mai Thiên giận dữ sắc mặt trắng bệch.

Ôn Hường Dương đột nhiên đáp trả, Sam Ngự Yên thật ra là muốn đến tìm Ôn Hường Dương gây phiền toái, muốn động thủ giúp Mai Thiên nhưng giờ một câu nói đều không thốt nên lời. Giúp Trần Văn Hi thông đồng với Lâm Hạo, Sam Ngự Yên trong lòng kỳ thật là không thoải mái, nhưng là Mai Thiên vẫn luôn nói, nếu không phải vì Ôn Hường Dương, cô sớm đã cùng nam sinh cô thích ở bên nhau. Là bởi vì Ôn Hường Dương, nhân tài cô thích mới biến thành như vậy. Cho nên, cô mới giúp. Nhưng chuyện này, ở trong lòng cô chính là cái điều khó nói, thế cho nên hôn lễ Trần Văn Hi muốn mời cô đến, cho cô một cái cơ hội có sẵn cười nhạo Ôn Hường Dương, cô cũng chưa từng muốn đi.

“Đã sớm bị ba vứt bỏ, còn tưởng chính mình là đại tiểu thư! Một thân đồ giả!” Mai Thiên thấy Sam Ngự Yên không giúp cô ta nói chuyện, cô ta chỉ có thể bất lấy uy hiếp của Ôn Hường Dương tiếp tục khai đao.

“Uy, tiểu chủ lùn.” Đúng lúc này, Lý Lam Hi bắt lấy kính râm, nhìn Mai Thiên khòe miệng vì câu đã mở miệng: “Cô không phải nói, váy đồng hào bằng bạc trên người Hường Dương là đồ giả, cô còn biết kia hai cái kia nơi nào của ai sao? Kia hảo, gọi điện thoại đi, làm người đó lấy ra tới cho tôi nhìn một cái.”

“Thật không khéo, tôi cũng biết trong đó một cái ở chỗ nào.” Lý Lam Hi cười vô cùng khiêu khích cao ngạo nói: “Nếu không, tiểu chủ lùn, chúng ta liền đều lấy tới nhìn xem, nhìn xem rốt cuộc trong tay ai mới là đồ giả?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 166: Chuyện của chúng ta, hôm nay tính hết luôn đi

Lý Lam Hi một ngum một cái tiểu chủ lùn làm Mai Thiên hận đến gần xanh nổi lên, thân cao không đến một thước năm là si nhục lớn nhất đối này của Mai Thiên. Nhưng là, nghe được Lý Lam Hi nói lời này, Mai Thiên lại không dám gọi điện thoại, bởi vì cô ta căn bản không biết hai chiếc váy số lượng giới hạn kia ở trong tay ai, cô ta mới vừa rồi chỉ vì muốn trào phúng Ôn Hường Dương mới nói như vậy thôi.

“Thế nào? Muốn hay không gọi tôi xem?” Lý Lam Hi nhường mảy, lại lần nữa mở miệng nói.

Nghiêm Hân nhìn thấy phản ứng của Mai Thiên, liền mình bạch Mai Thiên rõ là hù người. Nếu Mai Thiên thật đã biết, đã sớm tìm mọi cách đem đồ vật bấy ở trên mặt bàn, mượn cơ hội trao phúng các cô.

“Chính là a, gọi tới nhìn xem sao. Hay là cô cần bản không biết? Lại hoặc là cô nhận thức người khác, người khác lại không quen biết có?” Đối mặt với người khi dễ Ôn Hường Dương, Nghiêm Hân từ trước đến nay đều không khách khí.

Mai Thiên không dự đoán được một người giúp đỡ Ôn Hường Dương không đủ, còn tới hai người vây lấy cô, mà Sam Ngừ Yên cứ nhiên hiện tại ở nơi đó không nói gì.

Cô ta nắm chặt nắm tay, nhìn chăm chăm hai người nói: “Nếu tôi không quen biết các cô ấy thì như thế nào? Dù tôi không quen biết người có được hai chiếc váy số lượng giới hạn đó thì đồ trên người Ôn Hường Dương mặc cũng là đồ giả mà thôi! Cô không phải gọi sao tôi phải gọi? Có bản lĩnh, có liền đem mấy người kia kêu lên tới a!”

Mai Thiên nói đến nơi này, còn muốn kéo Sam Ngừ Yên cấp cho mình một tấm lá chắn: “Ngừ Yên, cậu nói đúng không? Tiểu tây trang xứng váy đồng hào bằng bạc, Ôn Hường Dương mặc vào như quý sao có thể so sánh được với cậu đáng yêu như vậy.”

Sam Ngừ Yên nghe nói như thế, cuối cùng cũng có điểm phản ứng, cô là tới tìm Ôn Hường Dương gây phiền toái, mỗi lần nghe được tên của Ôn Hường Dương, mặc dù không có chuyện gì, cô đều nhìn không được muốn tìm Ôn Hường Dương gây chuyện cô như thế nào có thể bởi vì ấy này liền từ bỏ chứ?

“Ai, từ từ.” Lý Lam Hi thấy Sam Ngừ Yên muốn động thủ liền đuổi tay ngăn trở cô, còn lấy ra di động, gọi đến một số di động khác: “Uy, Văn Tam, kiện quần áo người lần trước mua kia còn sao? Ân, tốt. Người hiện tại liền mang theo quần áo đến Mộ mậu bách hóa một chuyến. Đừng vô nghĩa, trong vòng hai mươi phút liền xuất hiện nha!”

“Ngừ Yên, cậu xem các cô ấy, quả nhiên nữ biểu từ, kẻ lừa đảo một nhà, nói như thật vậy.” Nếu là sự thật, mặt mũi của Mai Thiên đã có thể thật ném hết, nhưng Mai Thiên rõ ràng không tin có sự tình trùng hợp như vậy.

Ôn Hường Dương nghe được Mai Thiên nói lời này, sắc mặt hoàn toàn trầm xuống, cô bước tới gần Mai Thiên một bước. Mai Thiên thể nhưng bị ánh mắt của Ôn Hường Dương dọa sợ tới mức lùi lại một bước. Ôn Hường Dương hít sâu một hơi, cong cong khóe miệng, đuổi tay ra liền đặt ở trên vai Mai Thiên. Mai Thiên bị dọa đến cả người run run lên, Ôn Hường Dương đã từng bởi vì cô ta mà mắng Nghiêm Hân, một cái ngã quãng qua vai đem cô ba ngày đều nằm ở bệnh viện.

“Ngừ Yên.....” Mai Thiên cầu cứu hô một tiếng.

Sam Ngừ Yên đuổi tay liền ấn ở trên vai Ôn Hường Dương. Nghiêm Hân cùng Lý Lam Hi vừa thấy, mặt trên liền một tà một hữu đặt ở trên vai Sam Ngừ Yên.

“Tiểu Hân, Tiểu Lam, các cậu đừng động thủ.” Ôn Hường Dương nhìn hai người phía sau, đặc biệt là Lý Lam Hi: “Tiểu Lam, cậu đem kính râm mang lên đi. Tiểu Hân, cậu mang Tiểu Lam đến bên cạnh đi.”

“Hường Dương!” Hai người cũng không biết Ôn Hường Dương muốn làm cái gì, tất cả đều nồn nóng kêu lên, Sam Ngừ Yên khổ người như nam nhân nhưng cần bản không phải đối thủ của cô.

“Nếu là sợ tôi xảy ra chuyện, liền đi tìm báo an đi.” Ôn Hường Dương nhìn về phía Sam Ngừ Yên: “Chuyện của chúng ta, hôm nay tính hết luôn đi.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 167: Vì cái gì?

“Hào!” Sam Ngừ Yên cũng không phải là người tốt, cô cùng Ôn Hường Dương là nên tính rõ ràng.

Lần đầu tiên thấy Ôn Hường Dương, cô là thích Ôn Hường Dương, đó là lần đầu tiên cô mình bạch, vì sao nam nhân cô thích mười mấy năm sẽ thích kiểu trang điểm nữ sinh như vậy, bởi vì trang điểm nữ sinh làm trên người mang vẻ đáng yêu, hấp dẫn sự chú ý của người nhìn. Nhưng sau đó thì sao? Chuyện của cô, Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân là phát triển đến bây giờ loại tình trạng này như thế nào, chính cô đều không thể nói rõ.

“Vậy thì đến thương trường câu lạc bộ quyền anh.” Ôn Hường Dương đề nghị nói: “Dùng phương thức của cô giải quyết.”

Sam Ngừ Yên không nghĩ tới Ôn Hường Dương sẽ nói như vậy, Nghiêm Hân cùng Lý Lam Hi cũng không nghĩ tới Ôn Hường Dương sẽ nói như vậy, Mai Thiên nghe được đáy mắt có nùng liệt vui sướng khi người gặp họa.

“Hường Dương, không được, không thể, cậu cần bản sẽ không.....” Nghiêm Hân vừa định nói chuyện, đã bị Ôn Hường Dương ngăn trở lại: “Tiểu Hân, cậu không tin tớ sao?”

“Hường Dương, không được!”

“Không có gì không được.” Ôn Hường Dương đi đến trước mặt Nghiêm Hân cùng Lý Lam Hi, đuổi tay liền ôm hai người một chút, sau đó, cô xoay người hướng Sam Ngừ Yên nói: “Đi thôi, chúng ta lên lầu.”

Sam Ngừ Yên cũng trầm mặc. Nhưng là, nghĩ đến nam nhân cô thích kia, nghĩ đến việc phát sinh năm đó, cô thật sự hận, nếu là không phát tiết ra cô sẽ vừa thấy đến Ôn Hường Dương, liền khó chịu như là hít thở không thông. Năm người lên lầu, cùng nhau vào câu lạc bộ quyền anh, Sam Ngừ Yên từ nhỏ đã luyện tập quyền anh, toàn bộ Nam Đức thị là nữ tuyển thủ quyền anh duy nhất, mà Ôn Hường Dương lại chưa bao giờ tiếp xúc qua.

Nghiêm Hân lo lắng an toàn của Ôn Hường Dương, chẳng những tìm vài người báo an đến còn đem huấn luyện câu lạc bộ quyền anh lại đây, tùy thời chuẩn bị cứu người. Lý Lam Hi nhìn đến Nghiêm Hân quan tâm tới Ôn Hường Dương, cô vừa hâm mộ lại vừa ghen ghét, nhưng đối Nghiêm Hân đã không còn có xa cách như mấy ngày trước đây, còn đi theo Nghiêm Hân cùng nhau bận lên bận xuống. Sam Ngừ Yên nhìn hâu bằng hữu của Ôn Hường Dương, lại xem Mai Thiên một bên chỉ biết kêu cô giáo huấn Ôn Hường Dương, ánh mắt của cô âm thầm vài phần.

“Tiểu Hân, Tiểu Lam, đợi chút mặc kệ phát sinh chuyện gì, không có tờ đồng ý, các cậu không thể đi lên!” Ôn Hường Dương nói, tầm mắt dừng lại ở trên người Lý Lam Hi: “Tiểu Lam, đợi chút giúp tớ nhìn tiểu Hân.”

“Bắt đầu đi!”

Trọng tài, tuyển thủ theo thứ tự thay trang phục, bước lên lời dài, theo tiếng còi vang lên, trận đấu quyền anh bắt đầu. Đây là quyền anh không có tri hoãn. Không đến năm phút đồng hồ Ôn Hường Dương đã bị đánh bò ba lần, cũng bò dậy ba lần. Sam Ngừ Yên ra tay, từng quyền đánh trúng điểm yếu hại, Ôn Hường Dương tránh cũng không thể tránh, bị đánh ngã một lần lại một lần..... Thời gian vẫn luôn ở liên tục, hết lần này đến hết lần khác. Sam Ngừ Yên đem Ôn Hường Dương đánh tới mặt mũi bầm dập, khóe miệng đều chảy máu.

Đánh tới mức đứng ở dưới đài Nghiêm Hân khóc lóc kêu to: “Không cần đánh nữa, Hường Dương, đủ rồi!”

Đánh tới lúc Sam Ngừ Yên nhìn lại Ôn Hường Dương lần nữa giữa giữa bò dậy, rốt cuộc không hạ thủ được nữa. Sam Ngừ Yên đứng ở trên đài, nhìn lại không đánh, mới vừa đứng lên lại tự động ngã xuống bên cạnh Ôn Hường Dương.

Chỉ hỏi một câu: “Vì cái gì?”

Ôn Hường Dương ngã vào trên lời dài, ánh mắt phóng lên trời, phun ra một ngụm máu, có chút gian nan mở miệng nói: “Lúc sáu tuổi, người chính là như vậy giúp tôi cùng tiểu Hân đem nam sinh khi dễ chúng ta đánh chạy, người nói người lớn lên về sau, muốn trở thành tay quyền anh, giúp chúng ta đem nam sinh khi dễ chúng ta đều đánh chạy.”

“Hường Dương!” Nghiêm Hân nghe nói như thế, rốt cuộc nhìn không được, cô xông lên đài ôm Ôn Hường Dương khóc khàn cả giọng rống lên.

Lý Lam Hi cau mày nhìn Sam Ngừ Yên liền mắt một cái, cũng chạy đi lên. Sam Ngừ Yên đứng ở tại chỗ, lùi lại vài bước, có chút không xong đỡ lời dài bên cạnh.

Ôn Hường Dương được Nghiêm Hân cùng Lý Lam Hi nâng lên, lại lần nữa bò lên, cô nhìn Sam Ngừ Yên, kéo kéo khóe miệng: “Khi đó, tôi cùng tiểu Hân đều cho rằng chúng ta lại tương ngộ sẽ mãi là bằng hữu.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\).Net](http://EbookFull(cham).Net).

Chương 168: Bằng người đắ tội không nên đắ tội người

“Tớ biết trong lòng cậu có khí, mặc dù sai không ở tớ, nhưng nếu người kia là cậu, tớ nguyện ý làm thánh mẫu một lần.” Ôn Hường Dương nhìn Mai Thiên đứng ở một bên nói: “Cò ta không phải người tốt, nam nhân cậu thích kia cũng không phải thứ tốt. Cậu hỏi chính mình một chút đi, cậu có phải haykhông thật sự thích bộ dạng cậu hiện tại? Có phải hay không thật sự thích chính mình ở hiện tại?”

Sam Ngừ Yên cúi đầu nhìn bộ dạng của mình đáng người giống nam nhân cao trắng rắn chắc, cô đột nhiên bùng kín lỗ tai, không muốn lại nghe kêu lớn lên: “Câm miệng! Cô câm miệng cho tôi!”

Cô không thích chính mình ở hiện tại, chính là, cô thật thích nam nhân kia! Cô biết nam nhân kia không thích cô, chính là, cô chính là không bỏ xuống được! Sam Ngừ Yên đứng thẳng thân thể, nhìn phía Ôn Hường Dương: “Ôn Hường Dương, ta bội phục cô! Từ nay về sau, chúng ta cầu về cầu, lộ về lộ, ta sẽ không lại tìm cô gây phiền toái. Nhưng chúng ta không phải là bằng hữu!”

Cô không có biện pháp cùng một nam nhân cô thích mười năm thích nữ nhân khác làm bằng hữu! Sam Ngừ Yên cởi quần áo trên người ra, đi ra ngoài. Mai Thiên thấy Sam Ngừ Yên một mình đi vào, còn đem cô ta lưu tại nơi này, cô ta cất bước liền muốn đuổi theo.

Chính là, cô ta còn chưa đi ra ngoài, đã bị Lý Lam Hi ngăn cản lại: “Ai, từ từ a, cô không phải muốn xem váy phiên bản số lượng giới hạn sao? Đồ đang trên đường tới rồi.”

Mai Thiên chính là ý vào Sam Ngừ Yên cáo mượn oai hùm, Sam Ngừ Yên đều đã đi rồi, cô ta dù muốn lại tung hoành cũng phải tự mình ước lượng nặng nhẹ a.

“Tôi không muốn nhìn, muốn xem chính các người tự xem đi.”

Mai Thiên hiện tại chỉ nghĩ muốn nhanh chóng rời đi thôi, bất quá Lý Lam Hi cao gầy cất bước một cái liền lại lần nữa chặn đường đi của cô ta: “Muốn chạy? Có thể a! Lại chỗ Hường Dương nói lời xin lỗi hoặc là để ta đánh người một trận rồi đi nha.”

“Cô đừng quá quá phận!”

“Tôi quá phận sao? Hào, liên tức cho là tôi quá phận đi. Nhưng là, tiểu chủ lùn, tôi muốn quá phận thì cô có thể thế nào?” Lý Lam Hi cởi giày cao gót, một gót giày nện ở trên đầu Mai Thiên, máu tươi theo cái trán Mai Thiên liền chảy xuống dưới. Mai Thiên bị đánh, “A” đã kêu lên.

Bên cạnh dù nhiều bảo an cùng huấn luyện viên như vậy, lại chính là không ai tiến lên ngăn lại. Lý Lam Hi thấy Mai Thiên còn quý rống như quý kều, cô cầm giày lại gõ cửa đi xuống, nếu không phải tại loại nữ nhân cả ngày chăm ngòi lý gián này, Hường Dương sẽ không tự nguyện bị đánh, cô hiện tại phát hỏa thật lớn!

“Tiểu Lam.” Lý Lam Hi còn muốn tiếp tục đánh phía sau truyền đến thanh âm của Ôn Hường Dương, cô quay đầu lại, liền nghe Ôn Hường Dương nói: “Đừng ô ửề giày của cậu.”

“Nhưng mà” Lý Lam Hi đem giày mặc lại, quét Mai Thiên liếc mắt một cái, ghét bỏ nói: “Đôi giày này của tôi trị giá một trăm năm mươi vạn, đánh cô quá thực chính là lãng phí tài nguyên!”

Mai Thiên đứng ở tại chỗ, cúi đầu, tóc mái dày đặc che khuất hai mắt âm độc của cô ta. Chính là, cô ta chỉ có thể xuyên qua khe hở chỗ tóc mái, tro mắt nhìn Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân, Lý Lam Hi rời đi. Cô ta sẽ làm các nàng toàn bộ đều trả giá lớn! Chờ ba người rời đi, cô ta nắm chặt nắm tay lại đang muốn rời đi tìm người đối phó Ôn Hường Dương, một nam nhân mang kính râm xuất hiện ở trước mặt cô ta. Cô ngừng đầu, liền nghe nam nhân lớn lên khốc nói với bảo an bên người: “Nữ nhân này trộm châu báu ở thương trường, đem cô ta đến ngục giam đi.”

Mai Thiên sững sờ ở tại chỗ, nhưng cô ta càng không nghĩ tới chính là bảo an cư nhiên thật sự sẽ đến đụng đến cô ta.

Cô ta kịch liệt giãy giụa lên, hét lớn: “Người, các người dựa vào cái gì? Buông ra, buông ta ra!”

Diệp Ảnh đem một chuỗi vòng cổ vàng ròng đeo ở trên cổ Mai Thiên: “Bằng người đắ tội không nên đắ tội người.”

“Dem miệng cô ta lấp kín lại, mang đi!”

Mai Thiên bị áp ra khỏi câu lạc bộ quyền anh, dọc theo đường đi không biết có bao nhiêu người đều nhìn chăm chăm xem cô ta, thương trường quảng bá càng là bốn phía nói chuyện cô ta trộm châu báu. Trước nay đều là Mai Thiên vu oan hãm hại người khác, đây vẫn là lần đầu tiên cô ta bị người hãm hại, cô ta tức giận đến cả người đều phát run. Ôn Hường Dương, khẳng định là do Ôn Hường Dương đáng chết!

Cô ta ở đại học lần đầu tiên trộm đồ vật, chính là bị Ôn Hường Dương phá hoại, thiếu chút nữa làm hại cô ta thân bại danh liệt, bị thôi học! Cô ta không thể cứ như vậy bị giải đến đồn cảnh sát, cô ta không nghĩ muốn ngồi tù đâu!

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 169: Anh em của Mộ Lăng Khiêm

Trên đường bị áp giải tới nhà giam, Mai Thiên vứt hết óc, nhìn đến bên người ỉnh chỉ có một bảo an, cô ta cố ý hướng tới chỗ ngồi bên cạnh bảo an ngã xuống, dùng thân thể của mình đi cộ cái phía dưới của bảo an. Cô ta vận khí thật tốt, vừa lúc gặp phải một người háo sắc. Cô ta chỉ cần chủ động thông đồng một chút, hai người thực mau liền có phản ứng. Bảo an kia gấp gấp đem xe chạy đến một chỗ không người, hai người liền làm ngay ở trên xe.

“Nga. Hào. Bồng. Nga.”

Mai Thiên nẩy năm nay đã từng trải qua biết bao nhiêu loại nam nhân cho nên việc hầu hạ nam nhân rất có tay, thực mau liền dùng các loại thủ đoạn đem bảo an hầu hạ thoải mái dễ chịu.

Xong việc, Mai Thiên dựa vào người bảo an, về xoắn ốc, thanh khí nói: “Đừng đưa em đi chỗ nhà giam, em lưu lại bởi anh, có được không?”

“Người này tiêu hóa này!” Bảo an lại muốn thêm lần nữa, Mai Thiên như ý nguyện giữ lại đi động của cô ta.

“Thần ái, em mới vừa nãy ăn hơi nhiều, em có thể đi WC một tí hay không?” Mai Thiên mị nhân như tơ nói.

Bảo an nhìn Mai Thiên như vậy dục hỏa đốt người, lời kéo cô đến một cái WC.

Lại là một phen nữ xướng nam đạo, Mai Thiên rời khỏi bảo an gọi điện thoại đi động cho một vài người, thanh âm cực độ âm lãnh nói: “Uy, Lâm Hạo, anh không phải muốn biết Ôn Hường Dương hiện tại ở nơi nào sao? Tôi có thể nói cho anh biết, nhưng anh cần thiết đáp ứng yêu cầu của tôi, sau khi anh đạt tới mục đích của mình sau đó phải giúp tôi giết chết nữ nhân kia!”

Một mặt bách hóa.

Rời khỏi câu lạc bộ quyền anh, Nghiêm Hân liền muốn lái xe đem Ôn Hường Dương đưa đến bệnh viện nhưng Ôn Hường Dương lại nói cái gì đều không đi, thậm chí còn không muốn đi đến nhà của Nghiêm Hân.

Lý Lam Hi đề nghị đi đến nhà cô, Ôn Hường Dương lại cũng chỉ là lắc đầu: “Tiểu Lam, tiểu Hân, cậu ấy xuống tay không phải dung hết sức, tớ lúc này chỉ là thoát nhìn nghiêm trọng thôi, kỳ thật tớ một chút đều không có việc gì.”

“Hường Dương, còn không nghiêm trọng, cậu xem cậu đi.” Nghiêm Hân nhìn đến Ôn Hường Dương mặt mũi bầm dập bộ dáng, hốc mắt lại đỏ.

“Tiểu Hân, cậu lại không phải không biết người tớ là làm bằng sắt. Thật không đáng ngại đâu.” Ôn Hường Dương cười, còn đánh chính mình hai cái. Hành động đó của Ôn Hường Dương làm Nghiêm Hân cùng Lý Lam Hi sợ tới mức vội vàng ngăn trở cô lại.

Đúng lúc này, đi động Lý Lam Hi vang lên, Lý Lam Hi bắt điện thoại, nghe được thanh âm của đối phương, cô mở miệng liền nói: “Cậu đợi lát nữa đi trước tớ mang theo bác sĩ lại đây.”

“Tiểu Lam, cậu ở chỗ này chiếu cố cho Hường Dương, tớ đi mua chút thuốc.” Nghiêm Hân biết tính tình của Ôn Hường Dương, vội lui làm tiến nói.

“Ân, hảo.”

Chờ Nghiêm Hân mua thuốc trở về liền nhìn thấy Ôn Hường Dương cùng Lý Lam Hi bên người có nhiều hơn hai người, chuẩn xác mà nói là hai người một nam một nữ.

Chỉ là nữ nhân tóc dài kia, so với Lý Lam Hi cao một mét bảy còn cao hơn, ít nhất đến có 1 mét 8, chẳng lẽ đó là bằng hữu của Lý Lam Hi? Nghiêm Hân cảm thốt đi qua liền thấy vết thương trên mặt Ôn Hường Dương đã được xử lý qua.

Ôn Hường Dương nhìn Nghiêm Hân cười cười, vẫy tay nói: “Hai vị này là bằng hữu của Tiểu Lam.”

Nghiêm Hân vừa định chào hỏi, liền thấy nữ nhân kia xoay người, nhàn nhạt nhìn Nghiêm Hân liếc mắt một cái, đó là một gương mặt tinh xảo mái tóc mạc biện lại, nhưng có bộ ngực bằng phẳng, không tiếng động nhìn lại: Đây là cái nam nhân!

Lý Lam Hi nhìn biểu tình chán kinh của Nghiêm Hân, cười ha ha nói: “Hường Dương, cậu xem, tiểu Hân cũng bị dọa sợ không nhỏ đâu nha.”

“Hường Dương, tiểu Hân, quên giới thiệu, đây là Văn Tam, là anh em với vị hôn phu của tôi.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, trong lòng lộp bộp một chút, khẩn trương theo bản năng ngẩng đầu nhìn người nam nhân đang đứng ở một bên, anh em của Mộ Lăng Khiêm.....

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 170: Tai tiếng quán thân

May mắn ngoại trừ Hoa Úc cùng Tần Toa, cô không quen biết bằng hữu khác của Mộ Lăng Khiêm, nếu không, liền bị phát hiện ra lời nói dối của cô. Ở thời điểm Ôn Hường Dương hơi hơi nhẹ nhàng thở ra, Văn Dịch nhai kẹo cao su, ánh mắt lờn nhác dừng ở trên người Ôn Hường Dương bắn khoanh một lát, rồi sau đó thu hồi.

Lý Lam Hi cũng không có giới thiệu quá nhiều, chỉ là nói Văn Dịch lấy quần áo mang đến đem ra, đưa cho Ôn Hường Dương: “Hường Dương, quần áo này chính là thiết kế của hân, cô nếu là muốn, tôi nói hân thiết kế mấy bộ cho cô.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, đáy mắt có chút kinh ngạc.

Văn Dịch lại chỉ là nhìn về phía Lý Lam Hi, tiếp tục nhai kẹo cao su nói: “Ta không nhầm chán như vậy, không có việc gì, ta đi trước.”

“Ai, người người này như thế nào lại cư xử như vậy a? Ta cho người hỗ trợ thiết kế là cho người mặt mũi!”

Văn Dịch cũng không nói chuyện, chỉ là đầu cũng không quay lại, vurun một bản tay vẫy vẫy với Lý Lam Hi: “Lần sau lại có loại sự tình này đừng gọi ta, ta không như vậy rảnh rỗi như vậy đâu.”

Trên người Ôn Hường Dương là bộ quần áo hân thiết kế, mà hân nhớ rõ kiện quần áo đó theo như trong miệng Hoa Úc là mua cho tiểu tình nhân của Mộ Lăng Khiêm. Tiểu tình nhân mà Mộ Lăng Khiêm bao dưỡng tốt nhất là không có mục đích gì, nếu không.....

Văn Dịch cong cong khóe miệng, thổi kẹo cao su trong miệng, “Bang” một tiếng, kẹo cao su bị thổi ro trong nháy mắt tan vỡ, sống mái mạc biện mặt dưới ánh mặt trời đầu hạ một đạo đêm ngày không chừng bóng ma.

“Hường Dương, tiểu Hân, các người đừng để ý đến hân. Từ nhỏ hân liền âm dương quái khí, lớn lên về sau dám so với ta còn xinh đẹp hơn, quả thực buồn cười a!”

Lý Lam Hi có chút phẫn uất. Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân nghe nói như thế đều nở nụ cười, đúng lúc này, di động Lý Lam Hi lại vang lên.

“Uy?”

“Bảo bối a, người đang ở đâu vậy?Xây ra chuyện lớn rồi, việc đạo diễn đoàn phim cô vừa mới gia nhập cùng nữ diễn viên làm loạn bị cho ra ánh sáng tin tức đầy trên mạng, hiện tại người đầu tư đều yêu cầu đòi đạo diễn! Có tình là cái người đạo diễn kia tự mình nói bị oan, hiện tại trên mạng đều nói người bị bao nuôi, tôi đã tìm biện pháp để áp tin tức xuống nhưng không được.”

“Thật vậy chẳng? Thật tốt quá, cái tên đạo diễn kia sớm nên bị sét đánh, hân xứng đáng bị cho ra ngoài ánh sáng!” Lý Lam Hi hưng phấn nói.

“Bảo bối a, cô có nghe được trọng điểm tôi nói không a? Hiện tại là cô a, bên ngoài nói cô bị đạo diễn thực hiện quy tắc ngầm a!”

Lý Lam Hi không chút nào để ý phát phát tay: “Không có việc gì, trên báo chỉ mỗi ngày đâu có tiểu tin nói tôi bị người bao dưỡng đâu. Tôi còn có việc, tôi tắt máy trước a.”

Lý Lam Hi treo điện thoại, liền thấy Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân đều đang nhìn cô.

Cô cười cười, đang muốn nói chuyện, liền nghe Ôn Hường Dương nói: “Tiểu Lam, xảy ra chuyện gì vậy?”

“Không có việc gì, là mẹ Ngô nhà tớ có việc, hân một phát bệnh liền ái nói ngoa.”

Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân trong mắt đều có chút lo lắng, lời nói mới rồi trong điện thoại các cô mơ hồ đều nghe được đại khái.

“Tiểu Lam, có muốn tìm anh trai tôi giúp một chút không?” Nghiêm Hân nghĩ Lý Lam Hi xảy ra chuyện, đặc biệt là có ấy hiện tại là thật sự muốn đem người đại diện lần này gia cho Lý Lam Hi.

“Không cần phải, tớ sau lưng chính là có người hỗ trợ rồi! Hường Dương, tiểu Hân, mẹ Ngô nhà tớ kêu tớ trở về, tớ đây đi về trước. Tiểu Hân, Hường Dương trở về nhà đi.” Lý Lam Hi sợ hai người hỏi lại, cô không nghĩ muốn phiền toái hai người, tìm cái lý có lưu lại.

“Hường Dương.....” Nghiêm Hân có chút lo lắng.

Ôn Hường Dương lấy di động ra, lướt Weibo, đầu đề đều là “Lý Lam Hi bị quy tắc ngầm”.

Sự tình hoàn toàn vượt qua dự đoán lúc ban đầu của Ôn Hường Dương, cô chỉ là gọi điện thoại nói cho Mộ Lăng Khiêm, có người muosn sử dụng quy tắc với Tiểu Lam. Mộ Lăng Khiêm sao lại đem sự tình xử lý thành như vậy chứ? Cái đạo diễn kia bị vậy là đúng, chính là tại sao Tiểu Lam không liên quan cũng bị liên lụy đến là sao?

Mộ Lăng Khiêm rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 171: Hắc tâm tràng hân

“Tiểu Hân, chuyện này cậu trước đừng động. Hiện tại quan trọng nhất chính là quay về công ty ổn định công ty cùng những người khác, chuyện còn lại, để tớ xử lý.”

“Hường Dương, cậu.....?” Nghiêm Hân rõ ràng không tin Ôn Hường Dương có thể lực áp xuống được tai tiếng lần này.

“Tiểu Hân, nghe tớ, cậu hiện tại lập tức về công ty đi.”

Nghiêm Hân chần chờ một giây, đáp ứng rồi xuống dưới: “Hào, tớ đây liền trở về. Hường Dương, chính cậu lái xe trở về, có thể chứ?”

“Àn.” Nhìn Nghiêm Hân bước nhanh rời khỏi chỗ này, Ôn Hường Dương lúc này mới cau mày, nhe răng nhếch miệng lên, sam ngữ yên hạ khỏi tay tói, thật đúng là trọng

Cô hít sâu một hơi, còn “A a” hai tiếng, thanh thanh yết hầu, chuẩn bị gọi điện thoại cho Mộ Lăng Khiêm, việc này trừ bỏ Mộ Lăng Khiêm, cô không biết còn có ai có thể xử lý. Điện thoại gọi đi, chính là cũng không có người tiếp, tiếng trả lời máy móc vang lên: “Số máy quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được, xin quý khách gọi lại sau.”

Đang ở chế độ trò chuyện? Hay là đã có người đem chuyện này nói cho Mộ Lăng Khiêm, Mộ Lăng Khiêm đang ở xử lý? Ôn Hường Dương cắt đứt điện thoại, hy vọng như thế. Động tác của cô có chút thong thả từ chỗ mình mới ngồi đứng lên, kết quả chân cô chút chịu không nổi lực, chút nữa liền quý xuống mặt đất, may mắn lúc này có người đuổi tay đỡ cô một phen.

Cô ngẩng đầu lên, nhìn người nam nhân trước mắt mang kính râm, chỉ có thể nhìn đến nửa khuôn mặt, có chút kinh ngạc: “Diệp Ảnh?”

“Ôn tiểu thư.” Diệp Ảnh đem Ôn Hường Dương đỡ lên, liền lui ra phía sau một bước, bảo trì khoảng cách.

“Anh như thế nào lại ở chỗ này? Anh tới từ lúc nào? Chuyện vừa rồi, anh đều……”

“Đề tôi đưa cô trở về.”

“Mộ thiếu anh ấy……” Ôn Hường Dương nhìn Diệp Ảnh, trong lòng có một loại bất an mãnh liệt: “Anh……” Diệp Ảnh không phải từ lúc bắt đầu liền đi theo tôi chứ, còn tùy thời đem sự tình của tôi báo cho Mộ Lăng Khiêm đi?

Diệp Ảnh dường như là biết Ôn Hường Dương nghĩ hoặc, mở miệng nói: “Đúng vậy. Ông chủ nói, nếu cô muốn bị đánh, khiến cho cô hạo hạo đau.”

Ôn Hường Dương: “……”

“Kia Tiểu Lam……”

“Người xử lý việc của Lý tiểu thư đã đi xuống lãnh phạt. Cho nên, cô nếu muốn quản, liền tự mình gọi điện thoại cho ông chủ.” Diệp Ảnh nói đến nơi này, tạm dừng một chút nói: “Ôn tiểu thư, cô tốt nhất nghĩ kỹ lại chút, tâm tình của ông chủ giống như không tốt lắm”

Nghĩ kỹ?

Ôn Hường Dương không biết chính mình nên làm cái gì, có thể giúp Tiểu Lam đề ép tai tiếng chỉ có Mộ Lăng Khiêm, đây là việc giữa cô cùng Mộ Lăng Khiêm, liền tính muốn mắng ai, cô cũng nhận! Ôn Hường Dương lại lần nữa lấy di động ra, ấn hạ số điện thoại của Mộ Lăng Khiêm. Lần này điện thoại thực mau liền chuyển được, chỉ là Mộ Lăng Khiêm không nói lời nào, Ôn Hường Dương có chút không dám nói lời nào.

“Mộ thiếu……” Ôn Hường Dương mới vừa hô một tiếng, di động kia đầu liền truyền đến âm thanh của Mộ Lăng Khiêm không có một tia độ ấm: “Bị đánh tự vi như thế nào?”

Không biết vì cái gì, nghe được thanh âm của Mộ Lăng Khiêm, Ôn Hường Dương mặc danh có chút ủy khuất, tên hỗn đản này! Biết cô bị đánh, không quan tâm cô cũng không tính đi, còn dùng loại miệng lưỡi này cùng cô nói chuyện, tên hỗn đản! Chính là, hiện tại không phải thời điểm cho cô ủy khuất, hiện tại quan trọng nhất chính là việc của Tiểu Lam

“Mộ thiếu, việc của Tiểu Lam……”

Ôn Hường Dương nói còn chưa nói xong, thanh âm Mộ Lăng Khiêm liền truyền tới: “Cô muốn tôi làm cái gì?”

“Tôi……”

“Muốn đề tôi công bố Tiểu Lam là vị hôn thê của tôi? Muốn mượn việc này làm lời đồn tự sự đồ?”

Ôn Hường Dương nghe được Mộ Lăng Khiêm nói, có chút ngạc nhiên, trong lòng cô xác thật là tưởng như vậy, anh cùng tiểu Lam chính là vị hôn phu thê, anh công bố tin tức này sẽ giúp Tiểu Lam giải trừ nguy cơ lẩn này.

Tuy rằng trong lòng có điểm không muốn, nhưng là Ôn Hường Dương vẫn là mở miệng nói: “Đúng vậy.”

Nói xong lời này, Ôn Hường Dương như là đang đợi thăm phán đoán lời cuối cùng, cắn môi, nhắm hai mắt lại.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 172: Tôi thành toàn cho cô

“Hạo, nếu cô muốn như vậy, tôi thành toàn cho cô.” Một lời nói xong, Ôn Hường Dương nghe Mộ Lăng Khiêm cắt đứt điện thoại, cô đứng ở tại chỗ nửa ngày không hoàn hồn.

Diệp Ảnh nhìn Ôn Hường Dương ngốc ngốc nhìn di động, sắc mặt tái nhợt, rất muốn hỏi Ôn Hường Dương hà tất gì phải làm vậy, không hề nghi ngờ lời Ôn tiểu thư nói đã chọc ông chủ sinh khí, thế cho nên hấn mới vừa rồi đều có thể nghe được trong di động thanh âm tức giận.

“Ôn tiểu thư, có cô khỏe không?” Diệp Ảnh trong mắt có một tia lo lắng.

Ôn Hường Dương thu hồi thần trí, lắc lắc đầu: “Tôi không có việc gì, có thể đưa tôi trở về không?”

Diệp Ảnh mang theo Ôn Hường Dương đi xuống lầu, lúc này, di động của Diệp Ảnh vang lên.

Ôn Hường Dương đứng ở bên cạnh người Diệp Ảnh, có thể rõ ràng nghe được thanh âm Diệp Ảnh trả lời, cô nhìn phía Diệp Ảnh, Diệp Ảnh tắt điện thoại, mới mở miệng nói: “Điện thoại tôi nói muốn tôi mang cô đi bệnh viện nhìn qua một chút.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, tâm hơi hơi động, cái nam nhân đáng giận kia, anh không phải đang sinh khí sao? Vì cái gì còn muốn gọi điện thoại tới muốn Diệp Ảnh đưa cô đi tới bệnh viện?

Tới dưới lầu, Diệp Ảnh đem xe lại đây, để Ôn Hường Dương lên xe. Mà ở thời điểm Ôn Hường Dương lên xe, một chiếc bảo mã vừa lúc chạy đến dưới lầu Mộ mậu bách hóa, Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi từ trên xe đi rồi xuống dưới, vừa định đi lên trên lầu tìm Ôn Hường Dương, liền thấy Ôn Hường Dương cùng Diệp Ảnh ở bên nhau. Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi đều đã gặp qua Diệp Ảnh, biết Diệp Ảnh là bảo tiêu của Mộ Lăng Khiêm.

Lúc này, nhìn thấy Diệp Ảnh cùng Ôn Hường Dương ở bên nhau, bọn họ cũng không dám có hành động thiếu suy nghĩ, thậm chí không dám lái xe đi theo Diệp Ảnh, chỉ có thể trơ mắt nhìn Ôn Hường Dương rời đi.

Trần Văn Hi nhìn chằm chằm Ôn Hường Dương ngồi xe rồi đi, oán hận nói: “Không thể như vậy, như vậy chúng ta căn bản không có biện pháp bắt được Ôn Hường Dương, càng không có biện pháp bức Ôn Hường Dương mở miệng làm người Mộ gia đừng tìm chúng ta gây phiền toái nữa.”

Lần trước tại quán bar, Diệp Ảnh quay lại cảnh tượng không mấy đẹp đẽ giữa Trần Văn Hi cùng cái câu ca kia, Trần Văn Hi lo lắng hãi hùng vài ngày, may mắn Diệp Ảnh không có đem video kia truyền bá đi ra ngoài, ngày hôm qua Lâm Hạo đột nhiên hỏi cô ta, cô phải nên đi tìm Ôn Hường Dương không, cô ta đã tổn một lượng phí thái lớn mới đã lừa gạt Lâm Hạo, còn xúi giục Lâm Hạo cùng cô ta cùng nhau tìm cơ hội bắt cóc Ôn Hường Dương. Cho nên, lúc Lâm Hạo nói cho cô ta lời này, nhận được điện thoại của Mai Thiên, bọn họ lập tức liền đuổi lại đây. Đáng tiếc chính là, bọn họ căn bản là không có cơ hội xuống tay.

“Vậy cô có biện pháp nào?” Lâm Hạo hiện tại đã bị buộc đến cùng đường, cố tình Thái tử Triệu gia chính là muốn vui đùa với hắn, muốn hắn sống không bằng chết, không cho hắn tới một cái chết thoải mái.

Trần Văn Hi nghe được Lâm Hạo hỏi chuyện này, đột nhiên giọng lên khóe miệng, nói ra hai chữ: “Nghĩem Hân.”

Diệp Ảnh đem Ôn Hường Dương đưa đến phân viện bệnh viện của Hoa Úc, tìm bác sĩ khám cho vết thương trên người Ôn Hường Dương, hỏi rõ ràng bác sĩ tình huống Ôn Hường Dương xong, liền gọi điện thoại cung cấp hồng tin cho Mộ Lăng Khiêm.

“Thuộc hạ đã mang Ôn tiểu thư tới bệnh viện rồi, bác sĩ nói cô ấy chỉ bị thương ngoài da, chỉ cần chú ý nghỉ ngơi, một tuần là có thể khôi phục.”

“Đã biết.” Thanh âm Mộ Lăng Khiêm trầm thấp hơi khàn khàn mỗi một truyền đến: “Người tự mình đi xử lý việc của Tiểu Lam.” Nói đến chỗ này, Mộ Lăng Khiêm tạm dừng một lát, lại lần nữa mở miệng nói: “Liền như ý cô ấy muốn, sử dụng cái loại phương thức đó xử lý.”

“Thân thể ông chủ…….”

“Tôi không có việc gì, tôi đêm nay trở về. Cậu thay tôi chiếu cố tốt cô ấy, tôi trở về lại tìm cô ấy tính sổ!” Nói đến “Tính sổ”, thanh âm Mộ Lăng Khiêm lạnh băng giáng đến đáy cổ.

“Vâng, thuộc hạ liền đi an bài.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 173: Chồng à, đem miệng cô ta bịt lại cho em

Tốc độ Diệt Ảnh xử lý công việc thực nhanh chóng, trưa hôm đó, cả tòa Nam Đức thị các nhà truyền thông lớn cùng internet liên đều tranh nhau đưa tin Mộ Lăng Khiêm cùng Lý Lam Hi là vị hôn phu thê. Tin tức này vừa ra, việc Lý Lam Hi bị đạo diễn sử dụng quy tắc ngầm, giống như Ôn Hường Dương dự đoán, tự sụp đổ.

Ôn Hường Dương cũng không thích bệnh viện, trưa hôm đó cô liền trở về biệt thự. Thời điểm tin tức bùng nổ, cô đang nằm ở trên giường lướt Weibo, xem có tin tức có liên quan đến Lý Lam Hi, phía dưới tất cả các bình luận đều là: thiếu nữ nài Mộ gia tương lai, nơi nào còn cần dựa vào quy tắc thượng vị? Ai dám dùng quy tắc với thiếu nữ nài Mộ gia tương lai?

Mà nam chính trong chuyện này, người cầm quyền Mộ gia đương nhiệm cũng bước lên hot search của Weibo, chỉ là không ai tìm được bất cứ thông tin nào liên quan đến Mộ Lăng Khiêm dù là chính diện ảnh chụp, kết quả là, trên mạng nói cái gì cũng đều có.

Ôn Hường Dương đem bình luận xem qua một lần, thấy không còn có người thảo luận chuyện Lý Lam Hi bị sử dụng quy tắc, cô mới đem tắt máy tính, nhắm mắt lại, thờ dài.

Cô không biết chính mình làm đúng hay không, chỉ là Mộ Lăng Khiêm đối với cô mà nói, quá mức sâu không lường được, cô không rõ ý tưởng của anh, xem không hiểu tâm tư của anh, điều duy nhất cô biết chính là: Anh không phải muốn cô trèo cao, phương thức cực tuyệt tốt nhất chính là đem anh đẩy cho những người khác, cùng anh bảo trì khoảng cách. Có lẽ là thân thể không thoải mái, Ôn Hường Dương nằm ở trên giường, liền như vậy ngủ đi.

Lúc cô tỉnh lại lần nữa, là bị một trận chuông điện thoại đánh thức, cô mở to mắt, liền phát hiện trời đã tối, thật vất vả sờ đến di động, nhìn đến là Nghiêm Hân gọi tới, cô chuyển được liền “Uy” một tiếng.

Chính là, đầu bên kia di động truyền đến lại không phải là thanh âm của Nghiêm Hân.

“Ôn Hường Dương.”

“Trần Văn Hi! Như thế nào là cô? Di động Tiểu Hân như thế nào sẽ ở chỗ cô?” Ôn Hường Dương xác định chính mình không nghe lầm, nghe được biểu hiện là dãy số của Nghiêm Hân nhưng truyền đến chính là thanh âm của Trần Văn Hi, Ôn Hường Dương đều đã quên đau đớn trên người, trực tiếp từ trên giường đứng lên.

“Nga, tôi chỉ là gọi điện thoại nói cho cô ta nói người ở trong tay tôi, sau đó, cô ta liền chui đầu vô lời.” Trần Văn Hi nói đến nơi này, ngữ khí mang vẻ trào phúng cười nhạo nói: “Các người cảm tình thật đúng là tốt, tốt đến mức làm tôi ghen ghét.”

“Tiểu Hân đâu? Có đưa tiểu Hân tiếp điện thoại đi!” Ôn Hường Dương bình tĩnh lại.

“Hào a, vừa lúc, tôi cũng muốn cho cô ta cùng cô nói vài câu.” Trần Văn Hi đưa cho người bên cạnh Lâm Hạo một cái ánh mắt, Lâm Hạo cúi tay liền cho Nghiêm Hân đang bị trói một cái tát, đem Nghiêm Hân đang hôn mê đánh tỉnh lại.

Nghiêm Hân bị một cái tát này đánh mặt đều sưng lên, bị đau mờ mắt.

Nghiêm Hân vừa mở mắt ra, liền nhìn đến Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi đứng ở trước mặt cô, cô đột nhiên liền nhớ tới, cô là nhận được điện thoại của Trần Văn Hi, nói Hường Dương ở trong tay cô ta, cô mới vội vội vàng vàng chạy đến tìm Trần Văn Hi, lại bị đánh lên.

“Hường Dương đâu? Các người đem Hường Dương giam ở chỗ nào?” Nghiêm Hân không nghĩ tới Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi dám bắt cóc người, còn lợi dụng cô dẫn Ôn Hường Dương tới, bởi vậy cô căn bản là không có bố trí phòng vệ.

Ôn Hường Dương đang nghe tiếng Nghiêm Hân kêu lên, tự nhiên lại bực mình, cái tiểu Hân ngu ngốc này, thời điểm làm việc đều thực thông minh, nhưng là mỗi lần gặp việc có quan hệ đến cô, liền sẽ ngốc luôn tin là thật, cư nhiên thật sự bị Trần Văn Hi lừa gạt.

“Chồng à, đem miệng cô ta bịt lại cho em.”

Ôn Hường Dương nghe được Trần Văn Hi nói, trong lòng lập bộp một chút, Lâm Hạo cư nhiên cũng ở nơi đó, cô vốn tưởng rằng trải qua sự tình lần trước, Trần Văn Hi không dám lại tìm đến đường chết, Lâm Hạo ngày hôm qua khẳng định sẽ cùng Trần Văn Hi nháo một phen, lại không nghĩ rằng, bọn họ cư nhiên là cùng nhau bắt cóc tiểu Hân.

“Ôn Hường Dương, tôi cho cô thời gian nửa giờ. Hiện tại là 8 giờ tối, nửa giờ sau, tôi ở trong nhà xưởng đường thành nam Phụng Hiền đợi cô, nếu không thấy được cô, hoặc là tôi phát hiện cô dám báo hoặc nói cho người khác, tôi lập tức giết Nghiêm Hân! Nhớ kỹ, chỉ cho cô một mình một người đi tới!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 174: Không có người nghe điện thoại

Trần Văn Hi uy hiếp Ôn Hường Dương xong liền cúp điện thoại, Ôn Hường Dương không chặn chờ chút nào, phản ứng đầu tiên của cô chính là gọi điện thoại cho Nghiêm Khắc, Trần Văn Hi tưởng cô là đưa ngốc sao? Cô một mình đến, không phải là đi tìm chết sao?

Nhưng mà, Ôn Hường Dương gọi cho Nghiêm Khắc, nhưng người đang cầm điện thoại

lại không phải Nghiêm Khắc, mà là vị hôn thê của anh ta-Trương Tử Nguyệt.

Trương Tử Nguyệt vừa nhìn thấy hiện người gọi đến chính là “Hường Dương”, cô ta không hề nghĩ ngợi liền nhấn tắt điện thoại, còn xóa luôn nhật ký cuộc gọi nhớ.

Điện thoại của Ôn Hường Dương đột nhiên bị cắt đứt, cô liền hiểu là việc gì.

Chỉ là, hiện tại là việc cấp bách của Nghiêm Hân, không cho phép cô có bất cứ sự chần chờ nào.

Nàng lại lần nữa nhấn số di động của Nghiêm Khắc, nhưng là, vẫn là giống tình huống vừa rồi, cô mới vừa gọi qua đã bị tắt đi.

Roi vào đường cùng, cô chỉ có thể nhanh chóng soạn một cái tin nhắn, gửi đi: “Trương tiểu thư, Tiểu Hân bị người ta bắt cóc, xin cô đem việc này cùng Nghiêm Khắc nói một tiếng, để anh ấy đi tìm người cứu tiểu Hân. Địa điểm là nhà xưởng bỏ hoang Phụng Hiền ở thành Nam.”

Trương Tử Nguyệt đọc được tin nhắn của Ôn Hường Dương, cô ta nhủ nhủ mảy, chẳng những không có nói cho Nghiêm Khắc, còn tắt máy, cũng đem tin nhắn của Ôn Hường Dương xóa đi.

Tưởng rằng lấy cái loại lý do này mà có thể câu dẫn vị hôn phu của cô ta sao? Quả thực chính là nằm mơ!

Ôn Hường Dương nhấn cho Nghiêm Khắc xong, chặn chờ một giây, rồi cuộc vẫn tìm số di động của Mộ Lăng Khiêm, gọi cho anh, nhưng mà, một giây, hai giây, ba giây sau, đầu bên kia di động truyền đến giọng nữ máy móc:

“Thêu bao quý khách vừa gọi đang ngoài vùng phủ sóng, xin vui lòng gọi lại sau.”

Ôn Hường Dương: “.....”

Ôn Hường Dương có một loại xúc động muốn mắng người, cô không có thời gian để chậm trễ, chỉ có thể đổi thành gọi điện cho Diệp Ảnh, chạy về hướng gara ở lầu một, Mộ Lăng Khiêm có cho cô một chiếc xe thể thao, chia khoá để ở trong phòng cô, cô vẫn không đụng tới, hôm nay lại bất chấp hết, không thể nghĩ nhiều như vậy.

Nhưng mà, chờ Ôn Hường Dương lên xe, Diệp Ảnh bên kia vẫn không tiếp điện thoại.

Không có thời gian.....

Ôn Hường Dương khởi động động cơ, hướng tới nhà xưởng bỏ hoang Phụng Hiến ở thành Nam đập ga như bay, dọc đường đi cô vẫn không buông tay liên tục gọi cho Mộ Lăng Khiêm và Diệp Ảnh, nhưng là, không ai nghe, vẫn luôn không có ai nghe.

Mộ Lăng Khiêm, cái tên vương bát đần này!

Ôn Hường Dương cũng không biết vì cái gì, giờ khắc này, cô thể nhưng đem tất cả hy vọng đều ký thác ở trên người Mộ Lăng Khiêm, cô không có khả năng báo nguy, cảnh sát chỉ biết chuyện xấu, người duy nhất cô có thể nhờ vả chỉ có Mộ Lăng Khiêm.

Thế nhưng mà, cái tên vương bát đần kia, vậy mà vẫn luôn không tiếp điện thoại!

Ôn Hường Dương mắt thấy cách thời gian hạn càng ngày càng gần, lấy hiểu biết của cô về Trần Văn Hi mà nói, nếu cô không đến đúng giờ, người phụ nữ điên Trần Văn Hi kia, khẳng định sẽ gây bất lợi cho Tiểu Hân!

Ôn Hường Dương từ bỏ việc gọi điện thoại, cô một chân đập mạnh lên chân ga, đồng hồ hiển thị tới 200km/h, một đường chạy như bay như sấm, vượt đèn đỏ, cố ý lấn đường thượng khiến cameras chụp lại biển số xe cô.

Ôn Hường Dương không biết là, lúc này trên phi cơ riêng của Nam Đức thị xuất phát từ nước Mỹ, Mộ Lăng Khiêm đang nằm ở khoang hạng nhất hôn mê bất tỉnh, mà Hoa Úc mang về mặt nón nóng chỉ huy một đám bác sĩ cầm máu cho Mộ Lăng Khiêm.

“Tôi nói này, Mộ đại thiếu gia, anh rốt cuộc có nhầm không vậy? Tôi nói anh không cần trở lại, anh vậy mà thế nào cũng đòi phải trở về. Tôi nói bao nhiêu lần, thân thể của người anh bây giờ căn bản không thể chịu đựng được thời gian dài ngồi máy bay. Hiện tại thì tốt rồi, anh xuất huyết nhiều rồi! Nếu anh có bất trắc gì, thì tôi biết làm sao đây? Rốt cuộc Nam Đức thị xảy ra chuyện gì, làm cho anh có thể mặc kệ sống chết của chính mình, không thể không trở về!?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 175: Quỷ trên mặt đất bò lại đây

Vào lúc chỉ còn ba phút là đến thời hạn nửa tiếng, Ôn Hường Dương chạy tới nhà xưởng bỏ hoang, âm thanh ma xát kịch liệt trên mặt đất, để lại một đoạn dấu vết thật dài, Ôn Hường Dương cầm di động, nhảy xuống xe, hướng về nhà xưởng bỏ hoang chạy đến.

“A, thật ngại quá, cô đến muộn một giây đồng hồ.” Ôn Hường Dương mới vừa mới tiến vào nhà xưởng, thanh âm của Trần Văn Hi liền vang lên trong không gian trống trải, cùng với thanh âm của Trần Văn Hi còn kèm theo một thanh âm vang dội.

Ôn Hường Dương nghe tiếng như vậy, trong lòng nhảy dựng, theo tiếng động nhìn lại, liền thấy trong không gian nhà xưởng tối tăm, chỗ đèn sáng duy nhất chiếu vào một băng ghế hình vuông, lúc này Nghiêm Hân đang bị trói gở vào trên băng ghế.

Vừa rồi là tiếng của bàn tay, đến từ chính cái tát Trần Văn Hi đánh Nghiêm Hân.

Đáng chết! Dám đánh Tiểu Hân?!

Ôn Hường Dương nắm chặt đôi tay, đứng tại chỗ, thân thể phần nộ đến phát run.

Ánh mắt lạnh lẽo của cô nhìn chằm chằm Trần Văn Hi, gần từng chữ: “Mục tiêu của các người là tôi, mau thả Tiểu Hân ra!”

“Thả ra?” Trần Văn Hi cười lạnh một tiếng, từ bên cạnh cầm một cây dao, từng chút một động dao dọc theo khuôn mặt Nghiêm Hân, còn rất thú vị nói: “Muốn tôi thả cô ta cũng được, cô quỷ trên mặt đất bò lại đây đi.”

Nghiêm Hân bị trói ở trên ghế nghe được lời này của Trần Văn Hi, vốn là lúc cô bị đánh cũng không khóc, lúc này lại không ngăn được từng giọt nước mắt rơi xuống. Đầu là tại cô không tốt, cô như thế nào lại ngốc đến nỗi tin tưởng Hường Dương bị bọn họ bắt cóc? Đầu là cô sai, băng không Hường Dương căn bản là sẽ không tới đây.

Trên người Hường Dương còn có thương tích, đều là bởi vì cô, sự tình mới có thể biến thành như vậy.

Ôn Hường Dương nhìn chằm chằm con dao kia của Trần Văn Hi đang ở trên mặt Nghiêm Hân chậm rãi di chuyển, từ từ quỷ xuống.

Cô co được dân được, vì để giảm bớt sự cảnh giác của Trần Văn Hi, bảo vệ Tiểu Hân an toàn, quỷ xuống thì có làm sao? Cô biết Trần Văn Hi sẽ không thả người, việc duy nhất bây giờ cô có thể làm chính là tự cứu lấy mình.

Lây hiểu biết của cô đối với Trần Văn Hi, người phụ nữ này nhìn thì cô về có đầu óc, nhưng nhược điểm trí mạng của Trần Văn Hi, đó chính là cô ta rất keo kiệt, cô ta luôn luyến tiếc tiền tiền, cô ta căn bản tiếc tiền thuê người, cũng tiếc tiền hạ vốn gốc, cho nên, chuyện này hẳn là Trần Văn Hi nhất thời này lòng tham, từ cuộc gọi vừa rồi suy đoán, Lâm Hạo hẳn là cũng ở chỗ này.

Cho nên, nơi này chỉ có hai người Trần Văn Hi cùng Lâm Hạo.

Cho nên, chỉ cần bắt Trần Văn Hi, cô liền có khả năng lợi dụng Trần Văn Hi uy hiếp Lâm Hạo thả các cô đi.

Trần Văn Hi thấy Ôn Hường Dương quỷ xuống, trên mặt cô ta lộ ra vẻ tươi cười đắc ý mà kiêu ngạo.

“Ôn Hường Dương, cô ở trường học không phải rất kiêu ngạo, rất thanh cao, rất khinh thường tôi sao? Hiện tại chẳng phải còn phải quỷ ở dưới chân tôi dập đầu nhận sai sao, ha ha ha ha ha.”

Những năm đại học kia, mặc dù bắt đầu là Trần Văn Hi bám theo cô cùng Nghiêm Hân, nhưng cô với Nghiêm Hân cũng không có cảm thấy Trần Văn Hi đẳng cấp thấp hơn mình, thậm chí lúc đầu, các cô với Trần Văn Hi thực sự khá hoà hợp.

Đáng tiếc chính là, Trần Văn Hi từ lúc bắt đầu vốn không nghĩ tới muốn cùng các cô làm bạn. Trong đầu đều là thành kiến ghen ghét đối với các cô, căn bản không có khả năng cùng các cô trở thành bạn bè.

Ôn Hường Dương nhìn sắc mặt tùy ý cười nhạo của Trần Văn Hi, cô đi từng bước một tới gần Trần Văn Hi.

Tới gần một chút, gần chút nữa một chút nữa, chỉ cần cô có cơ hội đoạt được con dao trên tay Trần Văn Hi, cô liền có thể đem quyền chủ động nắm giữ ở trong tay mình.

Nhưng mà, lúc khoảng cách của Ôn Hường Dương với Trần Văn Hi chỉ còn lại không đến năm mét, Trần Văn Hi hướng về góc tối kêu một tiếng, dùng một loại thanh âm cực độ vận vận điên cuồng nói: “Ông xã, anh không phải luôn nói, anh vô cùng chán ghét người phụ nữ này ở trước mặt anh làm ra bộ đáng thanh cao lãnh ngạo? Hôm nay, em đem cô ta giao cho anh, anh muốn đối xử với cô ta như thế nào, em đều không có ý kiến.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full . Net.

Chương 176: Lâm Hạo, nổ súng! Anh nổ súng bắn chết bọn nó!

Theo thanh âm của Trần Văn Hi, Lâm Hạo vốn đang âm thầm giấu mình cất bước từ trong bóng đêm đi ra, gương mặt đẹp trai hai năm trước đã sớm bị khí sắc âm u thay thế, cả người giống cái hút độc xì ke, đáng kinh, âm lãnh, dị dạng.

Ôn Hường Dương quý trên mặt đất, nhìn Lâm Hạo âm tà đến như thế này, cô hơi nhu mày, biết rõ mình không còn khả năng ra tay, chờ Lâm Hạo đi tới không chế cô, cô càng không thể đem quyền chủ động đoạt về từ trong tay Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi.

Tầm mắt Trần Văn Hi dừng ở trên người Ôn Hường Dương, lạnh băng, trong ánh mắt tràn đầy đắc ý cùng tính kế.

Ha ha, Ôn Hường Dương, mày cũng có hôm nay?!

Cô dám làm hại tao cùng cái loại đàn ông chó má đáng kinh này tăng tị với nhau, tao hôm nay khiến cho Lâm Hạo hủy hoại mày, như vậy Lâm Hạo chẳng những sẽ không cùng tao so đo sự việc trước kia, còn sẽ bởi vì chuyện ngày hôm nay mà sinh ra cảm giác căm kích cùng áy náy đối với tao.

Trong mắt Trần Văn Hi tính kế cùng đắc ý, chính là thị uy cùng Ôn Hường Dương.

Cho nên, chính là hiện tại....

Ôn Hường Dương thấy trong mắt Trần Văn Hi chỉ toàn đắc ý nồng đậm đến cực hạn, cũng là lúc tính cánh giắc thấp nhất, nhận thấy là thời điểm nắm chắc thắng lợi, nhảy dựng lên, hướng tới Trần Văn Hi hung hăng nhào tới, mục tiêu nhắm thẳng chủy thủ (dao găm) trong tay Trần Văn Hi!

Ôn Hường Dương!

Đột nhiên có bóng người xông tới, làm Trần Văn Hi mở to hai mắt nhìn, cô ta ngăn tính vạn tính cũng không nghĩ đến, Ôn Hường Dương dám ra tay với cô ta vào lúc này, thế cho nên thanh âm kinh ngạc của cô ta đều nghẹn lại ở trong cổ họng, cả người đều ngu ngốc tại chỗ.

Ôn Hường Dương thừa dịp có cơ hội này, bỏ nhào vào trên người Trần Văn Hi, nhanh chóng cướp đi chủy thủ trong tay Trần Văn Hi.

Chính là.....

“Đừng nhúc nhích! Nếu còn cử động, tao liền giết Nghiêm Hân!”

Ôn Hường Dương mới vừa đoạt được chủy thủ trong tay Trần Văn Hi, đặt trên cổ cô ta, phía sau liền vang lên thanh âm lạnh lẽo của Lâm Hạo, cùng tiếng súng “Phanh” một cái với bóng đêm yên tĩnh.

Nghe được tiếng súng phía sau, tong lòng Ôn Hường Dương nhanh chóng trầm xuống, đồng thời cũng nắm chặt bàn tay cầm chủy thủ đặt trên cổ Trần Văn Hi.

Cô kiểm chế Trần Văn Hi, chậm rãi quay đầu, nhìn về phía Lâm Hạo.

Cô không nghĩ tới trong tay Lâm Hạo cư nhiên còn có súng.

“Hường Dương, cô tốt nhất là bỏ dao xuống, nếu không nói không chừng, tiếp theo súng của tôi sẽ đánh vào chỗ nào trên người Nghiêm Hân. Cô phải biết rằng, phương pháp của tôi không phải rất chuẩn, một khi không cẩn thận muốn mạng của Nghiêm Hân, vậy thì không tốt rồi.” Lâm Hạo mang theo tiếng cười lạnh uy hiếp từ trong miệng truyền ra, tầm mắt dừng ở trên người Ôn Hường Dương, là một loại âm lãnh mang theo ý chiếm đoạt nhất định phải được.

Ôn Hường Dương nắm chặt chủy thủ trong tay, lấy này tới bản thân tự ổn định cảm xúc khẩn trương bất an của chính mình.

Đáng giận, Lâm Hạo cư nhiên tàng trữ súng ống.

Tình huống bây giờ, thỏa hiệp dường như là biện pháp duy nhất.

Nhưng mà, thỏa hiệp hữu dụng sao?

“Ha ha ha, Ôn Hường Dương, mày không thể ngờ được đi? Mày không phải rất lợi hại sao? Tao không quen nhìn nhất chính là sắc mặt này của mày cùng Nghiêm Hân, mày có bản lĩnh thì tiếp tục cầm dao kẻ cò tao đi, đến lúc đó Nghiêm Hân.....”

“Cô cầm miệng cho tôi!” Ôn Hường Dương hận nhất chính là người khác lấy bạn bè của cô uy hiếp cô, cô không ngại người khác đối với cô như thế nào, nhưng là dám đối với bạn của cô động thủ, đó chính là không thể tha thứ!

Giờ tay chém xuống, chủy thủ trong tay cô như là một thanh kiếm, một đạo liên cắt qua khuôn mặt Trần Văn Hi đề ý nhất, máu tươi trong nháy mắt chảy ra.

Thình lình xuất hiện cảm giác đau đớn, làm Trần Văn Hi sững sờ ở tại chỗ.

Trần Văn Hi máy móc sờ lên khuôn mặt đau đớn của chính mình, chờ cô ta ý thức được mặt của mình bị Ôn Hường Dương cắt bị thương, cô ta đầu tiên là thất thanh hét to một tiếng. Tiếp đó, giống người điên, cuồng loạn rít gào nói: “Ôn Hường Dương, mày dám làm mặt tao bị thương! Lâm Hạo, nổ súng! Anh nổ súng bắn chết bọn nó! Nổ súng đánh chết bọn nó!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Hấn ở trong lòng cô còn không bằng một con chó!

Lâm Hạo thấy Ôn Hường Dương làm mặt Trần Văn Hi bị thương, ánh mắt hấn hung ác nham hiểm trầm xuống, nhìn chăm chăm Ôn Hường Dương, tầm mắt nhiễm một tầng hận ý mãnh liệt, nhưng là, hấn vẫn còn có một tia lý trí, không nghe Trần Văn Hi ăn nói khùng điên nổ súng với Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân.

Mục đích cuối cùng của Lâm Hạo là bắt cóc Ôn Hường Dương, làm Ôn Hường Dương ngoan ngoãn nghe lời hấn.

Huống chi, hấn cũng không nghĩ giết chết Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân nhanh như vậy.

“Lâm Hạo, anh còn đang đợi cái gì? Anh quên rằng là ai đã bức anh tới tình trạng ngày hôm nay rồi sao? Anh đã quên là ai ở thời điểm anh khó khăn nhất luôn ở bên cạnh anh sao? Anh đã quên anh lúc trước khổ sở theo đuổi người phụ nữ này hai năm, cô ta đều phớt lờ anh sao? Giết cô ta, nổ súng giết cô ta đi a!” Lâm Hạo không nổ súng, làm Trần Văn Hi càng thêm điên cuồng gào rống lên.

Trần Văn Hi đề ý nhất chính là mặt của cô ta, nếu không phải cô ta có một gương mặt tràn xinh đẹp, Lâm Hạo căn bản là sẽ không dễ dàng thông đồng với cô ta như vậy, một khi khuôn mặt này bị hủy hoại, thì chính là cô ta cũng xong rồi!

Nhưng mà, Ôn Hường Dương, Ôn Hường Dương nó dám....?!

Ôn Hường Dương dám, bằng chính việc sau lưng cô là Mộ Lăng Khiêm. Coi như Mộ Lăng Khiêm không tiếp điện thoại của cô, nhưng chỉ cần Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi biết người đứng sau lưng cô là Mộ Lăng Khiêm, bọn họ cũng không dám làm hại đến cô.

Huống chi, giết người, há là chuyện đơn giản như vậy...

Cô chắc chắn, Lâm Hạo không có cái can đảm đó!

“Ha ha ha ha.” Lời Trần Văn Hi nói giống như từng cây dao, đâm đầy lòng Lâm Hạo, khiến cho hấn cắt tiếng cười to lên.

Lâm Hạo xác thật không có cái can đảm để giết người kia, nhưng mà, hẳn đối với Ôn Hường Dương sớm đã vì yêu mà sinh hận, hẳn đem tất cả những bất hạnh của chính mình đều đổ lên đầu Ôn Hường Dương!

Hắn bị ép buộc cho tới loại tình trạng ngày hôm nay, kêu trời không đáp kêu đất không thừa, đều là ai sai?

Đều là Ôn Hường Dương!

Người phụ nữ này, lúc hẳn hao tổn tâm cơ theo đuổi cô, trừ bỏ nhìn trúng gia thế của cô, hẳn là thật sự thích cô ta.

Chính là, suốt thời gian hai năm, hẳn đuổi theo cô suốt thời gian hai năm, cô ta thế nhưng vẫn đối xử với hắn không nóng không lạnh!

Địa vị của hắn ở tong lòng cô thậm chí còn không bằng Nghiêm Hân, không bằng con chó trước kia Ôn Hường Dương nuôi dưỡng.

Hon một năm trước, lúc bọn họ vừa mới bắt đầu kết giao, Ôn Hường Dương nhận nuôi một con chó đi lạc.

Kết quả là gì? Thời gian Ôn Hường Dương ở cùng con chó kia, so với thời gian ở bên hắn còn nhiều hơn!

Buồn cười chính là, hẳn cư nhiên còn ghen ghét với một con chó, hẳn ghen ghét đến mức giết chết con chó kia, còn hầm thành canh thịt đưa đến phòng ngủ của Ôn Hường Dương, mời các cô ăn!

Chính là buổi tối hôm đó, hẳn thừa nhận hẳn có thông đồng trên giường cùng với Trần Văn Hi.

Hắn muốn trả thù, hung hăng trả thù Ôn Hường Dương!

“Ôn Hường Dương, cô dám ở trước mặt tôi là mặt Trần Văn Hi bị thương. Cô dám chắc tôi không dám nổ súng sao? Ha ha……” Lâm Hạo nói đến đây, hẳn giờ sùng lên, nhắm ngay bấp đùi Nghiêm Hân, tay chậm rãi đụng tới cổ súng, một chút một chút ấn xuống.

Hắn giống như đám xi ke nhìn chăm chăm mặt Ôn Hường Dương, nhìn biểu tình trên mặt Ôn Hường Dương một chút lại một chút biến hóa, đáy lòng bắt đầu sinh ra khoái cảm trả thù biến thái.

Nghiêm Hân trong miệng còn phải ngậm mảnh vải, cô nói không ra lời, nếu cô có thể nói ra lời, câu đầu tiên khẳng định là nói Ôn Hường Dương chạy nhanh rồi đi, không cần lo cho cô.

Vào lúc cây súng trong tay Lâm Hạo sắp bị bắn ra, Ôn Hường Dương hô một tiếng: “Dừng tay!”

Nghiêm Hân nghe được Ôn Hường Dương nói, nỗ lực nhìn về phía Ôn Hường Dương, không ngừng lắc đầu, nước mắt sớm đặc làm mờ hồ tầm mắt. Hường Dương, không thể, cậu không thể thả con dao xuống, không thể!

Chính là, Ôn Hường Dương vẫn buông con dao ra.

Cô không dám lấy sinh mệnh của Nghiêm Hân ra nói gởn, mục đích cuối cùng của cô là kéo dài thời gian, khống chế cục diện.

Cô hiện tại chỉ hy vọng Nghiêm Khắc đã biết được tin Nghiêm Hân bị bắt cóc, đang trên đường tới rồi.

Hy vọng di động Mộ Lăng Khiêm đã khởi động máy, thấy được những cuộc điện thoại đó cô gọi cho anh.

Lâm Hạo thấy Ôn Hường Dương thỏa hiệp, hẳn liền cầm súng hướng Ôn Hường Dương đi qua. Hắn đi rất chậm, bộ dạng phòng bị thật cẩn thận kia tựa hồ là đề phòng Ôn Hường Dương sẽ lại lần nữa ra tay, cướp đi súng trong tay hắn.

Nhìn bộ dạng nhát gan này của hắn, làm Ôn Hường Dương nhìn không được cong lên khóe miệng.

Mà Trần Văn Hi, lúc cô ta đạt được tự do, chuyện đầu tiên làm chính là nhặt lên chủy thủ Ôn Hường Dương vớt trên mặt đất, mang theo điên cuồng hận ý hướng về mặt Ôn Hường Dương vạch tới!

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Dừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 178: Lâm Hạo âm u

“Văn Hi, dừng tay!” Lâm Hạo thấy Trần Văn Hi định xuống tay với Ôn Hường Dương, hẳn bước nhanh tới, xông lên trước ngăn cản Trần Văn Hi, đuổi tay đoạt được chủy thủ trong tay cô ta.

Lâm Hạo, anh thế mà kêu tôi dừng tay?!

Chẳng lẽ anh còn thích cái nữ tiện nhân này sao?

Trần Văn Hi khó có thể tin quay đầu lại, trong mắt tràn đầy chất vấn cùng căm hận.

Ánh mắt Trần Văn Hi ánh mắt làm trong lòng Lâm Hạo sinh ra một tia bất mãn, nhưng vì đại cục suy xét, hẳn vẫn kiên nhẫn giải thích nói: “Văn Hi, đừng quên chuyện chính của chúng ta.

Nếu một cô ta bị thương, chúng ta làm sao có thể đem cô ta đi gặp người của Mộ gia, làm cho bọn họ giải trừ trạng thái đã kích cùng phong tỏa đối với hai nhà chúng ta?”

Lâm Hạo không có ý muốn cứu Ôn Hường Dương, mà là xuất phát từ mục đích của chính hắn mà suy xét: “Hủy dung cô ta, em nghĩ sẽ có thể đối phó với cô ta dễ dàng hơn sao?!”

Ôn Hường Dương trầm mặc đứng ở tại chỗ, một bộ dạng cam chịu thỏa hiệp, nhưng lại âm thầm thừa dịp Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi cãi nhau, nhìn chuẩn thời cơ, bước chân khẽ dời, thông thả tới gần Nghiêm Hân, đôi tay giấu ở phía sau vừa hơi hơi nhấc lên, thân không biết quý không hay hướng về phía Nghiêm Hân, ném một thứ qua.

Nghiêm Hân đã nhận ra động tác của Ôn Hường Dương, tầm mắt nương theo, rơi xuống trên mặt đất.

Lưỡi dao!

Cái thứ Hường Dương ném cho cô lại đây chính là một lưỡi dao cực mỏng nhẹ đến mức có thể dễ dàng bị bỏ qua.

Nghiêm Hân hiểu rõ ý đồ của Ôn Hường Dương, cô cần phải tự cứu lấy mình, cô không thể làm Hường Dương bối vì mình mà xảy ra chuyện.

Lúc trên đường tới đây, Ôn Hường Dương liền phán đoán ra mục đích của Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi chính là Mộ Lăng Khiêm, cô dám không kiêng nể gì xuống tay đối với Trần Văn Hi như vậy, cũng là đánh cược, đánh cược mục đích của Lâm Hạo và Trần Văn Hi cùng với suy đoán của cô là giống nhau.

Hiện giờ,hành động của Lâm Hạo, quả nhiên chứng thực suy đoán của cô.

“Không thể và mặt?” Trần Văn Hi hoàn toàn không biết sự việc diễn ra nãy giờ, còn đứng tại chỗ làm bầm tự nói.

Đột nhiên, mắt Trần Văn Hi sáng rực lên, mang theo một tia biến thái điên cuồng!

Tốt!

Không thể và mặt!

Cô còn muốn nhìn thấy bộ dáng vẻ mặt khi bị bạc đãi của Ôn Hường Dương xuất hiện trên video, như vậy khẳng định rất thú vị!

Nói là, không thể và mặt,không có nghĩa là, cô ta không thể làm chuyện khác với Ôn Hường Dương.

Ánh mắt tràn đầy hận ý cùng âm độc của cô ta dừng ở trên người Ôn Hường Dương, đột nhiên khắc khắc mà cười.

Nơi này là một nhà xưởng bỏ hoang, trừ bỏ nơi nơi có thể thấy được những thùng xăng hình tròn, nhiều nhất chính là những khối gạch hình dạng khác nhau.

Trần Văn Hi âm hiểm cười nhặt lên một khối gạch, giấu ở phía sau thân mình, cất bước hướng Ôn Hường Dương đi qua.

“Ôn Hường Dương, đây là vì mày dám làm mất tao bị thương!”

Trần Văn Hi đột nhiên kêu to một tiếng tràn đầy hận ý, một tay nắm chặt khối gạch trong tay, một tay bắt lấy bả vai Ôn Hường Dương, điên cuồng nhắm ngay vào đầu Ôn Hường Dương tàn nhẫn nện xuống.

Ôn Hường Dương vào thời điểm Trần Văn Hi tới gần, trong lòng đã có phỏng bị, lúc này, khi cô mới vừa mới bị nắm lấy bả vai, cô trở tay liền bắt ngược lại bả vai Trần Văn Hi, lúc viên gạch nện xuống, chân trái của cô lui về phía sau, phần eo cong cong, lắc mình tránh né, lắc mình trốn đi, còn đem viên gạch trong tay Trần Văn Hi ném ra ngoài.

“Đáng chết! Con tiện nhân này, mày còn dám trốn?!” Trần Văn Hi chẳng những không thể dụng đến Ôn Hường Dương, ngược lại còn bị Ôn Hường Dương lôi kéo, ngã xuống trên mặt đất, à tức giận kêu lớn lên.

Ở thời điểm quyền chủ động hoàn toàn nằm ở trong tay cô, Ôn Hường Dương đương nhiên chiếm thế thượng phong, à như kẻ điên rồ giận chỉ về phía Nghiêm Hân, uy hiếp nói: “Ôn Hường Dương, mày còn dám trốn? Mày dám trốn một chút thử xem, mày trốn một chút, tao liền băm một ngón tay của Nghiêm Hân!”

Nghiêm Hân lúc này còn đang suy nghĩ biện pháp để lấy được lưỡi dao trên mặt đất, mắt thấy Ôn Hường Dương bị Trần Văn Hi đè ở trên mặt đất, Trần Văn Hi còn nói ra chuyện điên cuồng như vậy, động tác của cô tất cả đều ngưng lại.

Lâm Hạo nhìn đến hành động của Trần Văn Hi, hơi hơi nháu mày, nhưng hẳn rất rõ ràng, nếu hẳn lại ngăn cản, Trần Văn Hi chỉ có thể càng trầm trọng thêm, trực tiếp muốn mạng của Ôn Hường Dương.

Hướng chỉ, hẳn đối với Ôn Hường Dương giờ đây chỉ có hận, cũng khẳng định hẳn sẽ không đi giúp Ôn Hường Dương.

Nghe Trần Văn Hi nói, làm Ôn Hường Dương từ bỏ việc chống cự.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 179: Anh vẫn còn tình cảm đối với con tiện nhân này?!

Ôn Hường Dương buông đôi tay đang áp chế ra Trần Văn Hi, lạnh lùng liếc mắt một cái quét qua Trần Văn Hi, vỗ vỗ tro bụi trên người, đứng lên.

Trần Văn Hi nhìn Ôn Hường Dương lúc này, còn dám dùng loại ánh mắt này nhìn cô ta, còn có thể trước sau như một vẫn ưu nhã.

Cô ta tức giận, ghen ghét, cả người đều thiêu đốt như muốn thiêu đốt.

“Ôn Hường Dương!” Á nhặt lên khối gạch mới vừa rơi trên mặt đất, hướng tới Ôn Hường Dương đập khối gạch tới.

Trần Văn Hi lần này hành động quá đột ngột, đập quá nhanh, thế cho nên Lâm Hạo chỉ có thể trừng lên đôi mắt.

Máu tươi theo đầu Ôn Hường Dương chảy xuống, vết máu uốn lượn mà chảy xuống, như nở rộ trên mặt Ôn Hường Dương, quuyền rũ, kinh tâm động phách.

“Hường Dương, ô ô ô.....” Nghiêm Hân bị bịt miệng thế nhưng lại bị một màn này kích thích, nhỏ ra mảnh vụn trong miệng, kêu lớn lên.

Ôn Hường Dương bị đập vào khiến cho trước mắt có chút mơ hồ, cái loại đau đớn cực hạn này, làm cô chống đỡ không được suýt nữa ngất đi.

Chính là, không thể!

Cô không thể ngã xuống được!

Trần Văn Hi thấy Ôn Hường Dương đứng đó bị á đánh, còn bị á đánh đến mức đứng thẳng không được, liền tiếp lùi lại vài bước, nhìn cảnh Ôn Hường Dương bị mình ngược đãi này, cảm giác tuyệt vời đến mức làm cho máu trong người á đều sôi lên.

Trần Văn Hi ném tứ loại tự vị trà thù này rồi, à lại lần nữa nâng lên khối gạch trong tay.

Nhưng chính lúc này.....

“Đủ rồi!”

Thanh âm của Lâm Hạo vang lên ở sau lưng Trần Văn Hi.

Hắn một lần nữa đem mảnh vụn nhét vào trong miệng Nghiêm Hân, ánh mắt trách cứ quét về phía Trần Văn Hi, âm lãnh bất mãn nói: “Văn Hi, em muốn đánh chết cô ta sao? Nếu cô ta chết, kế hoạch lần này của liên uồng phí. Chúng ta rồi cuộc sẽ không cứu được bản thân mình!”

“Lâm Hạo, anh ngăn cản tôi? Anh cư nhiên lại ngăn cản tôi?” Trần Văn Hi trừng mắt nhìn Lâm Hạo, duỗi tay chỉ Ôn Hường Dương: “Chẳng lẽ anh vẫn còn tình cảm với con tiện nhân này?!”

Lâm Hạo nghe nói như thế cũng bức lên, nổi tính khí, Trần Văn Hi từ khi nào đã trở nên không hiểu chuyện như vậy?

“Anh còn trừng tôi? Anh thế nhưng lại vì con đàn bà này mà trừng tôi?!” Trần Văn Hi trong cơn giận dữ, lớn tiếng rít gào.

Lâm Hạo nghiền răng nghiền lợi trừng mắt với Trần Văn Hi, thấy Trần Văn Hi còn muốn làm loạn, hẳn nâng tay lên, một cái tát hạ xuống trên mặt Trần Văn Hi, hẳn không thể không đánh cho cô ta tỉnh lại: “Em nói bậy gì đó?! Chờ cô giải quyết chuyện của chúng ta xong, em sẽ chính là người giết chết nó, anh đều sẽ không nhiều lời một câu!”

“Anh đánh tôi?” Trần Văn Hi che lại mặt chính mình, khó có thể tin rống lớn lên: “Anh thế nhưng chỉ vì cái con đàn bà điên này mà đánh tôi?!”

“Lâm Hạo, lương tâm của anh đều bị chó ăn rồi sao?” Trần Văn Hi rống giận nhào tới Lâm Hạo.

Ôn Hường Dương mắt thấy hai người đang xích mịch, nàng nhìn xuống ý muốn cười lên, lửa cháy còn đỏ thêm dầu nói: “Lâm Hạo, tôi biết là anh yêu tôi, anh cùng Trần Văn Hi ở bên nhau bắt quá là nhất thời lạc lối. Tôi đối với anh cũng là.....”

“Câm miệng! Ôn Hường Dương, mày câm miệng cho tao! Lâm Hạo là chồng của tao! Con tiện nhân này, mày câm miệng cho tao!”

Trần Văn Hi có thể thông đồng cùng với Lâm Hạo, chính là bởi vì Ôn Hường Dương đối xử với Lâm Hạo không nóng không lạnh, à mới có thể thừa cơ mà tiến tới, đối với Lâm Hạo, à không có tự tin.

Lúc này, à nghe được Ôn Hường Dương cư nhiên lại thổ lộ với Lâm Hạo, à hướng về phía Ôn Hường Dương liến rít gào lên.

Lâm Hạo nghe Ôn Hường Dương nói lại cảm thấy có một tia cảm xúc kích động, cái người phụ nữ hẳn hao tổn tâm cơ theo đuổi này, kỳ thật cũng thích hẳn, đúng hay không? Hẳn biết không có một người phụ nữ nào sẽ không quan tâm tới hẳn như vậy mà!

"Em đối với tôi cũng như thế nào?" Lâm Hạo tràn đầy mong đợi nhìn Ôn Hường Dương, chờ câu kế tiếp của Ôn Hường Dương.

“Lâm Hạo!”

Phan ứng của Lâm Hạo làm cả người Trần Văn Hi cả người đều cứng lại, à có thể cho phép Lâm Hạo mạnh mẽ chiếm đoạt Ôn Hường Dương, nhưng à tuyệt đối không cho phép trong lòng Lâm Hạo vẫn có Ôn Hường Dương!

Trần Văn Hi như kẻ điên đánh về phía Lâm Hạo, đuổi tay đánh Lâm Hạo, Lâm Hạo đột nhiên bị đánh không kịp phòng ngừa, bị móng tay sắc nhọn của Trần Văn Hi cắt qua mặt, máu từ trên mặt chảy ra.

Lâm Hạo đau đến hít sâu một hơi khí lạnh, một tay sờ mặt chính mình, thấy thế nhưng mà lại chảy máu, ánh mắt hân hưng ác nham hiểm nhìn chăm chăm Trần Văn Hi, giờ tay, lại cho Trần Văn Hi thêm một cái tát: “Con đàn bà này, mày điên rồi sao? Mày dám đánh tao?!”

“Lâm Hạo, anh sao lại đánh tôi?! Ta liều mạng với anh!”

Hai người bị Ôn Hường Dương chăm ngồi đến mức cắn xé lẫn nhau, còn ngu xuẩn đem khẩu súng cùng chủy thủ đều đánh mất, rơi hết trên mặt đất.

Ôn Hường Dương nhìn hai người chó cắn chó, cô biết đây là cơ hội của cô, liều mạng lắc lắc đầu chính mình, che lại đầu, đi từng bước một đi động tới vị trí của khẩu súng kia.

Nghiêm Hân thấy một màn như vậy, thu hồi tầm mắt, dùng chân với tới lưỡi dao, Hường Dương đang nỗ lực, cô cũng không thể trừ bỏ khó chịu cùng tự trách trong lòng, cái gì cũng không làm được.

Nhưng mà...

“Lâm Hạo, cô ta muốn lấy súng!” Lúc Ôn Hường Dương sắp bắt được khẩu súng, Trần Văn Hi đột nhiên hét to một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 180: Chuông điện thoại khẩn cấp

Lâm Hạo nghe vậy, nháy mắt mình bạch lại đây, Ôn Hường Dương vừa rồi là đùa hân.

Hân tức giận hướng tới Ôn Hường Dương liền vọt qua đi, nhắm ngay cẳng chân Ôn Hường Dương một chân liền đạp, nganh sinh sinh đem Ôn Hường Dương gạt ngã ở trên mặt đất.

Nữ nhân đáng chết này!

Cô cư nhiên lừa hân!?

Cô cư nhiên dám lừa hân?!

Lâm Hạo mắt đỏ ngầu nhìn chăm chăm Ôn Hường Dương ngã trên mặt đất, thậm chí muốn giết cô.

Nhưng hân không nghĩ tới, Ôn Hường Dương cư nhiên còn bò lên, còn sừng sững bất động đứng ở tại chỗ, cùng bọn họ nói điều kiện nói: “Tôi đáp ứng yêu cầu của các người, tự mình khiến Mộ thiếu buông tha các người, nhưng các người phải thả tiểu Hân đi.”

Nhìn đến phản ứng của Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi, Ôn Hường Dương biết,cơ hội duy nhất cái cô đã không có, hiện tại chỉ có thể kéo dài, tận lực kéo dài thời gian.

Trần Văn Hi nhìn đến Lâm Hạo đánh Ôn Hường Dương,bộ dáng chật vật của Ôn Hường Dương chỉ có thể đối với các cô thỏa hiệp, đáy mắt cô ta lộ ra trả thù khoái cảm.

Cô ta hiện giờ cũng không vội mà giết chết Ôn Hường Dương, cô ta còn chậm rãi đi qua đi tìm được túi của mình, từ trong túi tìm ra một chi thuốc mỡ, đứng trước gương, trước bôi thuốc cho khuôn mặt cô ta.

nhìn đến vết thương trên mặt cô ta, nhìn đến nữ nhân trong gương trên mặt nhiều hơn một vết sẹo.

Cô ta “A” kêu một tiếng, đem gương trong tay ném đi, tức giận đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, bốp lấy cổ Ôn Hường Dương, cười nói: “Đi cái gì?cảm tình của Các người không phải rất sâu sao? Vừa lúc lưu lại làm bạn a!”

Cô ta nói đến chỗ này, tạm dừng một lát,đường như kẻ điên phát rồ, khoa trương cười to nói: “Ôn Hường Dương, người nói, nếu khiến Nghiêm Hân tận mắt nhìn thấy người bị người khác thương, còn quay video.cảm giác kia, có thể hay không quá đặc biệt?”

Nghiêm Hân nghe được lời này của Trần Văn Hi, cô mờ to hai mắt nhìn, liều mạng giãy giụa, ý đồ từ trên người tránh thoát khỏi trời buộc.

Ôn Hường Dương nhìn thấy Nghiêm Hân tràn đầy kinh sợ cùng ánh mắt phẫn nộ, ánh mắt cô mang theo trấn an, ôn nhu trấn an nói: “Tiểu Hân, không sợ, tôi sẽ không có việc gì.”

“Các người là tưởng bức tôi chụp được video, hảo tới uy hiếp ta rồi Mộ thiếu nơi đó giúp các người nói chuyện?” Mới vừa bị Trần Văn Hi tap trung, lại bị Lâm Hạo đập một chân, Ôn Hường Dương cũng không phải không có cảm giác, cô hiện tại chân đều có chút đứng không vững, trước mắt cảnh vật cũng có chút mờ lung, cô đuổi tay bầu vào tay mình một cái, làm chính mình có điểm thanh tỉnh, dùng thanh âm m bình tĩnh nhất mở miệng nói

“Hường Dương,có đôi khi nữ nhân quá thông minh, cũng không phải một chuyện tốt.” Thời điểm Cái chủ ý này là chuẩn bị bắt cóc Ôn Hường Dương, Trần Văn Hi cùng Lâm Hạo đề nghị, Trần Văn Hi vì trả thù Ôn Hường Dương, lấy lòng Lâm Hạo, thậm chí đề nghị khiến Lâm Hạo tự mình ra tay.

Thời gian Lâm Hạo cùng Ôn Hường Dương kết giao một năm, hân chính là cùng Ôn Hường Dương tay cũng chưa chạm qua. Cái này làm cho lòng tự trọng nam nhân của hân đã chịu dà kích thật lớn, vừa rồi Ôn Hường Dương đối với hân lừa gạt, càng là làm hận ý của hân đối Ôn Hường Dương thiếu đốt tới rồi cực hạn!

Chỉ có thượng Ôn Hường Dương!.

Chỉ có nhìn Ôn Hường Dương ở dưới thân hân khóc ròng cầu xin tha thứ, hân mới có thể ra ác khí trong lòng kia.

“Văn Hi, em đi đem camera dọn đi. Tôi về sau sẽ đền bù cho em, đối với em thật tốt.” Một bộ dáng vừa rồi đánh Trần Văn Hi hung ác, Lâm Hạo đi đến trước mắt Trần Văn Hi, còn hôn hôn mặt Trần Văn Hi, rất là ôn nhu mở miệng nói.

So với Lâm Hạo, Trần Văn Hi càng muốn nhìn đến bộ dáng Ôn Hường Dương sống không bằng chết, cô ta rất là cao hứng ôm Lâm Hạo hôn một cái, đem camera đã sớm chuẩn bị tốt nâng ra tới, giả hảo, nhắm ngay Ôn Hường Dương.A

Lâm Hạo đem súng cùng chủy thủ đều giao cho Trần Văn Hi, vừa đi vừa cời quần áo hướng Ôn Hường Dương đi đến.

Đúng lúc này—————

“điện thoại tôi! điện thoại tôi! Có người gọi điện thoại cho em kia!” Đột ngột tiếng chuông ở trong nhà xưởng trống trải vang lên, đó là tiếng chuông di động của Ôn Hường Dương.

Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi nghe thanh âm như thế, trong lòng đều lộp bộp một chút.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 181: Bị tiếng chuông di động phá vỡ

Âm thanh điện thoại di động Thịnh linh vang lên,đánh vỡ sự im lặng trong nhà xường.

Trong lúc nhất thời,ai cũng không có động đậy.

Ôn Hường Dương đứng ở tại chỗ,hai tròng mắt đen như mực dừng ở trên người Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi đang nhìn chăm chăm cô.

So với Ôn Hường Dương thì Trần Văn Hi cùng Lâm Hạo càng khản trương hơn.

Tiếng chuông di động vẫn còn rung liên tục,Ôn Hường Dương trộm luồn tay vào trong túi tiền,thời điểm cô sắp sờ đến di động,Trần Văn Hi giờ súng trong tay lên,nhắm ngay cô,lạnh giọng quát lớn: “mau nghe điện thoại”.

Trần Văn Hi sợ hãi,sợ hãi đến nỗi súng trong tay đều phát run.

Ôn Hường Dương trời sinh tính giao hoạt,sau khi tiếp điện thoại,vô cùng có khả năng nói đôi câu truyền ra tín hiệu cao quý.

Cư nhiên bọn họ vừa mới quên,tịch thu điện thoại của Ôn Hường Dương.

Cái sai lầm này, khiến tinh thần của Trần Văn Hi cùng Lâm Hạo phục hồi,cả hai sắc mặt đều khó coi đến cực điểm.

Trần Văn Hi sợ hãi Ôn Hường Dương sẽ tìm viện trợ, không cho Ôn Hường Dương nghe điện thoại,lại không suy xét Ôn Hường Dương không nghe điện thoại lúc này sẽ khiến người khác hoài nghi.

Thời điểm trước kia Lâm Hạo chân dẫm hai thuyền, không thiếu dùng thủ đoạn,hắn suy xét chu đáo hơn Trần Văn Hi,tầm mắt hắn gắt gao dừng ở trên người Ôn Hường Dương,vươn tay nói “Đưa điện thoại cho tôi”.

Ôn Hường Dương đứng tại chỗ, không động đậy.

Lâm Hạo nhìn bộ dáng Ôn Hường Dương đứng có chút không xong,cười lạnh nói: “Hường Dương cô nên biết hậu quả cho tôi”.

Lâm Hạo nói một hồi,đầu cũng quay lại “Vân Hi tôi đếm ba tiếng,cô ta không muốn đưa điện thoại cho tôi, em liền rạch một nhát dao trên mặt Nghiêm Hân”.

“Hảo,hảo”.Trần Văn Hi phát rồ,nhảy nhót không thôi.

Cô ta thích nhất xem bộ dáng Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân đau đớn,sống không bằng chết.

Kẻ điên!

Ôn Hường Dương hung hăng cắn môi mình một cái,máu tươi chảy ra,Lâm thần trí cô có điểm thanh tỉnh.

Cái di động này thực là bảo bối của cô,dám liều mạng vì bảo bối này để Mộ Lăng Khiêm đến cứu cô,bởi vì đây là món quà sinh nhật Thiệu Tuấn cùng Thiệu Kiệt mua tới tặng cô,nhưng hôm nay,với không bảo vệ được bảo bối này.

Sự việc hôm nay,cô nhớ kĩ!

“Ba..!”

Lâm Hạo đã đếm ngược.

“Hai..!”

Tiếng chuông di động vẫn còn reo.

“Tôi cho cô”.Ôn Hường Dương lần tay vào túi quần,dùng tốc độ nhanh nhất,tháo pin điện thoại ra,đem di động hướng xuống đất ném xuống.

“Bang——”một tiếng,di động rơi trên mặt đất,vỡ thành nhiều mảnh.

Lâm Hạo bị hành động của Ôn Hường Dương làm hoảng sợ,Trần Văn Hi cũng sững sờ tại chỗ.

Lâm Hạo lấy lại tinh thần,phản ứng đầu tiên không phải là tìm Ôn Hường Dương tính sổ,mà là đi tìm điện thoại di động.Lâm Hạo bảo mục đích Ôn Hường Dương cầm di động là muốn ngắt cuộc gọi đến,lại gửi cho đối phương một tin nhắn,nhưng hắn không nghĩ tới,Ôn Hường Dương thế nhưng xem thấu tâm tư của hắn,còn đem điện thoại kia ném vỡ toang.

Lâm Hạo giống như tên ngốc từ ngồi xổm trên mặt đất,tìm một vòng,đều không có tìm được pin của di động.

Hắn sinh khí nổi điên,hắn đứng lên,vọt tới trước mặt Ôn Hường Dương,bóp chặt cổ cô,cuồng loạn chất vấn nói: “Pin di động đâu?Cô đem pin di động đâu ở đâu?”

Ôn Hường Dương bị véo sắc mặt vốn tái nhợt nay càng trở nên càng thêm thâm hại,đồng tử mất đi tiêu cự,hồ hấp cũng chậm rãi biến mất không thấy.

Trong biệt thự,Mộ Lăng Khiêm nhìn di động bị cắt đứt,nhiu mây.

Trước tiên hắn phải tinh táo,phải biết Ôn Hường Dương gửi vài tin nhắn thông báo,hắn cũng không vội vã vì quá khư,bởi vì hắn không nghĩ lại lời nói từ trong miệng Ôn Hường Dương lại khiến hắn tức giận.

Hắn có nói qua cho nữ nhân kia hãy chờ hắn trở về.

Nhưng ai biết,khi hắn trở lại biệt thự,nhìn đến lại là biệt thự bao phủ trong bóng đêm không một bóng người.

Hắn còn chưa có thu thập cô,cô lại muốn tạo phản không thành?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 182: Người nói ai bị bắt cóc?

“Ta phí,lão đại,Mộ đại thiếu gia,cậu thật là không muốn sống nữa sao?”Hoa Úc kéo túi lớn túi nhỏ dụng cụ chữa bệnh,cùng thuốc vào biệt thự,nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm mặt lạnh ngồi trên sofa nhìn chăm chăm di động.

“Anh như thế nào đến lúc này,còn ngồi nhìn di động?Anh mau lên giường nằm đi,tôi nói anh không cần phải trở về,anh vẫn về.Anh đương nhiên bị ra máu nhiều đến nỗi hôn mê là nói đùa sao? Tôi biết anh trước kia..”.

Hoa Úc còn nghĩ muốn tiếp tục nói,nhưng lại bị Mộ Lăng Khiêm quét mắt một cái làm cho câm miệng.

Cùng lúc đó,trong một căn biệt thự tư nhân,Li Lâm Hi đang định gọi cho Ôn Hường Dương,nhưng mà cô gọi liên tục vài cuộc bên kia đều trả lời “Thuê bao quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được xin quý khách vui lòng gọi lại sau”.

Chẳng nhẽ di động của Hường Dương không gọi được!?

Lý Lam Hi bắt đầu đi bừa bừa mỗi,tìm số di động Nghiêm Hân.

Nhưng mà cô cảm thấy ngoài ý muốn chính là cô gọi cho Nghiêm Hân bên kia cũng truyền đến tiếng: “Thuê bao quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được xin quý khách vui lòng gọi lại sau”.

Đây là đang có chuyện gì nhỉ?

Đêm nay như thế nào điện thoại Hường Dương cùng Nghiêm Hân đều không liên lạc được?

Lý Lam Hi tìm không thấy người,nhân này đẹp lại,chuyện của cô như thế nào lại giải quyết hoàn mĩ như thế,

tin tức tốt như vậy muốn chia sẻ cùng bằng hữu,nhưng như thế nào điện thoại của cả hai người đều không gọi được?

Hường Dương,tiểu Hân hai người các cậu rốt cuộc đi đâu?

Lý Lam Hi buồn bực nhìn chăm chăm đi động,ngón tay lướt lên xuống màn hình đi động,nhìn thấy bên trong điện thoại,không hiểu thế nào Nghiêm Hân lại cho cô số điện thoại của Nghiêm Khắc.

Cô nghĩ nghĩ,bấm số gọi đi.

Không biết vì cái gì,trong lòng cô thật bất an,rốt cuộc Hướng Dương Cùng tiểu Hân không có khả năng cùng nhau không nhận điện thoại.

“Uy?”Tiếng chuông đi động vang lên đại khái ba giây,được người nhận bắt quá truyền đến là thanh âm của nữ nhân.

Lý Lam Hi nghe được thanh âm của nữ nhân,cô thử tính hỏi: “Chào cô,xin hỏi đây là số đi động của Nghiêm Khắc phải không?”

“Tôi là vui hôn thê của Nghiêm Khắc.Cô là ai?Cô tìm vị hôn phu của tôi có chuyện gì?”Trương Tử Nguyệt đột nhiên thấy nửa đêm có nữ nhân xa lạ gọi cho Nghiêm Khắc,ngờ khi cô dị thường chất vấn hỏi.

Lý Lam Hi nghe ngữ điệu như thế,không cao hứng.

Cô nhủ này,lạnh mặt,hung hăng nói: “Tôi tìm Nghiêm Khắc,cô muốn quản chuyện gì?Cô quản tôi là ai?Cô hiện tại tìm Nghiêm Khắc nghe điện thoại cho tôi,nói cho hắn,em gái hắn cùng Hướng Dương đều không thấy!Tôi liên lạc thế nào cũng không được!”

Trương Tử Nguyệt vừa nghe lại cùng Ôn Hướng Dương có quan hệ,còn lại có ý lờ Nghiêm Hân liền luy vào,nữ nhân. muốn mượn cơ câu dẫn Nghiêm Khắc,cô ta cười Lạnh,vô cùng trào phúng nói: “Có phải hay không cô nghĩ lại muốn nói tiểu Hân bị người khác bắt cóc,địa điểm còn là nhà xưởng bị bỏ không ở thành Nam Phụng Hiến?Các người muốn coi tôi là con cóc ak?”

Trương Tử Nguyệt nói xong lời này,”Bang”tiền cắt đứt điện thoại.

“Chi là một nữ nhân,thủ đoạn thật ra so với...”Trương Tử Nguyệt trào phúng nói khinh thường cuộc gọi vừa này,phía sau đột nhiên truyền đến một giọng nam lãnh lẹ: “Em nói cái gì?Em nói ai Bị bắt cóc?”

“Cách...cách cách “.

Trương Tử Nguyệt bị Nghiêm Khắc dùng ánh mắt lãnh khốc chưa bao giờ từng có nhìn mình sợ tới mức liên tục lùi vài bước.

Trong biệt thự kiểu tây,Lý Lam Hi treo điện thoại,đang nghe được Trương Tử Nguyệt nói lúc sau,tâm coi hung hăng trầm đi xuống,tâm như là bị kim đâm,bất an càng thêm mãnh liệt.

Tiểu Hân bị bắt cóc?

Như thế nào lại bị bắt cóc?

Như vậy,Hường Dương đâu?

Như thế nào vị hôn thê của Nghiêm Khắc lại biết chuyện này?Chẳng lẽ Hướng Dương biết được tiểu Hân bị bắt Cóc,đuổi theo cứu người?

Lý Lam Hi nghĩ tới loại khả năng này,cô ngồi không yên.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 183: Lão đại! Anh trở về a!

Hoa Úc bị Mộ Lăng Khiêm quét ánh mắt không dám nói lời nào, hân híp con người, ở biệt thự trái phải liếc mắt nhìn một cái, thế nhưng không có nhìn thấy Ôn Hướng Dương. Tiểu tình nhân mà Lão đại dưỡng lại chạy đi đâu? Đã trễ thế này, còn không trở lại, sẽ không sợ lão đại sinh khí? Hoa Úc nghĩ vậy, trộm ngăm Mộ Lăng Khiêm nhìn một cái. Hay là lão đại không màng chính mình chết sống, vội vàng trở về, là trở về gặp Ôn Hướng Dương? Như vậy, lão đại hiện tại toàn thân đều phát ra khí lạnh làm cho người ta sợ hãi, cũng là vì Ôn Hướng Dương không ở nhà? A,thật là có ý tứ nha. Hoa Úc vừa lộ ra phát hiện một việc lớn liền giả hoạt tươi cười, liền nghe được tiếng đi động của Mộ Lăng Khiêm vang lên. Mộ Lăng Khiêm cầm lấy đi động, nhìn hiện thị trên màn hình, hơi hơi nhủ này, trăm mặc một giây, mới nhấn nút nghe điện thoại. Hoa Úc không nghe được thanh âm trong điện thoại, nhưng hẳn chỉ nhìn đến, Mộ Lăng Khiêm sau khi nghe xong điện thoại,sắc mặt hẳn vốn là tái nhợt rồi khó coi tới cực điểm. Hoa Úc còn không biết đã xảy ra chuyện gì, liền thấy nguyên bản Mộ Lăng Khiêm dựa ở trên sofa pha tỉnh dưỡng, đột nhiên đứng lên, áo khoác cũng chưa lấy, đi nhanh rồi đi. Hoa Úc sống sót một chút, vội vàng đuổi theo: “Mô đại thiếu gia, anh đi đâu vậy? Trên người của anh còn có thương tích a. Uy, anh không thể chạy a! Miếng vết thương của anh sẽ lại vỡ ra! Anh sẽ chết a!”

“Oanh ——”

đáp lại Hoa Úc chỉ có tiếng động cơ gầm rú trong trời đêm cùng một màn tro bụi cuốn lên. “A, phi phi phi.”

Hoa Úc phẩy phẩy tro bụi trước mắt bay lên, phi vài tiếng, đem tro bụi nuốt phải tất cả đều phun ra, nhìn chiếc Rolls-Royce đã đi xa tuyệt vọng hét lớn: “Lão đại, anh trở về đi, anh làm gì vậy, trên người của anh còn có thương tích a!”

“Lão đại,anh trở về đi!”

Trong nhà xưởng bỏ hoang ở đường Phụng Hiến, Lâm Hạo tìm không thấy pin đi động của Ôn Hướng Dương, hẳn tức giận đến nổi điên, bóp cổ Ôn Hướng Dương, véo đến Ôn Hướng Dương hai mắt dần dần không có thần thái, đôi tay cũng gục xuống xuống dưới. Nghiêm Hân mất thấy Lâm Hạo muốn mạng của Ôn Hướng Dương, cô “Ngồ ngồ ngồ”

liều mạng giãy giụa. Trần Văn Hi thấy Lâm Hạo thật sự nghĩ muốn đem Ôn Hướng Dương bóp chết, cô ta thấy vậy vui mừng, nhưng là Ôn Hướng Dương hiện tại còn không thể chết được. Cô ta đi lên trước, kéo tay Lâm Hạo lại: “Lão công, bình tĩnh một chút. Chúng ta còn kịp, chỉ cần chúng ta còn video đã chụp lúc trước. Đến lúc đó, lại làm Ôn Hướng Dương đối với người gọi điện thoại tạo lời nói dối, này hết thấy sẽ không có bất luận cái gì thay đổi.”

Trần Văn Hi nói làm Lâm Hạo bình tĩnh xuống, đúng vậy, chỉ cần bọn họ trong tay có video, bọn họ cũng không tin Ôn Hướng Dương còn dám không nghe bọn hắn nói. Lâm Hạo buông tay ra, Ôn Hướng Dương cả người mềm yếu vô lực ngã xuống trên mặt đất, trước mặt có một mảnh mơ hồ, thậm chí thấy không rõ lắm bộ dáng trước mặt của Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi. “Lão công,giao cho a”

. Trần Văn Hi đi từ về bên cạnh Nghiêm Hân, đem nơi sân để lại cho Lâm Hạo. Lâm Hạo đem còi một nửa áo trên hoàn toàn còi xuống dưới, còn đem quần cũng còi, đem Ôn Hướng Dương thoát tới cameras phía dưới. Bị trời ở trên ghế Nghiêm Hân thấy Ôn Hướng Dương đã không có tri giác, cô điên cuồng lắc đầu kêu to, tưởng bắt được lưỡi dao trên mặt đất, muốn còi bỏ trời buộc trên người, đem hai cái đứa đáng chết hỗn đản này đều giết chết! Nghiêm Hân bộ dáng này điên cuồng, hoảng loạn, tuyệt vọng dừng ở trong mắt Trần Văn Hi, cô ta cảm sung cùng chửi thề đi trở về đến trước mặt Nghiêm Hân, cúi người ở bên tai cô khẽ cười nói: “Nghiêm Hân, có phải hay không thực kích thích đâu? Hào hào xem xem đi, nhìn xem các người hữu nghị là cỡ nào trân quý.”

“Ngồ ngồ ngồ.”

Nghiêm Hân nước mắt không ngừng rớt xuống, cô vận vẹo thân hình điên cuồng giãy giụa, thế nhưng đem ngồi ghế lộng phiên đi xuống, cả người chật vật ngã xuống trên mặt đất. Hướng Dương, cậu đi đi, cậu đi mau a, cậu không cần lo cho tôi đâu!

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 184: Cô biết, hẳn chắc chắn sẽ tới

Trần Văn Hi thấy Nghiêm Hân ngã xuống trên mặt đất, cô ta ngồi xồm xuống trước mặt Nghiêm Hân, cười đến dị thường làm cần nói “Cô nói, đợi chút muốn hay không cho cô chụp một đoạn đầu? Tôi nhớ rõ dáng người cô cũng không tồi, đánh xong tình cũng vô dụng, chỉ bằng đem đi bán cho những lão quái nhân kia, có thể hay không rất có ý tứ đâu?” Lâm Hạo đã đem Ôn Hường Dương kéo dài tới cameras phía dưới, hẳn đem chính mình trên người thoát chỉ còn lại có một cái quần lót, nhìn Ôn Hường Dương nằm trên mặt đất, hẳn thể nhưng mặc danh kích động hưng phấn.

Hắn cúi tay sờ lên mặt Ôn Hường Dương.

Chính là, hẳn không đoán trước được, hẳn còn chưa có sờ đến, Ôn Hường Dương cư nhiên còn có sức lực, giờ tay quăng cho hắn một cái tát.

Lâm Hạo cũng ở tại chỗ sững sờ ước chừng mười giây đồng hồ, hẳn không nghĩ tới thời điểm này Ôn Hường Dương, thể nhưng còn dám đánh hắn.

Hắn thậm chí đã quên chính mình mới vừa đối với lời nói của Trần Văn Hi, bộ mặt hắn trở nên cực kỳ vận vẹo, giờ tay liền nắm lên bà vai Ôn Hường Dương, hung hăng trêu Ôn Hường Dương một bạt tai, lại lần nữa đem Ôn Hường Dương đánh ngã xuống trên mặt đất.

Ôn Hường Dương khuôn mặt nhỏ nháy mắt sưng lên, hẳn lên Vết năm ngón tay, nhìn thấy ghê người.

Lâm Hạo bức tiến lên, lôi kéo cổ áo Ôn Hường Dương, âm ngoan ép hỏi nói: “Đánh tôi? Cô thể nhưng còn dám đánh tôi? Cô cho rằng tôi thật không dám giết cô sao?”

Trần Văn Hi thấy Ôn Hường Dương bị Lâm Hạo đánh, có ta liền thiếu

Mỗi vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

Nghiêm Hân vẫn tiếp tục liều mạng giãy giụa, giãy giụa đến nỗi chỗ bị trói tay đều bị trầy chảy máu, còn vẫn cứ không biết tiếp tục hoạt động thân hình, cô còn cách lưỡi dao chỉ có một chút nữa thôi, sờ đến, cô lập tức liền có thể sờ đến lưỡi dao, cô có thể thoát đi trói buộc trên người.

Hường Dương,Hường Dương...

Ôn Hường Dương bị một cái tát này đánh đến nỗi lỗ tai đều xuất hiện ù tai, trước mắt lâm vào hoàn toàn trong bóng tối.

Trong bóng đêm, cô mơ hồ nghe thấy thanh âm băng lãnh Lâm Hạo truyền đến: “Ôn Hường Dương, nếu cô rượu mồi không uống, muốn uống rượu phạt, vậy đừng trách tôi không khách khí! ba cái tên ngốc từ kia, đến bây giờ còn tin tưởng người Mộ gia sẽ đem hạng mục hợp tác cho hắn, còn ở nhà chờ. Muốn tôi nói, chỉ bằng trực tiếp thượng cô, tôi muốn nhìn, có đoạn video này ở tay của tôi, cô còn dám không dám lại đối ta nói một từ ‘ không ’, cô nói, có phải hay không đâu?”

Lúc này, bóng tối kéo xuống, không có một bóng người trên đường, một tốp xe thể thao cao cấp chính giống như ba đạo tia chớp, một trước một sau bay nhanh hướng bên này như bão táp mà đến.

Mãnh liệt có bắp gấp gấp khiến cho miệng vết thương ở phần eo Mộ Lăng Khiêm lại chảy ra máu tươi, hẳn nôn nóng đến thể nhưng đã quên bình thường tự hồi phương thức, đồng thời cau mày đem tốc độ xe đạt đến tối cao, còn không ngừng gọi tới số di động của Ôn Hường Dương.

Chính là——

Không có người nghe!

Vẫn không có người nghe!

Thời điểm Mộ Lăng Khiêm tới rồi, Nghiêm Khắc cùng Lý Lam Hi cũng ở từ hai hướng ngược lại như bão táp mà đến.

Chính là, lúc này Ôn Hường Dương đã ngã xuống trên mặt đất.

Cô giãy giụa suy nghĩ bò dậy, suy nghĩ làm chính mình có điểm thanh tỉnh, giãy giụa suy nghĩ làm chính mình thấy rõ ràng đồ vật trước mắt.

Cô đã phân biệt không rõ đồng nam tây bắc, chỉ là lao碌 đem đầu chuyển hướng cửa lớn của nhà xưởng.

Ý thức một chút một chút mơ hồ, cô có thể cảm giác được, có người đang ở trên người cô cỡi nút thắt, kéo khoá kéo quần áo của cô lên.

Nghiêm Khắc...

Mộ Lăng Khiêm...

Vì cái gì Nghiêm Khắc còn chưa tới? Là bởi vì Thương Tử Nguyệt không có nói cho Nghiêm Khắc chuyện này sao?

Vì cái gì Mộ Lăng Khiêm còn không trở về gọi điện thoại cho cô? Hẳn là đang giận cô sao?

Mộ Lăng Khiêm...

Giờ khắc này, Ôn Hường Dương trong đầu thể nhưng rõ ràng hiện lên khuôn mặt Mộ Lăng Khiêm

đầu óc cô đã không rõ ràng lắm, quên mất, di động của cô vừa mới bị cô tháo pin ra.

Ôn Hường Dương chậm rãi nhắm hai mắt lại.....

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 185: Lâm Hạo !Người đáng chết ——!

Lâm Hạo thấy Ôn Hường Dương hoàn toàn từ bỏ chống cự, nằm ở trên mặt đất, hẳn khắc khắc nở nụ cười, ánh mắt dâm tà, vô cùng đáng khinh cúi tay sờ lên khuôn mặt trắng nõn bóng loáng kia làm hắn thêm nhò dài đã lâu, hẳn tiến lên liền muốn chiếm lấy thân thể mà hắn luôn tưởng niệm trong mơ. Thế nhưng....

Lâm Hạo dấn người lên trước, thời điểm sắp chạm tới thân thể Ôn Hường Dương, Ôn Hường Dương nằm trên mặt đất lại đột nhiên ngồi dậy.

Không——!

Không thể ngã xuống——!

Cô cần thiết tiếp tục kéo dài thời gian, cô có thể làm được chờ tới lúc bọn họ đến!

Bọn họ sẽ đến, bọn họ khẳng định sẽ đến!

Bị Lâm Hạo chạm đến cảm thấy mãnh liệt ghê tởm, làm ý thức dần dần đánh mất Ôn Hường Dương, cư nhiên bằng vào một chút ý chí cuối cùng, đột nhiên chống đỡ thân thể đứng lên, ngồi dậy.

Ôn Hưởng Dương đột nhiên ngồi dậy, làm Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi đều hoảng sợ.

Lâm Hạo là bị dọa đến té ngã trên mặt đất, nguyên bản đã bưng bưng phần chấn hứng thủ liền như vậy hộc xuống, làm hại hấn nửa người dưới có vấn đề hơi kém ra, hấn phần nộ giống như một con dã thú, không hề nghĩ ngợi, xông lên trước, giờ tay liền cho Ôn Hưởng Dương một cái tát, đem cô hung hăng đẩy ngã trên mặt đất, nói giận mắng: “Con tiện nhân này, mày lỵ còn dám làm tao sợ?”

“Bang” Một tiếng Vang lớn.

Dựa vào một chút ý chí cuối cùn Ôn Hưởng Dương,cuối cùng bị một cái tát này đánh đến ngã trên mặt đất, hoàn toàn mất đi tri giác, máu tươi theo khóe miệng cô chảy xuống, yếu ớt giống con búp bê phương Tây bị người ta chà đạp.

Ôn Hưởng Dương ——!

Lâm Hạo,mày thật đáng chết——!

Ngã vào một bên Nghiêm Hân, rốt cuộc dựa vào trong cơ thể đối Ôn Hưởng Dương đột nhiên bộc phát sức lực, kiên cường đến gần lưỡi dao.

Thời điểm Trần Văn Hi cùng Lâm Hạo tất cả lực chú ý đều ở trên người Ôn Hưởng Dương, cô đã đem lưỡi dao cầm trong chính lòng bàn tay mình,lúc cô đang cố gắng cắt dây thừng, lại nhìn đến Ôn Hưởng Dương ngồi dậy, lại lần nữa bị đánh.

Lâm Hạo,mày đáng chết!

Mày đáng chết!

Mày đáng chết!

tất cả hành động của Trần Văn Hi đều bị Lâm Hạo cùng Ôn Hưởng Dương hấp dẫn qua đi, căn bản không có để ý ngã vào một bên Nghiêm Hân, cô ta nhìn Lâm Hạo không để Ôn Hưởng Dương thoát ngược lại đánh Ôn Hưởng Dương, ánh mắt cô ta lộ ra ác độc kích thích mà hưng phấn.

Đánh.

Hung hăng mà đánh!

Ôn Hưởng Dương, mày không thể tưởng được mày cũng có hôm nay đi?

Ha ha ha ha!

Đánh nữa đi!

Lúc này Lâm Hạo giống như bị tẩu hỏa nhập ma, khinh thân dè ở trên người Ôn Hưởng Dương.

“Bang”.

“Bang”.

“Bang”.

Một chút rồi lại một chút, tay dừng ở trên mặt phát ra âm thanh, ở trong nhà xưởng yên tĩnh vang lên.

Hấn phảng phất như phải dùng sức lực toàn thân đem Ôn Hưởng Dương đánh tới tấp vô pháp phản kháng hấn, hấn mới có thể trút hết ác khí trong lòng kia.

Hấn không chút khách khí tặng cho Ôn Hưởng Dương cái tát.

Hấn cuồng tiếu nhìn Ôn Hưởng Dương không còn chút phản ứng, căn bản không thêm để ý Ôn Hưởng Dương hay không đã ngất, hay không còn thừa nhận được sự bạo lực của hấn bị ngược đánh.

Hấn xé rách quần áo trên người Ôn Hưởng Dương, bộ mặt biểu tình vận vẹo cực độ rít gào nói: “Lên a,mày bắt đầu lại đi! Ôn Hưởng Dương, tao hận nhất chính là mày một bộ đáng luôn tỏ vẻ thanh cao! Mày nghĩ mày làm như vậy tao không chạm vào mày sao? hôm nay tao sẽ thương mày! Ngay tại đây thượng mày trước camera! Tao chẳng những muốn thượng mày, tao còn muốn làm mày biến thành nô lệ của tao, vĩnh viễn chỉ có thể quỳ gối trước mặt tao, khóc lóc thảm thiết cầu xin tao! Ha ha ha ha!”

Theo động tác điên cuồng của Lâm Hạo,quần áo trên người Ôn Hưởng Dương biến thành từng mảnh vãi, từ trên xuống dưới, toàn bộ bị xé rách vụn, vứt bỏ.Một mảng lớn da thịt Từ cổ đến trước ngực tất cả đều bại lộ ở trong không khí, da thịt trắng nõn mang theo mùi hương thơm mê người,Lâm Hạo xem đến dè trên người Ôn Hưởng Dương, cơ khát khó nhịn nuốt nuốt nước miếng, đôi mắt đều đỏ lên.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 186: Người mang cả xe chạy vào nhà xưởng

Editor: Hi! Minh là Rín đẹp trai~

Bên trong nhà xưởng cũ nát bị bỏ hoang, yên tĩnh đến mức có thể nghe thấy tiếng côn trùng kêu bên ngoài, trong bóng tối chỉ có một tia sáng duy nhất lập loè loé sáng.

Bóng đêm yên tĩnh, ánh đèn không ngừng loé sáng, đem khuôn mặt kì lạ của Lâm Hạo chiếu sáng.

Hai mắt Lâm Hạo lạnh lẽo nhìn Ôn Hưởng không còn chút ý thức nằm dưới chân mình.

Anh ta đột nhiên dừng tay, nghiêng đầu, sờ vào khuôn mặt bị đánh đến sưng đỏ của Ôn Hưởng Dương.

Hưởng Dương, nếu cô ngoan ngoãn nghe lời tôi thì đã không ra nông nỗi này.

Cô vẫn như trước, tại sao cái gì cô cũng không nghe theo lời tôi?

Bây giờ, cô không phải là sắp trở thành người phụ nữ của tôi sao?

Trong mắt Lâm Hạo mang theo nỗi tức, giống như đau lòng sờ vào khuôn mặt Ôn Hưởng Dương, tiến lại gần khuôn mặt bị anh ta đánh đến sưng cả lên.

Đôi môi mà anh ta mong muốn đã lâu khuôn mặt ngày càng tiến gần, càng lúc càng gần...

Không ngờ vào lúc này —

“Phanh!”

Phía sau Lâm Hạo đột nhiên truyền đến một tiếng súng!

Bất tỉnh linh lị cô tiếng súng vang lên khiến Lâm Hạo giật mình nhanh chóng quay đầu lại, liếc mắt một cái liền nhìn thấy Nghiêm Hân đã được còi trời, chặt vật đứng trước ghế, đang cướp lấy súng trong tay Trần Văn Hi.

Nghiêm Hân lại có thể tự mình còi trời?

Một lần nữa bị ngăn cản chuyện tốt, hai mắt Lâm Hạo đỏ rực càng thêm lạnh lẽo.

Thời điểm Trần Văn Hi và Nghiêm Hân đang tranh đoạt súng, Lâm Hạo nhặt viên gạch dưới đất lên, nhìn về phía Nghiêm Hân và Trần VănHi đi qua.

Trần Văn Hi thấy Lâm Hạo đang đi đến chỗ cô, cô ta liền nhìn chăm chăm Nghiêm Hân, ánh mắt tràn đầy vui sướng khinh thường khi cảm thấy có người sắp gặp họa.

Ha ha, Nghiêm Hân, cô cho rằng mình là Ôn Hường Dương sao? Còn muốn cướp súng trong tay tôi?

Quả thực không biết tự lượng sức mình!

Nghiêm Hân biết Lâm Hạo đang tới gần, nhưng mà do cô bị trói quá lâu, mới vừa dùng hết sức lực để cời trói, vì để cắt đứt dây thừng, lòng bàn tay cũng bị dao cắt qua, hiện giờ tay cô đều là máu, căn bản không phải là đối thủ của Trần Văn Hi.

Chết tiệt! Chết tiệt!

Hốc mắt Nghiêm Hân ửng đỏ không ngừng mắng chửi.

Cô muốn cứu Hường Dương, cô muốn cứu Hường Dương!

Sau khi nhìn thấy Ôn Hường Dương đang bất tỉnh ngã dưới đất, con tức giận hoàn toàn bộc phát, cô hét lớn một tiếng, đột nhiên hồi sức hướng về phía Trần Văn Hi, đập thật mạnh vào đầu gối chân Trần Văn Hi.

Trần Văn Hi vẫn luôn coi thường Nghiêm Hân, thế cho nên đầu gối tê dần, không kịp phản ứng cả người liền bị Nghiêm Hân gạt ngã trên mặt đất.

Nhìn thấy Trần Văn Hi ngã xuống đất, ánh mắt Nghiêm Hân mừng như điên.

Thật tốt quá!

Một chân đạp lên ngực Trần Văn Hi, đạp lên mặt, hung hãn dẫm, dẫm một cách tàn bạo.

“A!” Ngực Trần Văn Hi bị dẫm, đau quá cô ta liền la lớn, duỗi tay ngăn cản, nhưng không có thời gian cướp lấy súng.

Nghiêm Hân nhân cơ hội đem súng cướp lấy.

Thật tốt quá, thật tốt quá, cô đã cướp được súng.

Hường Dương, Hường Dương, chúng ta sẽ không sao.

Nghiêm Hân đang dẫm đạp Trần Văn Hi, đem súng cướp lấy, nhưng mà, thời điểm đang vui mừng muốn khóc, ” phốc” một âm thanh lãnh khốc vang lên trong nhà xưởng yên tĩnh.

Nghiêm Hân chỉ cảm thấy đầu mình truyền đến một cơn đau nhói, cô thậm chí chưa kịp sử dụng súng, liền cứ như vậy cầm súng trong tay cùng ngã xuống.

Lâm Hạo hung hăng đạp Nghiêm Hân, có chút bất mãn trừng mắt liếc nhìn Trần Văn Hi một cái.

Cô vừa mới bị Nghiêm Hân gạt ngã, bị cướp lấy súng, Lâm Hạo còn đối xử với cô như vậy, Trần Văn Hi nhìn con tức giận đối với Nghiêm Hân xuống, từ trên mặt đất bò dậy, đi đến trước mặt Lâm Hạo cười làm lành, trấn an Lâm Hạo nói:

” Ôn xà, chúng ta không nên vì con tiện nhân này làm mất thời gian. Chúng ta còn có chuyện phải làm.”

Trần Văn Hi nói, còn dùng thân thể cọ sát vào người Lâm Hạo, khiến Lâm Hạo nhìn về hướng Ôn Hường Dương bên kia.

Ở trong thế giới của Trần Văn Hi, đàn ông là một loài sinh vật hà tiện.

Trải qua chuyện vừa rồi, cô biết rất rõ ràng, trong lòng Lâm Hạo ít nhiều vẫn còn hình bóng của Ôn Hường Dương.

Mà theo cô biết về đàn ông, Lâm Hạo vốn dĩ còn vương vấn Ôn Hường Dương, là bởi vì anh ta không có được thân thể của Ôn Hường Dương, chính vì vậy chỉ cần cô giúp Lâm Hạo thực hiện nguyện vọng này, nhất định Lâm Hạo sẽ không còn nhớ đến cô ta nữa.

Lâm Hạo thấy Trần Văn Hi hiểu chuyện như vậy, đối với chuyện vừa rồi Trần Văn Hi phạm sai lầm cũng không còn so đo nữa.

Lâm Hạo sờ vào nửa khuôn mặt bị thương của Trần Văn Hi, trầm giọng nói” Coi chừng Nghiêm Hân.”

” Ông xà, anh yên tâm. Em tuyệt đối sẽ không cho cô ta có cơ hội quấy rầy anh.” Trần Văn Hi nhất quyết nói.

Lâm Hạo cười một cái, hôn Trần ân Hi một lúc, rồi lại đi về hướng Ôn Hường Dương.

Lần này, vì tránh để chuyện tốt của anh ta bị phá vỡ, Lâm Hạo còn cố ý canh thời gian, cầm dây thừng đem Ôn Hường Dương trói lại, còn đem quần áo của mình cởi ra sạch sẽ, để lộ cơ thể trần truồng đi đến trước mặt Ôn Hường Dương.

Hường Dương, lần này sẽ không còn có người có thể quấy rầy đến chúng ta.....

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 187: Bị dọa đến tiểu tiện ngay tại chỗ

Editor: Hi! Minh là cu Rân ๑^๑~

Lâm Hạo bị dọa đến mộng ngả trên mặt đất, hoảng sợ nhìn chiếc xe hướng về anh ta mà chạy như bay đến, giống như là muốn cảnh báo, sẽ đem anh ta đâm thành đồng bùn lầy dưới xe thể thao.

Không!

Không được lại đây!

Lần này Lâm Hạo bị dọa đến hoàn toàn bất động, sợ tới mức quên cả muốn chạy trốn.

“Xuy –” Một tiếng ma xát vang lên chói tai, Rolls-Royce cách chỗ Lâm Hạo và Ôn Hường không đến ba mươi centimet, đột ngột phanh lại, trên mặt đất tạo ra một vòng tròn khói.

Con người của Lâm Hạo run rẩy kịch liệt, bị dọa đến không thể khống chế được mà tiểu tiện ngay tại chỗ, mùi khai trong nháy mắt lan tỏa. (-_-“)

Lâm Hạo ngã ngồi trên mặt đất, chỉ thấy được đầu xe Rolls-Royce, giống như một con thú hoang đã tóa ra sát khí lãnh khốc, chỉ cần giờ tay là có thể đem anh ta nghiền thành từng mảnh vụn.

“Phanh!” Một tiếng vang lớn, âm thanh cửa xe bị đá văng một cách thô bạo.

Một bóng người cao lớn từ trên xe Rolls-Royce đi xuống, người đó mặc chiếc áo sơ mi đen, một cái quần tây đen, ăn mặc đơn giản lại tóa ra một loại khí thế bức người làm người khác không dám nhìn thẳng, tốc độ của anh ta

quá nhanh, Lâm Hạo lại bị dọa đến tiều ra quần căn bản không nhìn rõ được mặt của người đó.

Thời khắc quyết định, Mộ Lăng Khiêm cuối cùng cũng tới.

Nhưng Mộ Lăng Khiêm không thêm để ý đến Lâm Hạo, mà anh nhìn người đang nằm ở phía sau anh ta, bị trôi ở trên ghế, Ôn Hướng Dương bị còi hết đồ còn chi còn lại y bên trong.

Khuôn mặt nhỏ của cô bị đánh sưng đến nổi căn bản không thể nhìn ra được hình dáng như thế nào, máu chảy ở trán và khoé miệng của cô đã khô cạn, cô yếu ớt nằm ở trên ghế, đôi tay gục xuống giống như một tấm vải rách nát.

Mộ Lăng Khiêm không thể tưởng tượng nổi, rốt cuộc cô đã phải chịu đựng bao nhiêu nỗi đau, bao nhiêu tổn thương, bao nhiêu uất ức.

Máu ở bụng Mộ Lăng Khiêm trào ra, đem áo somi đen của anh nhuộm thành màu đỏ, ở bụng truyền đến cơn đau đớn cực độ, nhưng mà lúc này, lại không có bất cứ cảm giác đau đớn gì.

Cùng lắm anh xa cô có mấy ngày, làm sao cô lại khiến mình trở thành cái bộ dạng này?

Diệp Ảnh đâu? Không phải anh đã để Diệp Ảnh ở lại bảo vệ cô sao?

Cô gái này.....

Cô gái đáng chết này...

Mộ Lăng Khiêm đi một bước đau một bước, không biết là miệng vết thương rất đau, vẫn cứ như vậy hít thở khó khăn khiến ở bụng càng đau hơn.

Mộ Lăng Khiêm bước tới trước mặt Ôn Hướng Dương, nhìn Ôn Hướng Dương đang bất tỉnh, sâu thẳm ánh mắt lãnh khốc đó là sự tự trách và nuối tiếc, cả người tỏa ra khí thế giống như vị thần chết đến từ địa ngục, muốn đem nơi này hủy diệt hết tất cả mọi thứ!

Người đàn ông này...

Người đàn ông này là ai?

Từ đâu lại đến đây?

Lâm Hạo sợ hãi.

Trần Văn Hi cũng sợ hãi.

Mộ Lăng Khiêm quay lưng về phía bọn họ, bọn họ không thể nhìn thấy mặt Mộ Lăng Khiêm, cũng không nhận ra người đang đứng trước mặt là Mộ Lăng Khiêm.

Mặc dù vậy, chuyện Mộ Lăng Khiêm xuất hiện ở đây, cũng đủ khiến cho bọn họ bị dọa đến bất động.

Bọn họ trở mắt nhìn Mộ Lăng Khiêm ôm Ôn Hướng Dương đi qua, quên cả ngăn cản.

Mộ Lăng Khiêm đi đến trước mặt Ôn Hướng Dương, anh cúi tay, muốn ve khuôn mặt bị đánh đến không thể nhìn ra mặt người này của cô, nhưng mà dường như sợ làm đau cô, bàn tay ngưng lại giữa không trung, lần đầu tiên, anh không biết làm sao để giảm bớt nỗi đau của cô.

Mộ Lăng Khiêm ngồi xổm người xuống, động tác anh ôn nhu từ từ tháo sợi dây thừng trên người cô xuống, anh nhặt bộ quần áo trên mặt đất bị xé thành hai mảnh của Ôn Hướng Dương, mặc lại cho cô.

Không sao nữa rồi, tôi đã ở đây, tôi mang em trở về.

Dám làm tổn thương người của tôi, các người đều —— nên —— chết!

Mộ Lăng Khiêm đứng lên, quay đầu lại, Lâm Hạo và Trần Văn Hi cuối cùng cũng thấy rõ mặt của Mộ Lăng Khiêm.

Hai mắt bọn họ trừng lớn.

Mộ.....

Mộ Lăng Khiêm.....

Lâm Hạo hoàn hồn, tự nhiên Mộ Lăng Khiêm lại đến, xong rồi, mọi chuyện đều xong rồi.

Không đúng, còn chưa xong đâu!

Chỉ cần Mộ Lăng Khiêm chết đi, chỉ cần Mộ Lăng Khiêm và Ôn Hướng Dương đều chết ở đây sẽ không có chuyện gì xảy ra.

Lâm Hạo nghĩ vậy, anh ta liền nhìn về hướng Trần Văn Hi la lớn:” Văn Hi, nổ súng, nổ súng giết anh ta đi! Ở đây chỉ có chúng ta, giết anh ta chết, sẽ không ai biết là do chúng ta làm. Nổ súng! Mau nổ súng! Nếu anh ta còn sống, chúng ta sẽ xong đời!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 188: Đâm hấn! Đâm chết hấn! Editor: Diệp, choss của Rin~~

Nghe được lời nói của Lâm Hạo vừa la lên, Trần Văn Hi đứng sững sờ tại chỗ, có chút khó tin nhìn về phía Lâm Hạo.

Sát nhân!..... Sát nhân giết người Mộ gia.....! –

“Văn Hi! Nổ súng! Mau nổ súng! Giết hấn! Giết hấn! Về sau sẽ không còn người biết là chúng ta làm!” – Lâm Hạo ánh mắt tràn đầy mong đợi nhìn Trần Văn Hi, đây là biện pháp duy nhất để tự cứu mình, nếu không, chờ Mộ Lăng Khiêm rời đi nơi này, bọn họ sẽ xong đời. Không chỉ là bọn họ xong đời, gia tộc bọn họ cũng sẽ không yên!

Nếu Mộ gia cho người ra tay, thì bất luận cái gì Nam Đức thị đều sẽ làm gia tộc anh ta tâng gia bại sản, sống không bằng chết.

Hướng chi, lần này cư nhiên là Mộ gia! tự mình tới cứu

. Mà bọn họ, chẳng những đã trôi lại Ôn Hướng Dương, lại đem Ôn Hướng Dương biến thành đáng về này. –

“Văn Hi! Mau nổ súng! Đừng do dự, nếu không chúng ta không có đường sống!” Lâm Hạo thấy Trần Văn Hi còn sững sờ, thì mê hoặc, uy hiếp tất cả đều dùng.

Trần Văn Hi lấy lại tinh thần, nắm chặt súng trong tay, hai mắt hiện lên tia cực hạn âm độc cùng giọng cười lạnh lùng.

Không sai, Mộ gia tự mình tới, từ bỏ giết Mộ Lăng Khiêm và Ôn Hướng Dương, các nàng không còn đường khác để sống.

Giết hấn!

Giết bọn họ!

Người Mộ gia chẳng những sẽ không biết là bọn họ làm, bọn họ còn có thể thừa dịp người Mộ gia, bên trong náo loạn, nhân thời điểm đó sẽ chạy thoát khỏi tay Triệu gia, Thái tử gia, chạy ra đường sống. Trần Văn Hi nghĩ vậy thì lộ ra một mặt tàn nhẫn mà đắc ý tươi cười. Cô giải quyết chuyện này, địa vị của cô ở Lâm gia sẽ được nâng cao, tương lai tốt đẹp sẽ nghiêng đón cô.

Trần Văn Hi liền hành động bóp cò súng, trên mặt Lâm Hạo lộ ra ý cười. Thời điểm hai người vô cùng đắc ý, Mộ Lăng Khiêm cũng không có bất cứ phải ứng gì mà vẫn đứng ngay tại chỗ.

Hai người đều cho rằng là Mộ Lăng Khiêm đang sợ, trên mặt càng đắc ý, tươi cười đều nứt tới tận mang tai. Người Mộ gia? Thì thế nào? Còn không phải sẽ sợ hãi bọn họ vì trong tay họ có súng? Mộ Lăng Khiêm! Anh ta phải chết là không thể nghi ngờ!

Nhưng, một giây, hai giây, ba giây, súng trên tay Trần Văn Hi không có tiếng vang, vang lên lại là tiếng xương cốt bị bẻ gãy. Tay Trần Văn Hi bị bẻ gãy!! -“A ——!” Trần Văn Hi hét lên, phá vỡ thanh âm yên tĩnh ở nhà xưởng.

.Không.! Chuyện này không có khả năng.! Từ vừa rồi đắc ý đến bây giờ đại ra, chỉ cho Lâm Hạo ba giây thời gian, Lâm Hạo trừng lớn hai mắt âm lãnh đục ngầu, cả người giống như ngóc từ sừng sờ ở tại chỗ.

Hắn thậm chí không thấy được Mộ Lăng Khiêm chạy tới như thế nào, duỗi tay nhanh nhẹn như thế nào đoạt lại được súng trong tay Trần Văn Hi, đem tay Trần Văn Hi bẻ gãy. Đúng lúc này, hắn đột nhiên phát hiện Mộ Lăng Khiêm đứng thẳng nhưng tư thế có chút không đúng, bụng chỗ đó còn bị chảy máu.

Hắn bị thương! Hắn trên người thế nhưng có thương tích! Lâm Hạo dường như phát hiện đại lục mới, hướng về phía Trần Văn Hi liền hô: “Bụng hắn có thương tích, đâm anh ta! Mau cầm dao đâm vào bụng anh ta! Đâm chết anh ta!”

Mộ Lăng Khiêm lãnh khốc mắt liếc qua Lâm Hạo một cái. Theo đó là tiếng la kết thúc, Mộ Lăng Khiêm khống chế Trần Văn Hi, một cái tay khác “Rắc” một cái. Âm thanh gãy vụn lại vang lên, Trần Văn Hi cấp bách ôm ngang cái tay bị bẻ gãy, kịch liệt đau đớn kêu la, hướng về phía Lâm Hạo quát: “Lâm Hạo, sao anh vậy?” Anh ta cứ nhiên làm trò trước mặt hắn!

Anh ta là có ý muốn bẻ gãy tay của hắn sao? Thấy Trần Văn Hi ngu xuẩn căn bản không phải là đối thủ của Mộ Lăng Khiêm, còn trơ mắt nhìn Mộ Lăng Khiêm cướp đi súng, Lâm Hạo gấp đến độ nghiêng răng nghiêng lợi.

Lâm Hạo còn tưởng thừa dịp Mộ Lăng Khiêm lúc này bị thương, sẽ đi lên cùng Mộ Lăng Khiêm vật lộn một phen. Đúng lúc phía sau hắn lại lần nữa vang lên tiếng thảng xe. Hắn quay đầu lại, còn không có thấy rõ ràng tới là người nào, cũng đã bị một người áo đen áp đảo ở trên mặt đất.

“!”Nghe được người cung kính với Mộ Lăng Khiêm, tám Lâm Hạo đều lạnh xuống. Vệ sĩ của Mộ Lăng Khiêm tới, lần này thì xong đời. Lâm sao bây giờ? Hắn nên làm cái gì bây giờ?!

Hắn tuyệt đối không thể để Mộ Lăng Khiêm và Ôn Hường Dương còn sống mà rời khỏi nơi này!

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 189

Anh cứu người quên mình. Đúng thời điểm khi Lâm Hạo nôn nóng, bỗng anh ta ngửi thấy một mùi hôi hắc lên trong không khí.

Cái mùi Lâm Hạo ngửi ngửi.

Xăng!

Cái nhà xưởng bị bỏ đi này bên trong đều là xăng!

Ngửi được mùi xăng, trong đầu Lâm Hạo nảy lên một ý nghĩ đáng sợ.

Lâm Hạo nhìn chằm chằm Mộ Lăng Khiêm một cách nham hiểm, khoe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh lẽo, tên họ Mộ kia, tôi sẽ chống mắt lên xem lần này anh có thể sống nổi hay không!

Trong đầu Lâm Hạo nảy ra ý nghĩ, anh ta vui sướng đến điên cuồng. Đôi mắt tức khắc liền loé sáng như hai cái bóng đèn lớn, đắc ý cười to ra tiếng.

“Mộ Lăng Khiêm, anh ở đây, thì đã sao nào? Bây giờ tôi đốt cái nhà xưởng này, tôi không tin anh có thể sống bắt từ!”

Ánh mắt Diệp Ảnh dừng trên người Mộ Lăng Khiêm, hắn muốn nói, lại không biết mở miệng như thế nào.

Hắn cứ nhiên là một kẻ vô dụng, không thể bảo vệ tốt Ôn Hường Dương, còn khiến Mộ Lăng Khiêm phải mạo hiểm đến đây, hắn không xứng ở lại bên cạnh Mộ Lăng Khiêm.

Nghe đến chuyện Ôn Hường Dương đưa cho hắn cái điện thoại đó, mở cái tin nhắn kia, nghĩ đến Ôn Hường Dương đã đối xử với hắn như thế nào, Diệp Ảnh trầm mặc, tâm giống như một mảnh tro tàn.

. Hắn không xứng ở lại bên cạnh Mộ Lăng Khiêm, càng không xứng đáng bảo vệ cho Ôn Hường Dương. Chuyện này đều là do hắn sơ suất! –

“Cứu hai người kia trở về rồi nói!”

-“Vâng...” Giọng nói Diệp Ảnh trầm thấp tự trách.

Hắn đã thấy Ôn Hường Dương và Nghiêm Hân ngã trên mặt đất, cũng nhìn thấy được khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệnh đang hôn mê của Ôn Hường Dương.

Nhìn thấy Ôn Hường Dương bị thương thành ra như vậy, trong lòng hắn không khỏi đau đớn.

Mặc dù Mộ Lăng Khiêm không trừng phạt hắn, hắn tuyệt đối cũng sẽ không tha thứ cho sai lầm lần này của chính mình! Mà ở thời điểm Diệp Ảnh đang thất thần, Lâm Hạo nhân cơ hội, cười âm hiểm, anh ta mang cơ thể hơi hám ghê tởm của mình, ngã bịch xuống, rồi bò đến chỗ quần áo của mình, lấy ra một cái bật lửa mà anh ta đặt ở trong túi quần.

Nhanh chóng nhấc chiếc áo lông dê bị anh ta xé rách ở trên mặt đất, trong nháy mắt ngọn lửa bốc cháy, Lâm Hạo thỏa mãn nở nụ cười.

Diệp Ảnh hồi phục lại tinh thần, hắn liền muốn chạy qua ngăn cản, nhưng rốt cuộc vẫn là chậm một bước, Lâm Hạo cầm bật lửa đốt chiếc áo lông dê, nhìn về phía chỗ xăng liền ném qua.

“Mộ Lăng Khiêm, anh đi chết đi!”

“Oanh!”

Mọi chuyện dường như chỉ xảy ra trong vòng ba giây, thùng xăng nhấp lụp, tiếp xúc với áo lông dê bị cháy, bùng nổ trong nháy mắt, ngọn lửa dâng lên bốn phía.

Một cái thùng xăng bị cháy nổ, kéo theo một đồng thùng xăng khác.

“Oanh!”

“Oanh!”

“Oanh!” Chỗ Ôn Hường Dương đang nằm lúc này, cách nơi nổ mạnh không đến năm mét. Cùng lúc xảy ra vụ nổ, Mộ Lăng Khiêm đang khống chế Trần Văn Hi, theo bản năng muốn tìm cách để đem người thoát khỏi đây, không phải bản thân, mà chính là Ôn Hường Dương.

Nhìn thấy Ôn Hường Dương đang nằm gần vụ nổ, con người màu đen nháy liền kịch liệt co rút.

Thấy những mảnh vỡ do vụ nổ bay về phía Ôn Hường Dương, nghìn cân treo sợi tóc, Mộ Lăng Khiêm không chần chờ chút nào, buông Trần Văn Hi ra, liền hướng về phía Ôn Hường Dương chạy qua. Mộ Lăng Khiêm trực tiếp dùng cách nhanh nhất, lấy thân thể mình, ngăn những mảnh vỡ đang tiến về phía Ôn Hường Dương. “!”Diệp Ảnh tức giận la lên, cũng buông Lâm Hạo ra, đi giúp Mộ Lăng Khiêm ngăn chặn vụ nổ.

“Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” Vụ nổ quá mạnh! Nhanh chóng lan rộng ra, lửa bốc lên tận trời, đồ vật bên trong nhà xưởng đều bị đốt cháy, uy lực của vụ nổ ngày một càng lớn hơn. Lâm Hạo thấy âm mưu của mình đã được thực hiện, Mộ Lăng Khiêm và Diệp Ảnh còn ngu ngốc chạy về phía vụ nổ. Lâm Hạo trong lòng không ngừng đắc ý. Các người đều ngu ngốc! Lâm sao lại có người ngu ngốc như vậy!

Bọn họ không sợ là sẽ chết trong trận nổ này sao? Người Mộ gia các người căn bản toàn là những kẻ ngu ngốc! Không còn ai có thể đe dọa mình, Lâm Hạo điên cuồng cười phá lên. Nhìn thấy ngọn lửa bắt đầu lan về phía bên này, Lâm Hạo lấy lại tinh thần, mặc kệ Trần Văn Hi sống chết ra sao, cũng mặc kệ trên người mình có mặc quần áo hay không. Lâm Hạo liền chạy ra bên ngoài, chỉ là cái kẻ điên này, đã chạy ra còn điên cuồng cười to: “Mộ Lăng Khiêm, không phải anh muốn cứu người sao? Anh cứu sao? Tôi để các người cứu a! Các người đều đi chết hết đi! Các người đi chết ở trong này luôn đi!

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 190: Cậu mang Nghiêm Hân ra ngoài đi!

Editor: Rìn đẹp troai~

-“Ha ha ha ha ha!” Nhìn lại nơi ngập tràn trong biển lửa, bị vụ nổ vui lấp, Lâm Hạo chạy đến chỗ an toàn, trần truồng đứng ở nơi đó, cười to.

Chết đi!

Đi chết hết đi!

Người Mộ gia thì thế nào?

Còn không phải là chết dưới tay của tôi?

Về mặt Lâm Hạo điên cuồng đắc ý, hẳn muốn chống mắt lên coi thử xem Mộ Lăng Khiêm chết rồi, thì sẽ có ai tới tìm hân tính số?

Lâm hạo nhìn nhà xưởng bị vui lấp bởi ánh lửa, chuyện Mộ Lăng Khiêm chết là không thể nghĩ ngờ. Lại sợ vụ nổ quá mạnh sẽ thu hút người gần đây, bắt gặp hẳn ở hiện trường, hẳn bắt đầu nghĩ cách thoát thân.

Lâm Hạo không dám mạo hiểm, liền quay người tiến về phía siêu xe ở khá xa, anh ta vừa mới lên xe, Trần Văn Hi liền từ đầu chặt vật chạy chặn đầu xe.

Trần Văn Hi thấy Lâm Hạo ngồi trên xe, trong mắt đầy vui mừng, vội vàng đuổi theo, vỗ cửa xe nói: –“Ông xã! Ông xã! Mở cửa xe ra, để em vào!”

Lâm Hạo nhìn Trần Văn Hi dơ bản ghê tởm, trong lòng có chút không vui, nhưng hẳn và cô ta cùng nhau làm những chuyện này, hẳn không thể bỏ rơi cô ta, làm bại lộ chính mình.

-“Đi lên đi!” Lâm Hạo lạnh lẽo nói. Hắn tự biết mình đã giết chết Mộ Lăng Khiêm, giọng đều khản trương.

Trần Văn Hi vội vàng bỏ lên xe, còn chủ động đem quần áo của mình cởi ra mặc lên người Lâm Hạo:” Ông xã, anh thật sự là quá lợi hại! Tự nhiên đã nghĩ đến việc cho nổ nhà xưởng. Mộ Lăng Khiêm đã chết, chúng ta được cứu rồi.”

-“Hừ, đương nhiên! Mộ Lăng Khiêm thì sao? Anh ta dám cho người không chế chúng ta, tôi liền dám ra tay giết chết hắn!” Lâm Hạo lúc này đang hưởng thụ trong hương vị của chiến thắng, vô cùng kiêu ngạo hừ lạnh một tiếng, phóng hỏa giết người, làm bản thân Lâm Hạo cực kì kiêu ngạo.

Trong nhà xưởng, những thùng xăng còn tiếp tục nổ mạnh, Mộ Lăng Khiêm kịch liệt ho khan, sau vụ nổ vừa rồi những mảnh vỡ đã đâm trúng lưng anh, mặc dù Diệp Ảnh đã che chắn một phần cho anh, nhưng phần bụng và phần lưng vẫn đau, thân thể đều nổi lên những cơn đau buốt kéo dài.

Mã Ôn Hường Dương đang hôn mê bất tỉnh, được Mộ Lăng Khiêm ôm trên người, lại không mất cọng lông sợi tóc nào.

Mộ Lăng Khiêm nhìn cô gái trong ngực sắc, mặt tái nhợt sưng đỏ, anh muốn đứng lên, muốn ôm cô ra ngoài, muốn mang cô ra khỏi cái nơi nguy hiểm này.

Nhưng mà, bụng bị thương và phần lưng lại rất đau, đau đến mức ngay cả một chút sức lực cũng không có.

Trước mắt anh chậm rãi xuất hiện một hình bóng.

“.....” Lưng Diệp Ảnh cũng đỏ máu, anh nỗ lực đứng lên, kêu Mộ Lăng Khiêm một tiếng.

Mộ Lăng Khiêm lại không có để ý đến anh.

Anh muốn nói, là Mộ Lăng Khiêm đem Ôn Hường Dương giao cho hắn, trên người anh bị thương nhẹ hơn, anh có thể ôm Ôn Hường Dương ra khỏi đây.

Nhưng nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm ôm Ôn Hường Dương, không để ý đến hắn đối với anh ta vô cùng lạnh nhạt, Diệp Ảnh suy sụp thu lại lời muốn nói.

Anh ta biết, hôm nay mình đã phạm vào sai lầm không nên phạm phải nhất.

Diệp Ảnh liền quỳ gối trước mặt Mộ Lăng Khiêm, ngay tại thời điểm thậm chí muốn lấy cái chết để tạ tội, Mộ Lăng Khiêm lại mở miệng nói: “Cậu mang Nghiêm Hân ra ngoài đi.”

“.....” Diệp Ảnh kinh ngạc nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm chỉ là nửa quỳ đứng lên, cố gắng ôm Ôn Hường Dương lên, máu của anh cũng nhiễm đỏ người cô, cũng đã khiến hai mắt Diệp Ảnh ửng hồng.

Vụ nổ còn tiếp tục,ngọn lửa bụi gỗ...vẫn cháy bùng bùng. Bọn họ trốn đến vị trí tương đối an toàn, nhưng cũng không tuyệt đối an toàn, không biết lúc nào cháy sẽ lan đến nơi này! Bọn họ sẽ chết ở đây.

Mộ Lăng Khiêm không yên tâm đem Ôn Hường Dương giao cho bất cứ ai, kể cả Diệp Ảnh – người trước kia anh đã từng tin nhiệm nhất.

.....

Diệp Ảnh liền hiểu được ý của Mộ Lăng Khiêm.

Diệp Ảnh có chút buồn bã đứng lên, chỉ nói ra một chữ: “Được!”

Diệp Ảnh chạy đến chỗ Nghiêm Hân, chịu đựng cơn đau trên người, đem Nghiêm Hân ôm lên, đi ra ngoài.

Kể cả đây là nhiệm vụ cuối cùng của anh, anh cũng sẽ không làm cho Mộ Lăng Khiêm thất vọng, huống chi, đây là người bạn thân nhất của Ôn Hường Dương.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 191: Hường Dương còn ở bên trong!

Trong nhà xưởng, ánh lửa tận trời, tiếng nổ mạnh nổi lên bốn phía.

Còn ngoài nhà xường, tiếng cười vang lên ghé rộn, đắc ý không thôi.

Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi còn đang nhìn hiện trường vụ nổ mạnh, bọn họ thậm chí có ý muốn lưu lại, tận mắt chứng kiến cảnh tượng xúc động khi Mộ Lăng Khiêm bị nổ chết.

Cháy đi!

Sập đi!

Nổ chết bọn họ đi!

Bọn họ đắc ý không thôi giống hai kẻ điên.

Đúng lúc này

Phía sau bọn họ đột nhiên xuất hiện một tiếng thảng xe chói tai, Lâm Hạo nghe được thanh âm như thế, cả người bị dọa ra một thân mồ hôi lạnh, nhanh chóng tỉnh lại.

Lâm Hạo vội vàng khởi động động cơ, một chân đạp ga, hoang mang rồi loạn chạy khỏi hiện trường vụ án.

Nghiêm Khắc lúc này mới đuổi tới hiện trường, xuống xe, đập vào mắt chính là nhà xường bị ánh lửa cắn nuốt, thấy một màn như vậy, đôi mắt Nghiêm Khắc đều bị nhuộm thành màu đỏ như máu, nghĩ đến Ôn Hường Dương đã gọi cuộc điện thoại đó cho hắn, đã gửi cái tin nhắn kia, nghĩ đến đây, Nghiêm Khắc trực tiếp vọt vào trong biển lửa.

Giờ khắc này, hắn muốn vào trong đi tìm Ôn Hường Dương, đã không chi bởi vì Ôn Hường Dương là bạn thân của em gái hắn.

Không thể chết được!

Hắn không thể làm cô ấy xảy ra chuyện!

Còn có Tiểu Hân, Tiểu Hân cũng ở bên trong!

Nghiêm Khắc vừa định chạy vào đi cứu người, liền thấy một người cả thân mình đầy vết máu đang diu một người nữa đi ra, người nọ mới vừa ra tới, liền quỵ xuống trên mặt đất.

Nghiêm Khắc chạy lên, liền nhìn thấy người được người nọ ôm trong lồng ngực cư nhiên là em gái hắn.

Hắn nhìn về phía người nọ.

Diệp Ảnh chưa từng thấy qua Nghiêm Khắc, nhưng anh vừa mới mang theo Nghiêm Hân lao ra khỏi biển lửa, đã dùng hết toàn lực, thương thế trên người anh không thể so với khi bắt đầu đi theo Mộ Lăng Khiêm, anh chỉ kịp thốt lên một câu: “ Ôn tiểu thư.....!” liền ngất đi.

Nghiêm Khắc nghe nói như thế, trong lòng lộp bộp một tiếng, hắn vội vàng kiểm tra qua hồ hấp của Nghiêm Hân một chút, thấy Nghiêm Hân tuy rằng hôn mê bất tỉnh, nhưng chỉ là bị vài vết thương nhẹ, tâm tình khẩn trương của hắn mới hơi thả xuống.

Chi là, Hường Dương!

Hường Dương còn ở bên trong!

Nghiêm Khắc nghĩ đến Ôn Hường Dương, hắn bắt chấp tất cả bản khoản trong lòng, hướng tới nhà xường đang nổ mạnh nhà lao đầu vào.

Trong nhà xường, Mộ Lăng Khiêm vì giúp Ôn Hường Dương che chắn trước vụ nổ, lại lần nữa bị thương, anh bị ép quỵ xuống trên mặt đất, máu trong người dường như đều đã chảy hết rồi, lại vẫn như cũ không chịu buông người trong lồng ngực ra.

Nếu, lúc này anh buông Ôn Hường Dương ra, bằng năng lực của anh, chắc chắn thể chạy đi.

Chính là, anh không chịu buông, anh càng không muốn buông.

Anh cúi đầu hôn lên trán Ôn Hường Dương, sờ lên mặt Ôn Hường Dương, thật không nghĩ tới, vật nhỏ này, tôi thế nhưng sẽ cùng em cùng chết ở chỗ này.

Sống hai mươi tám năm, đã đi qua bao nhiêu mưa bom bão đạn, mặc dù lần này người ám toán anh chẳng hề muốn mạng của anh, lại chưa từng nghĩ tới, giờ khắc này, anh chỉ muốn đưa cô bình an rồi đi, chẳng sợ phải trả giá bằng chính mạng của mình.

-"Hường Dương? Hường Dương? Em ở nơi nào?"

Đúng lúc này, Mộ Lăng Khiêm nghe được tiếng nổ mạnh cùng với thanh âm gào khóc cổ gọi Ôn Hường Dương truyền đến.

Thanh âm này, anh cũng không xa lạ.

Đó là thanh âm của Nghiêm Khắc, anh trai của Nghiêm Hân, cũng là người mà Mộ Lăng Khiêm chán ghét, không muốn Ôn Hường Dương tiếp xúc nhất.

Chính là, tại một khắc này, anh lại dùng giọng nói khàn khàn hướng về Nghiêm Khắc kêu to: "Hường Dương ở chỗ này!"

Nghiêm Khắc đang tìm Ôn Hường Dương ở khắp nơi, đột nhiên liền nghe được một giọng nói của đàn ông.

Giọng của người đàn ông tuy có chút suy yếu, nhưng lại dị thường kiên định, mặc dù cách một khoảng, Nghiêm Khắc vẫn bị thanh âm bá đạo kia làm cho kinh sợ một chút.

Đàn ông?!

Hường Dương sao lại cùng đàn ông ở bên trong?

Còn có người đàn ông ở bên ngoài vừa cứu Tiểu Hân kia lại là ai?

Trong lòng Nghiêm Khắc có quá nhiều nghi hoặc, hắn đột nhiên nghĩ tới một loại khả năng, hay là người đàn ông đang trả lời hắn kia, chính là hung thủ bắt cóc Hường Dương lần này?!

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 192: Cô nhìn thấy chính là mặt Nghiêm Khắc

Nghiêm Khắc nghĩ tới có khả năng như vậy, cả người hắn đều đề phòng lên, bước vào một loại trạng thái cảnh giác cao độ.

Nếu người đàn ông kia thật sự là hung thủ bắt cóc Tiểu Hân cùng Hường Dương, vậy thì hiện tại trả lời hắn, muốn dẫn hắn đi qua đây, là có mục đích gì sao?

Mộ Lăng Khiêm ôm Ôn Hường Dương, sức lực của anh như đang từng giọt từng giọt trôi đi, anh không nghe được tiếng Nghiêm Khắc trả lời, cũng không nghe thấy Nghiêm Khắc kêu tên Ôn Hường Dương nữa.

Mộ Lăng Khiêm là người thông minh cỡ nào, cơ hồ trong chớp mắt liền hiểu rõ bản khoản của Nghiêm Khắc.

Chi là hiện tại, anh không có bất luận chứng cứ nào có thể tiêu trừ hoài nghi của Nghiêm Khắc, thậm chí sức lực để mở miệng nói chuyện anh còn không có.

Mộ Lăng Khiêm lại lần nữa bế Ôn Hường Dương lên.

Cho dù chết, anh cũng phải cam đoan cô ấy có thể bình an đi ra ngoài.

Anh gấp được cô vào thời điểm tối tăm nhất cuộc đời mình, cho nên, bất luận kẻ nào cũng đừng mơ tưởng từ trong tay anh, cướp đi sinh mệnh duy nhất anh quý trọng!

Máu vẫn đang chảy, thân thể Mộ Lăng Khiêm đã tiêu hao quá mức nghiêm trọng, một bước lại một bước nặng nề, phía sau nỗ mạnh khi có khi không.

Thời điểm Nghiêm Khắc tìm được Ôn Hường Dương, cái nhìn thấy chính là một người đàn ông đứng thẳng cũng không xong, lại vẫn như cũ che chở Ôn Hường Dương không chịu buông tay, lẻ từng bước chậm chạp..

Nghiêm Khắc có vận khí tốt, không có đụng tới nơi trung tâm vụ nổ, hẳn chỉ là bị lửa hun có chút chật vật, vẫn chưa bị thương.

Nhìn đến một người đàn ông che chở Ôn Hường Dương như vậy, trong lòng hẳn nhất thời đủ loại tư vị.

Từ khi nào, hẳn cũng từng giống người kia, che chở cho người con gái trong lòng ngực người kia.

Chính là, bắt đầu từ khi nào, cô gái đang yên tĩnh trong lòng ngực ấy, sẽ không bao giờ muốn hẳn nhúng tay vào chuyện của cô nữa?

Một màn trước mắt làm Nghiêm Khắc cảm thấy rất là chói mắt, cảm giác phảng phất như có thứ gì bị đoạt mất.

Nhưng đồng thời, Nghiêm Khắc cũng đoán ra, người có thể cứu Ôn Hường Dương như vậy, không có khả năng là kẻ bắt cóc Hường Dương cùng Tiểu Hân.

Hắn hướng tới chỗ Ôn Hường Dương cùng Mộ Lăng Khiêm chạy qua.

Hai người đàn ông ở trong biển lửa gặp nhau.

Nghiêm Khắc vươn tay: “Đem cô ấy giao cho tôi, tôi mang cô ấy đi ra ngoài.”

Mộ Lăng Khiêm đứng ở tại chỗ, gắt gao ôm người đang dựa trong ngực anh, nhìn Nghiêm Khắc, không có hành động gì.

Nghiêm Khắc thấy Mộ Lăng Khiêm bị thương nghiêm trọng như vậy, còn ôm Ôn Hường Dương, hơn nữa còn không chịu đem Ôn Hường Dương giao cho hắn, trong lòng hẳn âm thầm không thoải mái.

Nghiêm Khắc lại một lần nữa đem tay duỗi ra phía trước, trong đôi mắt khôn khéo nhất thời lộ ra chút lạnh lẽo, hẳn gắt gao nhìn chăm chăm Mộ Lăng Khiêm nói: “Đem Hường Dương giao cho tôi!”

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương trong lòng ngực, cô không có bất cứ cảm giác nào, trên đầu còn có vết thương do bị Trần Văn Hi đánh, trên mặt còn lưu lại dấu tay của Lâm Hạo.

Cô ấy cần phải rời khỏi nơi này, có ấy cần phải trị liệu. Mộ Lăng Khiêm thu hồi tầm mắt lưu luyến vẫn đang dừng lại ở trên người Ôn Hường Dương, đem Ôn Hường Dương trong tay giao cho Nghiêm Khắc: “Mang cô ấy ra ngoài.”

Nghiêm Khắc nhận lấy Ôn Hường Dương từ trong lòng ngực Mộ Lăng Khiêm, lúc nhìn thấy dấu vết bị ngược đãi trên người Ôn Hường Dương, toàn thân trên dưới còn chỉ còn được bao bọc bởi một kiện áo khoác rách rưới, sắc mặt Nghiêm Khắc càng khó coi.

Rốt cuộc là ai?

Cũng dám biến Hường Dương thành như vậy?

Quả thực đáng chết!

Nghiêm Khắc ôm Ôn Hường Dương đi ra ngoài, một đường tránh né chất nổ, hẳn không có quay đầu lại nhìn Mộ Lăng Khiêm, chỉ là hẳn biết người đàn ông kia chắc chắn vẫn còn ở phía sau hắn, thậm chí dùng thân thể đứng không vững của mình, giúp hắn cùng Hường Dương ngăn cản những mảnh vụn bay đến.

Ba người một đường hướng về phía cửa đi đến, rõ ràng khoảng cách không dài, lại bởi vì vụ nổ mạnh mà trở nên đặc biệt lâu.

Ôn Hường Dương có một chút tri giác, cô cảm giác như có một người vẫn luôn ôm cô, như là đã ôm cô thật lâu thật lâu.

Ở trong lòng ngực hắn, cô vô thức có cảm giác an toàn, cô nỗ lực mở to đôi mắt.

Cô chỉ là muốn nhìn một chút rốt cuộc là ai vẫn luôn ôm cô, là ai đã đến rồi cứu cô.

Lúc có rốt cuộc mong lung thấy được người đàn ông trước mắt, cô nhìn thấy chính là mặt Nghiêm Khắc.....

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 193: Nghiêm Khắc chấn động thật sâu

Nghiêm Khắc.....

Nhìn khuôn mặt người đang ôm mình, tâm tình Ôn Hường Dương chậm rãi buông lỏng, là Nghiêm Khắc tới cứu cô. Cô bị Trần Văn Hi dùng gạch khối đập vào đầu, vẫn luôn không thanh tỉnh, hiện giờ chỉ chống đỡ tỉnh táo được hai ba giây, liền lần nữa lún vào hôn mê một lần nữa.

Không có người nào biết, Ôn Hường Dương đã từng tỉnh dậy.

Nỗ mạnh còn tiếp tục, thậm chí có xu thế càng lúc càng nặng hơn, cả tòa nhà xưởng đều hóa thành biển lửa, “Phanh phanh phanh” nơi nơi đều có mảnh vụn do vụ nổ mạnh sinh ra từ bốn phương tám hướng bay về phía bọn họ, ánh lửa tận trời, yên khí bức người.

Nghiêm Khắc vẫn không bị thương, nhưng đều bị ngọn lửa nóng rực thiêu đến nỗi không mở ra được đôi mắt, bị hun đến không cách nào hô hấp, loại địa phương này, chính là đi một bước đều tiêu tốn mất thời gian vài phút. Hắn đã phát hiện ra không còn nghe thấy động tĩnh của Mộ Lăng Khiêm ở phía sau nữa, người đàn ông ở phía sau hẳn kia có lẽ đã ngừng lại ở một nơi nào đó, có lẽ đã ngã xuống trên mặt đất.

Người đàn ông đó bị thương quá nặng, chắc hẳn là sẽ không thể trốn thoát đi.

Trong đầu Nghiêm Khắc chỉ hiện lên một đoạn ý nghĩ như vậy, liền thu hồi tâm tư.

Hắn hiện tại căn bản không rảnh vì một người không quen biết mà phân tâm, hẳn muốn đi ra ngoài, nhất định phải tìm được một đường ra an toàn, trên con đường cách cánh cửa gần nhất kia tất cả đều là lửa, tiếng nổ mạnh vang lên hết đợt này đến đợt khác, quá mức nguy hiểm, hẳn không thể đi.

Nghiêm Khắc xem xét thời thế, lùi lại vài bước, lựa chọn một cái cửa ở khá xa, nhưng đường đi tương đối an toàn, lửa như thể thật sự quá lớn, còn có các vụ nổ nhỏ không biết sẽ phát sinh ở bất cứ đâu.

Nghiêm Khắc dứt khoát đem áo khoác trên người cởi, trùm lại trên người Ôn Hường Dương, đem quần áo của Ôn Hường Dương xé thành từng mảnh vải, che lại mũi và miệng của chính mình cùng Ôn Hường Dương, định ôm Ôn Hường Dương vòng qua con đường an toàn kia đi.

Mất thấy cách cánh cửa càng ngày càng gần, chỉ cần đi qua hai cái thùng xăng nữa là có thể chạy đi, Nghiêm Khắc bước chân nhanh hơn, nhưng đúng vào lúc này, “Phanh!”

Một tiếng vang lớn, cách chỗ Nghiêm Khắc không đến hai mét, một thùng xăng đột nhiên nổ mạnh.

Một lực nổ thật lớn mạnh đánh vào, trực tiếp quăng hai người Nghiêm Khắc cùng Ôn Hưởng Dương ra ngoài.

Ôn Hưởng Dương ngã trên mặt đất, phần đầu đập vào nền đất, máu tươi lại lần nữa theo đầu cô chảy ra, mà Nghiêm Khắc bị vụ nổ vừa rồi nện xuống, bị một tấm ván sắt ước chừng trăm cân đè lên, lực thật lớn áp bách, khiến cho hắn trực tiếp phun ra một ngụm máu ra tới.

Nửa người dưới của hắn bị đè gắt gao dưới tấm ván sắt, hoàn toàn không thể nhúc nhích.

Hưởng Dương.....

Nghiêm Khắc vươn tay về phía Ôn Hưởng Dương cách đó không xa, hắn muốn cầm tay cô, đem cô đi ra ngoài, nhưng hai chân hắn bị đè nặng, một chút lực cũng không dùng được, càng đừng nói tới việc bỏ ra, mang Ôn Hưởng Dương rời đi.

Giờ khắc này, trong lòng Nghiêm Khắc trào ra một loại cảm giác vô lực thật sâu, tâm đau đến mức hít thở không thông.

Hắn thế nhưng lại không thể bảo vệ cô.

Từ nhỏ đến lớn, hắn vẫn luôn đem cô bảo hộ ở sau người, nhìn cô và Tiểu Hân cùng nhau lớn lên.

Từ nhỏ đến lớn, hắn không cho phép bất luận kẻ nào khi dễ cô, tổn thương nàng. Nhưng hôm nay, hắn thế nhưng lại không bảo vệ được cô. Cô bị người ta khi dễ thành như vậy, vẫn là bởi vì hắn không nhận được điện thoại của cô, không đứng lúc tới rồi cứu cô.

Hưởng Dương.....

Chính vào lúc Nghiêm Khắc đang chìm trong sự tự trách thật sâu, muốn bỏ ra ngoài, mang Ôn Hưởng Dương thoát khỏi nơi nguy hiểm này, hắn thế nhưng nhìn thấy người đàn ông đã biến mất ở phía sau bọn họ kia, đi từng bước một về phía Ôn Hưởng Dương.

Anh ta đi rất chậm, cơ hồ là mỗi khi đi một bước, đều phải dừng lại, có thể sẽ ngã xuống bất cứ lúc nào.

Sắc mặt của hắn đã không thể coi là sắc mặt của người bình thường, hai chữ “Tái nhợt” đã không đủ để hình dung sắc mặt hiện tại của anh ta, đó như là một khuôn mặt đã cháy khô máu...

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 194: Vận mệnh của anh, trước giờ đều không phải do ông trời an bài!

Editor: Rin đẹp trai~

Nghiêm Khắc ngã trên mặt đất, nhìn người đàn ông kia đi đến bên cạnh Ôn Hưởng Dương.

Mỗi một bước, anh đều có thể cảm thấy được người đàn ông kia sắp ngã xuống. Nhưng, người đàn ông đó đã đi thẳng đến trước mặt Ôn Hưởng Dương, ngồi xổm xuống mà anh ta không hề bị ngã, thậm chí còn bế Ôn Hưởng Dương lên, chỉ là chân hơi lảo đảo vài cái, xuất chút nữa thì hai người đã cùng nhau ngã xuống.

Đó chẳng lẽ là một loại nghị lực phi thường, anh ta thật sự là người sao?

Nghiêm Khắc có thể thấy máu ở trên người Mộ Lăng Khiêm từng chút từng chút chảy ra, nếu là người thường chỉ sợ đã sớm ngã xuống, căn bản không thể nào đứng vững như vậy, còn có thể bế Ôn Hưởng Dương lên như vậy.

Mộ Lăng Khiêm ôm Ôn Hưởng Dương đi ra ngoài, anh đi tới trước mặt Nghiêm Khắc, dừng một chút, không có tránh ánh mắt của đối phương, giọng nói khàn khàn nói: “Cố gắng, chờ tôi trở lại”

Mộ Lăng Khiêm nói, khiến cả người Nghiêm Khắc cứng đờ tại chỗ, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Tình mạng của anh ta còn khó bảo toàn, may mắn anh ta còn có thể mang Ôn Hưởng Dương rời đi, chẳng lẽ sau đó còn có thể trở lại cứu anh ra ngoài sao?

Thời điểm Mộ Lăng Khiêm bế Ôn Hưởng Dương lên, Nghiêm Khắc căn bản không phải chưa từng nghĩ tới là muốn cứu Mộ Lăng Khiêm, nhưng là khả năng của anh có hạn, cũng bởi vì khả năng có hạn nên anh chỉ có thể đem một người không quen biết như Mộ Lăng Khiêm và Ôn Hưởng Dương đặt xuống đây.

Anh cứ tưởng là, sau khi thoát khỏi đây có thể gọi điện thoại cầu cứu.

Sau khi Mộ Lăng Khiêm đứng dậy hơn mười giây, lại lần nữa nhấc chân bước đi. Nghiêm Khắc nhìn Mộ Lăng Khiêm ôm Ôn Hưởng Dương rời đi sau vài phút, chỉ là anh không yên tâm đem Ôn Hưởng Dương giao cho bất cứ ai.

Ý chí cực lớn, làm anh kìm nén cơn đau, cố gắng đứng dậy lần nữa.

Nghiêm Khắc chọn con đường này quả là an toàn nhất, Mộ Lăng Khiêm từng bước nhấc thân thể nặng nề đi ra ngoài.

Mộ Lăng Khiêm không phải chưa từng trải qua cảnh cứu tử nhất sinh này.

Anh mười ba tuổi liền vào quân đội, hai mươi ba tuổi đã đột nhiên xuất ngũ, anh dẫn dắt chiến đội, anh đánh bại những người đó, đến bây giờ trong các quân khu lớn thì anh vẫn là truyền kỳ.

Mà chính anh, 5 năm trước, từng một mình tự độc chiến đối thủ, tạo nên cuộc đấu súng mạnh nhất, còn đánh bại đối thủ rồi lập công lớn, sáu năm trước, từng ở trong rừng cây bị người ta đuổi giết, suốt hai ngày không ăn không uống không ngủ, còn xử lý luôn người đuổi giết anh.

Không chỉ có vậy còn có rất nhiều chuyện.

Vận mệnh của anh, trước giờ đều không phải do ông trời sắp đặt!

Tầm mắt của Mộ Lăng Khiêm xác thật đã hoàn toàn biến mất, anh đã không thể nhìn thấy con đường phía trước, chỉ là anh dựa vào trực giác của mình mà tiến lên, anh có thể nhìn thấy mập mờ một mảnh lửa đỏ ở phía trước, khắp nơi đều bị ngọn lửa thiêu đốt.

“Tích đỏ —— tích đỏ —— tích đỏ ——”

Thời điểm nhà xưởng bốc cháy, bên ngoài nhà xưởng, một chiếc xe Maserati chạy như bay tới phía trước nhà xưởng.

Lý Lam Hi mặc bộ váy dài màu lam, xe dừng một cái, liền gấp gáp đẩy cửa xe ra, lao ra ngoài.

Màn đêm đang bao phủ, ánh lửa tận trời, trong nhà xưởng còn liên tục phát ra tiếng nổ lớn, cô không khỏi bịt kín miệng.

Đúng lúc đó, xuyên qua màn lửa, cô thấy cách đó không xa có hai người nằm trên mặt đất, cô vội vàng hướng về phía hai người bên đó chạy qua.

Trên mặt đất một nam một nữ nằm đó, lông mày, tóc, quần áo đều bị cháy đến lung tung rối loạn, cô không thể nhận ra Diệp Ảnh, chỉ nhận ra Nghiêm Hân.

Thân thể Lý Lam Hi loạng choạng, nôn nóng la lớn hỏi Nghiêm Hân: “Tiểu Hân! Tiểu Hân. Làm sao chỉ có cậu? Hưởng Dương đâu? Hưởng Dương đang ở đâu?”

Bị lay động mà ngay cả một chút phản ứng Nghiêm Hân cũng không có.

Lý Lam Hi bỗng ý thức được có khả năng Ôn Hường Dương vẫn còn bên trong, cô gấp đến mức liền nghĩ đến chạy vào bên trong nhà xưởng.

Lý Lam Hi không phải đến một mình, cô mang theo một đoàn cảnh sát.

Cảnh sát thấy Lý Lam Hi muốn chạy vào bên trong, một cảnh sát trẻ tuổi vội vàng ngăn cản.” Lý tiểu thư! Bên trong xảy ra vụ nổ quá lớn, cô không thể vào.”

“Cái gì mà không thể vào?! Bạn tốt của tôi còn ở bên trong!” Lý Lam Hi đẩy vị cảnh sát kia ra, mở cổng nhìn vào bên trong, nhưng cô mới đẩy ra một cái, lại bị một người khác ngăn cản.

“Ngăn cô ấy lại.” Lần này cản cô không phải cảnh sát, mà là Văn Dịch.

Lý Lam Hi thấy Văn Dịch ngăn cản cô, cô giãy giụa, nhìn về phía Văn Dịch quát lớn:” Văn lão tam, anh ngăn cản tôi làm gì?! Bạn tốt của tôi còn ở bên trong, anh muốn tôi tro mắt nhìn cô ấy chết sao?”

Văn Dịch căn bản không để ý, nhai kẹo cao su lo lắng ngược mắt, liếc mắt nhìn Lý Lam Hi một cái: “Cô thật là phiền phức.”

Chờ sau khi cô biết có bạn tốt kia có quan hệ gì với lão đại, cô sẽ biết cô có bao nhiêu phiền phức.

”Lấy cho tôi xô nước, tôi đi cứu người!” Văn Dịch cười áo khoác trên người, liền có cảnh sát nhanh chóng cầm một xô nước đi đến. Anh cầm xô nước hướng từ đầu đổ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](#).

Chương 195: Cô gái kia, thế nào rồi?

Editor: Rìn đẹp trai~~

“Khiêm ca.....” Lý Lam Hi xông lên trước, lần này không còn có người ngăn cản nàng.

Ở nhà xưởng kia, Mộ Lăng Khiêm mơ hồ đi ra, trong nháy mắt liền quy xuống trên mặt đất, ngã xuống.

Lý Lam Hi thấy Mộ Lăng Khiêm ngã xuống trên mặt đất, nước mắt cô liền tràn mi, hướng về phía Mộ Lăng Khiêm la lớn: “Khiêm ca, anh làm sao vậy? Anh đừng làm em sợ a! Anh không thể chết được, hu hu hu!”

Mộ Lăng Khiêm ngã trên mặt đất, còn lại một chút ý thức, nhìn về phía Văn Dịch, anh dùng chút sức lực cuối cùng nói:” Bên trong còn có người, đưa cô ấy đến bệnh viện.”

Nói xong câu này đó, Mộ Lăng Khiêm hoàn toàn mất đi ý thức.

“Khiêm ca, Khiêm ca, anh không thể chết được a, đều là em không tốt. Khiêm ca, anh tỉnh lại đi, anh mau tỉnh lại đi.” Lý Lam Hi khóc đến tuyệt vọng, cực kỳ bi ai. Đầu là tại cô không tốt, cô không nên gọi điện thoại nói cho Khiêm ca biết chuyện bạn của cô bị bắt cóc.

Đều là tại cô không tốt, cô làm như vậy, đã hại Khiêm ca vì cứu bạn của cô mà bị thương thành cái dạng này.

“Cảm ơn.” Văn Dịch mất kiên nhẫn phun rớt kẹo cao su trong miệng.” Các người còn thử người ra đó làm gì? Ai học y thì lại đây sơ cứu trước, lập tức đưa đến bệnh viện. Nếu lão đại xảy ra chuyện gì, ta sẽ xử lý từng toàn bộ mọi người.”

“Ách! Tam công tử, xử lý bằng hình thức gì?” Có vị cảnh sát khó hiểu hỏi.

Văn Dịch nhàn nhạt liếc mắt nhìn vị cảnh sát đang hỏi một cái, phun ra hai chữ:” Chôn sống!”

”Sau này nếu có chuyện nhằm chán gối vậy lại xảy ra, nhớ rõ đừng gọi điện cho tôi, tôi rất bận.” Văn Dịch nhìn về hướng Lý Lam Hi nói, lại nhìn vị cảnh sát bên cạnh:” Anh, chăm sóc tốt cho cô ấy.”

Nói xong, Văn Dịch nhàn nhạt mất nhìn về phía nhà xưởng đang liên tục nổ mạnh, có chút không kiên nhẫn nhấc chân lên, vận mình chạy vào, tốc độ chạy nhanh như gió khiến những vị cảnh sát mỗi ngày đều phải huấn luyện kia, hai mắt trừng lớn.

Khụ, công tử nhà tôi, anh không phải là nhà thiết kế thời trang sao? Tốc độ này...

Lý Lam Hi không khóc nữa, cô kìm nén nước mắt nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm và Ôn Hường Dương, có đúng hay không khi cô giao bạn mình cho anh, mỗi lần giao bạn mình đều làm liên lụy đến Khiêm ca.

Cô không nên gọi điện cho Khiêm ca.

Lúc trước Mộ Lăng Khiêm nhận được điện thoại của Lý Lam Hi, mỗi lần gặp nguy hiểm người thứ nhất mà cô nghĩ đến luôn là Mộ Lăng Khiêm, thời điểm chờ cô biết là không nên gây phiền toái cho Mộ Lăng Khiêm, điện thoại cũng đã gọi.

Cô không biết Mộ Lăng Khiêm có thể quan tâm đến chuyện của bạn cô hay không, lấy lại tinh thần lúc sau, cô vội vàng nhấn số điện thoại của Văn Dịch gọi qua.

Văn Dịch là con trai của cảnh sát trưởng của Nam Đức thị.

Mộ Lăng Khiêm và Ôn Hường Dương đều được đưa đến bệnh viện, Nghiêm Khắc, Nghiêm Hân và Diệp Ảnh cũng được đưa đến bệnh viện.

Mộ Lăng Khiêm bị thương nặng, cho nên chuyện vụ nổ lớn kia đều bị che dấu, trong một khoảng thời gian ngắn cũng không có bất kỳ đài truyền hình nào đưa tin.

Mộ Lăng Khiêm bị thương cực kỳ nghiêm trọng, mặc dù là loại trường hợp này anh đã từng trải qua huấn luyện, sức chịu đựng mạnh mẽ, được sử dụng loại thuốc tốt nhất, nhưng còn hôn mê sâu, mới tỉnh lại mở mắt ra.

Miệng vết thương còn hơi đau.

Thời điểm anh tỉnh lại, là buổi chiều, bên ngoài cửa sổ ánh mặt trời lên cao chiếu vào phòng, bên trong là một khoảng yên tĩnh.

Tỉnh lại, phản ứng đầu tiên của anh là tìm kiếm thân ảnh của Ôn Hường Dương, nhưng mà anh không thấy.

Cái anh nhìn thấy chính là, Lý Lam Hi đang ghé vào giường của anhngủ, đôi mắt sưng đỏ.

Dường như là không tin, ánh mắt của anh lần nữa lại quét quanh phòng bệnh một vòng, nhưng mà vẫn như cũ không có hình ảnh cô gái mà anh hy vọng sẽ nhìn thấy.

Mộ Lăng Khiêm một môi yếu ớt nhắm mắt lại.

Cô gái kia, thế nào rồi?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](#).

Chương 196: Cái tên mà cô nói ra

Editor: Rin đẹp trai~~

Lý Lam Hi ở mép giường nhận thấy được người ở bên cạnh cử động, cô mở to mắt, liền nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm đã tỉnh lại.

Vừa nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm tỉnh lại, nước mắt cô lại tèm lèm.” Khiêm ca, cuối cùng anh cũng đã tỉnh lại. Anh hôn mê đã lâu, Hoa Úc nói anh mất máu quá nhiều, miệng vết thương lại trở nên nghiêm trọng. Lại bất tỉnh, có thể mãi mãi sẽ không tỉnh lại.”

” Anh không sao!” Giọng nói Mộ Lăng Khiêm khàn khàn, anh dùng sức cố gắng nâng tay lên, đưa đến đầu Lý Lam Hi.

Giờ khắc này, anh thật hy vọng người đang ngồi trước giường anh lúc này là Ôn Hường Dương.

Không.

Mộ Lăng Khiêm hơi nhắm hai mắt lại, anh hy vọng cô không biết anh bị thương, cô không đến cũng tốt.

Mộ Lăng Khiêm trầm mặc một lúc, ngược mắt nhìn về phía Lý Lam Hi, mở miệng hỏi:” Bạn của em đâu?”

” Tiểu Hân mấy ngày trước đã tỉnh lại nhưng còn Hường Dương bây giờ vẫn đang hôn mê, tiểu Hân đang ở bên cạnh chăm sóc cho Hường Dương.”

Hường Dương còn đang hôn mê?

Mộ Lăng Khiêm nghe nói như vậy, nhủ mày.

Đầu đau nhức, cùng với vết thương bị rách ở bụng, Mộ Lăng Khiêm đau đến sắc mặt đều trở nên khó coi.

Lý Lam Hi cũng không phát hiện sự khác thường của Mộ Lăng Khiêm, cô còn nói tiếp:” Bác sĩ nói, đầu của Hường Dương bị thương nghiêm trọng, không biết khi nào mới có thể tỉnh lại. Cả anh cũng hôn mê cả nửa tháng, em sợ lắm, em thật sự rất sợ anh sẽ bỏ rơi em, không cần em.”

” Khiêm ca, anh nói thử cuối cùng là ai, tại sao lại phát điên, đánh Hường Dương thành ra như vậy, còn muốn thiêu chết Hường Dương, nếu như không có anh, thì Hường Dương đã chết.” Lý Lam Hi nghĩ đến mọi chuyện đã xảy ra, tức giận đến mức đầu cũng đau theo.

Nghĩ đến hai người Lâm Hạo và Trần Văn Hi, ánh mắt Mộ Lăng Khiêm trầm hẳn xuống, đáy mắt sâu không thấy đáy.

” Khiêm ca, anh nói có phải em không nên làm bạn bè với cô ấy hay không? Mỗi lần đều hại anh bị thương.” Lý Lam Hi cúi đầu, tâm tình hạ xuống lắm bầm nói.

Mộ Lăng Khiêm không trả lời, chỉ sờ sờ đầu Lý Lam Hi, dò hỏi tin tức: “ Em nhìn thấy anh vì cứu bạn mình mà bị thương, em chán ghét cô ấy sao?”

Lý Lam Hi gật gật đầu, sau đó lại lắc lắc đầu: “ Cũng không phải lỗi của Hường Dương. Em vốn nghĩ là không nên làm bạn với cô ấy, nhưng mà, em nhìn thấy trên người cô ấy bị thương, lại nhìn vết thương nghiêm trọng như vậy...”

” Trong lòng em rất khó chịu, em thật sự rất thích Hường Dương, em muốn làm bạn với cô ấy.” Lý Lam Hi ngừng đầu nhìn Mộ Lăng Khiêm, có chút khó chịu nói: “Khiêm ca, anh sẽ trách em sao?”

“Sẽ không!” Mộ Lăng Khiêm hy vọng Lý Lam Hi sẽ thoát khỏi bóng ma tâm lý, nha đầu này đối với những người khác đều kiểu ngoạ ương ngang, nhưng thật ra thì tính tình đơn thuần rất dễ bị lừa gạt.

Nha đầu này nếu có thể cùng cô gái kia trở thành bạn bè, như vậy anh cũng vui mừng.

Có thể khiến nha đầu này tiếp nhận, còn là cô gái hiện tại bên cạnh anh, trước mắt chỉ có Tần Toa, thế nên vì an toàn của cô, anh buộc làm bạn với Tần Toa, anh hy vọng Ôn Hường Dương là người thứ hai.

Mộ Lăng Khiêm tỉnh lại vào ban đêm, anh đợi đến lúc Lý Lam Hi đi nghỉ ngơi lúc sau, liền cường chống người đứng lên, theo hướng phòng bệnh Ôn Hường Dương đi qua.

Ôn Hường Dương còn đang hôn mê, vết thương trên mặt cô đã khá hơn nhiều, chỉ là sắc mặt vẫn là rất khó coi.

Mộ Lăng Khiêm đi đến trước giường bệnh, anh đưa tay chạm lên mặt Ôn Hường Dương, anh thật sự rất muốn hung hăng trừng phạt vật nhỏ không biết nghe lời này.

Nhưng nhìn đến dáng vẻ này của cô, cho dù là ý chí sắt đá, anh đều không thể nhẫn tâm.

Mộ Lăng Khiêm nhắm mắt lại, bắt đầu đi thờ dài.

Nháy mắt sau ba ngày, miệng vết thương của Mộ Lăng Khiêm bắt đầu chậm rãi hồi phục dần, nhưng Ôn Hường Dương nằm ở phòng bệnh tốt nhất, vẫn như cũ không có dấu hiệu tỉnh lại, mỗi ngày Mộ Lăng Khiêm đều đợi Lý Lam Hi rời đi, sau đó liền đến phòng bệnh của Ôn Hường Dương thăm cô, nói chuyện với cô.

Buổi tối hôm nay, Mộ Lăng Khiêm cũng giống như mấy ngày trước đây, đi đến phòng bệnh, anh vừa định kéo chăn đắp cho Ôn Hường Dương, tay anh đột nhiên bị nắm lấy, trong lòng Mộ Lăng Khiêm hiện lên một tia vui sướng.

“Hường Dương.” Mộ Lăng Khiêm trở tay bắt lấy bàn tay Ôn Hường Dương nắm chặt, ánh mắt trở nên ôn nhu:” Có phải cô đã tỉnh lại rồi đúng không?”

Ôn Hường Dương nằm trên giường bất được tay Mộ Lăng Khiêm, như là bất được chiếc phao cứu mạng, gắt gao nắm chặt lấy tay anh, cô phảng phất nhìn thấy vô số ngọn lửa từ bốn phương tám hướng lao về phía cô, cô còn nhìn thấy có một người đang đứng đó không xa, lại thấy ngọn lửa bao trùm cô, cô sợ hãi hét lên, đột nhiên ở trên giường ngồi dựng lên.

Nhưng mà, cái tên đầu tiên mà cô gọi lại là:” Nghiêm Khắc!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 197: Cô gái chết tiệt này rốt cuộc có lương tâm hay không?

Editor: Rin đẹp trai~~

Cái tên đầu tiên mà Ôn Hường Dương nói ra, nói nhỏ cũng không phải,nói lớn cũng không phải,nhưng làm sắc mặt Mộ Lăng Khiêm vốn đã khó coi bây giờ đã hoàn toàn trầm xuống.

Sắc mặt lúc này của Mộ Lăng Khiêm, so với đêm tối bên ngoài chỉ có hơn chứ không kém.

Lúc này Ôn Hường Dương cũng đã tỉnh táo hơn, cô không cần quay đầu cũng có thể cảm nhận được có một người đàn ông đang đứng bên cạnh mình, người đàn ông khí thế hùng hồn trầm lạnh, ngoài Mộ Lăng Khiêm sẽ không có người khác.

Ôn Hường Dương chậm rãi quay đầu qua, quả nhiên là thấy Mộ Lăng Khiêm, trên mặt cô cũng không có biểu hiện gì.

Trong phòng bệnh, không có bật đèn, phòng bệnh lại ngược ánh sáng, cô thậm chí không nhìn thấy được biểu hiện trên mặt Mộ Lăng Khiêm, không nhìn thấy rõ Mộ Lăng Khiêm đang mặc bộ quần áo bệnh nhân.

Mới vừa đã trải qua một trận sống chết nguy hiểm, nhờ Nghiêm Khắc, cô mới được cứu, tâm trạng lúc này của cô thật rất bình tĩnh, nếu bây giờ Mộ Lăng Khiêm muốn tìm cô tính sổ, đúng lúc cô cũng muốn nói rõ ràng với anh ta.

Cô không phải là không nghĩ tới, người đàn ông này sẽ chạy tới cứu cô.

Nhưng mà...

Ôn Hường Dương nhắm hai mắt lại, tóm lại anh ta vẫn không có tội.

Nếu không phải nhờ Nghiêm Khắc, có khả năng hiện tại cô đã chết

Nghiêm Khắc đâu?

Hiện tại Nghiêm Khắc thế nào rồi?

Ôn Hường Dương lại mờ mắt, xem xét tốt nhất vẫn là nói với Mộ Lăng Khiêm, cô mở miệng muốn hỏi Mộ Lăng Khiêm khi nào trở về.

Nhưng mà, cô một chữ cũng chưa kịp nói ra, đã bị người đàn ông bên cạnh mang sắc mặt trầm lạnh hoà với bóng đêm giữ chặt tay, ấn ngã xuống trên giường.

Bởi vì động tác mạnh mẽ này cộng thêm lửa giận hùng hục, miệng vết thương của Mộ Lăng Khiêm lại lần nữa rách ra, đau, đau tận xương tủy, lại không đau bằng giây phút mà Ôn Hường Dương gọi cái tên kia, càng làm cho anh như bị cột trụ đè nặng, tâm như bị người khác dùng tay tay lạnh lùng bóp nát thành từng mảnh.

Cô gái chết tiết này, rốt cuộc có lương tâm hay không?!

–“Mộ...”

Ôn Hường Dương mở to hai mắt nhìn, đột nhiên người bị giữ chặt, làm cô theo bản năng vận vẹo gậy gựa, cô không biết trên người Mộ Lăng Khiêm có thương tích, còn lo lắng đá trúng miệng vết thương của anh.

Mồ hôi lạnh từ trên trán Mộ Lăng Khiêm chảy xuống.

Ôn Hường Dương!

Sức lực Mộ Lăng Khiêm tăng lên, miệng vết thương hoàn toàn rách ra, nhưng người đàn ông này giống như mình không hề đau, đôi mắt Mộ Lăng Khiêm giống như bị ngọn lửa thiêu đốt, gắt gao nhìn chămchăm cô gái bên dưới.

Cô luôn miệng kêu tên Nghiêm Khắc, hiện tại cô còn muốn đá chết anh?

Ôn Hường Dương bị giữ chặt rất đau, cô trừng mắt, tức giận tới mứcmuốn mắng người, nhưng mới vừa nói được một tiếng “Mộ”, lập tức, chính là bị Mộ Lăng Khiêm mang theo sức lực và giận dữ như trừng phạt mà hôn xuống.

Mộ Lăng Khiêm cắn cánh môi dưới của Ôn Hường Dương, cuốn đầu lưỡi cô, như là muốn đem Ôn Hường Dương nuốt vào bụng, hôn đến Ôn Hường Dương trừng lớn hai mắt, đầu lưỡi tê dại, môi phát đau, trong lòng kinh sợ, khe hở đỏ hồng cũng bị Mộ Lăng Khiêm chặn mất.

Ánh mắt anh lạnh lẽo, lửa giận của anh quá lớn, anh hôn một cách cuồng dã thô bạo, thế cho nên Ôn Hường Dương bị khí thế bá đạo này cường hôn, hôn đến ngất người ở trên giường...

Ôn Hường Dương biết cô bị như vậy, Mộ Lăng Khiêm nhất định sẽ sẽ lên cơn, cô càng phản kháng, sẽ nhận lại đau khổ càng nhiều. Cô dứt khoát không phản kháng, hẳn muốn giải toả tức giận, cô để cho hắn giải toả là được thôi.

Cô vừa mới tỉnh lại, đầu còn chút đau, bây giờ còn bị Mộ Lăng Khiêm đối xử như vậy, đầu cô nổi lên chút khó chịu.

Nhưng mà, khi Ôn Hường Dương không phản kháng nữa thì cô lại phát hiện, cô không làm gì, lại còn khiến lửa giận của Mộ Lăng Khiêm lớn hơn.

Mộ Lăng Khiêm thật sự tức giận, giận đến mức kệ sống chết của bản thân!

Cái cô gái này chết tiết này, vừa tỉnh lại liền chọc giận anh, còn dùng cách không phản kháng để chống đối với anh!

Anh không dạy dỗ cô, cô thật không biết anh là ai hả?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 198: Biết chuyện Mộ Lăng Khiêm bị thương

Editor: Cu Rin ^.^

Về sau Mộ Lăng Khiêm không chỉ hôn cô, bàn tay anh luồn vào quần áo bên trong của Ôn Hường Dương, hung hăng nắm lấy tiểu bạch thỏ, còn cỡi hết quần áo bệnh nhân trên người cô, áp cả người lên.

Nhưng mà, áp người lên như vậy, người càng đau chính là Mộ Lăng Khiêm.

Ngón tay lạnh lẽo không hề dịu dàng chạm vào bộ ngực mềm mại, trên ngực truyền đến cơn đau, làm cả người Ôn Hường Dương đều run lên.

Vừa tỉnh lại đã bị đối xử thô bạo như vậy, liền làm cô nhớ lại cái cảm giác giống như khi bị Lâm Hạo áp bức.

Nước mắt Ôn Hường Dương tràn xuống, lửa giận kịch liệt xông lên, cô không mong Mộ Lăng Khiêm đến cứu cô, cô cũng không mong anh ta sẽ mở miệng quan tâm cô.

Nhưng, tại sao lúc này cô còn nằm ở trên giường bệnh, Mộ Lăng Khiêm có thể làm chuyện này với cô? Mộ Lăng Khiêm làm vậy có khác gì Lâm Hạo?

Còn không phải do mượn hắn hai mươi vạn trong một tháng sao?

Rốt cuộc Mộ Lăng Khiêm có coi cô là con người hay không?

Ôn Hường Dương tức giận đến mức nước mắt không ngừng chảy ra bên ngoài, thời điểm cô cần Mộ Lăng Khiêm, anh ta không đến cứu cô thì thôi, làm sao còn có thể đối xử với cô như vậy?

Trong lòng Ôn Hường Dương ghen khật đến mức khó chịu, Mộ Lăng Khiêm buông đôi môi tê dại của cô ra, cắn xung quanh xương quai xanh của cô, ngay tức khắc Ôn Hường Dương liền giơ tay tát Mộ Lăng Khiêm một cái.

“Chát...!” Một cái tát giòn tan vang lên trong bầu trời đêm yên tĩnh.

Mộ Lăng Khiêm liền cứng đờ tại chỗ, không còn cử động, căn bản ánh mắt mang theo tức giận dần dần tắt, Mộ Lăng Khiêm dừng lại. Nhìn ánh mắt của cô gái nằm im lặng trên giường, toả ra một loại lạnh thấu xương cốt.

Con mắt Ôn Hường Dương đỏ hoe, nước mắt còn vương lại đảo quanh hốc mắt, rồi từng giọt từng giọt lăn xuống.

Ôn Hường Dương cứ như vậy nhìn Mộ Lăng Khiêm, há miệng muốn mắng cái tên Mộ Lăng Khiêm xấu xa này.

Nhưng mà, cô còn chưa mở miệng, Mộ Lăng Khiêm tự nhiên buông cô ra, liền lạnh lùng nhìn chăm chăm cô, ánh mắt thâm trầm nhìn cô sâukhông thấy đáy.

Mộ Lăng Khiêm đi rất chậm, bước chân còn có chút kỳ quái đi ra ngoài.

Ôn Hường Dương nhìn bóng dáng Mộ Lăng Khiêm, cô mở miệng thờ đốc, trong lòng lại khó chịu nói không nên lời.

Tên đồc ác, xấu xa, cầm thú!

Cô bị hại đến thế thảm như vậy, Mộ Lăng Khiêm không đến giúp cô, anh ta còn muốn bắt nạt cô, trừng thôi!

Ôn Hường Dương dựa vào giường, khó chịu muốn khóc, đầu cô còn chút đau, cô không biết mình dựa bao lâu, bên tai truyền đến âm thanh cửa phòng bệnh lần nữa bị người khác mở ra.

Hoa Úc bật đèn phòng bệnh lên, nhìn Ôn Hường Dương trên giường. Đi đến, anh thờ dãi.” Tôi nói, tiểu tình nhân a, cô không biết lão đại bị thương sao?

–” Cô không biết anh ấy vì cô suýt nữa ngay cả cái mạng cũng không còn sao? Cô còn nổi giận với anh ấy, cô có còn lương tâm hay không? Lão đại nhất định là bị điên rồi, chính anh ấy cũng sắp chết, vậy mà còn nói tôi đến kiểm tra tình trạng của cô.”

” Có phải có vẻ cãi nhau với lão đại? Miệng vết thương của anh ấy lại nứt ra rồi! Cô không biết vết thương của anh ấy khó khăn lắm mới lành lại được một chút hay không? Cô không biết thật sự rất khó khăn cho bác sĩ là tôi hay không? Cô thật là...”

Ôn Hường Dương trên giường cắn bàn còn khó chịu, khi nghe được Hoa Úc nói như vậy, cô trầm lặng một chút, ngẩng đầu kinh ngạc nhìn về phía Hoa Úc, rõ ràng cô không biết Hoa Úc đang nói cái gì.

Hoa Úc vừa thấy bộ dạng Ôn Hường Dương ngây thơ ngạc nhiên, liền biết Ôn Hường Dương chuyện gì cũng không biết, dựa theo tính cách mà anh biết của Mộ đại thiếu gia kia, tuyệt đối sẽ không nói ra.

–” Cô có biết khoảng thời gian trước lão đại đột nhiên đi Mỹ, là đi làm gì không? Lão đại là nghe được tin tức nói, đã tìm được cô và em trai cô, tự mình chạy qua Mỹ tìm cô. Anh ấy còn vui mừng vì sắp gặp được cô! Không ngờ căn bản là có người lợi dụng cô để câu dẫn lão đại qua đó, thiết lập hạ bẫy. Bụng lão đại trúng một phát súng, thiếu chút nữa là chết ở bên kia. Cô còn...”

Mộ...!

Mộ Lăng Khiêm...!

Anh ta đúng là.....!

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full . Net.

Chương 199: Mộ Lăng Khiêm thể nhưng lại hút thuốc

Editor: Rin đẹp trai~

Hèn gì tư thế đi lúc nãy của Mộ Lăng Khiêm lại kì lạ như vậy.

Hèn gì mà cô lại mơ hồ nghĩ thấy được mùi máu ngay cổ của Mộ Lăng Khiêm.

Ôn Hường Dương ngây ngốc, cô sững sờ tại chỗ, lúng túng nhìn tay mình. Chính cánh tay này lúc này đã đánh Mộ Lăng Khiêm. Lúc này cô... Có phải lúc này cô còn đá Mộ Lăng Khiêm nữa đúng không? Trời ơi! Mộ Lăng Khiêm bị thương! Cô còn tự nhiên đánh anh ta, còn đá anh ta! Trái tim Ôn Hường Dương trong nháy mắt bị sự tự trách bao trùm, trong mắt tràn đầy sự áy náy. Mặc dù Mộ Lăng Khiêm không có đến cứu cô, nhưng Mộ Lăng Khiêm bị thương lại vì cứu em trai cô. Thêm, vừa rồi cô lại làm cái gì? Cô chẳng những không biết hấn bị thương, cô còn tức giận tát anh ta một cái. Mộ Lăng Khiêm nhất định sẽ hận cô đến chết...

Hoa Úc còn tưởng rằng sẽ phải tiếp tục lời nhai chuyện dừng cảm mà Mộ Lăng Khiêm đã làm, nhưng anh ta còn chưa nói xong, liền nhìn thấy hai mắt Ôn Hường Dương đã đầm nước mắt, hai tay đã kéo chân tung xuống, chân căn bản còn không mang dép liền chạy thẳng ra ngoài.

Hoa Úc thấy vậy, vội vàng đuổi theo: “Tiểu tình nhân tí tỷ, tôi nói, cô biết lão đại đang ở đâu sao? Hay là cô muốn chạy trốn đi đâu?” Bước chân của Ôn Hường Dương khựng lại, gấp gấp nhìn về phía Hoa Úc, đôi mắt đầm lệ trông thật đáng thương.

Hoa Úc căn bản không nghĩ rằng những chuyện đó có thể làm cho Ôn Hường Dương quan tâm tới lão đại, còn muốn tiếp tục kể lại những chuyện lão đại đã làm, nhưng nhìn thấy Ôn Hường Dương cảm động đến mức khóc, là thật sự lo lắng cho tình trạng của Mộ Lăng Khiêm, Hoa Úc ho khan một tiếng: “Cô đi đến căn phòng thứ hai bên trái của hành lang sẽ thấy phòng bệnh. Tôi...”

“Cảm ơn.” Ôn Hường Dương không đợi Hoa Úc nói xong, xoay người hướng về phía phòng bệnh của Mộ Lăng Khiêm chạy qua.

Hoa Úc vừa định vẫy tay nói không cần cảm ơn, nhưng đột nhiên phát hiện, không đúng a, không phải lão đại đã căn dặn, không cho Ôn Hường Dương biết mọi chuyện sao? Bây giờ không những đã nói ra mọi chuyện, còn khiến cô gấp gấp hoảng hốt như vậy...

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 200: Tiếng cười của hấn thật là dễ nghe

Ôn Hường Dương không biết nên nói như thế nào, cô khần trương nắm chặt tay, rất hồi hận. Là cô hiểu lầm, hiểu lầm hấn thời điểm này còn muốn cùng cô làm chuyện đó tại đây.

Cô còn đánh hấn.

Cô nghĩ đến Mộ Lăng Khiêm lạnh lẽo tới bản thân mình. Cô lớn mật đi đến trước mặt Mộ Lăng Khiêm, âm thầm hít một hơi thật sâu, rồi cô nhón mũi chân, duỗi tay ôm lấy cổ hấn, nhắm mắt lại hôn lên.

Đôi môi chạm nhau, môi hấn có chút lạnh. Nam nhân bị cô hôn lấy không có bất kì phản ứng gì. Mộ Lăng Khiêm không để ý đến cô, cô lại không biết phải làm thế nào nữa làm cô hồi hận, áy náy muốn chết.

Hiện tại trong lòng cô chỉ có suy nghĩ là lấy lòng hấn, muốn làm cho hấn vui vẻ, bởi vì hấn không chỉ là kim chủ của cô...

Cô vờn đầu lười liếm liếm cánh môi, tưởng sẽ gọi cho hấn đáp lại cô, cô không có bất kì kinh nghiệm gì, duy nhất chỉ vài lần là cùng Mộ Lăng Khiêm, nhưng đều là hấn chủ động. Vì vậy cô cũng chỉ biết một chút như vậy thôi.

Nhưng hấn đi nhiên lại không để ý đến cô!

Ôn Hường Dương suy sụp, mắt mấp mọt to mắt, đến khi trong trạng sâu trong đáy mắt cô, sự khần trương cùng lo lắng muốn tràn đầy, Mộ Lăng Khiêm đột nhiên có động tác. Hấn há miệng, đầu lưỡi tiến quân thần tốc vào trong miệng cô, kèm theo đó là mùi khói thuốc nhân nhát, Ôn Hường Dương chưa từng tiếp xúc với khói thuốc gần như vậy, cô liền ho khan kịch liệt, há miệng thở dốc, nước mắt có thì nhau lăn xuống.

Mộ Lăng Khiêm vỗ vờ nhẹ lưng Ôn Hường Dương nhưng lời nói ra lại là: “Tự mình chuốc lấy cực khổ!”.

Ôn Hường Dương ho khan qua đi, đầu gục xuống, chân thành tha thiết: “Mộ thiếu! Thực xin lỗi!”. Nói xong, cô ngẩng đầu, nhìn bụng Mộ Lăng Khiêm lo lắng hỏi: “Vết thương của anh thế nào rồi? Có còn đau hay không? Đau là tôi không tốt, anh đừng đối tốt với tôi như vậy...”

–”Hoa Úc nói?” Mộ Lăng Khiêm không trả lời vấn đề của Ôn Hường Dương mà nhân nhát hỏi một câu.

Ôn Hường Dương sững sờ rồi gật gật đầu.

Lại một trận gió lạnh nữa thổi tới, Ôn Hường Dương run lập cập, không cần chừng câu ý kiến Mộ Lăng Khiêm, vội vàng đi đóng cửa sổ lại. Mộ Lăng Khiêm cũng không nói gì thêm, tầm mắt hấn dừng lại, nhìn một thân quần áo đơn bạc của cô, nhủ nhủ này.

Cô gái ngu ngốc này! Giây không mang lại đi chân trần trên nền nhà lạnh băng, cái tính này của cô ngốc chết đi được.

Mộ Lăng Khiêm đi đến trước giường bệnh, cầm một lọ thuốc mỡ, ngồi xổm xuống, bắt được đôi chân nhỏ bé đáng yêu của Ôn Hường Dương.

Chân Ôn Hường Dương bị tóm lấy,cô hơi dừng một chút, có chút mất tự nhiên muốn lùi lại phía sau nhưng Mộ lăng Khiêm không cho.

Cô nhìn bàn chân mình bị bàn taycủa Mộ Lăng Khiêm sờ tới sờ lui,mặt cô chút hồng hồng,lúng túnggọi anh: “Mộ thiếu. .!”

Mộ Lăng Khiêm không có để ý đến cô, chỉ giúp cô bôi thuốc, sau đó cầm một miếng thuốc đi ra ngoài.

Hắn không phải là không hút thuốc,chỉ là rất ít khi hút, hay nói là không hút trước mặt Ôn Hường Dương quá nhiều.

Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm còn muốn hút thuốc, cô đi đến đứng ở phía trước cửa sổ bên cạnh người Mộ Lăng Khiêm, có chút lấy lòng lòi kéo ống tay áo củaMộ Lăng Khiêm: “Mộ thiếu! Anh đừng hút, anh đi nằm đi. Anh muốn làm cái gì, anh nói cho tôi, tôi giúp anh.”

Nói xong, Ôn Hường Dương tạm dừng một giây, đôi mắt mang theothình cầu nhìn Mộ Lăng Khiêm: “Anh có thể không hút thuốc được không? Hút thuốc đối với thân thể anh cùng việc khôi phục vết thương đều không tốt.”

Mộ Lăng Khiêm không có trả lời Ôn Hường Dương, hắn tiến đến bên tai cô, hơi thở ấm áp phun ở bên tai,âm thanh ái muội hỏi nhỏ: “Làm cái gì đều giúp tôi?”

Tầm mắt hắn sâu thẳm dừng ở trên người Ôn Hường Dương, không biết là do bầu không khí trong phòng nhỏ hẹp khiến bốn phía độ ẩm tănglên, tiếng nói hắn nghẹn ngào trầm thấp mang theo dụ hoặc, ánh mắt hắn sâu thẳm nhìn cô đến nỗi khiến tim cô đập nhanh không chịu nổi.

Ôn Hường Dương không biết chính mình khăn trương là vì cái gì, cô chỉ nuốt nước miếng, gật gật đầu.

Mộ Lăng Khiêm thấy được sự đồng ý của cô, đột nhiên cất bước tới gần, đảo mắt liền đem Ôn Hường Dương dựa lưng vào vách tường,phía trước dán với ngực hắn, đem cả người cô đều ôm lên, khiến cho hai chân cô đều rời đi mặt đất, chỉ có thể dựa vào thân thể hắn, mới không rớt xuống đất.

Mộ Lăng Khiêm cúi đầu tiến đến trước mặt cô, khoảng cách môi của hai người chỉ cách nhau trong gang tấc.

Ôn Hường Dương không biết Mộ Lăng Khiêm muốn làm cái gì, cô có chút thấp thòm nhắm hai mắt lại.

Cô khăn trương muốn chết, thời điểm cô cho rằng Mộ Lăng Khiêm muốn thân thể cô, bên tai cô truyền đến lại là tiếng cười phát ra từ lồng ngực Mộ Lăng Khiêm.

Đây là lần đầu tiên Ôn Hường Dương nghe được Mộ Lăng Khiêm cười, thanh âm hắn vốn rất êm tai, thanh âm cười rộ lên này càng là mang theo một cỗ khí phách cùng quyết đoán. Cô ngẩng đầu nhìn mặt hắn, lại chợt phát hiện khi hắn cười rộ lên, khuôn mặt ánh lên mỹ hoặckhông nói nên lời, tản mát ra hormone giống đực, kích thích khiến cả người cô mềm như bông.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đỉnh Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 201: Tiểu yêu tinh khẩu thị tâm phi

Ôn Hường Dương như là bị mê hoặc, duỗi tay sờ lên mặt nam nhân trước mắt, góc cạnh rõ ràng,khuôn mặt tản ra mỹ lực nam tính, làm cô chậm rãi tới gần, chủ động hôn lên.

Lúc này, hai chân cô treo lửng cách xa mặt đất, cả người đều bị Mộ Lăng Khiêm ôm vào trong ngực, làm hai người chiều cao chênh lệch không là vấn đề, cũng làm cô càng thuận tiện hôn lên môi mọng của hắn.

Cô nhắm hai mắt lại, hôn rất nghiêm túc.

Ánh mắt Mộ Lăng Khiêm trở nên vô cùng sâu thẳm, miệng vết thương đau đớn làm hắn không thích hợp đứng thẳng một thời gian dài.

Chính là, cái tiểu yêu tinh này có tình lộ ra dáng vẻ mê người như vậy, chủ động câu dẫn hắn.

Nhìn cô hơi hơi nhắm lại hai mắt, đôi môi chạm chạm bờ môi anh đào của hắn.

Hắn hôn trả lại, thu liễm bá đạo cùng cường thế từ khi sinh ra đã có sẵn, có còn lại ôn nhu cùng quyến luyến.

Hai người đều đã động tình, quên đi vết thương, đã quên đau đớn.

Cuối cùng Ôn Hường Dương bị mộtmùi máu tươi làm tỉnh táo.

Cô hậu tri hậu giác ý thức được, Mộ Lăng Khiêm bị súng bắn bị thương, hiện tại thân thể còn suy yếu, nhưng cô đang làm cái gì?thể nhưng ở tại thời điểm này cô còncâu dẫn hắn!

Ôn Hường Dương luống cuống rời đi tay chân, khiến cho đôi mắt Mộ Lăng Khiêm cũng có chút đỏ lên.

“Mộ thiếu, thực xin lỗi, tôi.....!” Ôn Hường Dương đỏ bừng mặt.

“Tự mình đi lên!”Thanh âm Mộ Lăng Khiêm nghẹn ngào, ần nhần ở trong phòng bệnh vang lên. Lúc này hắn đến nằm trên giường, trên người chỉ có một bộ quần áo bệnh nhân bị mờ rộng, cùng không mặc quần áo không khác bao nhiêu, ánh trắng dừng ở trên thân thể hắn, dáng người hoàn mỹ kia, tám khối cơ bụng.....

Ôn Hường Dương không dám lại xem: “Mộ thiếu! Thương thể của anh.....”

“Không nghĩ lại làm tôi bị thương, liền tự mình đi lên.”Thanh âm mang nghẹn ngào trầm thấp giống như độc dược, mỹ hoặc nhân tâm.

Thấy Ôn Hường Dương còn không cử động, hai tròng mắt hắn hơi hơi nheo lại: “Cô vẫn là muốn tôi lại xuống dưới?”

Ôn Hường Dương bị nói lại lần nữa ngẩng đầu lên, trong mắt có chút nóng.

Chính là,hắn bị thương....

Một bộ dáng có chút khăn trương lại nhìn không được nuốt nước miếng của cô rơi vào trong mắt MộLăng Khiêm, ánh mắt hắn nhiều hơn một tia hài hước, tiểu yêu tinh khẩu thị tâm phi này.

“Lên không được?” Mộ Lăng Khiêm lại lần nữa mở miệng, thậm chí có xu thế ngồi dậy.

Ôn Hường Dương thấy vậy, sợ miệng vết thương Mộ Lăng Khiêm sẽ bởi vì hắn nhích tới nhích lui lại lần nữa chuyển biến xấu.

Cô e lệ cắn chặt răng bò đi lên.

Miệng vết thương ở bụng Mộ Lăng Khiêm, Ôn Hường Dương không chế chính mình không đụng tới miệng vết thương, lại lập tức trừng mắt nhìn Mộ Lăng Khiêm một cái, cuối cùng vẫn là nghe lời hắn.

Sự chủ động của Ôn Hường Dương,làm con người Mộ Lăng Khiêm thâm trầm đến đáng sợ, mãnh liệt kích thích khiến cho hắn lúc nàođều có thể bùng nổ.

Hắn không chế được thân thể của mình, cố nén xuống, thật sự có thể nhìn đến Ôn Hường Dương chủ động nghe lời như thể là không nhiều lắm.

Tiểu yêu tinh này....

-“Hường Dương! Đừng ngồi bất động!”

Thanh âm Mộ Lăng Khiêm đã không có lạnh nhạt như trước kia, càng có nhiều hơn một loại nghẹn ngào mê hoặc.

Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm còn muốn cô chính mìnhđộng, liền hung tợn trừng mắt hắnmột cái.

Nếu không phải hần là vì sự việccủa em trai cô mà bị thương, nếu không phải cô còn không hiểu chuyện đập hần, đánh hần.

Cô tuyệt đối không cần ở loại địa phương này cùng hần làm loại sự tình này!

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương cư nhiên trừng hần, hần gằng đầu lên, thanh âm khàn khàn: “Tôi không miễn cưỡng cô, cô nếu không nguyện ý…….”

Hần nói còn chưa nói xong, lại thấy tiểu nữ nhân bắt đầu mới có hành động ngồi ở trên người hần.

Chỉ là một đôi mắt to còn tròn trĩnhtức giận, hần không khỏi gọi lên khóe miệng, cái vật nhỏ này mạnh miệng mềm lòng.

Mộ Lăng Khiêm cố ý dùng một chút lực đem vòng eo hướng lên trên, nguyên bản còn trừng hần, Ôn Hường Dương bị hần va chạm như vậy, đôi mắt liền tràn ngập hơi nước.

Mộ Lăng Khiêm, anh cái đồ xấu xađược một tác lại muốn tiến một bước!

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương muốn thực sự tức giận, hầnnhư lo lắng phát ra một tiếng rênấn nhằn đau đớn.

Ôn Hường Dương vừa nghe quả nhiên nóng nảy: “Mộ thiếu, anh đau ở đâu? Anh muốn, tôi nghĩ biện pháp khác giúp anh, được không?”.

“Biện pháp khác?” Mộ Lăng Khiêm ánh mắt sâu thêm vài phần.

-“Ân ân”. Ôn Hường Dương gặt đầu.

Mộ Lăng Khiêm lại không muốn biện pháp khác, mà là đột nhiên xoay người, Ôn Hường Dương nhìn miệng vết thương của hần, gấp đến độ muốn khóc, hần lại lập tức khắc sâu muốn cô hoàn toàn.

“Ách——” Ôn Hường Dương cả người đều run run một chút.

“Cô còn có biện pháp khác?” Mộ Lăng Khiêm đoạt lại quyền chủ động, đem Ôn Hường Dương áp đảo ở dưới thân.

Ôn Hường Dương bị hần cưỡng đã đánh sâu vào như vậy, một câu cònnói không nên lời, cô thấy vết thương trên bụng Mộ Lăng Khiêm lại đổ máu, cô duỗi tay muốn che đi, muốn bảo Mộ Lăng Khiêm dừng lại, nhưng lại không thể, chỉ cố gắng phối hợp ôm chặt Mộ Lăng Khiêm

Thời điểm hai người sắp bùng nổ, ngoài cửa đột nhiên vang lên tiếng đập cửa dồn dập: “Khiêm ca, anh ngủ rồi sao? Em mang nước sôi lại đây.”

Ôn Hường Dương nghe được tiếng của Lý Lam Hi ngoài cửa, sợ tới mức thân thể kịch liệt co rút lại, gắt gao kẹp lấy Mộ Lăng Khiêm

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 202: Tiểu Lam ở cửa

Mộ Lăng Khiêm bị kẹp cũng sắp chết. Hần ăn nhẩn suy nghĩ trấn an Ôn Hường Dương, làm cô có chútthả lỏng. Hần nhìn biểu tình của Ôn Hường Dương, cô gấp đến độ đều muốn khóc. Rõ ràng là sợ hãi Lý Lam Hi sẽ tiến vào, phát quan hệ của bọn họ.

Vật nhỏ này...

Có thể làm Ôn Hường Dương lộ ra bộ dáng đáng thương sợ hãi khẩn trương như vậy, những lúc trước ở cùng hần như vậy là không nhiều lắm.

Ánh mắt Mộ Lăng Khiêm sâu thẳm chế nhạo nhìn người dưới thân khẩn trương không thôi, tiểu nữ nhân còn không dám kêu ra tiếng, lại có chút ghen ngào.

“Khiêm ca?” Lý Lam Hi thấy bên trong không có âm thanh nào, lại lần nữa gõ cửa: “Anh ngủ rồi sao?”.

Ôn Hường Dương nghĩ muốn đẩyMộ Lăng Khiêm ra, nhưng lại sợ chính mình duỗi tay dùng sức sẽ đụng tới miệng vết thương của hần,mắt thấy Lý Lam Hi còn đứng ở bên ngoài, nước mắt rơi không ngừng.

Mộ Lăng Khiêm không sợ đất không sợ, bỗng nhiên thấy Ôn Hường Dương sợ hãi đến rớt nước mắt, hần cúi đầu hôn hôn cô, cũng đã hiểu cô rất dễ ý Lý Lam Hi.

Không biết vì sao, nhìn đến cô gáinhỏ dưới thân dễ ý Tiểu Lam như vậy, muốn đẩy hần ra, hần khôngnghĩ vì sao có chút không vui.

Hần đối với cô mà nói, chả nhẽ không có gì quan trọng sao?

Hần nên cho vật nhỏ này một chút trừng phạt nho nhỏ.

“Không.” Mộ Lăng Khiêm thanh âm khàn khàn nói, ánh mắt dừng ở trên người Ôn Hường Dương mang theo một tia lườibéng.

“Khiêm ca, anh có thể lại đây mở cửa không? Anh khoá cửa hả?.Em nhớ rõ thời điểm em rời đi, cửa không khoá mà!” Thanh âm nghi hoặc của Lý Lam Hi truyền đến.

Ôn Hường Dương nghe được Lý Lam Hi nói, cô nhìn Mộ Lăng Khiêm không ngừng lắc đầu.Mộ Lăng Khiêm nhìn dưới thân, thân thể Ôn Hường Dương khẩn trương đang run rẩy, hần chế trụ cái ót Ôn Hường Dương, hung hăng hạ thân đi xuống, đáp lại Lý Lam Hi đứng ngoài cửa: “Đợi chút!”

Ôn Hường Dương nghe được Mộ Lăng Khiêm đáp lời, khó có thể tin nhìn phía hần.

Người đàn ông này điên rồi sao?

Bọn họ như bây giờ, hần còn đi giúp Tiểu Lam mở cửa,nếu là Tiểu Lam biết bọn họ chẳng những nhận thức, còn có một chân, còn lừa côấy.....A!? Ôn Hường Dương không dám nghĩ tiếp nữa.

Mộ Lăng Khiêm buông Ôn Hường Dương, đứng lên, tự mình băng bó miệng vết thương cho tốt, đang muốn cùng Ôn Hường Dương nói chuyện, lại thấy cô gái nhỏ dưới thân chính mình đã không còn bịrối buộc, ngay lập tức nhặt quần áo bệnh nhân lên,bóng dáng chạy nhanh vào WC. Lý Lam Hi lúc trướckhí chính thức giới thiệu Ôn Hường Dương cho Mộ Lăng Khiêm, cô ấychính là có ý muốn đem Ôn Hường Dương cùng Mộ Lăng Khiêm làmmột đôi, Mộ Lăng Khiêm tự nhiên sẽ không muốn cho Lý Lam Hi biết, nhưng mà xem tiểu nữ nhân Ôn Hường Dương kia khẩn trương sợ hãi, hần chính là nghĩ tới cô.

Ai bảo cô gái nhỏ này dễ ý Tiểu Lam nhiều hơn so với dễ ý hần.

Mộ Lăng Khiêm đem chứng cứ phạm tội trong phòng đều xử lý hết, mới đi tới, mở cửa phòng ra,đứng đưa lưng hướng về WC mong rằng đánh lạc phương hướng. “Khiêm ca, anh tốt hơn chút nào không? Em có chút không yên tâm, lại mang một chút chút nước sôi lại đây cho anh, anh thật sự không cần em ở tại chỗ này trông đêm sao?” Lý Lam Hi không có phát hiện chút điểm nào không thích hợp, lo lắng nhìn Mộ Lăng Khiêm dò hỏi.

-“Nằm nửa tháng, miệng vết thương đều đã phục hồi. Nhưng em nửa tháng nay đã không nghỉ ngơi rồi, trở về đi.”

Ôn Hường Dương tránh ở trong WC, liền nghe được Mộ Lăng Khiêm cùng Lý Lam Hi nói chuyện ở trong phòng.

Thanh âm nói chuyện của hần rất ôn nhu, Ôn Hường Dương nghe xong bỗng nhiên cảm xúc hạ xuống, hần chưa từng có dùng giọng điệu ôn nhu như vậy nói chuyện với cô.

Ôn Hường Dương ngẩng đầu lên, nhìn hình ảnh quần áo lộn xộn của chính mình ở trong gương, ánh mắt ảm đạm, tự giễu khẽ giương lênkhóe miệng.

Mộ Lăng Khiêm, Tiểu Lam tốt như vậy, nhưng chúng ta lại còn làm loại sự tình này sau lưng cô ấy, như chúng ta bây giờ, rốt cuộc là quan hệ gì?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 203: Mộ Lăng Khiêm, anh mau ngăn Tiểu Lam lại

Ôn Hường Dương trong lòng khó chịu, cô cảm thấy chính mình chính là nữ nhân không biết xấu hổ. Tiểu Lam là bạn thân của cô, nhưng chính cô lại vì trong lòng áy náy, cũng bởi vì Mộ Lăng Khiêm dùng nam sắc mà dụ hoặc, cô cứ nhiên liền chủ động cầu dẫn Mộ Lăng Khiêm. Còn cùng hân ở cái loại địa phương này xảy ra quan hệ.

Cô ôm đầu gối của chính mình, ngồi xổm xuống.

Mấy ngày này, cô phải chịu cố tốt Mộ Lăng Khiêm, để hân giúp em trai cô tìm tủy thích hợp, chờ hân lành xong, cô liền cùng hân nói rõ ràng. Hiện tại tiền không phải là vấn đề, mà là gat Tiểu Lam như vậy, lương tâm cô thật sự rất cần rút.

Ngoài cửa, Lý Lam Hi nhìn Mộ Lăng Khiêm nói: “Khiêm ca, trên người của anh còn có thương tích, anh đi vào trước nằm đi, em sẽ đem nước sôi vào cho anh.”

Lý Lam Hi nói, đi vào phòng bệnh của Mộ Lăng Khiêm, còn đem ấm nước sôi đặt trên bàn.

Nhưng vừa mới vào phòng bệnh, Lý Lam Hi liền đã nhanh chóng nhận ra chỗ không thích hợp: “Khiêm ca, em như thế nào ngửi thấy được hương vị kỳ quái vậy? Miệng vết thương của anh có phải hay không lại nứt ra rồi?”

Tầm mắt của Mộ Lăng Khiêm nguyên bản vẫn dừng ở chỗ WC, nghe vậy, thu hồi tầm mắt: “Có lẽ là mới vừa nằm ngửa ra.”

“Khiêm ca, đều do em, anh mau đi lên nghỉ ngơi đi. Hay là đêm nay em vẫn là ở nơi này với anh?” Lý Lam Hi trong mắt tràn đầy lo lắng.

Ồ lại nơi này?

Vật nhỏ kia vẫn ở trong WC, không phải là sẽ ở trong WC một buổi tối chứ?

Mộ Lăng Khiêm sẽ cho Ôn Hường Dương một trừng phạt nhỏ, nhưng trừng phạt thì cũng phải có mức độ, vật nhỏ kia vừa mới tỉnh lại, ở WC lo lắng hãi hùng một buổi tối khẳng định sẽ sinh bệnh.

“Em trở về đi, Hoa Úc sẽ qua đây.” Mộ Lăng Khiêm chân thật đáng tin mà mở miệng.

Mộ Lăng Khiêm đột nhiên xoay chuyển ngữ khí, Lý Lam Hi không biết làm thế nào, nhưng lại là không dám phản bác, chỉ là nói: “Vây anh cẩn thận một chút, em đợi lát nữa đi kêu Hoa Úc lại đây, em trước đi vào nhà vệ sinh đã.”

Ôn Hường Dương đang ở trong WC nghe được những lời này của Lý Lam Hi, cô sợ tới mức đồng tử kịch liệt co rút lại, không còn có thời gian vui buồn, duỗi tay liền khóa cửa lại.

Tiếng bước chân một chút một chút một tới gần.....

Mộ Lăng Khiêm, Mộ Lăng Khiêm, anh mau ngăn cản Tiểu Lam lại, anh rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì hả?!

Anh mau ngăn cản Tiểu Lam lại!

Tiếng bước chân dần tới cửa, Ôn Hường Dương còn không có nghe được thanh âm ngăn cản của Mộ Lăng Khiêm, trong lòng cô liền rít gào lên.

Rốt cuộc, lúc tay Lý Lam Hi sờ đến then cửa trong nháy mắt, Mộ Lăng Khiêm đã mở miệng: “Tiểu Lam.”

“Hà?” Lý Lam Hi quay đầu lại.

-“Anh không thích người khác dùng chung nhà vệ sinh với anh.”

Lý Lam Hi nghe nói như thế, thu hồi tay, hướng về phía Mộ Lăng Khiêm nhú nhú mày, làm cái mặt quỷ: “Khiêm ca, tật xấu của anh thật nhiều, trách không được chị Toa Toa chịu không nổi anh.”

“Được rồi, em đi ra ngoài còn không được sao?! Anh nhất định phải cẩn thận, em đi tìm Hoa Úc.”

Lý Lam Hi cuối cùng cũng đi, Ôn Hường Dương không khỏi nhẹ nhàng mà thở ra, ngã ngồi ở trên mặt đất.

Không biết qua bao lâu, bên tai liền truyền đến 1 tiếng vang nhỏ “Răng rắc”, Ôn Hường Dương ngẩng đầu, liền nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm đang đứng trước cửa phòng vệ sinh.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương đang ngồi dưới đất, hân nhủ mày, đi lên trước, vươn tay, vừa định đỡ cô, Ôn Hường Dương liền tránh ra, còn không thèm nhìn hân, chính mình liền đứng lên.

Mộ Lăng Khiêm tay rơi vào khoảng không, sắc mặt cũng âm trầm đi xuống, vật nhỏ còn học đầu cái tính khí này?

Mộ Lăng Khiêm cất bước tiến lên, một phen chế trụ cổ tay của Ôn Hường Dương, đem đôi tay của cô nắm lên cao, đè ở trên vách tường.

Ôn Hường Dương cau mày, thân thể gãy giữa, bên tai lại truyền đến thanh âm uy hiếp của Mộ Lăng Khiêm: “Muốn nhìn miệng vết thương của tôi vỡ ra, em liền cứ việc gãy gãy!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 204: Mộ Lăng Khiêm, anh rốt cuộc muốn em làm như thế nào?

Ôn Hường Dương thân thể mềm lại, không gãy giữa nữa, nhưng trong lòng cô vô cùng khó chịu.

Mộ Lăng Khiêm nhìn khuôn mặt đáng thương hề hề của cô cùng dáng vẻ cam chịu của Ôn Hường Dương, thờ dãi.

Bởi vì mới vào với chạy trốn, lúc này toàn thân trên dưới của cô cũng chỉ có một chiếc áo bệnh nhân che khuất cái mông, trên người còn có không ít dấu vết ái muội, thực mê người.

Chuyện vừa rồi chưa hoàn thành đã bị gãy đôi, Mộ Lăng Khiêm hiện tại còn ghen, nhưng hân cũng không có đối Ôn Hường Dương làm chuyện gì, mà là đem quần áo của cô mang vào, cởi chiếc áo duy nhất trên người cô rồi giúp cô mặc lại từng chiếc từng chiếc một.

Ôn Hường Dương tưởng rằng mình không thoát được, nhưng nhìn ánh mắt của Mộ Lăng Khiêm lại làm cô lúng túng.

Ôn Hường Dương cúi đầu, để Mộ Lăng Khiêm giúp nàng mặc quần áo quần, kết quả ánh mắt không cẩn thận liền rơi xuống giữa hai chân Mộ Lăng Khiêm.

Hân trên người còn có thương tích, ghen trước sau không tốt.....

Ôn Hường Dương xấu hổ đỏ mặt: “Mộ thiếu, chúng ta về sau không nên như vậy.....”

Mộ Lăng Khiêm tay đang giúp cô cài nút áo dừng một chút, rồi làm như không có chuyện gì tiếp tục cài nút, hỏi: “Bởi vì Tiểu Lam?”

Ôn Hướng Dương gật gù đầu.

Mộ Lăng Khiêm nhủ mầy: “Nếu em sợ, hiện tại tôi liền gọi Tiểu Lam trở về, cho cô ấy biết chuyện của chúng ta.” Nói xong, hắn liền đi ra ngoài.

Hành động của hắn làm Ôn Hướng Dương kinh hãi, nàng gấp gáp đuổi tay ôm lấy hắn, mặt áp vào trên lưng hắn, nức nở: “Mộ thiếu, anh rốt cuộc muốn thế nào?”

Ôn Hướng Dương ôm hắn như vậy, làm Mộ Lăng Khiêm toàn bộ thân thể đều cứng đờ.

Hắn chậm rãi xoay qua thân thể, nâng cằm Ôn Hướng Dương lên, ánh mắt thăm trầm nhìn nàng: “Tôi có thể đáp ứng em không nói cho Tiểu Lam. Nhưng em, không được cự tuyệt tôi, càng không cho lấy cớ là vì Tiểu Lam.

Em là của nữ nhân của tôi! Chúng ta trước kia thế nào, hiện tại như cũ thế nào. Em nếu không đáp ứng, tôi hiện tại liền mang em đi nói cho Tiểu Lam, quan hệ của chúng ta.”

Ôn Hướng Dương nghe được Mộ Lăng Khiêm uy hiếp như vậy, nàng thống khổ, nước mắt dần dụa, nếu là hắn không phải là vị hôn phu của Tiểu Lam thì thật là tốt. Nếu vị hôn thê của hắn là cô gái hư hỏng thì thật tốt. Nếu cô không có đáp ứng cùng Tiểu Lam làm bằng hữu thì thật tốt.

–“Vi cái gì? Anh vì cái gì muốn lưu lại tôi, còn muốn đối xử với tôi như vậy? Tôi rốt cuộc đắc tội anh chỗ nào? Anh muốn tôi cùng Tiểu Lam làm bằng hữu, tôi làm. Nhưng là, anh rõ ràng để ý Tiểu Lam như vậy, anh tại sao có thể khi Tiểu Lam ở ngoài cửa còn tiếp tục cùng tôi làm loại chuyện này? Anh không biết tôi sẽ rất khổ sở sao?”

Mộ Lăng Khiêm dẩy mắt hiện lên một tia đau lòng, hắn cúi đầu hôn gương mặt cô, ôn nhu trấn an: “Tôi đã nói rồi, tôi cùng Tiểu Lam chỉ là huynh muội, em không cần tự trách. Em nếu là cảm thấy tự trách, tôi sẽ cùng Tiểu Lam giải trừ hôn ước.”

Nghe hắn nói như thế, Ôn Hướng Dương bắt được tay Mộ Lăng Khiêm: “Anh điên rồi?!”

Tiểu Lam vừa mới công bố quan hệ với anh để xóa sạch scandal!

“Em lại bôi vè việc này cùng tôi gặm dối, em có thể thử xem?” Bơi vì tức giận, Mộ Lăng Khiêm khi nói những lời này, miệng vết thương ở phần lưng cùng bụng đều thấm máu.

Bị súng bắn cùng bị bóng do vụ nổ mạnh khiến cho hắn hôn mê nửa tháng, trong đó lại truyền máu mất năm ngày vì cứu Ôn Hướng Dương, lượng máu trên người đã vượt qua mức độ thấp nhất cần có của cơ thể, giờ có thể tồn tại, còn nhanh như vậy tỉnh lại, vốn dĩ chính đã là kỳ tích.

Ôn Hướng Dương ngửi thấy mùi máu tươi trong không khí, thấy miệng vết thương của hắn lại chảy máu.

“Mộ thiếu, thương thế của anh.....” Cô mở to hai cặp mắt đầm lệ mong lung, mắt trùng so với chuông đồng còn to hơn, trong mắt thống khổ rất nhanh bị nồn nóng che dấu, nàng đi lên muốn đi giúp Mộ Lăng Khiêm xử lý vết thương

Chính là, Mộ Lăng Khiêm lại lịch người quay đi.

Ôn Hướng Dương thấy Mộ Lăng Khiêm tránh đi, cô sững sốt một chút, rồi nhanh xoay người đi lấy thuốc, nhưng mới vừa đi một bước, Mộ Lăng Khiêm liền chặn đường đi của cô, còn tùy ý để miệng vết thương của hắn ở trước mặt cô không ngừng chuyển biến xấu.

Ôn Hướng Dương tro mắt nhìn vết thương không ngừng trào ra máu tươi, cô gấp đến độ tâm đều hoảng.

“Mộ thiếu, miệng vết thương của anh chảy máu, trước tiên đề tôi giúp anh cầm máu lại đã?” Ôn Hướng Dương khẩn cầu nói.

Chính là, Mộ Lăng Khiêm chính là không cho cô giúp hắn xử lý vết thương, không cho cô đi ra ngoài lấy thuốc.

Nhìn máu đỏ tươi cứ chảy, Ôn Hướng Dương thống khổ ngồi xổm trên mặt đất, ôm lấy mái tóc rối như tơ, hận không thể cứ như vậy lập tức chết đi thấp giọng rít gào: “Mộ thiếu, Mộ thiếu, anh rốt cuộc muốn làm nào? Anh nói cho tôi, anh rốt cuộc muốn tôi làm thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 205: Hiệp ước của Bá Vương

Mộ Lăng Khiêm thấy bộ dáng Ôn Hướng Dương thống khổ như thế, hắn so với cô còn đau hơn, nhưng vì tránh cho cô lại vì việc này mà cùng hắn xảy ra mâu thuẫn, định xa cách hắn, hắn cần phải ngoan độc một chút. Hắn đến trước mặt cô, ngồi xổm xuống, hành động tùy ý ngồi như thế này đã đem miệng vết thương của chính mình hung hăng xé rách, hắn nhìn chăm chăm đôi mắt của cô, gằn từng chữ: “Đáp ứng tôi, không nên vì chuyện này mà lại cùng tôi nháo nữa. Tôi nếu muốn muốn em, em không được cự tuyệt, càng không được xa cách tôi.”

Mau thì vết thương so với vừa rồi còn chảy ra mạnh hơn, trong không khí mùi máu tươi càng ngày càng nồng đậm. Ôn Hướng Dương khóc đến đôi mắt sưng đỏ, tầm mắt dần mờ ho, nhưng trước mắt rõ ràng một màu đỏ chói mắt như vậy. Hắn sao lại có thể bức ép cô? Sao hắn lại có thể lợi dụng vết thương của mình, lợi dụng áy náy đối của cô mà tới cưỡng ép cô? “Không đáp ứng?”

Mộ Lăng Khiêm làm trò trước mặt Ôn Hướng Dương, đuổi tay liền xé rách đi miệng vết thương của chính mình, thanh âm của hắn rõ ràng là ản nhẫn ghen ngào, nhưng hắn dường như lại không đau chút nào. Mắt thấy Mộ Lăng Khiêm đã đem miệng vết thương hoàn toàn xé rách, Ôn Hướng Dương liền nồn nóng cực kỳ gấp gáp quý rạp xuống đất, cô gắt gao bắt lấy tay Mộ Lăng Khiêm, khóc thò hồn lên nói: “Tôi cầu xin anh, anh mau dừng lại đi? Tôi cầu xin anh.....”

Mộ Lăng Khiêm liền lập tức dừng lại động tác, đuổi tay lau đi nước mắt trên mặt Ôn Hướng Dương: “Đáp ứng tôi. Đáp ứng rồi, tôi sẽ để cho em giúp tôi băng bó lại vết thương. Bằng không, em có thể thử xem.”

Mộ Lăng Khiêm biết bởi vì cô mà hắn bị thương, làm cho Ôn Hướng Dương đối với hắn thực sự áy náy, nhưng hắn muốn không phải là sự áy náy của cô, mà là, chân tình của cô. “Xem ra.....”

Mộ Lăng Khiêm thanh âm cực độ ản nhẫn nói ra hai chữ, trong mắt là bộ dáng tuyệt vọng không muốn đáp ứng như cũ của Ôn Hướng Dương, hắn đột nhiên rút tay về, hướng chỗ miệng vết thương của chính mình mà đâm tới. “Không cần!”

Ôn Hướng Dương mắt thấy Mộ Lăng Khiêm dùng tay đâm mở miệng vết thương, cô cảm thấy hoảng sợ đến mức khàn cả giọng hét lớn: “Không cần, tôi đáp ứng anh. Anh nói cái gì, tôi đều đáp ứng. Tôi cầu xin anh.....”

“Đáp ứng?”

Mộ Lăng Khiêm đem Ôn Hướng Dương đỡ lên, máu ở trên miệng vết thương càng ngày càng nhiều. Ôn Hướng Dương liều mạng găt đầu, khóc đến mức nói năng lắp bắp: “Tôi..... Tôi đáp ứng rồi,tôi..... Tôi đều đáp ứng rồi,tôi..... Tôi cầu anh, anh mau dừng lại đi?”

Mộ Lăng Khiêm dẩy mắt hiện lên một tia đau lòng, hắn đuổi tay vỗ vỗ lưng Ôn Hướng Dương, giảm bớt tiếng nấc của cô, nhưng ý tứ vẫn là không có muốn cho cô đi lấy thuốc. Ôn Hướng Dương khóc nức, hai mắt đầm lệ của cô nhìn Mộ Lăng Khiêm, cô thật sự không rõ người nam nhân này rốt cuộc vì cái gì mà đối với cô như vậy, hắn luôn là vô điều kiện mà giúp cô, rồi lại luôn là như vậy bức cô: “Mộ thiếu, tôi đều đã đáp ứng anh, có thể trước tiên xử lý vết thương không?”

“Không vội.”

Mộ Lăng Khiêm mang theo cô đi ra ngoài, từ ngăn kéo cầm một tờ giấy trắng cùng một cái bút nói: “Tôi nói, em viết, viết xong em ấn dấu tay. Miễn cho người nào đó đến lúc đó lại đòi ý, lại bôi vè việc này cùng tôi cùng anh.”

Không nào loạn. Cô không dám tiếp tục quấy. Hắn nếu như chết đi, cô cả đời này đều sẽ không an tâm “Một: Không được khóc; Hai: Không được nháo; Ba: Không được cự tuyệt bất luận yêu cầu gì của tôi; Bốn: Không được vì Tiểu Lam mà xa cách tôi; Năm: Không được có ý chống đối tôi. Sáu: Không, về sau nghĩ ra thì lại thêm.”

Mộ Lăng Khiêm tiếng nói trầm thấp khàn khàn phát từng câu từng chữ vang lên, Ôn Hướng Dương dựa theo lời nói của Mộ Lăng Khiêm, viết một tờ giấy, còn bị buộc viết tên vào. Mộ Lăng Khiêm mới vừa xem xong sau, hơi hơi nhăn mày lại, tựa hồ còn có chỗ không hài lòng. Hắn vươn tay liền kéo tay cô qua, đột nhiên hướng tới miệng vết thương của hắn mà ra. Ôn Hướng Dương sợ tới mức hai mắt tròn lên, kêu to: “Không cần!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chào mừng bạn đã ghé thăm website của chúng tôi. Mọi quyền lợi và nghĩa vụ của bạn được bảo đảm. Mọi hành vi vi phạm sẽ bị xử lý theo pháp luật. Mọi nội dung trên website này chỉ mang tính chất tham khảo, không được coi là tài liệu chính xác. Mọi nội dung trên website này chỉ mang tính chất tham khảo, không được coi là tài liệu chính xác.

Chương 206: Đau lòng

“Như thế nào? Sợ tôi dùng tay em đâm chính mình?”

Phản ứng của Ôn Hường Dương làm ánh mắt của Mộ Lăng Khiêm thoáng chút giãn ra. Ôn Hường Dương vừa bị hành động của Mộ Lăng Khiêm dọa sợ, khiến cho đôi mắt trừng lên, liền thấy hân dùng ngón tay của cô ấn vào vết thương đang chảy máu. Đây cũng kỳ với kẻ ước bản mình cũng không khác nhau là mấy..... Ôn Hường Dương nhận mệnh, cô nọ hân, cô nên trả. “Mộ thiếu, hiện tại đã được sao?”

Ôn Hường Dương không hề giãy giụa, hồ hắc cũng dần dần bình phục, chỉ còn lại đôi mắt phỉếm nước, vừa hồng lại vừa sưng. Thật đúng là bức cô đến đường cùng mà. Mộ Lăng Khiêm có chút đau lòng, sờ lên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy nước mắt của cô, cúi đầu hôn hôn lên đôi mắt sưng đỏ của cô, thanh âm khàn khàn mà thâm trầm mờ miêng: “Giúp tôi đi lấy thuốc.”

Ôn Hường Dương nghe được những này của Mộ Lăng Khiêm, hai chân rớt cuống cũng thả lỏng, cô lau lau nước mắt, cầm thuốc ra, thật cẩn thận mà mở ra băng vải. Lúc cô đang cởi bỏ băng vải trên người Mộ Lăng Khiêm, liền phát hiện, trừ bỏ ngực ra, những bộ phận khác của hân, bụng thậm chí là toàn bộ phần lưng đều bị bỏng rát. Một số vết cháy, xé rách, còn có chút vết thương đang dần khép lại, có chút khép lại rồi sau lại 1 lần nữa vỡ ra, máu nhiễm đỏ thân thể hân, nhìn rất ghê người. Nhìn đến đây, nội tâm Ôn Hường Dương đau xót, đôi mắt lại 1 lần nữa đỏ lên, hân là đau rất nhiều? Thì ra hân bị súng bắn, cư nhiên trên người hân bây giờ còn có vết bỏng trong phạm vi lớn như vậy. Rốt cuộc đối phương hận hân như thế nào, thể nhưng làm cho hân cả đây thương tích như vậy? Cô vừa rồi không biết, cư nhiên còn quân lấy hân cùng hân làm loại chuyện này, còn vì lòng tự trọng của chính mình, không muốn đáp ứng cùng hân ở chung với nhau, làm hại vết thương của hân lại chuyển biến xấu hơn, cô quả thực không phải là người..... Người nam nhân này là vì tìm tùy thích hợp cho em trai cô mới trúng bẫy, bị thương tích nặng nề. Mặc dù không phải là cô gây ra, nhưng cũng là cô liên qua đến cô. Thật vất vả mà mang thuốc tốt nhất bởi cho Mộ Lăng Khiêm, Ôn Hường Dương cũng không có thả lỏng, cô tràn đầy lo lắng nhìn Mộ Lăng Khiêm nói: “Mộ thiếu, anh nên nghỉ ngơi cho tốt, anh không thể lại đem miệng vết thương làm nứt ra.”

Người nam nhân này tính tình quá kém, nếu là tức giận một chút, lại đem miệng vết thương làm nứt ra, cô cũng không biết nên làm cái gì bây giờ. Mộ Lăng Khiêm cũng không có nói gì, nhắm hai mắt lại, một lát sau mới mở miệng nói: “Đi lên cùng tôi ngủ một lát.”

Ôn Hường Dương hơi hơi sững sốt, chần chờ vài giây, mới bò lên, cô rất không muốn, nhưng cô sợ hân lại làm mình bị thương lần nữa thì cô thật sự rất áy náy. Phần lưng cùng bụng của hân bị thương, hân nằm ở trên giường là nằm nghiêng. Ôn Hường Dương bò lên, lưng đương nằm vào trong lòng ngực của hân, cùng hân mặt đối mặt mà nằm. Thời điểm nằm xuống, Ôn Hường Dương liền phát hiện Mộ Lăng Khiêm có chỗ không thích hợp, giống như vẫn luôn không có ngủ, cô giắt giắt, hai chân không cần thận chạm vào hai chân của Mộ Lăng Khiêm, cô đột nhiên rõ ràng được nguyên nhân. Cô xấu hổ cúi đầu, nhưng nếu không giúp hân phát tiết ra, hân khẳng định rất là khó chịu. Ôn Hường Dương chính là không biết làm như thế nào cho phải, Mộ Lăng Khiêm kéo tay cô qua, đặt ở chỗ đó của hân, thanh âm khàn khàn ở bên tai cô kêu lên: “Hường Dương.....”

Giấy trắng mực đen đều đã viết xuống, Ôn Hường Dương không có lại làm ầm ĩ, hướng chỉ người nam nhân này bị cô chọc mà phát ra dục hòa, cô không thể nhìn hân ăn nhấm như vậy. Lực đạo của Ôn Hường Dương giảm bớt, Mộ Lăng Khiêm từ trong cổ họng phát ra một trận găm nhẹ, hân cúi đầu hôn hôn cái trán của cô, lại phát hiện cô gái nhỏ nào đó đã ngủ rồi. Hôm nay làm cho cô khóc rồi giận dữ, xác thật là rất mệt mỏi. Mộ Lăng Khiêm ôm Ôn Hường Dương ngủ tới nửa đêm, mới bảo người vẫn luôn tránh ở cửa tiến vào. Thời điểm Hoa Úc tiến vào, nhìn sơ bộ, mặt anh ta cũng co quắp, anh ta ở bên ngoài nghe cũng không sót gì, cổ tình không dám rời đi, chân đều sắp nhũn ra.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tài miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 207: Anh ấy ra sao rồi?

“Lão đại.....” Hoa Úc về mặt như đưa đám kêu một tiếng.

Mộ Lăng Khiêm làm một cái thủ thế, chính là bảo hân cảm niệm, lại chỉ chỉ Ôn Hường Dương, ý bảo anh ta kiểm tra thân thể của Ôn Hường Dương trước.

Cô gái nhỏ này rốt cuộc đêm nay mới vừa tỉnh, lại bị hân lần lộn một buổi tối.

Hoa Úc xem đã hiểu tình thế của Mộ Lăng Khiêm, hân không dám đụng vào Ôn Hường Dương, chỉ có thể tạm lúc dùng dụng cụ tới kiểm tra, còn phải ở trước mặt Mộ Lăng Khiêm làm sao cho Ôn Hường Dương không bị đánh thức.

Kiểm tra qua đi, Hoa Úc không có chút nào thả lỏng, đối với Mộ Lăng Khiêm thấp giọng nói: “Lão đại, xem ra cũng không có vấn đề gì lớn. Cụ thể còn phải để chị đầu đi chụp CT linh tinh.”

“Được.” Mộ Lăng Khiêm nhàn nhạt mà nói một chữ, cúi người liền bế Ôn Hường Dương lên.

Hoa Úc bị hành động này của Mộ Lăng Khiêm làm hoảng sợ, mắt thấy Mộ Lăng Khiêm ôm Ôn Hường Dương đi ra ngoài, hân ở trong lòng liền rít gào. Lão đại, anh như thế nào lại không nhớ rõ mình cũng đang bị thương sao, anh thật đúng là cho rằng anh là siêu nhân, anh chẳng lẽ không đau sao?

Mộ Lăng Khiêm đem Ôn Hường Dương về phòng bệnh, bảo Hoa Úc đi tìm một hộ tá chăm sóc Ôn Hường Dương, mới xoay người trở về phòng.

Hân biết, cô không muốn bị Tiểu Lam nhìn thấy.

Hôm sau, sáng sớm cuối thu, ánh nắng xuyên thấu qua cửa sổ, Ôn Hường Dương mở mắt ra thấy ánh nắng ấm áp chiếu rọi xuống. Cô mở to mắt, nhìn quanh bốn phía, không có thấy Mộ Lăng Khiêm, nhìn quanh liền phát hiện nơi này không phải là phòng bệnh của Mộ Lăng Khiêm

Đây là phòng bệnh của cô sao?

Cô tối hôm qua giống như ngủ thiếp đi, cô không phải là ở phòng bệnh của Mộ Lăng Khiêm sao? Cô là như thế nào mà trở về?

Ôn Hường Dương nghĩ hoặc, cửa phòng bị người đẩy ra, Lý Lam Hi từ ngoài cửa đi đến, mới vừa tiến vào liền thấy Ôn Hường Dương đã tỉnh. Lý Lam Hi thấy Ôn Hường Dương tỉnh, ánh mắt liền lộ ra vui mừng. “Hường Dương, cậu tỉnh rồi? Thật tốt quá, cậu đã tỉnh.” Lý Lam Hi bắt lấy tay Ôn Hường Dương, trên mặt đầy vui sướng.

“Tiểu Lam.....” Nếu phải cùng Mộ Lăng Khiêm tiếp tục như cũ, việc Ôn Hường Dương có thể làm duy nhất chính là đối tốt với Lý Lam Hi.

“Hường Dương, cậu đã hôn mê hơn nửa tháng, cậu xem tở, mau xem, vì lo lắng cho cậu mà người tở gãy chỉ còn da bọc xương thôi này.”

Ôn Hường Dương bị lời này của Lý Lam Hi chọc đến nở nụ cười: “Vậy chờ tở xuất viện, tở mỗi ngày sẽ làm cho cậu đồ ăn ngon, đem cậu nuôi thật béo tốt.”

“Hường Dương, tở liền biết cậu đối với tở là tốt nhất.” Lý Lam Hi nhịn không được ôm Ôn Hường Dương một cái, hạ thấp thanh âm nói: “Hường Dương, cậu cũng không biết, nhìn đến cậu cả người đều là máu, lúc được cứu ra thì nhà xương đang chảy, lòng tở đều nhầy lên.”

Cháy nhà xương? Cô nhớ rõ rằng cô tỉnh lại trên đường, thấy được anh trai, mơ hồ thấy một biển lửa, nhà xương giống như một quả bom phát nổ, cô sau khi hôn mê, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Nếu là nhà xương thật sự cháy, như vậy Nghiêm Khắc vì cứu cô, có phải hay không cũng bị thương? Còn có Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi đâu?

“Tiểu Lam, Nghiêm Khắc đâu? Anh ấy hiện tại thế nào? Còn có tiểu Hân đâu? Tiểu Hân hiện tại ở đâu?” Ôn Hường Dương bắt lấy tay Lý Lam Hi, nôn nóng dò hỏi.

Anh trai tôi cứu cô, lúc ấy nhà xương thật sự cháy sao? Như vậy anh ấy cùng tiểu Hân đâu? Bọn họ hiện tại thế nào?

“Tiểu Hân không có gì trở ngại, cái ông anh trai kia thật ra là bị thanh sắt nóng đỏ lên chân, hiện tại đang còn nằm ở trên giường.” Lý Lam Hi nói đến nơi này, có chút khinh thường nói: “Ông anh trai đưa của cậu rất vô dụng, nếu không phải chúng ta đúng lúc đi tới, anh ta khẳng định liền chết bên trong

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tài miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 208: Chi bằng đi xem vị hôn phu của mình!

Beta: Stuki^^

Cái gì?

Nghiêm Khắc chân bị thương?

Nghiêm trọng sao?

Nghiêm Khắc nhất định vì cứu cô, mới bị thương.

Nếu như cô không té xỉu, cô có thể tự mình chạy ra. Nhưng chết tiệt chính là cô bị đánh hôn mê, Nghiêm Khắc nhất định là đem cô hôn mê bất tỉnh chạy ra, mới có thể bị thương.

Ôn Hường Dương nghĩ vậy mà ngồi không yên.

Lý Lam Hi thấy Ôn Hường Dương muốn xuống giường, vội vàng ngăn cản Ôn Hường Dương: “Hường Dương, cậu làm cái gì? Cậu vừa mới tỉnh đấy.”

“Tiểu Lam, mình phải đi xem Nghiêm Khắc cùng tiểu Hân.”

“Người đàn ông vô dụng đó có cái gì cần xem? Cậu muốn xem chi bằng đi xem vị hôn phu của mình. Cậu còn chưa có gặp qua vị hôn phu của mình nhỉ? Anh ấy cũng ở bệnh viện này, chờ thân thể cậu tốt hơn, mình sẽ giới thiệu các người với nhau. Anh ấy có vẻ hung dữ cậu khẳng định sẽ bị hù dọa.”

Lý Lam Hi nói, còn có ý nghiễm mặt, bắt chước giọng điệu nói chuyện của Mộ Lăng Khiêm: “Hường Dương, nói đi, cậu muốn đi xem ai?”

Ôn Hường Dương sao có thể chưa thấy qua Mộ Lăng Khiêm, tối hôm qua còn cùng anh lăn lộn trên giường.

Bất quá, Mộ Lăng Khiêm sẽ nói ra lời như thế sao? Tựa hồ sẽ không, anh đều là mặt lạnh trực tiếp động thủ với cô.

Ôn Hường Dương hiện tại nghe Lý Lam Hi nói tình hình, cả đầu óc đều là Nghiêm Khắc.

Nghiêm Khắc vì cứu cô mà chân bị thương, về tình về lý cô không thể không đi xem anh ấy.

“Tiểu Lam, nói cho mình biết Nghiêm Khắc cùng tiểu Hân ở phòng bệnh nào, mình phải đi qua nhìn xem thế nào.” Ôn Hường Dương xuống giường, kiên trì nói.

Lý Lam Hi thấy Ôn Hường Dương cố chấp như vậy, cô mất hứng hừ hừ, khoanh tay trước ngực dựa vào trên tường nhìn Ôn Hường Dương, chính là không nói phòng bệnh Nghiêm Khắc ở đâu.

Ôn Hường Dương thấy thế, cất bước liền đi ra ngoài.

Lý Lam Hi thấy Ôn Hường Dương mới vừa tỉnh, rốt cuộc không đành lòng nhìn Ôn Hường Dương muốn tìm người hỏi, còn muốn đi một mình.

Cô bước nhanh tiến lên ngăn chặn ở trước mặt Ôn Hường Dương, thôi, người đàn ông vô dụng kia xác thật là vì cứu Hường Dương mới bị thương, cũng nên đi xem sao.

Tuy rằng người ôm Hường Dương đi ra là anh Khiêm, nhưng nói không chừng người chạy đến trước cứu và đem Hường Dương đi đến nửa đường là cái tên Nghiêm Khắc vô dụng kia?

“Mình mang cậu đi, cậu đừng tự mình đi ra ngoài tìm.”

Lý Lam Hi nói xong thấy Ôn Hường Dương lộ ra nụ cười, cô hừ một tiếng nói: “Đừng cười với mình, mình chỉ là đúng lúc muốn đi xem tiểu Hân.”

Hai người rời phòng bệnh, Lý Lam Hi vừa đi vừa nói: “Tiểu Hân bị thương cũng không nghiêm trọng lắm nên ra ngoài từ sớm, chắc giờ đang ở chỗ tên vô dụng kia để chăm sóc anh ta.”

Đổi mặt Tiểu Lam mở miệng ngậm miệng là Nghiêm Khắc vô dụng, Ôn Hường Dương có chút dờ khóc dờ cười. Nghiêm Khắc rốt cuộc đắc tội Tiểu Lam chỗ nào sao? Tiểu Lam thế nhưng không thích anh ấy như vậy.

Hai người rất nhanh đã tới bên ngoài phòng bệnh của Nghiêm Khắc, Ôn Hường Dương đứng ở cửa, gõ cửa: “Nghiêm Khắc? Tiểu Hân? Các người ở bên trong sao?”

“Vào đi, cửa không khóa.” Bên trong truyền đến là âm thanh của Nghiêm Khắc.

Ôn Hường Dương đẩy cửa ra, đi vào.

Lý Lam Hi không hề cao hứng khi thấy Nghiêm Khắc, cô cũng không biết vì cái gì, chính là không thích người đàn ông này, vì thế cô liền mang mắt kính vào, dựa vào trên tường ở bên ngoài chờ Ôn Hường Dương ra.

Phòng bệnh, chỉ có một mình Nghiêm Khắc.

Nghiêm Khắc ngược mắt, thấy người đi vào là Ôn Hường Dương, khuôn mặt tái nhợt của anh có tia vui mừng.

“Hường Dương, em tỉnh lúc nào?” Anh ta nói xong đã muốn đứng lên đi tới chỗ Ôn Hường Dương đứng.

Nhưng một chân anh đang bó thạch cao cắn bản không sử dụng sức lực được, mới vừa ngồi dậy lại ngã trở về.

Ôn Hường Dương thấy Nghiêm Khắc ngã lại giường, sắc mặt cô nóng nảy chạy tiến lên, vội vàng đỡ Nghiêm Khắc, đẩy mắt tràn đầy tự trách, vô cùng áy náy nói: “Nghiêm Khắc, anh đừng ngồi dậy, anh đã bị thương thành như vậy.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 209: Nghiêm Khắc! Thật xin lỗi!

Beta: Stuki

Ánh mắt Ôn Hường Dương tự trách nhìn Nghiêm Khắc, Nghiêm Khắc cúi tay xoa đầu Ôn Hường Dương giống như vậy nét mặt lộ ra một nụ cười ôn nhuận: “Nha đầu ngốc, bất quá cũng chỉ là bị thương ở chân, em không có việc gì thì tốt rồi.”

“Nghiêm Khắc, thật xin lỗi.” Ôn Hường Dương áy náy nói: “Tiểu Hân bôi vì em mà bị bắt cóc, anh lại bôi vì em mà bị thương ở chân như vậy.”

“Sao lại nói những lời ngốc như vậy, em là người mà anh cùng tiểu Hân đề ý nhất, em bị thương cũng là vì hôm qua đi cứu tiểu Hân, hẳn là anh cảm ơn em đã đi cứu tiểu Hân mới đúng.”

“Nghiêm Khắc…….”

Ôn Hường Dương nghe Nghiêm Khắc đã bị thương thành ra thế này rồi mà còn có dáng vẻ này, còn chăm sóc và an ủi cô, cô càng thêm cảm thấy áy náy.

Nghĩ đến thương thế của Nghiêm Khắc, cô liền nghĩ tới Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi, Ôn Hường Dương ngẩng đầu, đáy mắt xẹt qua một tia lạnh lẽo: “Nghiêm Khắc, thời gian sau khi em bị ngã xỉu, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Vì sao nhà xưởng lại bị nổ mạnh? Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi hai nhân chứng kia đâu?”

Lâm Hạo khi ấy muốn cưỡng bức cô còn chụp ảnh.

Hắn là Nghiêm Khắc tới kịp lúc rồi ngăn cản Lâm Hạo.

Nếu không phải Nghiêm Khắc tới kịp thời, cô thật sự đã bị Lâm Hạo cưỡng ép rồi, cô không thể tưởng tượng tiếp theo cô sẽ làm ra những điều gì.

Nghiêm Khắc nghe Ôn Hường Dương dò hỏi mình, đáy mắt hắn liền hiện lên một chút mất tự nhiên. Rốt cuộc là anh ta tới chậm, anh ta cái gì cũng không biết. Anh ta thậm chí cũng dựa vào người khác mà được cứu ra, vì để Ôn Hường Dương cảm thấy anh ta đáng cảm, vì không để cho Ôn Hường Dương biết anh ta từng bắt lức như vậy, anh ta lại bình tĩnh cùng Ôn Hường Dương mắt đối mắt với nhau.

Nhưng đáy mắt vẫn hiện lên một tia nghi hoặc.

Hường Dương hỏi như vậy, chẳng lẽ là Hường Dương đã lâm vào trạng thái hôn mê, căn bản là không biết đến sự tồn tại của người đàn ông kia?

Không hề nghi ngờ, Nghiêm Khắc cũng không hề biết sau khi Ôn Hường Dương lâm vào trạng thái hôn mê đã xảy ra sự việc gì, cũng không biết vì sao nhà xưởng bị nổ mạnh, thậm chí cũng không hề biết Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi đang ở nơi nào.

Nhưng mà, nghĩ đến người đàn ông đã cứu Ôn Hường Dương kia.....

Nghiêm Khắc mở miệng nói: “Tại thời điểm anh chạy tới cứu em, bọn họ đang định động thủ với em và tiểu Hân. Sau đó bọn họ bắt căn bật lửa mà bên trong nhà xưởng có thùng xăng, dẫn tới việc phát nổ mạnh. Anh lúc đó chỉ lo đem em cứu ra, cũng không có để ý bọn họ, bọn họ có thể đã chạy thoát, cũng có thể đã chết.”

Phải không?

Đã chết là tốt nhất, nếu không chết, cô chắc chắn sẽ không bỏ qua cho bọn họ!

Ôn Hường Dương tay nắm thành nắm đấm, hai người kia nếu tra được là chưa chết, cô tuyệt đối sẽ cho bọn chúng biết thế nào là sống không bằng chết!

Cũng may Nghiêm Khắc cùng tiểu Hân đều không xảy ra chuyện gì.

Ôn Hường Dương thu hồi lại lửa giận nhìn người nằm ở trên giường, sáu phần cảm kích bốn phần ỷ náy nói: “Nghiêm Khắc cảm ơn anh, nếu không có anh, em thật không dám tưởng tượng chuyện gì sẽ xảy ra. Mỗi lần có việc, đều là anh giúp em, em thật sự thiếu anh quá nhiều.”

Nghiêm Khắc đáy mắt hiện lên một tia sáng nhỏ, người cứu Hường Dương không phải anh ta, Hường Dương lại cảm kích làm anh ta cảm thấy thật hổ thẹn, tâm trạng trong lòng cũng không thoải mái.

Anh ta cũng không biết người cứu Hường Dương kia là ai.

Nhưng mà, mặc kệ người đàn ông kia là ai.

Nam nhân cường đại như vậy, đều khiến hắn ích kỉ không thể để Hường Dương tới gần.

Liền biết tính của Hường Dương, nếu biết người cứu cô là người đàn ông xa lạ đó, cô khẳng định cũng sẽ vô cùng cảm kích, chạy đi tìm người đàn ông kia nói lời cảm ơn.

Từ hiện trường nổ mạnh, có thể nhìn ra người đàn ông kia là người không phải dễ trêu chọc, nếu Hường Dương nói sai hay đã làm gì đắc tội với người nọ, cho nên anh ta không nhất định phải nói cho cô để cô có dính líu tới người kia.

Cho nên đó là biện pháp an toàn nhất chính là không cho Hường Dương biết.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xưởng, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 210: Hường Dương, đừng lo lắng như vậy!

Editor: Rin đẹp trai~

Beta: Stuki^^

Nghiêm Khắc nổi lên cảm giác không thể nói ra, nhìn Ôn Hường Dương trước mặt đang cảm kích, hiện ra một nụ cười ôn nhu như mặt nước: “Cô bé ngốc, sao cứ toàn nói những điều ngu ngốc? Em và Tiểu Hân đều là những người quan trọng nhất đối với anh, anh chỉ sợ cô bé ngốc em có chuyện gì đó giấu giếm không muốn nói cho anh biết, không cần anh giúp đỡ.”

“Nghiêm Khắc, thật xin lỗi. Em chỉ là không nghĩ đến sẽ khiến anh lo lắng, không phải em có ý gạt anh...” Ôn Hường Dương thấy lúc này Nghiêm Khắc còn an ủi cô, trong lòng thật sự thấy áy náy.

Cô im lặng cúi đầu.

Trương Tử Nguyệt cuối cùng vẫn là đem chuyện Tiểu Hân bị bắt cóc nói cho Nghiêm Khắc biết.

Chắc là lúc cô gọi điện thoại cho Tiểu Lam, Nghiêm Khắc mới biết được chuyện các cô bị bắt cóc mà chạy đến.

Cũng may, Trương Tử Nghiệt mặc dù chán ghét cô, nhưng suy cho cùng vẫn là nói cho Nghiêm Khắc biết, xem ra cô gái này cũng không phải là người xấu...

Nghiêm Khắc thấy Ôn Hường Dương không bối vì chuyện này mà xa cách mình như vậy, tâm tình của anh ta tốt lên không ít, nhìn Ôn Hường ngồi bên cạnh mình, hắn thờ phào nhẹ nhõm.

Không hiểu tại sao, lúc cô nhờ anh ta giúp đỡ, nhìn bộ dạng cô phần khởi, anh ta mới cảm thấy tâm trạng sung sướng.

Nếu có thể, anh ta thật sự hy vọng đem cô vĩnh viễn giữ lại bên người, như vậy liền có thể bảo vệ cô, giúp đỡ cô.

“Hường Dương, có thể giúp anh mang ly nước bên kia lại đây được không?”

Vừa tới Nghiêm Khắc mới cảm thấy khát nước, tiểu Hân đã rót anh ta một ly nước, sau đó đi ra ngoài hâm nóng nước cho anh ta.

Bởi vì Hường Dương đột nhiên đi vào, anh ta còn chưa kịp uống nước, lúc này, miệng lưỡi càng thêm khô.

Nghiêm Khắc vốn là muốn tự mình cúi tay lấy cái ly nước kia, nhưng lúc này tiểu Hân vừa đi, hắn không chú ý làm cái ly bị đẩy hơi xa.

Cơ thể anh ta không thể di chuyển, căn bản không thể lấy được.

“Cái ly?” Ôn Hường Dương nghe Nghiêm Khắc nói, nhìn phía Nghiêm Khắc hỏi: “Nghiêm Khắc, là anh muốn uống nước sao? Được, để em lấy cho anh, anh nằm xuống đừng cử động, anh muốn làm gì, cứ nói với em.”

“Hường Dương, đừng lo lắng như vậy, chỉ là anh hơi khát nước.” Nghiêm Khắc thật sự không thể di chuyển, nếu không cũng sẽ không mở miệng nhờ Ôn Hường Dương giúp đỡ.

Thấy Ôn Hường Dương nghiêm trọng như vậy, trên mặt Nghiêm khắc có chút buồn cười.

”Nghiêm Khắc, anh thành ra như vậy, còn cười được? Nếu anh thật sự xảy ra chuyện gì không hay, anh bảo em làm sao không lo lắng? Anh bảo em phải làm sao giải thích với người khác? Ôn Hường Dương có chút tức giận

liền mắt dò xét Nghiêm Khắc một cái, đứng lên đem ly nước mang đến.

Lúc này Nghiêm Khắc nằm ở trên giường, cô sợ Nghiêm Khắc uống nước không được, đem ly nước để sang một bên, cố ý đi đến, đem giường điều chỉnh cao lên, đỡ Nghiêm Khắc ngồi dậy, có thể dựa vào giường.

Bởi vì phải nâng người dậy, nên khoảng cách giữa hai người rất gần, gần đến mức Nghiêm Khắc có thể ngửi được mùi thơm trên người Ôn Hường Dương, tầm mắt anh ta dừng trên đôi môi gần trong gang tấc kia, nhìn đôi môi mềm mại phớt hồng, ánh mắt Nghiêm Khắc hiện lên một màn sương.

Nghiêm Khắc cư nhiên tưởng tượng đến cảnh hôn cô, chờ đến thời điểm anh ta bùng tình vội vàng rút tầm mắt lại.

Đôi mắt Nghiêm Khắc hép lại, có chút ảo não, anh ta bị làm sao vậy? Tại sao anh ta lại nảy ý nghĩ như vậy với Hường Dương?

Chẳng lẽ là do vụ nổ kia khi phải bắt lực nhìn người đàn ông khác cứu Hường Dương kích thích?

”Nghiêm Khắc? Nghiêm Khắc?”

Ôn Hường Dương đã đem nước cho Nghiêm Khắc, nhưng mà, Nghiêm Khắc cũng không có uống, bộ dạng còn cứ như là đi vào cõi thần tiên, cái này làm cho Ôn Hường Dương không khỏi nghi ngờ gọi Nghiêm Khắc hai tiếng.

Nghiêm Khắc nghe được Ôn Hường Dương gọi lớn, bùng tình, nhìn cô gái trước mắt từ nhỏ lớn lên với mình, trên mặt đầy lo lắng.

Anh ta đột nhiên cảm thấy ý nghĩ của mình thật xấu xa, Hường Dương chỉ là em gái anh ta, chỉ là em gái mà anh ta bảo vệ từ nhỏ mà thôi.

Anh ta và Từ Nguyệt sớm đã đính hôn, đối với Hường Dương bất quá chỉ là anh em mà thôi.

Anh ta nảy ra ý nghĩ như vậy, nhất định là bởi vì người đàn ông kia xuất hiện, làm cho anh ta bắt đầu nảy sinh một loại ý nghĩ là em gái mà anh ta đã bảo vệ từ nhỏ sẽ bị người khác cướp mất, không cần anh ta giúp đỡ bảo vệ nữa mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 211: Đó là..... Dấu hôn?

Editor: Rìn đẹp trai~~

Beta: Stuki^^

”Nghiêm Khắc?”

Nỗi lo lắng trong mắt của Ôn Hường Dương càng lúc càng dày đặc. Cô trước nay chưa thấy qua bộ dáng Nghiêm Khắc thất thần như thế. Nghiêm Khắc ở trước mặt cô trước nay đều là một bộ dáng tỉnh anh, là nòng cốt của xã hội. Anh ấy giống như một người anh trai chiều chuộng cô, có khi cũng sẽ lạnh mặt mắng cô, nhưng bộ dáng Nghiêm Khắc thất thần như vậy nhìn cô, thì cô chưa bao giờ gặp qua.

Nghiêm Khắc nghe được Ôn Hường Dương lại lần nữa gọi mình, anh ta đem ý niệm không nên có đều mạnh mẽ áp trở về đáy lòng.

Anh ta quay đầu, nhìn về Ôn Hường Dương, đang muốn nói chuyện.

Ai ngờ, liếc mắt một cái liền nhìn thấy một nửa cái cổ trắng nõn của Ôn Hường Dương lộ ra, có dấu vết màu đỏ thẫm rất là chói mắt.

Ôn Hường Dương lúc này là đứng, cong eo, bởi vậy cái cổ kia chẳng những lộ ra mà dấu vết, mà trên cổ còn dị thường thấy được rõ ràng.

Nghiêm Khắc nhíu mày, đó là..... Dấu hôn?

Ôn Hường Dương bị Nghiêm Khắc nhìn trong lòng có chút quái dị.

Nghiêm Khắc làm gì mà đột nhiên nhìn cô như vậy?

Là cô có vấn đề gì sao?

Đột nhiên, trong đầu của Ôn Hường Dương hiện lên chuyện tối hôm qua cô cùng Mộ Lăng Khiêm làm tình.

Hai người chiến đấu kịch liệt như vậy, cô căn bản không có thời gian chú ý, Mộ Lăng Khiêm lại là người không hiểu tiết chế của nam nhân, ở trên người cô, sẽ không.....

Ôn Hường Dương nghĩ vậy, cả người đều cứng đờ.

Vì không cho Nghiêm Khắc nhìn ra vấn đề, cô cố ý bảo trì trấn định đem áo bệnh nhân của mình hướng lên trên lôi kéo, che cổ lại.

Hy vọng trên cổ sẽ không có dấu hôn.

Cầu mong Nghiêm Khắc không thấy được.

Nếu không với khôn khéo cùng nhạy bén của Nghiêm Khắc, chuyện cô bị người ta bao dưỡng, khẳng định sẽ giấu không được.

Nghiêm Khắc mà biết, tiểu Hân khẳng định cũng sẽ biết, tiểu Hân mà biết, Thiệu Kiệt nói không chừng cũng sẽ biết, Thiệu Kiệt lại biết, Tiểu Lam có phải hay không cũng sẽ biết.....

Ôn Hường Dương càng nghĩ càng khẩn trương, lại giả bộ trấn định nhưng vẫn lộ ra dấu vết.

Bộ dáng khẩn trương nhưng giả bộ trấn định của Ôn Hường Dương, càng làm sức quan sát của Nghiêm Khắc thêm mạnh mẽ.

Theo lý thuyết, Hường Dương hôm nay đều tốt nghiệp đại học, liên tính Hường Dương cùng tiểu Hân ở tiểu học nhảy lớp, năm nay tốt nghiệp đại học cũng đã 21 tuổi.

Chuyện Hường Dương giao thân cho bạn trai cũng rất bình thường.

Trước kia Hường Dương không cùng Lâm Hạo kết giao.

Khi đó, anh ta chỉ cảm thấy bọn họ chỉ chơi cho vui, cũng không có để ở trong lòng.

Sự thật chứng minh, suy đoán của anh ta là đúng.

Chỉ là, hiện tại, anh ta cũng không biết anh ta đang không thoải mái vì cái gì.

Nghiêm Khắc thu liễm con người, cảm lấy ly nước vừa rồi Ôn Hường Dương đưa cho mình, uống một ngụm nước, nhìn như không chút để ý mở miệng nói: “Hường Dương, em có phải hay không đã giao thân cho bạn trai?”

Nguyên bản cho rằng chính mình bị lộ, Hường Dương nghe được lời này của Nghiêm Khắc, tâm cô lập bộp một tiếng, không hề nghĩ ngợi, theo bản năng phản bác nói: “Sao có thể?”

“Không có thì tốt.” Nghiêm Khắc trong lòng vẫn là hoài nghi. Anh ta ngăn không được việc Ôn Hường Dương giao thân cho bạn trai, anh ta chỉ có thể nhìn Ôn Hường Dương, từng câu từng chữ giáo dục nói: “Liên tính em có bạn trai nhưng em cũng là con gái, cũng có tự trọng, không đính hôn hay không kết hôn trước, nên làm hay không nên làm, trong lòng của em phải rõ.”

Nghiêm Khắc đột nhiên cùng Ôn Hường Dương nói loại này lời nói, làm cho mặt của Ôn Hường Dương ửng đỏ, hoảng sợ. Nghiêm Khắc cư nhiên lại bắt đầu giáo dục cô, còn cùng cô nói những lời nói này. Cô không thể không thừa nhận Cách Cách nói đúng, nhưng hiện tại cô

Cô cùng Mộ Lăng Khiêm cũng không biết lần qua bao nhiêu lần, thậm chí có mấy lần vẫn là cô chủ động đưa đến trước mặt của hắn, thông đồng với hắn.

Nghiêm Khắc nhìn đến sắc mặt hồng đến không bình thường của Ôn Hường Dương, trong khoảnh khắc nét tươi cười trên mặt của anh ta biến mất nhanh chóng.

Đặc biệt là dấu vết trên cổ của Ôn Hường Dương rất chói mắt làm anh ta nhận không được vươn tay.

Ôn Hường Dương cúi cúi đầu.

Nghiêm Khắc nói trắng ra quá mức làm cô hoảng sợ. Đây là vấn đề bọn họ không nên thảo luận có được hay không?.

Lúc này cô cúi đầu cũng không chú ý hành động của Nghiêm Khắc. Chờ đến khi cô lấy lại tinh thần thì tay của Nghiêm Khắc đã chạm tới cổ của cô.

Mà đúng lúc này ——

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 212: Vị hôn phu của Nghiêm Khắc

Editor: Rin đẹp trai~~

Beta: Stuki^^

Trương Tử Nguyệt đi vào phòng bệnh nhìn thấy chính là tay Nghiêm Khắc đặt ở trên cổ Ôn Hường Dương, giống như là vuốt ve khuôn mặt Ôn Hường Dương, hai người còn dựa vào nhau rất gần, từ hướng của cô ta nhìn vào, giống như là hai người đang hôn nhau.

Trương Tử Nguyệt thấy một cảnh như vậy, trong nháy mắt nổi giận đùng đùng.

Cô ta chạy lên trước, không nói hai lời, kéo bà vai Ôn Hường Dương, liền giơ tay hung hăng tát Ôn Hường Dương một cái.

“Bốp!” Một âm thanh lớn vang lên trong căn phòng bệnh trống trải yên tĩnh, tiếp theo chính là giọng nói Trương Tử Nguyệt tức giận chửi bới:” Cô là đồ tiện nhân không biết xấu hổ! Cô hại A Khắc thành ra như vậy còn chur đủ, cô còn quyền rũ A Khắc, mặt mũi cô để đâu rồi?

“Tử Nguyệt, em gây chuyện đủ chưa? Em cầm miệng cho anh!” Nghiêm Khắc thấy Ôn Hường Dương đang yên ổn lại bị Trương Tử Nguyệt giáng một cái tát, hắn đương nhiên nổi giận.

Trương Tử Nguyệt thấy Nghiêm Khắc còn giúp Ôn Hường Dương, cô ta tức giận còn muốn đi đến dạy dỗ Ôn Hường Dương, lại bị Nghiêm Khắc bắt được tay.

Bị Nghiêm Khắc bắt được tay, cô ta còn gio chân đá Ôn Hường Dương.

Nếu là người khác, Ôn Hường Dương đã sớm đánh trả, nhưng trên cương vị của Trương Tử Nguyệt, là vị hôn thê của Nghiêm Khắc, lần này rốt cuộc vẫn là đem chuyện bất cóc cho Nghiêm Khắc biết, cô không so đo với cô ta.

“Trương Tử Nguyệt!” Nghiêm Khắc thấy Trương Tử Nguyệt còn muốn đá Ôn Hường Dương, Ôn Hường Dương cũng không tránh, hắn thật sự nổi giận, la lớn một tiếng, muốn đứng lên, nhưng hai chân đều bị băng bó, cho nên dùng sức lực, không những không thể đứng lên, cả người còn bị ngã từ trên giường xuống.

“Nghiêm Khắc!”

Ôn Hường Dương thấy Nghiêm Khắc ngã khỏi giường, cô vội chạy lên đỡ Nghiêm Khắc, Trương Tử Nguyệt lại nhân cơ hội này, hướng về phía đầu Ôn Hường đang ngồi xỏm trên mặt đất muốn đỡ Nghiêm Khắc lên mà đá.

Nghiêm Khắc ngã trên mặt đất, muốn đứng dậy, cũng không chú ý đến hành động của Trương Tử Nguyệt, cũng không nghĩ tới Trương Tử Nguyệt sẽ làm ra loại chuyện này.

Ôn Hường Dương trong lòng càng là muốn đỡ Nghiêm Khắc dậy, căn bản cũng không nghĩ tới Trương Tử Nguyệt sẽ ra tay với cô, muốn đá vào đầu cô.

Nhìn thấy chân phải Trương Tử Nguyệt sắp đá tới đầu Ôn Hường Dương, cửa bỗng nhiên truyền đến một tiếng la to:”Hường Dương, cẩn thận!”

Ôn Hường Dương nghe được quay đầu lại, nhìn thấy chính là Trương Tử Nguyệt bị một chiếc giày cao gót đập vào đầu, cô ta che đầu lại, máu từ từ chảy ra.

“Hường Dương, Hường Dương, cậu sao rồi? Có sao hay không?” Lý Lam Hi một chân trần chạy tới trước mặt Ôn Hường Dương, đỡ Ôn Hường Dương lên, lúc này mới nhìn thấy trên mặt Ôn Hường Dương in dấu bạt tai.

” Con mẹ nó nhà ngươi! Đây là ai đánh! Ai dám đánh đại tỷ nhà ta?!” Lý Lam Hi nhìn thấy một bàn tay in lên trên mặt Ôn Hường Dương trên, cô hoàn toàn nổi giận, Hường Dương vừa mới tỉnh lại, tại sao mà cô lại bị đánh tiếp?

Lý Lam Hi còi một chiếc giày cao gót, trừng mắt hướng về phía Trương Tử Nguyệt lại đang định xuống tay với Ôn Hường Dương.

Cô chỉ mới đi ra nhà vệ sinh có một chút thể mà mới vừa quay lại thì thấy Hường Dương suýt bị người khác đánh.

Trương Tử Nguyệt bị chiếc giày cao gót nện xuống thì chảy máu đầu, đôi mắt cũng đỏ lên.

“Vừa rồi là cô nện giày lên đầu tôi?”

Lý Lam Hi không trả lời câu hỏi của Trương Tử Nguyệt, cô cầm giày cao gót, nhìn chăm chăm Trương Tử Nguyệt, lạnh lùng nói từng chữ:

“Vừa rồi cô đánh Hường Dương phải không?”

“Là tôi đánh đấy, thế nào? Cô là con nào? Tôi đánh con đĩ quyền rũ chồng sắp cưới của tôi, liên quan gì đến cô? ” Trương Tử Nguyệt lườm Lý Lam Hi, cứ như hận không thể ăn thịt Lý Lam Hi.

Bất kì con nào có ý định quyền rũ Nghiêm Khắc đều đáng chết!

“Bốp!”

Trương Tử Nguyệt còn chưa nói xong, đã bị ai đó tát một cái. Cái tát này dùng hết sức lực, mặt của Trương Tử Nguyệt sưng vù lên, lần này là do Ôn Hường Dương động thủ.

Ôn Hường Dương lạnh mặt đứng nguyên tại chỗ. Trương Tử Nguyệt là vợ sắp cưới của Nghiêm Khắc, coi như nề mặt Nghiêm Khắc, cô không chấp lúc này mình bị đánh. Nhưng mà cô ta không nên mắng Tiểu Lam như thế!

“Ôn Hường Dương, cô dám đánh tôi?” Trương Tử Nguyệt nghiêng răng nghiêng lợi, trừng mắt nhìn Ôn Hường Dương. Cô ả tiến lên, kònm Ôn Hường Dương định ra tay. Mới tiến được mấy bước thì Nghiêm Khắc đã rống lên: “Đù rồi!”

“Cô ra ngoài cho tôi! ”

Trương Tử Nguyệt nghe thế, đặc ý nhìn về phía Ôn Hường Dương. Thấy chưa? Anh ấy kêu hai người rút đi đấy.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 213: Đồi chọi gay gắt

Beta: Stuki^^

Lần này giọng Nghiêm Khắc gầm lên giận dữ truyền ra, trong phòng bệnh không khí bỗng yên lặng đến đáng sợ. Trương Tử Nguyệt đẩy mặt đắ ý nâng cao cằm, tự cao nhìn Ôn Hường Dương và Lý Lam Hi.

“Nhìn cái gì mà nhìn? Chưa thấy qua đại mỹ nữ sao?” Lý Lam Hi nhìn khuôn mặt kia của Trương Tử Nguyệt liền muốn dùng giày cao gót đập cô ta, thật sự lúc này còn đánh quá ít.

Trương Tử Nguyệt thấy Lý Lam Hi còn dám đe dọa cô, cô chỉ vào cửa, hừ lạnh một tiếng nói: “A Khắc kêu các người đi ra ngoài, hai người không nghe thấy sao? Muốn mất mặt? Còn có Ôn Hường Dương, cái con người này...”

“Tôi kêu là cô đi ra ngoài!” Trương Tử Nguyệt nói còn chưa nói xong, đã bị lời Nghiêm Khắc làm cho cứng họng.

Trương Tử Nguyệt nghe vậy, chậm rãi đi chuyển cơ thể, khó có thể tin nhìn Nghiêm Khắc: “A Khắc, anh nói cái gì vậy? Anh cư nhiên kêu em đi ra ngoài? Chuyện này còn không phải là do con tiện nhân này làm”

“Câm miệng! Cô còn dám mắng Tiểu Lam nữa lời, tôi cam đoan sẽ không khách khí đối với cô!” Ôn Hường Dương đứng lên, tới gần Trương Tử Nguyệt, ánh mắt lạnh lẽo làm trong lòng cô ta trong sợ hãi.

Cứ như vậy, cô ta trừng mắt nhìn đôi mắt đầy lạnh lẽo chưa từng có của Ôn Hường Dương nhìn mình. Trước kia cô ta đi tìm Ôn Hường Dương gây phiền phức, Ôn Hường Dương chưa bao giờ dám đánh trả, đều không ngoại lệ làm cô ta không chiến mà thắng. Ở trong mắt cô ta, Ôn Hường Dương chính là người vừa nhất gan, sợ phiền phức lại yếu đuối, dễ bị ức hiếp. Cô ta nếu là đánh chết Ôn Hường Dương, Ôn Hường Dương cũng không dám ở trước mặt Nghiêm Khắc nói ra nửa lời.

Chính là, hôm nay, Ôn Hường Dương chẳng những dám mặt Nghiêm Khắc đánh cô ta, còn dám hét bảo cô ta câm miệng?

Vì cái gì?

Vì cái gì Ôn Hường Dương biến hóa to lớn như thế?

Đột nhiên, Trương Tử Nguyệt mất chột lóc. Chính là đây, khẳng định là bởi vì Nghiêm Khắc ở chỗ này!

Cái đồ tiện nhân không biết xấu hổ!

Cô ta có phải lúc này bị đánh đến hòng não hay sao, cư nhiên đã quên Nghiêm Khắc ở chỗ này. Đáng chết, nếu không phải bị tức giận đến điên rồi, cô ta tuyệt đối sẽ không ở trước mặt Nghiêm Khắc động thủ đánh Ôn Hường Dương.

Trương Tử Nguyệt trên mặt biểu tình biến ảo không biết bao nhiêu lần. Lý Lam Hi cũng đại khái đoán ra được thân phận của Trương Tử Nguyệt, nói vậy người này chính là nữ nhân ở trong điện thoại nói năng lỗ mắng thô tục với cô khi ấy?!

Lý Lam Hi đột nhiên đi đến trước mặt Nghiêm Khắc, trên cao nhìn xuống, đầy mắt tràn đầy khinh thường: “Nam nhân vô dụng không đáng sợ, đáng sợ chính là vị hôn thê của mình đều quản không được. Một người lớn như vậy đứng ở chỗ này, còn để Hường Dương bị đánh. Anh nói, người đàn ông này có ích lợi gì?”

Nghiêm Khắc cũng bị Lý Lam Hi nói đen mặt, gương mặt lạnh lùng nhìn cô gái trước mắt đáp trả: “Lý tiểu thư, đây là chuyện nhà của tôi, cùng cô không có quan hệ.”

Ôn Hường Dương thấy hai người muốn mắng chửi đi lên, cô kéo lại tay Lý Lam Hi, đối với Lý Lam Hi lắc đầu: “Tiểu Lam, chúng ta trở về đi.”

Ôn Hường Dương không muốn Lý Lam Hi cùng Nghiêm Khắc gây mâu thuẫn. Rốt cuộc chuyện này quyền quyết định còn nằm trong tay Nghiêm Khắc, Tiểu Lam vừa mới trải qua một lần tai tiếng, không nên có chuyện vào thời khắc mâu chốt này.

Cô không thích Trương Tử Nguyệt, nhưng cô cũng không muốn Nghiêm Khắc bởi vì cô, cùng Trương Tử Nguyệt có mâu thuẫn.

“Hừ, nhờ mặt mũi của Hường Dương, tôi lười đến cùng loại đàn bà này so đo!”

Thái độ và ánh mắt tràn đầy xem thường của Lý Lam Hi, làm Nghiêm Khắc trầm mặt. Nếu không phải cho Hường Dương mặt mũi, anh ta tuyệt đối sẽ lập tức gọi điện thoại trở về, hủy bỏ cùng Lý Lam Hi hợp tác.

“Tiểu Lam, chúng ta đi thôi.” Ôn Hường Dương lời kéo cánh tay Lý Lam Hi, nhìn phía Nghiêm Khắc nói: “Cách Cách, anh phải nghỉ ngơi thật tốt, chúng em đi về trước.”

“Àn, chính em cũng phải chú ý.”

Tầm mắt Nghiêm Khắc dừng ở năm đầu ngón tay còn in trên mặt của Ôn Hường Dương, lại nhìn Trương Tử Nguyệt liếc mắt một cái.

Anh ta lo lắng Trương Tử Nguyệt lại tìm Ôn Hường Dương gây phiền toái, thế cho nên câu: “Trở về nhớ bôi thuốc” đều chỉ có thể nuốt trở về.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 214: Anh dám nói người trong lòng không có Ôn Hường Dương sao?

Editor: Rin đẹp trai~~

Beta: Stuki^^

Trương Tử Nguyệt thấy Nghiêm Khắc vô cùng nhỏ nhẹ mà hỏi chuyện Ôn Hường Dương, còn không giúp cô báo thù, thậm chí Ôn Hường Dương đôi sắc mặt rất nhanh, ần nói cũng vô cùng nhỏ nhẹ. Hừ mạnh, thật đáng ghét!

Nhưng vì tránh cho hình tượng của bản thân trước Nghiêm Khắc không yếu kém, cô ta rốt cuộc không tiếp tục dây dưa nữa.

Ôn Hường Dương cùng Lý Lam Hi đi ra.

Đi phía trước, Lý Lam Hi hướng về phía Trương Tử Nguyệt cười cười, đeo kính râm, còn đoạt lại giày cao gót, đeo vào: “A, không phải người phụ nữ nào cũng coi trọng người đàn ông bắt tài của cô đâu, loại đàn ông chẳng có chút lập trường nào.”

Nói xong, còn dựng ngón tay giữa với Nghiêm Khắc, sau đó nhìn hân với ánh mắt khinh bỉ.

Nghiêm Khắc vốn đang vui vẻ, bị Lý Lam Hi kích thích tâm trạng liền trở nên vô cùng khó chịu.

Trương Tử Nguyệt cũng là bị Lý Lam Hi nói cho tức giận đến mặt xanh mét.

“Tiểu Lam.....” Ôn Hường Dương kéo Lý Lam Hi, cô vốn cùng Lý Lam Hi nói chuyện rất ân ý, nhưng người khác chưa chắc tiếp thu được miệng lưỡi sắc bén của Tiểu Lam.

“Đi ra ngoài! Nơi này không chào đón cô!” Nghiêm Khắc không thể nhịn được nữa, tức giận đến lồng ngực còn chấn động.

Lý Lam Hi mới lười đề ý tới phản ứng của Nghiêm Khắc, thấy Ôn Hường Dương khó xử, cô cũng lười lại cùng Nghiêm Khắc cãi nhau, chỉ là dùng cái mũi hừ một hơi, trên gương mặt xinh đẹp rõ ràng viết: “Tha cho tiện nhân nhà người”.

Ôn Hường Dương nhìn phản ứng của Tiểu Lam, tâm trạng vốn căng thẳng bỗng hóa thành dở khóc dở cười: “Tiểu Lam, đi thôi.”

Ôn Hường Dương cùng Lý Lam Hi rời đi, trong phòng bệnh chỉ còn lại có Nghiêm Khắc cùng Trương Tử Nguyệt.

Ôn Hường Dương cùng Lý Lam Hi rời đi, Trương Tử Nguyệt xem ra chính là đang chiếm thế thượng phong.

Cô ta vô cùng đắc ý trong lòng, cười lạnh. Ôn Hường Dương thì thế nào? Tìm phụ nữ tới giúp đỡ thì như thế nào? Đến cuối cùng bị đuổi đi là ai? Ở lại là ai?

Trương Tử Nguyệt thu hồi tầm mắt, còn muốn trước mặt Nghiêm Khắc tiếp tục đáng về ôn nhu sâu sắc, liền phát hiện tầm mắt Nghiêm Khắc đang hướng về phía Ôn Hường Dương cùng Lý Lam Hi vừa rời đi.

Phát hiện này làm Trương Tử Nguyệt cười lạnh.

Anh ấy cư nhiên còn lưu luyến hai người kia! Vô luận như thế nào, người đàn ông này là của cô, ai đều đừng nghĩ cướp đi!

Trương Tử Nguyệt cười khinh bỉ, đi tới trước mặt Nghiêm Khắc, dí sát cơ thể vào người Nghiêm Khắc.

Nhưng Nghiêm Khắc ngồi trên giường bệnh lại cau mày, quay mặt đi, tránh cái hôn của người kia.

Hành động của Nghiêm Khắc làm Trương Tử Nguyệt cứng đờ ở tại chỗ, lửa giận nháy mắt tràn ra toàn thân.

“Nghiêm Khắc, anh là có ý tứ gì?” Trương Tử Nguyệt hướng về phía Nghiêm Khắc rống lên: “Có phải bởi vì Ôn Hường Dương hay không? Anh có dám nói trong lòng anh không có Ôn Hường Dương không?”

Ôn Hường Dương! Khẳng định là Ôn Hường Dương!

Cô ta liền biết trong lòng Nghiêm Khắc có cái con tiện nhân kia! Mỗi lần chỉ cần cùng gặp con tiện nhân đó, anh ấy liền hận không thể buông hết thảy đi cùng nó!

“Em lại nói bậy gì đó?” Nghiêm Khắc nói xong, xưa nay chưa từng một như vậy, anh ta cúi đầu, nặng nề mở miệng nói: “Tử Nguyệt, anh rất mệt, phiền em đi ra ngoài, có thể chứ? Anh không muốn cãi nhau với em.”

“Nghiêm Khắc, anh thế nhưng lại kêu em đi ra ngoài?” Trương Tử Nguyệt trừng mắt lùi lại hai bước, đột nhiên cười ha ha: “Nghiêm Khắc! Được lắm! Đây là anh nói, anh muốn em đi phải không? Được, em đây liền đi. Em nói cho anh biết, anh đừng hối hận! Anh thiếu em, đời này anh còn không rõ sao! Em nói cho anh, cho dù chết, anh cũng đừng nghĩ cùng người phụ nữ khác ở bên nhau!”

Trương Tử Nguyệt đi rồi, Nghiêm Khắc nằm ở trên giường, thống khổ nhắm hai mắt lại.

Lúc Nghiêm Hân trở về, liền nhìn thấy Nghiêm Khắc khó chịu nằm ở trên giường, cô vội vàng chạy tới, đem ấm nước đặt ở một bên,nâng Nghiêm Khắc dậy, hỏi: “Anh, anh làm sao vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 215: Mộ thiếu gọi cô

Editor: Rìn đẹp trai

Beta: Stuki

Nghiêm Khắc lắc lắc đầu: “Không có việc gì, lúc này Tử Nguyệt tới, còn đánh Hường Dương, em lấy chút thuốc mỡ, đi qua xem Hường Dương sao rồi.”

“Cái gì?” Nghiêm Hân nghe thấy Ôn Hường Dương bị đánh, phản ứng đầu tiên chính là tức giận, nhưng mà người đánh Hường Dương là chị dâu tương lai của cô, cô nhìn thoáng qua Nghiêm Khắc, không biết nên nói cái gì, qua vài giây sau mới hận sắt không thành thép nói: “Để em đi xem.”

Ôn Hường Dương cùng Lý Lam Hi trở lại phòng bệnh. Lý Lam Hi đỡ Ôn Hường Dương ngồi trên giường, nhìn Ôn Hường Dương nhàu mày nói: “Hường Dương, cậu chờ tớ một lát, tớ đi lấy thuốc mỡ cho cậu. Nghiêm Khắc chắc chắn là loại người nào không có nếp nhăn, tự nhiên lại dính hôn với người phụ nữ này.”

Lý Lam Hi nói xong, liền đi ra ngoài.

Ôn Hường Dương ngồi ở trên giường, khẽ thờ dài một cái.

Cô vừa thờ dài, liền nghe thấy tiếng đập cửa ở bên ngoài phòng bệnh, cô vừa nghĩ tại sao Lý Lam Hi lại trở về nhanh như vậy, vừa mới nói một tiếng: “Mời vào.” Hoa Úc liền đẩy cửa đi vào.

“Chị dâu nhỏ, thiếu gia nói tôi qua đây, kêu cô qua đó một chút.”

Ôn Hường Dương lúc này là thả mái tóc, cúi đầu, Hoa Úc cũng không thèm nhìn sắc mặt của Ôn Hường Dương, chỉ là nói xong liền lùi ra sau, đảo mắt nhìn, làm bộ như không biết gì.

Nếu là không gặp phải Tiểu Lam, anh ta không cần phải làm theo lẽ phải.

Ôn Hường Dương nghe xong, trong lòng có chút chột dạ, cô mới vừa ăn một cái tát, trên mặt còn hiện rõ từng ngón, lúc này mà đi gặp Mộ Lăng Khiêm, anh chắc chắn sẽ phát hiện, chắc chắn sẽ hỏi là ai.

Còn phải chờ Tiểu Lam mang thuốc mỡ về, cô càng không thể đi qua đó.

“Chị dâu nhỏ, tốt nhất là cô nên đi nhanh lên. Lão đại nói, cho cô năm phút để đi. Nếu như cô là không đến, không chỉ riêng cô chết, tôi cũng sẽ chết theo.” Hoa Úc thấy Ôn Hường Dương ngồi bất động ở trên giường, hai tròng mắt rung rung như muốn quý xuống đất cầu xin Ôn Hường Dương mau đi qua đó.

“Anh hãy đến đó trước đi, tôi lập tức đến liền.” Ôn Hường Dương mở miệng, cô không thể không qua đó.

“Được, chị dâu nhỏ, cô nhớ qua nhanh. ” Hoa Úc nói xong, đầu gối ra ngoài dò xét, xác định Lý Lam Hi không đột nhiên trở về, vội vàng trốn. Anh ta không phải là Ôn Hường Dương, quang minh chính đại xuất hiện ở đây nhất định sẽ bị nghi ngờ.

Sau khi Hoa Úc rời đi, Ôn Hường Dương ở phòng bệnh tìm một vòng, tìm được một hộp phấn không biết ai bỏ lại, cô liền đem phấn đánh lên mặt, soi gương, còn chải tóc để che một bên mặt bị đánh kia, cảm thấy đã không thể nhận ra, cô mới hướng về phía phòng bệnh của Mộ Lăng Khiêm chạy qua.

Chạy đến trước phòng bệnh Mộ Lăng Khiêm, Ôn Hường Dương hít một hơi sâu, gõ cửa.

Trong phòng nhanh chóng truyền giọng nói trầm thấp của Mộ Lăng Khiêm: “Vào đi.”

Ôn Hường Dương sửa sang lại quần áo và tóc, liền đẩy cửa đi vào.

Mộ Lăng Khiêm đang nằm ở trên giường xem tạp chí, nhìn thấy kiểu tóc Ôn Hường Dương thay đổi, lông mày hơi nhăn lại: “Tóc em bị sao vậy?”

“Ách, tôi hôm qua lúc tôi đi ngủ không để ý.” Ôn Hường Dương nói, lộ ra một nụ cười ngây thơ sáng lạn nhìn Mộ Lăng Khiêm.

“Lại đây.” Ánh mắt Mộ Lăng Khiêm nheo lại càng thêm sâu, anh buông cuốn tạp chí trong tay, chỉ vào chỗ mép giường bên cạnh nói: “Đến ngồi ở đây.”

Ôn Hường Dương không có cách nào khác, chỉ có thể đi qua, chỉ là đi chuyển với tốc độ rất chậm, chậm đến mức ánh mắt Mộ Lăng Khiêm trầm lặng liếc cô một cái:” Em muốn tôi xuống đó ôm em mới chịu sao?”

Ôn Hường Dương nghe nói như vậy, làm sao được đây? Lập tức chạy đến, có chút giận ngồi xuống bên cạnh Mộ Lăng Khiêm

Mộ Lăng Khiêm nhìn đầu tóc Ôn Hường Dương rơi xuống che khuất khuôn mặt, nhìn đầu cũng thấy chướng mắt. Anh liền giơ tay muốn vén mái tóc kia ra phía sau tai, nhưng một giây đụng tới gương mặt kia của Ôn Hường Dương, nhủu mày.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 216: Nói đi, mặt của em là như thế nào?

Editor: NM

Beta: Stuki^^

Mộ Lăng Khiêm nhủu mày bởi vì Ôn Hường Dương bắt được tay của anh, ngăn trở động tác của anh.

“Mộ thiếu, anh tìm tôi tới là có chuyện gì sao?” Ôn Hường Dương nắm tay Mộ Lăng Khiêm, liếc mắt một cái, mắt to chớp chớp vô cùng “thăm thình” nhìn anh, cực kỳ giống loài động vật nhỏ lông xù xù.

Nhưng mà, Mộ Lăng Khiêm cũng không có bị lời nói cùng hành động của Ôn Hường Dương dỗi đi lực chú ý, vật nhỏ này quả không bình thường, rõ ràng là ngốc như vậy còn muốn trước mặt anh giả vờ thông minh.

Nếu cô không nói.

Được.

“Đã kêu người mua bữa sáng rồi, tự mình lấy ăn đi.” Mộ Lăng Khiêm ngược mắt nhìn một bên bàn trà.

Ôn Hường Dương nhìn theo tầm mắt của Mộ Lăng Khiêm, liền thấy trên bàn trà đặt vài món điểm tâm cùng với cháo nóng hầm hấp,sáng sớm anh kêu cô lại đây, chính là vì kêu cô ăn bữa sáng sao?

Ôn Hường Dương đứng lên, đi tới chỗ bàn trà.

Đi đến trước bàn trà, cô phát hiện điểm tâm bày trên bàn trà tự nhiên đều là loại mà cô thích ăn, thời điểm cô rảnh rồi không có việc gì làm rất thích dự trữ thức ăn, mấy thứ này đều là những món cô thường dự trữ.

Cô một lần nữa nhìn Mạc Lăng Khiêm đang đọc tạp chí, chần chờ một lát, cẩn thận dò hỏi: “Mộ thiếu, anh đã ăn chưa?”

Mộ Lăng Khiêm ngược mắt nhìn cô một cái: “Lo cho em đi.”

Ôn Hường Dương bị nghẹn một chút.

Mà Mộ Lăng Khiêm lại nói tiếp một câu: “Gãy một cân thì phải ăn mười cân thịt.”

Đã làm biểu tình trên mặt Ôn Hường Dương trực tiếp biến thành: “.....”

Tuy rằng ban ngày Mộ Lăng Khiêm sẽ trở nên khó chịu khiến người khác phải đề phòng, làm người khác trong lòng run sợ đến không dám làm cản trước mặt anh, nhưng loại chuyện như ăn một mình này, Ôn Hường Dương làm không được, huống chi hiện tại Mộ Lăng Khiêm bị thương thành như vậy đều là vì chuyện của em trai cô.

Cô nâng cháo trên bàn lên, chọn hai món điểm tâm khác nhau, đi đến trước mặt Mộ Lăng Khiêm, dùng chiếc thìa gấp một cái để ở bên miệng Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm quét mắt liếc cô một cái.

Ôn Hường Dương lấy lòng cười nói: “Mộ thiếu, cùng nhau ăn đi.”

Mộ Lăng Khiêm chỉ là nhìn Ôn Hường Dương, không nói gì, cũng không có há mồm.

Ôn Hường Dương bị anh nhìn có chút khẩn trương, cô chỉ là muốn dứt anh ăn một chút gì đó mà thôi, vì sao anh lại dùng loại ánh mắt sâu không lường được này nhìn cô, chẳng lẽ cô lại nơi nào chọc anh tức giận?

Liền ở thời điểm lòng Ôn Hường Dương tràn đầy thấp thòm, Mộ Lăng Khiêm lại mở miệng, đem một khối bánh đậu xanh nhỏ mà cô dứt một ngụm nuốt xuống.

Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm ăn không khỏi nhẹ nhàng thở ra, lại đem cháo tới trước mặt Mộ Lăng Khiêm, cầm lấy cái muỗng, mặt đầy mong đợi nhìn người đàn ông trước mắt.

Mộ Lăng Khiêm nhàn nhạt liếc mắt nhìn Ôn Hường Dương một cái, vật nhỏ này, bất hòa nào loạn với anh, giờ còn dùng loại ánh mắt này nhìn anh, sáng sớm liền xum xoe.....

A.....

Anh buông tạp chí trong tay, nhìn Ôn Hường Dương, đột nhiên duỗi tay cướp đi cháo trong tay Ôn Hường Dương, còn một ngụm uống vào trong miệng.

“Mộ thiếu.....”

Ôn Hường Dương bị hành động bất thành lình của Mộ Lăng Khiêm làm cả kinh, đồng tử hơi co lại, sợ Mộ Lăng Khiêm uống quá gấp sẽ bị sặc, muốn nói lại thôi. Thời điểm muốn ngăn cản Mộ Lăng Khiêm, Mộ Lăng Khiêm lại duỗi tay chế trụ ót cô, đè lại môi cô, đem tất cả cháo đều cho vào miệng cô.

Ôn Hường Dương mở to hai mắt nhìn, ở thế tấn công của Mộ Lăng Khiêm không thể không đem tất cả cháo đều nuốt xuống.

Một chén cháo, Mộ Lăng Khiêm ăn nhiều hay ít, Ôn Hường Dương không biết, cô chỉ biết là, Mộ Lăng Khiêm dứt cô suốt mười phút, chờ uống cháo xong rồi,mặt của cô cũng hồng thành một con tôm lớn nấu chín.

Người đàn ông này.....

Người đàn ông này.....

Ôn Hường Dương bưng kín miệng mình.

Mộ Lăng Khiêm nhìn mắt sắc mặt ửng đỏ, còn che miệng, chỉ lộ ra một đôi mắt to nhìn anh của Ôn Hường Dương, không lạnh không nhạt mở miệng: “Nói đi, mặt của em là như thế nào?”

Ôn Hường Dương: “.....”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 217: Đánh nhẹ chút

Editor: jenni.

Beta: Stuki^^

Mộ Lăng Khiêm đã phát hiện! Ôn Hướng Dương bị ánh mắt Mộ Lăng Khiêm nhìn trong lòng một trận bồn chồn, cô không dám nói là đi thăm Nghiêm Khắc, bị vị hôn thê của Nghiêm Khắc đánh. Nếu vậy với tính tình Mộ Lăng Khiêm, biết cô đi tìm Nghiêm Khắc, cô sẽ chết thực thà

Ôn Hướng Dương tròn mắt xoay chuyển, linh quang chợt lóe nói: “ Khi thức dậy tôi không có nhìn thấy anh, tôi cho rằng tối hôm qua là nằm mơ, tôi liền đánh chính mình một cái tát, không nghĩ là mình dùng quá sức.”

Ôn Hướng Dương nói xong, phát hiện Mộ Lăng Khiêm chỉ nhìn cô, không nói lời nào.

Cô bắt đầu nồn nóng nhảy dựng lên, cô biết cái lí do này thực không thể làm người ta tin được, chính bản thân cô đều không tin tự mình tát vào mặt, như thế nào cô liền buột miệng thốt ra như vậy?.

Ôn Hướng Dương liền ảo não không thôi, Mộ Lăng Khiêm lại đã mở miệng: “Cho rằng tối hôm qua đang nằm mơ?”

Ôn Hướng Dương gật gật đầu.

“Cho nên, em là cảm thấy tối hôm qua tôi đối với em quá ôn nhu?” Mộ Lăng Khiêm cúi người sát vào Ôn Hướng Dương, cô bị hơi thở anh phả gần trong gang tấc, nhịp tim có chút đập nhanh.

Cô vội vàng lắc đầu, đột nhiên lại cảm thấy lắc đầu không đúng, nhưng lại nhận thấy rằng gật đầu lại càng không đúng.

Trong lúc nhất thời, ngốc tại chỗ, không biết nên làm ra cái dạng phản ứng gì mới là chính xác.

“Em đi thăm Nghiêm Khắc?” Thời điểm Ôn Hướng Dương tìm không được biểu cảm phù hợp, thanh âm không nghe ra hi vọng của Mộ Lăng Khiêm ở bên tai cô vang lên.

Những lời này trực tiếp làm Ôn Hướng Dương sững sờ ở tại chỗ, ngẩng đầu kinh ngạc nhìn phía Mộ Lăng Khiêm.

Anh làm sao mà biết được?

Không đúng, anh đã biết, như thế nào cho cô tiến vào, không tìm cô tính sở?

Mộ Lăng Khiêm không để ý đến lòng cô suy đoán những cái đó. Anh nâng mặt Ôn Hướng Dương lên, vén nhẹ mái tóc cô, đem sợi tóc rũ trước trán vén sau gáy cô, biểu tình chuyên chú nhìn khuôn mặt còn chưa bớt sưng của cô.

Ôn Hướng Dương bị Mộ Lăng Khiêm nhìn có chút mất tự nhiên muốn quay đầu đi, nhưng Mộ Lăng Khiêm lại đỡ bả vai cô, đem đầu cô mạnh mẽ cố định đối mặt anh, không cho cô có bất luận động tác gì.

Ôn Hướng Dương không biết Mộ Lăng Khiêm muốn làm cái gì.

Cô khấn trương, khấn trương đến thậm chí không biết nên giải thích như thế nào cùng Mộ Lăng Khiêm.

“Mộ thiếu……” Ôn Hướng Dương thấp giọng gọi một tiếng, thanh âm có chút phát run.

Mộ Lăng Khiêm không để ý đến cô, ngược lại duỗi tay, đem tay mình đặt lên đầu bàn tay trên nửa khuôn mặt bị đánh kia của Ôn Hướng Dương. Tay anh rất lớn, ngón tay thon dài, dừng ở trên mặt Ôn Hướng Dương, đem nửa khuôn mặt nhỏ của cô hoàn toàn bao trùm ở trong lòng bàn tay.

Ôn Hướng Dương không dám động, hiện tại trong lòng cô đang kinh hoàng không ngừng, khiến thân thể đều cứng đờ.

Mộ Lăng Khiêm nâng lên con ngươi, tầm mắt sâu thẳm dừng ở khuôn mặt nhỏ của cô, bàn tay chậm rãi từ khuôn mặt nhỏ hướng cô phía sau vuốt ve, thẳng đến trùm hết gáy cô, đem đầu cô kéo đến trước mắt anh.

“Mộ thiếu……” Ôn Hướng Dương bị dọa, thanh âm đều nhiễm một tia nước nờ.

Cô tình nguyện người nam nhân này giằng dỗi với cô, cũng không muốn anh hành động như vậy, sâu không lường được đối đãi.

Cách Cách cứu cô, nàng về tình về lý đều nên qua đi nhìn thăm.

Chính là, đối mặt Mộ Lăng Khiêm, cô thể nhưng cảm thấy đi thăm Nghiêm Khắc là sai lầm.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hướng Dương trong mắt tràn đầy sợ hãi, anh chế trụ cái ót cô, ghé sát vào, hô hấp phun lên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn, gương mặt góc cạnh nhìn không ra vui hay giận. Chỉ là lời nói ra, lại làm Ôn Hướng Dương phát lạnh.

Anh nói: “Đánh nhẹ chút! Người không nghe lời như vậy, nên đánh gãy chân, nhốt lại mới đúng.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 218: Nghe tiếng tim anh đập

Editor:jenni.

Beta: Stuki^^

Ôn Hướng Dương không chút nghỉ ngơi lời nói Mộ Lăng Khiêm là giả. Cô bị dọa đến cả người một trận run rẩy, theo bản năng duỗi tay bảo vệ hai chân chính mình.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hướng Dương phản ứng như vậy, anh lại chế trụ đầu cô, đem cả khuôn mặt cô đều kéo vào trong lòng ngực mình.

Ôn Hướng Dương bị ấn ở trước ngực Mộ Lăng Khiêm, cô có thể rõ ràng nghe được từng tiếng tim đập.

Tim anh đập quy luật như đồng hồ, một chút một chút nhảy lên, thanh âm không lớn, nhưng là mạnh mẽ hữu lực, vững vàng giống như tác phong làm việc của anh.

Ôn Hướng Dương đoán không ra tâm tư Mộ Lăng Khiêm, nhưng nghe từng tiếng tim đập, tuy cô khấn trương thể nhưng lại chậm rãi thả lỏng, Mộ Lăng Khiêm trên lưng cùng bụng đều bị thương, cô không dám gây dự ra khỏi anh, chỉ là dựa vào trong lòng ngực anh, cúi đầu.

Mộ Lăng Khiêm không giận dữ với cô như bình thường, thể nhưng làm cô cảm thấy chính mình thật sự làm sai.

Cô không nên đi thăm Cách Cách.

Thể nhưng, Cách Cách là vì cứu cô……

“Chỉ một lần này, lại có lần sau, tôi sẽ không đánh gãy chân của em……” tiếng nói Mộ Lăng Khiêm từ tính trầm thấp ở đỉnh đầu Ôn Hướng Dương vang lên: “Mà tôi sẽ xé rách miệng vết thương, làm em xem một cách rõ ràng.”

Mộ Lăng Khiêm nói làm thân thể Ôn Hướng Dương chấn động.

Cô không nghĩ ngờ anh nói, cô cũng không hoài nghi, anh nói được làm được, tuyệt đối có thể đối chính mình xuống tay tàn nhẫn.

Mộ Lăng Khiêm buông lỏng người trong lòng ngực ra, từ từ bên cạnh, kéo gần kéo lấy ra một túi khăn ướt, xé mở, đem phần trên mặt Ôn Hướng Dương chà lau sạch sẽ. Nhìn mặt cô không có kíp phần che đây,khuôn mặt

nhỏ nhắn hoàn toàn sùng đồ, ánh mắt anh hiện lên một tia u ám. Cô gái nhỏ này, vết thương còn chưa có lành lặn hẳn, liền lại bị người ta đánh.

Cô gái này, anh còn không thể nhẫn tâm giáo huấn, khi nào đến phiên người khác động thủ?

Ôn Hường Dương đã nhận ra ánh mắt lạnh lẽo kia của Mộ Lăng Khiêm, hơi thở cường đại nhảy mắt bùng nổ hàn ý, không giận mà uy, làm cô khản trương đồng thời lại có chút ủy khuất muốn khóc.

Người nam nhân này là bởi vì cô bị đánh, tức giận sao?

Trừ bỏ thân nhân của cô, anh là người duy nhất nhất bởi vì cô bị đánh, mà tức giận. Mặc dù thân như Cách Cách, thời điểm đối mặt với Trương Tử Nguyệt, đều không có một mặt che chở cô.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương bẹp cái miệng nhỏ, từ ngón kéo lấy ra thuốc mỡ Hoa Úc chuẩn bị sẵn, vận nắp, bóp thuốc ở trên tay, bôi lên mặt Ôn Hường Dương.

Thuốc mỡ vừa vừa tiếp xúc trên da mặt Ôn Hường Dương, nóng rất đau đớn làm Ôn Hường Dương nhin không được hít ngược một hơi khí lạnh, cũng làm Mộ Lăng Khiêm giảm nhẹ động tác, chỉ là người nam nhân này nói ra lại là: “Lúc này nhưng lại làm ra vẻ sao? Biết đau hả?”

“Không đau.” Ôn Hường Dương không dám nói đau.

Nhưng khi không nghe tiếng cô kêu đau nữa, đổi lại là con ngươi của Mộ Lăng Khiêm càng thêm lạnh lùng, tăng lớn lực độ trên tay, dùng sức xoa ở trên nửa khuôn mặt bị sưng kia của cô, cái này là thật sự đau.

“Còn đau hay không?” thanh âm Mộ Lăng Khiêm lạnh nhạt truyền đến.

Ôn Hường Dương không dám nói dối, nhưng lại nhẫn khuôn mặt nhỏ không chịu nói chuyện.

Cô đau, như thế nào cô lại không đau? Hôn nữa cô lại không phải làm bằng sắt.

“Kiên nhẫn một chút.” Mộ Lăng Khiêm nhìn đôi mắt tội nghiệp của Ôn Hường Dương, anh biết vật nhỏ này quật cường, nhưng thuốc mỡ này yêu cầu dùng khá lớn lực xoa bóp mới có thể tạo hiệu quả, hơn nữa làm cô đau cũng tốt.

Bôi thuốc xong, Ôn Hường Dương lo lắng Mộ Lăng Khiêm vẫn luôn ngồi như vậy, đối với thất lực cùng xương sống của anh không tốt, cô nhìn anh, mềm mại thương lượng mở miệng: “Mộ thiếu, anh nằm xuống đi? Thương thế của anh không thích hợp ngồi lâu như vậy.”

Mộ Lăng Khiêm nghe nói như thế, liếc mắt nhìn cô một cái.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 219: Anh trai cậu là người ngu ngốc đi?

Editor: jenni

Beta: Stuki^^

Lúc Ôn Hường Dương cho rằng Mộ Lăng Khiêm sẽ nghe lời thì anh lại lãnh đạm mở miệng: “Không muốn làm vết thương của tôi chuyển biến xấu, liền nhớ kỹ mỗi một câu tôi nói.”

Ôn Hường Dương: “....”

Ôn Hường Dương nhớ kỹ, cô không thể không nhớ kỹ.

Cô không đi gặp Cách Cách, chờ thương thế Mộ Lăng Khiêm trở nên tốt, cô lại trộm đi thăm Cách Cách, đưa Cách Cách chút đồ bổ.

Mộ Lăng Khiêm gọi Ôn Hường Dương lại đây, chỉ là muốn cô ăn bữa sáng, thuận tiện nhìn xem cái vật nhỏ này còn có hay không cùng anh cau có. Nghĩ đến Tiểu Lam lát nữa khả năng sẽ đến, hần mở miệng nói: “Em có thể đi trở về.”

Ôn Hường Dương nghe vậy, không có nhẹ nhõm như tưởng tượng, ngược lại nhìn phía Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương liếc mắt một cái: “Như thế nào? Nghĩ muốn ở lại chờ Tiểu Lam?”

Vừa nhắc đến Tiểu Lam, Ôn Hường Dương lập tức đứng lên. Tiểu Lam đi lấy thuốc cho cô, trở về tìm không thấy cô, nói không chừng sẽ lo lắng, hơn nữa cô tuyệt đối không muốn bị Tiểu Lam phát hiện.

“Mộ thiếu, anh nghỉ ngơi cho tốt, tôi giữa trưa lại đến xem anh?”

“Àn.” Mộ Lăng Khiêm nói xong, không quay đầu nhìn Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm không để ý tới mình, cô lui đi ra ngoài, còn giúp Mộ Lăng Khiêm đóng cửa phòng.

Lúc này, Ôn Hường Dương rẽ ở chỗ ngoài phòng bệnh thì Lý Lam Hi mới vừa mua thuốc mỡ trở về, vừa lúc gặp Nghiêm Hân tới tìm Ôn Hường Dương.

Lý Lam Hi nhìn thấy Nghiêm Hân, nhủu nhủu mày, rõ ràng còn ở để ý chuyện Nghiêm Khắc cùng Trương Tử Nguyệt.

Nghiêm Hân thấy Lý Lam Hi ở chỗ này, cô ấy bước nhanh đi lên trước nôn nóng dò hỏi: “Tiểu Lam, Hường Dương đâu? Cậu ấy có khỏe không?”

“Không tốt.” Lý Lam Hi nói thẳng không có kỵ: “Bị người ta đánh, còn có thể tốt sao?”

Nghiêm Hân bị Lý Lam Hi nói có chút xấu hổ: “Thực xin lỗi.”

Lý Lam Hi nghe được Nghiêm Hân xin lỗi, cô thật ra không có việc gì, cũng không ngại khó xử Nghiêm Hân. Rốt cuộc không phải vấn đề là do Nghiêm Hân, cô chỉ là có chút tức giận bất bình nói: “Anh trai cậu và vị hôn thê kia rốt cuộc có chuyện gì xảy ra? Anh trai cậu cũng thật là, cư nhiên tùy ý để vị hôn thê đánh Hường Dương.”

“Anh trai tôi thật sự.....” Nghiêm Hân nghe nói như thế, kinh ngạc ngẩng đầu lên, anh trai cô như thế nào sẽ.....

Nhưng thực mau, Nghiêm Hân liền hiểu ra, cô cúi đầu, trầm mặc một lát mới phiền muộn nói: “Tiểu Lam, cậu thực không thích anh trai tớ đúng không? Kỳ thật tớ cũng không thích anh trai tớ như vậy. Nhưng là, nữ nhân kia vì anh trai tớ mà mất một đứa con.”

“Không có người đàn bà kia, trước đó, tớ cùng Hường Dương còn có anh trai tớ ở bên nhau khá tốt. Tớ thậm chí hy vọng Hường Dương là chị dâu tương lai của mình. Nhưng sau đó, nữ nhân kia xuất hiện. Cô ta cùng anh trai tớ là bạn học thời đại học, bắt đầu là cô ta theo đuổi anh trai tớ. Sau lại không biết như thế nào, anh ấy liền cùng cô ta có quan hệ xác thịt, cô ta còn có thai, nhưng không hiểu sao lại bị sảy mất. Sảy thai tháng thứ hai, anh ấy cùng cô ta đính hôn.”

Lý Lam Hi nghe nói như thế, lại là nở nụ cười: “Tiểu Hân, đây không phải là vai diễn mấy năm trước của tôi trong một bộ phim thần tượng mà nội dung cốt truyện câu huyết giống như vậy sao? Anh trai cậu là tên ngốc hả?”

Nghiêm Hân: “....”

“May mắn anh trai cậu là tên ngốc, nếu không thật là tai họa cho Hường Dương, a.....”

“Tiểu Hân, Tiểu Lam?” Ôn Hường Dương trở về vừa đến cửa liền nhìn thấy Nghiêm Hân cùng Lý Lam Hi hai người đều ở cửa phòng bệnh của cô, cô đi lên trước, gọi hai người một tiếng.

-“Hương Dương, cậu như thế nào đi ra ngoài?”

-“Hương Dương, cậu thế nào rồi?”

Lý Lam Hi cùng Nghiêm Hân thanh âm đồng thời vang lên, đồng thời hướng Ôn Hương Dương đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 220: Làm cô không biết nên theo ai

Editor:Bông Béo

Beta: Stuki

Ôn Hương Dương nhìn thấy hai người đồng thời đi tới, cô liền cười cười, đi lên trước nói: “Tôi mới đi ra ngoài một chuyến. Tôi không có việc gì, các cậu đừng lo lắng.”

Ôn Hương Dương nói xong, xoay người nhìn về phía Nghiêm Hân, đem người Nghiêm Hân tỉ mỉ sờ soạn từ đầu đến chân.

Ôn Hương Dương xác định được Nghiêm Hân rất tốt, nhưng thanh âm của cô vẫn là nghẹn ngào, cô liền ôm chặt lấy Nghiêm Hân: “Tiểu Hân, cậu không có việc gì là tốt rồi. Nếu không phải bởi vì tớ,cậu cũng sẽ không bị Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi trói đi.”

Nghiêm Hân phe phẩy cái đầu, ôm lấy Ôn Hương Dương nói: “Không phải, Hương Dương. Là tớ khờ, là tớ không hỏi rõ ràng mọi chuyện liền chạy tới, còn liên lụy cậu. Còn bảo cậu gọi điện cho anh trai tớ, may là anh ấy tới kịp thời, bằng không nếu cậu xảy ra cái gì ngoài ý muốn, tớ cả đời này đều sẽ không tha thứ cho chính mình.”

Nếu có kiếp sau hai người nhất định gao ở cùng nhau! Hai cô gái chỉ kém ôm đầu khóc rống.

“Tiểu Hân ngu ngốc.” Ôn Hương Dương nhịn xuống nước mắt,lại nhịn không được lại mắng một câu.

“Cũng là tại di động của tớ có vấn đề.” Ôn Hương Dương nghĩ đến Thiệu Kiệt cùng Thiệu Tuấn mua cho cô cái di động kia nhưng cô lại làm hỏng, cô ít nhiều cũng có chút khó chịu, nhưng như vậy cũng tốt: “Tớ về sau nhất định sẽ đổi cái di động mới, 24 giờ đều mở máy. Nếu là gặp được việc quan trọng liên quan đến tớ, tớ liền gọi điện thoại cho cậu, tớ cam đoan sẽ không còn xuất hiện tình huống di động không khởi động được.”

“Hương Dương, tớ.....” Nghiêm Hân xấu hổ cúi đầu, trong lòng rất chỉ là khó chịu, cô biết là Ôn Hương Dương đổi di động là có nguyên nhân, vì cứu cô, cái di động bảo bối kia của Hương Dương liền bị hỏng.

Ôn Hương Dương thấy bộ dáng xấu hổ này của Nghiêm Hân, cô lập tức đỡ bả vai của Nghiêm Hân, không muốn làm cho trong lòng Nghiêm Hân áy náy với cô liền nói: “Nếu không, tiểu Hân, cậu đưa tớ cái di động mới đi?”

Nghiêm Hân nghe như thế, liền ngẩng đầu lên, thanh âm nghẹn ngào lâm lâm ra tiếng: “Hương Dương.....”

“Này, các cậu có phải hay không đem đại mỹ nữ như tôi quên rồi hả?” Lý Lam Hi cũng có chút cảm động, dù sao cũng là sống sót sau tai nạn, chính là, sao lại có thể đem cô ném ở một bên?

Cô cố ý xụ mặt, không vui mà tách hai người ra, khoanh tay trước ngực che ở trước mặt hai người kia nói: “Các cậu làm trò như là 2 người yêu nhau xa lâu rồi mới gặp, còn làm lơ một đại mỹ nữ như tôi, đây quả thực là hành vi không chấp nhận được!”

Quan hệ bạn bè chỉ có thể đến một mức độ nhất định. Quan hệ chưa đến mức bạn thân, tiền bạc sẽ gây chia rẽ. Quan hệ ba người bọn họ tốt như vậy “một chút tiền ấy” không hề gây ảnh hưởng đến tình cảm, Ôn Hương Dương một tay kéo lại một người, cười nói: “Vậy các cậu cùng nhau mua cho tớ, được không?”

Lý Lam Hi trên mặt có ý cười, ngẩng đầu đầy kiêu ngạo mà nói: “Đây là do cậu nói, tớ nhưng chưa nói là muốn mua cho cậu.”

“Được, được. Các cậu mua cho tớ cái di động đi?” Ôn Hương Dương trấn an cảm xúc của Nghiêm Hân cùng Lý Lam Hi, sau đó ba người liền tiến vào phòng bệnh, Lý Lam Hi đem thuốc mỡ đưa cho Ôn Hương Dương, tuy rằng vết sưng trên mặt Ôn Hương Dương đã tiêu giảm không ít, nhưng, vẫn làm cho người khác nghi ngờ.

Ba người ở lại trong phòng hàn huyên một trận, Lý Lam Hi thấy đã muộn rồi, cô đứng lên: “Hương Dương, vị hôn phu của tớ còn ở nơi này, tớ đi xem hán trước. Chờ cậu cùng hán đều tốt lên rồi, tớ sẽ giới thiệu cho các cậu.”

Ôn Hương Dương thấy Lý Lam Hi vô điều kiện mà tin nhiệm cô, áy náy trong lòng cô lại 1 lần nữa xuất hiện, nhưng là, cô nên tin tưởng Mộ Lăng Khiêm, Mộ Lăng Khiêm không có lý do gì mà lại thương tổn Tiểu Lam, cô nghe hán, chờ Tiểu Lam giới thiệu vị hôn phu cho bọn họ.

-“Được, cậu đi trước đi.”

-“Tiểu Hân, cậu trước tiên bồi Hương Dương, tớ giờ phải đi xem vị hôn phu của tớ.”

-“Được.”

Lý Lam Hi nói xong, đi ra ngoài.

Cô ấy mới vừa đi không bao lâu, ngoài cửa lại 1 lần nữa truyền đến tiếng đập cửa, Ôn Hương Dương liền nói: “Mời vào.” Hoa Úc một thân áo blouse trắng lại 1 lần nữa xuất hiện ở cửa.

Hoa Úc thấy phòng bệnh còn có thêm một người, hân ho khan một tiếng, lấy ra tờ chất bác sĩ chuyên nghiệp, nói: “Bệnh nhân phòng 314, đi làm kiểm tra.”

Hắn là cái người xui xẻo, lại bị bão đại gọi tới.

Ôn Hương Dương nhìn đến Hoa Úc, liền biết khẳng định là Mộ Lăng Khiêm phân phó, nam nhân kia, có đôi khi đối cô như muốn đòi mạng đến nơi, có đôi khi lại đối với cô tốt muốn chết, thật sự làm cô không biết hán thật sự đối với cô như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](#).

Chương 221: Khiêm ca, cậu điều tra hương dương

Editor: Bông Béo

Beta: Stuki

Mộ Lăng Khiêm đang ở phòng bệnh, cửa phòng không có khóa, Lý Lam Hi đi tới cửa, liền thấy bóng dáng cao lớn của Mộ Lăng Khiêm đưa lưng về phía cô, đang đứng ở trước cửa sổ, nhìn ra phía ngoài.

Cô đi đến bên cạnh Mộ Lăng Khiêm, tâm tình rất là tốt, gọi: “Khiêm ca.”

Mộ Lăng Khiêm quay đầu lại, nhìn thấy Lý Lam Hi tâm tình có vẻ cực kỳ tốt, khuôn mặt lạnh lùng cũng nhu hòa một chút: “Chuyện gì làm em vui vẻ như vậy?”

“Bằng hữu của em, chính là Hương Dương.” Lý Lam Hi ngồi lên trên giường, lấy xuống kính râm, đặt lên trên đùi nói: “Cô ấy bảo em mua di động cho cô ấy, đây chính là lần đầu tiên cô ấy chủ động mở miệng hỏi em muốn một đồ vật gì đó, vẫn là cùng tiểu Hân mua chung đưa cho cô ấy. Khiêm ca, anh nói, cô ấy có phải hay không đã đem em xem là bạn thân?”

Mộ Lăng Khiêm nhìn Lý Lam Hi liếc mắt một cái, như là không thèm để ý mà mở miệng hỏi: “Em liền như vậy thích cô ấy?”

Lý Lam Hi gật đầu: “Đúng vậy. Anh cùng Hàn ca.....”

Lý Lam Hi tại thời điểm nhắc tới cái tên này, ánh mắt có chút âm thầm rũ xuống, ngay sau đó lắc đầu, nở nụ cười liền nói: “Những người khác nói tính tình của em không tốt, không có người nguyện ý cùng em làm bạn bè. Chính là, anh xem, em rốt cuộc cũng tìm được một người bạn tốt.”

Mộ Lăng Khiêm thấy thời điểm mà Lý Lam Hi nhắc tới tên của đại ca, biểu tình cũng có chút đông lạnh.

Hắn đi tới trước mặt của Lý Lam Hi, duỗi tay vỗ vỗ bả vai Lý Lam Hi: “Tiểu Lam.”

“Hả?” Lý Lam Hi ngẩng đầu lên.

–“Nếu có một ngày, em phát hiện cô ấy lừa em thì sao?”

Lý Lam Hi nghe nói như thế, nhiu mày, không vui nói: “Hương Dương sẽ không gạt em.”

Sau khi nói xong, cô nhìn vào mắt Mộ Lăng Khiêm có chút chần chờ nói: “Khiêm ca, anh có phải hay không điều tra được thứ gì?”

Đối mặt với ánh mắt chần chờ của Lý Lam Hi, Mộ Lăng Khiêm ngồi xuống bên cạnh người của cô, ánh mắt thanh lãnh nói: “Tiểu Lam, anh chỉ là nói nếu. Em nên biết, anh nhất định sẽ không để một nữ nhân có tâm cơ tiếp cận em.”

“Cho nên, Khiêm ca, anh điều tra qua Hương Dương rồi, đúng hay không?”

Lý Lam Hi thấy Mộ Lăng Khiêm không nói lời nào, cô liền hừ một tiếng nói: “Em liền biết, các người luôn xen vào việc của người khác. Thế nào? Hương Dương không có vấn đề gì đi. Nếu Hương Dương có gạt em, cô ý tiếp cận em. Tốt, em sẽ giết cậu ấy.”

Lý Lam Hi nhìn như là đang nói giỡn, nhưng là Mộ Lăng Khiêm lại hoàn toàn không cho rằng Tiểu Lam đang nói giỡn như vậy.

Tinh thần của Tiểu Lam không có hoàn toàn ổn định, muốn chịu một kích thích, tuyệt đối là có khả năng làm được.

“Hương Dương sẽ không gạt em, cậu ấy đều đem em cùng tiểu Hân đặt ở cùng vị trí, cậu ấy lần này vì cứu tiểu Hân mà mạng sống đều muốn từ bỏ, khẳng định cũng có thể vì em mà làm như vậy.”

Lý Lam Hi nghĩ đến loại khả năng này, liền rất cao hứng: “Em biết, em như một đại minh tinh xinh đẹp, khẳng định sẽ có rất nhiều mỹ nhân thích em. Nhưng những người đó không thích em, chửi bới em, khẳng định đều mắc bệnh tâm thần.”

–“Khiêm ca, em nói cho anh. Hôm nay em cùng Hương Dương đi gặp anh trai của tiểu Hân,vị hôn thê của anh trai tiểu Hân kia chính là mắc bệnh tâm thần. Anh cũng không biết, nếu không phải em đi vào đúng lúc, bệnh tâm thần liền đá phải đầu Hương Dương.”

Lý Lam Hi nói đến chỗ này, có chút tức giận nói: “Anh biết không? Cô ta dám hướng tới đầu Hương Dương mà đá! Em chỉ là ném cho cô ta một cái giày cao gót, thật là tiện nghi cho cô ta.”

Vị hôn thê của Nghiêm Khắc?

Đá vào đầu Hương Dương?

Mộ Lăng Khiêm nheo lại con mắt, đáy mắt hiện lên một tia lạnh lẽo. Xem ra những suy đoán của hắn đều là đúng, chỉ là không nghĩ tới người động thủ lại cùng Nghiêm Khắc có quan hệ, là vị hôn thê của anh ta.

A.....

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 222: Ác ma chĩnh trưng tử nguyệt

Editor: Bông Béo

Beta: Stuki

Lý Lam Hi cũng không rõ ràng được Mộ Lăng Khiêm rốt cuộc có bao nhiêu thương tích, chỉ là mới cùng Mộ Lăng Khiêm nói trong chốc lát,cô liền không còn lời nào để nói, nhìn Mộ Lăng Khiêm giống như không có việc gì, cô lại nghĩ đến Hương Dương, đứng lên liền nói: “Khiêm ca, anh nghỉ ngơi đi, em đi ra ngoài trước.”

Lý Lam Hi nói xong, liền như vậy rời đi.

Mộ Lăng Khiêm nhìn bóng dáng của Lý Lam Hi, ánh mắt híp lại, hai cô gái nhỏ, thật đúng là đều không đem hắn để vào trong mắt.

Vào ban đêm, Thương Tử Nguyệt đang ở quán bar mua say liền bị người mang đi, chẳng những bị người ta đánh đầu rơi máu chảy, còn bị người ta lột sạch quần áo, ném tới nương, hành hung người ta mà còn đắc ý gọi điện thoại cho phóng viên của báo Nam Đức.

Bị hành hung là bởi vì đùa giỡn Ôn Hương Dương, bị Mộ Lăng Khiêm ném đi Châu Phi.

Lúc này Hoa Phi mặc 1 cái áo somi hồng nhạt, vẻ mặt tràn đầy ý cười vỗ vỗ bả vai người bên cạnh mình, Diệp Ảnh: “Anh em, cảm tạ cậu. Nếu không phải cậu phạm sai lầm, mặt khác hai tê kia lại có nhiệm vụ, tớ cũng vô pháp mà từ Châu Phi trở về a. Cậu không biết cuộc sống ở Châu Phi như thế nào a, nơi nơi đều là muỗi, làn da của tớ a.....”

Diệp Ảnh cũng không có để ý tới khuôn mặt tự kỷ của Hoa Phi, mà là lãnh đạm quét Hoa Phi liếc mắt một cái, trịnh trọng nói: “Hoa Phi, cậu về sau làm việc chính tốt một chút, đừng có mà cà lờ lất phất, ăn ở bữa bãi, Ôn tiểu thư liền giao cho cậu. Cậu nhớ kỹ cho tớ, ngàn vạn lần đừng đùa giỡn Ôn tiểu thư, càng đừng vô lễ với Ôn tiểu thư.”

“Cậu.....” Hoa Phi nghe được Diệp Ảnh nhắc nhở như vậy dường như, hắn cũng không có cười nữa.

“Nếu không, tớ đi cùng cậu cầu tình?” Bọn họ đều là hơn mười tuổi đều đi theo Mộ Lăng Khiêm, ngày thường nói giỡn, nháo nháo, nhưng ai cũng không hy vọng đối phương thật sự xảy ra chuyện.

“Không cần, lần này Ôn tiểu thư xảy ra chuyện, đều là trách nhiệm của tôi, trừng phạt tôi như thế nào, đều là trừng phạt đúng tội.” Diệp Ảnh nhìn về phía Hoa Phi, lại một lần nữa dặn dò: “Hoa Phi, Ôn tiểu thư tính tình cực kỳ tốt, nhưng là cậu nói giỡn thì phải có chừng mực, đừng bởi vì Ôn tiểu thư tính tình tốt bụng, liền làm ra cái việc gì không nên làm.”

“Cậu như thế nào mở miệng ngậm miệng đều là Ôn tiểu thư? Cậu sẽ không.....” Hoa Phi nghĩ đến loại khả năng này, đồng tử của hắn hơi co lại, không cần Diệp Ảnh cảnh cáo hắn, chính hắn đều sẽ ngậm miệng.

Diệp Ảnh không nói gì, chỉ là che ngực lại ho khan một trận, bước đi có chút không vững xoay người rời đi.

Hiện tại còn bị thương, không có thời gian xử trí hắn, nhưng không thể đại biểu lão đại có thể xem như chuyện này không có gì phát sinh.

Ngày hôm sau, mặt trời lên cao, nửa đêm chạy tới nhện lạnh của Mộ Lăng Khiêm báo trông chừng Ôn Hương Dương.

Cô gái được người ta lo lắng hiện giờ nằm ở trên giường còn chưa có tỉnh lại, thì đã bị một loạt tiếng bước chân đánh thức.

Cô mở to mắt, xuất hiện ở trước đầu tiên chính là đôi giày cao gót của Lý Lam Hi.

“Tiểu Lam, làm sao vậy? Cậu chậm một chút đi, ngã đấy.” Ôn Hường Dương đứng lên.

Lý Lam Hi cười cười, liền từ phía sau cầm 1 quyển tạp chí mới ra, còn tự mình phối âm nói: “Đình.Đình.Đình, Hường Dương, cậu mau xem hôm nay là tin tức xã hội đứng đầu nhan đề.”

“Tiểu Lam, cậu khi nào thì bắt đầu xem tin tức xã hội thế?” Ôn Hường Dương cười mỉm, tiếp nhận quyển tạp chí mà Lý Lam Hi đưa qua, cô nhìn đến, cô còn tưởng rằng Tiểu Lam là đoạt giải tác phẩm giải trí, cao hứng như vậy.

Ôn Hường Dương mở quyển tạp chí ra báo chí, liền xuất hiện tên tiêu đề to đùng. Đây chẳng phải Trương Tử Nguyệt sao.

Cô nhanh chóng đem toàn bộ trang báo kia đọc một lần.

Lý Lam Hi ngồi ở bên cạnh người cô, vui sướng khi người gặp họa nói: “Hường Dương, cậu xem, tờ liên biết loại này nữ nhân sớm muộn gì cũng sẽ xui xẻo. Ở trên báo nói, cô ta uống rượu nhiều quá, bị ngã xuống xuống, thật là cười chết tở. Cậu xem, quần áo của cô ta xộc xệch, cả người đều là bùn.”

Lý Lam Hi đang cười, Ôn Hường Dương lại không có cười, uống nhiều quá, quăng ngã xuống xuống, tin tức này khả năng sẽ được đưa tin, nhưng mà độ dài sẽ không có lớn như vậy, vẫn là đầu trang báo, chẳng lẽ là Trương Tử Nguyệt đặc tội người nào, mới bị người ta chỉnh như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 223: Ông trời phù hộ, ngàn vạn lần đừng để mộ lăng khiêm biết được

Editor: Bông Béo

Beta: Stuki

Mặc kệ thế nào, đều cùng cô không có quan hệ.

Ôn Hường Dương nhìn đến sự vui vẻ của Lý Lam Hi, trên mặt cô mới nhểm một tia ý cười.

Lý Lam Hi sau khi cười xong, đột nhiên thờ dài, gương mặt xinh đẹp lại nhiều thêm một tia bất đắc dĩ: “Đùng rồi, Hường Dương, mẹ Ngô của tớ giúp tớ nhận một cái kịch bản, tớ hai ngày sẽ đến phim trường, nên khả năng là sẽ không thể thường xuyên tới thăm cậu.”

“Nhận kịch bản là chuyện tốt. Tớ ngày hôm qua đã chụp xong CT, cũng không có trở ngại gì, lại tình duyên mấy ngày liền có thể xuất viện, cậu không cần lo lắng cho tớ. Chờ tớ tốt lên rồi, cậu nếu là hoan nghênh tớ, tớ nhất định sẽ đến chỗ cậu chơi.”

“Thật vậy sao?” Lý Lam Hi mắt sáng rực lên, nhưng vẫn là duy trì bộ dáng rụt rè trước sau như một nói: “Là cậu muốn tới chơi với tớ, chứ không phải là tớ cưỡng bách cậu tới.”

“Vâng, là tớ muốn đi xem cậu. Như vậy, đại minh tinh, có thể cho phép thần thiếp đi thăm người?”

Lý Lam Hi nghe nói như thế, liền cười.

Bởi vì cô đóng phim truyền hình, fan của cô, đều xưng là thần thiếp. Hường Dương gọi như vậy, không hề nghi ngờ chính là chú ý đến WEIBO của cô.

Bàn tay Lý Lam Hi liền vung lên nói: “Ái phi nếu mong đợi nhìn bốn cung như vậy, bốn cung liền ân chuẩn.”

Lý Lam Hi đang cùng Ôn Hường Dương trò chuyện ở trong phòng, ngoài cửa liền truyền đến tiếng gõ cửa, hai người đồng thời dừng nói mà nhìn ra cửa, liền nhìn thấy Nghiêm Hân đẩy Nghiêm Khắc đang ngồi trên xe lăn xuất hiện.

Lý Lam Hi nhìn đến Nghiêm Khắc, nguyên bản cô đang nằng theo mỉm cười, trên mặt nháy mắt lập tức lạnh xuống, còn từ trong lỗ mũi phát ra một tiếng ‘ Hừ’ làm tất cả mọi người đều nghe được.

Nghiêm Khắc thấy nữ nhân này cũng ở đây, mặt của hắn cũng trầm xuống.

Ôn Hường Dương không nghĩ tới Nghiêm Khắc sẽ qua đây, chân của hắn không thể cử động, quan trọng nhất chính là, cô đáp ứng Mộ Lăng Khiêm là không đi gặp Nghiêm Khắc, nhưng hiện giờ Nghiêm Khắc lại tìm đến đây, xem như thế này, vẫn gặp hay là không gặp?

Ông trời phù hộ, ngàn vạn đừng làm cho Mộ Lăng Khiêm biết việc này.

Ôn Hường Dương đứng lên, bước nhanh đi đến trước mặt Nghiêm Khắc, ngữ khí có chút gấp nói: “Ca Ca, sao anh lại tới đây? Chân của anh bất tiện, anh mau trở về nghỉ ngơi đi.”

Nói xong, cô nhìn về phía Nghiêm Hân, làm mặt quỷ nói: “Tiểu Hân, cậu mau đưa anh trai cậu trở về nghỉ ngơi đi.”

“Hường Dương, em không vui khi anh tới thăm?” Nghiêm Khắc không ngu, nhìn hành động này của cô, hắn liền biết cô là đang đuổi hắn đi.

“C.....”

“Đùng vậy, Hường Dương chính là ở đuổi anh đi.” Lý Lam Hi đi lên phía trước, nâng cằm khinh thường mà mở miệng: “Anh không phải có một người vợ chưa cưới sao sao? Anh còn chạy tới nơi này của Hường Dương làm cái gì? Anh còn muốn cho vị hôn thê của anh tới nơi này gây sự với Hường Dương?”

“Tôi không cùng cô nói chuyện.” Bàn tay nắm xe lăn của Nghiêm Khắc có chút gân xanh nổi lên.

Lý Lam Hi bị Nghiêm Khắc quát lớn cũng có chút tức giận, Khiêm ca đều chưa bao giờ quát cô lớn như vậy!

Cô hừ lạnh một tiếng nói: “Anh đúng là tự mình đa tình. Anh không muốn tôi nói chuyện, anh như thế nào biết tôi muốn cùng anh nói chuyện?”

Lý Lam Hi một chút đều không nghĩ là sẽ nhìn đến Nghiêm Khắc, cô cũng không nghĩ làm Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân khó xử, cô mang lên kính râm, nhìn hai người nói: “Hường Dương, tiểu Hân, tớ đi xem vị hôn phu của tớ. Chờ người nào đó không còn ở đây, tớ lại quay lại.”

Nghiêm Hân biết Tiểu Lam cùng ca của cô có trời sinh đối nghịch, cô cùng Ôn Hường Dương nhìn nhau liếc mắt một cái, hai người trong mắt đều có chút bất đắc dĩ.

Lý Lam Hi đi rồi.

Trên đường đi đến phòng bệnh của Mộ Lăng Khiêm, Lý Lam Hi càng nghĩ càng cảm thấy, cô rất cần thiết để cao ánh mắt thường thức nam nhân của Hường Dương, cô có phải hay không nên sớm một chút đem Khiêm ca giới thiệu cho Hường Dương? Làm Hường Dương nhìn xem người thế nào mới là nam nhân chân chính.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 224: Gặp Mộ Lăng Khiêm

Editor: Bông Bé

Beta: Stuki

Lý Lam Hi đã đem Ôn Hường Dương trở thành bạn thân duy nhất, Nghiêm Hân tính tình, bằng hữu của cô không thể nào tìm thấy 1 người nam nhân ưu tú như Mộ Lăng Khiêm, cũng tuyệt đối không thể cả ngày vô năng mà vấy

Ở thế giới quan của Lý Lam Hi, cũng đã gặp qua đủ loại đàn ông ưu tú, có đôi lập, mới có thể tự nguyện mà rời xa cái loại nam nhân vô dụng này.

Mà Nghiêm Khắc ở trong mắt cô, liền thuộc về là nam nhân vô dụng.

Lý Lam Hi sau khi rời đi, tầm mắt Ôn Hường Dương liền dừng ở trên người Nghiêm Khắc. Nếu có đoán không sai bệnh viện tư nhân này cũng là của nhà Hoa Úc. Trong đây khẳng định cũng là cơ sở ngầm của Mộ Lăng Khiêm, cô thực lo lắng Nghiêm Khắc tới thăm cô liền bị Mộ Lăng Khiêm biết, Mộ Lăng Khiêm nói là làm được.

Cô thấy Nghiêm Hân không mang Nghiêm Khắc quay về, cô liền đỡ lấy tay xe lăn của anh ta, xoay người đem Nghiêm Khắc hướng phòng bệnh của anh ta mà đẩy đi, vừa đẩy vừa giải thích: “Anh trai, chân của anh còn chưa có tốt, em đưa anh trở về nghỉ ngơi.Em không có việc gì, anh không cần tới xem em”

Hành động cùng lời nói của Ôn Hường Dương, làm Nghiêm Khắc trầm mặt.

Anh ta qua một hồi lâu mới nói: “Hường Dương, em có phải hay không cũng cảm thấy anh rất vô dụng?”

Nghiêm Khắc hỏi làm Ôn Hường Dương tạm thời đứng yên, hai người cứ như vậy tạm dừng ở chỗ hành lang.

“Hường Dương, anh thực xin lỗi……”

“Anh, nên nói xin lỗi là em mới đúng.” Ôn Hường Dương ý thức được hành động của chính mình đã làm Nghiêm Khắc bị tổn thương. Anh ấy bị thương mà còn ngồi xe lăn tới đây thăm cô, nhưng cô lại muốn nhanh đưa anh trở về, miễn cho bị Mộ Lăng Khiêm phát hiện.

Có đôi khi, chính cô cũng không biết, cô vì cái gì sẽ để ý thái độ của Mộ Lăng Khiêm như vậy.

Là sợ hãi, hoặc là……

“Hường Dương……”Tại thời điểm Ôn Hường Dương thần thờ, Nghiêm Khắc duỗi tay đem tay của Ôn Hường Dương đặt ở trên xe lăn, hần nắm tay cô, hần muốn nói, về sau sẽ không lại làm cô bị thương tổn, về sau tuyệt đối sẽ không phát sinh sự việc như ngày hôm qua.

Chính là, hần vừa mới bắt lấy tay của Ôn Hường Dương, còn chưa kịp nói ra, Ôn Hường Dương giống như là bị kim đâm, đột nhiên đem tay thu về, còn liền tiếp lùi lại vài bước, ánh mắt cực độ kinh ngạc sợ sệt, hần không thể cùng hần không có quan hệ gì, nhìn về phía trước hần.

Nghiêm Khắc quay đầu lại, theo tầm mắt của Ôn Hường Dương từ chỗ hành lang nhìn qua.

Hình ảnh anh ta nhìn đến là Lý Lam Hi đang đứng chung một chỗ với 1 nam nhân, đồng tử của hần cũng hơi co lại nửa phần, thậm chí tay nắm chặt 2 sườn xe lăn, ánh mắt lạnh mang theo dè phòng.

Là hần!

Chính là người đàn ông đã liều chết cứu Hường Dương!

Hần ta cũng ở chỗ này!

Người nam nhân này như thế nào lại ở chỗ này? Vì cái gì Hường Dương nhìn đến người hần ta lại phản ứng như vậy? Chẳng lẽ Hường Dương đã biết cái gì đó? Hoặc là Hường Dương quen biết người nam nhân này? Còn có, vì cái gì người nam nhân này lại cùng xuất hiện với Lý Lam Hi?

Nghiêm Khắc trong đầu hiện lên vô số nghi hoặc, trong mắt tràn đầy lạnh nhạt cùng dè phòng. Nhưng vô luận trong đầu anh ta tồn tại nhiều ít nghi hoặc như thế nào, anh ta làm theo bản năng của mình, đem Hường Dương bảo hộ ở sau người.

Mặc kệ là xuất phát từ các loại tâm tình cùng mục đích gì.

Anh ta đều không muốn làm cho Hường Dương đang đứng đó tới gần người đàn ông có khí thế cường đại lạnh nhạt như vậy.

Ôn Hường Dương càng không nghĩ tới Mộ Lăng Khiêm sẽ đột nhiên xuất hiện ở hành lang.

Cô nhìn đến Mộ Lăng Khiêm, suy nghĩ đầu tiên chính là, xong rồi.

Cô thậm chí cũng chưa dám nhìn tới Mộ Lăng Khiêm đang bên cạnh Lý Lam Hi.

Xong rồi, cô đồng ý với Mộ Lăng Khiêm không được gần Nghiêm Khắc, nhưng có tình, bị Mộ Lăng Khiêm thấy được hình ảnh cô cùng Nghiêm Khắc ở bên nhau, cái này thật sự xong rồi…

Bạn đang đọc truyện *Boss Dột Kịch: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 225: Hường dương, vị này chính là vị hôn phu của tớ

Editor: Bông Bé

Beta: Stuki

Ôn Hường Dương có chút muốn khóc.

Nghiêm Khắc, anh rốt cuộc vì cái gì muốn tới thăm em hả?

Mộ thiếu, anh như thế nào có thể trùng hợp như vậy cũng xuất hiện ở chỗ này?

Tại thời điểm lúc nội tâm Ôn Hường Dương vô cùng hoảng, Lý Lam Hi liền kéo Mộ Lăng Khiêm tới, người đàn ông cao người tàn ra hàn khí, cảnh cáo người lạ chớ tới gần. Mộ Lăng Khiêm trên mặt không có bất luận cảm xúc cũng biểu tình gì đi tới trước mặt Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Khắc.

“Hường Dương, giới thiệu một chút, đây chính là vị hôn phu của tớ.” Lý Lam Hi khóe miệng khẽ nhếch, tự hào giới thiệu nói.

Mộ Lăng Khiêm đối đãi người ngoài từ trước đến nay ít khi nói cười, khí thế lãnh liệt, bởi vậy, loại hơi thở lạnh lẽo này của Mộ Lăng Khiêm làm cho Lý Lam Hi có chút hoài nghi. Tại sao ở nơi này Mộ Lăng Khiêm lại phát ra hơi thở áp lực lạnh lẽo không thích hợp như vậy.

Tầm mắt lạnh băng của Mộ Lăng Khiêm dừng ở trên khuôn mặt nhỏ của Ôn Hường Dương, không nhìn ra cảm xúc gì, lại làm người trong lòng run sợ.

Ôn Hường Dương bị tầm mắt của Mộ Lăng Khiêm quét một vòng, lòng có hơi khẩn trương đến kinh hoàng, nếu lúc này trước mặt cô có 1 cái hầm ngầm, cô thật sự rất muốn biến thành một con đà điểu, cả người chui vào trong động.

“Hường Dương?” Lý Lam Hi đem Mộ Lăng Khiêm giới thiệu cho Ôn Hường Dương, dựa theo dự đoán lúc ban đầu của Lý Lam Hi, Ôn Hường Dương hẳn là sẽ cảm thấy cô có ánh mắt rất tốt, tán dương cô hai câu.

Cô vẫn luôn chờ Hường Dương khen cô đấy.

Chính là, lúc này Ôn Hường Dương nhưng vẫn cúi đầu, căn bản không để ý tới cô, cái này làm cho cô không thể không gọi Ôn Hường Dương một tiếng.

Dáng vẻ của Hường Dương có chút khản trương, có phải hay không khí thế trên người Khiêm dọa đến Hường Dương?

Cô buông cánh tay Mộ Lăng Khiêm ra, cất bước đi tới trước mặt Ôn Hường Dương, ôm cánh tay Ôn Hường Dương trấn an nói: “Hường Dương, cậu đừng sợ. Khiêm ca luôn luôn đều là bộ dáng lạnh băng như vậy, hẳn kỳ thật không có đáng sợ như vậy.”

“Tiểu Lam……” Ôn Hường Dương vẻ mặt như đưa đám, còn không dám nhìn đến Lý Lam Hi.

Có hay không có cái dây thừng nào, cô muốn thắt cổ.

Tiểu Lam a, cậu muốn giới thiệu cho chúng ta biết, cậu cũng đừng chọn thời điểm Nghiêm Khắc đang ở đây, này không phải muốn tố chết sao?

Ôn Hường Dương cùng Lý Lam Hi đứng chung một chỗ, một người vui vẻ, một người bối rối hoảng loạn. Nghiêm Khắc nhìn về bên cạnh, người đàn ông này không chỉ cao hơn anh ta nửa cái đầu. Anh ta ngồi ở trên xe lăn, vươn tay giới thiệu: “Nghiêm Khắc.”

Mộ Lăng Khiêm lãnh đạm liếc mắt một cái, chỉ là liếc mắt một cái, liền lạnh nhạt thu hồi tầm mắt, không có chút nào cho Nghiêm Khắc có cơ hội cùng hắn bắt tay.

Như vậy là không cho anh ta mặt mũi, làm Nghiêm Khắc trên mặt có chút khó chịu.

Nghiêm Khắc không thể không thu hồi tay, hẳn nhìn nam nhân trước mắt, gương mặt tuấn đạt luôn lộ ra một tia lạnh lẽo.

Nhìn đến Mộ Lăng Khiêm, như không có vấn đề gì, còn có thể có khí thế làm cho người ta sợ hãi đứng ở chỗ này. Anh ta hơi hơi nhíu mày, người nam nhân này rõ ràng bị thương so với anh ta

ngghiêm trọng hơn, vì sao nhanh như vậy lại có thể đi lại được?

Nếu không phải là trên người của người đàn ông này mặc bộ đồ bệnh nhân, xác thật đây là bệnh viện chứ không phải sân diễn, hẳn rất muốn hoài nghi Mộ Lăng Khiêm căn bản là không có bị thương.

Mộ Lăng Khiêm tầm mắt còn ở trên người Ôn Hường Dương, mặc dù Ôn Hường Dương không đi nhìn Mộ Lăng Khiêm, Ôn Hường Dương cũng có thể nhận thấy được tầm mắt lạnh băng lãnh khốc giống như lưỡi dao sắc bén.

Cô thật sự không có đi xem anh trai.

Là anh ấy chạy tới thăm cô, cô còn chuẩn bị đem anh ấy đưa trở về.

“Hường Dương, Tiểu Lam, tôi……”

Tại thời điểm bốn người đang giằng co, thanh âm Nghiêm Hân từ phía sau truyền tới.

Nghiêm Hân vốn là tính toán làm Nghiêm Khắc cùng Ôn Hường Dương đơn độc tâm sự, thẳng đến khi cô theo kịp, phát hiện sự tình phát triển cùng cô tưởng tượng có chút không đúng, cô mới bước nhanh chạy tới, hướng về phía ba người kêu một tiếng.

Cô chạy đến trước mặt Ôn Hường Dương cùng Lý Lam Hi, cũng bị khí thế Mộ Lăng Khiêm ảnh hưởng một chút.

Chỉ có ngừng đầu nhìn đến Mộ Lăng Khiêm, thấy rõ ràng khuôn mặt của nam nhân trước mặt, cô kinh ngạc mờ to hai mắt nhìn: “Anh, anh……”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 226: Mộ lăng khiêm bắt gặp được cô cùng nghiêm khắc ở chung 1 chỗ

Editor: Bông Béo

Beta: Stuki

Lý Lam Hi thấy Nghiêm Hân giật mình khi thấy Mộ Lăng Khiêm như thế, không phát hiện ra chút nào phản ứng của Nghiêm Hân không có chỗ nào không thích hợp, Khiêm ca của cô đẹp trai như vậy, tiểu Hân si ngốc đến thét chói tai là chuyện bình thường.

Cô rất là tự hào trở về trước mặt Mộ Lăng Khiêm, kéo cánh tay của Mộ Lăng Khiêm, kiêu ngạo mà hướng Nghiêm Hân giới thiệu nói: “Tiểu Hân, đây là vị hôn phu của tớ. Thế nào? Rất đẹp trai? Tớ biết tớ rất có mắt nhìn, cậu không cần kinh ngạc như vậy. Vị hôn phu của tớ chính là đẹp như vậy!”

“Anh…… Anh……?”

Nghiêm Hân giật mình nhìn nam nhân trước mắt, thế nhưng tìm không thấy từ ngữ thích hợp để tỏ vẻ kinh ngạc của chính mình.

Người nam nhân trước mắt này không phải là lần trước ở trong hôn lễ của Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi, giả mạo làm bạn trai của Hường Dương sao?

Nghiêm Hân còn nhớ rõ vị nam nhân có khí thế cường đại trước mắt này là tổng tài tập đoàn Nam Đức, Mộ thiếu quyền thế ngập trời.

Hắn cư nhiên lại là vị hôn phu của Tiểu Lam……

Nghiêm Hân thông qua tin tức biết được vị hôn phu của Lý Lam Hi họ Mộ, lại không nghĩ rằng xui xẻo như vậy, nam nhân họ Mộ này lại chính là người lần trước ở hôn lễ đã giúp Hường Dương kia.

Trời ạ, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Cũng may sau này Hường Dương cũng không liên quan đến người đàn ông này, nếu không……

Nghiêm Hân càng nghĩ càng cảm thấy, thế giới này thật là quá nhỏ.

Phản ứng của Nghiêm Hân dừng ở trong mắt Nghiêm Khắc, càng làm cho Nghiêm Khắc trong lòng nổi lên nghi ngờ, Hường Dương cùng tiểu Hân có khả năng đều biết người nam nhân trước mắt này.

Người nam nhân này, là vị hôn phu của Lý Lam Hi.

Như vậy, người nam nhân này, cùng Hường Dương rốt cuộc là cái quan hệ gì?

Người nam nhân này, vì cái gì lại liều chết đều phải đem Hường Dương cứu ra?

Lúc đầu hẳn cũng không có nghĩ gì, chỉ đơn thuần không muốn làm Hường Dương biết hắn bất lực, không nghĩ tới lại làm Hường Dương tiếp cận 1 nam nhân nguy hiểm như vậy.

Nhưng ngày hôm nay, lại càng nghĩ càng cảm thấy không thích hợp.

Ôn Hường Dương không có đi thăm Mộ Lăng Khiêm, cũng không có đi thăm Nghiêm Khắc.

Hiện tại tất cả mọi người đều chạm mặt nhau, nội tâm của cô đã không thể dùng 2 chữ “Hồng mắt” để hình dung. May mắn tiểu Hân không có đem sự việc các cô từng gặp qua Mộ Lăng Khiêm nói ra, nếu không cô cũng không biết phải cùng Tiểu Lam giải thích như thế nào để tiêu trừ nghi ngờ.

Nhưng mà, không hề nghi ngờ, cô khẳng định đã bị tiểu Hân cùng anh Nghiêm Khắc hoài nghi.

Còn có Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm gặp được cô cùng Nghiêm Khắc ở bên nhau.

A a a ——!

Ôn Hường Dương thờ dài, cô hôm nay chết chắc rồi, cúi đầu là một đao ngẩng đầu cũng là một đao: “Tiểu Hân, cậu đưa anh trai trở về đi. Tiểu Lam, cậu cùng vị hôn phu của cậu cũng đi về trước đi. Tớ ở cảm thấy hơi mệt, tớ đi về trước.”

Nghiêm Hân nhìn đến Ôn Hường Dương sắc mặt có chút tái nhợt, bộ dáng thật không thoải mái, cô có chút lo lắng, nhưng mà cùng nhau đứng ở chỗ này cũng không phải biện pháp.

Cô nhìn về phía Lý Lam Hi nói: “Tiểu Lam, tớ trước tiên đưa anh trai tớ trở về, phiền toái cậu đưa Hường Dương trở về phòng.”

“Được! Được! Cậu trước tiên đem anh trai của cậu đưa ra khỏi tầm mắt tớ đi”

Ôn Hường Dương nghe được Nghiêm Hân cứ nhiên kêu Lý Lam Hi đưa cô trở về, cô thật muốn bắt Nghiêm Hân lại nhéo 2 cái, tiểu Hân a, cậu đây là đem tớ đẩy xuống hố lửa sao.

Nhưng mà, Nghiêm Hân cùng Lý Lam Hi cũng không biết Ôn Hường Dương cùng Mộ Lăng Khiêm có quan hệ.

Các cô đây đều nói tốt, Ôn Hường Dương cũng không dám mở miệng.

Nghiêm Khắc nhìn phản ứng của Ôn Hường Dương, hần trong lòng hoài nghi rất nhiều.

Nhưng mà, hần không muốn cho Ôn Hường Dương biết là Mộ Lăng Khiêm cứu cô, cho nên, hiện tại việc duy nhất hần có thể làm chính là án binh bất động.

Trước kia không nói, là sợ Ôn Hường Dương biết là Mộ Lăng Khiêm cứu cô, chạy tới cảm kích Mộ Lăng Khiêm, không cần thận chọn tới Mộ Lăng Khiêm.

Mà hiện tại không nói, còn là bởi vì, hần xem như đã nhận ra hai người có 1 chút ít quan hệ mờ ám

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đỉnh Nhào!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 227: Mộ thiếu tôi biết sai rồi

Editor: Bông Béo

Beta: Stuki

Nghiêm Khắc không hề cự tuyệt Nghiêm Hân đưa hần trở về phòng bệnh, hần nhìn về phía Ôn Hường Dương: “Hường Dương, em nghỉ ngơi cho tốt, anh đi về trước.”

Đối mặt với Mộ Lăng Khiêm, Ôn Hường Dương không dám đáp lại Nghiêm Khắc.

Nghiêm Khắc nhú mày, nhưng rốt cuộc cũng không có nói thêm gì nữa.

“Hường Dương, tớ trước đưa anh trai tớ trở về.” Cuối cùng, Nghiêm Khắc được Nghiêm Hân đẩy đi, ngồi xe lăn trở về phòng bệnh.

Sau khi Nghiêm Khắc cùng Nghiêm Hân rời đi, trong hành lang, chỉ còn lại có Mộ Lăng Khiêm, Lý Lam Hi cùng Ôn Hường Dương.

Lý Lam Hi thần kinh thô, không nhận ra cái gì, cô liền đỡ Ôn Hường Dương nói: “Hường Dương, chúng ta cũng đưa cậu trở về phòng”

Ôn Hường Dương có thể nói không sao?

Không hề nghi ngờ, cô không thể.

Lý Lam Hi đỡ Ôn Hường Dương hướng phía phòng bệnh đi đến.

Mộ Lăng Khiêm liền ở phía sau các cô.

Ôn Hường Dương nghe tiếng bước chân phía sau của Mộ Lăng Khiêm, mỗi một tiếng, cô đều cảm thấy như là đang đập lên trái tim của cô, làm cô khản trương đến trái tim cũng đập nhanh hơn.

Lần này, thật sự không phải cô sai.

Chính là, hần sẽ nghe cô giải thích sao?

Hần thương còn không có

Còn có, Tiểu Lam như thế nào liền đem nhân vật lớn này mang lại đây?

Tới đột nhiên như vậy, làm cô trở tay không kịp.

Cô không biết biểu hiện của chính mình như thế nào, cô chỉ cầu Tiểu Lam không phát hiện ra.

Chỉ cần cô cùng Mộ Lăng Khiêm kết thúc sớm, cô không muốn sẽ mất đi 1 người bạn tốt như Tiểu Lam. Cô không muốn để Tiểu Lam biết, cô lừa cô ấy, cô thật sự không muốn như vậy.

Lý Lam Hi đem Ôn Hường Dương đuổi về phòng bệnh.

Cô nương này mới chút cũng chưa hề phát hiện ra Ôn Hường Dương cùng Mộ Lăng Khiêm có cái gì đó không thích hợp, xem ra, Khiêm ca xưa nay đã như vậy, Hường Dương có thể là thân thể không thoải mái.

Lý Lam Hi thấy Ôn Hường Dương sắc mặt không được tốt, cô còn tưởng rằng Ôn Hường Dương là vừa đi ra ngoài gió, liền tính toán đưa cho Ôn Hường Dương 1 ly nước ấm, giúp Ôn Hường Dương ấm áp dạ dày.

Rót nước xong, liền phát hiện ấm nước không còn nước ấm

Ở bệnh viện nước ấm chỉ có thể đi ra ngoài lấy, Lý Lam Hi mang theo nước ấm ra ngoài liền nói: “Khiêm ca, nhờ anh giúp em chăm sóc Hường Dương, em đi ra ngoài mang nước ấm về cho Hường Dương.”

Ôn Hường Dương nghe được Lý Lam Hi muốn đi ra ngoài, muốn đem cô cùng Mộ Lăng Khiêm đơn độc ở chỗ này, cô sợ tới mức hét lớn: “Tiểu Lam!”

Lý Lam Hi nghe được Ôn Hường Dương kêu to như vậy, trong lòng nhảy dựng, bước nhanh đi tới trước mặt Ôn Hường Dương, dò hỏi: “Hường Dương, làm sao vậy? Cậu nơi nào không thoải mái sao?”

“Tiểu Lam, có lẽ là cô ấy khát nước, em đi trước múc nước đi.”

Dựa vào một bên tường, Mộ Lăng Khiêm đột nhiên mở miệng nói.

Ôn Hường Dương chính là muốn có thể lưu lại Lý Lam Hi, cũng không dám lưu lại, huống chi nói nhiều sai nhiều.

“Được.” Lý Lam Hi cầm ấm nước sôi đi ra ngoài, trước khi đi ra ngoài còn dặn dò nói: “Khiêm ca, Hường Dương là bạn tốt của em, anh nhưng đừng dọa đến Hường Dương.” Nói xong, lại nhìn về phía Ôn Hường Dương nói: “Hường Dương, tớ lập tức quay lại.”

Ôn Hường Dương tro mắt nhìn Lý Lam Hi rồi khỏi.

Cô khóc không ra nước mắt, Tiểu Lam, cậu có làm hay không a, cậu liền như vậy yên tâm đem vị hôn phu của cậu cùng tớ đơn độc trong một căn phòng sao? Liền tính tớ cùng hần không quen biết, cậu làm như vậy, cũng là không đúng a!

Ôn Hường Dương còn chưa có khóc ra, đã bị tầm mặt lạnh nhạt của Mộ Lăng Khiêm nhìn đến mức cô phải lui về góc tường.

Cô tội nghiệp ngồi ở góc tường, nhìn hần, hy vọng hần có thể bớt giận.

Mộ thiếu, tôi biết sai rồi.....

Chính là lần này, thật sự không phải tôi sai.

Mộ Lăng Khiêm nhìn hai con mắt đáng thương kia, trong lòng run sợ. Nhìn cô gái nhỏ kia, hần đứng thẳng thân mình, 2 chân thon dài bước ra, không mang theo bất luận biểu tình gì, hướng tới chỗ Ôn Hường Dương.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 228: Cô đau, hần cho cô 1 nỗi đau hơn nữa

Editor: Bông Béo

Beta: Stuki

Ôn Hường Dương mắt thấy Mộ Lăng Khiêm đi tới, cô không biết Mộ Lăng Khiêm sẽ xử trí cô như thế nào, cô nhắm mắt bưng kín lỗ tai chính mình, trốn ở góc tường hét lớn: “Mộ thiếu, lần này anh không thể trách tôi! Tôi không có đi gặp Nghiêm Khắc. Là anh ấy lại đẩy thăm tôi, tôi là muốn đưa anh ấy trở về.”

Ôn Hường Dương nói xong, cũng không có cảm thấy được phản ứng gì của Mộ Lăng Khiêm.

Cô đợi đại khái một phút đồng hồ, đầu tiên là mở một con mắt trộm ngăm, lại mở một con mắt khác.

Liền phát hiện, Mộ Lăng Khiêm đang đứng ở trước mặt cô, khoảng cách chưa đến nửa thước mà nhìn cô.

Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm không có xử phạt cô, cũng không có làm ra bất luận hành động gì, chỉ là đứng ở trước giường nhìn cô, cô ôm lấy đầu gối ngồi xồm ở trên giường, chớp chớp mắt, đây là ý tứ gì?

Mộ Lăng Khiêm đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, dọc theo mép giường mà ngồi xuống, khuôn mặt lạnh lùng không có bất luận biểu tình gì, hần kéo tay đang đặt ở trên đầu gối của cô xuống: “Hần mới vừa sờ tay của em?”

Ôn Hường Dương nghe thế liền hiểu chuyện, cô cả người đều cứng lại, cô vội vàng thu hồi tay chính mình, liếc mạng lau hai lần, một lần nữa lại để vào trong tay Mộ Lăng Khiêm, phe phẩy đầu, về mặt nghiêm túc nói: “Không có.”

Mộ Lăng Khiêm nhìn ánh mắt như lụy ông tôi ở bụi của cô gái nhỏ kia liền liếc mắt một cái, nhìn chủ cô động đặt tay mình vào trong tay hần, hần đứng lên, đem Ôn Hường Dương cả người đều ôm lên.

Ôn Hường Dương bị hành động của Mộ Lăng Khiêm làm cho kinh ngạc, liền nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm ôm cô đi tới phòng vệ sinh. Mộ Lăng Khiêm mở vòi nước ra, trực tiếp đem tay Ôn Hường Dương nhét dưới vòi nước.

Nước có chút nguội, nước ấm phun ở trên mu bàn tay Ôn Hường Dương, đem bàn tay nhỏ của cô phun đến một mảnh đỏ bừng.

Mộ Lăng Khiêm nhìn tay của Ôn Hường Dương trong lòng bàn tay, nước ấm đỏ xuống, hần so với cô càng thấy rõ..

Cô đau, hần và cô cùng nhau đau!

Sau khi Ôn Hường Dương bị nước nóng phun đến sưng đỏ, Mộ Lăng Khiêm tay so với cô còn sưng hơn.

Ôn Hường Dương nhìn Mộ Lăng Khiêm bị sưng đến đỏ cả tay, trong mắt cô tràn đầy hơi nước, cô vurun một cái tay khác chắn trên tay Mộ Lăng Khiêm, trước mắt một mảnh mờ lung.

Mộ Lăng Khiêm rút cuộc dừng tay.

Hần dúi tay sờ lên mặt Ôn Hường Dương, tiếng nói trầm thấp bá đạo cùng tuyên thệ: “Hường Dương, nhớ kỹ, em là nữ nhân của tôi! Về sau phàm là nam nhân khác không phải tôi chạm vào em, hần chạm vào nơi nào của em, tôi liền dùng nước ấm giúp em rửa sạch sẽ nơi đó.”

Còn nam nhân kia, hần sẽ không dễ dàng buông tha.

Ôn Hường Dương hai mắt đầm lệ mong lung nhìn Mộ Lăng Khiêm, nước ấm mờ mặt, cô thậm chí thấy không hề thấy rõ nét mặt của Mộ Lăng Khiêm.

Cô sợ hần, thật sự rất sợ hần.

Sợ hần tàn nhẫn tuyệt tình, sợ hần sâu không lường được, sợ hần đối với cô ngẫu nhiên ôn nhu.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương ánh mắt mong lung ướt át tràn đầy sợ hãi, hần cúi đầu hôn lên cái trán của cô. Cô gái này có đôi khi quật cường đến đáng sợ, so với việc cô làm đối nghịch hần, hần tình nguyện để cô sợ hần.

Mộ Lăng Khiêm đem tay của Ôn Hường Dương lau khô, còn bôi thuốc mỡ.

Ôn Hường Dương tâm dần dần thả lỏng, nhìn nam nhân chuyên chú giúp cô bôi thuốc như vậy, cô thật sự rất khó đem hần cùng nam nhân mạnh mẽ kia vừa mới đem tay cô xối dưới nước ấm mà đánh đồng.

Ôn Hường Dương thu hồi tầm mắt nhìn tròn mắt Mộ Lăng Khiêm, cúi đầu, liền nhìn thấy trên người hần liền lộ ra một loại màu sắc khác.

Rõ ràng là đã được xử lý, nhưng mà vết thương Mộ Lăng Khiêm rí ra một loại màu đỏ tươi.

Ôn Hường Dương nhìn đến màu sắc này, đồng tử hơi co lại.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 229: Mộ lăng khiêm, anh

Editor: Bông Béo

Beta: Stuki

Cô không hề nghĩ ngợi liền rút tay của chính mình còn bị Mộ Lăng Khiêm đang nắm về, đuổi tay đi xem vết thương của Mộ Lăng Khiêm.

Miệng vết thương của hắn lại nứt ra rồi.

Cô thậm chí còn không biết, miệng vết thương của hắn khi nào vỡ ra.

Mộ Lăng Khiêm, anh thật sự nói được thì làm được.

Anh làm được thậm chí sẽ không nói cho em biết.

Anh không đau sao?

Anh thật sự không đau sao?

Mộ Lăng Khiêm bị Ôn Hường Dương vén áo lên, hắn cúi đầu nhìn bụng của chính mình, một lần nữa đem bệnh tình nặng thêm lên.

Mới vừa rồi ở chỗ hành lang thời điểm nhìn đến Nghiêm Khắc nắm tay của Ôn Hường Dương, miệng vết thương của hắn liền nứt toạc ra rồi, chỉ là, hắn căn bản không có để ý tới.

Mộ Lăng Khiêm tưởng kéo áo xuống, nhưng đôi tay nhỏ Ôn Hường Dương lại gắt gao bắt lấy áo của hắn, đôi mắt cũng là gắt gao nhìn chăm chăm miệng vết thương của hắn, quật cường không chịu để hắn kéo xuống.

Ôn Hường Dương lớn mật như vậy, nhưng thật ra là điều hiếm thấy.

Ôn Hường Dương không nói gì, cô một câu đều nói không nổi nữa.

Giờ khắc này, trong đầu cô chỉ còn lại có Mộ Lăng Khiêm.

Cô thậm chí đã quên Lý Lam Hi lúc nào đều có khả năng trở về, lúc nào đều có khả năng phát hiện quan hệ của cô cùng Mộ Lăng Khiêm.

Ôn Hường Dương chạy ra ngoài, đi tìm Hoa Úc.

Hoa Úc cũng bị tay Ôn Hường Dương đang run run sung đỏ làm cho hoảng sợ.

“Thuốc, Mộ thiếu cần thuốc?!” Ôn Hường Dương bắt lấy Hoa Úc, tay như cũ vẫn run run.

“Thuốc?”

Hoa Úc bị phản ứng của Ôn Hường Dương làm cho hoảng sợ, như vậy, lão đại của hắn sẽ không phải chết chứ?

Hắn vội vàng cầm theo hộp thuốc.

Ôn Hường Dương bắt được hộp thuốc, cũng bất chấp tất cả, một hơi liền đem băng gạc của Lăng Khiêm tất cả đều thay ra.

Bị thương, cần băng bó.

Cô cứ như vậy không màng tay nhỏ của chính mình đang bị sưng, giúp Mộ Lăng Khiêm xử lý miệng vết thương.

Xử lý tốt miệng vết thương, Ôn Hường Dương ngẩng đầu lên, hàm răng run run mà nhìn Mộ Lăng Khiêm, chỉ nói một câu: “Nếu như em còn gặp lại anh ấy, em sẽ bị thiên lôi đánh xuống!”

Mộ Lăng Khiêm biết anh ấy là chị Nghiêm Khắc.

Vì người thương ở phía trước, dứt khoát sẽ không gặp lại anh Nghiêm Khắc!

Anh ấy về sau tùy thời điểm vẫn có thể thấy, nhưng mà thương tích của Mộ Lăng Khiêm không thể lại tái phát.

Cô tin tưởng Nghiêm Khắc sẽ không để ý.

Nhìn khuôn mặt nhỏ nghiêm túc mà thể độc của Ôn Hường Dương, làm ánh mắt của Mộ Lăng Khiêm có một tia đau đớn, hắn đuổi tay xoa xoa tóc của Ôn Hường Dương. Cô gái nhỏ này,bộ dáng thể độc này, thật đúng là đẹp.

Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm cứ nhìn chính mình, ánh mắt không hề băng lãnh như vậy, khóe miệng lạnh lùng tựa hồ còn có thể nhìn thấy độ cong nhàn nhạt. Cô dần thả lỏng, thậm chí tâm tình còn đi theo lên, ánh mắt cũng niêm dịu dàng cùng nhu hòa.

Nếu là Mộ Lăng Khiêm có thể cười nhiều hơn, không đối với cô hung dữ như vậy thì tốt rồi.

Chỉ là nhìn người nam nhân này, hắn thật sự rất tuần tú, không chỉ dung mạo, còn có khí chất.

Chỉ cần quên mất thân phận của Mộ Lăng Khiêm, Ôn Hường Dương sẽ đối với Mộ Lăng Khiêm chân thực bình thường. Về mặt của cô thêm nhỏ dãi nhìn khuôn mặt tuần tú tà mị của Mộ Lăng Khiêm, khuôn mặt nhỏ bị ánh mặt trời chiếu ấm áp dào dạt, rất là nhu hòa.

Ánh mặt trời dừng ở trên hai người, năm tháng tĩnh lặng, giống như một bức hoạ hoàn mỹ.

Nhưng mà, theo cửa truyền đến thanh âm của Tiểu Lam: “Hường Dương, tớ đã về rồi.” Ôn Hường Dương trên mặt ấm áp nháy mắt biến mất, cô vội vàng lui lại, theo bản năng kéo gần khoảng cách cùng Mộ Lăng Khiêm, cũng làm cho bàn tay của Mộ Lăng Khiêm đang đặt trên đầu cô rơi vào khoảng không.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương cách xa chính mình, đôi mắt liền nheo lại.

Mới vừa cảm thấy cô gái này nghe lời, cô liền lại bắt đầu xa cách hắn.....

Mộ Lăng Khiêm chán ghét Ôn Hường Dương bởi vì bất cứ lý do gì mà lựa chọn xa cách hắn, hắn cũng sẽ không cho phép cô xa cách hắn như vậy!

Hắn cất bước tiến lên, một phen liền đem Ôn Hường Dương kéo đến lồng ngực của chính mình trong, còn mạnh mẽ chế trụ cái ót của cô, hôn lên môi cô.

Ôn Hường Dương mắt to trừng lên, theo bản năng định giãy giụa, rồi cuộc thanh âm của Tiểu Lam đều đã xuất hiện ở cửa, chính là nghĩ đến vết thương của Mộ Lăng Khiêm, cô chỉ là khẩn trương đến cả người run rẩy, chính là chịu đựng không có giãy giụa.

Tiểu Lam.....

Tiểu Lam đã ở cửa.

Khoá cửa sao?

Quan hệ của cô cùng Mộ Lăng Khiêm, rồi cuộc bị bại lộ ở trước mặt Tiểu Lam sao?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 230: Mộ lăng khiêm trừng phạt

Editor: Bông Béo

Beta: Stuki

Mộ Lăng Khiêm cảm nhận được người trong lòng vẫn luôn run rẩy, nhưng lại không dám giầy gựa.

Thế nhưng...

Trong đầu lại hiện lên chính là hình ảnh kiều diễm của cô khi liễu mạng khăn trương mà kẹp lấy bộ dáng của hắn.

Loại trừng phạt này tựa hồ so với phương thức khác đều rất hiệu quả.

Mộ Lăng Khiêm cảm thụ được Ôn Hường Dương khăn trương, vuốt tay vuốt ve phần lưng của cô, để tâm tình của cô giảm lo lắng.

Xem đáng về này của cô, Mộ Lăng Khiêm khép lại con ngươi, thôi, hôm nay liền tha cho cô một lần, lần sau nhất định phải tìm một cơ hội tốt mà dạy dỗ cô một phen.

“Hường Dương, Khiêm ca, các người ở trong phòng sao? Tại sao đóng cửa vậy, các người lại có thể để em ngoài cửa sao?”

Ôn Hường Dương cả người đều mềm ở trong lòng ngực của Mộ Lăng Khiêm, đôi mắt tràn đầy khăn trương mà nhìn Mộ Lăng Khiêm, hy vọng hắn có thể dừng lại.

Mộ Lăng Khiêm không nghĩ đem cô gái này áp bức đến nóng nảy, dù sao thời gian về sau còn có rất nhiều.

Hắn buông người trong lòng ra.

Ôn Hường Dương vừa được tự do, hai chân mềm nhũn suýt nữa té ngã trên mặt đất. Cô hít sâu một hơi, sửa lại quần áo trên người cùng tóc tai, xác định không có gì hoài nghi, mới bước nhanh đến mở cửa phòng cho Lý Lam Hi.

Lý Lam Hi mang theo ấm nước, đi vào bên trong bèn giải thích nói: “Bên ngoài những người tới đun nước rất nhiều, tớ phải xếp hàng rất lâu, thật vất vả mới lấy được nước ấm, lại gặp mấy người muốn tớ ký tên. Hường Dương, cậu đợi lâu không?”

“Không có.” Trờ về đúng lúc, cô chỉ là bị Mộ Lăng Khiêm cường hôn dọa sợ mà thôi.

Lý Lam Hi thấy Ôn Hường Dương nói chuyện có chút ngập ngừng, nghĩ khẳng định là bởi vì Mộ Lăng Khiêm ở chỗ này, Khiêm ca đều luôn là mặt lạnh, chính là cô cũng sẽ sợ hãi, càng đừng nói là Hường Dương.

Cô vốn là tướng giỏi thiệu để hai người biết nhau, nhưng là nhìn về phía kia, thực sợ hãi bộ dáng của Khiêm ca, cô cũng không biết nên làm như thế nào giới thiệu để hai người có thể quen biết.

“Hường Dương, tớ trước cho cậu uống một chút nước ấm.” Lý Lam Hi cuối cùng bắt đầu đỡ đỡ đỡ, rót cho Ôn Hường Dương một chén nước, nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm nói: “Khiêm ca, vị này chính là Hường Dương, bạn tốt của em.”

“Àn.” Mộ Lăng Khiêm nhàn nhạt trả lời, chỉ là tầm mắt dừng ở trên người Ôn Hường Dương, sâu không lường được.

Lý Lam Hi thấy bộ dáng hai người không nói lời gì, cô cũng không biết nên làm như thế nào để giảng hòa, dựa theo suy nghĩ của cô, Hường Dương hẳn là sẽ khen cô thật tình mắt, Khiêm ca cũng đáp ứng sẽ không dọa đến Hường Dương.

Chính là, như thế nào liền biến thành bộ dáng tê ngắt này?

“Hường Dương, tớ trước tiên đưa vị hôn phu của tớ về phòng bệnh, cậu một người ở chỗ này, có thể chứ?” Lý Lam Hi chính mình đều cảm thấy không khí có phần xấu hổ, chỉ có thể như vậy hóa giải.

“Có thể, Tiểu Lam cậu trước tiên đưa Mộ thiếu trở về đi.”

“Tốt.” Đối với Ôn Hường Dương biết Mộ Lăng Khiêm họ Mộ, Lý Lam Hi hoàn toàn không có hoài nghi, hiện tại nếu có người không biết vị hôn phu của cô là người Mộ gia chỉ sợ là chưa bao giờ xem tin tức giải trí trên TV.

Lý Lam Hi mang Mộ Lăng Khiêm về, Ôn Hường Dương nhìn bóng dáng hai người rời đi, tâm tình rất cuộc cũng buông lỏng.

Trưa hôm đó, Lý Lam Hi nhận được điện thoại của người đại diện gọi tới, nói là buổi chiều có một buổi chụp hình tạp chí.

Lý Lam Hi tính toán ở lâu nấy ngày liền không thể không trước tiên chạy tới cáo biệt cùng Ôn Hường Dương, muốn Ôn Hường Dương nói với Nghiêm Hân một tiếng, liền vội vàng tiến đến đoàn phim.

Lý Lam Hi trước tiên rời đi, Ôn Hường Dương lại có một loại cảm giác thờ dài nhẹ nhõm.

Lý Lam Hi rời đi không đến mười lăm phút, Nghiêm Hân đi vào trong phòng bệnh của Ôn Hường Dương. Cô ấy đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, nhìn cô, thờ dài nói: “Hường Dương, cậu cùng anh trai tớ rốt cuộc làm sao vậy? Tớ như thế nào cảm giác cậu xa lánh anh trai tớ?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 231: Lâm Hạo và Trần Vân Hi

Beta: Stuki

Lời Nghiêm Hân vừa nói ra khiến Ôn Hường Dương không cách nào không khó chịu với bản thân mình. Nghiêm Khắc bởi vì cứu cô mới bị thương như vậy, cô thế nhưng lại vì một người đàn ông xa lạ lạnh lùng với anh.

Nghiêm Hân thấy Ôn Hường Dương cúi đầu trầm mặc không nói, liền ngồi xuống cạnh cô, nắm tay Hường Dương: “Chúng ta là bạn tốt không phải sao? Nếu có chuyện gì đừng giấu trong lòng, hãy nói với mình. Mình biết chuyện ngày hôm qua là anh trai mình không đúng, nếu lúc ấy mình có ở đó tuyệt đối không để ai khi dễ cậu, quần lắm gì người đó là anh trai hay chị dâu tương lai. Nhưng mà Hường Dương à, anh trai mình là cái dạng gì cậu còn không rõ sao? Mình vừa đưa anh ấy về đã cãi nhau. Mình...”

Ôn Hường Dương nhìn bạn thân, không phủ nhận, cô nói: “Tiểu Hân, mình với anh ấy trở nên như bây giờ không phải chỉ do anh ấy, cũng là do chính bản thân mình. Trương Tử Nguyệt không hy vọng bọn mình còn dính líu gì tới nhau, mình cũng không muốn họ vì mình mà cãi vã mãi mãi. Cho nên tiểu Hân, cậu hãy hiểu cho mình!”.

Nghiêm Hân không biết nói gì, giờ phút này cô thực sự chán ghét Trương Tử Nguyệt, nếu không phải chị ta thì cả ba người họ vẫn có thể giống như khi còn nhỏ, như hình với bóng.

“Tiểu Hân, cậu cũng đừng trách anh ấy, Nghiêm Khắc cũng cố gắng hết sức rồi, nếu không phải nhờ có anh ấy thì lần này chúng ta e là không tránh khỏi tai họa.”

“Cậu lại còn vì anh ấy biện giải?”

Tuy nói vậy nhưng lo lắng trong lòng Nghiêm Hân cũng hoá thành bọt nước. Thôi thôi, dù không thể dính nhau như hồi xưa nhưng Hường Dương vẫn là Hường Dương, là người vẫn luôn quan tâm, suy nghĩ cho anh em họ. Nghĩ

thể cô cũng không muốn nhắc lại chuyện không vui này nữa, nhất là bây giờ Hường Dương còn đang trong giai đoạn hồi phục, nên vui vẻ mới phải.

Nghe tới chuyện vừa rồi Nghiêm Hân cười nói:“Hường Dương, câu nói thể giới này có phải rất nhỏ không? Vì hôn phu của Tiểu Lam thể mà lại là người lần trước giả mạo bạn trai cậu. Minh lúc thấy anh ta còn lấp bắp kinh hãi đấy, may mà che giấu kịp thời không để tiểu Lam biết.”

Nói tới đây cô lại ca thán một tiếng:“Hường Dương, cậu chắc cũng vậy đi, tiểu Lam nếu biết chuyện này trong lòng sẽ không thoải mái, cho nên chúng ta đem chuyện này giữ trong lòng được rồi, hy vọng Mộ thiếu kia là người tốt bụng, cô phụ tiểu Lam”

Mộ Lăng Khiêm xưa nay đều không phải người tốt. Dù anh ta luôn giúp cô vô điều kiện nhưng cô vẫn cảm thấy hai chữ người tốt này cùng anh chẳng liên quan. Nhưng mà tiểu Hân nói vậy thực sự khiến cô tỉnh ra, may mà tiểu Hân vẫn còn biết giữ bí mật.

Không muốn tiếp tục đề tài này cô nói lảng sang chuyện khác:“Tiểu Hân, Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi thể nào rồi? Minh hỏi Nghiêm Khắc, anh ấy cũng không rõ lắm”

“Không biết, lúc mình tỉnh lại đã ở bệnh viện”. Thậm chí về bệnh viện thể nào cô cũng không nhớ rõ.

Tiểu Hân cũng không biết?

Như vậy hai kẻ chết tiệt kia cuối cùng ở đâu rồi? Sống hay chết?

“Hường Dương, cậu nếu muốn biết thì đề tới đi hỏi. Chuyện này dù cậu không truy cứu nhưng tố tuyệt đối không bỏ qua như vậy!”

Nghiêm Hân ánh mắt lạnh xuống, cô chết cô cũng không quên hai kẻ kia đánh đập cùng nhục nhã Hường Dương như thể nào. Nửa tháng nay những hình ảnh ấy liên tục xuất hiện trong những cơn ác mộng của cô, khiến cô nửa đêm bừng tỉnh mà lòng còn sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đỉnh Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 232: Có gì muốn nói?

Beta: Stuki

“Hừ”

Ôn Hường Dương cầm tay Nghiêm Hân gần từng chữ:“Tiểu Hân, nếu tra được chứng ở đâu cậu vẫn phải bình tĩnh, chuyện này mình nhất định phải tự tay báo thù!”

“Được, cậu yên tâm đi, mình biết chừng mực!”

Nghiêm Hân nói xong, tựa như nhớ tới điều gì, đem cái túi bên cạnh nhét vào tay Hường Dương nói:“Mở ra nhìn đi, đây là mình cùng tiểu Lam hôm qua ra ngoài chọn đấy.”

Ôn Hường Dương kỳ quái đem túi mở ra, bên trong là một chiếc đi động màu xanh.

“Thể nào, vì nó mà hôm qua hai đứa mình tốn cả buổi chiều đấy”

Ôn Hường Dương chỉ thuận miệng nhắc tới, cô thật sự không nghĩ hai người kia lại đi chọn điện thoại cho cô.

Thấy cô cúi đầu nhìn đi động không lên tiếng, Nghiêm Hân trêu chọc:“Ưu điểm lớn nhất của nó là pin siêu lâu, ba ngày không sạc cũng không cạn. Về sau ấy à, cậu có muốn không tiếp điện thoại của bọn tớ cũng không được nha”

“Tiểu Hân, cảm ơn cậu, cảm ơn hai cậu!”

Cảm ơn hai người luôn đem lời nói của mình đặt trong lòng, vì mình mà suy nghĩ.

“Hường Dương, cậu thử tiếp tục khách sáo với mình xem”

Nghiêm Hân lấy điện thoại ra đưa cho Hường Dương:“Cái này chủ yếu là do tiểu Lam chọn, cậu ấy muốn tặng cho cậu lại ngại không nói thẳng nên nhờ mình mang sang.”

“Đúng rồi Hường Dương, Tiểu Lam đâu?”

“Tiểu Lam vừa nhận kịch bản phải đi tới đoàn phim, cậu ấy nhắc mình nói với cậu một câu.”

“Ra vậy, tiểu Lam thực sự diễn rất hay, cậu đừng vội nói, xem thử đi, các nhân vật của cậu ấy rất được người ta thích.”

Ôn Hường Dương nhìn ánh mắt Nghiêm Hân lộ ra tán thưởng cười khúc khích:“Nói cứ như là ngoài đời cậu không thích người ta không bằng!”

“Ban đầu thực sự là không thích!”.

Nghiêm Hân đối với Lý Lam Hi ấn tượng đầu tiên là cao ngạo tự đại, mồm miệng lại độc địa cay nghiệt.

“Bây giờ thì sao?”

“Ừm, có chút thích”.

Nghiêm Hân nói tới đây cúi tay ôm lấy Hường Dương:“Nè nè, dù sau này cậu thích tiểu Lam cũng không được bỏ mặc tớ đâu à nha, bằng không sẽ chọc cho người ta ghen tị đó!”

“A, lại còn biết ghen!”

Ôn Hường Dương dờ khóc dở cười:“Cậu biết săn sóc người khác nhất, lại ghét ghét nhất, tiểu Hân nhà ta mới không thèm đố kị đâu phải không?”

“Nhưng mà tiểu Hân, có phải cậu nên về nhìn qua Nghiêm Khắc chút không? Bên kia chắc là không có ai, mình biết cậu sẽ không nói chuyện này với họ, vì mẫu thuẫn mình tạm thời sẽ không qua chỗ anh ấy, cậu phải chăm sóc anh ấy cẩn thận.”

“Được rồi, mình về trước!”

“Ừm!”

Nghiêm Hân rời đi một lát, Ôn Hường Dương ngồi thử trên giường, bản thân nhìn quả trong tay,ánh mắt toát lên vẻ hạnh phúc ngập tràn.

Lát sau cô đứng lên, đi qua phòng bệnh Mộ Lăng Khiêm

Hoa Úc thấy Ôn Hường Dương tới liền xoay người hướng cửa thông báo:“Lão đại, chị dâu tới đây, em rời đi trước. Nếu có việc cần thì anh gọi em”

“Mộ thiếu!”.

Ôn Hường Dương đứng ở cửa khẽ gọi một tiếng.

Người kia ngẩng đầu liếc cô một cái, Ôn Hường Dương đi lên trước, chìa điện thoại di động trong tay ra nói:“Đây là quà tiểu Lam cùng Nghiêm Hân tặng cho tôi.”

“Cho nên?”

“Tiểu Lam có vai diễn nên đã tới đoàn phim rồi.”

Mộ Lăng Khiêm thấy cô nói quanh co lòng vòng mãi không vào điểm chính, ánh mắt nhìn thẳng hỏi:“Em muốn nói gì?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 233: Người đàn ông của em

Beta: Stuki

Muốn nói gì?

Ôn Hường Dương cũng không biết nữa. Cô chỉ là muốn tới gặp anh. Nhưng tới lại không nói lời nào thì không thích hợp cho lắm nên mới biến thành thế này, nói linh tinh không đầu vào đầu.

Mộ Lăng Khiêm thấy cô chớp mắt nhìn mình, một tay cầm lấy di động của cô, tay kia lại lấy điện thoại của mình ra, anh tháo nắp rút sim của mình lắp vào máy của cô.

Một loạt động tác đơn giản mà tự nhiên như thế khiến cô phút chốc cảm thấy như không phải anh đang lắp sim mà đang trao tâm mình cho cô, thực kì quái. Áo giáp này khiến cô thất thần hồi lâu.

Mộ Lăng Khiêm làm xong mười ngón tay ấn lên bàn phím lưu số của mình vào, thiết lập làm số khẩn cấp.

Ôn Hường Dương lấy lại điện thoại liền nhìn thấy anh đặt tên liên lạc là:“Người đàn ông của em!”

Tim cô chợt như ngừng đập, nhìn người đàn ông trước mặt há miệng muốn nói nhưng là nói không nên lời.

Người đàn ông của cô sao?

Anh thực sự thuộc về cô không?

Ôn Hường Dương nhắm mắt lại, mãi tới khi Mộ Lăng Khiêm trầm thấp thờ hất bên tai cô:“Về sau, em hãy nhớ rõ cái này.”

Sau này cô mới biết, sim này không phải loại bình thường mà là loại vĩnh cửu, không tính phí càng không bị xoá số. Dù có một ngày anh không cùng cô nữa thì cũng không có gì thay đổi.

“Nếu tiểu Lam đã rời đi thì tôi sẽ để Hoa Úc chuyển phòng bệnh của em sang kế bên đây.”

Tiểu Lam chỉ là cái cớ mà mục đích chính là ngăn cách cô cùng người đàn ông kia.

Mà cô, quả nhiên không cự tuyệt. Dù sao ở gần thuận tiện chăm sóc anh, giúp anh sớm ngày bình phục.

Thế nên trong ngày hôm ấy phòng bệnh của Ôn Hường Dương liền đổi, khi Nghiêm Hân biết tin vô cùng kinh ngạc, cũng may là có bác sĩ Hoa Úc ở đây nói hai ba câu lừa dối qua cửa.

Nghiêm Khắc biết chuyện này từ chỗ Nghiêm Hân, khuôn mặt tuần tú dưới ánh mặt trời đầu hạ phù lên một tầng bóng ma. Anh đã cho người điều tra lai lịch người đàn ông kia, anh không tin Hường Dương sẽ chủ động dính vào loại người này.

Nếu họ thực sự phát sinh quan hệ gì cũng chỉ có thể là Mộ Lăng Khiêm cưỡng bách cô.

Nhưng trong quá trình điều tra anh lại phát hiện không thể tra ra được chút tư liệu nào hữu dụng, thậm chí công ty vì vậy mà bị chèn ép, giả cổ phiếu tụt dốc khiến cổ đông vô cùng nóng nảy.

Chỉ trong vòng hai ngày khiến cho tập đoàn Nghiêm thị lớn như vậy lao đao, ngoại trừ Mộ thị không còn kẻ khác. Trong lúc nhất thời, Nghiêm Khắc mặc dù trong lòng oán khí cùng bất mãn nhưng cũng không có hành động gì thêm.

Mà toàn bộ chuyện đầu đầu qua lại này Ôn Hường Dương không biết gì cả.

Đảo mắt đã là một tuần sau, suốt một tuần này ngoại trừ bị Mộ Lăng Khiêm lợi dụng cơ hội làm loạn một lần thì Ôn Hường Dương đều toàn tâm toàn ý chăm sóc anh. Nhìn thương thế trên người anh từng chút một hồi phục trong lòng cô chợt sinh ra một loại cảm giác thành tựu.

Hôm nay Ôn Hường Dương mới vừa trở lại phòng bệnh của mình, Nghiêm Hân đã vội vã chạy tới:“Hường Dương, Hường Dương, mình có chuyện quan trọng!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 234: Hai người đều mất tích

Beta: Stuki

Ôn Hường Dương thấy Nghiêm Hân sốt ruột chạy tới còn tưởng xảy ra chuyện lớn gì liền vội vàng túm lấy hỏi han:“Tiểu Hân, làm sao vậy?”

“Cậu không phải muốn biết Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi ra sao à? Minh thuê người đi tra liền phát hiện cả hai người này đều mất tích.”

“Mất tích?”

“Đúng vậy, người mình thuê là thám tử từ nổi tiếng nhưng mà tra hơn một tuần, tìm khắp những nơi có khả năng đều không thấy hai kẻ kia.”

“Chẳng lẽ thực sự bị nổ chết rồi?”

Hay là nghĩ ba người họ đều chết rồi lại sợ bị cảnh sát bắt nên tạm thời ẩn nấp đầu đó?

Càng nghĩ cô lại càng cảm thấy có khả năng này.

“Hường Dương, chúng mất tích rồi vậy chúng ta có cần báo cảnh sát không?”

Nhà xưởng chỗ đó đã bị thiêu đốt thành tro tàn, dù hiện giờ báo cảnh sát cũng không tìm được chứng cứ.

“Tiểu Hân, đừng vội.”

Ôn Hường Dương cảm thấy hai kẻ kia không có khả năng chết như vậy, bọn chúng đều là kẻ tham sống sợ chết nên nhất định sẽ chạy trốn.

“Tiểu Hân, cậu về trước đi, chuyện này đừng nói với Nghiêm Khắc, mình nghĩ xem nên làm gì rồi nói cho cậu sau.”

“Ừm, được rồi.”

Hai người chơi với nhau từ trước tới nay vẫn luôn là Hường Dương quyết định, cô ủng hộ.

Sau khi Nghiêm Hân đi, Ôn Hường Dương ngồi ở trên giường suy nghĩ, cô tuyệt đối không dễ dàng tha cho chúng ở ngoài vòng pháp luật. Đối phó hai kẻ này đầu tiên là phải bức chúng xuất đầu lộ diện, sau đó ném vào ngục giam cho chúng ăn cơm tù cả đời.

“Chị dâu ơi! Chị dâu nhỏ!”

Đang lúc Hường Dương suy tính trong lòng thì Hoa Úc đã ngó đầu vào dò xét.

“Sao vậy? Có phải Mộ thiếu xảy ra chuyện gì không?”

Thời gian dài Hoa Úc gọi cô chị dâu nhỏ, cô cũng đã quen với xưng hô này rồi nên hiện giờ mới có thể tự nhiên không phản ứng như vậy.

“Đừng vậy!”

Hoa Úc bắt đầu đi khoát tay, mặt như đưa đám”Chị dâu nhỏ mau tới xem lão đại chút đi. Mộ lão đại bây giờ không biết bị cái gì kích thích phát điên lên đòi xuất viện, người này vết thương vừa mới khép lại, tôi khuyên can thế nào cũng không được.”

“Xuất viện?”

Ôn Hường Dương nghe thế lòng lộp bộp một chút, liền chạy qua phòng cách vách.

Hoa Úc không dám đi theo chỉ núp ở cửa hóng hớt, hần mới không có bị điên đầu, để lão đại biết là anh ta tiết lộ thông tin không bị đánh chết mới là lạ.

Ôn Hường Dương đi tới phòng bệnh liền bắt gặp nửa thân trần trụi của người nào kia, mặt xoạt một cái đồ lụng.

Tuy không phải lần đầu, thậm chí mỗi ngày đều giúp anh bôi thuốc nhưng tiến vào lúc anh thay đồ vẫn khiến cô xấu hổ.

Mộ Lăng Khiêm quay đầu thấy Ôn Hường Dương đứng phía sau lưng mình, tay lư loát khoát áo sơ mi không chút để ý nói”Hoa Úc lại đi tìm em?”

Người nào đó tránh ở cửa nghe vậy vội vàng lùi ra sau, dán lên tường chấp tay trước ngực mặc niệm”A di đà Phật, chị dâu nhỏ, cầu người ngàn vạn lần đừng bán đứng em”

Ôn Hường Dương không trả lời Mộ Lăng Khiêm mà hỏi ngược lại”Mộ thiếu, anh muốn xuất viện sao?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 235: Mộ thiếu, tôi bồi anh

Beta: Stuki

“Ừm!”

Mộ Lăng Khiêm không có lảng tránh Ôn Hường Dương, mặc xong áo sơ mi, lại trước mặt cô trực tiếp thay quần.

“Nhưng mà thương thế của anh còn chưa lành!”

Ôn Hường Dương bất chấp e lệ, bước nhanh tới trước mặt người kia nồn nóng chần anh lại.

“Tôi vừa rồi giúp anh đổi thuốc cũng không thấy anh nói gì...bây giờ thế nào lại...”

Anh sao tự nhiên lại đòi xuất viện chứ?

Cô chẳng qua chỉ về phòng nói với tiểu Hân mấy câu, anh đã đòi xuất viện rồi.

Mộ Lăng Khiêm đứng lên, bóng dáng cao lớn vĩ ngạn bao trùm lên thân hình cô gái nhỏ bé khiến cô chỉ có thể ngược đầu nhìn anh.

“Có vài việc cần phải xử lý!”

Mộ Lăng Khiêm hiếm thấy cùng Ôn Hường Dương giải thích một câu. Cô há miệng thờ đốc, rất muốn nói có việc cũng không vội đến mức bỏ qua thương thế chứ. Nhưng mà vừa chạm phải ánh mắt của anh cô liền không thốt nên lời.

Anh là ai?

Là Mộ Lăng Khiêm!

Sao có thể nghe lời cô chứ?

Nếu anh muốn xuất viện...

Được!

“Mộ thiếu, anh từ từ, tôi đây liền đi thay quần áo cùng anh xuất viện”

Ôn Hường Dương nói xong xoay người nhanh như bay chạy về phòng bệnh của mình.

Hoa Úc đang dính vào tường nghe lên thấy cô chạy ra, chưa đầy năm phút sau lại quay trở lại, trên tay còn ôm thêm quần áo của mình.

“...”

Chị dâu nhỏ, tôi đến tìm chị khuyên lão đại ở lại, thế nào chị lại đi theo lão đại cùng nhau phát điên a!!!

Ôn Hường Dương lựa chọn như vậy làm Mộ Lăng Khiêm cũng phải nhìn cô chăm chăm, nhìn đến da đầu người kia phát run. Anh muốn xuất viện, cô ngăn không được giờ còn không cho cô theo chiều cổ anh sao? Tốt xấu gì cô đây cũng có chứng nhận sinh viên trường y đó.

Cô gái nhỏ này...

Dù cô không quyết định như vậy thì anh cũng sẽ đem cô theo về.

Mộ Lăng Khiêm chịu ở bệnh viện lâu như vậy chẳng qua là vì chưa chắc chắn tình trạng của cô, hôm nay Hoa Úc trăm phần trăm hướng anh cam đoan cô không có vấn đề gì nên anh mới đòi xuất viện.

Ôn Hường Dương lo anh phát cáu nên cô xuất viện cũng không kịp nói cho Nghiêm Hân, chỉ đành phải nhờ Hoa Úc chuyển lời giúp rồi cùng Mộ Lăng Khiêm ra viện.

Ngồi trên xe cô nhìn người đang ngồi trên ghế lái sâu sắc ngộ ra một điều.

Chính là... Diệp Ảnh đầu mắt rồi?

Mộ Lăng Khiêm nằm viện nay hơn hai mươi ngày, cô vẫn luôn ở cạnh anh nhưng vẫn chưa từng thấy người nọ xuất hiện qua.

Diệp Ảnh là do anh phát tới bảo vệ cô. Nghiêm Hân bị bắt cóc, cô gọi anh ta vài bận còn gửi địa chỉ tới.

Nhưng bây giờ anh ta đâu?

Xe băng qua cao tốc hơn nửa giờ liền tiến vào một căn biệt thự. Đợi xe tắt máy, Mộ Lăng Khiêm xuống xe rồi cô mới hồi thần vội vàng đuổi theo anh.

Từ khi xảy ra chuyện tới giờ đã gần một tháng không có người ở, cô vừa mở cửa đã bị một tầng tro bụi làm ho sặc sụa.

Ôn Hường Dương đi tới chỗ Mộ Lăng Khiêm nói”Mộ thiếu, anh lên xe chờ tôi, trong nhà bụi bặm nhiều lắm không tốt cho thân thể anh bây giờ, tôi vào trước quét dọn qua rồi anh lại vào.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 236: Đại boss ác liệt

Beta: Stuki

Mộ Lăng Khiêm chỉ liếc cô một cái hoàn toàn không thêm để ý lời cô vừa nói đã vòng qua người Ôn Hường Dương đi vào.

Cô đứng sững sờ tại chỗ mãi mới kịp phản ứng theo anh vào trong.

“Trung thư ký, tìm hai người dọn vệ sinh tới đây!”

Ôn Hường Dương vừa theo vào đã nghe anh gọi điện thoại phân phó.

Thật ra cô vẫn luôn không thích có người lạ thu dọn nhà mình, đồ đạc của bản thân giao cho người khác chạm vào cô không yên tâm, lại càng không vui.

Nhưng mà nơi này hình như cũng không phải nhà cô... chỉ là tới ở tạm mà thôi.

Mộ Lăng Khiêm ngắt máy đi tới chỗ cô:”Đừng thất thần nữa, tới phòng tôi.”

Ôn Hường Dương lấy lại tinh thần là lúc Mộ Lăng Khiêm đã lên lầu, cô đi lên theo đến cửa phòng đã thấy người kia đưa khăn lông tới:”Tôi không thích người lạ chạm vào đồ của mình nên em làm đi!”

Nghe thấy lời này không hiểu sao trong lòng cô dâng lên tư vị khó nói.

Nhưng mà anh cứ như vậy tin tưởng cô?

Từ trong ra ngoài từ sân nhà tới ga trải giường, Ôn Hường Dương đem phòng anh quét dọn sạch sẽ, nhìn căn phòng như sáng lên cảm thấy vô cùng đắc ý. Dù mất tới hơn một giờ nhưng nhìn chung là xứng đáng cô bỏ công.

Đang lúc cô cao hứng thì hai người được thuê dọn vệ sinh vừa kéo đẩy cửa vào, in lên trên sàn sạch sẽ mới lau hai dấu chân to đùng, Ôn Hường Dương triệt để buồn bực rồi.

Mộ Lăng Khiêm vẫn chưa phát hiện cô gái nhỏ nào đó đang mất hứng, lại lần nữa bước tới dẫn lên sân nhà một đám dấu chân. Ôn Hường Dương đứng tại chỗ oán niệm nội tâm rít gào:”Hôn dân, ngu ngốc, vương bát đần Mộ Lăng Khiêm! Một chút cũng không quý trọng công sức lao động của người khác!”

Bởi vì biệt thự đã lâu không thu dọn, giấy dơ từ bên ngoài vào bụi bặm ra sao có thể tưởng tượng được, mấy dấu chân này có bao nhiêu chói mắt a!

Người nào đó lúc này cũng đã nhận ra tầm mắt ai oán của Ôn Hường Dương, cúi đầu nhìn lại phía sau thấy một loạt vết chân rõ ràng.

Đại boss Mộ bình tĩnh nhìn cô gái nhỏ u oán liếc liếc, lui chân lại thay một đôi giày khác mới đi tiếp.

Ôn Hường Dương:”...”

Anh con mẹ nó cho rằng đôi giày là có thể che giấu việc anh vừa giẫm bẩn sân nhà thật à?

Trong lòng lần nữa rít gào muốn điên rồi, cô thật đáng thương a, ai dám hướng Mộ đại boss phát cáu chứ, chỉ có thể oán niệm đem sân nhà lau lau đẩy đẩy lại một hồi.

Mộ Lăng Khiêm nhìn phòng ốc sạch sẽ, cất bước đi tới sofa ngồi xuống, nhưng mà tầm mắt vẫn luôn dừng trên thân hình bé nhỏ đang cắm cây lau nhà tới tới lui lui kia.

Anh thấy được khuôn mặt nhỏ nhắn lạnh lạnh, mắt to trừng lên, gát gao cắn chặt hàm răng tuyết trắng.

Vật nhỏ cũng biết phát cáu sao?

Bởi vì vừa rồi anh không đổi giày đã dẫm lên sân?

Ôn Hường Dương lại lần nữa đem chổi lau đảo qua, có chút mệt mỏi đứng tại chỗ xoa xoa eo, nhìn sân nhà đã được lau sạch sẽ có chút nhẹ nhõm.

Nhưng mà không tới mấy giây sau mắt cô lại trợn to.

Bởi vì vị Mộ đại boss nào đó thể mà lại đứng dậy, bình tĩnh đổi lại đôi giày cũ, sau đó, hành vi vô cùng ác liệt, vô cùng đáng xấu hổ, tại nơi cô vừa vất vả chùi sạch ần lên vài dấu chân.

Mộ Lăng Khiêm!

Anh! Điện! Sao!

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 237: Trộm nhìn hần

Beta: Stuki

Ôn Hường Dương hít sâu một hơi, nhận xuống oán niệm đối với Mộ Lăng Khiêm, cô không cần so đo cùng hắn. Người đàn ông này trên người còn có thương tích, vết thương của anh khả năng không phải là eo, mà là đầu óc, nếu không như thế nào sẽ làm ra hành động ấu trĩ như vậy?!

Ôn Hường Dương nhận mệnh lại lần nữa bất lực, Mộ Lăng Khiêm liền đứng ở tại chỗ nhìn cô.

Nhìn Ôn Hường Dương gần như vậy mà không dám nói gì, Mộ Lăng Khiêm thế nhưng lại nghĩ tới lúc ba mẹ hắn ở chung, nếu ba hắn dám ở trên mặt đất lư lại dấu chân, mẹ khẳng định sẽ dùng cây lau nhà mà lau cả ba hắn đi.

Suy nghĩ một chút, Mộ Lăng Khiêm lại muốn đem Ôn Hường Dương dưỡng thành bộ dáng kia.

Vật nhỏ này sợ hắn.

Nhưng cũng có khi, hắn cũng không hy vọng cô sẽ sợ hắn.

Hắn càng hy vọng nhìn đến tấm lòng chân thật nhất của cô, tựa như thời điểm lúc trước cô không biết thân phận của hắn, bộ dáng chân thật liền biểu hiện ra ngoài.

Ôn Hường Dương ở trên sàn lau đi lau lại, trong quá trình ở trên sàn liền phát hiện, Mộ Lăng Khiêm tầm mắt vẫn luôn dừng lại ở trên người cô, không có trước sau như một lạnh nhạt, mà lại mang theo một tia thâm thúy.

Người nam nhân này rốt cuộc suy nghĩ cái gì?

Ôn Hường Dương đoán không ra, cũng không rành mà đoán, cô cuối cùng lại phải chịu đựng hắn một đoạn thời gian nữa.

Lần thứ ba lau xong, Ôn Hường Dương ngẩng đầu, nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm, như là tiểu hài tử mà mặc cả: “Mộ thiếu, anh có biết thương lượng là cái gì không vậy? Em đi nấu cơm cho anh ăn, anh đừng đem sàn nhà làm dơ nữa.”

Mộ Lăng Khiêm nhú mày.

Ôn Hường Dương bị biểu tình của Mộ Lăng Khiêm làm cho có chút thấp thỏm, cô hoàn toàn không biết, Mộ Lăng Khiêm vì sao lại nhú mày.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương rất trông mong nhìn chính mình, hắn không hề khó xử mà nhìn cô, chỉ là lãnh đạm nói một chữ: “Ừ.”

Ôn Hường Dương đi xuống lầu. Xuống lầu còn quay đầu lại vài lần, xác định Mộ Lăng Khiêm sẽ lại không ấu trĩ mà đem sàn nhà dẫm dơ, mới xoay người đi nấu ăn.

Hai cái người dọn dẹp vệ sinh vừa mới đến đã đem biệt thự từ trong ra ngoài đều quét tước sạch sẽ, còn mua không ít rau dưa và trái cây cùng thịt gà thịt vịt, cá đặt ở tủ đông lạnh mà dự trữ.

Ôn Hường Dương chọn một con gà, liền đi vào phòng bếp, vết thương của Mộ Lăng Khiêm chưa khỏi hẳn, cô chuẩn bị hầm canh gà, cho hắn bồi bổ thân thể.

Ôn Hường Dương hiện tại đối với sự bất bè đồ ăn của Mộ Lăng Khiêm đã rõ như lòng bàn tay, nên làm, không nên làm, cô chính là nhắm mắt lại đều có thể nói ra.

Hầm canh gà cho tốt, làm tốt đồ ăn.

Ôn Hường Dương chuẩn bị lên lầu kêu Mộ Lăng Khiêm xuống dưới ăn cơm, nhưng vừa mới đi lên, đẩy cửa phòng Mộ Lăng Khiêm ra, liền phát hiện người nam nhân này cư nhiên đã ngủ ở trên giường ngủ rồi.

Nhìn đến người nằm ở trên giường đang nhắm mắt, Ôn Hường Dương bước chân nhẹ nhàng, chậm rãi qua chỗ Mộ Lăng Khiêm.

Cô vừa đi đến trước giường của Mộ Lăng Khiêm, liền cong thân mình mình, cứ như vậy nhìn chăm chăm hắn.

Từ đôi mắt của hắn đến đôi môi.....

Gương mặt điều luyện đến sắc sảo, không hề lạnh lùng, có nhu hòa.

Người nam nhân này, rõ ràng bị thương nặng như vậy.

Cô vẫn lần đầu tiên thanh tĩnh, mà xem hắn ngủ.

Hắn liền như vậy nhắm mắt lại, hô hấp bằng phẳng.

Ôn Hường Dương nhìn nhìn, cô ma xui quỷ khiến liền vươn tay, rất muốn đi sờ sờ mặt nam nhân trước mắt.

Rốt cuộc, một ngón tay của cô dừng ở trên mặt Mộ Lăng Khiêm, nhẹ nhàng chạm vào hắn một chút, nam nhân nằm ở trên giường nam nhân nhìn qua không muốn tỉnh, cô bắt đầu gan lớn mà dùng toàn bộ tay nhỏ bao trùm ở trên mặt hắn.

Vuốt mặt nam nhân đang nằm ở trên giường, Ôn Hường Dương còn dùng ngón tay cái vuốt qua vuốt lại.

Mộ Lăng Khiêm thời điểm tỉnh, cô là không dám làm như vậy.

Bọn họ ở bên nhau lần trên giường rất nhiều lần, nhưng là, mỗi lần đều là cô đều bị Mộ Lăng Khiêm ăn sạch sẽ, cô liền không dám quang minh chính đại sờ qua hắn.

Nếu không hắn ngủ rồi, sờ thử xem?

Ôn Hường Dương nghĩ như vậy, có chút khản trương mà tay hơi hơi dúi xuống, tay cô đã có thể chạm vào cổ hắn, bỗng nhiên một bàn tay to nhiên bắt được tay cô, ngăn cản động tác của cô.

Bạn đang đọc truyện *Boss Độc Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 238: Người đàn ông này, mắt nhìn vào nơi nào?

Beta: Stuki

“Mộ..... Mộ thiếu.....” Ôn Hường Dương tay bị bắt lấy, nói chuyện đều bị sợ tới mức có chút nói lắp. Hắn rõ ràng ngủ rất sâu.

“Em làm cái gì vậy?” Mộ Lăng Khiêm mở to mắt, có lẽ là vừa mới tỉnh, thanh âm trầm thấp còn có chút lười biếng, rất là mê người.

Tay Ôn Hường Dương bị Mộ Lăng Khiêm bắt lấy, cô không thể nói, là thấy hắn lớn lên cực kỳ đẹp, muốn sờ sờ hắn. Cô cười gượng một tiếng nói: “Cơm nấu xong rồi, em còn nời canh gà, có muốn hay không đi xuống ăn một chút?”

Mộ Lăng Khiêm nhàn nhạt liếc mắt nhìn Ôn Hường Dương một cái, tầm mắt ở trên khuôn mặt nhỏ của Ôn Hường Dương bắn khoanh một vòng, đứng lên. Buông tay của Ôn Hường Dương ra, cất bước đi ra ngoài.

Ôn Hường Dương xoa xoa cái tay bị Mộ Lăng Khiêm nắm đau, bước nhanh đuổi kịp bước chân của Mộ Lăng Khiêm.

Cô là đầu bị ngất nước, mới có thể cảm thấy, người nam nhân này sau khi ngủ, cô liền có thể tùy tiện sờ vào hắn.

Hai người đi xuống lầu, Ôn Hường Dương một bước đi đến phòng bếp, đem đồ ăn đã làm tốt đưa tới trước mặt Mộ Lăng Khiêm, còn mang cho Mộ Lăng Khiêm đôi đũa, đặt ở trước mặt hắn.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương liếc mắt một cái, lại là nhú lông mày.

Theo sau, hắn đem canh gà hầm đưa đến trước mặt Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương nhìn bát canh gà trước mắt, khó hiểu về nhìn phía Mộ Lăng Khiêm.

“Bồi bổ cho tốt, thân thể của em quá kém.” Mộ Lăng Khiêm tầm mắt quét một vòng tới bộ ngực của Ôn Hường Dương, ánh mắt gian xảo lại xuất hiện một tia sáng.

Ôn Hường Dương bị xem đến trên mặt nóng lên. Người đàn ông này hướng nơi nào xem vậy? Là ghét bộ ngực của cô không đủ to sao?

Cô chỉ là người tương đối gầy, cùng người thể trọng tương đồng mà so sánh với cô, ngực của cô không tính là nhỏ đi?

“Mộ thiếu, em hâm mỗi một con, anh ăn trước đi.” Ôn Hường Dương lại 1 lần nữa đem canh gà đẩy đến trước mặt Mộ Lăng Khiêm, nhưng mới vừa đẩy một nửa, đã bị ánh mắt của Mộ Lăng Khiêm quét đến mà dừng động tác, lại đem canh gà kéo lại: “Em đây ăn trước.”

Ôn Hường Dương đem chén canh gà đều uống lên, buông chén xuống, nói: “Mộ thiếu, em uống xong rồi.”

Mộ Lăng Khiêm cũng không có trả lời Ôn Hường Dương, tầm mắt của hắn dừng lại ở trên người cô, phạm vi tầm mắt của hắn rất lớn, Ôn Hường Dương cũng không biết hắn rốt cuộc đang xem cái gì.

Cô bị hắn nhìn đến trong lòng có chút run sợ, người nam nhân này rốt cuộc đang xem cái gì vậy?

Thời điểm Ôn Hường Dương trong lòng run sợ, Mộ Lăng Khiêm cuối cùng cũng thu hồi tầm mắt, hắn đứng lên, lấy chén của Ôn Hường Dương, tự mình đi đến phòng bếp mang cho Ôn Hường Dương một chén canh gà, cất bước đi trở về tới, đặt ở trước mặt Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương: “.....”

Rõ ràng là hầm canh gà cho Mộ Lăng Khiêm, nhưng cuối cùng lại bị Mộ Lăng Khiêm buộc uống 3 chén lớn, Mộ Lăng Khiêm mới uống một chén.

Hầu Mộ Lăng Khiêm ăn cái gì, Ôn Hường Dương đã không còn cảm giác.

Nhìn Mộ Lăng Khiêm lên lầu, Ôn Hường Dương trở lại bàn ăn, bắt đầu rửa sạch bát đĩa cùng phòng bếp.

Cô mới vừa đem phòng bếp quét tước sạch sẽ, chuẩn bị lau nhà, vừa nhắc đầu cur nhiên nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm giờ này theo lý là đang ở trên lầu, bây giờ đã ở phòng bếp.

“Ách, Mộ thiếu, có việc sao?” Ôn Hường Dương đeo tạp dề, cầm cây lau nhà, cong eo, nâng đầu lên nhìn Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm tầm mắt dừng ở về mặt ngốc ngốc của Ôn Hường Dương đang nhìn chính mình,ánh mắt của hắn hơi lóe nói: “Quét tước sạch sẽ, quét luôn trong phòng tôi nữa.”

“Được..”

Ôn Hường Dương nhanh chóng kéo cây lau nhà, chạy lên lầu, gõ vang cửa phòng Mộ Lăng Khiêm.

“Vào đi.”

Cửa phòng cũng không có khóa, thanh âm của Mộ Lăng Khiêm cũng không phải từ phòng ngủ truyền tới, Ôn Hường Dương liền thăm dò, đi vào, liền thấy Mộ Lăng Khiêm đang ở trong phòng vệ sinh.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đỉnh Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 239: Bị đánh gục

Editor: Bông Béo

Beta: Stuki^^

“Mộ thiếu.....”

Ôn Hường Dương mới vừa hô một tiếng, liền nghe được Mộ Lăng Khiêm nói: “Vào giúp tôi chà lưng.”

Trong khoảng thời gian Mộ Lăng Khiêm bị thương này, thân thể không thể dính nước, đều là Ôn Hường Dương dùng khăn lau vắt khô giúp hắn chà lau thân thể.

Ôn Hường Dương “Nga” một tiếng, đi vào, thực tự nhiên tiếp nhận khăn lông trên tay Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm coi áo ra, đứng ở trước mặt Ôn Hường Dương.

Đoạn thời gian kia ở bệnh viện, Ôn Hường Dương mỗi lần giúp Mộ Lăng Khiêm chà lưng đều có chút khăn trương, sợ người khác có thể đều sẽ xông vào, bởi vậy, cũng không dám trực tiếp xem thân thể hắn.

Hôm nay, là lần đầu tiên dưới ánh đèn cô có thể thấy trực tiếp phần lưng của nam nhân trước mặt.

Người rất cao, cơ bắp mạnh mẽ làm người thêm ta nhỏ dãi, thương thể trên lưng đã kết vảy, so với hơn một tuần trước cô lần đầu tiên nhìn đến vết thương ghê người đó, giờ tốt hơn rất nhiều. Kỳ quái chính là, tuy rằng vết sẹo xấu xí kia phá hủy khỏi thân thể hoàn mỹ của hắn, nhưng lại làm cho hắn tăng thêm khí tức nam nhân thành thực, cuồng dã khí phách.

Ôn Hường Dương nhìn nhìn, lại thất thần như đi vào cõi thần tiên. Nam nhân này không phải ở ngày ngồi ở văn phòng sao? Cô cũng không bắt gặp hắn đi tập thể hình, thân thể tốt như vậy rốt cuộc là được bảo trì như thế nào?

Mộ Lăng Khiêm đang chờ Ôn Hường Dương chà lưng cho hắn, đợi một lúc nữa, tiểu nữ nhân phía sau cũng không có bất luận hành động gì.

Hắn không khỏi nhàu mày mà quay lưng lại, liền phát hiện tiểu ngu ngốc nào đó nhìn chăm chăm phần lưng của hắn đến phát ngốc.

Ôn Hường Dương chỉ biết sững sờ nhìn như vậy, hắn cúi tay nâng cảm cô lên, nhìn vào đôi mắt của cô nói: “Nhìn cái gì? Bất quá chỉ là vết thương nhỏ.”

Ôn Hường Dương nhìn Mộ Lăng Khiêm, cô đột nhiên cảm thấy có chút kỳ quái, cô mà xui quý như thế nào hỏi một câu: “Đối với anh mà nói, cái gì mới gọi là trọng thương?”

Mộ Lăng Khiêm thường thức đoạn đối thoại bình thường như vậy giữa hắn cùng Ôn Hường Dương, hắn lôi kéo tay cô đặt ở chỗ ngực của hắn: “Anh cảm thấy đau?”

Ôn Hường Dương không hiểu.

Mộ Lăng Khiêm không có lại miễn cưỡng cô, hắn buông cô ra, ngữ điệu có chút ái muội khàn khàn nói: “Giúp tôi chà lưng, đổi thuốc. Xong xuôi, chính mình tắm rửa sạch sẽ, tôi ở trên giường chờ em”

Ôn Hường Dương: “.....”

Mộ Lăng Khiêm đang bị thương, huống chi, hiện tại hai người còn có hiệp ước, cô sẽ không ngỗ nghịch bất luận ý tứ gì của hắn.

Ôn Hường Dương cho rằng Mộ Lăng Khiêm là định cùng cô làm những chuyện mắc cỡ đó. Nhưng chờ cô tắm xong, bỏ lên trên giường, Mộ Lăng Khiêm lại cái gì cũng chưa làm, chỉ là đem cô kéo vào trong lòng ngực.

Ôn Hường Dương dựa vào trong ngực Mộ Lăng Khiêm chớp chớp mắt.

Hắn kêu cô tắm rửa sạch sẽ, lên trên giường của hắn, chẳng lẽ chỉ là vì muốn ôm cô ngủ? Một cô còn lo lắng chết khiếp, sợ đợi chút nữa hai người quá kịch liệt, miệng vết thương của hắn mới khó khăn kết vảy sẽ vỡ ra lần nữa.

Ôn Hường Dương nghĩ nghĩ, cứ như vậy ở trong lồng ngực Mộ Lăng Khiêm mà ngủ.

Ngày hôm sau, Ôn Hường Dương ở trên giường của Mộ Lăng Khiêm tỉnh lại. Kỳ quái chính là, cổ tay cùng cổ chân cô tụ lại cùng 1 chỗ, giống như mỗi lần cùng Mộ Lăng Khiêm ngủ chung trên một cái giường, cổ tay cùng cổ chân đều sẽ có chút đau.

Mộ Lăng Khiêm không ở trên giường, phòng tắm cũng không có.

Ôn Hường Dương đứng lên, mở mắt, nhìn về phía cửa, cửa phòng đã được đẩy ra, Ôn Hường Dương xoay người nhìn qua trước cửa phòng.

Còn không có thấy rõ ràng đó là thứ gì, đã bị một con chó lớn nhảy vào lòng.

Ôn Hường Dương bị ngã trên mặt đất, liền nghe được thanh âm của Mộ Lăng Khiêmr “Tiểu Q.”

“Gâu gâu.” Con chó lớn chui vào trong ngực Ôn Hường Dương, kêu hai tiếng, vui sướng chạy tới trước mặt Mộ Lăng Khiêm, còn ngồi xồm xuống trước mặt Mộ Lăng Khiêm, đối với Ôn Hường Dương le lưỡi.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 240: Quân khuyến

Editor: Bông Béo

Beta: Stuki^^

Tiểu Q..

Ôn Hường Dương ngồi dậy, lúc này mới thấy rõ ràng là con chó to bên cạnh Mộ Lăng Khiêm, một hình thể to lớn, ngoại hình tuyệt đẹp, đường cong lưu loát, t

Phản đầu hơi to, nhưng 2 tai vẫn là đứng thẳng.

“Đây là Tiểu Q, chó nước Đức, quân khuyến.” Mộ Lăng Khiêm ngồi xồm xuống, sờ sờ đầu Tiểu Q, trong mắt không có vẻ lạnh nhạt mà hân thường xuyên mang theo, thay thế đó chính là một loại tín nhiệm cùng thương thức.

“Từ hôm nay trở đi, nó sẽ tới bảo vệ em”

Chó to?

Ôn Hường Dương không hiểu biết nhiều về quân khuyến lắm, càng không biết là quân khuyến không phải ai đều có thể mang về nhà được, cô chỉ biết là Mộ Lăng Khiêm mang theo một con chó to trở về, còn tính toán để con chó to này làm trách bảo vệ cô.

Bất quá, con đại cầu này, thoát nhìn bộ dáng thực thông minh.

Mộ Lăng Khiêm xem ánh mắt của nó, giống như đang xem 1 người bạn của chính mình, ánh mắt xem ra còn thân thiện hơn khi nhìn cô.

Nguyên lai, cô ở trong lòng hắn còn không bằng một con chó.

Ôn Hường Dương trừng mắt nhìn Tiểu Q, liếc mắt một cái.

Tiểu Q thấy Ôn Hường Dương trừng chính mình, tựa hồ là cảm thấy Ôn Hường Dương muốn cùng nó chơi, nó lại hướng tới Ôn Hường Dương nhào tới, rất là thích bộ dáng của Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương lại 1 lần nữa bị như vậy, bị 1 con chó liền chạy như bay nhào vào lồng ngực.

Tiểu Q đập lên trên người Ôn Hường Dương, phun đầu lưỡi, liền muốn liếm mặt Ôn Hường Dương.

Còn chưa liếm được mặt Ôn Hường Dương, đã bị một tiếng mắng của Mộ Lăng Khiêm lập tức dừng động tác, lại chạy về bên chân Mộ Lăng Khiêm.

“Lại có lần sau, ta liền cho người về quân doanh đấy!” Mộ Lăng Khiêm lãnh mắt quét Tiểu Q một cái.

Tiểu Q ịy khuaát ô ô hai tiếng, ghé vào trên mặt đất, thẳng lỗ tai, đôi mắt ướt dầm dề nhìn Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương bị ánh mắt của Tiểu Q nhìn, tâm đều đã trở lên mềm nhũn.

Thật là 1 con đại cầu đáng yêu, Mộ Lăng Khiêm cư nhiên còn nổi nóng như vậy, một cô còn cảm thấy hân đối với Tiểu Q không giống người thường đâu.

“Mộ thiếu, anh đó Tiểu Q báo hộ em, có phải hay không nói, anh đem Tiểu Q tặng cho em?” Đang xem thái độ lúc sau của Mộ Lăng Khiêm đối với Tiểu Q, Ôn Hường Dương một chút đều không có ghen ghét Tiểu Q, thậm chí còn cảm thấy Tiểu Q chính là cùng cô đồng bệnh tương liên.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Tiểu Q trên mặt đất, mắt lại nhìn Ôn Hường Dương đứng ở cách đó không xa thì tính dò hỏi chính mình.

Tiểu Q vốn dĩ chính là hân bảo người ta mua mang lại đây, đưa cho Ôn Hường Dương.

Nhưng,lúc sau nhìn đến Ôn Hường Dương cùng Tiểu Q lần đầu tiên gặp mặt,ánh mắt hắn nhần lại, có loại cảm giác dẫn sói vào nhà.

Năng lực trình thám của Tiểu Q rất xuất chúng, từ trước đến nay đều rất lạnh lùng, quân doanh bao nhiêu người muốn lấy lòng nó, nó nhìn đều không liếc mắt một cái mà đi qua, như thế nào vừa mới đến nơi này,lập tức liền biến thành một con trung khuyến bán manh.

Mộ Lăng Khiêm cũng không biết, Tiểu Q là nửa đường bị Hoa Úc tiếp nhận mà mang đến, Hoa Úc đối với Tiểu Q lai nhai, lai nhai, lai nhai suốt dọc đường.

Tiểu Q mặt khác cái gì cũng chưa nhớ kỹ, cũng chỉ nhớ kỹ một câu: Nếu muốn ở lại, liền phải lấy lòng cô gái nhỏ trước mặt này.

Vị tẩu tẩu nhỏ này là ai?

Vị tẩu tẩu nhỏ này về sau chính là vợ lão đại, là nữ nhân quan trọng trong lòng lão đại.

Ôn Hường Dương nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm lại bắt đầu nhũn nẩy, trong lòng cô có chút thấp thòm, hoàn toàn không rõ, người nam nhân này lại bị làm sao vậy. Chẳng lẽ là hắn không nghĩ đem Tiểu Q đưa cho cô, là cô tự mình đa tình?

“Tiểu Q, người theo ta ra ngoài.” Mộ Lăng Khiêm cuối cùng cũng không có trả lời vấn đề của Ôn Hường Dươn, ngược lại kêu Tiểu Q một tiếng, đi ra ngoài.

Tiểu Q trước khi đi,mỗi bước đi đều tội nghiệp cùng lưu luyến nhìn Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương bị ánh mắt của Tiểu Q nhìn, trong lòng một trận không đành lòng, thậm chí cảm thấy cô không mau đi cứu nó, là tội tày trời.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 241: Hấn còn không bằng một con chó săn

Editor: Bông Béo

Beta: Stukí^^

Chỉ là một con chó thôi mà, Mộ Lăng Khiêm chắc sẽ không đem nó đuổi đi chứ?

Ôn Hường Dương trộm đi theo, theo tới lâu một, cô núp ở chỗ hẻo lánh, liền nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm đứng ở trên mặt cỏ, trong tay cầm một cái vòng lửa, Tiểu Q thân hình uyển chuyển nhảy qua vòng lửa mà không bị gì.

WOW, thật là lợi hại.

Ôn Hường Dương nhìn Tiểu Q không ngừng nhảy qua vòng lửa, động tác mạnh mẽ nhanh chóng, toàn bộ thân thể xinh đẹp cực kỳ, đôi mắt của cô nhìn đến sáng hẳn lên.

“Mới có một trăm, tiếp tục!”

Tiểu Q liên nhảy nhảy nhảy, cang nhảy cang hưng phấn, gần trăm cái, thế nhưng nhìn không ra một chút mệt mỏi nào.

Thật sự là nó gấp lại Mộ Lăng Khiêm nên quá hưng phấn, hơn nữa, nó còn cảm nhận được cách đó không xa là hơi thở của Ôn Hường Dương, phát hiện Ôn Hường Dương đang nhìn nó, nó đương nhiên muốn biểu hiện ra một mặt mạnh mẽ nhất của nó rồi.

Ôn Hường Dương mới đầu còn xem đến trong mắt đều là sùng bái, nhưng là càng lâu cô lại bắt đầu lo lắng, huấn luyện như vậy, có phải hay không thật quá sức?

“Mộ thiếu!”

Ôn Hường Dương đi ra, gọi to với Mộ Lăng Khiêm đang ở trên mặt cỏ ngoài biệt thự.

Mộ Lăng Khiêm quay đầu, nhìn về phía cô.

Ôn Hường Dương bị ánh mắt Mộ Lăng Khiêm chiếu đến, trong lòng lộp bộp nhảy dựng, nháy mắt đã quên mất cái cỏ vô cùng chính đáng cô vừa nghĩ được, cô vừa muốn nói gì a?

A, đúng rồi!

Ôn Hường Dương linh quang chợt lóe: “Mộ thiếu, anh buổi sáng muốn ăn cái gì? Em làm bữa sáng cho anh!”

Mộ Lăng Khiêm lạnh liếc nhìn Ôn Hường Dương một cái, nhìn đôi mắt tỏa sáng của cô đang nhìn mình, hẳn lại nhìn Tiểu Q hẳn còn nhảy, cuối cùng vẫn là mở miệng:

“Dừng lại.”

Tiểu Q nghe được mệnh lệnh của Mộ Lăng Khiêm, lập tức ngừng lại.

Mộ Lăng Khiêm đập tắt lửa, đi về phía Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương không biết Mộ Lăng Khiêm muốn làm cái gì, chẳng lẽ là phát hiện tính toán của cô, muốn giáo huấn cô?

Nghĩ như vậy, cô cả người giật mình, xoay người liền chạy vào biệt thự, vừa chạy vừa nói: “Mộ thiếu, anh ngồi một lát, em đi trước làm bữa sáng cho anh.”

Ôn Hường Dương chạy đến phòng bếp, lấy nguyên liệu trong tủ lạnh, làm bữa sáng Mộ Lăng Khiêm thường xuyên ăn.

Sau khi làm xong, cô cũng không có lập tức mang sang cho Mộ Lăng Khiêm, mà là suy nghĩ, Tiểu Q bình thường thì ăn cái gì.

Cô nhớ rõ Mộ Lăng Khiêm nói Tiểu Q là quân khuyển.

Cô lấy ra đi động, mở Baidu ra, gõ tìm Quân khuyển ăn cái gì.

Trên Baidu, có nói ăn thức ăn dành cho chó, cũng có nói là ăn bánh của hoàng gia, nhưng nhiều nhất vẫn là ăn thịt tươi, nhất là thịt bò, bào ngư, gà tây, mỡ gà, trứng gà. May trong nhà có mấy cái này, nhưng đều không phải là đồ tươi sống, đều là đông lạnh cả. Như vậy Tiểu Q không phải là sẽ chịu đói sao?

Thời điểm Ôn Hường Dương ở trong phòng bếp lo lắng Tiểu Q chịu đói, Mộ Lăng Khiêm đã đi vào. Hắn đi tới cửa, liền nhìn thấy Ôn Hường Dương một tay chống cằm, ngẩn người.

Bữa sáng đang đặt trên bàn, đang dần dần nguội lạnh.

“Hường Dương!” Mộ Lăng Khiêm gọi cô một tiếng.

“A?” Ôn Hường Dương thình lình bị thanh âm làm cho hoảng sợ, cả người đều run run, khi quay đầu lại thấy Mộ Lăng Khiêm đứng ở cửa phòng bếp mới tỉnh hẳn lại.

“Mộ thiếu! Xin lỗi, làm anh đợi lâu. Bữa sáng đã làm tốt rồi.” Ôn Hường Dương đem bữa sáng bung ra ngoài cho Mộ Lăng Khiêm.

Đến trước bàn ăn, liền thấy Tiểu Q đã ngồi xồm trên mặt đất, phun đầu lưỡi, ẹ ra thụt vào nhìn cô.

Nghĩ đến trong nhà không có thịt tươi tươi sống, Ôn Hường Dương bị Tiểu Q nhìn có chút ngượng ngùng.

Thời điểm Mộ Lăng Khiêm đi ra, liền thấy Ôn Hường Dương đưa lưng về phía hắn, ngồi xồm trên mặt đất nhìn Tiểu Q.

Mộ Lăng Khiêm hoàn toàn trăm mắt, nữ nhân này lực chú ý đối với Tiểu Q rõ ràng vượt qua hắn.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(châm)Net**.

Chương 242: Đưa cô đi siêu thị

Editor: Bông Béo

Beta: Stukí^^

Mộ Lăng Khiêm lạnh mặt quét Tiểu Q một cái, Tiểu Q lập tức không dám lại bán manh nữa, mà là ngồi ngay ngắn, hai chân chạm đất mà ngồi, chỉ là đầu lưỡi vẫn còn ẹ ra.

Không phải nó định ẹ lưỡi ra đầu, mà đây là thiên tính.

Ôn Hường Dương cũng cảm nhận được tầm mắt Mộ Lăng Khiêm. Thân thể cứng đờ, đem bữa sáng của Mộ Lăng Khiêm đặt tới trước chỗ ngồi của hắn.

Hai người liền như vậy nhìn nhau không nói gì, Ôn Hường Dương ăn một ít, mắt lại nhìn đến Tiểu Q đang ngồi trên mặt đất, Tiểu Q vừa thấy Ôn Hường Dương nhìn nó, liền lập tức đối với Ôn Hường Dương nhe răng le lưỡi.

Ôn Hường Dương nhin không được mỉm cười, còn không dám đề Mộ Lăng Khiêm nhìn thấy.

Cô trước kia thường tưởng tượng mình có thể nuôi một con chó. Khi học đại học, cũng đã nhặt được một con chó, nhưng cuối cùng con chó biến mất không chút tăm hơi (bị Lâm Hạo giết).

Lại đến sau này, cô bận không có thời gian, còn nữa, có muốn thì cô cũng nuôi không nổi, một con chó thuần chủng so với cô còn quý hơn nhiều.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương cùng Tiểu Q sau lưng “liếc mắt đưa tình”, lòng mảy mui lại.

Ăn xong bữa sáng, Ôn Hường Dương còn muốn đi mua cho Tiểu Q ít thức ăn, chính là, nhìn Mộ Lăng Khiêm vẫn luôn ngồi ở trên sofa ngoài phòng khách xem báo, cô không biết nên mở miệng như thế nào. Nói là cô muốn đi ra ngoài một chuyến sao? Lý do gì?

Nghen lại ghen, nhìn Tiểu Q vẫn luôn nhìn cô mà bán manh, cô lại không nhìn được. Lấy hết can đảm, cô chậm chạp đi đến trước mặt Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm ngược mắt nhìn cô một cái.

“Mộ thiếu, em muốn đi siêu thị!” Ôn Hường Dương âm điệu có chút trang trọng mà nói, giống như đây là lý do nghiêm túc, tiếp thêm cam đảm cho mình.

Mộ Lăng Khiêm nghe nói như thế, không có trả lời, nhưng thật ra tầm mắt đã chuyển hướng sang Tiểu Q đang ngồi dưới đất.

“Cho nên?”

“Cho nên, em muốn đi ra ngoài.” Ôn Hường Dương dùng ánh mắt nhìn như nhìn kẻ ngốc mà nhìn Mộ Lăng Khiêm một cái. Sau khi liếc xong, cô mới phát hiện chính mình mới vừa làm cái gì, cô lập tức bưng kín miệng.

Cô chính là nào bị hòng đến điên rồi sao? Người vừa dùng cái loại ánh mắt đó, cái loại khẩu khí kia cùng Mộ Lăng Khiêm nói chuyện này khẳng định không phải là cô.

Khi Ôn Hường Dương cho rằng Mộ Lăng Khiêm sẽ tức giận giáo huấn cô, thì Mộ Lăng Khiêm lại đứng lên.

Ôn Hường Dương nhìn Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm đã bước tới cửa đi ra ngoài. Đến cửa, thấy Ôn Hường Dương còn đứng tại chỗ, hắn quay đầu lại liếc mắt nhìn cô một cái, nói: “Không phải muốn đi siêu thị sao? Còn đứng thất thần làm cái gì?”

Ôn Hường Dương lập tức chạy theo Mộ Lăng Khiêm đi ra ngoài, Tiểu Q thấy hai người đều đi rồi, nó cũng vội vàng chạy theo.

Hai người mới vừa lên xe, Tiểu Q cũng đi theo nhảy lên trên xe, phía sau cửa xe đóng, nó chỉ có thể trước tiên nhảy lên người Ôn Hường Dương. Còn chưa đợi Mộ Lăng Khiêm nhìn nó, nó liền rất tự giác nhảy ra sau xe, ngoan ngoãn ngồi xuống.

“Mộ thiếu, nó rất thông minh.” Ôn Hường Dương nhìn không được cảm thán.

Mộ Lăng Khiêm trầm mặc không nói gì, chỉ là con người càng lạnh, khởi động động cơ, lái xe về hướng siêu thị.

Hai người đi siêu thị, còn mang theo một con chó.

Người tới siêu thị mua sắm không ít. Ôn Hường Dương tìm một chiếc xe đẩy, liền đẩy đi tìm đồ mà cô muốn mua. Thế cho nên đều đã quên Mộ Lăng Khiêm đang đi ở bên cạnh cô.

Thật sự là, cô trước nay không hề nghĩ tới, Mộ Lăng Khiêm sẽ có một ngày cùng cô đi siêu thị.

Mộ Lăng Khiêm chưa bao giờ nghĩ mình sẽ tới những nơi như siêu thị này. Những thứ hắn cần đều là phản phó Trương thư ký hoặc Diệp Ảnh đi mua.

Hắn mới đến siêu thị không đến hai phút, cũng đã nhận thấy được không ít người dừng ánh mắt ở trên người hắn.

Còn có người, trộm lấy ra đi động, chụp lên hắn.

Mộ Lăng Khiêm năng lực điều tra rất mạnh, khi nữ sinh kia định chụp lên, hắn cũng đã phát hiện ra cô bé.

Hắn mất lạnh lẽo mà liếc cô bé một cái, nhìn rất hờ hững xa cách nhưng ngược lại, cái nữ sinh kia còn kéo theo bạn của mình hô lớn: “A a a!! soái a, nam nhân rất đẹp trai a!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 243: Mộ thiếu cùng quân khuyến

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Mộ Lăng Khiêm nhú mày, không muốn để ý người chụp lên phía trước, xoay rời cất bước rời đi chỗ này.

Đợi đến lúc nữ sinh hoa si kia lấy lại tinh thần đã sớm không tìm thấy bóng dáng của Mộ Lăng Khiêm.

Thời điểm Mộ Lăng Khiêm tìm được Ôn Hường Dương, Ôn Hường Dương đang mang theo Tiểu Q điên cuồng mua sắm, trong xe đầy chất đầy đồ ăn, tất cả đều là của Tiểu Q.

Ôn Hường Dương còn vừa cầm vài túi đồ ăn vừa hỏi Tiểu Q: “Tiểu Q, em có muốn ăn cái này không? Nếu muốn thì kêu một tiếng, còn không muốn thì kêu hai tiếng”.

Nữ nhân này!

“Ừng”. Tiểu Q nhìn giăm bông ở trong tay của Ôn Hường Dương kêu một cái.

“Em thích ăn cái này sao?.” Ôn Hường Dương nghe được Tiểu Q kêu liền vui sướng đem giăm bông bỏ vào trong xe đẩy.

Nhưng lúc Ôn Hường Dương vừa bỏ túi giăm bông vào trong xe đẩy, một bàn tay liền đem túi giăm bông lấy ra, Mộ Lăng Khiêm quét mắt nhìn qua Tiểu Q một cái: “Nó không ăn cái này.”

Tiểu Q bị ánh mắt của Mộ Lăng Khiêm quét qua, nức nở một tiếng liền gục đầu xuống không dám phản bác.

Ôn Hường Dương nhú mày, Tiểu Q là do Mộ Lăng Khiêm mang ra từ trong quân đội, vì thế lời nói của Mộ Lăng Khiêm so với Baidur càng có giá trị tham khảo hơn, do đó Ôn Hường Dương quyết định không mua giăm bông cho Tiểu Q.

*Baidur là trang tìm kiếm thông tin hàng đầu tại Trung Quốc.

Ôn Hường Dương lại mua thêm vài loại đồ ăn cho chó, nhưng mà mặc kệ cô lấy thứ gì đều sẽ bị Mộ Lăng Khiêm bỏ trả lại, vì vậy đi dạo siêu thị ước chừng nửa giờ đồng hồ thế nhưng cô cái gì cũng chưa có mua được.

Ôn Hường Dương nhìn không được liền dừng bước chân, trừng mắt về phía Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm nhìn bộ dáng tức giận của Ôn Hường Dương giấy lát liền thu hồi tâm mắt, đi đến khu vực bán thức ăn cho chó, tùy tiện lấy hai túi bỏ vào trong xe đẩy.

Ôn Hường Dương có chút sinh khí: “.....”

Hắn thái độ qua loa lấy lệ như vậy rốt cuộc là có ý tứ gì?

Tiểu Q không phải là cộng sự của hắn sao? Hắn lại đối đãi như vậy với Tiểu Q?

Ánh mắt phẫn nộ của Ôn Hường Dương lọt vào trong mắt của Mộ Lăng Khiêm, sắc mặt hắn có chút âm trầm đi xuống, hắn tới cùng cô đi dạo siêu thị vậy mà trong mắt cô chỉ có Tiểu Q, tất cả đồ cũng đều mua cho Tiểu Q, đem một người sống sờ như hắn gạt bỏ sang một bên, bây giờ lại còn dám trừng hắn?

Tiểu Q thấy mặt Mộ Lăng Khiêm âm trầm liền vội vàng chạy tới chỗ Ôn Hường Dương, cần cần ông quần của cô.

Ôn Hường Dương bị cần mới phục hồi lại tinh thần, lúc này cũng mới chú ý tới sắc mặt của Mộ Lăng Khiêm.

Trong nháy mắt liền tỉnh ngộ, không dám trừng Mộ Lăng Khiêm nữa mà lộ vẻ tươi cười dò hỏi: “Mộ thiếu, anh có cái gì muốn ăn không? Chúng ta cùng nhau đi mua đồ anh thích ăn đi?”

Mộ Lăng Khiêm liếc mắt nhìn Ôn Hường Dương một cái liền xoay người đi qua hướng khác.

Ôn Hường Dương nhìn lại mây đẹp, nhìn bóng dáng Mộ Lăng Khiêm xong lại nhìn xuống Tiểu Q kêu một tiếng mới đi theo.

Chỗ Mộ Lăng Khiêm đến là khu siêu thị bên cạnh, thời điểm lúc đi tìm Ôn Hường Dương và Tiểu Q, hắn liền đem khu vực này nhớ kĩ.

Khu vực này chính là bán thịt tươi, thịt heo thịt bò đều có.

Mộ Lăng Khiêm đi đến quầy bán thịt bò trước, đại thúc béo bán thịt đang cầm dao phay nhiệt tình hỏi: “Chàng trai, cùng vợ đi siêu thị sao? Nhìn xem, nghĩ muốn mua gì chưa?”.

“Ba mươi kí thịt bò.”

Sắc mặt Mộ Lăng Khiêm đang âm trầm, nghe đại thúc bán thịt bò nói xong liền hòa hoãn được một chút.

“Ài, được rồi”.

Đại thúc béo nói xong liền lấy dao băm xuống.

Ôn Hường Dương dẫn theo Tiểu Q đứng bên cạnh Mộ Lăng Khiêm, còn nhìn Mộ Lăng Khiêm nói với đại thúc béo kia muốn ba mươi kí thịt bò, lúc sau lại đi theo mua thêm không ít đồ linh tinh, tất cả đều được đóng gói tốt bỏ vào xe đẩy.

Ôn Hường Dương nhìn hành động của Mộ Lăng Khiêm không khỏi cảm thấy ngược ngùng vì thái độ lúc nãy cô đối với Mộ Lăng Khiêm.

Giống như từ lúc bắt đầu dạo siêu thị, cô không có đề ý đến hắn, hắn vừa vận giống như đi lạc đi?

Hai người cả ngày lấy lòng Tiểu Q bằng thức ăn, Ôn Hường Dương đi theo sau Mộ Lăng Khiêm được vài bước liền đuối tay lôi kéo ống tay áo của Mộ Lăng Khiêm, khẽ mở miệng: “Mộ thiếu ...”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 244: Nam nhân này thật sự săn sóc chu đáo sao?

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Mộ Lăng Khiêm quay đầu lại nhìn về phía của Ôn Hường Dương.

“Anh muốn ăn cái gì?”

Vừa nãy thì nghĩ một đằng lại nói một nẻo, hiện tại lại dò hỏi hắn bằng ánh mắt chân thành tha thiết.

“Em nhìn rồi mua là được”. Mộ Lăng Khiêm không có cự tuyệt ý tốt của Ôn Hường Dương nhưng cũng không có nói ra yêu cầu cụ thể.

Hắn không thích những nơi như siêu thị thế này, toàn những người hỗn tạp!

Hắn phát hiện lại có vài nữ nhân đang nhìn lên hắn.

Loại cảm giác này làm hắn thực chán ghét.

Các cô cũng không có ý xấu, chỉ là thoát nhìn Mộ Lăng Khiêm không có thích.

“Mộ thiếu, anh cùng Tiểu Q lên xe trước chờ em, em đi mua thêm một số đồ xong liền tìm bọn anh”. Ôn Hường Dương suy nghĩ rồi nói ra một cái biện pháp trông có vẻ tốt nhất.

Nhưng biện pháp cô nói ra cũng không có được Mộ Lăng Khiêm đồng ý: “Em muốn mua cái gì, anh đi cùng em”

“.....” Ôn Hường Dương biết rõ Mộ Lăng Khiêm không thích siêu thị, vì cái gì hắn còn muốn ở lại, cô chỉ có thể tốc chiến tốc thắng: “Tốt, cho em hai mươi phút, em lập tức quay lại.”

Ôn Hường Dương nói được là làm được, bắt đầu đẩy xe chạy như điên một lượt từ trên xuống dưới trong siêu thị, đem đồ vật đang cần lấp đầy xe đẩy, sau đó lần nữa đi tới trước mặt Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm nhìn một đồng đồ dùng sinh hoạt, nào là kem đánh răng, bàn chải đánh răng, sữa tắm, dầu gội rồi đến thùng rác, vài túi linh tinh, còn có hai cây lau nhà với một cây chổi.

Mộ Lăng Khiêm liếc mắt nhìn Ôn Hường Dương thật sâu một cái.

Ánh mắt kia của Mộ Lăng Khiêm khiến Ôn Hường Dương có chút nói da gà.

May mắn cuối cùng Mộ Lăng Khiêm đảo mắt đi chỗ khác không có nói gì thêm.

Hai người dẫn theo Tiểu Q đi tỉnh tiền, Ôn Hường Dương cùng Mộ Lăng Khiêm ở chung một chỗ nhưng Ôn Hường Dương mua đồ đều lấy từ tiền của chính mình. Mộ Lăng Khiêm cho cô rất nhiều thê nhưng mỗi tháng cô chi chuyển cho mình 20 vạn phí bao dưỡng, mặt khác cô một phần tiền đều không muốn.

Ôn Hường Dương có thể của mình, lúc cô đang loay hoay tìm thê trong túi xách Mộ Lăng Khiêm đã trước cô một bước đưa thê cho nhân viên thu ngân.

Thời điểm Mộ Lăng Khiêm đưa thê cho nhân viên thu ngân, động tác tìm thê của Ôn Hường Dương dừng lại một chút.

Ra khỏi siêu thị, mọi túi đồ đa số đều do Mộ Lăng Khiêm xách, dọc theo đường đi Ôn Hường Dương còn nghe được một đôi tiểu tình nhân nói chuyện, nữ sinh đối với nam sinh khen Mộ Lăng Khiêm đã đẹp trai lại còn săn sóc chu đáo.

Ôn Hường Dương đi theo phía sau Mộ Lăng Khiêm, nam nhân này thật sự săn sóc chu đáo sao?

Ai.

Hai người xách theo túi lớn túi nhỏ trở về biệt thự, Tiểu Q một đường nhảy nhót đi vào, nhưng thời điểm sắp đâm đến sân nhà lại dừng lại, ngồi xuống chờ Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương nhìn Tiểu Q nở nụ cười.

“Tiểu Q thật ngoan”. So với chủ nhân của người ngoan hơn nhiều.

Ôn Hường Dương giúp Tiểu Q lau khô bốn chân xong Tiểu Q mới vui vẻ chạy vào.

Ôn Hường Dương lại lần nữa quay lại giúp Mộ Lăng Khiêm đem đồ vào nhà.

Ngày hôm qua lúc cô dọn dẹp phòng của Mộ Lăng Khiêm liền phát hiện gần một tháng nay không có người trở về, đại bộ phận trong biệt thự đều cũ kĩ. Thân thể Mộ Lăng Khiêm còn đang trong thời kì dưỡng bệnh mà đồ vật đều bị dính bụi, khẳng định không thể để Mộ Lăng Khiêm dùng.

Cho nên hôm nay cô đi siêu thị, đồ nào có thể mua liền mua hết về. Phòng của chính cô còn chưa có dọn dẹp, đợi lát nữa cô còn phải đi dọn dẹp một lần.

Ôn Hường Dương chuẩn bị đồ ăn thật tốt cho Tiểu Q, nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm đang ngồi trên sofa còn Tiểu Q đang ghé đầu ra bên ngoài ăn cái gì đó cô liền đi lên lầu.

Hon một giờ đồng hồ Ôn Hường Dương liền đem phòng dọn dẹp sạch sẽ, lại đi qua xem phòng của Mộ Lăng Khiêm có đồ gì cần tẩy rửa hay không, tất cả đều đem đi tẩy rửa.

Đi ngang qua thư phòng thấy cửa đóng chặt Ôn Hường Dương liền dừng bước chân, từ lúc cô vào trong nhà này cửa thư phòng chưa bao giờ được mở, trong sổ tay Tần Toa cũng đã viết thư phòng là cấm kỵ của Mộ Lăng Khiêm.

Bạn đang đọc truyện *Boss Độc Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 245: Dấm của chó cũng đều ăn..

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Ôn Hường Dương vốn muốn đi vào dọn dẹp nhưng nghĩ đến lời nói trong sổ tay của Tần Toa, rốt cuộc là vẫn từ bỏ ý định này.

Đem biệt thự dọn dẹp một lượt thật tốt, Ôn Hường Dương lại đem chăn trong phòng của Mộ Lăng Khiêm cùng chính mình ôm lên ban công, phơi lên.

Cô đứng ở trên ban công nhìn xuống xem, liền nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm cùng Tiểu Q đáng lẽ đang ở trong phòng khách bây giờ đều xuất hiện ở trên bãi cỏ, Mộ Lăng Khiêm ngồi trên ghế bập bênh đọc sách, còn Tiểu Q thì dựa vào chân của Mộ Lăng Khiêm.

Một người một chó ở dưới ánh mặt trời, ấm áp làm lòng người vui vẻ.

Ôn Hường Dương nhìn trong chốc lát liền thu hồi tâm nết đi trở về phòng, nhìn phòng sạch sẽ liền nở nụ cười, xong lại nhớ tới cái gì, từ túi quần lấy điện thoại đi động ra.

Cái điện thoại đi động này là Mộ Lăng Khiêm đưa cho cô, số điện thoại còn mới tinh.

Tiểu Hân, Cách Cách cùng Tiểu Lam khẳng định là không biết cô đã đổi điện thoại.

Sợ Mộ Lăng Khiêm nghĩ nhiều, Ôn Hường Dương chỉ gửi một cái tin nhắn cho Tiểu Hân và Tiểu Lam việc cô xuất viện, còn nói chuyện cô đã đổi số điện thoại, lại hỏi thăm thêm chuyện Nghiêm Khắc cùng Tiểu Lam đóng phim.

Tin nhắn rất nhanh liền có người trả lời. Là của Nghiêm Hân.

Mặt trên viết: Hường Dương, tớ nghe bác sĩ nói cậu đi về trước thấy như vậy cũng tốt, tớ mấy ngày nữa qua nhà thăm cậu.

Cái gì mà đi về trước cũng tốt?

Ôn Hường Dương nhìn những lời này, mấy đẹp hơi nhăn lại, nhanh chóng trả lời lại tin nhắn: “Tiểu Hân, có phải phát sinh chuyện gì nữa hay không?”

Tin nhắn thật mau lại đến: “Trung Tử Nguyệt hôm nay lại tới nữa, còn cùng tớ tranh cãi một trận, nói cái gì mà cậu hại cô ta, muốn cùng cậu tính sổ. Hường Dương, cậu nghỉ ngơi cho tốt, chú ý an toàn, chuyện này tớ và anh trai sẽ xử lý thật tốt”.

“Được”. Ôn Hường Dương nhấn lại một tin, dặn dò Nghiêm Hân cũng cẩn thận một chút, chiếu cố tốt cho Cách Cách.

Gửi xong tin nhắn cho Nghiêm Hân, Ôn Hường Dương còn chờ Lý Lam Hi bên kia hồi âm, nhưng là đợi hai mươi mấy phút Tiểu Lam cũng không có trả lời, có lẽ là đang đóng phim không có thời gian rồi.

Ôn Hường Dương nhìn thời gian không còn sớm nữa, liền đi xuống lầu làm cơm chiều.

Lúc làm cơm, Ôn Hường Dương phát hiện bây giờ Mộ Lăng Khiêm đang bị thương, khẳng định cô không thể đi ra ngoài làm việc, hiện tại ở nhà trừ bỏ mỗi ngày nấu cơm đều không có chuyện gì để làm.

Đứng rồi! Kiềm chế!

Ôn Hường Dương đã đáp ứng tiểu loli đứng giờ đi dạy tiểu loli học bổ túc, hiện tại cô lại mất tích lâu như vậy, đảm bảo tiểu loli sẽ lo lắng gần chết.

Ôn Hường Dương liền vội vàng gọi điện thoại cho tiểu loli, nhưng là không có ai bắt máy.

Ôn Hường Dương định gọi điện thoại cho ba của tiểu loli La Phong giải thích trước để cho tiểu loli đỡ khổ sở, cô không phải cố ý không đi giúp tiểu loli học bổ túc.

Nhưng vấn đề là cô không nhớ rõ số điện thoại của La Phong.

Di động của cô bị hủy, sim điện thoại cũng không biết bị vứt đi đâu.

Cái này thật đúng là ...

Ôn Hường Dương có loại ý định muốn đâm đầu vào tường.

Thời điểm Ôn Hường Dương đang buồn bực, Tiểu Q liền chạy vào, còn vừa vòng xung quanh người của cô vừa thè lưỡi, đôi mắt tỏa sáng nhìn chăm chăm chỗ thịt bò.

Tâm tình của Ôn Hường Dương bị Tiểu Q kéo trở về, thôi, cô sẽ tìm thời gian đến nhà tiểu loli một chuyến, tự mình cùng tiểu loli giải thích đi rồi cầu xin tha thứ vậy.

Ôn Hường Dương sờ sờ đầu của Tiểu Q hỏi: “Tiểu Q, có phải người đói bụng rồi hay không?” Trước tiên cho Tiểu Q ăn cái đã rồi mới làm bữa tối cho Mộ Lăng Khiêm.

Hành động của Ôn Hường Dương đều lọt vào mắt của Mộ Lăng Khiêm, sắc mặt hắn hơi trầm xuống, không có thiện ý nhìn một người một chó đang càng ngày càng vui vẻ, còn có Tiểu Q càng ngày càng dễ ý tới Ôn Hường

Dương.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 246: Tiểu Q,mày không thể ngủ cùng tao được

Beta: Stuki^^

-“Tiểu Q!”

Mộ Lăng Khiêm lạnh giọng kêu Tiểu Q một tiếng, Tiểu Q mới vừa mở miệng ra chỉ có thể ngậm lại, đều không kịp ăn, lại đáng thương hề hề chạy đến trước mặt Mộ Lăng Khiêm.

Ôn Hường Dương cảm thấy Mộ Lăng Khiêm là cố ý.

Rõ ràng là hắn đưa tiểu Q cho cô mà!

Như thế nào, Tiểu Q mới đến một ngày, cô liền có cảm giác người nam nhân này cố ý nhắm vào Tiểu Q nhỉ?

Cùng ngày hôm qua giống nhau, Ôn Hường Dương hầu hạ Mộ Lăng Khiêm ăn cơm xong, cô rửa sạch sẽ chén bát, lại đưa Mộ Lăng Khiêm khăn tay lau, rồi kiểm tra mức độ khép lại miệng vết thương.

Hôm nay trong nhà có thêm Tiểu Q,phòng Ôn Hường Dương cũng quét tước sạch sẽ, cô còn có chút việc cần phải chỉnh mình xử lý.

Cô nhìn Mộ Lăng Khiêm bộ dáng không việc gì, liền đã mở miệng: “Mộ thiếu, anh còn có việc sao? Nếu là không có việc gì, tôi về phòng trước.”

Nguyên bản Mộ Lăng Khiêm đang thay áo ngủ, nghe nói như thế, động tác đều ngừng lại.

Ôn Hường Dương bị phản ứng của Mộ Lăng Khiêm làm cho thân thể có chút căng cứng, chẳng lẽ hắn còn tính toán khiến cô và hắn cùng nhau ngủ không thành? Chính là, cô còn có việc cần làm.

Ôn Hường Dương đợi một trận, Mộ Lăng Khiêm cuối cùng cũng mở miệng: “Àn!”

Đợi đến khi Mộ Lăng Khiêm trả lời, Ôn Hường Dương cảm giác như trút được gánh nặng, cô nhìn Mộ Lăng Khiêm nói: “Mộ thiếu, anh nghỉ ngơi sớm một chút, tôi về phòng trước.”

Mộ Lăng Khiêm không để ý cô, trực tiếp lên giường,dây lưng áo ngủ đều lười buộc lại.

Ôn Hường Dương đi ra ngoài.

Cô cũng không có lập tức trở về phòng, mà là tìm được Tiểu Q còn chờ ở dưới lầu, tiếp đón Tiểu Q một tiếng, Tiểu Q vừa nghe tiếng Ôn Hường Dương, lập tức từ trên mặt đất chạy lên, hướng Ôn Hường Dương nhào tới.

Tiểu Q vừa tới, ồ chó một cái đều không có, nó liền ngủ trên thảm.

Ôn Hường Dương lo lắng cho mình quá quan tâm Tiểu Q, lại chọn Mộ Lăng Khiêm không cao hứng, cô chỉ có thể làm bộ không thấy được, chờ đến khi việc Mộ Lăng Khiêm xong, lại xuống dưới tìm Tiểu Q.

“Hur, Tiểu Q! Nhẹ chút!”. Ôn Hường Dương ngăn lại Tiểu Q đang nhiệt tình, sờ sờ nó đầu: “Tiểu Q, em đừng nháo, chị mang em đến phòng chị, trước giúp em tắm rửa một cái, lại cho em làm cái ô, được không?”

Tiểu Q an tĩnh xuống dưới, phát ra một trận nước nờ, đôi mắt sáng như tuyết.

Ôn Hường Dương cười đem Tiểu Q mang theo đi lên. Thời điểm đi ngang qua phòng Mộ Lăng Khiêm, còn làm dấu riêng khiến Tiểu Q an tĩnh, một người một chó giống như hai trên trộm cùng nhau trở về phòng.

Trở lại phòng, Ôn Hường Dương liền đem Tiểu Q đưa tới phòng tắm.

Tiểu Q là con chó rất yêu sạch sẽ, Ôn Hường Dương giúp nó tắm rửa nó còn thật vui vẻ, ở bồn tắm chuyển động qua lại,cả người Ôn Hường Dương đều bị nó làm cho một thân ướt sũng.

“Tiểu Q! Đừng nhúc nhích!” Ôn Hường Dương giữ đầu Tiểu Q, Tiểu Q lập tức an tĩnh xuống dưới.

Giúp Tiểu Q tắm xong, lau khô bộ lông của nó, Ôn Hường Dương chính mình cũng một thân ướt sũng. Cô đưa Tiểu Q ra bên ngoài đợi. Chính cô đóng cửa lại, cố tắm rửa một cái. Chờ cô tắm rửa sạch sẽ đi ra, phát hiện Tiểu Q cư nhiên ở trên giường của cô, toàn bộ thân mình đều vùi vào ô chăn, đem chân cùng bàn thân vo thành một đoàn, chỉ lộ ra một cái đầu.

“Tiểu Q, đừng nháo! Mau xuống dưới!” Ôn Hường Dương đi lên trước, muốn đem Tiểu Q ôm xuống đất đi.

Nhưng Tiểu Q chẳng những không đi xuống, còn cùng Ôn Hường Dương chơi trốn tìm.

-“Tiểu Q.” Ôn Hường Dương lại kêu một tiếng, còn ôm chặt Tiểu Q đang làm loạn, xoa xoa cái đầu nó nói: “Em không thể cùng chị ngủ,chị trước giúp em làm ô, em ngủ tạm một buổi tối, ngày mai lại đi giúp em làm cái mới.”

Ôn Hường Dương cũng không biết Tiểu Q có nghe hiểu hay không lời cô nói, chỉ là cô nói xong, Tiểu Q đầu tiên là nức nở một tiếng, sau đó liền đem thân gác ở trên giường, vờn đầu lười liến đi liếm cỏ.

Ôn Hường Dương mới vừa dỗ Tiểu Q xong, lại muốn chuẩn bị đi rửa mặt, liền phát hiện Tiểu Q không thấy, con người cô ngược ra thân ảnh một người cao lớn vĩ ngạn, Ôn Hường Dương còn chưa có lấy lại tinh thần, bèn tai liền truyền đến một tiếng “Phanh!” vang lớn.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 247: Mộ thiếu! Đùng.....!

Beta: Stuki^^

-“Mộ thiếu.....!” Nương theo ánh trăng, Ôn Hường Dương thấy rõ ràng người trước mắt. Nhưng còn không phải là Mộ Lăng Khiêm sao?

Mộ Lăng Khiêm không để ý tới cô, hắn trực tiếp ngồi trên giường cô, còn đem cô cũng đưa tới trên giường.

Ôn Hường Dương vừa bị đưa tới trên giường, hơi thở ấm áp liền phả trên mặt cô, hắn hôn cô, cũng thoát đi quần áo trên người cô. Ôn Hường Dương cho rằng Mộ Lăng Khiêm tức giận khi cô mang Tiểu Q trở về phòng, nhưng động tác của hắn cũng không có thô lỗ.

Bị hắn thân mật hôn, Ôn Hường Dương dần dần có cảm giác. Cô duỗi tay ôm lấy hắn, chỉ là còn lo lắng cho vết thương của hắn.

-“Mộ thiếu! Thương thế của anh.....? Àch.....!” Lời nói của cô còn chưa nói xong, Mộ Lăng Khiêm cũng đã vào rồi.

Đêm nay Mộ Lăng Khiêm rất kỳ quái, nói tức giận cũng không giống như là tức giận, nói không tức giận cũng không hẳn, hắn hôn toàn thân cô, từ trên dưới, mỗi một chỗ mỗi một vị trí trên da thịt cô, biến ảo các loại tư thế, khiến cho Ôn Hường Dương đỏ mặt, kích thích đến cuối cùng đều nhịn không được kêu lên tiếng.

Tiểu Q bị quăng ra ngoài, vẫn luôn ghé vào ngoài cửa, nghe được bên trong có tiếng kêu của Ôn Hường Dương, nó vurun móng vuốt liền bắt đầu cào cửa, còn sủa lên.

Đang ở cao triều hai người nghe được tiếng kêu của Tiểu Q ngoài cửa, đều ngừng lại.

Ôn Hường Dương xuyên thấu qua ánh trăng nhìn thấy ánh mắt đã có chút lạnh lẽo của Mộ Lăng Khiêm, cô sợ Mộ Lăng Khiêm thật sự tức giận, lại đem Tiểu Q đá ra ngoài, cô ôm Mộ Lăng Khiêm, liền chủ động hôn lên.

Tiếng va chạm lại lần nữa vang lên, triền miên đến cực điểm, làm người ta mặt đỏ tím đập.

Không chiếm được Ôn Hường Dương, Tiểu Q vẫn còn nóng nảy cào cửa, hướng về phía bên trong sủa to, Ôn Hường Dương không thể không hướng về phía cửa hô lên, thanh âm đứt quãng: “Tiểu..... Tiểu Q... đừng kêu... chỉ không có việc gì..... À!”

–“Gâu gâu!” Tiểu Q lại lớn tiếng kêu hai tiếng, sau đó mới không có thanh âm.

Ôn Hường Dương bị Mộ Lăng Khiêm đâm đến thanh âm đều vỡ thành mảnh nhỏ, chỉ có thể ôm hân cùng nhau chìm nổi, thẳng đến cuối cùng, một cổ nóng bỏng vọt vào trong cơ thể, Mộ Lăng Khiêm mới ngừng lại được.

Ôn Hường Dương đã không có sức lực, chỉ là dựa vào trong lồng ngực Mộ Lăng Khiêm

–“Mộ thiếu.....!” Nghi ngời một chút, Ôn Hường Dương mới khôi phục được một chút sức lực, thanh âm mềm mại vang lên.

Cô không biết tại sao người rõ ràng đã nằm trên giường ngủ, như thế nào sẽ đột nhiên chạy đến trong phòng cô, còn một câu cũng chưa nói liền kéo cô lăn một lần trên khăn trải giường, cũng may hân không thô lỗ, còn để lại cho cô điểm sức lực.

–“Àn.” Mộ Lăng Khiêm hỏi đáp, trước sau đơn điệu như một, chỉ là trong thanh âm có một tia khàn khàn lơ lửng.

–“Tôi chỉ là xem Tiểu Q hôm nay vừa tới, cho nên tôi.....” Không hiểu được mục đích của hân, Ôn Hường Dương cuối cùng quyết định nhận sai trước, cô nhận sai, hân cũng không thể lại ngang ngược vô lý giáo huấn cô.

–“Về sau đừng cho Tiểu Q ngồi trên giường của cô.” Mộ Lăng Khiêm nói đến nơi này, tạm dừng một lát, lạnh lùng nói tiếp: “Nó là chó đực!”

–“Hả?” Ôn Hường Dương nghe được Mộ Lăng Khiêm dùng ngữ điệu như vậy nói ra những lời kia, nhin không được cười thành tiếng.

–“Cười cái gì?” Mộ Lăng Khiêm lật mình, đem Ôn Hường Dương đè ở dưới thân, ánh mắt thanh lãnh nhìn chăm chăm cô hỏi.

Ôn Hường Dương không dám cười tiếp, ngược lại cúi tay ôm lấy cổ Mộ Lăng Khiêm: “Tôi đã biết! Về sau để nó tự mình tới. Chỉ là, Mộ thiếu, ngày mai có thể hay không mang cho Tiểu Q một cái ỏ tới?”

–“Hoa Úc ngày mai sẽ đưa tới”.

Ôn Hường Dương sững sốt, nguyên lai Mộ Lăng Khiêm đã sớm nghĩ tới.

–“Cái kia, Mộ thiếu, còn có chuyện.....”

Mộ Lăng Khiêm mất nhìn có chút chú, dưới ánh trăng thân thể Ôn Hường Dương trắng nõn như tuyết, không có bất luận cái gì che lấp bại lộ ở trước mắt hân, còn dùng loại ngữ điệu mê người muốn nói lại thôi này cùng hân nói chuyện, hân liền cúi người dè dặt đi lên.

Cao lãnh phun ra một chữ: “Nói!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 248: Mộ thiếu vẫn cảm thú như xưa

Beta: Stuki^^

Chuyện này, Ôn Hường Dương nghĩ hoặc hai ngày nay, hiện tại không nói, Ôn Hường Dương cũng không biết về sau khi nào mới có thể tìm được cơ hội.

“Cái kia, tôi có thể hỏi, Diệp Ảnh đi đâu vậy?”

Ôn Hường Dương vừa thốt lên xong,nam nhân còn ở trong thân thể cô đột nhiên dừng động tác, ngừng đầu nhìn hướng về phía cô.

Ôn Hường Dương bị ánh mắt băng lãnh này nhìn vội vàng giải thích nói: “Tôi chỉ là kỳ quái mà thôi. Rốt cuộc anh phải hân tới bảo vệ tôi, nhưng là, thời gian dài như vậy, hân liền dường như mất tích.”

“bên người tôi không cần người vô dụng”

Ôn Hường Dương có chút giật mình, không cần người vô dụng là có ý tứ gì?

“Anh đem hân đuổi đi?”

Mộ Lăng Khiêm nhìn chăm chăm Ôn Hường Dương không nói lời nào.

Ôn Hường Dương biết chính mình không nên nhiều chuyện,trước tiên cô hân là phải đi bảo trụ cái mạng nhỏ của chính mình, nhưng cô chính là biết tính tình của Mộ Lăng Khiêm, cho nên mới lo lắng cho Diệp Ảnh.

Diệp Ảnh làm việc bất lợi, khẳng định không như vậy dễ dàng qua đi.

Việc này, dù sao cũng là từ cô dựng lên, nếu không, Diệp Ảnh hiện tại còn phục vụ bên cạnh Mộ Lăng Khiêm

“Mộ thiếu.” Ôn Hường Dương to gan lần nữa, cô hô một tiếng để ở trên người nam nhân của cô, nhìn thẳng hai trông mắt lạnh băng mà thăm thụy của hân, nói: “Tôi nghe nói, Diệp Ảnh đi theo bên cạnh anh mười mấy năm. Anh thật sự muốn vì ta, đuổi hân đi sao? Con người không phải thánh hiền, ai mà không có sai lầm, tôi hy vọng anh có thể cho hân một cơ hội nữa.”

“Có thực quan tâm hân?”

Ôn Hường Dương nghe thanh âm như vậy chợt lạnh xuống dưới vài độ, cô đương nhiên sẽ không tự tìm đường chết, vội vàng giải thích nói: “Tôi không phải quan tâm hân, tôi là quan tâm anh! Mộ thiếu, tôi hy vọng có người có thể bảo vệ anh, không thể làm anh bị thương. Diệp Ảnh theo anh nhiều năm như vậy, tôi chỉ là cảm thấy độ trung thành của hân so với những người mới kia muốn cao hơn.”

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương không nói lời nào.

Ôn Hường Dương là muốn thay Diệp Ảnh cầu tình, cô sợ Mộ Lăng Khiêm căn bản là vô dụng, cô cần thiết nhìn thẳng hân.

“Mộ thiếu, nếu là anh cảm thấy lời tôi nói ra không thể thu hồi. Tôi đây dùng ân tình của người kia cùng anh trao đổi, đổi lại anh thu hồi mệnh lệnh đã ban ra. Tôi chỉ là nghĩ nhiều cho anh có thể tín nhiệm người bảo vệ anh, tôi không muốn lại nhìn thấy anh bị thương!”

“Dùng ân tình của người kia để trao đổi?” Mộ Lăng Khiêm ngăn chặn Ôn Hường Dương,khoảng cách mặt hai người chỉ còn lại có mấy cm.

Ôn Hường Dương cảm nhận được hô hấp Mộ Lăng Khiêm, cắn răng, chịu đựng sự hãi đối Mộ Lăng Khiêm, từ kẽ răng phun ra một chữ duy nhất: “Đúng.”

Mộ Lăng Khiêm như cũ không có trả lời cô, chỉ là lại lần nữa áp lên thân thể của cô, đem một chút sức lực mới vừa khôi phục lại lần lộn ngã ở trên giường, một đầu ngón tay đều không nghĩ động.

Cố tình vào lúc này, cô cứ nhiên nhìn thấy đầu Tiểu Q xuất hiện ở cửa sổ nơi đó, hai chân trước của nó còn lay ở trên bệ cửa.

Ôn Hường Dương hoảng sợ, nơi này của cô chính là lầu ba, Tiểu Q là từ đâu bò lên trên được?

“Mộ thiếu...”

Ôn Hường Dương sợ Mộ Lăng Khiêm phát hiện Tiểu Q bò ở cửa sổ, còn to gan lớn mật tường bò tiến vào,nhưng cô chính là lại không còn sức lực, lại không nghĩ muốn động, cô không thể không câu dẫn Mộ Lăng Khiêm lại lần nữa, còn một bên chú động thân thiết với Mộ Lăng Khiêm, một bên công Mộ Lăng Khiêm, liều mạng ý bảo Tiểu Q không cần tiến vào, chạy nhanh trở về.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương cư nhiên còn muốn, hẳn tự nhiên sẽ không cùng cô khách khí.

Cũng may Tiểu Q thực thông minh, rốt cuộc nó là một con chó săn chỉ số thông minh cao, bị mang theo xem qua không ít thiếu nhi không nên đồ vật,lúc sau đang xem đến động tác của hai người trên giường, nó rất nhanh liền xem đã hiểu ra hiệu của Ôn Hường Dương

Ôn Hường Dương thấy Tiểu Q rời đi, cô cũng không dám lại phát ra âm thanh, chỉ là vô lực nằm ở trên giường, tùy ý thực tùy biết vị để Mộ Lăng Khiêm đùa nghịch, nhưng là, bị lần lộn thảm hại, đến cuối cùng vẫn là nhịn không được mắng một tiếng: Cầm Thú.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 249: Vận động kịch liệt như vậy

Beta: Stuki^^

Mỗi lần cùng Mộ Lăng Khiêm lên giường, Ôn Hường Dương đều cảm thấy chính mình giống như đi đánh trận vậy, cô vẫn là bị đau nhức cả người.

Ngày hôm sau, Ôn Hường Dương mở to mắt, hai chân thẳng tắp nằm ở trên giường, cô không biết bây giờ là mấy giờ, chỉ là bên ngoài mặt trời đã lên tới đỉnh đầu.

Mộ Lăng Khiêm không ở bên cạnh, cô một chút cũng không muốn động dậy.

Cuối cùng, vẫn là Tiểu Q mở cửa phòng, chạy đến, hướng về phía Ôn Hường Dương kêu hai tiếng.

Không nghĩ rời giường, cũng không muốn rời giường.

Ôn Hường Dương làm Tiểu Q đi ra ngoài trước, cô thay quần áo, mới xoa xoa cái eo mới như đi ra ngoài.

Cũng may Mộ Lăng Khiêm tuy rằng cầm thú, nhưng mỗi lần hai người xong việc, hẳn đều sẽ giúp cô đem thân thể rửa sạch sẽ, lại ôm cô ngủ, nếu không cô khó chịu đến chết.

Khi Ôn Hường Dương xuống lầu, liền thấy Mộ Lăng Khiêm và Hoa Úc đứng ở trong viện, Hoa Úc có vẻ như là đang làm ổ chó.

Ôn Hường Dương nhìn bóng dáng Mộ Lăng Khiêm thẳng tắp, thương thế của hắn hẳn là tốt lên nhiều lắm. Tối hôm qua hai người vận động kịch liệt như vậy, miệng vết thương của hắn cũng không có vỡ ra. Nếu không, chính cô dù liều mạng đều phải ngăn cản hắn.

“Chị dâu nhỏ, sớm a!” Hoa Úc từ ổ chó chui ra, gương mặt tươi cười ái muội cùng Ôn Hường Dương chào hỏi.

Ôn Hường Dương bị lời này cùng gương mặt cười cười của Hoa Úc làm cho khuôn mặt nhỏ một trận đỏ bừng.

Mặt trời đều lên tới đỉnh đầu, còn sớm?

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương đi đến, còn bị Hoa Úc nói nói đến mặt mày đỏ bừng, đôi mắt băng lãnh liếc Hoa Úc một cái, ngữ khí không thân thiện: “Còn thất thần làm cái gì? Ổ chó đã tốt sao?”

Hoa Úc có chút hồng mắt: “Lão đại, tôi là bác sĩ, tôi không phải người huấn luyện chó, càng không phải là kiến trúc sư thiết kế chỗ ở cho chó!” Nhưng là, nói tới nói lui, khi đối mặt với ánh mắt Mộ Lăng Khiêm, anh ta vẫn là nhận mệnh cầm cây búa cùng đinh sắt lại lần nữa chui vào ổ chó.

Anh ta cũng muốn trốn đi, anh ta không muốn học mấy cái như vậy, đi rất xa!

Hoa Úc lại đi sửa ổ chó, Mộ Lăng Khiêm đi tới trước mặt Ôn Hường Dương. Hắn giấu tay ở trên mặt cô sờ sờ. Ôn Hường Dương bị độ ẩm lòng bàn tay hắn sờ hơi hơi sùng sốt, mặt càng thêm đỏ lên.

Từ lúc bị phát sốt, Mộ Lăng Khiêm mỗi lần đều sẽ xử lý thật tốt, thấy Ôn Hường Dương không có việc gì,mắt nhìn nhà ăn nói: “Buổi sáng tôi có nấu cháo, em qua ăn một ít đi.”

Gọi người ăn cơm mà khẩu khí đều đồng cứng như vậy, người không biết còn tưởng rằng là hắn cưỡng ép cô ăn cơm.

Ôn Hường Dương bắt đầu đi ở trong lòng thờ dài, đứng là cô không nên trông cậy vào Mộ Lăng Khiêm sẽ đối xử với cô ôn nhu. Mộ Lăng Khiêm khi nói chuyện với Tiểu Lam, hẳn sẽ nhẹ nhàng chứ không phải dùng thái độ giống như khi nói chuyện với cô.

Đứng rồi, cô cũng chưa xem đi động, cũng không biết Tiểu Lam đã trả lời tin nhắn của cô hay chưa?

Ôn Hường Dương đi nhà ăn, ăn chút gì, lại cho Tiểu Q một chút đồ ăn. Chờ cô ăn xong, khi ra đến bên ngoài liền thấy Hoa Úc còn ở bên ngoài gõ sửa sang lại chuồng chó.

“Tiểu Q, nhìn thấy không? Hoa ca ca giúp em làm nhà mới đấy, phải nhớ đến cảm tạ Hoa ca ca nha.”

Tiểu Q nghe được Ôn Hường Dương nói, cũng không biết nghe hiểu hay không, chỉ là đối với Ôn Hường Dương kêu một tiếng.

Mộ Lăng Khiêm lệnh Hoa Úc tự mình làm nhà cho Tiểu Q. Ôn Hường Dương nhìn thời gian, đi làm cơm trưa cho hai người, kêu hai người tới ăn cơm, cô liền mang theo Tiểu Q trở về phòng.

Trở lại trong phòng, nhìn thấy Tiểu Lam nhắn tin lại cho cô, nói là đồng phim nên hơi vội.

Ôn Hường Dương trả lời lại một tin nhắn, bảo Tiểu Lam không cần vội vàng, chú ý nghỉ ngơi, liền đem máy tính đem ra.

Đã có một đoạn thời gian cô dùng viết tiểu thuyết, cũng may có giờ còn có thể bắt đầu tiếp, nếu không dừng lâu như vậy,nhóm tiểu yêu tình khẳng định sẽ cho rằng cô xảy ra chuyện gì, tuy rằng cô thật sự xảy ra chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chăm\)Net](http://EbookFull(chăm)Net).

Chương 250: Mộ Lăng Khiêm xử trí đối với Diệp Ảnh

Beta: Stuki^^

Mở máy tính ra, Ôn Hường Dương liền bắt đầu đánh máy.

Hiện tại tình huống của Mộ Lăng Khiêm làm cô không thể đi ra ngoài làm công việc khác, cô chỉ có thể ở nhà làm bán thảo đã để lâu, chờ về sau gửi đi, dựa vào tiền nhuận bút sẽ sắm đồ gia dụng.

Tiểu Q thấy Ôn Hường Dương đang đánh máy, liền ghé vào một bên nhìn Ôn Hường Dương, thường thường vầy vầy cái đuôi, nằm một lúc lâu lại đứng lên đi hai vòng.

Ngồi trước màn hình máy tính đại khái tầm bốn tiếng, gõ ra mấy ngàn chữ.

Ôn Hường Dương đuổi cái eo mồi như, đứng lên hoạt động thân thể. Có thể bởi vì, khi viết, dựa theo nguyên tắc Mộ Lăng Khiêm để viết, bởi vậy ý nghĩ rất logic, viết một đường, bắt tri bắt giác đã qua lâu như vậy.

Thế nhưng, thứ này cũng không thể cho Mộ Lăng Khiêm nhìn thấy.

Ôn Hường Dương thiết lập mật mã riêng cho máy tính, mới đóng máy tính lại.

Tiểu Q thấy Ôn Hường Dương xem như xong rồi, đứng lên liền hướng Ôn Hường Dương nhào tới.

Ôn Hường Dương sờ sờ Tiểu Q đầu: “Tiểu Q, đi, chúng ta đi xuống.”

Ôn Hường Dương mang theo Tiểu Q đi đến hành lang, liền nhìn thấy trong phòng khách có hai người đang đứng, cô từ hành lang chỗ thang lầu hướng phòng khách bên kia xem, chỉ có thể nhìn thấy bóng dáng hai người, trong đó có một bóng dáng cao lớn nhưng rất quen thuộc với cô.

Ôn Hường Dương có chút vui sướng.

Tối hôm qua cô bỏ ra sức lực lớn như vậy, xem như làm Mộ Lăng Khiêm đồng ý cho Diệp Ảnh trở lại sao?

Mộ Lăng Khiêm ngồi ở trên sofa, Diệp Ảnh cùng Hoa Phi hai người đứng ở trước mặt Mộ Lăng Khiêm. Là Mộ Lăng Khiêm gọi điện thoại bảo Diệp Ảnh tới, Hoa Phi lo lắng, bởi vậy đi theo cùng nhau tới.

Hai người đến nơi này đều đứng một giờ, chính là một câu lão đại đều không nói, cái này làm cho Hoa Phi đều nhận không được trong lòng có chút thấp thòm.

“Lão đại,.....” Hoa Phi nhận không được gọi Mộ Lăng Khiêm một tiếng.

Mộ Lăng Khiêm như cũ không để ý đến hắn.

Diệp Ảnh thẳng tắp đứng ở nơi đó, chờ Mộ Lăng Khiêm xử phạt.

Ôn Hường Dương mang theo Tiểu Q đứng ở chỗ hành lang, nhìn ba nam nhân trong phòng khách, ai nấy đều không nói lời nào, trầm mặc suốt hai mươi mấy phút.

Ôn Hường Dương nguyên bản cho rằng Mộ Lăng Khiêm đã đáp ứng yêu cầu của cô rồi. Nhưng hiện tại nhìn xem cảnh này, như thế nào lại không giống như cô nghĩ.

“Diệp Ảnh.” Lúc Ôn Hường Dương đứng lâu đến chân có chút tê, thì dưới lầu Mộ Lăng Khiêm xem như đã mở miệng.

“Có thuộc hạ.” Diệp Ảnh cúi đầu đáp.

“Cậu cũng biết, là Hường Dương muốn tôi tha cho cậu, còn dùng nhân tình cùng tôi trao đổi.” Thanh âm Mộ Lăng Khiêm lạnh nhạt truyền ra.

Diệp Ảnh nghe trong lòng lộp bộp một tiếng, mặc dù là anh ta đi theo Mộ Lăng Khiêm lâu rồi, khuôn mặt lúc nào cũng là một biểu cảm lãnh khốc không thay đổi, nhưng lúc này trên mặt đều có một tia rung động.

Anh ta khi bị những người thân thích trong nhà bán đi, thì cũng không có ai là người thân trên đời lão đại và các anh em.....

Lúc còn ở nhà xưởng hơi thất thần làm cho nhà xưởng nổ mạnh, làm hại Ôn tiểu thư kém chút nữa xảy ra chuyện, nhưng Ôn tiểu thư cư nhiên còn vì anh ta cầu tình.....

“Thuộc hạ tội đáng chết vạn lần!”

“Diệp Ảnh, cậu đi theo bên người tôi nhiều năm như vậy, cậu là người làm việc đúng mực nhất. Chuyện của cậu, chính cậu xử lý tốt. Sự việc lần này, vì mặt mũi Hường Dương, tôi sẽ không so đo. Nhưng, tôi sẽ không lại cho cậu cơ hội lần sau. Còn có, lần này người làm hại Hường Dương bị thương, giao cho cậu xử trí, chính cậu xem xét rồi làm đi.”

“.....” Diệp Ảnh có chút khiếp sợ ngẩng đầu lên, anh ta vốn tưởng rằng chính mình tuyệt đối không có hy vọng lưu lại bên người Mộ Lăng Khiêm, Mộ Lăng Khiêm đuổi hắn đi vẫn là việc nhỏ, nhưng không nghĩ tới, Mộ Lăng Khiêm sẽ dễ dàng như vậy tạm tha anh ta.

“Bảo vệ tốt Hường Dương!” Mộ Lăng Khiêm nói xong, đứng dậy.

Nguyên bản Ôn Hường Dương tránh ở hành lang nghe được Mộ Lăng Khiêm nói, trong lòng cũng có chút rung động. Mộ Lăng Khiêm ngoài mặt nói Diệp Ảnh cùng Hoa Phi như vậy, không thể nghĩ ngờ là khiến Diệp Ảnh cảm kích cô.

Người nam nhân này...

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đỉnh Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 251: Mộ thiếu, mau xem đĩa bay!

Beta: Stuki^^

“Lui ra đi, cho các người thời gian một tuần, nếu khiến tôi không hài lòng, các người tự giải quyết cho tốt.” Mộ Lăng Khiêm nói xong, đứng dậy rời đi.

Ôn Hường Dương đang trốn trong góc vội vàng mang theo Tiểu Q chạy về phòng, sợ bị Mộ Lăng Khiêm phát hiện cô đang nghe lén.

Lúc sau, cô mới phát hiện, đây rõ ràng là chuyện tốt, tại sao cô lại phải trốn cơ chứ.

Trong phòng khách, Diệp Ảnh cùng Hoa Phi còn đứng tại chỗ.

Hoa Phi nhìn Diệp Ảnh, khó nén kinh ngạc nói: “Người anh em, anh không việc gì chứ?”

Hoa Phi sợ Diệp Ảnh xảy ra chuyện, còn gọi thêm hai người chuẩn bị ứng cứu, bốn thuộc hạ đều biết Mộ Lăng Khiêm là người như thế nào, bọn họ thậm chí còn chuẩn bị sẵn sàng liều chết cầu xin.

Nhưng là, cái Ôn tiểu thư gì đó nói một câu, cư nhiên lại không có việc gì?

“Không sao.” Diệp Ảnh thấp giọng lập lại một lần.

Nghĩ đến Mộ Lăng Khiêm vì Ôn Hường Dương mà bị thương, Diệp Ảnh âm thầm nắm chặt hai tay, mặc dù không nói, anh ta cũng muốn đem hai người kia băm thành trăm mảnh!

Trên lầu, Ôn Hường Dương mới vừa trốn vào phòng không bao lâu, liền nghe được ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân, cô vội bước nhanh chạy đến bàn sách, giả vờ cầm quyển sách xem, làm bộ như chưa từng ra khỏi phòng.

Không đến một phút đồng hồ sau, Mộ Lăng Khiêm liền đẩy cửa đi vào.

Hắn thấy Ôn Hường Dương đang xem sách, cũng không có gọi cô, chỉ là đi tới phía sau người cô.

Mộ Lăng Khiêm tiến vào không nói lời nào, nhưng lại khiến tim của Ôn Hường Dương đang già vò đọc sách kia đập thành thịch, cả người cô cứng đờ đến ngồi cũng không yên.

Ôn Hường Dương cuối cùng vẫn là không chịu nổi Mộ Lăng Khiêm lại im lặng như vậy, nghĩ một lúc rồi kêu: “Mộ thiếu.....”

Mộ Lăng Khiêm xoay người, tiến đến trước mặt Ôn Hường Dương, nâng cằm cô lên.

Ôn Hường Dương chớp chớp mắt, liền nghe thấy giọng nói lạnh lẽo: “Lần sau, đừng cầu xin giúp người đàn ông khác, đặc biệt là lúc đang ở cạnh tôi.”

Ôn Hường Dương nghiêm túc gật gật đầu.

Cô chỉ là có chút lo lắng cho Diệp Ảnh, lại tìm không thấy cơ hội thích hợp để che dấu, lúc này Mộ Lăng Khiêm nhắc tới chuyện này, rốt cuộc Diệp Ảnh cũng coi như không còn vấn đề gì.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương lại ngoan ngoãn như vậy, sờ sờ khuôn mặt nhỏ của Ôn Hường Dương, duỗi tay liền đem cô ôm vào trong lồng ngực, bế cô đặt trên đùi mình, ngồi xuống chỗ Ôn Hường Dương vừa ngồi, dò hỏi: “Đang xem cái gì?”

Mộ Lăng Khiêm vừa nói vừa cầm lấy quyển sách Ôn Hường Dương vừa xem.

Nhìn một lát, sắc mặt của hắn đều thay đổi.

Ôn Hường Dương vừa nãy chỉ là tùy tiện tìm quyển sách để che dấu, căn bản không chú ý quyển sách mình đang xem là thể loại gì, chứ lúc cô nhìn thấy sắc mặt Mộ Lăng Khiêm, lại hướng phía quyển sách kia nhìn thoáng qua, cô thật muốn đắm đầu xuống đất.

Mộ Lăng Khiêm xem chính là hai nam nhân đang xxx với nhau, còn ngôn ngữ miêu tả lại kịch liệt tới dị thường.

“Ách, Mộ thiếu. Cái kia, hôm nay thời tiết không tốt.” Ôn Hường Dương vội vàng đoạt lấy quyển sách, giấu xuống dưới giường, về mặt “mau xem đĩa bay”, nhìn ngoài cửa sổ.

Cô từ lúc học sơ trung, liền vô cùng thích yaoi, đối với nam nữ chỉ gian thịt hoàn toàn không có hứng thú, cô liền xem về nam và nam, quyển sách cầm vừa rồi, chính là quyển cô yêu thích nhất, chỉ là không nghĩ tới, cư nhiên bị Mộ Lăng Khiêm thấy được.....

“Em thích loại sách này sao?” Ôn Hường Dương an vị ngồi trên đùi Mộ Lăng Khiêm, giọng nói trầm thấp khàn khàn của hắn vang lên sát bên tai cô.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 252: Bồi cô thực chiến diễn luyện

Beta: Stuki^^

Ôn Hường Dương không thể nói phải, cũng không thể nói không phải.

Cô không thể không quay đầu nhìn phía Mộ Lăng Khiêm.

“Mộ thiếu, kỳ thật là em làm rất nhiều việc, trong đó có cả viết tiểu thuyết. Cái kia, em xem chỉ là vì kích phát cảm xúc, em thế, đó chỉ là tìm cảm xúc viết mà thôi.”

“Tìm cảm xúc?”

“Chính là viết tiểu thuyết không có ý nghĩ, không biết cốt truyện như thế nào. Mộ thiếu, xin anh quên thứ anh vừa xem đi. Kỳ thật, thật sự cái gì đều không có, anh hãy coi như đó là một quyển sách giáo khoa. Ha ha, ha ha.” Ôn Hường Dương cười gượng nói.

Thật là mất mặt mà.

Còn may Mộ Lăng Khiêm không xem tiểu thuyết, không biết cô viết cái gì, nếu không còn muốn chết a.

“Về sau đừng lại xem những loại sách lung tung rồi loạn áy nỡ.” Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương cười khó coi như vậy, hắn duỗi tay xoa xoa tóc cô, tuy rằng ngũ khí không tốt, ánh mắt cũng không tốt, nhưng rốt cuộc không có làm cô khó xử.

Lúc Ôn Hường Dương thờ dài nhẹ nhõm một hơi, bỗng Mộ Lăng Khiêm nói một câu:

“Nếu em muốn có cảm hứng sáng tác có thể tìm tôi, tôi có thể bồi em.....” Mộ Lăng Khiêm cắn vành tai Ôn Hường Dương, thanh âm mang theo run rẩy mị hoặc nói: “Thực chiến diễn luyện.”

Ôn Hường Dương: “.....”

Có mỹ sọi không a, cô muốn thất cổ.

Mộ Lăng Khiêm chưa cho Ôn Hường Dương cơ hội thất cổ, hắn nói xong lời này, liền đem Ôn Hường Dương đặt xuống ghế, đứng dậy: “Lần này hai người hại em bị thương, tôi đã giao cho Diệp Ảnh xử lý.”

Nói đến đây, Mộ Lăng Khiêm ngừng một lát, nhìn tiểu nữ nhân trước mặt, đột nhiên mở miệng: “Em muốn báo thù thế nào, nói với Diệp Ảnh một tiếng.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, ngẩng đầu nhìn Mộ Lăng Khiêm, trong mắt còn mang theo kinh ngạc.

Cô xác thật là muốn tự tìm cách báo thù, chỉ là, Mộ Lăng Khiêm là như thế nào đoán được tâm tư của cô chứ?

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương nhìn mình, hắn cúi đầu hôn khẽ miệng của cô: “Hai người bọn họ hiện tại còn tránh ở bên ngoài không dám lộ diện. Diệp Ảnh giao cho em sai báo, đem người tìm ra thế nào, tự em suy nghĩ biện pháp.”

Trái qua tiếp xúc trong khoảng thời gian này, Mộ Lăng Khiêm đại thể thăm dò được tính tình của Ôn Hường Dương, cô là một tiểu quý. Chỉ là tạm thời bị hắn dè nén tính tình xuống, không dám làm càn.

Nhưng đây không phải kế lâu dài.

Phương thức thuận phục cô tốt nhất là thuận theo sở thích của cô. Hắn quyết định từ hôm nay trở đi bồi dưỡng năng lực đi săn cho cô, chứ không giúp cô đem con mồi bắt được đưa trước mặt cô.

Đương nhiên, hắn cũng có thể làm, chỉ là vật nhỏ này cũng thích chính mình động thủ.

Ôn Hường Dương thật cao hứng, so với Mộ Lăng Khiêm đem Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi đưa tới trước mặt cô quả còn cao hứng hơn.

Đôi mắt cô tỏa sáng, duỗi tay liền ôm cô Mộ Lăng Khiêm, còn nhón mũi chân, hung hăng hôn Mộ Lăng Khiêm, kích động nói: “Mộ thiếu, thật là yêu anh, anh thật sự là quá tốt.”

Ôn Hường Dương cũng không thấy những lời này có gì không thích hợp, lúc nói xong, liền cao hứng mang theo Tiểu Q chạy xuống lầu.

Mộ Lăng Khiêm ngồi trong phòng, nhìn bóng lưng Ôn Hường Dương dần biến mất, khe miệng vẫn còn đọng lại hương vị ngọt ngào trên môi cô, bên tai còn quanh quẩn lời cô vừa mới nói.

Yêu hắn?

Mộ Lăng Khiêm đứng dậy rồi đi xuống.

Lúc Ôn Hường Dương chạy đến dưới lầu, Diệp Ảnh cùng Hoa Phi còn chưa có rời đi.

Hai người nhìn thấy Ôn Hường Dương, đều rất có lễ phép kêu một tiếng “Ôn tiểu thư.”

Hoa Phi lần đầu tiên thấy Ôn Hường Dương còn đùa giỡn hơi quái với Ôn Hường Dương, bất quá là bởi vì anh ta không cảm thấy chính mình sẽ có thái độ đối một người con gái nghiêm túc, hiện giờ anh ta lại không dám lại suy nghĩ như thế, hơn nữa sự việc của Diệp Ảnh, khiến anh ta càng tôn trọng Ôn Hường Dương hơn.

Ôn Hường Dương cũng đối hai người gật gật đầu.

“Diệp Ảnh, Mộ thiếu nói anh ấy đem việc Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi giao cho anh. Mộ thiếu mới vừa nói anh giúp tôi, cho tôi ra kế hoạch bắt bọn họ, tôi đã điều tra qua, bọn họ hai người hiện tại không ở nội thành Nam Đức. Giờ chúng ta bàn kế hoạch được không?”

Hai người bọn họ đem cô cùng Tiểu Hân đánh thăm như vậy, còn làm hại chân Cách Cách hiện tại đi cũng không tốt, nếu chỉ đơn thuần đưa bọn họ vào tù, thật là quá tiện nghi cho bọn họ rồi.

Cho nên, mấy ngày này, Ôn Hường Dương trong đầu hiện lên một kế hoạch lớn, phải làm Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi chết không có chỗ chôn!

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 253: Em lo Lâm Hạo sẽ “chó cùng rút giậu”;

Beta: Stuki^^

“Ôn tiểu thư, mời nói.” Diệp Ảnh trong khoảng thời gian này vẫn luôn chờ Mộ Lăng Khiêm xử lý, nhưng cũng ngẫm đi tìm hai tên Lâm Hạo và Trần Văn Hi.

Hai người chạy thoát, hẳn là trốn ra Nam Đức, nếu không, bọn họ không có khả năng trốn được đến hiện tại.

Vì thế, Ôn Hường Dương đại khái đem kế hoạch định của mình đều nói cho Diệp Ảnh, Diệp Ảnh đứng một bên như một máy móc hoàn mỹ, vô luận Ôn Hường Dương nói cái gì, anh ta đều ghi nhớ từng câu từng chữ của Ôn Hường Dương, trong đầu cũng bổ sung vào những thiếu sót, chờ về sau thực hành, tiến hành sửa chữa.

Đứng ở một bên Hoa Phi nghe kế hoạch định của Ôn Hường Dương, thật không thể không bội phục Ôn Hường Dương.

Thoạt nhìn Ôn Hường Dương không có sức chiến đấu gì, trong đầu thế nhưng lại cất giấu đầy những ý tưởng biến thái.

“Diệp Ảnh, cái này chắc sẽ ảnh hưởng tới Mộ thiếu, anh có biện pháp bổ sung gì tốt hơn hay không?” Ôn Hường Dương hỏi Diệp Ảnh.

Lúc Ôn Hường Dương hỏi xong, liền thấy Diệp Ảnh cùng Hoa Phi đều đứng thẳng dậy, hai mắt nhìn thẳng phía sau cô.

Cô quay đầu lại, nhìn thấy người đứng phía sau chính là Mộ Lăng Khiêm: “Mộ thiếu.....”

Ôn Hường Dương cảm thấy chính mình hơi khoe khoang quá mức, thấy kế hoạch mình sắp xếp quá mức vừa lòng, thế nên quên mất, Mộ Lăng Khiêm đang ở trên lầu, lời nói của cô, Mộ Lăng Khiêm khả năng đều nghe thấy.

Mộ Lăng Khiêm lấy sổ ghi chép kế hoạch của Diệp Ảnh, ngồi ở trên sofa, đem toàn bộ kế hoạch đều nhìn một lần, đầu cũng chưa ngừng liền hỏi: “Em lo lắng cái gì?”

“Em lo lắng Lâm Hạo “chó cùng rút giậu”.” Ôn Hường Dương đem lo lắng nói ra.

Mộ Lăng Khiêm nghe nói như thế, ngược mắt nhìn Ôn Hường Dương một cái.

Hắn cầm lấy bút, ngón tay thon dài bắt đầu viết trên giấy, đầu bút lông mạnh mẽ thêm vài nét bút, lại đem một số chỗ bổ sung thêm cho hợp lý, đưa cho Diệp Ảnh nói: “Liền làm như trong này.”

“Vâng..”

Mộ Lăng Khiêm là cấp cho Diệp Ảnh một cơ hội lập công chuộc tội, Diệp Ảnh phải tự chính mình làm, nếu là kết quả hắn không hài lòng, hắn lại xử phạt, nhưng nhìn đến Ôn Hường Dương ở phía sau, hắn liền thay đổi chú ý.

Bảo Ôn Hường Dương phụ trách chuyện này, vừa đúng lúc để hắn xem tiểu nữ nhân sau khi bị bắt nạt thăm như vậy, tính toán báo thù như thế nào.

Mộ Lăng Khiêm quyết định như vậy, vô hình chung khiến Diệp Ảnh giảm không ít áp lực.

Diệp Ảnh thấy Mộ Lăng Khiêm bổ sung kế hoạch định cực kì tốt, không dám nhìn hai người lâu, lập tức cúi chào hai người, liền cùng Hoa Phi rời khỏi biệt thự, dựa theo kế hoạch đi chấp hành.

Trong biệt thự, sau khi Diệp Ảnh cùng Hoa Phi rời khỏi, chỉ còn lại Ôn Hường Dương cùng Mộ Lăng Khiêm, còn có cả Tiểu Q.

Ôn Hường Dương nhìn Mộ Lăng Khiêm ngồi trên sofa cầm tờ báo, đang xem rất chăm chú.

Nghĩ đến kế hoạch của mình, tất cả đều bị Mộ Lăng Khiêm nghe được, cô có chút xấu hổ.

Trong lòng cô rối rắm một lát, sau đó đi đến bên cạnh Mộ Lăng Khiêm, dọc theo sofa ngồi xuống.

Thấy Mộ Lăng Khiêm không để ý cô, cô lại động dậy thân thể, nhích lại gần Mộ Lăng Khiêm một chút.

Hành động nhỏ của Ôn Hường Dương tất cả đều được thu vào trong mắt Mộ Lăng Khiêm, nhưng hắn lại vẫn bình tĩnh nhìn tờ báo trong tay, vẫn chưa vạch trần việc mờ ám của Ôn Hường Dương.

Thẳng đến khi cô cách hắn chỉ còn có ba mươi centimet, hắn mới buông tờ báo trong tay, nhàn nhạt nhìn cô một cái nói: “Em muốn nói cái gì?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **www.EbookFull.Net**.

Chương 254: Mộ thiếu bá đạo !

Beta: Stuki^^

“Em, em, kế hoạch em vừa định, có thể hay không ảnh hưởng đến anh? Mộ thiếu, em không có muốn lợi dụng ý tốt của anh.” Ôn Hường Dương nói đến đây, thấy Mộ Lăng Khiêm ánh mắt thăm thẳm nhìn mình, cô giờ lên tay đầu hàng nói: “Được rồi, tuy rằng, em có một chút là ý tứ kìa, nhưng hiện tại em từ bỏ dựa vào anh,em cũng không thể dựa vào ai. Nhưng là.....”

Ôn Hường Dương nói chỉ một nửa, một bản tay to bỗng chạm lên gương mặt cô, khiến lời muốn nói còn lại của cô đều đánh phải nuốt xuống, thân thể cô có chút cứng đờ, bởi vì Mộ Lăng Khiêm đang sờ mặt cô, ngón tay cái từng chút từng chút trên má cô ma xát qua.

“Mộ thiếu.....”

Mộ Lăng Khiêm tay thông thả dòi đến cảm Ôn Hướng Dương, hần nằng cảm cô lên, khiến cô ngắng đầu nhìn vào mặt hần.

Nam nhân này thật bá đạo đến làm người khác không dám phản bác. Bỗng nhiên, bên tai cô vang lên: “Trừ bỏ tôi, em còn dám dựa ai?”

“Hướng Dương, em rốt cuộc vẫn là quá mềm lòng. Kế hoạch của em không tồi, nhưng nếu chỉ là như vậy, hiệu quả bùng nổ còn chưa đủ mãnh liệt, cũng không đủ để làm một người sống không bằng chết.”

Tiếng nói của Mộ Lăng Khiêm từng câu từng chữ truyền đến khiến Ôn Hướng Dương có chút sợ hãi.

Mộ Lăng Khiêm tựa hồ đã nhận ra cảm xúc của Ôn Hướng Dương, hần thu hồi tay, ôm lấy eo Ôn Hướng Dương, đem cả người cô ôm vào trong lồng ngực: “Bất quá, có thể nghĩ ra loại biện pháp này, cũng đáng để khen ngợi.”

Ôn Hướng Dương ngồi trên đùi Mộ Lăng Khiêm, cảm thụ được trên người hần truyền đến hơi thở.

Trong lòng vẫn là nhện không được kinh hoàng.

Cũng may Mộ Lăng Khiêm chỉ là ôm cô, cũng không làm cái gì khác, cô tuy rằng khản trương, nhưng từ từ cũng giảm bớt xuống. Cô lại theo tầm mắt Mộ Lăng Khiêm mà nhìn tờ báo trong tay hần.

Mặt trên viết đều là cổ phiếu chứng khoán, còn có một ít biểu đồ phức tạp. Ôn Hướng Dương nhìn có chút đau đầu.

Cô từ số nhỏ thành tích toán học không tốt, vì vậy về sau, liền càng không thích mấy thứ này, thi đại học là ông trời có mắt, làm toán học của cô phá lệ điểm cao một lần, mới thi đậu đại học tốt nhất Nam Đức.

Thiệu Kiệt nói cô ngốc, xem ra vẫn là có lý.

Mộ Lăng Khiêm xem mấy thứ này, cô sợ là xem cả đời đều xem không hiểu.

Mộ Lăng Khiêm đang xem báo mới nhất về tài chính và kinh tế, nhưng lại liên phát hiện nữ nhân trong lồng ngực hần đã ngủ rồi, đầu nhỏ đều dựa vào trên vai hần.

Vì tránh cho Ôn Hướng Dương trong lòng ngủ không thoải mái, Mộ Lăng Khiêm thay đổi cái tư thế, tìm cho cô vị trí thoải mái nhất, để cô dựa cả người vào trong lồng ngực.

Chính là, Ôn Hướng Dương ngủ, rất thích dính vào người khác, cũng thực thích ôm, trông cô thực giống bạch tuộc dính ở trên người Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm vốn tưởng rằng tiểu nữ nhân này buổi tối ngủ mới như vậy, không nghĩ ban ngày cũng ngủ như vậy, hần mới vừa thay đổi tư thế, tay chân cô liền triển đi lên, hai chân cặp vào eo hần, đôi tay còn ôm cổ hần, khuôn mặt nhỏ chôn ở cổ hần, còn ngáy lớn.

Mộ Lăng Khiêm ở trong quân đội đã mười mấy năm, tùy thời đều vẫn duy trì cảnh giác cao, tư thế như thế này thật khiến năng lực của hần bại lộ trước mặt đối phương.

Thói quen của hần sẽ làm đối thủ không thể tới gần, vì như vậy, hần sẽ rất khó đối phó. Bởi vậy, hần cũng không cùng bất luận kẻ nào cùng nhau ngủ, càng đừng nói có người dính trên người hần ngủ như vậy.

Nhưng, là từ khi nào bắt đầu? Liền lại không đuổi cô trở về phòng.

Tuy rằng không đuổi cô trở về phòng, nhưng mỗi lần triển miên ngủ với cô, hần vẫn sẽ dùng cả vật trời chặt tay chân cô.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 255: Con chó bông

Beta: Stuki^^

Nếu không, với tư thế ngủ này của Ôn Hướng Dương, Mộ Lăng Khiêm tối nay đừng nói có thể đi ngủ, Ôn Hướng Dương chắc chắn sẽ “kích thích” nhu cầu của hần, hần thậm chí có khả năng sẽ coi cô là địch thủ, bóp cổ chết cô.

Mộ Lăng Khiêm kéo Ôn Hướng Dương một chút, Ôn Hướng Dương bị kéo “Ân” một tiếng, lại càng ôm chặt cổ Mộ Lăng Khiêm hơn, rõ ràng là đem hần trở thành một cái gối ôm ấm áp đây mà.

Mộ Lăng Khiêm bắt đầu đi nhủu mây, chỉ có thể buông tờ báo báo trong tay, đem cả người Ôn Hướng Dương bế lên, ôm cô trở về phòng cô, đặt lên trên giường.

Ôn Hướng Dương dính vào giường, tựa hồ là cảm thấy ôm một đồ vật thực không thoải mái, tự nhiên mà vậy liền buông lỏng cổ tay Mộ Lăng Khiêm ra, lăn đến trên giường, xoay người một cái, ôm cái chân bên cạnh, cả người chẳng khác nào koala.

Mộ Lăng Khiêm đứng ở mép giường, nhìn cô gái nhỏ ôm lấy cái chân, ngủ vô cùng say sưa.

Hần không thể không khom lưng, kéo chân cho cô.

Nhưng là Ôn Hướng Dương giống một con chó nhỏ vậy, gắt gao ôm chân, quẩn lấy, không chịu để Mộ Lăng Khiêm đoạt lấy đi.

Mộ Lăng Khiêm nhủu mây, đành phải đi lấy một cái chân khác đắp lên người cho Ôn Hướng Dương.

Sau khi ra khỏi phòng, nhìn Ôn Hướng Dương ngủ rất khó coi, hần liền gọi điện cho trợ lý Trương: “Trợ lý Trương, mau đi mua cho tôi một cái gối ôm thật lớn tới đây.”

Ôn Hướng Dương không biết chính mình sẽ ngủ lâu như vậy, cô chỉ biết là Mộ Lăng Khiêm chắc hần sẽ rất ghét bỏ cô, chờ lúc cô tỉnh lại, bên ngoài trời đều tối sầm, cô vừa ngồi dậy, xoa xoa đôi mắt, liền đụng phải một con lông xù xù rất lớn.

Cô vẫn còn tưởng là Tiểu Q bò lên giường của cô.

Nhưng là, Tiểu Q rất ấm áp, con lông xù này rõ ràng là lạnh như băng.

Cô vuốt tay mờ đèn đầu giường, liền nhìn thấy con chó bông lông trắng dài tới một mét chín nằm trên giường của cô.

Ôn Hướng Dương thực thích loại lông xù này, vừa nhìn thấy một con chó bông lớn như vậy, liền nhào đến ôm rồi lăn một vòng. Lăn một lúc sau cô mới bắt giác ý thức được, cô không có mua cái này nha.

Hơn nữa, một con thú bông lớn như vậy, không có mấy trăm nghìn khẳng định mua không được.

Ôn Hướng Dương ngã xuống giường, chớp chớp mắt, cửa phòng đã bị đẩy mở ra, Tiểu Q từ cửa chạy vào, thân hình cao lớn phía sau Tiểu Q rõ ràng là Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm đi vào, liền nhìn thấy Ôn Hướng Dương cả người nằm dưới con chó bông, chỉ lộ ra một cái đầu, tóc đen chảy ra ngoài, áo lệch ra khỏi vai, còn chớp đôi mắt nhìn hần.

Mộ Lăng Khiêm hơi trầm mắt, cất bước đi tới trước mặt Ôn Hướng Dương.

“Tỉnh rồi thì đi xuống ăn cơm.” Nói, còn vươn tay kéo áo trên vai Ôn Hướng Dương lên.

Ôn Hướng Dương nằm trên giường nhìn Mộ Lăng Khiêm, Mộ Lăng Khiêm đã đem áo của cô kéo lên xong, xoay người đi ra ngoài.

Ôn Hướng Dương nhìn bóng dáng Mộ Lăng Khiêm, lại nhìn con chó bông bên cạnh, đây là Mộ Lăng Khiêm mua sao? Nhưng tại sao hần lại đưa cho cô chứ? Lại còn lớn như vậy.

Tuy rằng cô rất thích a a.

Ôn Hường Dương đang suy tư, bỗng thấy Tiểu Q còn quỳ rạp trên mặt đất nhìn mình, cô liền dứt khoát đứng lên.

Com chiều là Mộ Lăng Khiêm làm, Ôn Hường Dương ngồi xuống, ít nhiều có chút ngượng ngùng, cũng may Mộ Lăng Khiêm vẫn là không có biểu cảm gì đặc biệt.

Hôm nay, ổ chó của Tiểu Q, Hoa Úc đã xây xong, mùa đông đều sẽ không lạnh nữa, làm Ôn Hường Dương rất yên tâm.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 256: Tiểu loli đi nơi nào?

Beta: Stukr^^

Tối hôm qua cùng Mộ Lăng Khiêm lần một buổi tối, Ôn Hường Dương cho rằng đêm nay sẽ tiếp tục hoặc là ít nhất Mộ Lăng Khiêm sẽ ngủ trong phòng của cô. Nhưng cô lại không ngờ rằng Mộ Lăng Khiêm trực tiếp trở về phòng của hắn.

Ôn Hường Dương không biết Mộ Lăng Khiêm suy nghĩ cái gì.

Nhưng Mộ Lăng Khiêm trở về phòng, làm cô thực vui sướng nha, cô chạy về phòng, thế nào lại trần trọc tới 12 giờ mới ngủ.

Đêm nay có con chó bông để ôm, Ôn Hường Dương lần lợ thể nào cũng không có vấn đề gì, chỉ là tới sáng, chó bông lại nằm trên mặt đất, cô cả đêm đều chôn ở dưới chân, hoàn toàn không biết con chó bông từ khi nào đã bị cô đá xuống.

Ngày hôm sau tỉnh lại, Ôn Hường Dương đứng lên, làm com sáng, muốn đi kêu Mộ Lăng Khiêm xuống ăn.

Nhưng khi cô đến trước cửa phòng Mộ Lăng Khiêm gõ hồi lâu, bên trong đều không có trả lời.

Tiểu Q chạy lên, kêu hai tiếng với Ôn Hường Dương, mở miệng cắn ống quần Ôn Hường Dương. Ôn Hường Dương nhìn phía Tiểu Q, cười nói: “Tiểu Q, em muốn mang chị đi chỗ nào?”

Tiểu Q đem Ôn Hường Dương kéo đến phòng khách, lại ngâm một tờ giấy ghi chú đưa tới chỗ cô.

Mặt trên viết: Tôi có việc đi ra ngoài một chuyến, em ở nhà đợi.

Chữ viết như rồng bay phượng múa này rõ ràng chính là của Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm đi ra ngoài?

Ôn Hường Dương thấy tin tức này, phản ứng đầu tiên là lo lắng, tiếp sau là nghi hoặc, cuối cùng lại nghĩ là cô có phải hay không cũng có thể trốn đi ra ngoài làm việc của chính mình?

“Tiểu Q, đi. Chúng ta ăn điểm tâm trước, đợi chút, chị mang em đi ra cửa.” Ôn Hường Dương bế Tiểu Q, xoa xoa đầu nó, cô còn nghĩ không biết khi nào mới có thể đi ra ngoài.

“Gâu gâu.” Tiểu Q hướng về phía Ôn Hường Dương kêu hai tiếng.

Nhưng mà, chờ một người một chó ăn điểm tâm xong, lúc Ôn Hường Dương chuẩn bị ra cửa, Tiểu Q lại há mồm cắn ống quần Ôn Hường Dương, một bộ không cho cô ra cửa.

Ôn Hường Dương thấy đáng về này của Tiểu Q, cô đại khái có thể đoán ra, Tiểu Q đây là bị Mộ Lăng Khiêm chặn dò, ở nhà trông cô, không cho cô đi ra ngoài.

Ôn Hường Dương ngồi xổm xuống, xoa đầu Tiểu Q, thương lượng nói: “Tiểu Q, chị mang em đi ra ngoài mua đồ ăn ngon. Cam đoan trước khi Mộ thiếu về, chị sẽ mang em về nhà, được không?”

Tiểu Q vẫn cứ cắn ống quần Ôn Hường Dương, bộ đáng chính là nhất quyết không cho cô ra khỏi cửa.

Ôn Hường Dương không thể không trừng mắt nhìn Tiểu Q nói: “Nếu em không nghe chị, chị liền nói cho Mộ thiếu, chị không thích em, không cần em, làm anh ấy đưa em rời đi.”

Tiểu Q nghe không hiểu Ôn Hường Dương nói, nhưng cũng hiểu được biểu cảm Ôn Hường Dương.

Nó nức nở một tiếng, tội nghiệp ngồi xổm một bên, lấy một đôi mắt ướt át nhìn Ôn Hường Dương.

“Em không cần nhìn chị như vậy a, chị cam đoan chị nhiều nhất chỉ đi ra ngoài hai giờ liền trở về.” Thật sự là tiểu loli bên kia, cô liên hệ không được, rất muốn qua đi nhìn xem.

Bỏ lỡ hôm nay, chờ Mộ Lăng Khiêm trở lại, cô càng không thể đi ra ngoài.

Ôn Hường Dương cuối cùng vẫn có thể đi ra ngoài, cô hướng phía trạm xe buýt đi tới, mặt sau liền truyền đến tiếng chó kêu, cô quay đầu lại liền thấy Tiểu Q đuổi theo.

Nhìn thấy Tiểu Q, cô dừng chân, gương mặt cũng lộ ra tươi cười.

Một người một chó đi đến nhà của tiểu loli, nhưng Ôn Hường Dương ở trước nhà tiểu loli ấn chuông cửa thật lâu, đều không có người mở cửa, Ôn Hường Dương lại lấy ra di động gọi cho tiểu loli, nhưng vẫn là không có người tiếp.

Ôn Hường Dương không thể không tìm hàng xóm dò hỏi, nhưng kỳ quái nhất là hàng xóm cũng đều không biết.

Đi đâu được chứ?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 257: Lâm Hạo điên cuồng

Beta: Stukr^^

Ôn Hường Dương đứng ở cửa nhà tiểu loli, thờ dài.

Cô không biết số điện thoại của La Phong, càng không thể chạy đi tìm La Phong.

“Tiểu Q, em nói Viên Viên sẽ đi nơi nào được chứ? Chị lại lần nữa thất hứa, cô ấy khẳng định sẽ giận chị đi?” Ôn Hường Dương nhìn cánh cửa đóng chặt, chỉ có thể cùng Tiểu Q đứng ở một bên nói chuyện.

Tiểu Q hướng về phía Ôn Hường Dương kêu hai tiếng.

Ôn Hường Dương không thấy được, nhưng là Tiểu Q thì lực rất tốt, nó nhìn thấy sau bức màn trên lầu hai của biệt thự lầu có người.

Người nọ đang nhìn bọn họ, nhưng lại không mở cửa cho bọn họ vào.

Tiểu Q hướng về phía lầu hai lại kêu hai tiếng, lúc đầu bức màn còn lộ ra một tia khe hở, lúc này hoàn toàn kéo vào, người đứng sau bức màn cũng biến mất ở trước mắt bọn họ.

Ôn Hướng Dương cũng không biết tiểu loli kỳ thật là ở trên lầu.

Cô đứng ở cửa hồi lâu, còn hy vọng chờ La Phong cùng tiểu loli trở về, giải thích lý do cô thất hứa, hy vọng tiểu loli có thể tha thứ cho cô.

Vậy mà chờ đến buổi chiều, cũng vẫn là không có người trở về.

Ôn Hướng Dương sợ Mộ Lăng Khiêm sẽ về nhà, sẽ phát hiện cô không ở nhà, cô thật không thể không trở về.

Bước ra khỏi cổng, cô còn lần nữa quay đầu lại nhìn phía biệt thự, hy vọng tiểu loli sẽ trở về, nhưng mãi cho đến khi cô lên xe, cô đều không có nhìn thấy tiểu loli.

Tiểu loli thấy Ôn Hướng Dương rời khỏi, nhanh chóng kéo bức màn ra, nhưng thực mau liền kéo lên, chỉ là nhìn bóng dáng của Ôn Hướng Dương, mặt tràn đầy nước mắt nhắc mãi: “Kẻ lừa đảo, kẻ lừa đảo, đều là kẻ đại lừa đảo.”

Không gặp được tiểu loli, Ôn Hướng Dương tâm tình thực không tốt, mang theo Tiểu Q trở về, trên đường cũng không nói gì.

Tiểu Q thấy Ôn Hướng Dương tâm tình không tốt, chỉ là an tĩnh bồi bên người Ôn Hướng Dương.

Một người một chó trở về nhà, cũng may Mộ Lăng Khiêm không có trở về.

Ôn Hướng Dương ngồi ở trên sofa, ôm Tiểu Q, không động đậy.

Tiểu Q thấy Ôn Hướng Dương tâm tình kém như vậy, nó ô ô hai tiếng, từ trong ngực Ôn Hướng Dương nhảy xuống, dẫm phải điều khiển từ xa, đem TV mở ra, còn đem điều khiển từ xa ngậm tới trước mặt Ôn Hướng Dương, hướng về phía Ôn Hướng Dương kêu to hai tiếng.

Ôn Hướng Dương nhìn TV bị mở lên, lại nhìn Tiểu Q.

Rốt cuộc sau đó liền tươi cười, còn tiếp nhận điều khiển từ xa trong miệng Tiểu Q.

Ôn Hướng Dương rất ít xem TV, hầu hết thời gian của cô đều phải làm rất nhiều việc. Lúc này vừa mở TV, vừa lúc trên TV là tin tức thị trường của Nam Đức.

Cô vừa định đổi kênh, liền nghe được bên trong phóng viên đang nói về một vụ hỏa hoạn lớn.

“Hơn nửa tháng trước,nhà xưởng bị bỏ đi của Phùng Hiền đã bị nổ mạnh. Ở hiện trường, chúng tôi phát hiện không ít hài cốt bỏ đi, hiện tại không có nhân viên thương vong, còn đang chờ đợi bên kiểm tra đo lường.”

Ôn Hướng Dương không nghĩ tới Diệp Ảnh làm việc nhanh như vậy, thậm chí còn tìm thấy video.

Mà lúc này Lâm Hạo đang trốn trong phòng trọ uống bia, nhìn TV, Trần Văn Hi trần như nhộng nằm ở trên giường ngủ.

Hơn nửa tháng trước, sau khi vụ nổ phát sinh, anh ta cùng Trần Văn Hi chạy thoát.

Anh ta còn nghĩ vụ này sẽ không thể lộ ra, thậm chí ba mẹ biết được anh ta có khả năng đã làm nổ chết người của Mộ gia, đưa cho anh ta một số tiền, bảo anh ta chạy trốn, chạy càng xa càng tốt.

Lâm Hạo hoàn toàn không thể lý giải.

Mộ Lăng Khiêm đã bị anh ta nổ chết, cũng không ai biết là anh ta làm.

Lúc này, không phải là Mộ gia đại loạn, bọn họ vừa lúc có thể đục nước béo cò, từ Triệu gia chèn ép có thể tìm lợi sao?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 258: Chui đầu vào lưới

Beta: Stuki^^

Chính là, vì cái gì ba mẹ anh ta chẳng những không khen ngợi anh ta, còn đầu óc bệnh hoạn kêu anh ta trốn chạy?!

Trốn nửa tháng nay, Lâm Hạo đem tiền đều tiêu hết, ba mẹ anh ta còn không cho anh ta cùng người trong nhà liên hệ, anh ta sống lớn tới như vậy rồi, chưa từng gặp uất ức như vậy.

Cuộc sống này, thật TM quá bất công!

Lâm Hạo bóp nát một lon bia, cầm lấy điều khiển từ xa, đổi kênh khác.

Vừa chuyển kênh, liền nhìn thấy trên TV đang phát tin nhà xưởng Phùng Hiền bị nổ mạnh.

Hơn nửa tháng nay, Lâm Hạo mỗi ngày đều đang đợi Mộ gia truyền ra tin người đã chết, chờ Mộ gia đại loạn, chờ anh ta có thể quang minh chính đại trở về.

Hiện giờ, sao tin tức này lại được phát ra. Phóng viên còn nói cái gì ở hiện trường phát hiện có dấu vết của con người.

Kia còn không phải là Mộ Lăng Khiêm cùng Ôn Hướng Dương bọn họ sao?

Ha ha ha!

Lâm Hạo liền biết, anh ta liền biết, bọn họ khẳng định chết ở bên trong rồi!

Hỏa hoạn lớn như vậy, Mộ Lăng Khiêm sao có thể thoát ra được chứ?

Anh ta liền biết, ba mẹ anh ta lo lắng đều là dư thừa!

Anh ta chịu không nổi, anh ta không bao giờ muốn ở cái nơi bẩn thỉu này sống không bằng chết!

Anh ta phải về!

Anh ta phải về Nam Đức đi!

Nam Đức mới là nhà anh ta, anh ta đường đường Lâm gia đại thiếu gia, dựa vào cái gì anh ta phải sống như phạm nhân trốn đông trốn tây, họ Mộ đã chết, Ôn Hướng Dương cũng đã chết, anh ta liền trở về, cũng không ai sẽ biết là anh ta làm!

Đứng rồi, phóng viên còn không biết Mộ Lăng Khiêm chết trong vụ nổ, Mộ gia hiện tại khẳng định cũng không biết, anh ta còn có thể nặc danh viết thư nói cho phóng viên, Mộ Lăng Khiêm ở trong vụ nổ đã mất mạng rồi.

Như vậy còn có thể chơi Mộ gia một phen, vì anh ta mấy ngày nay phải chịu khổ, nhất định phải báo thù!

Đến lúc đó, Mộ gia đại loạn, cổ phiếu khẳng định cũng sẽ giảm mạnh.

“Ha ha ha!”

Lâm Hạo giống người điên mà phá lên cười.

Anh ta trốn trốn tránh tránh hơn nửa tháng, rốt cuộc có thể đường đường chính chính mà trở về rồi!

Mộ gia thì thế nào? Còn không phải chết ở trong tay của anh ta sao?

Anh ta hiện tại thậm chí có thể cho Mộ gia đại loạn, cổ phiếu sụt giảm, toàn bộ Nam Đức, còn có ai có bản lĩnh như anh ta?

Tiếng cười của Lâm Hạo đánh thức Trần Văn Hi, Trần Văn Hi mở to mắt, liền thấy Lâm Hạo đang cười to như kẻ điên.

Trần Văn Hi nấy ngày này cũng rất tệ, từ lúc Lâm Hạo làm nổ nhà xưởng, nổ chết Ôn Hường Dương, Nghiêm Hân còn có người của Mộ gia, Lâm Hạo cũng như điên rồi vậy.

Trốn hơn nửa tháng nay, chỉ cần Lâm Hạo có một chút không hài lòng, anh ta liền sẽ ra tay đánh á.

Đây là việc trước kia Lâm Hạo chưa bao giờ làm.

“Ông xã.” Trần Văn Hi lộ ra nụ cười quyến rũ, nhìn Lâm Hạo kêu lên: “Có chuyện gì vui như vậy thế?”

“Ha ha ha! Văn Hi, tin tức tốt, tin tức tốt cuộc đem vụ nổ kia đưa tin ra tới. Đi, chúng ta trở về, chúng ta hiện tại liền mua vé trở về!”

Trần Văn Hi có chút không rõ, báo chí đưa tin ra cùng bọn họ trở về có quan hệ gì, hơn nữa, việc đã xảy ra lâu như vậy, như thế nào hiện tại mới đưa tin?

Nhưng hắn là hiện tại Lâm Hạo căn bản sẽ không cho phép bắt luận kẻ nào cái lời anh ta.

Lâm Hạo làm giết người Mộ gia, anh ta còn sắp làm Mộ gia ăn một vỏ ốc nặng.

Anh ta cảm thấy hắn hiện tại chính là vua của Nam Đức, là ai cũng không dám trêu chọc.

Cùng ngày, Lâm Hạo liền mang theo Trần Văn Hi chạy về Nam Đức.

Cùng lúc đó, ở Nam Đức.

Ôn Hường Dương tắt TV, dựa theo hiểu biết của cô đối với Lâm Hạo, Lâm Hạo hiện tại hẳn là đang tìm đường chết rồi.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 259: Hắn không có thời gian bồi cô

Beta: Stuki^^

“Tiểu Q, Mộ thiếu nói chị quá mềm lòng, nhưng chị lại có cảm giác, chị một chút cũng không mềm lòng.” Ôn Hường Dương ôm Tiểu Q làm bầm lâu bầu một câu.

Đối với bọn bắt cóc, còn đánh cô và Tiểu Hân, cô trước nay chưa từng mềm lòng.

Ôn Hường Dương nhìn thời gian, Mộ Lăng Khiêm còn chưa có trở về.

Cô đứng lên, gọi điện cho Diệp Ảnh.

Diệp Ảnh đang ở cùng Hoa Phi, nhận được điện thoại của Ôn Hường Dương, anh liền ấn nghe, cung kính trả lời: “Ôn tiểu thư.”

“Diệp Ảnh, Mộ thiếu có ở chỗ anh không?”

“Không có ở chỗ tôi, Ôn tiểu thư, cô tìm có việc gì sao?”

Không có ở sao?

“Nga, không có việc gì. Đùng rồi, báo chí đưa tin tôi đã thấy rồi, Diệp Ảnh, anh quá lợi hại, video ghi hiện trường vụ nổ cũng tìm được. Bắt quá, hiện tại truyền ra ngoài, có thể làm Lâm Hạo hoài nghi không?”

“Ôn tiểu thư, cô quá khen. Chúng ta điều tra quá Lâm Hạo, hắn ta rất tự đại, dù thực sự có hoài nghi, hắn ta cũng sẽ không để ở trong lòng.” Diệp Ảnh nói xong, lại bổ sung một câu: “Ôn tiểu thư, nếu cô tìm có việc, tôi có thể hỗ trợ chuyển lời giúp cô.”

“Không có việc gì, chính là muốn nói Mộ thiếu trở về sớm một chút, vết thương của anh ấy còn chưa khỏi hẳn. Nếu Mộ thiếu không ở chỗ anh, tôi cúp máy trước.”

“Ôn tiểu thư, tạm biệt.”

“Tạm biệt.”

Ôn Hường Dương tắt điện thoại, lại nhìn thời gian, đã là 5 giờ chiều, ngoài trời đều bắt đầu tối, Mộ Lăng Khiêm không ở chỗ Diệp Ảnh, hắn đi nơi nào chứ?

Buổi sáng rõ ràng còn cao hứng vì hắn đi ra ngoài, nhưng tới chạng vạng, cô lại bắt đầu lo lắng cho hắn.

Ôn Hường Dương ôm Tiểu Q ngồi ở trên sofa.

Cô cùng Tiểu Q đợi tới 10 giờ tối, Mộ Lăng Khiêm vẫn chưa trở về.

Ôn Hường Dương lo lắng đi qua đi lại, Tiểu Q cũng đi theo Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương là không muốn thừa nhận rằng mình lo lắng cho Mộ Lăng Khiêm, nhưng hắn vẫn chưa trở về, Ôn Hường Dương nhận không được gọi điện thoại cho hắn.

Nhưng vừa mới bấm nút gọi, ngoài biệt thự liền vang lên tiếng xe.

Ôn Hường Dương chạy nhanh ra ngoài, liền thấy Mộ Lăng Khiêm đang bước xuống xe, trong tay còn cầm đi động.

Mộ Lăng Khiêm nhìn đi động, lại nhìn Ôn Hường Dương đang vội vã chạy ra ngoài.

Mặt hắn hơi có chút vui vẻ, chỉ là vì ánh sáng bên ngoài tối, Ôn Hường Dương vẫn chưa phát hiện.

Mộ Lăng Khiêm đi tới chỗ Ôn Hường Dương, Ôn Hường Dương giúp hắn cắt gậy lại giúp hắn đem áo khoác cởi xuống: “Mộ thiếu, anh ăn cơm chưa?”

Mộ Lăng Khiêm không có trả lời, mà là cúi tay sờ khuôn mặt nhỏ của Ôn Hường Dương: “Như thế nào còn chưa ngủ?”

“Cái kia, em không buồn ngủ.” Khuôn mặt Ôn Hường Dương đỏ bừng, cô mới không nói, cô lo lắng cho vết thương của hắn vẫn luôn đợi hắn trở về.

“Về phòng đi, đêm nay tôi có một số việc, em ngủ trước đi.” Mộ Lăng Khiêm thu tay, cất bước lên lầu.

Ôn Hường Dương đứng ở tại chỗ, nhìn bóng dáng Mộ Lăng Khiêm.

Không biết vì cái gì, trong lòng có chút mất mát.

Mộ Lăng Khiêm không trả lời cô hắn đã ăn chưa, chỉ nói hắn còn có việc, Ôn Hường Dương vẫn lần cho hắn bữa ăn khuya, gõ cửa phòng hắn: “Mộ thiếu, em ở dưới có làm bữa ăn khuya, nếu anh đói bụng, anh xuống ăn một chút. Còn cô, vết thương trên người anh đang trong lúc hồi phục, đừng thức khuya, đi ngủ sớm một chút, ngủ ngon.”

Ôn Hường Dương trở về phòng, nằm ở trên giường, ôm lấy con chó bông, đem mặt chôn vào đầu nó.

Hắn rất bận, hắn không có thời gian bồi cô là đúng.

Nhưng vì cái gì cô lại cảm thấy không thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 260: Chân Khâm muốn đưa cô về

Beta: Stuki°

Ôn Hường Dương không dám tìm hiểu xem đây là loại cảm giác gì.

Cô không phải đã quyết định, chờ vết thương của hắn tốt lên, liền cùng hắn phân rõ giới hạn sao? Hơn nữa, thỏa thuận của hai người cũng sắp kết thúc rồi.

Hình như còn chưa đến hai tháng.....

Ôn Hường Dương đắp con chó bông bên cạnh. Mộ Lăng Khiêm là của Tiểu Lam, cô tuyệt đối không thể có cảm giác gì với Mộ Lăng Khiêm.

Nháy mắt đã là hai ngày sau, hai ngày này, Mộ Lăng Khiêm vẫn luôn vội vội vàng vàng, đi sớm về trễ, Ôn Hường Dương ngủ rồi, hắn còn chưa về, lúc Ôn Hường Dương tỉnh lại, hắn đã ra ngoài.

Đừng nói tìm Ôn Hường Dương nói chuyện gì, hai người còn không có thời gian gặp nhau.

Ôn Hường Dương chỉ có ở nhà, có chút lười biếng, cũng may còn có Tiểu Q rất hoạt bát để bồi cô.

Ôn Hường Dương hai ngày này lại đi tới nhà của tiểu loli một chuyến, vẫn là không có nhìn thấy người.

Cô còn gọi điện cho Nghiêm Hân và Lý Lam Hi, hai người đều nói chuyện rất qua loa, Nghiêm Khắc bị thương, Nghiêm Hân bận ở công ty, Lý Lam Hi thì lại vội vàng đóng phim.

Ôn Hường Dương ở nhà buồn chán liền dẫn theo Tiểu Q đi quán cà phê làm việc.

Dù sao, Mộ Lăng Khiêm cũng bận không có thời gian quản cô.

Tiểu Q xuất hiện, làm người trong quán cà phê đều hưng phấn không thôi, nhân viên ở quán cà phê, đại bộ phận đều rất thích chó, đặc biệt là loại chó thông minh như Tiểu Q, cả buổi sáng chơi cùng mọi người trong quán, kiếm được không ít đồ ăn.

Ôn Hường Dương nhìn Tiểu Q được hoan nghênh như vậy, cảm thấy rất vui.

Quả nhiên, cô chính là nên đi ra ngoài làm việc của bản thân. Nếu không, cả ngày ở nhà chờ Mộ Lăng Khiêm trở về, cô sẽ điên mất.

“Tiểu Ôn, trong khoảng thời gian này em đi đâu vậy?” Giữa trưa, Chân Khâm đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, đưa cho Ôn Hường Dương một ly cà phê, nhìn cả đoàn nhân viên đang chơi cùng Tiểu Q rất vui vẻ, liền dò hỏi Ôn Hường Dương.

“Cám ơn.” Ôn Hường Dương nhận cà phê Chân Khâm đưa, uống một ngụm, như nói giỡn mà cười nói: “Anh Chân, nếu em nói em bị bạn trai cũ đánh phải đi bệnh viện, anh tin không?”

Chân Khâm nghe nói như thế, hơi hơi nheo mắt.

Ôn Hường Dương cũng không nói thêm, chỉ là nói lời tự đáy lòng: “Anh Chân, cảm ơn anh, lâu như vậy còn không có sa thải em, dù sau này tốt hay xấu em cũng sẽ còn có chỗ để làm việc kiếm cơm.”

Cô hiện giờ đang làm ba công việc, hiện tại tiểu loli không để ý tới cô nữa, quán bar trong khoảng thời gian này cũng vẫn chưa hoạt động, hiện tại cũng chỉ dư lại quán cà phê này.

“Anh Chân, nếu không có việc gì, em mang Tiểu Q trở về trước.” Ôn Hường Dương thời gian làm việc là buổi sáng, hiện tại là giờ nghỉ trưa, Chân Khâm cũng rất tốt, còn bao các cô com trưa.

Ôn Hường Dương thu dọn đồ đạc, gọi Tiểu Q trở về, vừa đi ra ngoài, phía sau liền truyền đến giọng của Chân Khâm: “Tiểu Ôn, vừa lúc anh muốn đi ra ngoài, em muốn đi đâu không? Anh lái xe đưa em đi.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, hơi sững lại.

Chân Khâm đã đổi quần áo xong xuôi đi tới, Chân Khâm rất thích mặc áo sơ mi trắng mặc dù đã tốt nghiệp ba năm, nhưng anh vẫn trẻ trung như hồi còn đi học vậy.

Giống như một nam sinh đang mời đi cùng xe vậy.

Hắn là các nữ sinh khác sẽ không từ chối.

Nhưng Ôn Hường Dương đã bị Mộ Lăng Khiêm dạy dỗ rồi, trừ hắn ra sẽ không tiếp xúc quá thân thiết với bất kì nam nhân nào khác.

“Anh Chân, cảm ơn anh, em muốn mang Tiểu Q đi ra ngoài tản bộ.”

Tiểu Q nghe được Ôn Hường Dương nói vậy, mặt liền hung dữ, hướng về phía Chân Khâm kêu hai tiếng, rõ ràng không chào đón Chân Khâm đưa Ôn Hường Dương về.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 261: Tiểu Q, chúng ta đi tìm Mộ thiếu

Beta: Stuki^^

Chân Khâm thấy Ôn Hường Dương khách khí như vậy, cũng không nói thêm nữa, chỉ cười cười: “Vây em đi trên đường cẩn thận.”

“Àn, anh Chân, vậy anh đi đi.” Ôn Hường Dương tạm biệt Chân Khâm, liền mang theo Tiểu Q đi ra ngoài tàn bộ.

Chân Khâm kỳ thật cũng không muốn đi ra ngoài, anh ta nhìn Ôn Hường Dương rời đi, thu hồi tâm mắt, lại vào quán cà phê.

Trong quán cà phê, Chân Khâm là một đại soái ca khiến không ít người rất yêu thích, Chân Khâm lại có vẻ rất quan tâm Ôn Hường Dương, các cô thấy Chân Khâm muốn đưa Ôn Hường Dương, Ôn Hường Dương còn cự tuyệt, một đám đều bắt đầu này sinh ghen ghét.

“Cô ta cho rằng cô ta là cái thứ gì, anh Chân đưa về bất quá là cho cô ta mất mặt, vậy mà cư nhiên từ chối không biết xấu hổ.”

“Chính là... Tôi chính là vì anh Chân mà tới đây làm việc. Anh Chân cũng chưa nói qua muốn đưa tôi về. Cô ta thì có gì tốt? Đáng người không bằng tôi, khuôn mặt không bằng tôi. Tiền cũng không có, anh Chân cư nhiên lại muốn đưa cô ta về.”

“Chờ cô ta lần sau tới, thế nào cũng phải dạy cô ta một bài học.”

Hành động vô tình của Chân Khâm cư nhiên lại rước cho Ôn Hường Dương một đồng kẻ địch, Ôn Hường Dương lại hoàn toàn không biết. Lúc này Ôn Hường Dương đang cùng Tiểu Q đi trên via hè.

Mộ Lăng Khiêm không bởi cô, cô còn có Tiểu Q không phải sao?

Ôn Hường Dương cùng Tiểu Q đi ngang qua một sạp bán báo, nhìn báo của ngày hôm nay, cô vô thức dừng lại: “Chủ quán à, tôi lấy một tờ báo.”

“Được rồi, cô cứ lấy đi.”

Ôn Hường Dương thanh toán tiền, vừa mở ra xem liền thấy ở mặt trên viết: “Người điều hành tập đoàn Mộ thị xảy ra vấn đề, cổ phiếu sụt giảm mạnh.”

Ôn Hường Dương nhìn tin tức này, trong lòng đầy lo lắng.

Nhưng nghĩ lại không đúng a.

Mộ Lăng Khiêm tối hôm qua có trở về nhà, cô tuy rằng đã ngủ, nhưng buổi sáng cô tỉnh lại, lại có thể nhìn thấy chút dấu vết của Mộ Lăng Khiêm, hẳn chắc chắn đã tới phòng của cô.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Ôn Hường Dương có chút sốt ruột, cô lấy đi động ra liền gọi cho Mộ Lăng Khiêm.

Chuông di động vang một phút đồng hồ, mới có người tiếp.

“Uy, Mộ thiếu, tin tức trên báo là như thế nào?” Ôn Hường Dương nồn nóng hỏi.

“Không có việc gì, em cứ ở nhà cho tốt, đừng có chạy loạn.”

Mộ Lăng Khiêm nói xong câu đó, cư nhiên liền tắt điện thoại.

Ôn Hường Dương nhìn di động đã bị ngắt kết nối.

Cô cup mắt xuống.

“Tiểu Q, đi, chúng ta đi tìm Mộ thiếu.” Ôn Hường Dương bế Tiểu Q lên, liền đánh một chiếc taxi, kêu tài xế tới Mộ Thiên.

Mộ Lăng Khiêm rốt cuộc đang làm cái gì?

Cô không hiểu biết về kinh doanh, nhưng cũng biết cổ phiếu Mộ thị bị sụt giảm ý gì.

Cùng lúc đó, Lâm Hạo cũng ở nhà nhìn báo, thấy mưu kế của mình đã thực hiện được, anh ta đầu tiên là nhin cười, sau đó lại đã là nhin không được điên cuồng phá lên cười.

Mộ thị cổ phiếu sụt giảm mạnh.

Anh ta còn nhân cơ hội kiếm lời một số tiền.

Anh ta sẽ làm người của Mộ gia chết cũng không thể tin được. Chờ đi, tất cả kế hoạch anh ta đã nắm rõ.

Loại cảm giác nắm giữ vận mệnh của người khác, cảm giác được khống chế thể giới, thật là quá mỹ diệu.

Trần Văn Hi nghe được tiếng cười của Lâm Hạo, từ trên lầu đi xuống dưới, nhìn bộ mặt dữ tợn của Lâm Hạo đang cười điên cuồng, cô ta có chút sợ hãi.

Cô ta lúc trước lấy Lâm Hạo, bất quá là bởi vì Lâm Hạo gia thế rất tốt, tính tình, tướng mạo cũng tốt hơn nhiều người, lại không nghĩ rằng mới ngắn ngủi nửa năm, Lâm Hạo cư nhiên liền biến thành bộ dáng như quỷ thế này.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 262: Vợ à, mau lại xem cổ phiếu Mộ gia đang tụt dốc không phanh này

Beta: Stuki^^

Lâm Hạo âm trầm, khuôn mặt còn lộ ra vẻ đáng khinh cùng điên cuồng.

Cái này làm cho kẻ rất giỏi về tâm kế Trần Văn Hi cũng cảm thấy sợ hãi.

“Vợ à, mau lại xem cổ phiếu Mộ gia đang tụt dốc không phanh này”. Lâm Hạo thấy Trần Văn Hi, anh ta liền đi lên trước, thô bạo đem Trần Văn Hi kéo tới trước mặt chính mình, đem báo nhét vào tay cô ta.

Trần Văn Hi kỳ thật đã có chút hối hận, cô ta chỉ là tưởng bất cóc Ôn Hường Dương, uy hiếp Mộ gia buông tha bọn họ, làm Lâm Hạo vút bỏ Ôn Hường Dương, làm Ôn Hường Dương ném thù cảm giác sống không bằng chết, lại không nghĩ rằng, sự tình sẽ phát triển trở thành như vậy.

Bất quá, hiện tại hối hận cũng vô dụng.

Trần Văn Hi rất rõ, chỉ cần cô ta dám ở trước mặt Lâm Hạo biểu lộ ra vẻ hối hận, Lâm Hạo khả năng sẽ giết cô ta.

Huống chi, trước kia Ôn Hường Dương chưa chết, cô ta còn có thể đem Ôn Hường Dương đạp ở dưới chân, giờ Ôn Hường Dương đã chết rồi. Nghĩ vậy Trần Văn Hi rất là hưng phấn cùng đắc ý.

“Anh à, anh thật là quá lợi hại”. Trần Văn Hi ôm Lâm Hạo liền hôn một cái.

Lâm Hạo cười ha ha, ánh mắt cực độ vận vận nói: “Em chờ xem, chờ anh đem Mộ thị đạp dưới chân, đem mấy người Mộ gia kia đều đạp dưới chân.”

Ôn Hường Dương, cô không cần tôi, còn tìm Mộ gia làm chỗ dựa?

Tôi đây liền để cô nhìn xem, Mộ gia là cái rắm, tôi đây mới là thần!

Mộ thiên.

Ôn Hưởng Dương mang theo Tiểu Q xuống xe, mới vừa đi vào bên trong, cô liền gặp được người nhân viên quen khi lần đầu tới đây, vị nhân viên kia còn nhớ rõ Ôn Hưởng Dương, thấy Ôn Hưởng Dương lại lần nữa xuất hiện, ánh mắt anh ta sáng lên, lại lần nữa nhiệt tình đi tới.

Nhưng anh ta một câu cũng chưa nói được, trợ lý Trương đã xuất hiện.

Trợ lý Trương thấy Ôn Hưởng Dương cư nhiên tới công ty, liền bước nhanh tới trước mặt Ôn Hưởng Dương, kêu lên: “Ôn tiểu thư, cô là tới tìm sao?”

Ôn Hưởng Dương gật gật đầu: “Mộ thiếu hiện tại ở công ty sao?”

“Hiện tại có chút việc cần xử lý.” Trợ lý Trương muốn nói gì đó nhưng lại thôi, tạm dừng một giây nói: “Ôn tiểu thư, không bằng cô đi về trước.”

Ôn Hưởng Dương chú ý tới một giây chần chờ của trợ lý Trương, cái này làm cho cô càng thêm hoài nghi.

Mộ Lăng Khiêm có phải xảy ra chuyện gì?

Tuy rằng, người đàn ông kia rất mạnh mẽ, nhưng cô vẫn có chút lo lắng.

“Trợ lý Trương, anh có thể đưa tôi đi gặp Mộ thiếu không? Tôi chỉ là muốn đi xem anh ấy, trên người anh ấy còn có thương tích, tôi lo lắng thân thể anh ấy sẽ không chịu được.”

Trợ lý Trương nhìn Ôn Hưởng Dương lắc lắc đầu: “Ôn tiểu thư, cô vẫn là đi về trước đi.”

Ôn Hưởng Dương ngẩng đầu nhìn trên lầu một cái.

Cô không muốn làm khó xử trợ lý Trương, mang theo Tiểu Q đi ra ngoài, nhưng cô cùng Tiểu Q không đi mà đứng ở cửa, chờ Mộ Lăng Khiêm xuất hiện.

Nhưng cô đợi thật lâu, không thấy Mộ Lăng Khiêm, nhưng lại thấy Ôn Lợi Thịnh.

Nhìn thấy Ôn Lợi Thịnh, Ôn Hưởng Dương thần kinh trong nháy mắt liền căng thẳng.

Ôn Lợi Thịnh như thế nào lại ở chỗ này?

Đúng rồi, hạng mục hợp tác kia, hẳn là sắp hết hạn, Ôn Lợi Thịnh đây là tới tìm Mộ Lăng Khiêm nói chuyện hợp tác sao?

Xem tâm tình Ôn Lợi Thịnh có vẻ rất tốt, khoẻ miệng cười rất tươi, sắc mặt Ôn Hưởng Dương dần dần trầm xuống.

Mộ Lăng Khiêm không có ra.

Ôn Hưởng Dương chờ tới 9 giờ tối, Mộ Lăng Khiêm cũng không có ra ngoài.

Tiểu Q vẫn luôn ghé vào bởi Ôn Hưởng Dương.

Lúc này đã là mùa đông, Nam Đức buổi tối rất lạnh Ôn Hưởng Dương mặc cũng không nhiều, cô chỉ có thể ôm Tiểu Q để sưởi ấm, chờ Mộ Lăng Khiêm.

Không biết đợi bao lâu, tới khi cô lạnh đến ôm Tiểu Q cũng sắp chịu đựng không nổi, trên người cô đột nhiên được phủ lên một lớp quần áo, người cũng bị một bàn tay to kéo lên, bị chặn ngang ôm vào lòng ngực.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 263: Nếu tôi không ra, em tính chờ tới khi nào?

Beta: Stuki^^

Ôn Hưởng Dương ngẩng đầu lên, chỉ có thể nhìn đến đường cong lạnh lùng của chiếc cằm.

Cô biết người ôm cô là Mộ Lăng Khiêm, cô duỗi tay ôm lại hắn, đem cả khuôn mặt đều vùi vào ngực hắn, cô rất lạnh, cô cũng có rất nhiều lời nói muốn hỏi hắn, nhưng hiện tại, cô chỉ muốn vùi vào trong lồng ngực hắn, ôm hắn sưởi ấm.

Tiểu Q thấy Mộ Lăng Khiêm ôm Ôn Hưởng Dương, nó cũng vội vàng ôm chân hắn.

Mộ Lăng Khiêm đem Ôn Hưởng Dương bế lên xe, liền đẩy tay cô ra, làm cả người Ôn Hưởng Dương ngã xuống, kém chút nữa liền đập đầu vào cửa xe.

Ôn Hưởng Dương nhìn Mộ Lăng Khiêm không nói lời nào.

Mộ Lăng Khiêm ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm cô.

Hai người nhìn nhau gần hai phút, Mộ Lăng Khiêm rút cuộc vẫn là đóng cửa xe lại, còn mở máy sưởi, đem Ôn Hưởng Dương gói vào trong âu phục.

“Nếu tôi không ra, em tính chờ đến bao giờ?” Mộ Lăng Khiêm thật sự rất muốn bóp chết cái người không biết nghe lời này.

Ôn Hưởng Dương bị chum kín chỉ lộ ra một cái đầu.

Cô nhìn Mộ Lăng Khiêm, có chút ụy khuất.

Cô cũng tưởng có thể lên tìm hắn, nhưng là nếu cứ cố tình đi lên, hẳn sẽ chọc giận hắn.

Việc duy nhất cô có thể làm là ở dưới lầu chờ hắn.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hưởng Dương một bộ như muốn khóc, hắn hơi hơi khép mắt, đem cô ôm vào trong ngực: “Như thế nào lại có người phụ nữ ngốc như vậy?”

“Mộ thiếu……” Ôn Hưởng Dương bị Mộ Lăng Khiêm ôm vào trong ngực, hơn nữa trên xe có máy sưởi, cô hơi nóng, muốn kêu Mộ Lăng Khiêm một tiếng, do dự một lát, thanh âm nặng nề nói: “Lúc chạng vạng tối, ở dưới lầu em thấy ba em. Ông ấy có phải lại tới phiền anh không?”

“Còn có, em thấy trên báo viết……” Ôn Hưởng Dương còn chưa nói xong, đã bị Mộ Lăng Khiêm bịt miệng.

Mộ Lăng Khiêm hôn cô, hôn đến khi thờ hồn hên mà ngã xuống trên chỗ ngồi, đè lên trên cô, nói: “Em lo lắng cho tôi? Vẫn sợ tôi không giúp em?”

Ôn Hưởng Dương mặt có chút hồng, bị Mộ Lăng Khiêm đè nặng, căn bản không thể động, thậm chí có thể cảm giác được nhiệt độ nóng trên người Mộ Lăng Khiêm.

“Em rất lo lắng cho anh.” Ôn Hường Dương không có phủ nhận.

“Tiểu ngọc nghịch.” Mộ Lăng Khiêm thân mật kêu Ôn Hường Dương một tiếng, còn nhéo mũi cô, dúi khòì thân thể cô, đem cô ôm ở trong lòng ngực.

“Mấy ngày nay đều xử lý việc công ty. Báo chí là viết bữa nói linh tinh. Việc của ba em thế nào lại bị em suy diễn như vậy.”

“Mộ thiếu, em……” Ôn Hường Dương không nghĩ tới Mộ Lăng Khiêm sẽ giải thích với cô.

Tuy rằng ngôn ngữ vẫn là lời ít mà ý nhiều như cũ, nhưng ít ra hẳn là suy nghĩ vì cô mà giải thích.

“Trở về đi, ngày mai tôi sẽ đứng giờ tan tầm về nhà.” Mộ Lăng Khiêm hôn khoé miệng Ôn Hường Dương đem cô đặt trên ghế, hẳn lên ngồi ghé lái, khởi sự động xe.

Ôn Hường Dương ngồi ở đằng sau, liền nhìn Mộ Lăng Khiêm phía trước.

Ngày hôm sau, Mộ Lăng Khiêm là chủ Ôn Hường Dương thức dậy, hẳn mới đi làm, hẳn đi ra ngoài trước, Ôn Hường Dương nhìn không được kéo lại ống tay áo hẳn.

Mộ Lăng Khiêm quay đầu lại nhìn nữ nhân phía sau.

Liền thấy cô cúi đầu, thanh âm so với tiếng con muỗi còn nhỏ hơn: “Em có thể ra ngoài đi làm không? Ở quán cà phê. Em không muốn của ngày đều ở nhà.”

Mộ Lăng Khiêm đều không có gạt cô, Ôn Hường Dương cũng không nghĩ lại muốn lên lút chuẩn ra.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương, lâu không nói gì.

Ôn Hường Dương có chút thấp thòm.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 264: Quán cà phê , bị oán hận

Beta: Stuki^^

Mộ Lăng Khiêm không muốn để Ôn Hường Dương ở nhà, hẳn chỉ không thích cô gặp nam nhân khác thôi.

“Nhớ những lời nói trước kia của tôi với em”

Ôn Hường Dương biết Mộ Lăng Khiêm đáp ứng mình, đôi mắt cô sáng lên, đột nhiên ngừng đầu, đôi mắt to sáng như tuyết, cao hứng ôm Mộ Lăng Khiêm, hôn một cái.

Vật nhỏ chủ động, hẳn tự nhiên không có cự tuyệt.

Mộ Lăng Khiêm ôm tiểu nữ nhân, hôn đáp trả cô, thẳng đến trong lòng ngực cô bị hôn tới thở không nổi, hẳn mới buông lỏng cô ra: “Mang theo Tiểu Q.”

“Ân ần”

Mộ Lăng Khiêm đi làm

Ôn Hường Dương thu thập xong, cũng mang theo Tiểu Q đi quán cà phê.

Nhân viên của Chân Khâm đều là sinh viên, xuất phát từ nhân tính hóa suy xét, ở chỗ này đều tính lương theo ngày, tới cuối tháng tiền sẽ được gửi vào tài khoản.

Mộ Lăng Khiêm đều đáp ứng cô, cô đi ra ngoài làm việc, Ôn Hường Dương có nhiều thời gian, tự nhiên là có thể nhiều kiếm được nhiều tiền, hưởng chi, ở quán cà phê còn tốt hơn một mình ở biệt thự.

Lúc Ôn Hường Dương đến quán cà phê, quán cà phê chỉ có mấy nhân viên.

Ôn Hường Dương ngày thường lúc tới, đều sẽ chào hỏi cùng các nhân viên khác, mặc dù không phải đặc biệt thân thiết, nhưng với khuôn mặt tươi cười của cô, đối phương cũng là sẽ cùng cô chào hỏi.

Nhưng hôm nay lúc cô đi vào, chào hỏi mấy người bọn họ, lại không có một người nào để ý tới cô.

Cái này không khỏi làm Ôn Hường Dương cảm thấy kì quái.

“Tiểu Q, em đến chỗ nào đợi đi.” Ôn Hường Dương thu hồi tầm mắt, liền đi đổi quần áo cho người phục vụ, nhưng lời này mới vừa nói ra, một nữ sinh liền bước tới trước mặt cô, mặt lộ vẻ bất thiện nói: “Không thể đem chó vào quán cà phê, cô không biết sao? Cô làm như vậy, nếu lông chó rơi vào cà phê của khách, cô làm thế nào?”

Ôn Hường Dương nhìn nữ sinh trước mặt, cô nhớ không lầm hôm qua nữ sinh này ngày hôm qua còn rất thích Tiểu Q, hôm nay là làm sao vậy?

Tiểu Q thấy thái độ của nữ sinh này với Ôn Hường Dương không tốt, nó cũng không khách khí, làm mặt dữ tợn, làm bộ đáng tức giận với nữ sinh kia, giống như một con chó dữ.

Nữ sinh kia bị Tiểu Q nhìn như vậy cũng sợ tới mức lùi lại một bước.

Nhưng nghĩ đến anh Chân cư nhiên muốn đưa Ôn Hường Dương trở về, Ôn Hường Dương còn cự tuyệt, cô ta liền giận sôi máu.

Mấy người thích anh Chân bọn cô đều thương lượng xong, nhất định phải cho Ôn Hường Dương một bài học.

“Tiểu Q.” Ôn Hường Dương nhìn nữ sinh kia bị dọa đến phát sợ, cô cong lưng, xoa xoa đầu Tiểu Q, ý bảo Tiểu Q không cần hung dữ như vậy.

Tiểu Q bị Ôn Hường Dương trấn an nức nở một tiếng, dựa vào chân Ôn Hường Dương, chỉ là còn trừng mắt nhìn nữ sinh kia.

Ôn Hường Dương tự nhiên là sẽ không đem Tiểu Q đuổi ra, hiện tại khách đã vào đông, mặc dù bên ngoài có ánh mặt trời, nhiệt độ vẫn rất thấp, cô ra khỏi cửa liền mặc đồ cho Tiểu Q, sao có thể đem Tiểu Q để ở bên ngoài chết lạnh.

“Lông của Tiểu Q, tôi sẽ chú ý.” Nếu nơi này không được, cô có thể đem Tiểu Q tới phòng của công nhân đợi, cô làm hai giờ, liền mang Tiểu Q về nhà.

“Kia cũng không được. Đây là quy định của quán cà phê.” Nữ sinh như cũ ngăn lại Ôn Hường Dương, cô ta là ra oai với Ôn Hường Dương, như thế nào có thể khiến Ôn Hường Dương sợ.

“Sao tôi lại không biết quán có quy định này?” Ôn Hường Dương không nói chuyện, phía sau lại truyền tiếng của một nữ nhân khác.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 265: Tai bay vạ gió

Beta: Stuki²^

Ôn Hường Dương theo giọng nói mà quay lại nhìn, nữ sinh giúp cô trông có chút quen mắt.

“Hường Dương, cảm ơn cô lần trước đổi ca giúp tôi, nếu không buổi phỏng vấn của tôi không xong rồi “. Nữ sinh kia chính là được Ôn Hường Dương thay ca giúp, anh Chân không tin lý do của cô, Ôn Hường Dương là người duy nhất nguyện ý cùng cô đổi ca. Cô vẫn nhớ kĩ ân tình này.

“Tiểu Tôn, cô nói cái gì? Việc này liên quan gì tới cô?” Nữ sinh đang làm khó Ôn Hường Dương thấy có người giúp Ôn Hường Dương, lập tức lạnh mặt: “Tôi khuyên cô xen vào việc người khác!”

“Xen vào việc người khác là cái gì?” Tiểu Tôn nhìn lướt qua những nữ sinh bên kia, cười nhạo một tiếng nói: “Các người một đám nói là tới làm phục vụ, không phải cả ngày nhìn chăm chăm anh Chân sao? Cũng không rải phao nước tiểu nhìn một chút, các người như vậy, anh Chân có thể để ý các người sao?”

“Cô ——!”

Nữ sinh bị Tiểu Tôn nói cho tức giận.

Ôn Hường Dương nghe đến đây, cũng đã hiểu rõ, nguyên lai là bởi vì hành động của anh Chân ngày hôm qua, làm cô bị tai bay vạ gió.

Nữ sinh làm ở đây đại bộ phận đều vẫn là học sinh, mình cô đã tốt nghiệp không cần thiết so đo với họ.

“Tiểu Tôn, còn có vị này Tiểu Mỹ. Các người đừng nóng, tôi mang Tiểu Q vào bên trong đi, sẽ không ảnh hưởng đến quán cà phê.” Ôn Hường Dương cố ý dời đi đề tài.

Hai người trừng mắt với nhau, mấy nữ sinh khác lúc này đều không tiến lên, nếu gây náo loạn, nháo đến anh Chân nơi nào đó, các cô hẳn sẽ bất lợi.

Ôn Hường Dương mang theo Tiểu Q vào phòng nghỉ cho nhân viên, quần áo phục vụ đều đặt ở nơi này, nhưng chờ lúc cô tiến vào, liền phát hiện ngăn tủ của mình bị người cạy ra.

Cô nhìn ngăn tủ, liền trầm mặt.

Lúc sau cô mới mở ngăn tủ ra, liền nhìn thấy, quần áo phục vụ của cô bị ai đó dùng kéo cắt vài cái, còn có trong ngăn tủ có mấy chữ to viết bằng son môi: Hồ ly tinh không biết xấu hổ.

Ôn Hường Dương sống đến lớn như vậy, trong trường học nam nhân thích cô cũng có, nữ sinh chán ghét cô cũng có, nhưng cô thật đúng là chưa từng gặp được loại việc này.

Cô chỉ là tới làm thêm, trước kia ở chỗ này cũng hòa đồng, như thế nào liền bởi vì ngày hôm qua anh Chân muốn đưa cô về, sự tình liền phát triển tới loại tình trạng này?

Ôn Hường Dương không biết nữ sinh chính là có tâm tư như vậy. Khi Chân Khâm nói đưa cô về, Chân Khâm là đại gia, tất cả mọi người có thể thích hắn, nhưng Chân Khâm không có đưa những người khác, lại cố tình nói muốn đưa cô về, cô sợ mọi người chỉ trích, coi cô như cái gai trong mắt.

Quần áo đều bị hư như vậy, khẳng định là không có biện pháp mặc lại.

Ôn Hường Dương thờ dài, đem quần áo thu vào, cầm lại sửa, hoặc là lại đi mua một cái mới vậy.

Hôm nay sợ là không làm được rồi.

Ôn Hường Dương vỗ vỗ đầu Tiểu Q, nhìn Tiểu Q nói: “Tiểu Q, chúng ta trở về đi.”

“Gấu gấu”. Tiểu Q hướng về phía Ôn Hường Dương kêu một tiếng, dùng đầu cọ cọ lòng bàn tay Ôn Hường Dương, như là đang an ủi cô, hành động này làm trong lòng Ôn Hường Dương rất ấm áp.

Kỳ thật, cũng không có gì.

Ôn Hường Dương mang theo Tiểu Q ra, các nữ sinh đều có chút vui sướng khi người gặp họa, quần áo phục vụ bị rách, các cô nhìn Ôn Hường Dương còn có thể ở chỗ này tiếp tục câu dẫn anh Chân.

Các cô hiện tại cùng có một mục tiêu, đó chính là đuổi Ôn Hường Dương đi, làm Ôn Hường Dương mất mặt, tự biết khó mà từ chối anh Chân!

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 266: Cô cũng chưa từng đan áo lông cho hắn!

Editor: Rìn đẹp trai~~

Beta: Stuki²^

“Hường Dương, bây giờ cô phải đi liên sao?” Tiểu Tôn thấy Ôn Hường Dương không thay đồng phục làm việc, còn mang theo Tiểu Q đi khỏi, đi lên trước dò hỏi.

Ôn Hường Dương mỉm cười: “Ừ, thời tiết lạnh, tôi muốn dẫn Tiểu Q đi mua ít quần áo.”

“À.” Tiểu Tôn nhìn những nữ sinh phía sau trong mắt học rõ ràng rất vui sướng khi người khác gặp họa nói: “Không phải đám kia nữ sinh kia làm khó cô chứ?”

“Không. Tiểu Tôn, cô đi làm việc đi, đừng cãi nhau với họ.” Ôn Hường Dương không muốn làm liên lụy Tiểu Tôn, dù sao những nữ sinh kia còn chưa tốt nghiệp, họ nhắm vào cô có khả năng chỉ là bởi vì một chuyện nhỏ không đáng kể.

“Vậy được rồi, cô đi đường cẩn thận.”

“Được, tôi đi trước.” Nhận chức không thành công, Ôn Hường Dương mang theo Tiểu Q đi đến cửa hàng thú cưng.

Tiểu Q vừa tới, chuông chó đều là những đồ tốt, mắt nhìn thấy toàn đồ mùa đông, Tiểu Q cũng không có quần áo, cô nên mặc quần áo để giữ ấm thân cho Tiểu Q khi mang nó ra ngoài.

Cửa hàng thú cưng đồ vật cần thiết gì cũng có, Ôn Hường Dương đi xuyên qua các quầy hàng rồi đến khu quần áo cho thú cưng cô chọn vài bộ, trước sau gì cũng cảm thấy không hài lòng lắm, cuối cùng quyết định mua vài may, tự mình về nhà may.

Từ quần áo đến bốn bộ móng vuốt đến vòng cổ, mũ.

Ôn Hường Dương lấy đủ vài may và len sợi vào lòng, liền bắt đầu đo kích thước cho Tiểu Q, căn cứ vào kích thước của Tiểu Q làm.

Làm được một lúc trời liền tối.

Hôm nay Mộ Lăng Khiêm về nhà sớm hơn mọi hôm, trong nhà rất cuộc còn có một cô gái nhỏ chờ hắn trở về.

Nhưng mà, hắn về đến nhà, lại phát hiện, Ôn Hường Dương nằm trên sofa ngủ mất, Tiểu Q cũng cuộn tròn thân thể dựa vào bên cạnh chân Ôn Hường Dương, trên bàn còn có không ít vài may quần áo và len sợi bày ra lộn xộn.

Hắn đi lên phía trước, cầm lấy cuộn len trong tay Ôn Hường Dương, vừa cầm lấy liền thấy, rõ ràng chính là đan áo len cho Tiểu Q.

Mộ Lăng Khiêm nhìn đến thứ này, sắc mặt rõ ràng không tốt lắm, nhắc chân liền đạp Tiểu Q một cái.

Tiểu Q căn bản còn ngủ bị đá một cái” gâu” la lên một tiếng, nháy dựng lên, cũng đánh thức Ôn Hường Dương đang nằm trên ghế sofa.

Ôn Hường Dương dụi dụi mắt, thấy rõ ràng người đàn ông trước mặt.

Cô còn hơi buồn ngủ mím cười một cái” “Mộ thiếu, anh đã về rồi.”

Mộ Lăng Khiêm quét qua Ôn Hường Dương liếc mắt một cái, không nói gì.

Cô gái này hôm qua muốn hấn về sớm một chút, hôm nay hấn đã trở về, thế nhưng ngay cả com cô cũng không có nấu, còn nằm ngủ ở trên sofa, đan áo lông cho Tiểu Q? Cô cũng chưa từng đan áo lông cho hấn!

Ôn Hường Dương bị ánh Mộ Lăng Khiêm nhìn dần tỉnh táo lại, lúc này cô mới phát hiện bây giờ đã là buổi tối, cô còn chưa có nấu com tối.

“Mộ thiếu, tôi đi nấu com tối cho anh.” Ôn Hường Dương vội vàng đứng lên, cô có thể cảm nhận được Mộ Lăng Khiêm đang không tốt, có thể là do mùa đông, mau một mồi, cô đan áo len, cư nhiên liền ngủ mất.

Nhưng mà, cô mới vừa đứng lên, lại bị Mộ Lăng Khiêm nhanh chóng kéo tay lại.

Ôn Hường Dương bị kéo trong lòng hồi hộp một chút, giọng nói lạnh lùng truyền đến đầu.

” Em giúp nó đan áo len?” Thời điểm Mộ Lăng Khiêm nói “Nó”, liền nhìn chăm chăm Tiểu Q, ánh mắt lạnh lẽo kia làm Tiểu Q nắc lên một tiếng, đuôi thẳng ra thành cái cầu, sợ lại bị Mộ Lăng Khiêm đá.

“Trời lạnh, em mang Tiểu Q đi ra ngoài, sợ mùa đông nó sẽ lạnh.” Ôn Hường Dương giải thích một câu.

Nhưng không nghĩ tới, cô giải thích lại làm sắc mặt Mộ Lăng Khiêm càng trở nên khó coi.

Ôn Hường Dương không biết mình đã nói sai chỗ nào, cô thậm chí còn nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm đang nắm chặt cái áo len cô đan được một nửa, bộ dạng giống như hận không thể đem xé nát.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 267: Mộ thiếu thấy có lỗi

Editor: Rìn đẹp trai~~

Beta: Stuki^o

“Mộ thiếu.....” Khuôn mặt nhỏ của Ôn Hường Dương cúi xuống, nhìn Mộ Lăng Khiêm trước mặt nói một tiếng, giọng nói có chút tội nghiệp.

Cô chỉ là quá mệt mỏi, ngủ quên, không có nấu com mà thôi.

Mộ Lăng Khiêm nhìn chăm chăm Ôn Hường Dương, thật là càng nhìn cô càng thêm khó chịu, đã làm sai, còn dám ở trước mặt hấn giả vờ đáng thương.

Mộ Lăng Khiêm ném áo len trong tay ra, ánh mắt lạnh lẽo liếc mắt nhìn Ôn Hường Dương một cái, sau đó, Mộ Lăng Khiêm cư nhiên đi đến chỗ bàn trà, cầm tất cả những cuộn len và vài may len, sau đó, ”Bụp” một tiếng, ném tất cả vào thùng rác.

“Mộ thiếu, anh làm gì vậy?” Ôn Hường Dương nhìn thấy hành động của Mộ Lăng Khiêm, cô la lớn một tiếng, tức giận đến mức nước mắt đã trào dâng trong hốc mắt.” Những cuộn len là em mua về để đan áo len cho anh!”

Những lời này, làm cơ thể Mộ Lăng Khiêm cứng đờ một chút.

Cô còn nghĩ, chờ hấn trở về, đo kích cỡ cho hấn, cũng đan một cái áo len cho hấn.

Nhưng hấn cư nhiên đem len vứt tất cả vào thùng rác!

Nhất thời trong lúc này, hai người ai cũng đều không nói chuyện, Tiểu Q đi vào một bên cố gắng giảm bớt sự tồn tại của mình.

” Nếu anh không thích, em không làm là được.” Ôn Hường Dương lau nước mắt, quay người đi vào phòng bếp.

Mộ Lăng Khiêm đứng tại chỗ, nhìn bóng dáng Ôn Hường Dương bóng, mắt lại nhìn mấy cuộn len trong thùng rác.

Nếu chỉ đan áo len cho Tiểu Q, đúng thật không cần dùng nhiều len như vậy.

Ôn Hường Dương làm com xong, hai người liền cứ im lặng mà ăn, Ôn Hường Dương không nói gì, Mộ Lăng Khiêm cũng không có mở miệng.

Ăn com xong, Ôn Hường Dương thu dọn bát đĩa xong liền trở về phòng.

Mộ Lăng Khiêm căn bản ngồi trên ghế sofa coi tạp chí nhìn thấy Ôn Hường Dương đi lên lầu, con người trầm xuống, cũng buông tạp chí đi theo lên lầu.

Ôn Hường Dương tắm xong vừa mới đi ra phòng tắm, cô mở cửa, cửa phòng cũng bị mở ra.

Nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm xuất hiện ở cửa, một câu cô cũng không nói, chỉ đi lấy khăn bông tính sấy tóc.

Nhưng mà, cô mới vừa lấy khăn bông ra khăn, nửa đường mơ hồ đã bị người khác lấy mất.

Cô ngẩng đầu, nhìn người đàn ông trước mặt.

Mộ Lăng Khiêm kéo cô ngồi lên giường, kiên nhẫn giúp cô lau tóc.

Ôn Hường Dương ngồi im, một câu cũng không không biết nói gì, cô không thể hiểu được tâm trạng hấn, còn đem len cô mua về đan áo bỏ hết, cô cũng có cảm xúc.

Cô không dám tức giận với hấn, cô liền sẽ cãi nhau khi nói chuyện với hấn.

Đêm đó, trên giường Mộ Lăng Khiêm liền cứ như vậy ôm Ôn Hường Dương, thời điểm Ôn Hường Dương ngủ mơ mơ màng màng, hình như có nghe thấy Mộ Lăng Khiêm có nói một câu, khi Mộ Lăng Khiêm nói, cô còn nghe rất rõ ràng, nhưng mà, ngày hôm sau khi cô tỉnh lại, cô lại không nhớ rõ hôm qua Mộ Lăng Khiêm nói cái gì.

Cùng lắm, đây rốt cuộc là lần đầu tiên, cô và Mộ Lăng Khiêm ngủ chung, ngày hôm sau tỉnh lại, cơ thể và cổ chân cũng không có đau.

Mộ Lăng Khiêm không ở bên cạnh, có khả năng đã đi ra ngoài.

Ôn Hường Dương đứng lên, đi xuống lầu, liền nhìn thấy bữa sáng đều đã làm xong, bữa sáng ở trên bàn, Tiểu Q còn ở đó liếm canh thịt bò, nhìn thấy cô đến, liếm liếm miệng, liền ngậm miệng lại thuận tiện đi đến trước mặt cô.

Mất Ôn Hường Dương thuận lợi nhìn qua, thu lại.

Mộ Lăng Khiêm làm những việc này là để xin lỗi sao?

Cô đi đến chỗ thùng rác, muốn nhặt hết những cuộn len lên, nhưng rồi cuộc thùng rác sạch sẽ, những cuộn len và vài may có mua, đều là chọn chất liệu tốt, một ngàn mấy vạn, nhặt lên còn có thể dùng.

Nhưng mà, lúc cô đi đến chỗ thùng rác, liền phát hiện đồ vật bên trong đều không thấy.

Cô nhủ mày.

Đúng lúc này, ngoài cửa vang lên một trận chuông cửa.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 268: Tặng cô 1 rương len sợi

Beta: Stukí^^

Ôn Hường Dương đi ra ngoài, mở cửa nhà, liền nhìn thấy trợ lý Trương đứng ở cửa: “Ôn tiểu thư, tôi mang những thứ này đến tặng cô, cô kiểm tra lại. Còn có vài bộ quần áo này nữa, là lần trước nhà thiết kế Italy định may cho cô.”

Ôn Hường Dương hướng về phía cửa nhìn lại, liền nhìn thấy ba người cầm quần áo, còn có một người ôm một cái rương to.

Cô nhìn bên trong cái rương, bên trong tất cả đều là len sợi.

Ôn Hường Dương: “.....”

”Trước đó mang vào đi, vất vả cho các anh rồi.” Ôn Hường Dương và trợ lý Trương giúp nhân viên mang đồ vật vào nhà, lại mời bọn họ uống ly trà nóng cho ấm bụng, mới tiễn họ rời đi.

Đóng cửa nhà lại, Ôn Hường Dương nhìn một rương len sợi, có chút dờ khóc dờ cười.

Chờ đến lúc cô đem đồ này đan thành áo len, chỉ sợ mùa đông năm nay đã đi qua.

Mộ Lăng Khiêm đi khỏi, Ôn Hường Dương không thể đo kích cỡ, dứt khoát đem quần áo Tiểu Q lúc trước làm cho xong.

Hôm nay, tốt nhất cô nên nấu cơm sớm.

Nhưng mà, Mộ Lăng Khiêm không có trở về.

Ôn Hường Dương đợi không được Mộ Lăng Khiêm, nằm trên giường suy nghĩ lung tung một chút.

Chẳng lẽ Mộ Lăng Khiêm bởi vì tôi hôm qua có nổi giận sao?

Ôn Hường Dương thờ dài, đắm mình hai tay xuống mặt giường.

Ngày hôm sau, lại là một ngày nắng mặt trời lên cao, Ôn Hường Dương nằm trên giường, mở mắt, ánh mặt trời chiếu rọi làm sáng trưng mọi thứ trong phòng ánh mắt cô quét một vòng, không có phát hiện dấu vết Mộ Lăng Khiêm trở lại.

Nghĩ đến, tôi hôm qua hẳn không có trở về.

Rời giường, mặc quần áo, đánh răng, rửa mặt.

Ôn Hường Dương có chút uể oải lu xu đi xuống tùy tiện ăn đại một chút, lại chuẩn bị đồ ăn chu đáo cho Tiểu Q, cuối cùng vẫn là quyết định đi nhận chức làm việc, quần áo làm việc hôm qua cô đã sửa sang lại, cô may vá cũng không tệ, hơn nữa mua vài tốt, sau khi may lại, vết may cũng không quá rõ.

Ôn Hường Dương mặc quần áo cho Tiểu Q xong, liền đến quán cà phê, vừa đến quán cà phê, các ánh mắt của các nữ sinh đều đặt trên người cô, thời điểm cô đến, còn nghe được người sau lưng lẩm bầm chửi cô.

Ôn Hường Dương coi như không nghe thấy, cô tới là để nhận việc, không phải đến đây để gây náo loạn với nữ sinh đó.

Cô mang theo Tiểu Q vào phòng nghỉ dành cho nhân viên, nhưng mới vừa đi vào, liền có hai nữ sinh đi đến, còn hướng về phía cô hừ lạnh hai tiếng, khoanh tay trước ngực nhìn cô.

Ôn Hường Dương nhìn hai nữ sinh này liếc mắt một cái, coi như không nhìn thấy hai người, nên làm gì thì phải làm, cô thoải mái đi vào phòng thay đồ ra ngoài làm việc.

Hai nữ sinh thấy Ôn Hường Dương cư nhiên lơ các cô, sắc mặt hai người trở nên khó coi.

Trên đời này làm sao lại có một người phụ nữ không biết xấu hổ như vậy?

Trong đó có một nữ sinh nhìn một nữ sinh khác liền nói: “Chúng ta như cứ vậy đi.”

“Được, ý kiến hay.” Một nữ sinh khác đẩy mắt loé lên.

Chỉ là hai nữ sinh cũng chưa chú ý tới, Tiểu Q đứng ở một bên, đem hành động của hai người thu vào trong mắt, mặc dù nó không biết hai người muốn làm gì, nhưng đôi mắt lại nheo lại.

Quán cà phê khách dần dần nhiều lên, Ôn Hường Dương cũng bắt đầu làm việc.

Không bao lâu Chân Khâm cũng đi vào trong tiệm, nhìn thấy Ôn Hường Dương ở trong, hân nhiệt tình đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, cùng tiếp đãi khách với Ôn Hường Dương, trong vô thức, không biết là mang lại cho Ôn Hường Dương không ít sự thù ghét.

Ôn Hường Dương có chút bất đắc dĩ, Chân đại ca à, trong tiệm nhiều người như vậy nhiều, anh không thể chào hỏi người khác sao? Tôi sẽ bị ánh mắt các nữ sinh khác trong tiệm bắn thành tổ ong vô vè.

Anh Chân,anh Chân.” Thời điểm Ôn Hường Dương cực kỳ bất đắc dĩ, giọng nói một người nữ sinh truyền đến từ phía sau, nghe cực kỳ là sốt ruột.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(châm)Net**.

Chương 269: Anh Chân, tôi nghỉ việc

Editor:Rin đẹp trai~~

Beta: Stukí^^

Chân Khâm nghe được giọng nói truyền đến, liền nhìn thấy một nhân viên trong tiệm nhanh chân chạy đến trước mặt anh, về mặt ủy khuất nói: “ Anh Chân, sợi dây chuyền tôi cất trong ngăn tủ bị mất, anh nhất định phải làm chủ

cho tôi a.”

Nữ sinh chạy đến kia là nữ sinh duy nhất vừa ở phòng nghỉ.

Ôn Hường Dương nhìn người nữ sinh kia không nói gì, ánh mắt nữ sinh kia loé sáng dừng ở trên người Ôn Hường Dương, thời điểm nói chuyện với Chân Khâm, đều là có ý nhìn chăm chăm cô.

Người nữ sinh kia nhìn về phía Ôn Hường Dương, Chân Khâm tất nhiên cũng thấy được.

Chân Khâm thấy người nữ sinh kia có ý nhìn Ôn Hường Dương, trên mặt anh căn bản chỉ cười nhạt không có một biểu hiện gì. Nói này nhân viên tuy rằng chỉ là sinh viên, nhưng người trong đây đều là do anh tự mình an bài, tuy rằng anh chỉ là một kẻ nghiệp dư nhưng tiệm cà phê này là do anh thật sự yêu thích, lần đầu xảy ra sự việc ăn cắp này.

Ôn Hường Dương không nói lời nào, cô đại khái hiểu được là nữ sinh đó muốn đuổi cô đi, cho nên thủ đoạn ác liệt như vậy cũng nghĩ ra được.

“Tiểu Kim, cô có biết có nói như vậy là phải chịu trách nhiệm.” Chân Khâm quay người nhìn về phía nữ sinh kia nói nghiêm túc.

Tiểu Kim sững sốt, gật gật đầu, nhìn chăm chăm Ôn Hường Dương nói: “Anh Chân, sợi dây chuyền kia là mẹ tôi tặng cho tôi, đối với tôi rất quan trọng. Tôi cũng không biết là ai trộm, tôi chỉ hy vọng anh có thể tìm lại sợi dây chuyền trả cho tôi.”

Nói cho cùng vẫn là nhằm vào cô.

Ôn Hường Dương thờ dãi.

Những nữ sinh khác thấy Tiểu Kim nói như vậy, đồ vật bị trộm mất, có người còn lo lắng kiểm tra đồ của mình, sợ điện thoại, tiền bao lung tung của mình bị trộm mất.

Ôn Hường Dương không nói gì, nên làm sao thì cứ như vậy.

Chân Khâm nhìn thái độ của những người này, hơi nhàu mày.

“Tiểu Kim, nếu không có người trộm, làm sao có người trả lại được? Có định làm sao?” Chân Khâm nhìn Tiểu Kim, không có biểu hiện gì thêm đó.

“Anh Chân, tôi……” Tiểu Kim bị Chân Khâm nhìn có chút thấp thòm.

Đúng lúc này, lại có nữ sinh xông ra, mở miệng nói: “Anh Chân, chúng tôi cũng hy vọng mọi chuyện được rõ ràng, như vậy đi, chúng tôi mở balo và cái túi ra, để Tiểu Kim nhìn thử.”

“Các cô đều nghĩ như vậy?”

“Đúng.” Nữ sinh khác tiếp lời nói.

Ôn Hường Dương nghe thấy nhiều giọng nói phản bác, nhìn về phía những nữ sinh trả lời kia, có ít nhất một nửa là đang xem trò hay, nhờ vậy cô mới biết lòng tin Chân Khâm rất vững chắc, không hề nghi ngờ đuổi cô đi, khiến càng nhiều người căm ghét cô hơn.

Mọi chuyện hôm nay cứ coi như giải quyết như vậy, thì những nữ sinh kia sẽ nghĩ còn nghĩ ra thêm những cách khác.

“Không cần.” Vào lúc này Ôn Hường Dương mở miệng nói: “Chân Khâm, tôi nghỉ việc.”

“Nghỉ việc?” Sắc mặt Chân Khâm đều trở nên khó coi.

Những người muốn Ôn Hường Dương nghỉ việc, thấy Ôn Hường Dương dễ dàng nghỉ việc như vậy, trong lòng liền cao hứng, có chút là đạt được mục đích càng muốn nhiều hơn.

”Tại sao có muốn nghỉ việc? Chẳng lẽ dây chuyền của Tiểu Kim là do cô lấy? Tôi nói thật, lúc tôi và Tiểu Kim đi vào phòng nghỉ, chỉ một người trong đó, căn bản là cô ăn cắp sợi dây chuyền!” Một nữ sinh khác lúc này ở trong phòng nghỉ chỉ về phía Ôn Hường Dương chỉ trích.

Các nữ sinh khác nghe nói như vậy, tất cả đều nhìn về phía Ôn Hường Dương.

Ánh mắt hoàn toàn giống như nhìn một tên ăn trộm.

Ôn Hường Dương nhìn người nữ sinh kia liếc mắt một cái.

Nữ sinh kia thấy Ôn Hường Dương còn dám nhìn mình, cô ta trừng to mắt nhìn về phía Ôn Hường Dương.” Sao há? Bị tôi nói trúng rồi sao? Tôi dám chắc chắn sợi dây chuyền chính là do cô ăn cắp.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 270: Bị vu khống

Editor: Diệp Nguyễn

Beta: Stuki^^

Nữ sinh nhìn về phía Chân Khâm liền nói: “Anh Chân, chúng tôi muốn kiểm tra đồ vật trong tủ cất đồ!”

Thoát một cái mọi chuyện đã phát triển thành mức này, Ôn Hường Dương biết, cô ta nhất định là đem dây chuyền bỏ vào bên trong tủ đựng đồ của cô.

Tiểu Kim cùng cô nữ sinh thấy Ôn Hường Dương không dám nói lời nào, trong mắt tràn đầy đắc ý.

Các cô chẳng những vừa mới đem sợi dây chuyền vào vào bên trong cái tủ của Ôn Hường Dương, còn trộm điện thoại của các nữ sinh, cùng nhau bỏ vào, chút nữa kế hoạch thành công, các cô đảo mắt nhìn Ôn Hường Dương một chút, để coi làm sao còn dám quyền rũ Chân đại ca, làm sao mà gặp anh.

Ôn Hường Dương trầm mặc.

Tiểu Kim cùng một cô nữ sinh khác đã gấp đến mức dৌ không nổi mang theo những người khác vào phòng nghỉ.

Chân Khâm cũng muốn đem mọi chuyện làm cho rõ, anh dứt khoá đóng cửa tiệm, hôm nay mang theo nhân viên và các nữ sinh đi vào phòng nghỉ.

Tiểu Kim và một nữ sinh khác vì muốn chứng tỏ, còn đem tủ cất đồ của mình mở ra.

Tiểu Kim chỉ vào bên trong tủ cất đồ của mình nói “ Anh Chân, dây chuyền của tôi vốn là đặt ở nơi này. Chính là, tôi tiến vào đúng lúc, liền phát hiện ra vật để ở quầy có dấu vết bị người cạy, vòng cổ của tôi cũng không thấy. Đó là một cái kim vòng cổ, là mẹ của tôi để lại cho tôi, hiện tại ít nhất cũng có giá trị tới mười tới vạn!”

Chân Khâm đi lên phía trước nhìn tận mắt dấu vết, xác thật là bị người khác cạy.

Đúng lúc này, lại có một người nữ sinh kêu lên: “Này, tôi đồ tôi để ở quầy cũng bị người khác cạy ra! Điện thoại của tôi đâu? Điện thoại của tôi không thấy, tôi mới vừa mua quả táo 6s a!”

Mấy nữ sinh khác nghe nói thế, cũng sôi nổi đi kiểm tra đồ vật của mình trong quầy.

Kết quả, điện thoại của bốn nữ sinh đặt ở trong ngăn, bao nhiêu tiền đều không thấy.

Cái này cũng không phải là do một người làm, những cái đó nguyên bản không nhằm vào Ôn Hướng Dương tất cả nữ sinh đều đem tầm mắt phóng vào người Ôn Hướng Dương, kia là ánh mắt ăn trộm.

Hôm nay Tiểu Tôn không ở đây, mặt khác nữ sinh đều không nghĩ bị cô lập, huống chi đồ không thấy lại là sự thật.

“Cô còn trộm những vật của người khác, không trách được người mới vừa đi đầu vội vã! Cô cái này ăn trộm, có phải những đồ bị mấy đứa giấu ở cô hay không?”

Tiểu Kim chỉ vào Ôn Hướng Dương liền mắng: “Ăn trộm!”

Những người khác để đồ ở quầy đều mở ra, chỉ có Ôn Hướng Dương để đồ quầy không khai.

Chân Khâm nhìn thoáng qua tất cả vật ở quầy, đem tầm mắt chuyển dời đến trên người Ôn Hướng Dương: “Tiểu Ôn, nếu muốn chứng minh mình trong sạch, cô đem đồ ở quầy mở ra một chút đi.”

“Tôi nói tôi không trộm, anh tin sao?” Ôn Hướng Dương nhìn phía Chân Khâm.

Chân Khâm là chủ quán cà phê, chỉ cần anh đứng ra nói một lời, là có thể đem chuyện này áp xuống đi, mà điểm yếu chính là, chuyện này là bởi các nữ sinh vì Chân Khâm tranh giành tình cảm.

Ôn Hướng Dương rất rõ ràng, hai nữ sinh dám bôi nhọ cô, đồ vật 90% ở tù của cô, hôm nay tội danh của cô đã định rồi.

Trước đó, cô chưa bao giờ nghĩ tới, sẽ có nữ sinh nghĩ ra loại biện pháp này để bôi nhọ cô.

Chân Khâm bị Ôn Hướng Dương hỏi có chút do dự, anh là tướng tin tưởng Ôn Hướng Dương, nhưng là nơi này nhiều công nhân như vậy, anh là lão bản nên phải yêu cầu cho các cô một công bằng.

“Tiểu Ôn, cô đem đồ ở quầy mở ra đi.” Chân Khâm mở miệng nói: “Nếu là không phải cô lấy, cũng có thể chứng minh cô trong sạch.”

Ôn Hướng Dương hoàn toàn trầm mặc xuống dưới.

Ở đây bị người bôi nhọ, khinh thường, ánh mắt hoài nghi, làm cô trầm mặc, cô thậm chí không chú ý tới, Tiểu Q bị dặn dò phải ở phòng nghỉ đợi, lúc này cũng không ở phòng nghỉ.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 271: Cả chó cũng có thể lợi dụng

Editor: Rin đẹp trai~~

Beta: Stuki°

“Anh Chân, nếu các ạn muốn nhìn, vậy xem đi.” Ôn Hướng Dương không có gì để giải thích, cô vốn nghĩ rằng bầu không khí ở đây rất tốt, lại không nghĩ đến, tình bạn bè bao lâu nay lại phai nhạt như vậy.

Tiểu Kim nghe được những lời Ôn Hướng Dương nói, kiểu ngạo đi lên phía trước, bảo Ôn Hướng Dương đưa chìa khóa cho cô ta.

Ôn Hướng Dương nhìn cô ta một cái, lấy chìa khóa đưa cho cô ta.

Tiểu Kim hận không thể mở cái hộp mạng đồ vật đó ra, để mọi người nhìn thấy trong cái dương của Ôn Hướng Dương có cái gì, và để Chân Khâm thấy rằng Ôn Hướng Dương rõ ràng là một người trộm cắp.

Nhưng mà, sau khi cô ta mở ra, không thấy ai chỉ trích Ôn Hướng Dương, cũng không thấy Chân Khâm đối xử lạnh nhạt với Ôn Hướng Dương.

Cô nhìn thấy chính là từng đôi mắt nhìn chăm chăm vào người cô.

Trong lòng Tiểu Kim hồi hộp một chút, cô xoay người nhìn về phía cái tủ của Ôn Hướng Dương, bên trong không có cái gì, balo của Ôn Hướng Dương cư nhiên cũng không có, cô rõ ràng đã đem mấy đồ vật kia bỏ vào trong balo của Ôn Hướng Dương!

“Cái này, là sao……. Chuyện gì xảy ra?” Tiểu kim không thể tin nổi ánh mắt quên cả dấu đi sự kinh ngạc.

Tiểu Kim hoảng hốt nhìn vào mắt Chân Khâm, ánh mắt Chân Khâm nhìn cô ta có một tia nghi ngờ.

Trong lòng Ôn Hướng Dương cũng có chút hơi kinh ngạc, nhưng hiện tại sự thật phơi bày ngay trước mắt, cô nhìn về phía Chân Khâm và những người khác nói: “Đồ vật không phải do tôi ăn cắp. Vậy cho hỏi, bây giờ tôi có thể đi rồi chứ?”

“Cái gì mà không phải cô ăn cắp? Nói không chừng là cô giấu mất rồi! “Tiểu Kim và nữ sinh kia hồi phục tinh thần, chỉ vào Ôn Hướng Dương trách móc nói: “Không phải cô để đồ trong tủ sao, đồ vật đâu? Nhất định là cô mang đi giấu rồi!”

Những người khác suy nghĩ, cũng cảm thấy hợp lý, thời điểm Ôn Hướng Dương đến, là có đeo ba lô, nhưng bây giờ cái tủ trống không.

Lúc này, còn có người phát hiện, Tiểu Q không thấy.

“Con chó có mang đến đâu? Con chó kia không thấy, có phải là cô bỏ điện thoại chúng tôi vào balo cho con chó kia mang đi mất đúng không?”

Một người bắt đầu chỉ trích, những người khác tìm một vòng, cũng không thấy được Tiểu Q, họ bắt đầu cảm thấy cũng có khả năng như vậy.

Ánh mắt bọn họ nhìn Ôn Hướng Dương vẫn khinh thường như trước.

Ôn Hướng Dương cũng không nhìn thấy Tiểu Q đâu, cô có chút lo lắng, nhưng mà, Tiểu Q ngoan như vậy, không thể nào chạy lung tung khắp nơi, điều duy nhất có thể lý giải chính là Tiểu Q phát hiện hai nữ sinh kia muốn hãm hại cô, cố ý ngấm đồ vật mang đi mất.

Mộ Lăng Khiêm có nói Tiểu Q là quân khuyển (chó huấn luyện), dù sao cũng là chó trong đội ngũ quân sự, có thể ngấm đồ vật mang đi cũng không phải là lạ.

“Tiểu Ôn, chó của cô đâu?” Chân Khâm nhìn về phía Ôn Hướng Dương dò hỏi.

Ôn Hướng Dương liếc mắt nhìn Chân Khâm một cái: “Anh Chân, tôi cũng muốn biết Tiểu Q nhà tôi đang ở đâu.”

Chuyện xảy ra như vậy, liền tranh cãi lên xuống.

Nhưng mà, ánh mắt mọi người nhìn Ôn Hướng Dương giống như kẻ ăn cắp.

Còn Tiểu Kim và nữ sinh kia trong lòng đắc ý, xem cô ta làm sao còn dám quyền rũ Chân đại ca.

Anh Chân, điện thoại đó là do một năm trước em nhận chức mới mua được, anh nhất định phải giúp em tìm về a. “Một nữ sinh đi đến trước mặt Chân Khâm, khóc lóc kể lể nói.”

Chân Khâm nhìn Ôn Hướng Dương: “Tiểu Ôn, nếu là cô lấy……”

Ôn Hướng Dương nhìn Chân Khâm, ánh mắt ít nhiều có chút thất vọng, cô vẫn luôn cho rằng Chân Khâm có thể nhìn rõ được mọi chuyện, lại không nghĩ rằng anh ta vẫn là tin tưởng những người khác.

Chân Khâm bị ánh mắt Ôn Hường Dương nhìn, trong lòng có chút khó chịu, câu tiếp theo muốn nói cũng nuốt xuống.

“Anh Chân, tôi nghĩ chính là cô ta lấy! Trước kia tôi cảm thấy tay chân cô ta không trong sạch, lúc này còn tự nhiên mang theo chó vào đây, quả nhiên là mang theo vật cưng tới gây án. Thấy không phải là người, cả chó cũng có thể lợi dụng!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 272: Ôn Hường Dương phản công

Editor: Rìn đẹp trai~~

Beta: Stuki^^

“Như vậy đi, chuyện này tôi cũng không có chứng cứ, cứ vậy mà tính, những mất mát của mọi người, tôi sẽ đền bù tất cả.” Chân Khâm không muốn làm lớn chuyện này, cũng không muốn vì chuyện này mà làm xáo động phiền phức đến quán cà phê của mình.

Anh nghĩ cứ để mình nhận là biện pháp tốt nhất.

“Anh Chân, thiếu gia anh làm sao có thể đền bù những thiệt hại kia? Rõ ràng là do chính cô ta ăn cắp điện thoại và tiền, cứ cho là bồi thường thì phải do chính cô ta bồi thường! Tiểu Kim thấy Chân Khâm còn muốn giúp Ôn Hường Dương, lại càng tức giận, giận dữ trừng mắt nhìn về phía Ôn Hường Dương.

“Đừng vậy, anh Chân, anh không thể bồi thường, muốn bồi thường cũng phải là do cô ta bồi thường!”

Mặt khác đúng lúc đó một nữ sinh đi tới trước mặt Ôn Hường Dương, than thở khóc lóc nói: “Tiểu Ôn, điện thoại của tôi là do bạn trai tôi tặng, nếu anh ấy biết điện thoại của tôi bị mất, nhất định sẽ giận tôi! Tôi cầu xin cô, trả lại điện thoại cho tôi được không?”

Phi báng ập đến, giống như lưỡi giao sắc bén giết người không dính máu.

Ôn Hường Dương tự nhiên muốn cười, cô nhún nhật mở miệng nói: “Một khi đã như vậy, báo cảnh sát đi, để cảnh sát đến điều tra rốt cuộc là ai ăn cắp.”

“Báo cảnh sát?!” Tiểu Kim nghe nói như vậy, chột cao giọng.

Một nữ sinh khác ở bên cạnh cô ta lập tức giữ cô ta lại, trừng mắt về phía Ôn Hường Dương nói: “Cô cố ý muốn hủy hoại danh tiếng tiệm cà phê của chúng tôi đúng không? Báo cảnh sát làm gì. Chuyện này cần bản không cần báo cảnh sát, rõ ràng chính là cô làm!”

“Không báo cảnh sát sao?” Khoé miệng Ôn Hường Dương cong lên, nhìn nữ sinh kia một chút.

Người nữ sinh bị Ôn Hường Dương nhìn chăm chăm, trong lòng lo lắng một chút.

Lúc này Ôn Hường vẫn luôn để cho các cô tùy ý nhạo báng, vẫn luôn im lặng không lên tiếng, bộ dạng sẽ không dám mở miệng, nhưng bây giờ, cô làm sao có thể ngờ đến được là cô ta sẽ thành bộ dạng này?

Chẳng lẽ cô ta có chứng cứ?

Chuyện này không có khả năng!

Chỉ cần các cô một mực chắc chắn, hôm nay Ôn Hường Dương đã định là sẽ phải mang tội danh ăn cắp!

Ôn Hường Dương đi đến chỗ nữ sinh trước mặt, cũng không làm cái gì, mà là nhắm mắt lại nghĩ nghĩ, hành động như vậy khiến mọi người ở đây có chút không thể hiểu được.

“Không biết là cô có phát hiện hay không, trên người cô có mùi nước hoa rất đặc biệt.”

“Chuyện đó đương nhiên, đây chính là nước hoa nhập khẩu từ Pháp” Nữ sinh kia mới làm việc là vì anh Chân, nhà cô ta ít nhiều gì cũng là hạng sang giàu, không thiếu tiền.

“Son môi của cô cũng không tệ.” Ôn Hường Dương nhìn môi nữ sinh, mỉm cười.

“Không ngờ mắt cô lại tốt như vậy, đây chính là son môi nhập khẩu từ Italy.” Nữ sinh kiêu ngạo ngẩng đầu lên, ánh mắt tràn đầy đắc ý.

Những người ở đây, ai có thể so tiền với cô ta?

Giống như cô ta là một thiên kim tiểu thư, mới có thể sánh đôi với Chân đại ca!

“Một khi đã như vậy, nếu mọi người không phiền hãy tự mình đến trước tù nghĩ thử mùi các tù đựng đồ. Mùi trên người cô ấy hoàn toàn trùng khớp với tù của tôi, tôi tin là không dễ bay mùi như vậy.”

Ôn Hường Dương vốn không muốn so đo với một người non trẻ, không nói tới cô cũng không muốn phải đối phó với các cô.

Người nữ sinh kia nghe nói như vậy, ánh mắt chột thay đổi.

Những người khác tức mắt nhìn Ôn Hường Dương một sải, sau đó từng người nhìn về phía cái tù, đi đến, cẩn thận ngửi ngửi, lại chạy đến chỗ nữ sinh ngửi thể mùi.

“Đúng là mùi hương rất giống nhau!” Một người nữ sinh la lên.

Vừa rồi Ôn hướng Dương phát hiện, thật sự là trên người nữ sinh này có mùi hương thu hút người, cô không biết đó là nước hoa Pháp, cô chỉ biết là màu son môi và màu son lúc trước viết lên cái tù đồ của cô “hồ ly tinh không biết xấu hổ” giống nhau như đúc.

“Cô ——! Nhất định là cô muốn vu khống tôi!” Đến lúc này rồi nữ sinh kia còn muốn chối cãi.

Đúng lúc này, mọi người nghe được bên ngoài tiệm cà phê, truyền đến một tiếng chó sủa.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 273: Mộ thiếu đã đến, biết vậy mọi người đã không tin

Editor: Rìn đẹp trai~~

Beta: Stuki°°

Mọi người nghe được tiếng chó sủa, đều theo bản năng đi ra ngoài.

Mọi người đi khỏi phòng nghỉ, đi ra quán cà phê, liền thấy Tiểu Q đang ở ngoài cửa sủa to, cửa bị Chân Khâm đóng lại, Tiểu Q không vào được, mới hướng vào phía trong sủa lớn.

“Tiểu Q.” Ôn Hường Dương bước nhanh đi đến.

“Trời trời, mọi người nhìn chiếc xe kia kìa, đó có phải chiếc Rolls-Royce số lượng có hạn mới ra đời năm nay hay không? Tôi xem trên tạp chí nói rằng chiếc xe này lên đến năm ngàn vạn a. Đây là à? Thật muốn đi sờ chiếc xe kia một chút a!”

Một nữ sinh là người yêu thích xe, thích sưu tầm tư liệu về xe, nhìn thấy hình ảnh Rolls-Royce ở ngoài cửa, liền kéo nữ sinh bên cạnh kích động la lên.

Nữ sinh một mặt la lên, mặt khác ánh mắt của nữ sinh cũng bị siêu xe thu hút đi đến phía cửa.

Đúng lúc này, bọn họ liền nhìn thấy một người đàn ông từ trên xe bước xuống, đầu tiên là đôi chân thon dài của người đàn ông đi đến trước mặt mọi người, sau đó chính là một khuôn mặt được điêu khắc như tượng, khuôn mặt không tí vết.

“Chắc tôi chết, đẹp trai quá!” Người đàn ông này còn đẹp trai hơn cả Chân Khâm!”

“Đừng vậy, đừng vậy, anh ấy thật phong độ a! Trên đời này thật sự là có người đàn ông phong độ đến như vậy sao?”

Nữ sinh xung quanh đều sôi nổi bàn tán rộn lên.

Ôn Hường Dương ở phía sau không để ý đến âm thanh đó, cô vừa mới mở cửa, là Tiểu Q chạy vào, liền nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm xuống xe.

Nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm, cô cực kì kinh ngạc.

Mộ Lăng Khiêm tới đây làm gì? Không phải hôm qua hắn bận đến mức không có thời gian về nhà sao?

Mộ Lăng Khiêm đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, ngẩng đầu lên, nhìn cô gái khuôn mặt tràn đầy kinh ngạc nói: “Tiểu Q đột nhiên chạy tới tìm tôi, có phải đã xảy ra chuyện gì hay không?”

Chỗ này cách tập đoàn Mộ Thiên không quá xa, Ôn Hường Dương từng dắt theo Tiểu Q đi tìm Mộ Lăng Khiêm.

Cô không nghĩ đến, Tiểu Q cư nhiên là phát hiện có người muốn hãm hại cô chạy đi tìm Mộ Lăng Khiêm.

Ôn Hường Dương lắc đầu.

“Mộ thiếu, anh chờ em một chút, em vào đó xử lý một số chuyện.”

“Được.”

Ôn Hường Dương đi vào, bên trong không ít nữ sinh còn say mê nhìn Mộ Lăng Khiêm, chỉ có sắc mặt hai nữ sinh khó coi, chính là hai người muốn hãm hại Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương đi đến trước mặt Chân Khâm, mỉm cười nói: “Chân Khâm, cảm ơn anh trong khoảng thời gian này đã giúp đỡ. Chuyện này, tôi sợ là không có chứng cứ để chứng minh.”

Chân Khâm có chút ghen tị.

Có nữ sinh tự rằng vừa rồi còn nghi ngờ Ôn Hường Dương, nhưng vẫn là nhìn không được hỏi: “Hường Dương, người đàn ông bên ngoài là gì của cô? Anh ấy...”

Ôn Hường Dương quay đầu lại nhìn Mộ Lăng Khiêm đứng ở cửa chờ cô.

Thấy ánh mắt Mộ Lăng Khiêm đang nhìn cô, cô vô thức bị khí thế và phong độ của hắn mê hoặc, cứ như vậy mở miệng: “Anh ấy là bạn trai tôi.”

“Cái gì..... Bạn trai?” Nghe được câu trả lời của Ôn Hường Dương, tất cả mọi người ở đây đều sửng sốt ở tại chỗ.

Người đàn ông kia vừa nhìn đã biết không phải người bình thường, chiếc xe kia, bề ngoài sang trọng, tỏa ra khí thế chói lọi, khiến người khác phải ngước nhìn.

Nếu, anh ta là bạn trai Ôn Hường Dương?

Vậy, Ôn Hường Dương còn cần phải ăn cắp đồ của các cô sao?

Không đúng, người ăn cắp không phải Ôn Hường Dương.

Có mấy người nữ sinh thậm chí cảm thấy, Ôn Hường Dương có một người bạn trai như vậy, Chân Khâm cũng chỉ là bình thường, từ khi Mộ Lăng Khiêm đến sự ghen ghét đối với Ôn Hường Dương, giờ phút này tất cả đều tan thành mây khói.

Chân Khâm nhìn Mộ Lăng Khiêm đứng bên ngoài, trên mặt anh có chút xấu hổ.

Thì ra, anh bị cự tuyệt tất cả đều là có lý do.

Bên cạnh Tiểu Ôn có một người bạn trai như vậy, có thể coi trọng anh, đã là rất quái lạ.

Huống chi, lúc này anh còn tự cho mình là người thông minh không tin lời Tiểu Ôn nói.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 274: Trong nhà có nam thần

Editor: Rin đẹp trai~~

Beta: Stuki°°

“Gâu gâu.” Cái cảm giác trong lòng mọi người đó khi thật khó hiểu, Tiểu Q ngấm Balo của Ôn Hường Dương chạy vào, còn cắn Tiểu Kim một cái, nhìn về phía Tiểu Kim sủa một trận.

Tiểu Q tức giận cũng là chuyện bình thường, lúc này cắn Tiểu Kim một cái, trực tiếp khiến Tiêm Kim sợ tới mức hét lên.

Tiểu Kim và người nữ sinh kia muốn phản bác, nhưng mà, chiếc xe của người đàn ông ngoài kia cũng đủ khiến nhà cô ta tán gia bại sản, cô ta chính là muốn phản bác, cũng không biết phải phản bác như thế nào.

Mộ Lăng Khiêm đợi ở cửa một lúc, thấy Ôn Hường Dương còn chưa ra, bên trong lại có nhiều người vây quanh như vậy, đặc biệt là còn có một người đàn ông, Tiểu Q hình như còn cắn người, hắn hơi nhiu mày, nhắc chân bước vào.

Mộ Lăng Khiêm vừa đi vào, những nữ sinh vây quanh Ôn Hường Dương đều tự động tránh ra nhường đường, còn có người kích động đến mức chế miệng lại muốn hét lên.

Mộ Lăng Khiêm đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, bá đạo ôm eo cô: “Hường Dương, còn có chuyện gì?”

Mộ Lăng Khiêm mở miệng, căn bản đều khiến tất cả nữ sinh đều say mê, ánh mắt càng hiện lên nhiều sao, nếu có thể hét thật to, các cô nhất định sẽ hét lên, giọng nói người đàn ông này quá có sức hút.

Ôn Hường Dương lắc đầu: “Chúng ta đi thôi.”

Ôn Hường Dương nói, còn nhìn về phía Tiểu Q đang cắn Tiểu Kim nói: “Tiểu Q, chúng ta về nhà.”

“Gấu gấu gấu!” Tiểu Q lại nhìn về phía Tiểu Kim sửa to hai lần, phát ra từ trong cổ một loại âm thanh ủy hiệp, sau đó mới chạy đến trước mặt Ôn Hường Dương, từ chó dữ biến thành bé ngoan.

Mộ Lăng Khiêm nhìn hành động của Tiểu Q, ánh mắt liếc qua hai nữ sinh bị Tiểu Q cắn.

Nhưng mà cái liếc mắt này, khiến cho cả nữ sinh kia đều run lên.

Trước khi đi khỏi, Ôn Hường Dương nhìn Balo lên mặt đất, đối với chuyện điện thoại của các nữ sinh nói: “Đồ của các cô chắc là đều ở bên trong.” Cái balo kia, cũng phải mua đến ba mươi mấy vạn, cô cũng không cần.

Mộ Lăng Khiêm nghe được Ôn Hường Dương nói nhủ mày.

Ôn Hường Dương không muốn vì chuyện nhỏ này mà làm phí thời gian của Mộ Lăng Khiêm, cô nói xong, liền kéo Mộ Lăng Khiêm, kêu Tiểu Q một tiếng, cùng nhau rời khỏi quán cà phê.

Chân Khâm nhìn bóng dáng của Ôn Hường Dương, chỉ cảm thấy thật xin lỗi.

Chân Khâm đi lên một bước, muốn gọi Ôn Hường Dương lại, nói xin lỗi với Ôn Hường Dương.

Nhưng mà, người đàn ông bên cạnh Ôn Hường Dương thật giống như biết trước, quay đầu lại ánh mắt lạnh lẽo liếc anh một cái.

Một cái liếc mắt này, khiến Chân Khâm dừng chân lại chỗ, sống lưng đều lạnh cả người.

Sau khi Mộ Lăng Khiêm và Ôn Hường Dương mang Tiểu Q đi khỏi, trong quán cà phê im lặng khoảng ba phút, mới có một nữ sinh không chịu được nữa hét lên: “Bạn trai của Hường Dương đẹp trai quá, quá ngầu, thân hình lại chuẩn a! Khi nào tôi mới tìm được một người đàn ông như vậy a!”

“Đừng vậy, đừng vậy, nhìn sơ qua là biết người giàu có a! Hường Dương sao có thể để ý đến những cái điện thoại đó, vậy mà cũng có người tâm địa độc ác, cư nhiên muốn hãm hại Hường Dương.”

“Đừng vậy.”

Lúc này, ánh của mắt mọi người đều hết lên người Tiểu Kim và đồng bọn của cô ta.

Tiểu Kim và đồng bọn của cô ta thấy Ôn Hường Dương đi rồi, ánh mắt của mọi người đều dồn hết lên người các cô, còn có người mở balo của Ôn Hường Dương ra, tiền bao thật sự đều ở bên trong, vừa cầm lấy, liền có thể ngửi thấy mùi nước hoa giống trên người đồng bọn của Tiểu Kim.

Ánh mắt của Tiểu Kim cùng đồng lũ của cô ta đều thấy dò.

Bạn đầu các cô cũng ghen ghét với Ôn Hường Dương vì được Chân Khâm ưu ái, nhưng mà, sau khi nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm, các cô căn bản đã không còn ghen ghét, trong nhà có nam thần, còn có cái gì tốt hơn nữa?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 275: Cởi quần áo giúp anh

Editor: Rin đẹp trai~~

Beta: Stuki°°

Nhưng là, lòng dạ hai cô gái này thật độc ác...

Các cô tuy rằng muốn đuổi Ôn Hường Dương đi, nhưng lại không có làm ra chuyện như vậy, hơn nữa hai cô gái này còn cùng nhau ăn cắp điện thoại của các cô!

Tiểu Kim và đồng lũ của cô ta đều hồi hận, các cô thông đồng với nhau, lúc đầu lại không tìm hiểu người trước, không biết Ôn Hường Dương có một người bạn trai giàu có khí thế anh tuấn như vậy, các cô còn ngủ gật hãm hại Ôn Hường Dương.

Nhìn các nhân viên của tiệm đang đến gần hai người, sắp ra tay với hai người, trong mắt hai người vô cùng sợ hãi và hối hận.

Hai người căn bản không biết khi ăn cắp điện thoại các nhân viên trong tiệm sẽ đối xử như thế nào với hai người đứng sau vụ này...

Chân Khâm không để ý tới nhân viên trong tiệm sẽ làm gì với Tiểu Kim và đồng lũ của cô ta.

Miền là không gây ra án mạng, anh sẽ mất nhắm mắt mờ cho qua.

Ánh mắt Chân Khâm dừng ở hướng Ôn Hường Dương đi khỏi, trong lòng anh tràn ngập sự hối hận.

Anh hối hận vì không tin tưởng Ôn Hường Dương, hối hận vì tin tưởng những lời người khác nói.

.....

Ôn Hường Dương đi theo Mộ Lăng Khiêm lên xe, Tiểu Q vô cùng im lặng ngồi ở một bên, Ôn Hường Dương ngồi bên cạnh Mộ Lăng Khiêm, trầm mặc một lúc, nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương đang nhìn mình, hần cũng quay đầu lại, ánh mắt dừng trên khuôn mặt nhỏ bé của Ôn Hường Dương.

“Mộ thiếu, tối nay anh về nhà sao?” Ôn Hường Dương trầm mặc một lúc, nhìn Mộ Lăng Khiêm dò hỏi.

Mộ Lăng Khiêm nhìn cô, không nói gì.

Ôn Hường Dương bị nhìn đến ánh mắt không biết phải để ở đâu, hần bận rội như vậy, hôm nay còn vì cô, tự mình chạy đến chỗ cô...

“Mộ thiếu, tôi có đan áo lông cho anh, khi nào rảnh anh có thể về nhà một chuyến không? Tôi giúp anh đo kích cỡ.” Ánh mắt Ôn Hường Dương dứt khoát dừng trên người Tiểu Q, như vậy mới có thể khiến cho cô nói chuyện bình thường với Mộ Lăng Khiêm.

Những lời này của cô có chút ý muốn làm hoà.

Mộ Lăng Khiêm trầm mặc hồi lâu, cuối cùng nhìn tài xế ở phía nói: “Về biệt thự.”

Ôn Hường Dương nghe vậy, ngẩng đầu nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm.

Trong lòng có chút vui vẻ, lại có chút thấp thòm.

Mộ Lăng Khiêm bận rộn như vậy, buổi tối cũng không có thời gian trở về, nhưng bây giờ mới là buổi sáng, hần chờ cô về, cô như vậy có giống loại Đất Kỳ, quyền rũ Trụ vương không?

Hai người về đến nhà, vừa mới đóng cửa lại, Ôn Hường Dương liền chạy về phòng, tính toán đem dây đến đo kích cỡ, Tiểu Q thấy Ôn Hường Dương chạy, nó cũng chạy theo Ôn Hường Dương, một người một chó nhảy mất liền chạy không thấy tung tích đâu.

Mộ Lăng Khiêm nhìn một người một chó ở chung, nghĩ đến hôm nay Tiểu Q tới báo tin, hẳn thu lại tâm mắt, có lẽ nuôi Tiểu Q, là quyết định đúng đắn.

Ôn Hưởng Dương tới phòng rồi, cầm thước dây lại chạy xuống dưới.

Tiểu Q cũng chạy theo xuống dưới.

Ôn Hưởng Dương chạy đến trước người Mộ Lăng Khiêm, chân liền dừng lại.

Trên người Mộ Lăng Khiêm còn mặc quần áo, cô muốn đo kích cỡ không thể không cởi quần áo của Mộ Lăng Khiêm.

Nhưng vấn đề là, cô chưa từng giúp Mộ Lăng Khiêm cởi quần áo bao giờ, ban ngày ban mặt nói Mộ Lăng Khiêm cởi quần áo, cô có chút ngại ngùng.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hưởng Dương, liền nhìn thấy khuôn mặt Ôn Hưởng Dương đột nhiên ửng hồng, càng ngày càng hồng, càng ngày càng hồng, trong đầu cũng không biết suy nghĩ chuyện gì.

“Không phải muốn đo kích cỡ của tôi sao?” Mộ Lăng Khiêm nhàn nhạt đã mở miệng.

Ôn Hưởng Dương búng tỉnh, gõ gõ đầu mình một cái, ho khan một tiếng, vẫn là có chút ngại ngùng nói: “Mộ thiếu, trước đó anh có thể cởi quần áo ra không? Chuyện kia, mặc...”

Mộ Lăng Khiêm liếc mắt nhìn Ôn Hưởng Dương một cái, xem như biết cô gái nhỏ này mới vừa suy nghĩ cái gì.

Mộ Lăng Khiêm giờ hai tay ra: “Em giúp tôi cởi.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 276: Ba vòng của Mộ Thiếu

Editor: Rin đẹp trai~~

Beta: Stuki°

Ôn Hưởng Dương: “.....”

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hưởng Dương không cử động, hẳn nhìn cô, nghiêm trang mở miệng nói: “Không phải muốn đo kích cỡ sao?”

Còn không phải là cởi áo khoác sao?

Ôn Hưởng Dương cắn răng một cái đi mở nút áo của Mộ Lăng Khiêm, nhưng mà mở cả nửa ngày, tay cô vẫn luôn run, cả một cái nút cũng chưa mở được.

Đến cuối cùng, cô có chút tức giận, dùng sức một cái, trực tiếp thô bạo giật mạnh cúc áo của Mộ Lăng Khiêm từ trên xuống dưới.

Ôn Hưởng Dương nhìn cúc áo trong tay: “.....”

Ôn Hưởng Dương xấu hổ, cũng lăm cô chỉ là giúp cởi áo, nhưng mà, cô lại ngu ngốc giật hết tất cả cúc áo từ trên xuống dưới của hắn.

Cô cúi đầu xuống, thậm chí không dám nhìn biểu hiện trên mặt của Mộ Lăng Khiêm.

Thời điểm Ôn Hưởng Dương cúi đầu, Mộ Lăng Khiêm giờ tay nắm lấy bàn tay nhỏ của cô.

Ôn Hưởng Dương bị nắm cơ thể hơi cứng đờ, ngẩng đầu nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm.

Sắc mặt Mộ Lăng Khiêm có chút khó hiểu giờ tay lên xoa đầu cô, cầm lấy cúc áo trong tay cô, cởi áo ra, đưa cho cô: “Sao cô lại ngu ngốc như vậy?”

Ôn Hưởng Dương nghe nói vậy cúi đầu, giống như không phải là bản thích, mà tại cô tự ý muốn làm vậy, chỉ là bản không muốn từ chối mà thôi.

Ôn Hưởng Dương ôm áo của Mộ Lăng Khiêm, trầm mặc một lúc, đôi mắt trông mong nhìn Mộ Lăng Khiêm nói: “Mộ thiếu, em giúp anh may cúc áo lại. Sẽ mau thôi, em cam đoan sẽ không gây ra chuyện như vậy nữa.”

Áo Mộ Lăng Khiêm đều là đặt làm, chất lượng không biết tốt đến mức nào, Mộ Lăng Khiêm biết rõ, cô gái này gấp gấp cởi hết cúc áo của hắn ra, có thể hiểu, trong đầu cô suy nghĩ chuyện gì.

Ôn Hưởng Dương thấy Mộ Lăng Khiêm chỉ nhìn mình, không nói gì hết.

Cô không biết bản có ý gì.

“Đo kích cỡ trước, chút nữa rồi may.” Qua một lúc, Mộ Lăng Khiêm mới mở miệng.

Ôn Hưởng Dương nhận được yêu cầu, thuận lợi trùng hướng cùng đi tiếp, gạt đầu, cũng không dám tưởng tượng đến những chuyện lung tung lộn xộn đó, cầm thước dây, bắt đầu đo đạc ba vòng của Mộ Lăng Khiêm.

Nhưng mà, cô không nghĩ đến, mấy chuyện khi đo đạc ba vòng...

Lúc đo đạc vòng eo, cô không thể giờ hai tay, do hết vòng eo của Mộ Lăng Khiêm, lại đem thước dây từ này đầu kéo đến kia, bộ dạng này nhìn sơ qua, giờ là cô có ý ôm hắn.

Thật vất vả mới đo xong vòng eo, Ôn Hưởng Dương đứng ở tại chỗ, nhìn Mộ Lăng Khiêm, dáng người của người đàn ông này rất chuẩn, chuẩn đến mức cô có chút ghen tỵ, còn có hai vòng ngực và mông, cuối cùng còn phải đo đạc bờ vai rộng.

Dù sao cũng chỉ là đàn áo lên, vòng mông liền đo đại đi.

Vì vậy, Ôn Hưởng Dương vui sướng bỏ qua vòng mông khiến cô xấu hổ, nhưng mà ngực và vai, Mộ Lăng Khiêm cao hơn cô, cô giờ tay cao lên cũng không đo hết được.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hưởng Dương đứng ở tại chỗ, một đôi mắt to nhìn người bản đi chuyển liên tục, nhưng mà không làm gì cả, Mộ Lăng Khiêm ngược mặt liếc mắt nhìn cô một cái nói: “Sao vậy?”

Mộ Lăng Khiêm đột nhiên lên tiếng, hù Ôn Hưởng Dương căn bản đang thắc mắc nhảy dựng.

Ôn Hưởng Dương vội vàng lắc đầu, lắp bắp nói: “Không, không có gì.”

“Cần phải cởi quần sao?” Giọng nói Mộ Lăng Khiêm lại lần nữa vang lên.

Ôn Hưởng Dương nghe những lời này, mặt lại ửng đỏ một mảng, đó đến nỗi tai đều bắt đầu nóng lên. Nếu không phải giọng nói Mộ Lăng Khiêm quá mức nghiêm túc, Ôn Hưởng Dương thật nghĩ rằng Mộ Lăng Khiêm đang cố ý.

“Mộ, Mộ thiếu.....” Ôn Hưởng Dương hít một hơi thật sâu, cô đúng là đang làm một việc đúng đắn, cô không phải là cố ý muốn lợi dụng bản, cô không có gì phải xấu hổ: “Anh có thể ngồi lên ghế sofa được không? Tôi không đo đến vai anh được.”

Mộ Lăng Khiêm đi tới ghế sofa, ngồi xuống, một đôi dài hai chân bắt chéo lên nhau, mặc dù có quần tây bao lấy, cũng có thể khiến người khác thấy được đôi chân thon dài và mạnh mẽ kia.

Ôn Hường Dương vòng đến mặt sau sô pha, đứng ở phía sau Mộ Lăng Khiêm, thu lại ánh mắt đang nhìn đôi chân của Mộ Lăng Khiêm, bắt đầu nghiêm túc cẩn thận đo đạc vai và ngực của Mộ Lăng Khiêm.

Thời điểm đo đạc, cô không nhận được, ấn hai cái trên ngực Mộ Lăng Khiêm

Mộ Lăng Khiêm ngẩng đầu nhìn về phía cô.

Ôn Hường Dương phản ứng lại, lay ông tôi ở bụi này lớn tiếng nói: “Em chỉ là đang đo ngực!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 277: Mộ Lăng Khiêm lại đi rồi

Beta: Stuki°

Chỗ nên đo đã đo hết, Ôn Hường Dương ngồi vào bàn trà, đem sổ liệu ghi vào sách vở đặt trên bàn.

Cô ngồi xỏm trên mặt đất quay đầu nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm, vừa định cùng Mộ Lăng Khiêm nói chuyện, liền thấy Mộ Lăng Khiêm đứng lên, đôi mắt cô liền trầm xuống, lại nghe Mộ Lăng Khiêm nói: “Tôi đi mấy ngày tới không trở lại, em ở nhà một mình đừng đi lung tung. Muốn ra cửa, thì đem Tiểu Q theo.”

Ôn Hường Dương nghe nói thế, hơi tăng sức nắm chặt cây bút trong tay.

Mộ Lăng Khiêm từ từ bước đi sau hai bước, cô đứng lên, nôn nóng dò hỏi: “Mộ thiếu, có phải có chuyện gì rắc rối hay không?”

Mộ Lăng Khiêm nghe Ôn Hường Dương nói, bước chân bỗng dừng lại, quay đầu lại nhìn cô ở phía sau.

Hắn trầm mặc một lúc, rồi cuộc cũng xoay người đi tới trước mặt Ôn Hường Dương, cúi người, hôn lên khóe miệng cô, nói: “Đừng suy nghĩ nhiều.”

Mộ Lăng Khiêm đi ra ngoài, mặc cái áo mà cục áo bị kéo xuống, cũng không mang áo khoác.

Ôn Hường Dương đứng tại chỗ, nhìn bóng Mộ Lăng Khiêm rời khỏi, liền hình ảnh Mộ Lăng Khiêm rời khỏi, cô đột nhiên ném cây bút trong tay xuống, bước nhanh tới cửa.

“Mộ thiếu!” Ôn Hường Dương hét to một tiếng.

Mộ Lăng Khiêm ngồi trên xe nhìn cô, Ôn Hường Dương chạy tới phía trước xe, cô cũng không biết lấy dũng khí từ khi nào, cô gắt gao đuổi tay bắt được bàn tay Mộ Lăng Khiêm ở tay lái: “em chờ anh trở về. Mặc kệ xảy ra chuyện gì, em đều chờ anh trở về!”

Ánh mắt Mộ Lăng Khiêm lóe lên một chút, hắn trở tay nắm lấy bàn tay bé nhỏ của Ôn Hường Dương, giọng nói trầm thấp nói: “Được, ở nhà đợi, nhớ ăn cơm đúng bữa.”

Mộ Lăng Khiêm nói xong, lái xe khỏi biệt thự, biến mất trong tầm mắt Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương đứng ở cửa, nhìn ở ngoài không có một bóng, tâm tình có chút khản trương.

Kế hoạch của cô liệu có thật sự ảnh hưởng đến hắn?

“Gâu gâu.”

Ôn Hường Dương đứng một mình nhìn ra ngoài cửa, không nói một lời, Tiểu Q chạy đến trước mặt Ôn Hường Dương, hướng về phía Ôn Hường Dương kêu to hai tiếng, còn dùng thân cọ vào chân Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương bị cọ lên cái đầu, ngồi xỏm thân xuống, ôm lấy Tiểu Q, đem cả khuôn mặt đều chôn trong Tiểu Q: “Tiểu Q, nếu Mộ thiếu biết thật sự vì kế hoạch của chị, mà làm cho công ty xuất hiện vấn đề, chị có phải là có tội đáng chết vạn lần hay không?”

“Gâu” Tiểu Q lại hướng về phía Ôn Hường Dương kêu to hai tiếng, thanh âm so vừa rồi to lớn vang dội rất nhiều.

Ôn Hường Dương nghe Tiểu Q tiếng kêu, xoa xoa đầu Tiểu Q: “Là em nói, Mộ thiếu sẽ không xảy ra chuyện, đúng không?”

“Gâu” Tiểu Q lại lần nữa đáp lại, còn vurun lưỡi liếm mu bàn tay Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương tự thuyết phục chính mình, cũng tin tưởng Mộ Lăng Khiêm, nhưng mà cô vẫn không yên tâm, cô mang Tiểu Q trở về phòng, lấy điện thoại ra, gấp gáp gọi điện cho Nghiêm Hân.

Điện thoại vẫn luôn ở trạng thái không người nghe, Ôn Hường Dương không thể không cúp máy.

Đại khái qua một phút đồng hồ, điện thoại Ôn Hường Dương vang lên, Ôn Hường Dương ấn nghe, bên kia truyền đến tiếng lật văn kiện sần sật: “Alo, Hường Dương sao? Mình mới vừa đi họp, ngại quá, không nhìn thấy cuộc gọi của cậu.”

“Tiểu Hân.....” Ôn Hường Dương đối với chuyện công ty không có nửa điểm hiểu biết, cô không biết tình hình công ty Mộ Lăng Khiêm, người duy nhất người còn lại có thể dò hỏi là Nghiêm Hân.

“Hường Dương, làm sao vậy?” Đầu kia điện thoại ngừng lật văn kiện, mà chính là tiếng lo lắng của Nghiêm Hân.

“Không, không có gì. Nghiêm Khắc giờ sao rồi?”

Nghiêm Hân vẫn chưa phát hiện được sự bất thường, cô gần đây thật sự rất bận, Nghiêm Khắc bị thương, thật rất nhiều chuyện đều dè trên người cô, cô tuy rằng học chuyên nghiệp, nhưng rồi cuộc mới vừa tham gia công tác không bao lâu, không ít chuyện đều chính cô tự làm: “Khá hơn nhiều, Hường Dương, cậu đừng lo lắng, bây giờ đã có thể chống gậy đi.”

Nghiêm Hân dừng một lát, lại nói: “Hường Dương, mình cảm thấy cậu có việc muốn hỏi mình, không phải là muốn hỏi tình hình của anh mình.”

Hai người từ nhỏ cùng nhau lớn lên, Ôn Hường Dương khi nào nói dối, Nghiêm Hân lại rõ hơn hết.

Ôn Hường Dương trầm mặc hồi lâu, cuối cùng mở miệng nói: “Tớ thấy trên báo nói cổ phiếu Mộ thị giảm sút. Tiểu Hân, cậu đối với việc này có ý kiến gì không?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 278: Gọi một lần ba cú điện thoại

Editor: Rìn đẹp trai~~

Beta: Stuki°

“Nguyên nhân là vì chuyện này à?” Nghiêm Hân nghe được Ôn Hường Dương nói ngược lại thờ dài nhẹ nhõm một hơi: “Cậu là lo lắng cho Tiểu Lam? Hường Dương, cậu yên tâm, Mộ thiếu không phải vẫn rất tốt sao? Anh

mình nói, chuyện này kỳ thật rất lạ, chúng ta không nên tham gia vào chuyện này, càng đừng tham gia vào lúc cô phiếu Mộ Thị đang tụt dốc, tuy rất nhiều người tranh giành, nhưng lại rất nguy hiểm.”

“Hương Dương, anh mình nói như vậy, nhìn sơ qua ngoài mặt chuyện này không đơn giản như vậy. Ví dụ mình đã nhìn thấy rất nhiều cuộc chiến trên thương trường, phải nói làm sao đây? À, phải nói, Mộ thiếu là đang dẫn xà xuất động.”

Ôn Hương Dương tự nhiên biết Mộ Lăng Khiêm là đang dẫn xà xuất động, rốt cuộc cái này kế hoạch cô đã từng nghĩ qua, nhưng mà, cô chỉ nghĩ lúc bắt đầu, mà lại không nghĩ đến quá trình xảy ra của nó, càng không nghĩ tới, mọi chuyện lại trở nên nghiêm trọng như vậy.

“Hương Dương, cậu đừng lo lắng. Tiểu Lam muốn cậu gọi điện thoại cho cô ấy, cậu cứ giải thích cho cô ấy biết, để cô ấy yên tâm.” Nghiêm Hân nói đến đây, Ôn Hương Dương lại nghe được đầu dây bên kia có người gọi Nghiêm Hân.

Ôn Hương Dương liền mở miệng nói: “Tiểu Hân, cậu vội thì đi trước đi, chờ vết thương của Nghiêm Khắc tốt hơn, mình sẽ đi thăm các cậu.”

“Kia……” Nghiêm Hân thấy lại có người kêu mình, cô chỉ có thể nói: “Hương Dương, mình cúp máy trước đây. Chờ mình xong chuyện, mình sẽ gọi điện thoại cho cậu.”

“À, được.”

“Tạm biệt.”

Tắt điện thoại, Ôn Hương Dương ngồi ở trên giường, nhìn chăm chăm điện thoại trong chốc lát, cô tìm số Lý Lam Hi ấn nút gọi, bên kia nhanh chóng truyền tới âm điệu có chút nữ tính lại mạnh mẽ:” Alo, Ôn tiểu thư!. Bảo bối nhà chúng tôi cứ nhắc mãi đến Ôn Tiểu thư. Bảo bối nhà chúng tôi mấy ngày nay đều ở trong núi đóng phim, có chuyện gì gấp sao?”

“ Má Ngô, tôi là Ôn Hương Dương. Chuyện kia, tôi không có việc gì, chỉ là muốn gặp Tiểu Lam, cho nên mới gọi điện cho Tiểu Lam, các cô gấp thì cứ đi trước, tôi cúp máy đây.”

“Bảo bối nhà chúng tôi?”

Ôn Hương Dương nhớ rõ quản lý của Lý Lam Hi luôn gọi cô ấy như vậy.

Má Ngô là quản lý của Lý Lam Hi.

Tiểu Lam ở trong núi đóng phim, xem ra là sẽ không biết đến tin tức trên báo chí, như vậy cũng tốt.

“Ok. Chờ Bảo Bối ghi chụp hình xong, tôi sẽ nói có ấy gọi điện thoại cho Ôn tiểu thư.”

Điện thoại lại lần nữa tắt máy, Ôn Hương Dương thờ dài, tất cả mọi người đều bận, đều không có rảnh như cô. Nhưng thật ra, cô duy nhất còn việc nhận chức rồi từ chức. Đối với chuyện cô phiếu Mộ thị, ngoài lo lắng ra, vẫn là lo lắng.

Cô không nên nghĩ ra cái kế hoạch như vậy, ai biết Mộ Lăng Khiêm làm như vậy sẽ khiến kế hoạch ngày càng tệ hơn.

Không được!

Ôn Hương Dương gọi cú điện thoại thứ ba, chính là gọi cho Diệp Ảnh.

Điện thoại reng một lúc, bên kia liền truyền đến giọng nói của Diệp Ảnh: “Ôn tiểu thư.”

“Diệp Ảnh, anh biết Lâm Hạo và Trần Văn Hi hiện giờ ra sao không? Chúng ta có thể từ bỏ kế hoạch này trước thời gian được không? Tôi nghĩ…”

“Ôn tiểu thư, cô đang lo lắng sao?” Diệp Ảnh mở miệng đẹp bỏ lời nói của Ôn Hương Dương.

Ôn Hương Dương trầm mặc.

”Tôi có một kế hoạch rất ti mỉ. Nếu cô lo lắng, tôi liền đưa kế hoạch đó cho cô xem thử, cô nhìn thấy sẽ hiểu.”

Đem lại đây?

Mộ Lăng Khiêm đều bận rộn như vậy, Diệp Ảnh hiện giờ nhất định cũng rất bận. Ôn Hương Dương không muốn làm phiền Diệp Ảnh lại đi một chuyện, cô mở miệng nói: “Anh ở đâu? Tôi mang Tiểu Q đến tìm các anh.”

Diệp Ảnh cũng không có lập tức trả lời, mà là đại khái một giây sau mới trả lời, lần nữa mở miệng:” “Ôn tiểu thư, cô biết tiệm cà phê Tàn Toa ở đâu không? Tôi ở nơi đó chờ cô.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](#).

Chương 279: Nha, đây không phải là chị sao?

Editor: Rìn đẹp trai~~

Beta: Stuki°

Diệp Ảnh không muốn nói nơi ở hiện tại của anh ta, Ôn Hương Dương rốt cuộc không có miễn cưỡng, đi tới chỗ Toa Tỳ, trả lời: “Được.”

Ôn Hương Dương mang theo Tiểu Q ra cửa.

Một người một chó kéo taxi đi, Ôn Hương Dương liền ôm Tiểu Q, vuốt ve đầu Tiểu Q, xem phong cảnh ngoài xe, xe taxi đi quá một tiệm cơm Tây, liền đến quán cà phê của Tàn Toa.

Tiệm cơm Tây kia cũng không có cái gì đặc biệt, nhưng vẫn hấp dẫn lực chú ý của Ôn Hương Dương, bởi vì Ôn Hương Dương cư nhiên ở nơi đó nhìn thấy Ôn Lợi Thịnh cùng Ôn Nhã, cùng ngồi với bọn họ chính là một nam nhân trung niên.

Ba người ngồi ở cùng nhau còn chạm cốc,bộ đang ngồi ăn thực vui vẻ.

Ôn Hương Dương thấy một màn như vậy, khẽ nhu mày.

“Tiểu thư, tới rồi. Vẫn là trà tiền mặt chứ?” Đúng lúc này, xe taxi ngừng lại, tài xế nhìn phía Ôn Hương Dương dò hỏi.

“Tiền mặt.” Ôn Hương Dương còn đang ở trên xe ngồi thẩn thờ một lát, mới định thần, trả tiền, xuống xe.

Ôn Hương Dương xuống xe, Ôn Nhã từ tiệm cơm Tây đi ra, liếc mắt một cái liền thấy được Ôn Hương Dương từ trên xe taxi bước xuống,quét mắt trên dưới đánh giá cô.

Ôn Nhã nhìn thấy Ôn Hương Dương, ánh mắt của cô ta lập tức lạnh xuống, ngay sau đó, khóe miệng giờ lên một mặt cười lạnh.

Cô ta vén lại áo khoác lông chồn trên người, bước từng bước hướng Ôn Hương Dương đi qua: “Nha, đây không phải là chị sao? Chị như thế nào lại ở chỗ này vậy?” Ôn Nhã nói, ngẩng đầu nhìn quán cà phê, cong cong khóe miệng: “Chị là tính đi vào sao? Theo em được biết, đồ trong quán cà phê này không tiện nghỉ cho lắm, chị đến để ăn sao?”

Ôn Hương Dương làm lơ Ôn Nhã, đến phản ứng cũng lười đáp trả.

Cô cất bước liền nghĩ hướng bên trong đi đến, Diệp Ảnh nói không chừng đã tới rồi, cô vẫn là tốt nhất nên đi vào sớm một chút.

Ôn Nhã thấy Ôn Hường Dương cư nhiên còn không để ý tới mình, cô ta bước nhanh đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, chặn đường đi của Ôn Hường Dương, cười đến vô cùng yêu kiều mà khoa trương nói: “Chị hai chị em chúng ta đã lâu không gặp rồi. Chị liền như vậy đi rồi sao? Chị như vậy, người em gái đây vô cùng thương tâm a.”

“Tránh ra.” Ôn Hường Dương liếc mắt nhìn Ôn Nhã một cái, nhàn nhạt mở miệng nói.

“Chị, như thế nào chị vẫn là giống khi còn nhỏ vậy, chị như vậy thật đúng là làm người khác thích không nổi!” Ôn Nhã tới gần Ôn Hường Dương, cả khuôn mặt để sát vào Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương chán ghét nhu mảy, lắc mình tránh đi cô ta.

Tiểu Q quan sát rõ ràng thái độ Ôn Hường Dương đối Ôn Nhã, biết nữ nhân này là địch nhân, nó hướng về phía Ôn Nhã liền lớn tiếng sủa lên, nhe răng nhếch miệng, một bộ dáng muốn cắn người.

Ôn Nhã không chú ý tới Tiểu Q. Bình thường Tiểu Q vẫn luôn ngoan ngoãn chờ bên người Ôn Hường Dương, hiện tại Tiểu Q kêu lên như vậy, Ôn Nhã thật đúng là bị dọa đến cả người run lên.

Tiểu Q thấy Ôn Nhã còn không đi, còn quẩn lấy Ôn Hường Dương.

“Gâu gâu!” Tiểu Q sủa to một tiếng, tiến lên há mồm định cắn Ôn Nhã.

Ôn Nhã bị dọa khuôn mặt thất sắc, liền tục lùi lại, đuôi tay liền cầm túi xách đuổi Tiểu Q đi, vừa đuổi vừa hét lớn: “Tránh ra, con chó này,mau cút ngay cho tao!”

“Tiểu Q, đứng sủa nữa.”

Ôn Hường Dương thấy Ôn Nhã bị dọa đến hoảng sợ, liếc mắt một cái, mang theo Tiểu Q nghỉ muốn vào quán cà phê. Nhưng mà, cô còn không có đi vào, phía sau đột nhiên truyền đến tiếng thét chói tai của Ôn Nhã: “A!”

Ôn Nhã đột nhiên té lăn quay trên mặt đất, còn một bộ dáng hoa lê đài vũ bộ oán niệm thống khổ nhìn Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương nhắm hai mắt lại, quả nhiên, không đến một giây sau, giọng nói Ôn Lợi Thịnh liền vang lên phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 280: Đóng cửa, phóng Tiểu Q

Beta: Stuki°

“Ôn Hường Dương! Con đang làm cái gì vậy? Tại sao con lại ở chỗ này? Lại còn đẩy ngã Nhã Nhã chứ?!”

Lại là như thế này.

Mỗi lần đều là như thế này.

Mỗi lần đều là cô sai.

Ôn Hường Dương đối với chuyện như thế này sớm đã không có cảm giác, cô một chút cũng không nghĩ tới phản ứng của hai người kia, đối với hai người đang đứng trước mặt cô mà nói hai người kia chỉ là hai người xa lạ không quen biết mà thôi.

Ôn Hường Dương bước đi hướng quán cà phê mà tiến đến.

Nhưng Ôn Nhã lại đuổi tay ra bắt lấy chân của Ôn Hường Dương: “Chị, chị sao lại có thể đối xử với em như vậy được? Em chỉ là muốn cùng chị hào hào ở chung mà thôi, nhưng mà chị mỗi lần gặp em nếu không phải đẩy ngã em thì chính là hung dữ với em. Chị sao lại chán ghét em như vậy chứ?”

Ôn Hường Dương không thể nhịn thêm được nữa, cô không biết chính mình vì cái gì còn muốn nhẫn nại đến giờ phút này, hai người kia căn bản là không phải là thân nhân của cô, trên đời này sao lại có thể loại người trơ trên như vậy được chứ?

Cô giãy khỏi cánh tay mà Ôn Nhã đang nắm lấy chân cô ra.

Tiểu Q thấy thế sủa to lên hai tiếng sau đó hướng tay Ôn Nhã cắn xuống.

Ôn Nhã không nghĩ tới Ôn Hường Dương cư nhiên sẽ bẻ tay cô ta ra, còn không nghĩ cái con tiểu chó chết tiết kia lại dám cắn mình, cô ta bị cắn cho nên không thể không buông Ôn Hường Dương ra, từ trên mặt đất bò dậy lên tiếng hét to muốn đá Tiểu Q: “Tiểu cầu chết tiết kia, mày buông ra cho tao! Mày dám cắn tao sao! A a!”

Tiểu Q căn bản không để ý tới gầy cao gót của Ôn Nhã đang nện trên người nó, nó vẫn kiên quyết cắn tay của Ôn Nhã không buông khai, cắn đến khi toàn bộ bàn tay của Ôn Nhã huyết nhục không rõ rồi làm cho Ôn Nhã liều mạng mà kêu to cầu cứu.

Ôn Hường Dương thấy Ôn Nhã cư nhiên dám đá Tiểu Q, cô đi lên trước, nhắm ngay đầu gối Ôn Nhã, một chân đá xuống làm cho Ôn Nhã bị quỵ xuống trước mặt cô trên mặt đất.

“Ôn Hường Dương!” Đây là lần đầu tiên Ôn Hường Dương động thủ đối với cô ta, trước kia đều là cô ta hăm hại Ôn Hường Dương, cũng chính bởi vì như vậy đôi mắt của Ôn Nhã càng hiện lên vẻ không thể tin được, ánh mắt phỉếm hồng như sắp khóc.

Cô ta như là con thú hoang đã đang tức giận, nhảy dựng lên, không màng tới một cánh tay của mình đang bị Tiểu Q cắn, cô ta vuron một tay khác dùng ngón tay đang chảy đầy máu của mình chỉ vào mặt của Ôn Hường Dương mà thét lên.

Ôn Hường Dương, cô dám thả chó cắn tôi sao! Cô còn dám đá tôi nữa? Cô muốn đi tìm chết à!

Nhưng mà, Ôn Nhã lại không biết kẻ sách này của cô ta đã sớm vô dụng đối với Ôn Hường Dương mất rồi.

Ôn Hường Dương liếc qua Ôn Nhã một cái, thời điểm Ôn Nhã muốn nhào qua đánh vào mặt cô thì một chân của Ôn Hường Dương liền hướng trên mặt Ôn Nhã mà tiến tới, dù cô đá hay không đá thì Ôn Lợi Thịnh đều chỉ biết trách cứ cô mà thôi.

“Mặt của tôi! Mũi của tôi, đau quá a a a.....”

Ôn Nhã bị Ôn Hường Dương một chân đá tới, mũi đều bị đá đến nổi ra cả máu, đau đớn làm cho Ôn Nhã che lại mặt kêu lớn lên, lần này thật sự là đau đến nỗi khóc ra cả nước mắt.

“Cô xứng đáng thôi!”

Ôn Hường Dương nhân cơ hội đó rút chân của mình về, ghét bỏ vỗ vỗ ống quần bị Ôn Nhã nắm giữ lúc này. Tiểu Q vẫn còn đang há mồm cắn căng tay của Ôn Nhã, cắn đến mức Ôn Nhã lại lần nữa điên cuồng hét lớn lên.

Ôn Lợi Thịnh đang ở cách các cô một khoảng mà thôi nhưng ông lại trơ mắt nhìn Ôn Nhã bị đánh, thờ hồng hộc nổi giận đùng đùng chạy tới.

Ôn Hường Dương lại dám động thủ trên mặt của Ôn Nhã, đây quả thực chính là không đem người ba như ông để vào mắt mà, ông tức khắc giận sôi máu rồi chỉ vào Ôn Hường Dương, thờ hỏn hỏn nói: “Con, con.....”

“Các người nếu còn muốn cái hạng mục kia, liền cách xa tôi một chút, nếu thấy tôi thì lén xa đi, tôi không muốn gặp mặt các người!” Ôn Hường Dương vốn dĩ đã đủ phiền phức rồi, hôm nay mới ra khỏi cửa một chuyến lại gặp được hai tên già hóa này, cho nên tâm tình tốt đẹp lúc đầu của cô hoàn toàn hỏng cả rồi.

“Hạng mục? Ha ha ha!” Ôn Nhã nghe được Ôn Hường Dương nói những lời này, mặc dù đang đau đến rớt cả nước mắt nhưng đột nhiên lại phá lên cười.

Beta: Stuki°°

“Ôn Hường Dương! Con đang làm cái gì vậy? Tại sao con lại ở chỗ này? Lại còn đẩy ngã Nhã Nhã chứ?!”

Lại là như thế này.

Mỗi lần đều là như thế này.

Mỗi lần đều là cô sai.

Ôn Hường Dương đối với chuyện như thế này sớm đã không có cảm giác, cô một chút cũng không nghĩ tới phản ứng của hai người kia, đối với hai người đang đứng trước mặt cô mà nói hai người kia chỉ là hai người xa lạ không quen biết mà thôi.

Ôn Hường Dương bước đi hướng quán cà phê mà tiến đến.

Nhưng Ôn Nhã lại đuổi tay ra bắt lấy chân của Ôn Hường Dương: “Chị, chị sao lại có thể đối xử với em như vậy được? Em chỉ là muốn cùng chị hào hào ở chung mà thôi, nhưng mà chị mỗi lần gặp em nếu không phải đẩy ngã em thì chính là hung dữ với em. Chị sao lại chán ghét em như vậy chứ?”

Ôn Hường Dương không thể nhận thêm được nữa, cô không biết chính mình vì cái gì còn muốn nhẫn nại đến giờ phút này, hai người kia căn bản là không phải là thân nhân của cô, trên đời này sao lại có thể loại người trơ trẽn như vậy được chứ?

Cô gầy khỏi cánh tay mà Ôn Nhã đang nắm lấy chân cô ra.

Tiểu Q thấy thế sủa to lên hai tiếng sau đó hướng tay Ôn Nhã cắn xuống.

Ôn Nhã không nghĩ tới Ôn Hường Dương cư nhiên sẽ bẻ tay cô ta ra, còn không nghĩ cái con tiểu chó chết tiết kia lại dám cắn mình, cô ta bị cắn cho nên không thể không buông Ôn Hường Dương ra, từ trên mặt đất bò dậy lên tiếng hét to muốn đá Tiểu Q: “Tiểu cầu chết tiết kia, mày buông ra cho tao! Mày dám cắn tao sao! A a!”

Tiểu Q căn bản không để ý tới gậy cao gót của Ôn Nhã đang nện trên người nó, nó vẫn kiên quyết cắn tay của Ôn Nhã không buông khai, cắn đến khi toàn bộ bàn tay của Ôn Nhã huyết nhục không rõ rồi làm cho Ôn Nhã liều mạng mà kêu to cầu cứu.

Ôn Hường Dương thấy Ôn Nhã cư nhiên dám đá Tiểu Q, cô đi lên trước, nhắm ngay đầu gối Ôn Nhã, một chân đá xuống làm cho Ôn Nhã bị quỷ xuống trước mặt cô trên mặt đất.

“Ôn Hường Dương!” Đây là lần đầu tiên Ôn Hường Dương động thủ đối với cô ta, trước kia đều là cô ta hăm hại Ôn Hường Dương, cũng chính bởi vì như vậy đôi mắt của Ôn Nhã càng hiện lên vẻ không thể tin được, ánh mắt phỉếm hồng như sắp khóc.

Cô ta như là con thú hoang đã đang tức giận, nhảy dựng lên, không màng tới một cánh tay của mình đang bị Tiểu Q cắn, cô ta vuron một tay khác dùng ngón tay đang chảy đầy máu của mình chỉ vào mặt của Ôn Hường Dương mà thét lên.

Ôn Hường Dương, cô dám thả chó cắn tôi sao! Cô còn dám đá tôi nữa? Cô muốn đi tìm chết à!

Nhưng mà, Ôn Nhã lại không biết kế sách này của cô ta đã sớm vô dụng đối với Ôn Hường Dương mất rồi.

Ôn Hường Dương liếc qua Ôn Nhã một cái, thời điểm Ôn Nhã muốn nhào qua đánh vào mặt cô thì một chân của Ôn Hường Dương liền hướng trên mặt Ôn Nhã mà tiến tới, dù cô đá hay không đá thì Ôn Lợi Thịnh đều chỉ biết trách cứ cô mà thôi.

“Mặt của tôi! Mũi của tôi, đau quá a a a.....”

Ôn Nhã bị Ôn Hường Dương một chân đá tới, mũi đều bị đá đến nổi ra cả máu, đau đớn làm cho Ôn Nhã che lại mặt kêu lớn lên, lần này thật sự là đau đến nỗi khóc ra cả nước mắt.

“Cô xứng đáng thôi!”

Ôn Hường Dương nhân cơ hội đó rút chân của mình về, ghét bỏ vỏ vỏ ống quần bị Ôn Nhã nắm giữ lúc này. Tiểu Q vẫn còn đang há mồm cắn căng tay của Ôn Nhã, cắn đến mức Ôn Nhã lại lần nữa điên cuồng hét lớn lên.

Ôn Lợi Thịnh đang ở cách các cô một khoảng mà thôi nhưng ông lại trơ mắt nhìn Ôn Nhã bị đánh, thờ hồng học nổi giận đùng đùng chạy tới.

Ôn Hường Dương lại dám động thủ trên mặt của Ôn Nhã, đây quả thực chính là không đem người ba như ông để vào mặt mà, ông tức khắc giận sôi máu rồi chỉ vào Ôn Hường Dương, thờ hỏn hỏn nói: “Con, con.....”

“Các người nếu còn muốn cái hạng mục kia, liền cách xa tôi một chút, nếu thấy tôi thì lên xa đi, tôi không muốn gặp mặt các người!” Ôn Hường Dương vốn dĩ đã đủ phiền phức rồi, hôm nay mới ra khỏi cửa một chuyến lại gặp được hai tên giả hóa này, cho nên tâm tình tốt đẹp lúc đầu của cô hoàn toàn hỏng cả rồi.

“Hạng mục? Ha ha ha!” Ôn Nhã nghe được Ôn Hường Dương nói những lời này, mặc dù đang đau đến rớt cả nước mắt nhưng đột nhiên lại phá lên cười.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đỉnh Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](#).

Chương 281: Hai cha con đặc ý

Editor: Rìn đẹp trai~~

Beta: Stuki°°

“Nhã Nhã!” Ôn Nhã mở miệng muốn nói chuyện, nhưng lại bị Ôn Lợi Thịnh nhanh chóng gọi to ngăn cản.

Phản ứng của Ôn Nhã và hành động của Ôn Lợi Thịnh, làm trong lòng Ôn Hường Dương càng thêm bất an hơn.

Ôn Lợi Thịnh kéo Ôn Nhã một cái, kéo Ôn Nhã đến bên cạnh mình, nhìn về phía Ôn Hường Dương, ánh mắt của ông ta nhìn Ôn Hường Dương mãi mãi giống như đang nhìn một người không có quan hệ ruột với mình.

Ôn Hường Dương nhìn chăm chăm hai người, Ôn Lợi Thịnh từ Mộ Thiên đến, có phải ông ta đã biết gì hay không?

Ôn Lợi Thịnh thấy Ôn Hường Dương nhìn mình, trên mặt ông cũng lộ ra một nụ cười tàn nhẫn: “Hường Dương a, cha căn bản còn muốn đối xử với con tốt hơn, nhưng mà hành động của con, thật sự là làm cha quá khổ tâm. Nhã Nhã là em gái của con, con cũng có thể đối xử với em mình như vậy, cha làm sao còn có thể trông cậy vào con chăm sóc cha an đường tuổi già? Cho nên, Hường Dương, con và Thiệu Kiệt tự giải quyết cho tốt!”

Ôn Lợi Thịnh nói xong lời này, cười lạnh một tiếng, thật mỡ trên mặt đều run lên lên.

Ông ta xoay người, ánh mắt nhu hòa nhìn Ôn Nhã, bộ dạng cung chiêu bảo bối, sờ sờ mặt Ôn Nhã: “Nhã Nhã đi, daddy mang con đi khám bác sĩ.”

Ôn Hường Dương không nghĩ được, Ôn Nhã căn bản không phải là do Ôn Lợi Thịnh sinh, Ôn Lợi Thịnh cũng có thể đối xử như vậy với Ôn Nhã, ngược lại cô là con gái ruột, lại cứ như được nhặt từ ngoài đường.

Mặc kệ Ôn Lợi Thịnh biết cái gì, chỉ cần Diệp Ảnh tới, cô có thể biết được chân tướng mọi chuyện.

“Tiểu Q, chúng ta đi.” Ôn Hường Dương gọi Tiểu Q một tiếng, Tiểu Q hướng về phía Ôn Nhã và Ôn Lợi Thịnh lộ ra hàm răng sắc nhọn, sau khi đe dọa, mới đi theo Ôn Hường Dương đi vào quán cà phê.

Ôn Nhã bình tĩnh hơn, thấy bộ dạng Ôn Hường Dương lúc này còn lãnh đạm như vậy, Tiểu Q còn dám uy hiếp cô ta, cô ta tức giận đến mức trong lòng chửi mắng: “Con chó đáng chết! Tao sớm muộn gì cũng đem mày nẫu

thịt!”

Ôn Nhã nhìn chăm chăm bóng dáng Ôn Hường Dương và Tiểu Q, nắm chặt bàn tay bị Tiểu Q cắn mơ hồ có máu, ngón tay bấm sâu vào lòng bàn tay.

“Nhã Nhã, đi, daddy mang con đi khám bác sĩ.” Ôn Lợi Thịnh thấy quần áo Ôn Nhã quần đều bị hư hỏng, có chỗ cũng bị cắn đến lộ ra cả thịt, còn đồ máu, ông ta đau lòng lại lần nữa mờ miệng nói.

Ôn Nhã cắn bản còn cực kỳ tức giận nghe được giọng nói của Ôn Lợi Thịnh, nghĩ đến gần đây phát sinh những chuyện này, nghĩ đến hạng mục của Ôn Lợi Thịnh, khoe miệng cô ta lại cong lên, cười, đầy mắt tràn đầy hiềm ác tính kể: “Daddy, hạng mục lần này, chúng ta thật sự có thể dành được sao?”

“Đương nhiên có thể.” Ánh mắt Ôn Lợi Thịnh lộ kiên quyết, không dấu diếm cứ cái gì đối với Ôn Nhã nói: “Hiện tại cô phiếu Mộ thị đang tụt dốc, người cầm quyền của Mộ gia sống chết không rõ. Mấy ngày trước không phải Daddy đã đi Mộ Thiên tìm hiểu tin tức sao? Daddy tìm hiểu rất rõ ràng, hạng mục lần này tất cả đều nằm trong tay vị đồng sự mà chúng ta mới mời ăn cơm. Daddy mấy ngày nay vẫn luôn góp tiền, hiện tại đã đặt cọc cho vị ấy hai trăm triệu. Chỉ cần lại cho vị ấy hai trăm triệu, hạng mục lần này, nhất định sẽ thuộc về chúng ta!”

Ôn Nhã nghe xong đôi mắt tỏa sáng nói: “Daddy, người giỏi quá! hạng mục lần này được, chúng ta có phải sẽ có thể được thăng chức trở thành xí nghiệp đứng đầu gia tộc Nam Đức thị?”

“Chuyện đó là đương nhiên.”

Ôn Nhã nghe nói như vậy, liền ôm Ôn Lợi Thịnh hôn một cái, vết thương trên người và trên chân thương đều đã quên, ánh mắt thâm hiểm nhìn về phía quán cà phê.

Ôn Hường Dương, chỗ dựa của cô không còn, lần này daddy còn lấy được hạng mục này, tôi xem cô còn có thể đắc ý đến bao giờ?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 282: Mưu đồ Của Ôn Nhã

Editor: Rin đẹp trai ~

Beta: Stuki°

“Daddy, quần áo của con đều đã bị chị và con chó của chị làm bẩn hư hết rồi, cứ như vậy đi ra ngoài, thật sự là quá mất mặt, con có thể về trước được không, nói trợ lý daddy mua cho con hai bộ quần áo mới?” Ôn Nhã phục hồi tinh thần, làm nũng với Lợi Thịnh.

Ôn Lợi Thịnh nhất định không chịu nổi Ôn Nhã làm nũng, ông ta cười đến trên mặt đều là thịt mỡ nói: “Được, được, Nhã Nhã, vậy con đi đến quán cà phê phía trước tìm phòng chờ daddy, daddy đến ngay.”

” Con biết daddy là tốt nhất.”

Ôn Lợi Thịnh xoay người rời đi, sai người nhanh chóng mua quần áo mới cho Ôn Nhã.

Sau khi Ôn Lợi Thịnh rời khỏi Ôn Nhã vẫn ở đó, chỉnh sửa quần áo, còn trang điểm, lấy băng keo cá nhân trong túi xách ra dán trên tay và chân, khắp khiêng đi vào quán cà phê.

Ôn Hường Dương hôm nay đối xử với cô ta như vậy, cô ta nhất định sẽ không dễ dàng bỏ qua cho Ôn Hường Dương!

Hơn nữa, bây giờ chỗ dựa của Ôn Hường Dương cũng không rõ sống chết ra sao, 90% là đã chết, tuy là cô ta có chút tiếc nuối về người đàn ông kia, dù sao cũng là người đàn ông mà cô ta yêu thích, nhưng mà, chỉ cần nghĩ đến Ôn Hường Dương lại nghèo khổ, cô ta liền rất phản kháng.

Hiện tại cô ta có rất nhiều tiền, Ôn Hường Dương chính là đồ nghèo khổ chỉ có hai bàn tay trắng, cái đồ nghèo khổ này cư nhiên còn dám làm lơ cô ta, thả chó cắn cô ta, được lắm, bây giờ cô ta liền đi vào, xúi giục khách hàng bên trong cũng được, mua được phục vụ bên trong cũng được, cô ta chính là muốn nhìn thấy Ôn Hường Dương bị người trong quán cà phê này đuổi ra như thế nào!

Ôn Hường Dương mang theo Tiểu Q đi vào quán cà phê, lần trước Nghiêm Khắc hẹn Ôn Hường Dương tại quán cà phê này, lần đầu tiên Ôn Hường Dương cũng gặp Tần Toa cũng là ở chỗ này. Sau đó lúc trước Tần Toa nhìn thấy Ôn Hường Dương, liền đã nói với tiệm cà phê, về sau chỉ cần Ôn Hường Dương tới, mặc kệ cô có ở trong tiệm hay không, chỉ cần là thứ Ôn Hường Dương chọn, đều miễn phí.

Trong quán cà phê không ít người đều đã nhìn thấy Ôn Hường Dương trong ảnh chụp, đây cũng là do Tần Toa tự mình căn dặn cô là khách quý. Vì vậy, Ôn Hường Dương vừa xuất hiện, liền có người đi lên trước, cực kỳ nhiệt tình phục vụ nói: “Ôn tiểu thư, mời vào trong. Không biết Ôn tiểu thư có là tìm bà chủ của chúng tôi, hay là muốn ăn gì?”

“Đều không phải, tôi có hẹn với người khác ở đây.” Nếu là chị Toa Toa, gặp Diệp Ảnh xong, có thể đi đến tìm chị Toa Toa.

“Được, Ôn tiểu thư, mời bên này.” Dẫn Ôn Hường Dương đến một góc tương đối yên tĩnh, còn mang cho Ôn Hường Dương một ly cà phê.

Ôn Hường Dương nói cảm ơn, chị Toa Toa thật rất nhiệt tình kêu cô đến đây chơi, nhưng mà, chị Toa Toa nói có lâu như vậy, vẫn là lần đầu tiên cô đến đây, vẫn là Diệp Ảnh hẹn cô ở đây, cô mới đến đây, nhìn thấy ở đây đón tiếp cô nhiệt tình, còn biết cô họ Ôn, liền biết chị Toa Toa đối xử với cô rất tốt, cô nghĩ như vậy, ít nhiều có chút xấu hổ.

Ôn Hường Dương ngồi xuống, cảm lý cà phê uống, chờ Diệp Ảnh đến.

Ôn Nhã lúc này cũng đi vào quán cà phê, quán cà phê này ở Nam Đức thị là một trong hai quán cà phê sang trọng nhất, khách hàng đến đây không phải là các ông chủ lớn cũng chính là các thiên kim tiểu thư, trước kia cô ta cũng đã đến.

Cô ta vừa mới đi vào, liền nhìn thấy Ôn Hường Dương được nhiệt tình mời vào.

Thấy một màn như vậy, cô ta khó tránh khỏi tâm trạng có chút không vui.

Người ở đây đều bị mù hay sao? Ôn Hường Dương vừa nhìn đã biết là nghèo rớt mồng tơi, bọn họ cư nhiên đối đãi với một kẻ nghèo lại dùng thái độ nhiệt tình như vậy, chẳng lẽ cô ta là người có tiền lại không có gì khác gì với Ôn Hường Dương là cái loại nghèo nàn?

Ôn Nhã nghĩ vậy, cô ta liếc mắt một cái, liền nhìn thấy một gương mặt quen thuộc, cô ta từ chối phục vụ đi lên, đi đến chỗ cô gái kia.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 283: Tổng giám đốc đường

“Tô tiểu thư, đã lâu không gặp.”

“Ồ, Ôn tiểu thư, là cô à?.”

“Đúng vậy. Tôi vừa mới cùng cha tiếp đón một vị khách quan trọng ở nhà hàng Tây, tôi nghĩ bánh kem ở đây không tệ, liền muốn lại đây mua một cái.”

” Vậy thì cô đã đến chậm rồi, bánh kem ở đây mỗi ngày đều bán với số lượng có hạn.”

“Thật sao?” mục đích của Ôn Nhã không phải bánh kem, cũng không cảm thấy có gì đáng tiếc, nhìn cô gái kia không có gì khác lắm, liền đem đề tài chuyển lên người Ôn Hường Dương:” Tô tiểu thư, tôi nghe nói chỗ này là một

trong hai quán cà phê sang trọng của Nam Đức thị. Nhưng mà, thời điểm tôi vừa mới đi vào, tại sao lại thấy một người ăn mày cũng vào được.”

“ Ăn mày?” Vị Tô tiểu thư này nhất định là không chịu nổi bị đối xử giống như người nghèo hơn mình, cô ta nói như vậy là muốn kéo thấp giá trị địa vị của người khác thấp hơn mình, vừa nghe được Ôn Nhã nói như vậy, cô gái kia lập tức phản ứng lại, như là con rệp dẹt đường, ghé tòm nói: “ Ăn mày ở đâu nhĩ? Chỗ sang trọng này mà cũng có một thứ ghê tởm như vậy?”

“Đừng vậy, tôi cũng thấy kì lạ. Đây, có xem, ở chỗ đó. Cô có nhìn thấy quần áo trên người cô ta không? Cái nhãn hiệu cũng không có, không chừng là mua ở cửa hàng vỉa hè nào đó? Lại nhìn ở đây, cư nhiên được đối xử giống chúng ta, cái thật giống như biến chúng ta thành phục vụ. Cái loại ăn mày này, có chỗ nào xứng đáng được nhận đãi ngộ như vậy? Cô nói, như vậy không phải hạ thấp địa vị của chúng ta sao?”

Ôn Nhã chỉ vào Ôn Hường Dương và người bên cạnh Ôn Hường Dương, miệng lưỡi cực kỳ châm biếm nói.

Tô tiểu thư kia nghe được Ôn Nhã nói vậy, quả nhiên có phản ứng.

“!” Cô vỗ tay kêu phục vụ.

Phục vụ đi đến trước mặt Tô tiểu thư kia, cung kính hỏi thăm: “Vị tiểu thư này, tôi có thể giúp gì cho cô?”

“Tôi không muốn ở chung với cái loại nghèo nàn này, hạ thấp địa vị của tôi, tôi muốn các người đuổi cô ta ra ngoài, tránh ảnh hưởng đến tâm trạng ăn uống của tôi” Ánh mắt Tô tiểu thư tràn đầy sự chán ghét và khinh bỉ, liếc mắt nhìn Ôn Hường Dương một cái làm bộ dạng giống như ghé tòm phun nước bọt.

Nghe xong, nhìn theo hướng mà Tô tiểu thư khinh thường, chính là Ôn Hường Dương.

Nam phục vụ cười nói: “Vị tiểu thư này, thật xin lỗi, chuyện này chúng tôi không thể giúp cô được.”

“Cái gì? Thái độ của các người như vậy là sao? Ở chỗ này không phải là quán cà phê sang trọng của Nam Đức thị sao?” Tô tiểu thư lập tức nổi nóng, đột nhiên đứng dậy, không nhanh không chậm cầm ly cà phê trong tay đi.

” Mong cô chờ chút.” Thấy biểu hiện của vị Tô tiểu thư này, anh ta cúi chào, quay người đi tìm tổng giám đốc Đường, đem chuyện này nói một lần cho tổng giám đốc Đường.

Tổng giám đốc Đường là một người đàn ông thân hình cao lớn tuấn tú, hần nghe xong những lời này, nhìn thoáng qua phía Tô tiểu thư, nhắc bước đi qua.

“Vị tiểu thư này, tôi là giám đốc ở đây. Xin hỏi tôi có thể giúp gì cho cô?”

“Giám đốc phải không? Tôi muốn các anh đuổi cô gái kia ra khỏi đây!” Tô tiểu thư nhìn chằm chằm Ôn Hường Dương, mắt không có chút thiện ý nào nói.

Tổng giám đốc Đường mỉm cười, đối với Tô tiểu thư làm tư thế đuổi khách:” Thật xin lỗi, vị tiểu thư này. Nếu ở đây cô không hài lòng với chúng tôi, cô có thể rời khỏi đây.”

“Anh nói, anh nói cái gì?” Tô tiểu thư khó có thể tin nhìn giám đốc Đường. “ Mỗi tháng tôi đều đến đây xài hết mấy vạn, ở đây tôi là khách VIP, các anh cư nhiên vì một người ăn mày, đuổi tôi đi?”

“Đừng vậy, mời cô rời khỏi!” Giám đốc Đường vẫn như cũ mỉm cười nói.

” Gọi bà chủ của các anh ra đây, các anh giám tỏ thái độ với tôi, tôi. ...”

“Không cần gọi.” Giám đốc Đường mỉm cười nói: “Vị tiểu thư này, nếu bà chủ của chúng tôi đến, cô sẽ càng thê thảm hơn.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 284: Tự tát vào mặt mình

Editor: Rin đẹp trai~~

Beta: Stuki°

Giám đốc Đường và Tần Toa lớn lên cùng nhau, bảo vệ Tần Toa từ nhỏ, hiểu quá rõ tính cách của Tần Toa. Tính tình của Tần Toa và đáng người của cô giống nhau, bạo lực. Quan trọng nhất chính là, Tần Toa luôn bệnh vực người của mình, nếu để Tần Toa biết được ở đây có người lăng chửi Ôn Hường Dương, còn muốn đuổi Ôn Hường Dương đi, có thể nghĩ đến hậu quả là gì.

Vẫn luôn ở một bên, chờ xem kịch vui Ôn Nhã nghe nói vậy, nhàu mày.

Chuyện ở tiệm cà phê này là sao?

Không phải quán cà phê này chỉ dành cho những người có tiền sao, vậy mà mấy người này lại phục vụ cho Ôn Hường Dương? Trước giờ đều như vậy nhưng chỉ vì Ôn Hường Dương, liền đi đuổi toàn bộ khách đi?

“Buồn cười!” Tô tiểu thư đứng lên, hướng về phía Ôn Hường Dương mà đi qua.

Giám đốc Đường thấy thế, nhàu mày, ra hiệu với bảo vệ rồi nói: “Ngăn cô ta lại, mời cô ta ra ngoài!”

Nhóm bảo vệ nghe được, liền đi lên muốn ngăn cản Tô tiểu thư kia làm loạn.

Tô tiểu thư kia cũng chạy nhanh, họ không kịp ngăn cản kia, cô ta đã chạy đến trước mặt Ôn Hường Dương, chỉ thẳng tay vào mặt Ôn Hường Dương, mồm to miệng tỉnh mắng Ôn Hường Dương là đồ ăn mày, muốn đuổi cô ra ngoài.

Nhưng mà...

Lúc cô ta nhìn Ôn Hường Dương thì thấy cái khăn quàng cổ trên người Ôn Hường Dương, rồi lại nhìn thấy trên người Ôn Hường Dương không có bất kỳ nhãn hiệu nào trên quần áo vì do tay nhà thiết kế thời trang thiết kế riêng, cô cũng sờ tại chỗ, nửa ngày không nói được câu nào.

“Có chuyện gì sao?

Vừa rồi vị Tô tiểu thư này cách cô khá xa, Ôn Hường Dương cũng không nghe được đã xảy ra chuyện gì.

“Không, không có chuyện gì...” Tô Tiểu thư cười mỉa mai, có chút lấy lòng nhìn về phía Ôn Hường Dương, hỏi thăm:” Chuyện là, có thể nói cho tôi biết, cái khăn quàng trên cổ của cô và quần áo trên người cô là do ai thiết kế?”

Ôn Hường Dương cúi đầu, mắt nhìn khăn quàng cổ, lại nhìn xuống cái áo khoác màu nâu mà mình mặc, hình như bộ quần áo này là mấy ngày trước Trương trợ lý đưa tới.

Nói là được nhà thiết kế Italy làm ra, hay là nhà thiết kế người Đức, cô cũng không biết rõ lắm.

Khăn quàng cổ này, là hôm kia, cô tỉnh lại, Tiểu Q ngậm mang đến cho cô, Mộ Lăng Khiêm còn thuận tay viết một dòng chữ dán lên.

Tô tiểu thư thấy Ôn Hường Dương nhìn mình, cô ta có chút xấu hổ nói:” Tôi rất thích quần áo của cô và người đã thiết kế ra nó, nhưng mà, cô ấy chưa bao giờ tiết lộ cuộc sống của mình. Tôi chỉ hỏi 1 chút, chỉ là hỏi 1 chút”.

Ăn mày cái gì?

Rõ ràng đây chính là người phụ nữ có tiền mang vò bọc ăn mày, không thể trách vì sao tổng giám đốc lại đuổi mình đi!

Tô tiểu thư cảm thấy mình giống như con khỉ bị người khác chơi đùa, cô ta càng nghĩ càng tức giận,

Ôn Nhã lần này liền phát tức.

Tô tiểu thư này kiêu ngạo không coi ai ra gì, thấy Ôn Hướng Dương mặc hộ quần áo này, cô ta lập tức thay đổi thái độ, còn sợ Ôn Hướng Dương biết được thái độ lúc nãy của cô ta, nói hai câu, liền vội vã chạy đi.

Tiểu Q quý rạp trên mặt đất, nhìn Tô tiểu thư liếc mắt một cái.

Nếu không phải Tô tiểu thư này thay đổi thái độ rất nhanh, thời điểm cô ta mắng Ôn Hướng Dương, chính là lúc Tiểu Q đứng lên cắn cô ta.

Trốn ở cách đó không xa, Ôn Nhã vốn đang vui sướng nhìn Ôn Hướng Dương sắp gặp họa cãi nhau với Tô tiểu thư, cô ta sẽ vui vẻ ngồi ở một bên xem diễn biến, nhìn Ôn Hướng Dương bị đuổi ra như thế nào.

Nhưng mà cô ta còn chưa cười đủ, lại nhìn thấy Tô tiểu thư tự nhiên ăn nói khép lép với Ôn Hướng Dương, bộ dạng còn rất ngưỡng mộ Ôn Hướng Dương.

Chuyện này làm cho nụ cười trên mặt Ôn Nhã đã cứng đờ tại chỗ.

Ôn Nhã còn chưa lấy lại tinh thần, Tô tiểu thư liền chạy trở về.

Tổng giám đốc Đường thấy cô ta không gây sự với Ôn Hướng Dương, còn chận tội tìm Ôn Nhã gây sự, anh cười nhìn cấp dưới, ra lệnh cho toàn bộ mọi người giải tán.

Bây giờ Tô tiểu thư đi tìm Ôn Nhã gây sự, không liên quan đến bọn họ, cho dù Ôn Nhã xảy ra chuyện, anh cũng chỉ có thể làm bộ như không nhìn thấy.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 285: Ôn Nhã, không lẽ nào cô bị hư sao?!

Editor: Rin đẹp trai~~~

Beta: Stuki°

“Ôn Nhã, cô bị ngu sao?! Cô là bị hư nào rồi, cô còn đem tôi trở thành một con cóc? Nếu không ở đây ba mặt một lời nói rõ ràng, hôm nay tôi nhất định không dễ yên!” Tô tiểu thư chạy đến trước mặt Ôn Nhã, cầm lấy cà phê, tức giận liền hất vào người Ôn Nhã.

“A, a a, cô sao lại hất nước vào người tôi!” Ôn Nhã bị nóng nhảy dựng lên.

“Chính là hất nước vào cô!” Tô tiểu thư chửi Ôn Nhã xong, căn bản là lười không thèm để ý đến Ôn Nhã, thanh toán tiền, trực tiếp xoay người rời đi.

Ôn Nhã còn muốn gọi lại mắng, nhưng, Tô tiểu thư đã đi rồi, trong tiệm lại có nhiều người nhìn cô ta, cô ta vì bảo vệ hình tượng thực nữ không thể không cắn răng mà nhịn xuống, nuốt tay nói: “Lấy cho tôi chút khăn giấy đây!”

Nhóm người nhìn Tô tiểu thư quát Ôn Nhã, nghĩ đến mới vừa rồi là Ôn Nhã và Tô tiểu thư, Tô tiểu thư mới là người gây sự trước, chỉ càng là người tỉnh mắt, rất nhanh là có thể nhìn ra sự việc.

Nhưng người vừa tới chỉ nghĩ là lấy lòng vị tiểu thư có tiền kia.

Anh ta tưởng lấy được lòng Ôn Nhã liền cầm giấy đi tới chỗ Ôn Nhã.

Có người cổ tình tốt bụng nhắc nhở anh ta, nhưng anh ta cố tin cảm thấy những người kia là đang ghen ghét anh ta, tưởng là anh ta cướp lợi từ nhà Ôn Nhã, anh ta còn trừng mắt một cái.

“Tiểu thư, khăn giấy của cô đây.”

Anh ta tự cho là thông minh đi lên trước, mỉm cười nói.

Ôn Nhã tiếp nhận khăn giấy, xoa xoa, mặt khác cũng muốn cho anh ta chút kẹo ngọt, cố ý lấy hai khối (tiền) từ trong túi xách đưa cho người đàn ông kia.

Cô ta chờ xem những người khác làm sao dám chậm trễ đưa khăn giấy, cô ta tuy có chút hối hận, nhưng ánh mắt không lộ ra một chút hối hận nào, bởi vì đối với Ôn Nhã thì hai ngàn khối chỉ là tiền bo.

Nhưng những người phục vụ kia không thèm để ý đến Ôn Nhã. So với hai ngàn khối tiền bo thì bọn họ càng để ý Tần Toa mỗi tháng phát tiền thưởng, càng để ý hiện tại tiền lương rất cao, bầu không khí làm việc nhẹ nhàng, lợi nhuận, đãi ngộ công việc còn tốt.

Ở đây không ai để ý tới cô ta, nhưng ánh mắt hẹp hòi của Ôn Nhã lại dương dương tự đắc. Cô ta cảm thấy những người đó mặt không biểu cảm, thật ra chính là đang hối hận, hối hận đã không phục vụ tốt.

Người cầm tiền boa trong lòng tâm trạng phấn khởi, vì làm Ôn Nhã vui,cậu ta đương nhiên liền đối với Ôn Nhã vô cùng biết ơn, chút nào không thèm để ý đến thể diện của bản thân.

Tổng giám đốc nhìn cái cảnh này chỉ hỏi một câu: “Đi tra ra xem người kia là ai đưa vào? Lập tức làm cậu ta cùng người đưa vào cùng nhau cút đi!”

“Vâng, giám đốc.” Bọn họ nơi này đúng thật là không cần loại người này.

Tần Toa xuất thân cũng là là bộ đội, vẫn là khó lắm đội trưởng mới tìm được một nữ bộ đội đặc chủng, đối thủ họ nhân quân giáo, không thể so với Mộ Lăng Khiêm nghiêm khắc bao nhiêu.Nhưng người như vậy, nếu như bị Tần Toa gặp được, thật là chết cũng không biết chết như thế nào.

“Cậu đi bảo bên kia làm cho vị tiểu thư kia một ly cà phê, cho cái này vào bên trong, đi nói là mấy người trong tiệm mời cô ấy uống.” Ôn Nhã thường xuyên vui chơi ở quán bar, trên người tùy thời tùy lúc đều có thuốc.

“Đã rõ, tiểu thư.”

Nhận được lệnh từ Ôn Nhã, cậu kia xoay người muốn đi nấu cà phê.

Chính là, cậu ta còn chưa đi đến chỗ nấu cà phê đã bị tổng giám đốc nhanh chóng ngăn cản.

“Đi đưa sau tiến vào?” Tổng giám đốc khoanh tay trước ngực nhìn lướt qua người muốn đi bỏ thuốc, giọng điệu mang theo vài phần ý cười.

Bị ánh mắt tổng giám đốc giám đốc nhìn trong lòng thấp thỏm một chút, vội vàng đem được mà Ôn Nhã đưa cho mình giấu ở phía sau.

“Ha ha!” Tổng giám đốc cười cười, hai người phía sau anh lập tức tiến lên, bịt kín miệng cậu ta, còn đem cậu ta kéo vào phòng nghỉ.

Thuốc bị lục soát ra, Tổng giám đốc nhìn cậu ta bị trói lên, đi đến trước mặt nói: “Có ai nói với cậu là, đến nơi đây công tác, đừng bao giờ phạm vào điều cấm kị của tôi không?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 286: Chị Toa Toa cùng tiểu Q

“Hai người các cậu, đem hân cùng người mang hân vào làm việc cùng nhau xử lý.” Vừa mới bắt đầu giám đốc điều hành chỉ là tính toán đem người đuổi đi, nhưng là một khi phát sinh loại chuyện hạ thuốc này, liền không chỉ đơn giản đuổi đi là có thể giải quyết.

Anh nhìn thuốc trong tay nói: “Còn có viên thuốc này, pha cà phê, đưa cho nữ nhân bên ngoài kia uống.”

“Đã hiểu, Lôi đội, tôi thích nhất làm loại sự tình này!”

Người kia nghe xưng hô như thế, cúi tay liền cho cậu ta một cái vỗ vào đầu, sửa sửa tây trang trên người nói: “Gọi là gì Lôi đội, tôi hiện tại là giám đốc điều hành, nhớ kỹ hãy gọi tôi là giám đốc!”

“Vâng, giám đốc.”

Đưa cho Ôn Hường Dương một ly cà phê, cũng lại đưa Ôn Nhã một ly cà phê.

Ôn Nhã tiếp nhận cà phê, nhìn chăm chăm Ôn Hường Dương bên kia, mắt mang ánh cười đắc ý uống một ngụm cà phê, cà phê này uống qua nửa giờ liền sẽ có tác dụng, đến lúc đó, cô ta muốn mờ to mắt mà nhìn, Ôn Hường Dương sẽ xấu mặt như thế nào.

Ôn Hường Dương căn bản liền không nhìn về hướng Ôn Nhã, cũng không biết Ôn Nhã đi theo cô vào.

Nhưng thật ra Tiểu Q, tâm mắt nó vẫn luôn đặt về hướng Ôn Nhã.

Ôn Hường Dương đợi trong chốc lát, vẫn là không có chờ được Diệp Ảnh tới.

Cô có chút không yên lấy ra di động, lại lần nữa gọi điện cho Diệp Ảnh.

Ai ngờ, lần này tiếp điện thoại cư nhiên là Hoa Phi.

“Ôn tiểu thư, Diệp Ảnh đi gặp khách hàng, một chốc không qua được, cô đi về trước đi.”

Hoa Phi nói xong lời này, liền trực cúp điện thoại.

Ôn Hường Dương: “.....”

Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Bọn họ càng không nói, Ôn Hường Dương trong lòng càng là lo lắng đề phòng. Mộ Lăng Khiêm vội vai việc không trở về nhà, Ôn Lợi Thịnh cùng Ôn Nhã lại lộ ra biểu tình như vậy, Diệp Ảnh hiện tại cũng không có thời gian, cứ như vậy, còn muốn thuyết phục chính mình, Mộ Lăng Khiêm không có việc gì, nói như thế nào để cô không lo lắng được?

Đúng rồi, chị Toa Toa!

Nơi này không phải là cửa hàng của chị Toa Toa sao? Chị Toa Toa cùng Mộ Lăng Khiêm quen thuộc như vậy, nói không chừng chị Toa Toa có thể giúp đỡ được.

Ôn Hường Dương nghĩ vậy, cúi tay kêu một tiếng: “.”

Tôi là giám đốc điều hành.

Ôn Hường Dương không có gặp qua vị giám đốc này, rốt cuộc anh ta cũng vừa tới giúp Tần Toa mới hơn một tháng.

Ôn Hường Dương nhìn giám đốc dò hỏi: “Xin hỏi anh, chị Toa Toa ở đây sao? Chị ấy hiện tại có tiện để gặp tôi không?”

“Cô ấy ở lâu ba, nếu là cô muốn gặp, tôi đây liền mang cô đi lên.”

“Tốt, cảm ơn.”

Ôn Hường Dương mang theo Tiểu Q, đi theo giám đốc lên lầu.

Ôn Nhã nguyên bản còn chờ xem kịch vui, thấy giám đốc cư nhiên đối Ôn Hường Dương có lễ phép như thế, mặt cô ta hoàn toàn âm trầm đi xuống, đây là cái cửa hàng gì, đầu óc người nơi này đều rơi hóng hết rồi sao?

Ôn Hường Dương cùng Tiểu Q đi theo giám đốc lên lầu ba, giám đốc gõ gõ cửa, đối với Ôn Hường Dương nói: “Ôn tiểu thư, ngài ấy ở bên trong.”

- “Tốt”

Giám đốc đi xuống trước.

Bên trong rất nhanh liền truyền đến thanh âm của Tần Toa: “Ai a? Họ Lôi, có phải hay không lại là anh? Đã kêu anh buổi chiều đừng làm phiền tôi rồi! Anh không biết ngu trưa đối nữ nhân rất quan trọng sao?”

“Gấu gấu gấu!” Ôn Hường Dương còn chưa nói lời nói, Tiểu Q liền trước kêu to lên.

“Thanh âm này.....” Tần Toa thực mau liền chạy ra, trên người còn đang mặc áo ngủ, cô ấy nhìn đến Tiểu Q, hướng tới Tiểu Q liền nhào tới: “Tiểu Q, thật là mày a? Mày như thế nào ở chỗ này?”

“Gấu gấu gấu!” Tiểu Q đối với Tần Toa kêu hai tiếng, lại là tránh thoát ra, trốn đến phía sau Ôn Hường Dương. Cái nữ nhân điên này, khẳng định sẽ đem mặt nó xoa như xoa đầu.

Bạn đang đọc truyện *Boss Dột Kịch: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 287: Tiểu đáng thương,chị không thể tiết lộ cho em được ,

Editor:Jenni

Beta: Stuki^^

Tần Toa còn chưa ngu tỉnh, hiện tại khí phách nữ vương hoàn toàn không có, lại có vài phần lười nhác.

Tần Toa xoa nhẹ đôi mắt, thấy rõ ràng cô gái trước mắt, trên mặt tức khắc tươi cười, cúi tay liền nắm mặt Ôn Hường Dương, đem mặt Ôn Hường Dương tạo thành một cái bánh bao lớn: “Ai u, tiểu đáng thương, em còn biết ra tìm chị chơi cơ à?.”

“Chị Toa Toa.” Ôn Hường Dương có chút xấu hổ kêu một tiếng.

Thật sự là Tần Toa hiện tại bộ dáng quá nóng bỏng, áo ngủ to lụm này vốn dĩ rộng thùng thình, động tác lại lớn, cái nên thấy hay không nên thấy, tất cả cô đều thấy, trách không được vừa rồi vị giám đốc kia không đợi chị Toa Toa ra, liền đi xuống.

“Ai, đứng ở cửa đứng đi, chúng ta đi vào.” Tần Toa không để ý chính mình, cô lôi kéo Ôn Hường Dương vào phòng, còn đem Tiểu Q lôi tiến vào.

Tiểu Q vừa tiến đến, liền trốn đến phía sau Ôn Hường Dương, nó muốn cách ly thật xa Tần Toa.

“Tiểu đáng thương, hôm nay ngon gió nào đem em tới a?” Tần Toa cứ mặc áo ngủ như vậy, lộ hai chân dài trắng tấp, pha cho Ôn Hường Dương ly cà phê, đưa cho Ôn Hường Dương, dò hỏi.

Dáng người hoàn hảo cứ phơi bày trước mặt như vậy, đến nỗi Ôn Hưởng Dương không có chỗ dung thân.

“Chị Toa Toa, em muốn hỏi chị, chị biết.....” Ôn Hưởng Dương nắm lấy cà phê trong tay, do dự vài giây, vẫn là đã mở miệng: “Mộ thiếu, anh ấy.....”

“Mộ lão đại? Lại làm sao vậy?” Tần Toa bùng cả phê ngồi xuống ghế, còn hai chân vắt lên nhau, uống một ngụm

“Công ty anh ấy.....”

Tần Toa nghe đến đây, buông ly cà phê trong tay, ân hử một tiếng, đột nhiên như sương mây, cười thực ái muội nhìn Ôn Hưởng Dương nói: “Tiểu đáng thương, em quan tâm lão đại?”

“Chị Toa Toa.” Ôn Hưởng Dương bị nói mặc danh trong lòng hoảng hốt.

Chị Toa Toa cùng Tiểu Lam quan hệ hẳn là thực tốt đi, nhưng hiện tại chị Toa Toa lại giúp đỡ cô cùng nhau gạt Tiểu Lam, trên đời này có phải hay không chỉ có Tiểu Lam còn không biết quan hệ giữa cô và Mộ Lăng Khiêm,cô còn cô tính.....

“Nói giỡn em thôi.” Tần Toa cười nói: “Chị bị đã cảnh cáo không thể tiết lộ, hiện tại chị chỉ có thể nói cho em biết, em chờ lão đại cho em một cái kinh hi đi.”

kinh hi: hi – niềm vui, kinh-kinh ngạc;

Ôn Hưởng Dương: “.....”

“Tiểu đáng thương, đứng lo lắng.” Tần Toa đứng lên, ôm Ôn Hưởng Dương: “Chị thay quần áo, đi xuống cho làm bánh kem cho em, thế nào? Gần đây chị lại nghiên cứu ra một loại bánh kem kiểu mới.”

Tần Toa dời đi dè tài, trước mặt Ôn Hưởng Dương liền thay đổi một chiếc váy dài màu lửa đỏ, lôi kéo Ôn Hưởng Dương đi xuống lầu.

Ôn Nhã còn ở dưới chờ, liền thấy Ôn Hưởng Dương cùng một đại mỹ nhân dáng người cao gầy cùng nhau đi xuống lầu.

Ôn Nhã nhìn đến Ôn Hưởng Dương cư nhiên nhận thức bằng hữu như vậy, mà cô ta lại lần nữa kẹp đến gắt gao.

Hiện giờ, vì cái gì nữ nhân này thoát nhìn, cũng đối Ôn Hưởng Dương tốt như vậy?

Tần Toa là chủ của quán cà phê,khách hàng quen thuộc tới nơi là biết, các cô thấy Tần Toa đi xuống lầu, còn có ý muốn tự tay mình làm bánh kem, tất cả đều nhìn không được đi tới sân khấu trước quán cà phê.

Tần Toa làm bánh kem, mỗi lần chỉ làm hai cái.

Nếu các cô có thể cướp được một cái, kia tuyệt đối là đã đốt cao hương, được ông trời phù hộ.

Ôn Hưởng Dương thấy Tần Toa được hoan nghênh như vậy, trên mặt cô đều nhiễm ý cười.

Đều nói người thích làm bánh kem loại món điểm tâm ngọt này, khẳng định là cuộc sống tràn ngập yêu thương, hạnh phúc ngọt ngào, nhìn đến Tần Toa mang theo bộ dáng mỉm cười làm bánh kem, cô tin tưởng những lời này.

Trong góc, một kẻ cười gian hề hề nói: “Giám đốc, tôi xem bà chủ làm lại là nghiên cứu chế tạo bánh kem mới, lần này anh lại bị buộc ăn phun ra bao nhiêu lần?”

Vị giám đốc điều hành nhìn người đang nói chuyện một cái, khuôn mặt góc cạnh tuấn mỹ nhiễm theo một tia ý cười, lạnh buốt nói: “Cậu cũng nghĩ cùng người nọ giống nhau sao?”

“A, giám đốc, tôi sai rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 288: Ôn Nhã gieo gió gặt bão (1)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Ôn Hưởng Dương đi theo Tần Toa, hỗ trợ Tần Toa làm bánh kem, trên mặt hai người đều mang theo tươi cười, nhưng Ôn Nhã ngồi cách đó không xa lại không có cách nào cười nổi.

Từ nhỏ đến lớn, Ôn Hưởng Dương luôn là đứa bị người ta vứt bỏ, phải ngồi ở trong xô xinh, chỉ có Ôn Nhã cô mới là tiêu điểm được vạn người chú ý. Bắt đầu từ khi nào thì Ôn Hưởng Dương đã sặc sỡ lửa mắt như vậy?

Nhưng rất nhanh, Ôn Nhã lại tươi cười sáng lạn.

Cười đi!

Đắc ý đi!

Nửa giờ nữa thuốc sẽ phát tác, hiện tại đã qua mười phút, cô ta đợi xem sau hai mươi phút nữa, Ôn Hưởng Dương sẽ bị xấu mặt trước mọi người như thế nào!

Đối với nhiều ngưòi, ngồi xem Tần Toa làm bánh kem cũng là một loại hưởng thụ, đôi khi có vài người khách tới đây, chủ yếu là để học hỏi tay nghề của Tần Toa, sau đó về nhà làm cho người mình thích ăn.

Từ lúc quấy bột mì cho đến khi bỏ bánh vào lò nướng, động tác của Tần Toa rất là thuần thục, giống như đã từng luyện tập cả trăm lần, Ôn Hưởng Dương đứng ở bên cạnh Tần Toa nhưng cũng phải cực kỳ tập trung thì mới có thể nhớ rõ ràng hết các bước.

Mấy người khách ở trong quán lại càng không phải nói tới.

Ôn Nhã đợi ở một bên thì chỉ chăm chăm nhìn đồng hồ, đếm thời gian thuốc phát tác trên người Ôn Hưởng Dương.

Sắp tới rồi!

Lập tức liền tới rồi!

Ha ha ha ha!

Sau đó —

Lúc Ôn Nhã đang ngồi nhìn thời gian rồi cười đắc ý, cô ta lại đột nhiên cảm thấy cơ thể có chút không thích hợp.

Đây là có chuyện gì?

Làm sao lại nóng như vậy?

Ôn Nhã nóng đến mức hô hấp dồn dập, sắc mặt đỏ bừng, nhìn thấy nhóm nam nhân trong quán tản ra hơi thở nam tính, cô ta thậm chí còn có ý tưởng nhào tới chỗ bọn họ, đẩy bọn họ ngã xuống rồi xé rách quần áo, sau đó

cùng nhau làm một trận điên loạn đảo phượng dichngontinh.com

*Điên loạn đảo phượng: Nghĩa là hoán đổi vai vế trong making love (làm tình i).

Loại cảm giác này Ôn Nhã cũng không xa lạ gì, những lúc cô ta trà trộn vào quán bar, vì trợ hứng cũng sẽ uống thuốc.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Loại thuốc đang phát tác trên người cô ta là cô ta nhờ người tìm cho, tác dụng rất mạnh, phát tác cũng rất nhanh.

Bởi vậy thời gian vừa đến, cô ta cần bản còn chưa kịp chạy đi, cũng không kịp đi tới chỗ không có người, càng không kịp đi tìm đàn ông.

Cô ta cứ như vậy mà ngã xuống sô pha, bắt đầu cọ sát người với sô pha, hai chân còn kẹp chặt, trong miệng thì phát ra âm thanh không biết xấu hổ.

“Nga A”.

Lúc này, mọi người ở trong quán cà phê đều hết sức chăm chú nhìn Tần Toa làm bánh kem, hiện trường rất là an tĩnh.(dichngontinh.com) Ôn Nhã đột nhiên phát ra âm thanh, lập tức liền hấp dẫn sự chú ý của mọi người.

“Uy, mọi người xem có gái kia đang làm cái gì?”. Có một khách quen nghe thấy âm thanh quý dị liền tò mò nhìn trái nhìn phải, kết quả liền nhìn thấy Ôn Nhã đang nằm trên sô pha tự an ủi, ngón tay cũng không biết xấu hổ mà mò vào bên trong váy.

Vị khách chỉ vào chỗ Ôn Nhã đang nằm. Một câu này lập tức hấp dẫn tầm mắt của nhiều người, trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều nhìn về phía của Ôn Nhã.

“Cô gái kia là đang thủ dâm sao? Có làm hay không, đến chỗ này thủ dâm sao?”. Âm thanh ghét bỏ vang lên.

“Đừng vậy, có làm hay không? Tại sao lại có một người phụ nữ không biết xấu hổ xuất hiện ở chỗ này vậy? Cô ta cư nhiên lại làm ra chuyện như vậy ở trước mặt mọi người, quả thật chính là ném đi mặt mũi của phụ nữ chúng ta, muốn thủ dâm thì đi ra ngoài, thật sự là quá không biết xấu hổ!”.

“Đừng vậy đừng vậy”.

Giám đốc Đại Đường đang đứng ở một bên xem Tần Toa làm bánh, thấy đáng về này của Ôn Nhã đã làm ảnh hưởng đến mọi người ở trong quán liền nhìn hai người đứng phía sau, ra lệnh cho bọn họ: “Các cậu đem người phụ nữ kia ném ra đường cái đi. Chụp xong ảnh thì quay trở lại”.

“Đã rõ, giám đốc”. Nhóm người nhận được phân phó, liền đi qua chỗ Ôn Nhã.

Có Lôi đội ở đây, người phụ nữ này còn dám giờ trò quý ở trong quán của ông chủ bọn họ, hạ được sao? Cái này không phải là tự tìm đường chết à?

Có Lôi đội ở đây bảo vệ, một con muỗi cũng đừng nghĩ phát ra âm thanh!

Ôn Nhã vẫn còn đang lòi kéo quần áo của chính mình, ý thức mơ hồ, cứ thế mà bị người ta ném ra khỏi quán cà phê.

Mặc dù vậy Ôn Nhã vẫn có chút ý thức, cô ta cư nhiên còn quần áo không chỉnh tề cọ cọ lên trên người của mấy người kia.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 289: Ôn Nhã gieo gió gặt bão (2)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Ôn Nhã làm ra hành động không biết xấu hổ như vậy, hai người kia liền trực tiếp ném cô ta xuống đất.

Người phụ nữ này, CMN quá không biết xấu hổ!

Bọn họ đều là những công dân mẫu mực nhé!

Nhân viên trong quán cùng những người khác cũng thấy được một màn này, lập tức không nhịn được khinh bỉ, tiếp tục mờ miêng: “Phi, CMN thật không biết xấu hổ! Quả thật đúng là đồ dê tiện, cũng không biết là con nhà ai, từ đâu tới!”.

“Chị Tần Toa, xảy ra chuyện gì sao?”.

Động tĩnh phía trước lớn như vậy, liền tính trước mặt Ôn Hường Dương bị hai vòng người đứng xem làm bánh kem vây kín thì vẫn nghe thấy âm thanh xôn xao phía trước.

“Thời điểm làm bánh kem quan trọng nhất là phải chăm chú, em không cần phải xen vào, họ Lôi sẽ xử lý”. Tần Toa cũng không có ngăn đầu, tiếp tục quấy bột mì trong tay, chuẩn bị làm chiếc bánh kem thứ hai

Ôn Hường Dương trầm mặc, nhìn thấy giám đốc Đại Đường đã phái một vài người đi đến chỗ hỗn loạn để xử lý, cô liền thu hồi tầm mắt.

Nhưng mà

Chị Tần Toa đối với giám đốc Đại Đường

Cảm giác rất tín nhiệm

Ôn Hường Dương cười cười, tiếp tục làm bánh kem cùng Tần Toa.

Hai người kia dựa theo phân phó của giám đốc Đại Đường, đem Ôn Nhã ném ra đường cái, rồi đứng ở bên cạnh chụp hình lại, sau đó quay trở về báo cáo kết quả.

Bọn họ cứ để Ôn Nhã quần áo không chỉnh tề nằm trên mặt đất, còn tạo dáng ông ẹo, phát ra âm thanh khiến người khác mặt đỏ tím đập.

“Nga A Nga”. Ban ngày ban mặt, một người phụ nữ nằm ở trên đường, cởi bỏ hết quần áo chỉ còn lại đồ lót bên trong, còn duỗi tay tự an ủi, phát ra âm thanh làm người khác thẹn thùng, không còn sự kiện nào hot hơn sự kiện này.

Ôn Nhã xuất hiện làm không ít người qua đường vây xem, còn có người chạy ra từ trong quán ăn, ai cũng dừng xe hoặc dừng chân lại để xem Ôn Nhã cởi quần áo.

Có một người ngồi ở trên xe, nhìn không được huyết sắc, vừa cười dâm tà vừa mờ miêng: “Thoát a, tiếp tục thoát a, đem đồ lót cũng cởi xuống a. Em gái nhỏ có phải đang đói khát hay không, muốn anh trai bôi bôi sao? Nếu thích thì anh trai đem em đi rồi cho em sáng khoái?”.

“Ha ha ha ha”. Tài xế nói xong, không ít người liền cười to.

Có một người đàn ông đi ngang qua thấy nhan sắc của Ôn Nhã cũng không tồi, liền lớn mật đi đến trước mặt Ôn Nhã rồi sờ sờ.

Ôn Nhã bị sờ như vậy, liền “Nga” lên một tiếng.

Mọi người nhìn thấy một màn này, ai nấy cũng đều than thở, người phụ nữ này rõ ràng là gái điếm a! Liền tính là kéo về chơi thì nguy cơ bệnh tật cũng đầy mình.

Có người nhìn không được, liền tiến lại chỗ Ôn Nhã trình diễn tiết mục 18+.

Đổi với tin nóng như thế, tự nhiên có người lấy điện thoại di động ra quay hình, còn ở bên cạnh âm thanh “Nga nga nga nga” ồn ào mà mờ mờ: “Thoát a, tiếp tục thoát, anh bạn, cái cơ thể này là của gái điếm a”.

Cái video này mà bị tung lên mạng, đảm bảo lượt truy cập tăng nhanh đến chóng mặt.

Cuối cùng, Ôn Nhã bị hai người đàn ông cực kì xấu xí bế lên trên taxi.

Hai người đàn ông trong Lôi đội thấy thế thì liếc mắt nhau một cái, sau đó một người trong đó mờ mờ nói: “Chúng ta là cảnh sát đấy”.

“Không”. Người còn lại nghiêm trang sửa sửa lại quần áo phục vụ, cười nói: “Giám đốc nói hiện tại chúng ta chỉ là nhân viên phục vụ quán cà phê”.

Người kia nói xong thì ấn nút lưu video lại, sau đó tiếp tục cười nói: “Nhiệm vụ hoàn thành, tôi trở về báo cáo kết quả!”.

“Đệt, cậu đi theo Lôi đội đến phát rõ rồi!” Người còn lại chạy đuổi theo, sau đó ôm lấy bà vai người kia: “Nhưng mà, tôi thích”.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 290: Lòng tự tin bùng phát

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukir^^

Vừa rồi bị một đồng người chặn mất tầm nhìn cho nên Ôn Hường Dương cũng không nhìn thấy Ôn Nhã, cô cũng không biết người phụ nữ gây xôn xao kia là Ôn Nhã, cô rất lo lắng cho Mộ Lăng Khiêm, trong lúc làm bánh kem với Tần Toa, sự lo lắng ấy mới giảm bớt được một chút.

Ôn Hường Dương ở trong quán cà phê của Tần Toa cả một buổi chiều, còn ở dưới ánh mắt cực kỳ hâm mộ của mọi người nhận lấy hai cái bánh kem của Tần Toa.

Mặt trời bắt đầu lặn, Ôn Hường Dương nhìn đồng hồ, sau đó cầm lấy bánh kem, mờ mờ nói: “Chị Toa Toa, thời gian cũng không còn sớm nữa, em mang Tiểu Q về trước. Lần sau tui em lại đến tìm chị chơi”.

Tần Toa nghe vậy, cũng nâng mắt nhìn sắc trời, sau đó đứng lên: “Tiểu đáng thương, đi, chị đưa em về”.

“Chị Toa Toa, không cần đâu, em cùng Tiểu Q ngồi xe buýt về là được”.

Tần Toa thấy Ôn Hường Dương cự tuyệt, liền trầm mặc một lát, sau đó mới mờ mờ nói: “Em đã nói vậy thì thôi, nhưng trên đường nhớ chú ý an toàn nhé!”. Nói đến đây, Tần Toa lại không nhìn được, tiếp tục nhường mày rồi nói với Ôn Hường Dương mấy lời ái muội: “Còn có mấy ngày thôi, em ngoan ngoãn ở biệt thự chờ Mộ thiếu đi”.

“Vâng”. Mặc kệ thế nào, bây giờ cô cũng chỉ có thể lựa chọn tin tưởng hẳn.

Ôn Hường Dương tạm biệt Tần Toa xong thì mang theo Tiểu Q trở về biệt thự, biệt thự nằm im ở trong bóng đêm đen như mực, đi vào biệt thự, bên trong cũng là một mảnh trống rỗng.

Trở lại biệt thự, Ôn Hường Dương tắm cho Tiểu Q xong rồi cô mới đi tắm.

Ngồi ở trên giường, Ôn Hường Dương lấy di động ra tìm số điện thoại của Mộ Lăng Khiêm, cô rất muốn gọi điện thoại cho Mộ Lăng Khiêm, nhưng rồi rầu hơn nửa giờ, cuối cùng vẫn là nhịn xuống, cô không thể làm phiền hẳn vào lúc này được.

Nếu chị Toa Toa đã nói là không có việc gì thì cô cứ tin tưởng hẳn một lần đi.

Đạo mất đã qua hai ngày, hai ngày này cổ phiếu của Mộ thị liên tục rớt giá, mỗi lần bắt đầu phiên giao dịch, lần nào cũng chưa tới một giờ đồng hồ thì cổ phiếu đã bị tụt giá không ngừng, trong lúc nhất thời nhân viên của Nam Đức ai nấy cũng đều hoảng loạn, số lượng cổ phiếu bị bán tháo càng ngày càng lớn.

Lâm gia.

Lâm Hạo nhìn chăm chăm người dẫn chương trình đang phân tích giá trị cổ phiếu của Mộ thị trên TV, đáy mắt lộ ra sự âm hiểm, mấy ngày này hẳn ta không ăn không uống, chỉ canh chừng nhất cử nhất động của Mộ thị, giống y như người bị tâm thần vậy.

Nhìn thấy Mộ thị tự nhiên bị hẳn dùng một cái tin tức nhỏ nhoi phá hủy thành cái bộ dạng này, sự tự tin trong lòng hẳn bùng phát tới cực điểm rồi.

Mộ thị thì có bao nhiêu ghê gớm.

Hắn chỉ thả ra một cái tin tức, liền khiến Mộ thị long trời lở đất, xem ra Mộ thị cũng chỉ là một cái thùng rỗng, căn bản không cần phải sợ hãi, chỉ có ba hắn là loại người có ánh mắt thiên cận mới có thể kêu hắn chạy trốn, không dám đối đầu với Mộ thị, ha ha ha ha!

Lâm Hạo nhìn cổ phiếu của Mộ thị đang tiếp tục rớt giá, lấy di động ra, gọi điện cho trợ lý: “Thu mua tất cả cổ phiếu của Mộ thị cho tôi, có bao nhiêu mua hết bấy nhiêu, tôi muốn toàn bộ Mộ thị đều trở thành vật sở hữu của tôi!”.

“Nhưng mà tổng giám đốc, chúng ta không có nhiều tiền như vậy”.

“Tiền sao?” Lâm Hạo nhíu mày, ngay sau đó cười lạnh nói: “Trong tay tôi không phải đang có 20% cổ phần sao? Hiện tại cậu bán hết tất cả lại cho ba tôi, sau đó mua toàn bộ cổ phiếu của Mộ thị”.

“Tổng giám đốc, chuyện này có phải là quá mạo hiểm hay không?”.

“Mạo hiểm?”. Lâm Hạo giống như vừa mới nghe được chuyện cười, cười ha ha lên: “Cái gì mà mạo hiểm? Tôi chuẩn bị chinh đồn lại Mộ thị họ mưa gọi gió, Lâm gia cũng sắp thay thế địa vị của Mộ thị. Cậu cảm thấy như vậy là mạo hiểm sao? Lập tức làm theo lời tôi nói, không thì từ nay về sau cậu cũng không cần đi làm nữa!”.

Trợ lý ở đầu bên kia điện thoại nghe thấy Lâm Hạo nói chuyện điên điên khùng khùng, nhưng cũng không có cách gì, cuối cùng vẫn lựa chọn im lặng: “Vâng, tổng giám đốc”.

Cổ phiếu Mộ thị bị rớt giá còn chưa đủ để khiến Lâm Hạo hưng phấn đến mức mất ngủ, sau khi phản phó công việc cho trợ lý xong thì hắn trở về phòng ngủ, duỗi tay xốc chân lên, lôi Trần Văn Hi đang nằm ở trên giường dậy.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 291: Nam Đức thị đại loạn

Editor: Rin đẹp trai

Beta: Stuki••

Trần Văn Hi mở to mắt, suýt chút nữa bị bộ dạng lúc này của Lâm Hạo hù chết.

Mặt mày dữ tợn, râu rối rắm, hai mắt đỏ rực, so với lúc trước, càng nghiêm trọng hơn.

”Bà xã, đây, chúng ta ra ngoài coi thử sản nghiệp Mộ Thị lúc này có thể chống đỡ đến mức nào? Anh nói em nghe, anh bán hết cổ phần của mình, đổi thành cổ phần Mộ Thị, không lâu, toàn bộ sản nghiệp của Mộ Thị đều phải sửa thành họ Lâm! Bà xã, em có thích không?

Lâm Hạo ôm Trần Văn Hi, miệng hôn một cái.

Miệng đầy mùi hôi suýt chút nữa khiến Trần Văn Hi chết ngay tức khắc.

Trần Văn Hi có cảm giác không thích hợp lắm, nhưng mà, cô và Lâm Hạo rất khó khăn để nắm chặt mọi chuyện trong tay, hai người đã sớm là người cùng thuyền, cô cần bản không dám chống đối lại ý kiến của Lâm Hạo.

Trần Văn Hi cười rời khỏi giường, còn cố gắng chịu đựng cái hôn ghê tởm hôn Lâm Hạo nói: ” Ông xã, anh đúng là rất lợi hại.”

“Đừng rời, bà xã, người Trần gia đều có cổ phần công ty, trong tay em có bao nhiêu? Bây giờ em hãy bán cho anh, chúng ta sẽ thu mua toàn bộ cổ phiếu của Mộ Thị.”

Trần Văn Hi nghe vậy, trong lòng lo lắng một chút.

Nhưng mà, Lâm Hạo cần bản không cho có thời gian suy nghĩ, hần ta lại gọi điện cho trợ lý, sau khi nghe điện thoại, liền kéo Trần Văn Hi ra cửa, ép cô ta ký tên vào văn kiện.

Trần Văn Hi không muốn ký, Lâm Hạo vừa nhìn thấy Trần Văn Hi do dự, không hề nghĩ ngợi, trước mặt luật sư và trợ lý, tát Trần Văn Hi một cái, mạnh đến nỗi miệng Trần Văn Hi đều đã chảy máu, khiến cho Trần Văn Hi không thể không ký.

Sự việc xảy ra như vậy đối mặt với Lâm Hạo, Trần Văn Hi còn phải cười.

Bị Lâm Hạo đánh nhiều, có đôi khi, Trần Văn Hi thậm chí còn nghĩ trước đây nếu Lâm Hạo chết ở chỗ nổ mạnh thì tốt rồi, cứ coi như Lâm Hạo bắt từ, cô ta cũng muốn một dao đâm chết Lâm Hạo.

Trần Văn Hi ký tên, sắc mặt Lâm Hạo đối với Trần Văn Hi mới chuyển biến tốt.

Lâm Hạo đưa Trần Văn Hi đi dạo phố, tập đoàn Mộ Thiên là sản nghiệp của Mộ thị, cửa hàng Mộ mậu là sản nghiệp Mộ thị, Mộ sắc cũng là sản nghiệp của Mộ thị, tên Nam Đức thị trên cơ bản đều liên quan đến Mộ thị, cổ phiếu Mộ thị tụt dốc mạnh, điều thật sự lúc này chính là sản nghiệp đều bị ảnh hưởng, người tiêu dùng khan hiếm, người ăn nhậu chơi bời cũng kháng hiếm, toàn bộ Nam Đức thị giống như là tê liệt giống nhau.

Lâm Hạo đi đến sản nghiệp của Mộ Thị trước, nhìn những thứ này, trên mặt lộ ra nụ cười quý dị, hần ta nhìn những thứ này giống như là đang nhìn sản nghiệp của mình, thậm chí Lâm Hạo đã nghĩ kỹ rồi, chờ hần ta thu mua đủ cổ phần của Mộ thị, hần ta liền đi vào tập đoàn Mộ Thiên, ngồi lên vị trí Mộ tổng tài!

Ánh mắt Lâm Hạo quá kém, thế nên không nhìn thấy rõ rất nhiều thứ.

Cổ phiếu của xí nghiệp Mộ thị đối với Nam Đức thị xuống dốc mặt khác, Mộ gia còn không có người tới làm chủ cục diện, thời điểm xí nghiệp Mộ thị đại loạn, bọn họ là sợ đến kinh hồn bạt vía.

Đến giờ phút này rồi, nhìn đến tình cảnh của Nam Đức thị, bọn họ mới thật sự biết được rốt cuộc Mộ gia có sức ảnh hưởng lớn bao nhiêu đến Nam Đức thị.

Nếu Mộ gia còn không phải người ra để làm chủ cục diện, không phải người ra để nói gì, như vậy đừng nói Mộ thị, các xí nghiệp khác của Nam Đức thị đều sẽ bị liên lụy.

Thời điểm Lâm đắc ý cười, các xí nghiệp khác đều hy vọng Mộ Lăng Khiêm không chết, hoặc là Mộ gia có thể phái người ra giải quyết, ổn định cục diện lúc này.

Nhưng mà, không có, dù một người để ra ổn định cục diện cũng không có, toàn bộ Mộ gia giống như là không biết chuyện này, mặc kệ các thế lực bên ngoài tấn công, đem sản nghiệp Mộ Gia phá tan.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 292: Chỉ cần anh còn cần cô, cô liền ở bên cạnh anh

Editor: Rin đẹp trai

Beta: Stuki••

Ôn Hường Dương đã ở nhà hai ngày.

Hai ngày này, Mộ Lăng Khiêm cũng không có trở về, mấy ngày này, mỗi ngày cô đều ăn không vào, ngủ cũng không yên, cơ thể cũng không dễ chịu lắm, điều duy nhất có thể làm chính là bị chuông báo cửa lại, ôm Tiểu Q, đan áo len cho Tiểu Q và Mộ Lăng Khiêm

“Tiểu Q, có phải ta sắp chết rồi hay không?” Ôn Hường Dương ôm Tiểu Q mềm như bông dò hỏi.

Không biết có phải gần đây buồn sầu lo lắng quá hay không, tháng này cũng chưa thấy đi cả ghé thăm.

“Gâu gâu.” Tiểu Q hướng về phía Ôn Hường Dương kêu to một tiếng, vươn đầu lưỡi liếm Ôn Hường Dương, còn dùng cái đuôi vòng lấy ôm cánh tay Ôn Hường Dương, giống như là đang an ủi cô.

Ôn Hường Dương mỉm cười, đem mặt vui vào lưng Tiểu Q, giọng nói hờn dỗi nói: “Tiểu Q, ta muốn đi tìm Mộ thiếu, mặc kệ đã xảy ra chuyện gì, bây giờ ta chỉ muốn ở bên anh ấy.”

“Gâu!”

“Tiểu Q, người cũng đồng ý, có phải hay không?” Ôn Hường Dương nghe được tiếng Tiểu Q sủa, ngừng đầu lên.

Tiểu Q dẫn đầu một bước nhảy xuống sô pha.

Ôn Hường Dương thấy thế, cũng đi theo đứng lên: “Được, bây giờ chúng ta liền đi tìm Mộ thiếu.”

Ôn Hường Dương đi lên lầu thay quần áo, dắt tiểu Tiểu Q ra cửa.

Cô đi xe buýt lúc trước.

Ngồi trên xe buýt, cô đều có thể nghe được mọi người bàn tán về chuyện cổ phiếu gần đây.

Nói cổ phiếu không phải cùng một hơi thời với người.

Như cái chợ bán thức ăn, siêu thị, thương trường hay nơi nào đó, chỗ còn lại là bác gái năm mươi tuổi.

Bác gái trên xe buýt cũng bắt đầu bàn tán về sự việc của Nam Đức thị gần đây, có thể hiểu, sự việc lần này nghiêm trọng đến mức nào.

Ôn Hường Dương ôm chặt Tiểu Q, tâm tình trầm xuống như là bị đá dè nặng đầu, chỗ nhóm bác gái bàn tán, trên xe những chuyện người khác bàn tán, đều liên quan đến Mộ thị.

Nếu thật sự có một ngày, Mộ Lăng Khiêm hai bàn tay trắng.....

Nếu thật sự có ngày đó, cô sẽ cố gắng kiếm tiền, nuôi anh.

Chỉ cần anh còn cần cô, cô vẫn sẽ luôn bên anh.

Xe buýt đến trạm, Ôn Hường Dương mang theo Tiểu Q xuống xe, bầu không khí trong tập đoàn Mộ Thiên cũng không tốt, đi vào dễ như trở bàn tay, cũng không nhìn thấy những khuôn mặt luôn tươi cười tràn đầy ý chí làm việc phấn khởi.

Người nhân viên nam nhìn thấy Ôn Hường Dương, anh ta nhìn thấy Ôn Hường Dương, hơi do dự, vẫn là hướng về phía Ôn Hường Dương đi tới: “Vị tiểu thư này, cô là đến tìm trợ lý Trương sao?”

Anh ta nhìn thấy Ôn Hường Dương cả hai lần đều là nói chuyện với trợ lý Trương, đã nghĩ Ôn Hường Dương là bạn gái của trợ lý Trương, tuy rằng hơi tiếc nuối, nhưng mà anh ta vẫn có quyền theo đuổi, đúng không?

Ôn Hường Dương gật đầu: “Trợ lý Trương đang ở đâu?”

“Trợ lý Trương đi ra ngoài rồi. Hay bây giờ cô đến khu vực nghỉ ngơi để chờ đi?” Nhân viên nam nhiệt tình nói.

Ôn Hường Dương trầm mặc một lúc, gật đầu nói: “Được.”

Cô mang theo Tiểu Q đi theo nam nhân viên đến khu nghỉ ngơi, nam nhân viên tự mình chạy đi mua cho cô một ly cà phê, Ôn Hường Dương không nhận, chỉ nói cảm ơn.

Nam nhân viên có chút xấu hổ, nhưng mà nghĩ đến mục đích của mình, lại nhìn hành động của Ôn hướng Dương, anh ta ngược lại thấy mình có chút đường đột, cảm ly cà phê dứt khoát liền ngồi đối diện Ôn Hường Dương.

“Chuyện là, tiểu thư. Tôi họ Vương, không biết cô.....”

Nam nhân viên sờ sờ đầu, muốn tự giới thiệu, nhưng lại không phát hiện, ánh mắt Ôn Hường Dương hoàn không đặt trên người mình, ngược lại đang nhìn những nhân viên Mộ Thiên đi tới đi lui.

Nam nhân viên giới thiệu xong, thấy Ôn Hường Dương căn bản không nhìn anh ta, anh ta không khỏi có chút tụt hứng, đang nghĩ đến làm sao để tiếp cận Ôn Hường Dương, liền thấy được Tiểu Q đang ngồi xôm bên chân Ôn Hường Dương.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 293: Anh dẫn tôi đi gặp anh ấy được không?

Editor: Rìn đẹp trai

Beta: Stuki••

”Đây là giếng chó nước Đức sao?” Ánh mắt nam nhân viên sáng lên, giống như là tìm được đề tài, liền muốn đi sờ Tiểu Q.

Kết quả, anh ta còn chưa vươn tay đã bị Tiểu Q mở to miệng, hàm răng lộ ra dọa sợ tới mức rút tay về.

Thời điểm trợ lý Trương trở về, liền thấy được Ôn Hường Dương ngồi ở khu nghỉ ngơi.

Nhìn thấy Ôn Hường Dương, trợ lý Trương bước nhanh đi đến, tự nhiên thấy được nam nhân viên ngồi ở đó.

Nam nhân viên này làm ở bộ phận thiết kế, cũng là một nhân tài hiếm có, nếu không lần trước trợ lý Trương nhìn thấy nam nhân viên này có ý lôi kéo muốn làm quen với Ôn Hường Dương, anh đã sớm thông báo sa thải anh ta.

Trợ lý Trương đỡ đỡ mắt kính, dùng ánh mắt cảnh cáo liếc mắt nhìn nam nhân viên một cái.

Nam nhân viên thấy trợ lý Trương đã trở về, anh ta không khỏi có chút tiếc nuối, còn có chút xấu hổ, đứng lên nói: “Trợ lý Trương, vị tiểu thư này đến tìm anh, đã đợi anh khá lâu, tôi đi về trước.”

Nam nhân viên đi rồi, trợ lý Trương nhìn về phía Ôn Hường Dương: “Ôn tiểu thư.”

”Trợ lý Trương, Mộ thiếu anh ấy.....”

“Ôn tiểu thư, cô đi về trước đi, không có chuyện gì.”

”Tôi có thể gặp anh ấy không?” Ôn Hường Dương đứng lên, nhìn trợ lý Trương, ánh mắt khẩn cầu nói: “Tôi biết tôi không làm được cái gì, nhưng tôi chỉ muốn bên cạnh anh ấy.”

“Ôn tiểu thư, tôi đưa cô về.”

Ôn Hường Dương đứng ở tại chỗ, nhìn trợ lý Trương, không cử động.

Trợ lý Trương nhìn thấy bộ dạng này của Ôn Hường Dương, có chút không đành lòng, nhưng nếu anh không hạ quyết tâm, như vậy nhất định Mộ Lăng Khiêm sẽ không tha cho anh.

“Ôn tiểu thư.....”

“Trợ lý Trương, tôi chỉ là muốn biết anh ấy thế nào. Một tuần, cũng đã một tuần anh ấy không trở về, coi như tôi xin anh, anh dẫn tôi đi gặp anh ấy một lần thôi được không?”

“Ôn tiểu thư, cô vẫn nên trở về đi, cô.....” Trợ lý Trương hơi do dự, vẫn là mở miệng nói: “Cô nên trở lại trong thời gian hai ngày, Mộ thiếu...”

Ôn Hường Dương nghe thấy trợ lý Trương lại từ chối lần nữa, con người cô rũ xuống, có phải trong lòng Mộ Lăng Khiêm, cô chỉ là một tình nhân được hân bao dưỡng hay không, trong thời điểm này căn bản không có tư cách, ở bên cạnh hắn.

Là cô tự mình đa tình.

“Tiểu Q, chúng ta về thôi.” Ánh mắt Ôn Hường Dương ám đạm dắt Tiểu Q đi khỏi.

Trợ lý Trương nhìn bóng dáng Ôn Hường Dương, anh há miệng thờ dốc, rất muốn gọi Ôn Hường Dương lại, đem mọi chuyện nói ra hết. Nhưng mà, anh không thể nói, Diệp Ảnh mấy ngày trước cùng lắm là muốn đem kế hoạch đưa cho Ôn tiểu thư xem, kết quả.....

Làm vậy ảnh hưởng đến toàn bộ kế hoạch, cũng không biết là ai đề ra ý kiến...

Ôn Hường Dương mang theo Tiểu Q trở về biệt thự, cô nhìn căn biệt thự trống rỗng, ôm chặt Tiểu Q.

“Tiểu Q, Tiểu Q, Tiểu Q.....”

Ôn Hường Dương ôm Tiểu Q, than thở một lần rồi một lần.

Nếu về sau cô và Mộ Lăng Khiêm không có tương lai, cô có thể mang tiểu Q đi không?

Tiểu Q cọ cọ vào người Ôn Hường Dương, ô ô hai tiếng, liếm mu bàn tay Ôn Hường Dương, nó có thể cảm nhận được Ôn Hường Dương không vui, nó muốn chạy ra ngoài tìm Mộ Lăng Khiêm, nhưng mà, nó nhận được mệnh lệnh là ở bên cạnh Ôn Hường Dương, bảo vệ tốt Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương không thoải mái, lên lầu, cũng không ăn cơm, Tiểu Q nhìn thấy Ôn Hường Dương lại không ăn cơm, nó chạy xuống lầu, ngâm miếng thịt bò của mình đưa cho Ôn Hường Dương, hướng về phía Ôn Hường Dương kêu lên.

”Tiểu Q ngu ngốc.” Ôn Hường Dương nhìn thấy Tiểu Q ngâm thịt bò mang đến, để miếng thịt bò trên mặt đất, cô lại muốn khóc.

Cô xuống giường, vuốt ve đầu Tiểu Q: “Ngươi là mang cho ta ăn sao? Ta không ăn thứ này. Đi thôi, ta mang ngươi đi xuống ăn gì đó.”

“Gấu gấu gấu.”

Tiểu Q tựa hồ là nghe hiểu Ôn Hường Dương nói gì, vui vẻ kêu to lên, vẫn luôn xoay vòng vòng xung quanh Ôn Hường Dương.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nhào!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 294: Mộ thiếu trở về

Editor: Rin đẹp trai

Beta: Stuki••

Đảo mất đã hai ngày sau.

Hai ngày này, Ôn Hường Dương liền đem mình nhốt trong biệt thự, không đi đâu, không liên lạc với ai, cũng không đi tìm Mộ Lăng Khiêm.

Nếu Mộ Lăng Khiêm muốn trở về, cô không cần đợi, hẳn sẽ tự trở về.

Nếu là anh thật sự chán ghét cô.....

Không muốn tìm cô.

Cô cũng muốn ở chỗ này.

Nhìn thấy anh một lần cuối cùng.

Sau khi cô trả lại hết thứ cho anh.

Sẽ rời khỏi.

Buổi chiều, ánh mặt trời từ cửa sổ lên cao, ánh mặt trời ấm áp chiếu vào giường, Ôn Hường Dương nằm trên giường cuộn tròn mình lại thành một đống.

Khắp người Ôn Hường Dương đều lười biếng, đặc biệt là Mộ Lăng Khiêm không muốn gặp cô, khiến cho cô hoàn toàn không có tâm trạng làm bất cứ chuyện gì.

Cô không muốn cử động, càng không muốn đi đâu, bây giờ không có việc để làm, ban ngày, ngoài việc viết văn, chăm sóc Tiểu Q, chính là nằm trên giường ngủ.

Ngay cả áo len của Mộ Lăng Khiêm, cô cũng là đan rồi tháo lên tháo xuống, ngay cả mình cũng không biết bản thân mình muốn gì.

Chiều nay, cũng giống như mấy ngày trước, Ôn Hường Dương làm xong cơm trưa cho Tiểu Q, đi dạo lang thang một vòng quanh biệt thự, rồi trở về phòng, nằm lên giường.

Nhìn căn phòng trống rỗng, cô thờ dãi, nhắm hai mắt lại, gần đây ăn không vào, nhưng kỳ lạ là ngủ cực kỳ ngon.

Ôn Hường Dương nằm trên giường nhanh chóng ngủ mất.

Không biết ngủ bao lâu, cô nhận thức được mơ hồ có gì đó đè nặng mình. Sau đó, liền cảm thấy trên người mình giống như bị một khối sắt cứng cỏi đè lại.

Bị đè nặng như vậy, làm cô có chút khó chịu, có chút khó thở.

Có giờ tay muốn đẩy khối sắt kia ra, những mà, khối sắt kia giống như đinh đóng cột, mặc kệ cô có đẩy như thế nào cũng không cử động.

Ôn Hường Dương bị ép có chút tức giận.

Không biết từ đâu, môi cô đột nhiên bị một đôi môi lạnh lẽo áp lên.

Đó là một loại khí thể hôn cực kỳ bá đạo.

Anh chặn môi cô, ôm eo cô, hai chân đè nặng cô, mang theo sự điên cuồng, đem cô hôn đến không thể thở nổi.

Ôn Hường Dương không dễ chịu đôi môi đẹp nhân lại, sụt sùi một tiếng, bất mãn gờ góc nhai tay có cử động, liền nắm lấy thứ đè nặng mình, khiến cô không thể thở được tên đầu sỏ gây tội.

Nhưng cô vừa mới sụt sùi một tiếng, khoang miệng cô đã bị tấn công, thành công chiếm đoạt khiến cho cô có bất cứ cơ hội nào đẩy anh ra, ghét nhất chính là, còn có râu ria chà xát vào mặt cô.

Bị hôn thành như vậy, Ôn Hường Dương lại nghĩ rằng nằm mơ không bình thường.

Thời điểm mới bắt đầu, cô tưởng tiểu Q nghịch ngợm nhảy lên giường của cô, đầu còn cọ cọ liếm cô.

Nhưng bị hôn thành như vậy ngoài Tiểu Q rõ ràng chỉ có thể là người bên ngoài.

Cái này ngoại trừ Mộ Lăng Khiêm, còn có ai vào đây, còn làm chuyện như vậy với cô?

Ôn Hường Dương mở mắt, người đàn ông gần trong gang tấc, đúng là Mộ Lăng Khiêm.

Nếu là hai ngày trước, anh trở về hôn cô như vậy, cô nhất định sẽ rất vui, sẽ rất nhiệt tình đáp lại anh.

Nhưng mà, bây giờ, tâm trạng cô như mặt nước phẳng lặng, anh không cần cô.

Ôn Hường Dương không phản ứng, làm dục vọng Mộ Lăng khiêm cũng giảm xuống.

Hai người liền nhìn nhau như vậy.

Ôn Hường Dương nhìn thấy bộ râu dài của Mộ Lăng Khiêm, sắc mặt cũng không bình thường, còn có quầng thâm mắt, rõ ràng là vì quá mệt mỏi.

Nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm như vậy, trong lòng tức giận liền tiêu tan, còn nổi lên một trận đau lòng.

Anh làm sao vậy?

Tại sao lại tiêu tụy như vậy?

Chương 295: Mộ thiếu trở về (2)

Editor: Rin đẹp trai

Beta: Stuki••

Ôn Hường Dương đưa tay ra, muốn được chạm vào mặt của Mộ Lăng Khiêm, cô muốn nói thật nhiều, muốn hỏi hần.

Nhưng mà, tay vừa mới nâng lên, cô đã hạ xuống, quay đầu đi, không nhìn mặt hần.

Hần trở về là muốn nói kết thúc sao?

Nếu là như vậy thì...

Ôn Hường Dương nhắm mắt lại.

Mộ Lăng Khiêm nhìn cô, đã hơn một tuần không gặp, cô đã gây đến nỗi gương mặt nhỏ đi làm mất đi vẻ đẹp của cô.

Đôi mắt vẫn còn hơi sưng, sắc mặt nhợt nhạt như trang giấy trắng, cô là có ý không cho hần nhìn mặt,

Là đang trách hần không trở về?

Hay vẫn là đang trách hần không nhìn cô?

Hần không ở đây mấy hôm, rốt cuộc cô ở nhà đã làm gì mà trở thành bộ dạng như vậy?

Trong phút chốc, cả hai người đều đau đầu lòng vì đối phương, đau tới nỗi cả hai đều trầm mặc, không biết nên nói gì.

Không biết qua bao lâu, một trận gió từ ngoài cửa sổ thổi vào phòng,, Ôn Hường Dương ngồi trên giường không có mặc áo khoác nên hơi run run.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương như vậy, hần trầm hạ con ngươi, đứng lên đi tới chỗ cửa sổ, đóng cách cửa lại và trở lại.

Hần đi tới trước mặt của cô, vươn tay, sờ lên gương mặt nhỏ của cô, xoay đầu cô quay lại.

Ôn Hường Dương bị bắt nhìn thẳng vào hần, mắt còn hơi sưng, ở khóe mắt còn đọng lại chút nước mắt lập lòe.

Mộ Lăng Khiêm khẽ thở dài, hôn nhẹ vào khóe miệng của cô rồi nói: “Mặc quần áo vào rồi cùng tôi đi xuống.”

Ôn Hường Dương nghe lời xuống giường, mặc quần áo vào, liền đi xuống lầu theo Mộ Lăng Khiêm.

Chờ hết hôm nay, chờ chắc chắn anh không có chuyện gì, cô thật sự nên cùng anh nói rõ mọi chuyện.

Nên nói chuyện rõ ràng...

Sau khi Mộ Lăng Khiêm xuống lầu, lập tức lên xe, Ôn Hường Dương cũng đi theo lên xe.

Trước khi Ôn Hường Dương lên xe, còn không quên đem Tiểu Q lên, ôm trọn Tiểu Q vào trong ngực.

Cô thừa nhận cô nhất gan, ôm Tiểu Q, còn có thể làm cho cô có cảm giác an toàn.

Cũng có thể lấy cái này tránh ánh mắt của Mộ Lăng Khiêm đặt trên người cô.

Ôn Hường Dương ngồi bên cạnh Mộ Lăng Khiêm, nhìn Ôn Hường Dương có Tiểu Q mà ý lại, lúc ngồi trong xe còn ôm Tiểu Q vào lòng.

Hần nhìn Tiểu Q nháu mày, càng nhìn càng chướng mắt.

Tiểu Q bị Mộ Lăng Khiêm nhìn chăm chăm cổ gồng thu hẹp sự tồn tại của mình lại.

Tóm lại nó chính là sợ hãi như vậy, sợ hãi vì ánh mắt thâm trầm loé sáng của Mộ Lăng Khiêm.

Cho nên, nó có trốn như thế nào vẫn bị phát hiện, nó đáng thương chỉ có thể co rúc trong ngực Ôn Hường Dương phát ra âm thanh ô ô.

Như cổ tình, Ôn Hường Dương liền ôm nó như vậy, còn không chịu để nó ngồi trên ghế đi.

Nó thật sự rất đáng thương.

Ôn Hường Dương không biết Mộ Lăng Khiêm muốn đưa cô đi đâu, cô yên lặng ôm Tiểu Q ngồi im.

Cô không muốn nhìn người đàn ông bên cạnh, cũng không muốn hỏi mấy ngày nay anh đi đâu.

Nếu anh muốn nói, anh sẽ tự nói.

Nếu anh không nói, cô muốn hỏi, cũng không biết được đáp án.

Trong xe cứ một bầu không khí yên tĩnh như vậy, chạy thẳng.

Ánh mắt Mộ Lăng Khiêm từ đầu đến cuối đều đặt trên người Ôn Hường Dương. Ôn Hường Dương còn có thể làm bộ không biết, nhưng ánh mắt anh thật sự quá mãnh liệt, mãnh liệt đến mức làm cô không cách nào làm ngơ.

Cô chỉ có thể nhìn ngoài cửa sổ, tránh khỏi ánh mắt Mộ Lăng Khiêm.

Xe chạy thẳng một đường, chạy đại khái hơn nửa giờ, mới dừng lại.

Hoa Phi đã sớm chờ ở một bên, thấy xe Mộ Lăng Khiêm đến rồi, đi lên liền mở cửa xe cho hai người.